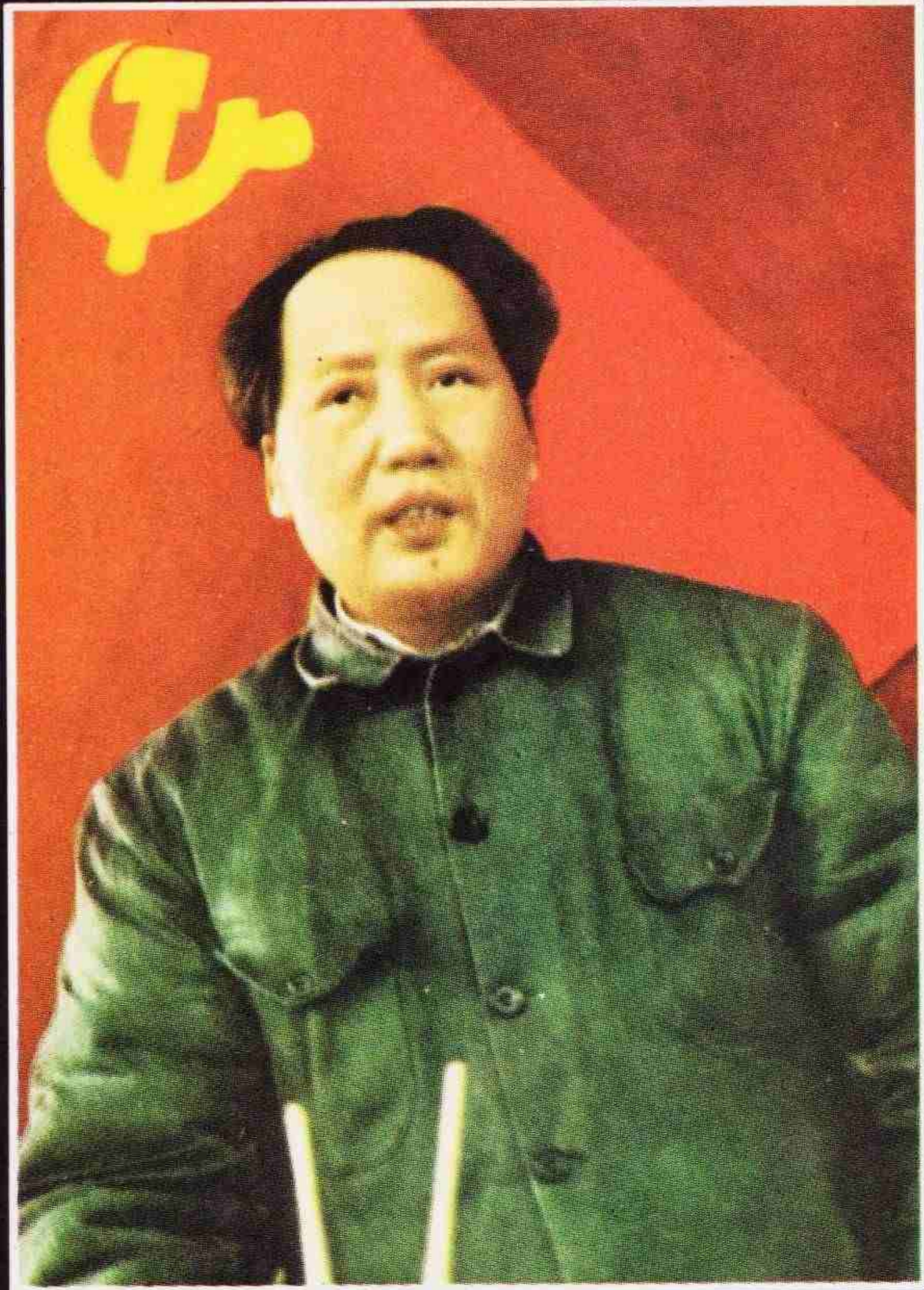

Mao Zedung

seçme eserler

IV

**Maoo
zeduing**

112

seçme eserler

KV

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

Mao Zedung
SEÇME ESERLER
Cilt IV

Bu kitap, Nisan 1960'da Pekin Halk ayınevi tarafından yayınlanan Mao Zedung, *Seçme Eserler*'in ikinci Çince basımının, 1967 tarihli İngilizce çevirisinden dilimize aktarılmış ve Uygurca basımıyla karşılaştırılmıştır.

Bu kitabın yayın hakları hakları Güney Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.'dir.

Birinci Basım: Temmuz 1977 Aydınlik Yayınları

İkinci Basım: Şubat 1993 Kaynak Yayınları

Teknik Hazırlık: Sistem Ofset

Baskı: Yön

KAYNAK YAYINLARI: 112

GÜNEY YAYINCILIK TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Nuruosmaniye Cad. 193/ 34410 Cağaloğlu-İstanbul

Tel: 513 83 52 - 53

Faks: 513 96 76

Mao Zedung

seçme eserler

IV

İÇİNDEKİLER

ÜÇÜNCÜ DEVRİMCİ İÇ SAVAŞ DÖNEMİ

JAPONYA'YA KARŞI DİRENME SAVAŞI'NDA ZAFERDEN SONRA DURUM VE SİYASETİMİZ (13 Ağustos 1945)	15
ÇAN KAYŞEK İÇ SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİ YAPIYOR (13 Ağustos 1945)	32
ON SEKİZİNCİ GRUP ORDUSU BAŞKOMUTANININ ÇAN KAYŞEK'E GÖNDERDİĞİ İKİ TELGRAF (Ağustos 1945)	37
I. 13 Ağustos Tarihli Telgraf	37
II. 16 Ağustos Tarihli Telgraf	38
ÇAN KAYŞEK'İN SÖZCÜSÜNÜN BİR AÇIKLAMASI ÜZERİNE (16 Ağustos 1945)	45
GUOMİNDANG'LA BARIŞ GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN GENELGESİ (26 Ağustos 1945)	50
ÇUNGKİNG GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE (17 Ekim 1945)	55
GUOMİNDANG SALDIRILARININ GERÇEK YÜZÜ (5 Kasım 1945)	67
TOPRAK KİRASININ İNDİRİLMESİ VE ÜRETİM, KURTARILMIŞ BÖLGELERİN SAVUNULMASINDA İKİ ÖNEMLİ SORUNDUR (7 Kasım 1945)	73
1946 YILINDA KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ ÇALIŞMA SİYASETİ (15 Aralık 1945)	76

KUZEYDOĞUDA İSTİKRARLI ÜS BÖLGELERİ İNŞA EDELİM (28 Aralık 1945)	81
BUGÜNKÜ ULUSLARARASI DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİNE İLİŞKİN BAZI NOKTALAR (Nisan 1946)	86
ÇAN KAYŞEK'İN TAARRUZUNU SAVUNMA SAVAŞIYLA EZELİM (20 Temmuz 1946)	88
AMERİKALI MUHABİR ANNA LOUISE STRONG'LA YAPILAN KONUŞMA (Ağustos 1946)	94
DÜŞMAN KUVVETLERİNİ TEKER TEKER YOK ETMEK İÇİN ÜSTÜN BİR KUVVET TOPLAYIN (16 Eylül 1946)	100
ABD'İN «ARABULUCULUĞU»NUN ARDINDAKİ GERÇEK VE ÇİN'DEKİ İÇ SAVAŞIN GELECEĞİ (29 Eylül 1946)	105
ÜÇ AYIN ÖZETİ (1 Ekim 1946)	108
ÇİN DEVRİMİ'NİN YENİ YÜKSELİŞİNİ SELAMLAYALIM (1 Şubat 1947)	115
YENAN'IN GEÇİCİ OLARAK TERK EDİLMESİ VE ŞENSI-GANSU-NİNGSİA SINIR BÖLGESİ'NİN SAVUNULMASI ÜZERİNE —ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NCE YAYINLANAN İKİ BELGE (Kasım 1946 ve Nisan 1947)	125
I. 18 Kasım 1946 Talimatı	125
II. 9 Nisan 1947 Genelgesi	126
KUZEYBATI SAVAŞ ALANI İÇİN HAREKÂT TASARISI (15 Nisan 1947)	128
ÇAN KAYŞEK HÜKÜMETİ BÜTÜN HÂLK TARAFINDAN KUŞATILMIŞTIR (30 Mayıs 1947)	130
KURTULUŞ SAVAŞININ İKİNCİ YILI İÇİN STRATEJİ (1 Eylül 1947)	135

ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU'NUN BİLDİRİSİ (Ekim 1947)	142
ÜÇ TEMEL DİSİPLİN KURALI VE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN SEKİZ NOKTANIN YENİDEN YAYINLANMASI ÜZERİNE — ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU GENEL KARARGÂHI'NIN TALİMATI (10 Ekim 1947)	149
ŞİMDİKİ DURUM VE GÖREVLERİMİZ (25 Aralık 1947)	151
BİR RAPOR SİSTEMİNİN KURULMASI ÜZERİNE (7 Ocak 1948)	172
PARTİNİN BUGÜNKÜ SİYASETİ İLE İLGİLİ BAZI ÖNEMLİ SORUNLAR ÜZERİNE (18 Ocak 1948)	175
I. Parti İçindeki Yanlış Eğilimlerle Mücadele Sorunu	175
II. Toprak Reformu ve	
 Kitle Hareketlerinde Bazı Somut Siyaset Sorunları	176
III. Devlet İktidarı Sorunu Üzerine	181
IV. Devrimci Birleşik Cephe Önderlik Edenler İle Önderlik Edilenler Arasındaki İlişki Sorunu	182
ORDUDAKİ DEMOKRATİK HAREKET (30 Ocak 1948)	184
TOPRAK YASASI'NIN FARKLI BÖLGELERDE UYGULANMASI İÇİN FARKLI TAKTİKLER (3 Şubat 1948)	186
TOPRAK REFORMU PROPAGANDASINDAKİ «SOL» HATALARI DÜZELTELİM (11 Şubat 1948)	189
YENİ KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ TOPRAK REFORMUNDA TEMEL NOKTALAR (15 Şubat 1948)	192
SANAYİ VE TİCARETE İLİŞKİN SİYASET ÜZERİNE(27 Şubat 1948)	195
MİLLİ BURJUVAZİ VE AYDINLANMIŞ EŞRAF SORUNU ÜZERİNE (1 Mart 1948)	198
KUZEYBATIDAKİ BÜYÜK ZAFER VE KURTULUŞ ORDUSUNDA YENİ TİPTE	

İDEOLOJİK EĞİTİM HAREKETİ ÜZERİNE (7 Mart 1948)	202
DURUM ÜZERİNE BİR GENELGE (20 Mart 1948)	209
ŞANSİ-SUYUYUAN KURTARILMIŞ BÖLGESİNDEKİ BİR KADRO TOPLANTISINDA KONUŞMA (1 Nisan 1948)	218
ŞANSİ-SUYUYUAN GAZETESİ'NİN YAZI KURULUYLA BİR KONUŞMA (2 Nisan 1948)	232
ŞEHRİN YENİDEN ELE GEÇİRİLMESİNDEN SONRA LOYONG CEPHESİ KARARGÂHINA GÖNDERİLEN TELGRAF (8 Nisan 1948)	237
YENİ KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ KÖY ÇALIŞMALARININ TAKTİK SORUNLARI (24 Mayıs 1948)	240
1948 YILINDA TOPRAK REFORMU VE PARTİNİN SAĞLAMLAŞTIRILMASI ÇALIŞMASI (25 Mayıs 1948)	242
LİAOSİ-ŞENYANG HAREKÂTI İÇİN HAREKÂT TASARISI (Eylül ve Ekim 1948)	249
I. 7 Eylül Tarihli Telgraf	249
II. 10 Ekim Tarihli Telgraf	253
PARTİ KOMİTESİ SİSTEMİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE (20 Eylül 1948)	255
EYLÜL TOPLANTISI ÜZERİNE — ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN GENELGESİ (10 Ekim 1948)	257
HUAY-HAY HAREKÂTI İÇİN HAREKÂT TASARISI (11 Ekim 1948)	266
DÜNYANIN DEVRİMCİ GÜÇLERİ BİRLEŞİN, EMPERYALİST SALDIRIYA KARŞI SAVAŞIN! (Kasım 1948)	270
ÇİN'İN ASKERİ DURUMUNDAKİ ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİK (14 Kasım 1948)	274

PEYPİNG-TİANCİN HAREKÂTI İÇİN HAREKÂT TASARISI (11 Aralık 1948)	277
DU YUMİNG VE DİĞERLERİNİ TESLİM OLMAYA ÇAĞIRAN MESAJ (17 Aralık 1948)	282
DEVİRİMİ SONUNA KADAR SÜRDÜRELİM! (30 Aralık 1948)	285
SAVAŞ SUÇLULARININ BARIŞ DİLEMESİ ÜZERİNE (5 Ocak 1949)	295
ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BAŞKANI MAO ZEDUNG'UN ŞİMDİKİ DURUM ÜZERİNE AÇIKLAMASI (14 Ocak 1949)	300
NANCİNG YÜRÜTME MECLİSİNİN KARARI ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ SÖZCÜSÜNÜN YORUMU (21 Ocak 1949)	305
GERİCİ GUOMİNDANG HÜKÜMETİNE ÇİN'DEKİ JAPON SALDIRI KUVVETLERİNİN ESKİ BAŞKOMUTANI YASUJİ OKAMURA'YI YENİDEN TUTUKLAMASININ VE GUOMİNDANG İÇ SAVAŞ SUÇLULARINI TUTUKLAMASININ EMREDİLMESİ ÜZERİNE — ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI (28 Ocak 1949)	308
BARIŞ KOŞULLARI, JAPON SAVAŞ SUÇLULARI İLE GUOMİNDANG SAVAŞ SUÇLULARININ CEZALANDIRILMALARINI DA İÇERMELİDİR — ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI (5 Şubat 1949)	316
ORDUYU ÇALIŞAN BİR GÜÇ HALİNE GETİRELİM (8 Şubat 1949)	320
TAMAMEN BÖLÜNÜMÜŞ GERİCİLER NEDEN HÂLÂ "GENEL BARIŞ" YAYGARALARI KOPARIYORLAR? (15 Şubat 1949)	323
GUOMİNDANG GERİCİLERİ «BARIŞ ÇAĞRISI»NDAN SAVAŞ ÇAĞRISINA ÇARK EDİYORLAR (16 Şubat 1949)	328

SAVAŞ SORUMLULUGU KONUSUNDA GUOMİNDANG'IN FARKLI CEVAPLARI ÜZERİNE (18 Şubat 1949)	331
ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ YEDİNCİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN İKİNCİ GENEL TOPLANTISI'NA RAPOR (5 Mart 1949)	341
PARTİ KOMİTELERİNİN ÇALIŞMA YÖNTEMLERİ (13 Mart 1949)	356
NANCİNG HÜKÜMETİ NEREYE GİDİYOR? (4 Nisan 1949)	362
ORDUYA ÜLKE ÇAPINDA İLERLEME EMRİ (21 Nisan 1949)	366
ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU'NUN AÇIKLAMASI (25 Nisan 1949)	375
İNGİLİZ SAVAŞ GEMİLERİ TARAFINDAN GİRİŞİLEN TECAVÜZLER ÜZERİNE — ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU GENEL KARARGÂHI SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI (30 Nisan 1949)	379
YENİ SİYASİ DANIŞMA KONFERANSI HAZIRLIK TOPLANTISINDA KONUŞMA (15 Haziran 1949)	382
DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE (30 Haziran 1949)	387
BOŞ HAYALLERİ BİR YANA BIRAKALIM, MÜCADELEYE HAZIRLANALIM! (14 Ağustos 1949)	402
GÜLE GÜLE, LEIGHTON STUART! (18 Ağustos 1949)	411
<i>BEYAZ KİTABI</i>	
TARTIŞMAK NİÇİN GEREKLİDİR? (28 Ağustos 1949)	419
«DOSTLUK» MU, YOKSA SALDIRI MI? (30 Ağustos 1949)	425
İDEALİST TARİH ANLAYIŞININ İFLASI (16 Eylül 1949)	429

ÜÇÜNCÜ
DEVRİMCİ İÇ SAVAŞ
DÖNEMİ

JAPONYA'YA KARŞI DİRENME SAVAŞINDA ZAFERDEN SONRA DURUM VE SİYASETİMİZ*

13 Ağustos 1945

Uzakdoğu'daki durumda olağanüstü değişikliklerin meydana geldiği günlerde yaşıyoruz. Japon emperyalizminin teslim olması daha şimdiden kaçınılmaz bir hale gelmiştir. Japonya'nın teslim olmasında belirleyici etken, Sovyetler Birliği'nin savaşa girmesidir. Şu sıralarda bir milyon Kızıl Ordu askeri Çin'in kuzeydoğusuna girmektedir; bu, karşı konulmaz bir güçtür. Japon emperyalizmi artık savaşa devam edemez.¹ Çin halkının çetin ve amansız Direnme Savaşı zaferle sonuçlan-

* Bu konuşma Mao Zedung yoldaş tarafından Yenan'daki bir kadro toplantısında yapıldı. Marksist-Leninist sınıf tahlili yöntemine dayanan konuşma, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferden sonra Çin'deki temel siyasi durumun kapsamlı bir incelemesini sunmakta ve proletaryanın devrimci taktiklerini saptamaktadır. Mao Zedung yoldaşın, 1945 Nisan'ındaki Çin Komünist Partisi'nin Yedinci Milli Kongresi'ndeki açış konuşmasında işaret ettiği gibi, Japon emperyalizmini yendikten sonra Çin'in önünde hâlâ iki yol, iki gelecek vardı: Ya yeni bir Çin haline gelmek, ya da eski Çin olarak kalmak. Çan Kayşek tarafından temsil edilen Çin'in büyük toprak ağaları ve büyük burjuvazisi Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferin ürünlerini halkın elinden zorla almak ve Çin'i kendi diktatörlükleri altında yansömürge ve yanfeodal bir ülke olarak tutmak istiyorlardı. Proletaryanın ve halk kitlelerinin çıkarlarını temsil eden Çin Komünist Partisi, bir yandan barış için çaba harcayıp vargücüyle iç savaşa karşı çıkıyordu. Ama öte yandan da Çan Kayşek'in ülke çapında bir iç savaş çıkartmaya yönelen karşıdevrimci komplosuna karşı tam anlamıyla hazırlıklı olmak ve doğru siyaseti benimsemek, yani emperyalizmi ve gericilik hakkında hiçbir hayale kapılmamak, onların tehditlerinden hiç korkmamak; yeni bir Çin, yani proletarya önderliğinde geniş halk kitlelerinin yeni demokratik Çin'ini kurmak için halkın mücadele ve çabalarının meyvelerini kararlılıkla korumak zorundaydı. Çin'in önündeki iki yol, iki gelecek arasındaki belirleyici mücadele, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın bitiminden Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasına kadar olan tarihi dönemin, Çin Halk Kurtuluş Savaşı ya da Üçüncü Devrimci İç Savaş tarihi döneminin esasını oluşturmaktaydı. Direnme Savaşı'ndan sonra, ABD emperyalizmi tarafından desteklenen Çan Kayşek, barış anlaşmalarını defalarca çiğnedi ve halk kuvvetlerini yok etmek amacıyla tarihte eş görülmemiş, büyük bir karşıdevrimci iç savaş başlattı. Çin halkı, Çin Komünist Partisi'nin doğru önderliği sayesinde, dört yıl gibi kısa bir süre içinde, ülke çapında büyük bir zafer kazanmayı, yani Çan Kayşek'i devirmeyi ve yeni bir Çin yaratmayı başardı.

mıştır. Tarihi bir aşama olarak, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı artık sona ermiştir.

Bu koşullarda, bugün Çin'deki çeşitli sınıflar arasındaki ilişkiler ve Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki ilişkiler nelerdir? Bunlar gelecekte nasıl bir görünüm kazanacaktır? Partimizin siyaseti nedir? Bunlar, bütün ülke halkını ve Partimizin bütün üyelerini çok yakından ilgilendiren konulardır.

Peki, Guomindang ne durumdadır? Geçmişine bakın, bugünkü halini görebilirsiniz; geçmişine ve bugünkü durumuna bakın, geleceği görebilirsiniz; geçmişte bu parti, tam on yıl karşıdevrimci bir iç savaş sürdürdü. Direnme Savaşı sırasında, her defasında saldırıyı ülke çapında bir savaşa dönüştürmeye çalışarak 1940, 1941 ve 1943 yıllarında üç büyük antikomünist harekât düzenledi.² Ancak, Partimizin benimsediği doğru siyaset ve bütün ülke halkının karşı koyması sayesinde Guomindang'ın bu çabaları başarısızlığa uğradı. Herkesin bildiği gibi, Çin'in büyük toprak ağalarının ve büyük burjuvazisinin siyasal temsilcisi olan Çan Kayşek, son derece zalim ve hain bir adamdır. Onun siyaseti kollarını kavuşturup zaferi beklemek, kuvvetlerini korumak ve iç savaşa hazırlanmak olmuştur. Gerçekten de, beklediği zafer gelmiştir ve şimdi bu «başkomutan» «dağdan aşağı inmek üzeredir».³ Son sekiz yıl içinde Çan Kayşek'le birkaç kez yerlerimizi değiştirdik. Eski-

1. 8 Ağustos 1945'te Sovyet hükümeti Japonya'ya karşı savaş ilan etti. 10 Ağustos'ta da Moğolistan hükümeti Japonya'ya karşı savaş ilan etti. Sovyet Kızıl Ordusu karadan ve denizden Çin'in kuzeydoğusuna ve Kore'ye girdi. Japonya'nın Guandong Ordusu'nu kısa sürede bozguna uğrattı. Sovyet-Moğol birleşik ordular İç Moğolistan çöjünü geçti. Cehol ve Cahar Eyaletlerine girdi. 10 Ağustos'ta Japon hükümeti teslim olmak için yalvaran bir nota göndermek zorunda kaldı ve 14 Ağustos'ta kayıtsız şartsız teslim olduğunu resmen açıkladı. Guandong Ordusu Japon ordusunun ana kuvvetinin en seçkin bölümüydü ve Japonya'nın genel stratejik yedek gücünü oluşturuyordu. Japon emperyalistleri Çin'in kuzeydoğusundaki ve Kore'deki elverişli stratejik durumlarına dayanarak, uzun süreceğini düşündükleri bir savaşı yürütmek için bu kuvvete güvenebileceklerini hayal ediyorlardı. Sovyetler Birliği'nin savaşa girmesi bu planı bütünüyle çökertti ve Japon hükümeti yenilgiyi ve teslim olmayı kabul etmek zorunda kaldı.

2. Ayrıntılı bilgi için bkz. «Guomindang Merkez Yürütme Komitesi'nin Siyasi Halk Konseyi'nin Toplantıları Üzerine Bir Yorum», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt III, Kaynak Yayınları, s. 129

3. Burada «dağ» ile Sicuan Eyaleti'ndeki Omey Dağı ve daha genel olarak Çin'in güneybatı ve kuzeybatısındaki dağlık bölgeler kastedilmektedir. 1938'de Vuhan, Japon or-

den biz dağda, o suyun kıyısındaydı.⁴ Direnme Savaşı sırasında biz düşman hatlarının gerisindeydik, o dağa çıkmıştı. Şimdi o, zaferin ürünlerini gasp etmek için dağdan iniyor.

Son sekiz yıl boyunca Kurtarılmış Bölgelerimizin halkı ve ordusu, dışarıdan hiçbir yardım almaksızın, bütünüyle kendi gücüne dayanarak, geniş bölgeleri kurtardı ve Japon istila kuvvetlerinin büyük kısmıyla kukla birliklerin aşağı yukarı tümüne karşı koydu ve onları durdurdu. Ancak kararlı direnişimiz ve kahramanca mücadelemiz sayesinde, Büyük Cephe Gerisi Bölgesinde⁵ bulunan 200 milyon insan Japon saldırganlarının ayakları altında ezilmekten kurtuldu ve 200 milyon insanın yaşadığı bu bölgeler Japon işgalinden kurtarıldı. Çan Kayşek, Omey Dağı'na kaçarak, Kurtarılmış Bölgelerin, Kurtarılmış Bölgeler halkı ve ordusunun arkasına gizlendi. Biz, Büyük Cephe Gerisi Bölgesinde bulunan 200 milyon insanı savunurken, aynı zamanda bu «başkomutan»ı da koruduk ve ona, koltarını kavuşturarak oturup zaferi bekleyebileceği zamanı ve yeri sağladık. Zaman: Sekiz yıl bir ay. Yer: 200 milyon insanın yaşadığı bir alan. Bu koşulları ona biz sağladık. Biz olmasaydık, Çan Kayşek'in, olup bitene oturduğu yerden seyirci kalması mümkün olmazdı. Peki, bütün bunlar için başkomutan bize minnettar kalmış mıdır? Ne gezer! Bu adam, hiçbir zaman minnet duymanın ne demek olduğunu anlamadı. Çan Kayşek iktidara nasıl tırmandı? Kuzey Seferi⁶ sayesinde, Guomindang ve Komünist Partisi aa-

dusu tarafından işgal edildikten sonra Çan Kayşek ve onun komutasındaki ana kuvvetler bu dağlık bölgelere sığındılar. Düşman hatları gerisinde Kurtarılmış Bölgeler Ordusu ve halkı tarafından Japon saldırganlarına karşı verilen şiddetli mücadeleyi, oradan seyrettiler.

4. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ndan önce Çin Komünist Partisi önderliğindeki devrimci üs bölgelerinin çoğu dağlık bölgelerdedi. O zamanlar Çan Kayşek yönetimi, büyük ırmakların boylarında ve deniz kenarında yer alan büyük şehirlerde toplanmıştı. Bu nedenle Mao Zedung yoldaş «biz dağda, o suyun kıyısındaydı» demektedir.
5. Direnme Savaşı sırasında cephe hatları Çin'in kuzeyinde, doğusunda, ortasında ve güneyinde bulunmaktaydı. Halk, Japon istilacıları tarafından işgal edilmemiş olan Çin'in güneybatısı ve kuzeybatısındaki Guomindang bölgesinden genellikle Büyük Cephe Gerisi Bölgesi diye söz ederdi.
6. Kuzey Seferi, Mayıs-Temmuz 1926'da Guandong Eyaleti'nden kuzeye yürüyüşe geçen devrimci ordu tarafından Kuzeyli savaş ağalarına karşı girişilen cezalandırma savaşıydı. Önderliğine Çin Komünist Partisi'nin katıldığı ve Partinin etkisi altındaki (o sıralarda ordunun siyasi çalışması çoğunlukla Komünist Partisi üyelerinin sorumluluğu altındaydı) Kuzey Seferi Ordusu, geniş işçi ve köylü kitlelerinin içten desteğini kazandı. 1926'nın ikinci, 1927'nin ilk yarısında Yangze ve San İrmak boylarındaki

asındaki birinci işbirliği dönemi⁷ sayesinde, onun gerçek yüzünü henüz görmemiş olan halkın desteği sayesinde. İktidara geçer geçmez Çan Kayşek, halka minnettar olmak bir yana, halkı ezdi ve on yıllık kanlı bir iç savaşa sürükledi. Yoldaşlar, siz tarihin bu kesitini yakından biliyorsunuz. Şimdiki Direnme Savaşı sırasında Çin halkı Çan Kayşek'i gene savundu. Bu savaş bugün artık zaferle sona eriyor. Japonya neredeyse teslim olacak; ama Çan Kayşek, halka zerre kadar minnet duymuyor. Tam tersine o, tıpkı 1927'deki gibi hareket etmek istiyor.⁸ O, Çin'de hiçbir zaman bir «iç savaş» olmadığını, sadece «eşkiyanın bastırıldığını» söylüyor. Ama o, adına ne derse desin, aslında halka karşı bir iç savaş başlatmak ve halkı katletmek istiyor.

Bütün ülke çapında bir iç savaş patlak verene kadar halkımızın ve Partili yoldaşların birçoğu bu sorun konusunda berrak bir anlayışa sahip olamayacaklardır. Şu anda bir iç savaş geniş ölçüde var olmadığından, yeterince yaygın ya da açık olmadığından ve muharebeler sayıca çok olmadığından, birçok insan «Eh, gene de bir iç savaş çıkmayabilir!» diye düşünüyor. Diğer bazıları ise iç savaştan korkuyorlar. Bu korku boş yere değildir. On yıllık bir savaş ve sonra gene bir sekiz yıllık Direnme Savaşı olmuştur; eğer savaş devam ederse, bunun sonu nereye varacaktır? Böyle korkuların ortaya çıkması çok doğaldır. Çan Kayşek'in bir iç savaş çıkartma komplosuna ilişkin olarak, Partimiz, berrak ve tutarlı bir siyaset izlemiştir. Bu siyaset, iç savaşa kararlılıkla karşı koymak, iç savaşa karşı olmak ve iç savaşı önlemektir. Önümüzdeki günlerde iç savaşı önlemek için, halka vargücümüzle ve büyük bir sabırla önderlik etmeye devam edeceğiz. Ama gene de, iç savaş tehlikesinin son derece ciddi olduğunu iyice kavramak gerekmektedir; çünkü Çan Kayşek'in siyaseti daha şimdiden bellidir. Çan Kayşek'in

eyaletlerin çoğunu işgal etti ve Kuzeyli savaş ağalarını yenilgiye uğrattı. 1927 Nisan'ında, devrimci ordu içinde Çan Kayşek'in yönetiminde bulunan gerici kliğin ihaneti sonucunda bu devrimci savaş başarısızlığa uğradı.

7. 1924'te Çin Komünist Partisi'nin yardımıyla Sun Yatsen, Guomindang'ı yeniden düzenledi ve Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki işbirliğini gerçekleştirdi. 1924-27 Devrimci Savaşı, bu işbirliği temelinde başlatıldı. Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki bu ilk işbirliği, 1927'de Çan Kayşek ve Vang Cingvey'in ihanetleri sonucunda bozuldu.

8. Burada Çan Kayşek'in 1927'de devrime ihanet edişi kastediliyor. Devrime ihanet ettikten sonra, Çan Kayşek çok büyük sayıda komünisti, işçiyi, köylüyü ve devrimci aydını katletti ve devrimci kitlelere karşı bir karşıdevrimci savaş başlattı.

siyaseti, iç savaştır. Bizim siyasetimiz, yani halkın siyaseti ise, iç savaşa karşıdır. İç savaşa karşı olanlar sadece Çin Komünist Partisi ve Çin halkıdır; ne yazık ki bunların arasında Çan Kayşek ve Guomintang yoktur. Burada bir taraf savaşmak istememekte, öbür taraf ise istemektedir. Eğer iki taraf da savaşmak istemeseydi savaş olmazdı. Oysa, şimdi sadece bir taraf savaşa karşı olduğundan ve bu taraf da henüz öbürüne engel olacak kadar güçlü olmadığından iç savaş tehlikesi son derece ciddidir.

Partimiz, Çan Kayşek'in gerici diktatörlük ve iç savaş siyasetine sarılacağına tam zamanında işaret etti. Daha başından, bütün halkı, Parti üyelerimizi ve birliklerimizi kafaca iyi hazırlamak amacıyla, Yedinci Parti Kongresi'nden⁹ önce, Kongre sırasında ve Kongreden sonra, halkın dikkatini iç savaş tehlikesine çekmek için oldukça yeterli bir çalışma yaptık. Bu, çok önemli bir noktadır ve kafaca hazırlıklı olmakla olmamak arasında dağlar kadar fark vardır. 1927'de Partimiz, henüz çocukluk çağındaydı ve Çan Kayşek'in karşıdevrimci ani saldırısına karşı kafaca tamamıyla hazırlıksız durumdaydı. Bunun sonucunda halkın kazandığı zaferin ürünleri kısa zamanda kaybedildi, halk uzun bir zaman büyük acılara katlanmak zorunda kaldı ve aydınlık Çin karanlığa itildi. Bu kez işler farklıdır; Partimiz üç devrimden¹⁰ zengin tecrübeler kazanmış ve çok daha yüksek bir siyasal olgunluğa erişmiş bulunmaktadır. Partimiz Merkez Komitesi, iç savaş tehlikesini defalarca açık seçik ortaya koymuştur; dolayısıyla bütün halk, bütün Parti üyeleri ve partimizin önderlik ettiği birlikler hazırlıklı durumdadır.

Çan Kayşek sürekli olarak halkın gücünün her bir damlasını, halkın kazancının her bir damlasını gasp etmeye çalışıyor. Peki, biz ne yapıyoruz? Biz de, Çan Kayşek'le dış dış mücadele etme ve her karış toprak için savaşma siyasetini izliyoruz. Tıpkı onun gibi yapıyoruz. O, sürekli olarak sağ elinde bir kılıç, sol elinde bir kılıç, halkı zorla sava-

9. Bu kongre 1945 Nisan'ında Yenan'da toplandı. Mao Zedung yoldaş «Koalisyon Hükümeti Üzerine» başlıklı siyasi raporu bu kongreye sundu. Bkz. Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt III, Kaynak Yayınları s. 259

10. Birinci devrim, Çin Komünist Partisi önderliğinde Çin halkı tarafından 1924'ten 1927'ye kadar verilen antiemperyalist, antifeodal devrimci mücadeleydi; Kuzey Seferi bu devrimin özünü oluşturuyordu. İkinci devrim, Kızıl siyasal iktidarı yaratmak ve geliştirmek için 1927'den 1937'ye kadar verilen devrimci mücadeleydi. Üçüncü devrim ise, 1937'den 1945'e kadar süren Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ydı.

şa sokmaya çalışıyor. Biz de onu örnek alıp kılıcımızı çekiyoruz. Biz, bu yöntemi ancak araştırma ve incelemeler sonucunda bulduk. Bu gibi araştırma ve incelemeler çok önemlidir. Karşımızdakinin elinde bir şey tuttuğunu görünce, biraz araştırma yapmamız gerekir. Elinde ne tutmaktadır? Kılıç. Kılıç ne içindir? Öldürmek için. Kılıcıyla kimi öldürmek istiyor? Halkı. Bunları saptadıktan sonra, araştırmayı daha da ilerletiriz: Çin halkının da elleri vardır, Çin halkı da kılıcını çekebilir; eğer elinde hiç kılıç yoksa, kılıç yapabilir. Çin halkı uzun bir araştırma ve incelemeden sonra bu gerçeği keşfetmiştir. Bütün savaş ağaları, toprak ağaları, yerel zorbalar, mütegalibe ve emperyalistler, ellerinde kılıçları, adam öldürmeye çıkmışlardır. Halk bunu anlamıştır ve bu yüzden de aynı şekilde davranmaktadır. Bazılarımız böyle araştırma ve incelemeleri çoğu zaman göz ardı ediyoruz. Örneğin, Cen Dusiyu¹¹ kılıçla adam öldürülebileceğini anlayamadı. Bazıları, bu her gün rastlanan basit bir gerçektir, nasıl olur da Komünist Partisi'nin bir önderi bunu anlayamaz diyorlar. Bu işler, hiç belli olmaz. Cen Dusiyu hiçbir araştırma ve inceleme yapmadı, bu yüzden de bu konuyu anlayamadı; biz de onu oportünist diye nitelendirdik. Araştırma ve inceleme yapmayanın konuşma hakkı yoktur; bu nedenle biz, Cen Dusiyu'yu bu haktan yoksun bıraktık. Biz, Cen Dusiyu'dan farklı bir yol tuttuk, zulüm ve katliam altında acı çeken halkın kılıca sarılmasını sağladık. Eğer bundan sonra herhangi bir kimse bizi öldürmeye kalkışırsa, biz

11. Cen Dusiyu, Pekin Üniversitesi'nde profesördü ve *Yeni Gençlik*'in başyazarı olarak ün kazanmıştı. Çin Komünist Partisi'nin kurucularından biriydi. 4 Mayıs Hareketi sırasında kazandığı ün sayesinde ve Partinin başlangıç döneminde henüz olgunlaşmamış olması yüzünden, Cen Dusiyu Parti Genel Sekreteri oldu. 1924-27 devriminin son döneminde, Parti içinde Cen Dusiyu tarafından temsil edilen, sağcı düşünce teslimiyetçi bir çizgiye dönüştü. «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz»de Mao Zedung yoldaş, o dönemde teslimiyetçilerin «köylü kitlelerine, şehir küçük burjuvazisine ve orta burjuvaziye Partinin önderlik etmesinden gönüllü olarak vazgeçtiklerini, özellikle de Partinin silahlı kuvvetlere önderlik etmesinden vazgeçtiklerini ve böylece devrimin yenilgisine neden olduklarını» söylüyor. Bkz bu ciltte s. 151 1927'deki yenilgiden sonra Cen Dusiyu ve bir avuç teslimiyetçi, devrimin geleceğine olan inançlarını kaybettiler ve tasfiyeciler oldular. Gerici Troçkist bir tavır takındılar ve Troçkistlerle birlikte küçük bir Parti düşmanı grup kurdular. Bunun sonucunda Cen Dusiyu 1929 Kasımında Partiden atıldı. 1942'de öldü. Cen Dusiyu'nun sağ oportünizmine ilişkin olarak bkz. «Çin Toplumunda Sınıfların Tahlihi»nin ve «Hunan'daki Köylü Hareketi ile İlgili Araştırma Üzerine Rapor»un tanıtma notları, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt I, Kaynak Yayınları, s. 19-20 ve 31-32; «Komünist'i Sınarken» Mao Zedung *Seçme Eserler*, Cilt II, Kaynak Yayınları, s. 288.

de onun gibi hareket edeceğiz. Kısa bir süre önce, Guomintang, Guan-
çung alt bölgemize saldırmak üzere altı tümen gönderdi; bunlardan
üçü alt bölgemize girerek, 20'ye 100'lilik bir alanı ele geçirdi. Biz de
onlar gibi hareket ettik ve 20'ye 100 lili bu alandaki bütün Guomin-
dang birliklerini bütünüyle yok ettik.¹² Bizim siyasetimiz dışı dış mü-
cadele etmek ve her karış toprak için savaşmaktır. Guomintang'ın top-
raklarımızı kolayca ele geçirmesine ve halkımızı katletmesine asla izin
vermeyeceğiz. Hiç kuşkusuz her karış toprak için savaşmak, «üs böl-
gesinde tek bir karış toprağı terk etmemek»¹³ şeklindeki eski «sol»
çizgiyi izlemek anlamına gelmez. Bu sefer 20'ye 100 lili bir alanı
terk ettik. Temmuz sonlarında terk edilen alan, Ağustos başlarında ge-
ri alındı. 1941'deki Güney Anhuy Olayı'ndan¹⁴ sonra, Guomintang ir-
tibat kurmay subayı, bir keresinde bana ne yapmak niyetinde olduğu-
muzu sordu. Ben «Sen hep burada Yenan'da olduğun halde, hâlâ bil-
miyor musun? Eğer Ho bize saldırırsa, biz de ona saldırırız. Eğer Ho
durursa, biz de dururuz»¹⁵ diye cevap verdim. O sıralar Çan Kayşek'in
değil, sadece Ho Yingçin'in adı geçerdi. Bugün ise, «Eğer Çan bize

12. 21 Temmuz 1945'te Guomintang Birinci Savaş Bölgesi Komutanı Hu Zungnan yö-
netimindeki Geçici 59. Tümen ve 2. Süvari Tümeni, Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Böl-
gesi Guançung alt bölgesinin Çunhua İl'indeki Yetay Dağı'na aniden saldırdı. 23
Temmuz'da Hu Zungnan, saldırıya katılması için Üçüncü İhtiyat Tümenini de gön-
derdi. 27 Temmuz'da kuvvetlerimiz kendi inisiyatifleriyle Yetay Dağı'ndan ve onun
batısındaki kırk bir köyden çekildiler. Guomintang kuvvetleri Sunyi, Yaosien ve di-
ğer noktalara karşı saldırılarını sürdürdüler. 8 Ağustos'ta kuvvetlerimiz istilacı Guo-
mindang birliklerini geri püskürttüler ve Yetay Dağı bölgesini geri aldılar.
13. Bu slogan, Ekim 1933'den Ekim 1934'e kadarki dönemde, Merkezi Üs Bölgesi Kızıl
Ordusu, Guomintang'ın beşinci kuşatma seferini püskürtürken «sol» oportünistler
tarafından atılmıştı. Bu slogan, Mao Zedung tarafından formüle edilen hareketli sa-
vaşta düşmanı yok etmek için, onu bölgemizin derinliklerine çekme, üstün bir kuv-
vet toplama ve düşmanın zayıf noktalarını seçme stratejisine taban tabana zıttı.
14. Ocak 1941'de Çan Kayşek'in talebi üzerine Çin Komünist Partisi önderliğindeki Ye-
ni Dördüncü Ordu Karargâhı ve bu karargâhın doğrudan komutası altındaki birlikler
Yangze İmağı'nı geçmek üzere Anhuy Eyaleti'nin güneyinden kuzeye doğru hare-
ket ettiler. Yürüyüş sırasında Çan Kayşek'in birlikleri tarafından kuşatılıp pusuya
düşürüldüler. ölü, yaralı ve esir olmak üzere 9 binden fazla kayıp verdiler. Hemen
ardından da Çan Kayşek Yeni Dördüncü Ordu'nun kuruluş kararının iptal edildiğini
açıkladı ve onun diğer birliklerine karşı saldırı emri verdi. Bu olay Güney Anhuy
Olayı olarak anılır.
15. Direnme Savaşı sırasında Guomintang, iribat için Yenan'da bir kumay subayı bulun-
duruyordu. «Ho» ile, Guomintang'ın Genelkomay Başkanı Ho Yingçin kastedilmekte-
dir. 19 Ekim ve 8 Aralık 1940'da Çan Kayşek, Ho Yingçin ve Guomintang Genelkur-
may Başkanı Yardımcısı Bay Çungsi adına iki telgraf gönderdi. Japon hatları gerisinde
inatla savaşan Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordu'ya alçakça iftira

saldırırsa, biz de ona saldırırız. Eğer Çan durursa, biz de dururuz» diyoruz. Biz, onun davrandığı gibi davranacağız. Çan Kayşek şimdi kılıcını bilediğine göre, biz de kılıcımızı bilemeliyiz.

Halkın kazandığı haklardan hiçbir zaman kolayca vazgeçilmemeli, tersine bunlar savaşılarak savunulmalıdır. Biz iç savaş istemiyoruz. Ancak Çan Kayşek, Çin halkını iç savaşa zorlamakta diretirse, yapabileceğimiz tek şey silaha sarılmak ve Kurtarılmış Bölgeler halkının canını ve malını, haklarını ve refahını korumak için meşru müdafaa halinde ona karşı savaşıdır. Bu, onun bize zorla kabul ettirdiği bir iç savaş olacaktır. Eğer kazanamazsak, ortalığı birbirine kalıp suçu başkasının üstüne atmaya çalışmak yerine kabahati kendimizde arayacağız. Ancak hiç kimse, halkın kazanmış olduğu hakların kolayca gasp edilebileceğini ya da halkın bunlardan yoksun bırakılabileceğini sanmasın; bu olanaksızdır. Geçen yıl bir Amerikalı muhabir bana «Harekete geçme yetkisini size kim verdi?» diye sordu. «Halk» diye cevap verdim. Halktan başka kim olabilir ki? Yönetimi elinde tutan Guomintang, bize hiçbir yetki vermedi. Bizi tanımıyor. Biz Siyasi Halk Konseyi'nde, konseyin tüzüğünde şart koşulduğu üzere, sadece bir «kültür örgütü»¹⁶ sıfatıyla yer alıyoruz. Ama biz, bir «kültür örgütü» olmadığımızı, bir ordumuzun bulunduğunu ve bir «askeri örgüt» olduğumuzu söylüyoruz. Bu yılın 1 Mart'ında Çan Kayşek, Komünist Partisi'nin

ederek. San Innağın güneyinde hareket halinde bulunan Japonya'ya karşı halk silahlı kuvvetlerinin belirli bir süre içinde innağın kuzeyine çekilmelerini keyfi bir şekilde emretti. Bundan sonra Guomintang gericileri kuzeye gitmekte olan Yeni Dördüncü Ordu'nun birliklerine karşı ani bir saldırıya giriştiler ve böylece Güney Anhuy Olayını yarattılar. O sıralarda Çin Komünist Partisi geniş çapta antikomünist kampanyaya girişen Guomintang gericilerinin temsilcisi olarak Ho Yingçin'den söz etmekteydi, ama aslında kastedilen Çan Kayşek'ti.

16. «Siyasi Halk Konseyi» Direnme Savaşı'nın başlamasından sonra Guomintang hükümeti tarafından kurulan bir danışma organıydı. Üyelerinin hepsi Guomintang hükümeti tarafından «seçilmişti». Büyük çoğunluğu Guomintang'a, birkaçı da Çin Komünist Partisi'ne ve diğer siyasi partilere bağlıydılar. Bundan başka, Guomintang hükümeti Japon saldırısına karşı çıkan partilere eşit ve yasal bir statü tanımadığı gibi onların «Siyasi Halk Konseyi»ndeki üyelerinin orada kendi siyasi partilerinin temsilcileri olarak bulunmalanna da izin vermiyordu. Guomintang hükümeti tarafından yürürlüğe konulan «Siyasi Halk Konseyi Tüzüğü»nün maddelerinden biri, «Üç yıl ya da daha uzun süreyle önemli kültürel ya da ekonomik kuruluşlarda görev yapmış, itibar sahibi kimselerin ya da kendilerini devlet işlerine adanmış ve uzun zamandır itibar sahibi olan kimselerin» Konseye üye olabileceklerini öngörüyordu. Guomintang bu maddeye dayanarak Çin Komünist Partisi'nden bazı konsey üyeleri «seçilmişti».

yasal statü kazanabilmek için, ordusunu teslim etmesi gerektiğini açıkladı. Çan Kayşek'in bu açıklaması hâlâ geçerlidir. Biz ordumuzu teslim etmedik ve bu yüzden hiçbir yasal statümüz yok ve biz «hem kullun hem tanrının kanunlarına meydan okuyoruz». Bizim görevimiz halka karşı sorumlu olmaktır ve eğer hata yapılırsa, düzeltilmelidir; halka karşı sorumlu olmanın anlamı budur. Yoldaşlar! Halk kurtuluş istiyor ve bunun için kendini temsil edebilecek ve kendisi için bağlılıkla çalışabilecek olanlara, yani biz komünistlere yetki veriyor. Halkın temsilcileri olarak onu iyi temsil etmeli ve Cen Dusiyu gibi davranmamalıyız. Halka karşı girişilen karşıdevrimci saldırılarla yüz yüze geldiğinde Cen Dusiyu, dişe diş mücadele etmek ve her karış toprak için savaşmak siyasetini benimsemedi; bunun sonucunda, 1927'de, halkın kazanmış olduğu bütün hakların birkaç ay içinde kaybedilmesine neden oldu. Bu sefer uyanık olmalıyız. Bizim siyasetimiz, Cen Dusiyu'nunkinden bütünüyle farklıdır; hiçbir sahtekârlık bizi aldatamaz. İyi düşünmeli, doğru bir siyaset izlemeli ve hata yapmamalıyız.

Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferin meyveleri kimin olmalıdır? Bunun cevabı çok açıktır. Örneğin bir şeftali ağacını alalım. Ağacın verdiği şeftaliler neyse, zaferin meyveleri de odur. Şeftalileri toplama hakkı kimindir? Ağacı kimin dikip, kimin suladığına bakın. Dağa sığınan Çan Kayşek bir kova su bile taşımamıştır, ama yine de şeftalileri toplamak için kolunu ta ötelere uzatıyor. «Ben Çan Kayşek, bu şeftalilerin sahibiyim» diyor. «Ben toprak ağasıyım siz, de benim serflerimsiniz, tek bir şeftali bile koparmanıza izin vermiyorum» diyor. Biz, onun bu görüşünü basında çürüttük.¹⁷ Biz diyoruz ki «Sen hiç su taşımadın, bu yüzden şeftalileri toplamaya hakkın yok. Biz, Kurtarılmış Bölgelerin halkı, ağacı her allahın günü suladık, meyvesini toplamak da en fazla bizim hakkımız.» Yoldaşlar! Halk, Direnme Savaşı'nda zaferi, kanını ve canını vererek kazandı; dolayısıyla zafer halkın zaferidir ve Direnme Savaşı'nın meyveleri halkın olmalıdır. Çan Kayşek'e gelince, o Japonya'ya karşı direnişte pasif, komünizme karşı mücadelede aktifti. O, halkın Direnme Savaşı'nda bir ayak bağı oldu. Şimdi bu ayak bağı, zaferin meyvelerini tekeline almak için öne atılıyor, za-

17. Burada Mao Zedung yoldaş tarafından Sinhua (Yeni Çin) Haber Ajansı için yazılmış «Çan Kayşek İç Savaş Kışkırtıcılığı Yapıyor» başlıklı yoruma değiniliyor. Bkz. bu ciltte s. 32.

ferden sonra Çin'in *savaştan önceki durumuna* geri dönmesini istiyor ve en küçük bir değişikliğe bile katlanamıyor. Bu da mücadeleye yol açıyor. Yoldaşlar! Bu, son derece ciddi bir mücadeledir.

Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferin meyvelerinin halka ait olması gerektiği başka bir şeydir, bunları sonunda gerçekten kimin ele geçireceği, halkın ele geçirip geçirmeyeceği ise başka bir şey. Zaferin bütün meyvelerinin halkın kucağına düşeceğinden o kadar emin olmayın. Çan Kayşek: Şanghay, Nancing, Hangçov ve diğer büyük şehirler gibi iri şeftalilerden birçoğunu kapacaktır. Çan Kayşek ABD emperyalizmiyle işbirliği yapmıştır ve bunlar büyük şehirlerde üstün durumdadırlar. Devrimci halk ise, bugün için genellikle sadece köylük bölgeleri işgal edebilecek durumdadır. Diğer bazı şeftaliler ise, iki taraf arasında mücadele konusu olacaktır. Bunlar, Datung-Puçov Demiryolunun Tayyuan'ın kuzeyindeki kesimi, Peyping-Suyyuan Demiryolunun orta kesimi, Peyping-Liaoning Demiryolu, Peyping-Hankov Demiryolunun Çengçov'un kuzeyindeki kesimi, Çengding-Tayyuan Demiryolu, Bayguy-Cinceng Demiryolu¹⁸, Deçov-Şiciaçuang Demiryolu, Tiancin-Pukov Demiryolu, Çingdao-Cinan Demiryolu ve Lunghay Demiryolunun Çengçov'un doğusundaki kesimi boyunca yer alan orta ve küçük şehirlerdir. Bu orta ve küçük şehirler için kesinlikle mücadele edilmelidir: bunlar, Kurtarılmış Bölgeler halkının teri ve kanıyla sulanmış orta büyüklükteki ve küçük şeftalilerdir. Şu anda bu yerlerin halkın eline geçip geçmeyeceğini söylemek güçtür. Bugün için sadece şu söylenebilir: Canla başla mücadele edin. Halkın eline geçmesi kesin olan yerler var mıdır? Evet, vardır. Bunlar Hebey, Cahar ve Cehol¹⁹ Eyaletlerindeki, Şansi ve Şandung'un büyük bir kısmındaki ve Ciangsu'nun kuzey kesimlerindeki geniş köylük bölgeler ve çok sayıda kasabadır. Burada birbirine bağlı birçok köy ve birinde yüz kadar, bir diğerinde yetmiş-seksen kadar, bir başkasında kırk-elli kadar şehrin bulunduğu, toplam olarak irili ufaklı üç, dört, beş ya da altı bölge yer almaktadır. Bunlar ne tip şehirlerdir? Orta büyüklükte ve küçük

18. Güneydoğu Şansi Eyaleti'nde Çisien İli'ndeki Bayguy ile Cinceng arasındaki tamamlanmamış bir demiryolu hattı.

19. Cahar Eyaleti 1952'te kaldırıldı. Cehol Eyaleti 1955'de kaldırıldı. Bu eyaletlerin sınırları içindeki topraklar Hebey, Şansi ve Liaoning Eyaletleriyle ve İç Moğolistan Özerk Bölgesi'ne dahil edildi.

şehirlerdir. Bunları ele geçireceğimizden kuşkuumuz yok, zaferin bu meyvelerini toplayacak güce sahibiz. Çin devriminin tarihinde, ilk kez bu kadar çok meyve toplamış olacağız. Geçmişte sadece bir kez, o da 1931 yılının ikinci yarısında düşmanın üçüncü «kuşatma ve bastırma» harekâtını²⁰ bozguna uğrattıktan sonra Ciangsi Eyaleti'ndeki Merkezi Üs Bölgesinde yirmi bir il merkezini²¹ ele geçirmiştik, hem de bunların arasında orta büyüklükte tek bir şehir bile yoktu. Birbirine bağlı yirmi bir küçük şehirle, toplam nüfus en fazla 2 milyon 500 bine ulaşmaktaydı. Çin halkı, mücadeleyi bu kadar uzun bir zaman sürdürmeyi, bu kadar büyük zaferler kazanmayı ve böylesine büyük «kuşatma ve bastırma» harekâtlarını bozguna uğratmayı, bu üs sayesinde başardı. Gerçi daha sonra yenilgiye uğradık, ama bundan Çan Kayşek'i değil, yeterince iyi savaşmadığımız için kendimizi sorumlu tutmalıyız. Bu sefer, tek bir bölgede birbirine bağlı irili ufaklı birçok şehir olursa ve böyle üç, dört, beş ya da altı bölge bulunursa, o zaman Çin halkının her biri Ciangsi Eyaleti'ndeki Merkezi Üs Bölgesi'nden daha geniş üç, dört, beş ya da altı devrimci üssü bulunacak ve durum, Çin devrimi için gerçekten son derece umut verici olacaktır.

Eğer duruma bir bütün olarak bakılacak olursa, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı aşaması sona ermiştir. Yeni durum ve görevimiz, iç mücadeledir. Çan Kayşek «ülkeyi inşa etmek»ten söz ediyor. Şu andan itibaren mücadele, nasıl bir ülkenin inşa edileceği konusunda olacaktır. Proletarya önderliğinde geniş halk kitlelerinin yeni demokratik ülkesini mi inşa edeceğiz, yoksa büyük toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin diktatörlüğü altında yarıömürge ve yarıfeodal bir ülke mi? Bu çok karmaşık bir mücadele olacaktır. Bu mücadele, şu anda, Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferin meyvelerini gasp etmeye çalışan Çan Kayşek ile buna karşı çıkan bizler arasındaki bir mücadele biçimini al-

20. 1931 Temmuz'uyla Eylül'ü arasında Çan Kayşek başkomutanlık görevini bizzat üstlendi ve 300 bin kişilik bir gerici kuvveti Ciangsi Kızıl Üs Bölgesi'ne karşı bir kuşatma harekâtı için harekete geçirdi. Kızıl Ordu bu kuşatma hareketini bozguna uğrattı ve büyük bir zafer kazandı. Ayrıntılı bilgi için bkz. «Çin Devrimci Savaşında Strateji Sorunları», Beşinci Bölüm, Beşinci Kısım, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt I, Kaynak Yayınları, s.288.

21. Burada sözü edilen yirmi bir il merkezi şunlardır: Ciangsi Eyaleti'nde Ruycin, Huyçang, Sunvu, Anyuan, Sinfeng, Yudu, Singguo, Ningdu, Guangçang, Şiçeng ve Liçuan; Fucien Eyaleti'nde Cienning, Tayning, Ninghua, Çingliu, Guyhua, Lungyen, Çangting, Liençeng, Şanghang ve Yungding.

maktadır. Bu dönemde ortaya çıkacak herhangi bir oportünizm kendini, yeterince mücadele etmemek ve halka ait olması gereken meyveleri Çan Kayşek'e hediye etmek şeklinde gösterecektir.

Açık ve topyekûn bir iç savaş çıkacak mı? Bu, yurtiçindeki ve uluslararası alandaki etkenlere bağlıdır. Yurtiçindeki etkenleri, esas olarak, kendi gücümüz ve siyasi bilinç düzeyimiz oluşturmaktadır. İç ve dış durumun genel gidişinin ve halkın içinde bulunduğu ruh halinin belirlediği koşullarda, bizim vereceğimiz mücadelelerle, iç savaş belli bir bölgeyle sınırlı tutmak ya da ülke çapında bir iç savaşın çıkmasını geciktirmek mümkün müdür? Böyle bir olanak vardır.

Çan Kayşek bir iç savaş başlatmaya kalkışırsa, birçok güçlkle karşılaşacaktır. Birincisi, Kurtarılmış Bölgelerde yüz milyon insan, bir milyon asker ve iki milyondan fazla halk milisi vardır. İkincisi, Guomintang bölgelerindeki siyasi bakımdan bilinçli kimseler iç savaşa karşıdır ve bu, Çan Kayşek üzerinde bir çeşit baskı yaratmaktır. Üçüncüsü, Guomintang'ın içinde de iç savaştan yana olmayan bir kesim vardır. Bugünkü durum, 1927'dekinden çok farklıdır. Özellikle Partimizin bugünkü durumu, 1927'dekinden çok farklıdır. O günlerde Partimiz henüz çocukluk çağındaydı ve ne açık seçik bir düşünceye, ne silahlı mücadele tecrübesine, ne de dış dış mücadele siyasetine sahipti. Partimizin bugünkü siyasi bilinç düzeyi çok daha yüksektir.

Kendi siyasi bilincimizden, yani proletaryanın öncüsünün siyasi bilincinden ayrı olarak, bir de halk kitlelerinin siyasi bilinci sorunu vardır. Halk henüz siyasi bakımdan bilinçli değilse, halkın devrimci kazançlarının başkalarına kaptırılması pekâlâ mümkündür. Geçmişte bunun örneğini gördük. Bugün Çin halkının siyasi bilinç düzeyi de çok daha yüksektir. Partimiz, halk içinde hiçbir zaman bugünkü kadar büyük bir itibara sahip olmamıştır. Ama gene de, halk arasında ve özellikle de Japon işgali altındaki bölgelerle Guomintang bölgelerinde yaşayanlar arasında, Çan Kayşek'e hâlâ inanan ve onun Guomintang ve Amerika Birleşik Devletleri hakkında vargücüyle yaymaya çalıştığı hayallere kapılan pek çok kimse vardır. Çin halkının bir kesiminin henüz siyasi bakımdan bilinçli olmaması bizim propaganda ve örgütlenme çalışmalarımızda yapmanız gereken daha pek çok şeyin var olduğunu göstermektedir. Halkın siyasi bakımdan uyandırılması kolay değildir. Halkın yanlış fikirlerden arınması için, bizim çok bü-

yük çaba harcamamız gerekmektedir. Odalarımızdaki tozu nasıl süpürüp temizlersek, Çin halkının kafasından da geri fikirleri öylece süpürüp temizlemeliyiz. Toz süpürülmedikçe kendi kendine yok olmaz. Çin'deki gerçek durumu ve gidişi kavramalarını ve kendi güçlerine güvenmelerini sağlamak için, kitleler içinde yaygın bir propaganda ve eğitim çalışması yürütmeliyiz.

Halkı örgütlemek bize düşer. Çin'deki gericiileri devirmek için halkı örgütlemek bize düşer. Gerici olan her şey aynıdır; vurmazsan, yıkılmaz. Bu tıpkı, yeri süpürmeye benzer; süpürgenin erişmediği yerlerde toz hiçbir zaman kendiliğinden yok olmaz. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin güneyinde Ciezihe adında bir ırmak vardır. Irmağın güneyinde Loçuan İli, kuzeyinde ise Fucian İli bulunur. Irmağın kuzeyiyle güneyi apayrı iki dünyadır. Güney, Guomindang'ın yönetimindedir; biz oraya erişemediğimiz için, halk örgütsüzdür ve pislik ve çürümüşlük her yanı sarmıştır. Sorunların, salt etkileme yoluyla çözülebileceğini hayal eden bazı yoldaşlarımız, sadece siyasi etki gücüne inanıyorlar. Bu boş bir inançtır. 1936'da Baoan'daydık.²² Kırk-elli *li* kadar uzakta, zorba bir toprak ağasının elinde tuttuğu tahkim edilmiş bir köy bulunuyordu. O zamanlar Partinin Merkez Komitesi Baoan'daydı ve siyasi etki gücümüz gerçekten çok yüksek sayılırdı; ama bu köydeki karşıdevrimciler teslim olmayı inatla reddettiler. Güneyini süpürdük, olmadı; kuzeyini süpürdük, olmadı. Ne zaman ki süpürgemiz köyün ta içine girdi, o zaman toprak ağası «Aman teslim oluyorum» diye bağırdı.²³ Bu dünyada işler böyledir. İpini çekmezsen, çan çalmaz. Tutup kaldırmazsan, masa yerinden kımıldamaz. Japonya, ancak Sovyetler Birliği Kızıl Ordusu Çin'in kuzeydoğusuna girdikten sonra teslim oldu. Düşman ve kukla birlikler, ancak birliklerimiz onlara karşı savaştıktan sonra silahlarını teslim ettiler. Siyasi etki gücü ancak süpürgenin

22. Baoan, Şensi Eyaleti'nin kuzeybatısındaki bir ildi. Şimdiki adı Çidan İli'dir. Çin Komünist Partisi'nin Merkez Komitesi'nin karargâhı, 1936 Temmuz başlarından Ocak 1937'ye kadar oradaydı. Daha sonra Yen'an'a taşındı.

23. Burada sözü edilen tahkim edilmiş köy, Baoan İli'nin güneybatısındaki Danpaçay köyüdür. Çok stratejik bir mevkide bulunan bu köyde iki yüzden fazla hane vardı. Yüzü aşkın adamdan oluşan gerici bir yerel silahlı çetenin başındaki zorba bir toprak ağası, Cao Cünçang uzun süredir bu köyde mevzilendi. Çin Kızıl Ordusu defalarca bu köyü kuşatmış, ama ele geçirmeyi başaramamıştı. 1936 Ağustos'unda Kızıl Ordu Danpaçay'ı yerel silahlı kuvvetlerle kuşatırken köydeki temel kitleleri kazanmaya ve düşmanı içten bölmeye girişti. Aynı yılın Aralık ayında Cao haydudu bir avuç adamıyla birlikte kaçtı ve Danpaçay kurtarıldı.

eriştiği yerde kendini tam olarak gösterecektir. Bizim süpürgeyiz, Komünist Partisi, Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordu'dur.

Süpürgeyi elinize alıp ortalığı süpürmesini öğrenmelisiniz; nasıl olsa bir rüzgâr çıkar, bütün tozu alır götürür diye düşünerek yan gelip yatmayın. Biz Marksistler, devrimci gerçekçileriz ve asla boş hayalle- re kapılmayız. «Şafakla kalk, bahçeyi süpür»²⁴ diye eski bir Çin ata- sözü vardır. Şafak, yeni bir günün habercisidir. Atalarımız, bize gün doğarken kalkıp, süpürmeye başlamamızı söylemişler. Bize bir görev veriyorlar. Ancak böyle düşünüp davranırsak, kârlı çıkar ve yapacak iş buluruz. Çin'in geniş toprakları vardır ve bunu karış karış süpürmek bize düşer.

Siyasetimiz hangi temele dayanmalıdır? Siyasetimiz, kendi gücü- müze dayanmalıdır ve bu da, kendi çabamıza dayanarak yeniden doğ- mak anlamına gelir. Yalnız değiliz; dünyada emperyalizme karşı çı- kan bütün ülkeler ve halklar bizim dostlarımızdır. Ama gene de yeni- den doğuşu, kendi çabalarımıza dayanarak gerçekleştirmeye ağırlık veriyoruz. Kendi örgütlediğimiz güçlere dayanarak, bütün Çinli ve ya- bancı gericileri yenebiliriz. Çan Kayşek ise tam tersine, sırtını ABD emperyalizmine dayamakta ve bütününüyle onun yardımına güvenmek- tedir. Diktatörlük, iç savaş ve vatan satıcılığı, daima onun siyasetinin temeli olmuştur. ABD emperyalizmi, iç savaş çıkartması ve Çin'i Amerika'ya bağımlı bir ülke haline getirmesi için Çan Kayşek'e yar- dım etmek istiyor. Bu da, çok önceden saptanmış bir siyasettir. Fakat ABD emperyalizminin dış görünüşü güçlü olmakla birlikte, içi koftur. Bu konuda kafamızda bulanıklığa yer vermemeliyiz; ne emperyalistle- rin «güzel sözlerine» kanmalı ne de onların kuru gürültüsüne pabuç bırakmalıyız. Bir keresinde bir Amerikalı bana «Hurley'in sözünü din- lemeli ve birkaç kişiyi görev almak üzere Guomindang hükümetine göndermelisiniz» demişti.²⁵ Ben de ona şöyle cevap vermiştim: «Eli

24. 17. yüzyılda Çu Bolu tarafından yazılmış «İyi Bir Aile İçin Özdeyişler»den.

25. Burada sözü edilen Amerikalı, Birleşik Amerika Ordusu'nun Yenan'daki Gözlemci Grubu'nun başkanı Albay David D. Barrett'ti. Bu grup, Çin Komünist Partisi'nin onayıyla, 1944'te Japonya'ya karşı savaşan ABD kuvvetleri tarafından Yenan'a gön- derilmişti. Cumhuriyetçi Parti'ye mensup gericisi bir politikacı olan Patrick J. Hurley, 1944 Eylül'ünde ABD başkanının kişisel temsilcisi olarak Çin'e geldi ve aynı yılın sonunda ABD'nin Çin Büyükelçisi oldu. Bkz. «Dağları Taşıyan Budala İhtiyar» Not 1, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt II, Kaynak Yayınları, s. 333

kolu bağılı bir durumda görev almak kolay bir iş değildir; biz bunu yapmayacağız. Eğer görev alacaksak elimize, kolumuza zincir vurulmamalı, hareket serbestisine sahip olmalıyız; yani demokratik temele dayalı bir koalisyon hükümeti kurulmalıdır.» «Görev almazsanız kötü olacak» dedi. «Niye kötü olsun?» diye sordum. Hurley, «Amerikalılar önce sizi lanetleyecekler, sonra da Çan Kayşek'i destekleyecekler» dedi. Ben şöyle cevap verdim: «Siz kamı tok sırtı pek Amerikalılar, eğer halkı lanetlemek ve Çan Kayşek'i desteklemek istiyorsanız, orası sizin bileceğiniz iş, ben karışmam. Şu anda bizim darımız ve tüfeğimiz, sizin ise ekmeğiniz ve topunuz var. Eğer Çan Kayşek'i desteklemek istiyorsanız, hiç durmayın, istediğiniz kadar destekleyin. Ama bir şeyi unutmayın. Çin kimindir? Çin, asla Çan Kayşek'in malı değildir. Çin, Çin halkınındır. Onu artık destekleyemeyeceğiniz gün kesinlikle gelecektir.» Yoldaşlar! Bu Amerikalı, halkı korkutmaya çalışıyordu. Emperyalistler böyle işlerde ustadırlar ve sömürge ülkelerdeki birçok insan gerçekten de korkuya kapılır. Emperyalistler, sömürge ülkelerde yaşayan herkesin korkutulabileceğini sanıyorlar, ama Çin'de böyle şeylerden korkmayan insanların bulunduğunu kavramıyorlar. Biz, geçmişte ABD'nin, komünistlerle savaşması için Çan Kayşek'e yardım etme siyasetini açıkça eleştirdik ve teşhir ettik; bunu yapmamız zorunluydu. Bundan sonra da böyle yapmaya devam edeceğiz.

Sovyetler Birliği askerlerini gönderdi, Kızıl Ordu, saldırganı sürüp atmak için Çin halkına yardım etmeye geldi. Çin tarihinde bugüne kadar böyle bir olay görülmemiştir. Bunun etkisi çok büyük olmuştur. Birleşik Amerika'nın ve Çan Kayşek'in propaganda organları, Kızıl Ordu'nun siyasi etkisini iki atom bombasıyla yok edebileceklerini umuyorlardı.²⁶ Ama Kızıl Ordu'nun siyasi etkisi yok edilemez; bu iş o kadar kolay değildir. Atom bombaları savaşların sonucunu belirleyebilir mi? Hayır, belirleyemez. Atom bombaları Japonya'nın teslim olmasını sağlayamazdı. Halkın verdiği mücadeleler olmaksızın tek başına

26. Birleşik Amerika, 6 Ağustos 1945'te Hiroşima'ya ve 9 Ağustos'ta da Nagazaki'ye atom bombası attı. Birleşik Amerika ve Guomindang'ın propaganda organları, Japon hükümetinin ABD atom bombalarından korktuğu için teslim olduğunu iddia ederek, bu olay hakkında büyük bir şamata kopardılar. Bu propagandayla, Sovyetler Birliği'nin savaşa girişinin Japonya'yı teslim zorlamada oynadığı belirleyici rolünün küçümseneceğini umuyorlardı.

atom bombası bir işe yaramaz. Eğer atom bombaları savaşın sonucunu belirleyebilseydi, o zaman Sovyetler Birliği'nden asker göndermesini istemeye gerek kalır mıydı? Neden Japonya, üzerine iki atom bombası atıldığında teslim olmadı da Sovyetler Birliği asker gönderir göndermez teslim oldu? Bazı yoldaşlarımız da atom bombasının her şeye kadir olduğuna inanıyorlar. Bu, büyük bir yanılgıdır. Bu yoldaşlar, bir İngiliz soylusu kadar bile mi düşünmüyorlar. Lord Mountbatten adında bir İngiliz soylusu düşülebilecek en büyük yanılgının, atom bombasının savaşta belirleyici olabileceğini sanmak olduğunu söylemişti.²⁷ Bu yoldaşlar Mountbatten'den de daha geri. Bu yoldaşların atom bombasını sihirli bir şey olarak görmelerine yol açan hangi etkidir? Burjuvazinin etkisi. Bu etki nereden geliyor? Burjuva okullarında görmüş oldukları eğitimden, burjuva basın ve haber ajanslarından. İki dünya görüşü ve iki metodoloji (yöntembilim) vardır: Proleter dünya görüşü ve metodolojisi ile burjuva dünya görüşü ve metodolojisi. Bu yoldaşlar çoğu zaman burjuva dünya görüşüne ve metodolojisine bağlı kalıyor ve sık sık proleter dünya görüşünü ve metodolojisini unutuyorlar. «Her şeyi silahlar belirler» teorisi, salt askeri bakış açısı, kitlelerden kopuk bürokratik bir çalışma tarzı, bireyci düşünce ve benzerleri. Bütün bunlar saflarımızdaki burjuva etkilerdir. Tıpkı tozu süpürdüğümüz gibi, saflarımızdaki bu burjuva etkileri de sürekli olarak süpürmeliyiz.

Sovyetler Birliği'nin savaşa girmesi, Japonya'nın teslim olmasında belirleyici olmuştur. Çin'deki durumda yeni bir dönem başlamaktadır. Direnme Savaşı ile bu yeni dönem arasında bir geçiş aşaması vardır. Bu geçiş aşamasındaki mücadele, Direnme Savaşı'nda kazanılan zafetin meyvelerini Çan Kayşek'in gasp etmesine karşı çıkmayı amaçlamaktadır. Çan Kayşek ülke çapında bir iç savaş çıkarmak istiyor ve siyaseti bellidir. Biz buna karşı hazırlıklı olmalıyız. Bu ülke çapında iç savaş ne zaman patlak verirse versin, biz iyi hazırlanmış olmalıyız. Savaş hemen çıksa, örneğin yarın sabah başlasa bile hazır olmalıyız.

27. O sıralarda, Güneydoğu Asya'daki Müttefik Kuvvetleri Başkomutanı olan Mountbatten, 9 Ağustos 1945'te bir demeç vererek Sovyetler Birliği'nin Japonya'ya karşı savaşa girmesini kutlamıştı. Aynı zamanda, düşülebilecek en büyük yanılgının, atom bombasının Uzakdoğu'daki savaşı bitirebileceğini sanmak olacağını da söylemişti.

Bu, birinci nokta. Bugünkü uluslararası ve yurtiçi durumda iç savaşın çapının bir süre için kısıtlı tutulması ve belli bölgelerle sınırlandırılması mümkündür. Bu da ikinci nokta. Biz, birinci nokta açısından hazırlanmalıyız; ikinci nokta ise zaten uzun bir süreden beri söz konusudur. Sözün kısası hazırlıklı olmalıyız. Hazırlıklı olursak, her türlü karmaşık durumun gereğince üstesinden gelebiliriz.

ÇAN KAYŞEK İÇ SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI YAPIYOR*

13 Ağustos 1945

Guomindang Merkez Yürütme Komitesi Propaganda Bölümü'nün bir sözcüsü, On Sekizinci Grup Ordusu Başkomutanı Cu De'nin 10 Ağustos'ta Yenan'daki Genel Karargâhta yayınladığı, düşmanın ve kuklaların¹ teslim olması için belli bir süre koyan emri² «küstahça ve meşru olmayan bir hareket» olarak niteleyen bir açıklama yaptı. Bu açıklama son derece saçmadır. Bunun mantıki sonucuna göre, Başko-

* Bu makale, Mao Zedung yoldaş tarafından Sinhua (Yeni Çin) Haber Ajansı için yazılmış bir yorumdur.

1. Burada «düşman»la kastedilen Japon istila kuvvetleri, «kuklalar» ile kastedilen ise Japon istila kuvvetleri tarafından kurulan kukla hükümetler ve bu kukla hükümetlerin askerleridir. Bunlar, büyük ölçüde, Japonya'ya teslim olan eski Guomindang görevlileri ve askerlerinden meydana geliyordu.
2. 10 Ağustos 1945'te Başkomutan Cu De, Yenan'daki Genel Karargâh'tan, Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün silahlı kuvvetlere Japon istilacılarının teslim olmasına ilişkin bir emir yayınladı. Emir şöyleydi:

Japonya, kayıtsız şartsız teslim olduğunu açıklamıştır ve Müttefikler, Potsdam Bildirisi temelinde Japon kuvvetlerini teslim almak için gerekli önlemleri tartışmak üzere toplanacaklardır. Bu soruna ilişkin olarak, Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün silahlı kuvvetlerimize aşağıdaki emri yayınlıyorum:

(1) Potsdam Bildirisi'nin koşullarına uygun olarak, Kurtarılmış Bölgelerdeki herhangi bir Japonya'ya karşı silahlı kuvvet, çevredeki şehir ve kasabalarda ya da ulaşım hatları boyunca bulunan düşman birliklerine ve karargâhlanna haber göndererek, onlardan belirli bir süre içinde bütün silahlarını bizim savaş birliklerimizle teslim etmelerini talep edebilirler. Silahlarını teslim ettiklerinde, birliklerimiz savaş esirlerine iyi davranılmasına ilişkin talimatnamemize uygun olarak onların can güvenliklerini sağlayacaklardır.

(2) Kurtarılmış Bölgelerdeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlerimizden herhangi biri çevredeki bütün kukla birliklere ve kukla hükümetlerin organlarına haber göndererek onlardan, Japon istilacılarının teslim olma anlaşmasını imzalamasından önce, birlikleriyle bizim tarafımıza geçmelerini ve yeniden örgütlenme ve terhislerini beklemelerini isteyebilirler. Tanınan süre içinde buna uymayanlar bütün silahlarını teslim edeceklerdir.

(3) Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün Japonya'ya karşı silahlı kuvvetler, teslim olmayı ve silahlarını teslim etmeyi reddeden bütün düşman ve kukla silahlı kuvvetlerini kararlılıkla yok etmelidirler.

mutan Cu De'nin Potsdam Bildirisi'ne³ ve düşmanın açıklamış olduğu teslim olma niyetine uygun davranması ve birliklerine, düşmanı ve kuklaları teslim almayı emretmesi yanlıştır; tersine düşmana ve kuklalara teslim olmayı reddetmeyi öğütlemek doğru ve meşrudur. Daha düşman fiilen teslim bile olmadan, Çin'in faşist elebaşısı, zorba ve vatan haini Çan Kayşek'in, Kurtarılmış Bölgelerdeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlere «yeni bir emre kadar, buldukları yerde kalmalarını» «emredecek», yani onların ellerini kollarını bağlayacak, düşmanın onlara saldırmasını sağlayacak kadar ileri gitmesinde şaşılacak bir şey yoktur. Yine bu faşist elebaşının, Kurtarılmış Bölgelerdeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlerin, düşman ve kukla kuvvetlerine karşı «kendi başlarına küstahça hareketlere girişmelerini» yasaklarken, sözde yeraltı kuvvetlerine (bunlar, aslında «milleti dolambaçlı yoldan kurtaran»⁴

(4) Silahlı kuvvetlerimiz, düşmanın ya da kuklaların elinde bulunan herhangi bir şehri, kasabayı ya da ulaşım hattını devralmaya ve işgal etmeye, askeri denetim kurmaya, düzeni sağlamaya ve oradaki bütün yönetim işlerini üstlenecek görevliler atamaya tam yetkilidir. Herhangi bir sabotaj ya da direnme hareketi karşısında, suçlular hain olarak cezalandırılacaklardır.

Bundan sonra, 11 Ağustos'ta Yenan'daki Genel Karargâh art arda altı emir yayınladı. Bunlara göre, Ho Lung yoldaş komutasındaki Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesi silahlı kuvvetleri, Nie Rungcen yoldaş komutasındaki Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesi silahlı kuvvetleri Hebey Cehol-Liaoning Kurtarılmış Bölgeleri silahlı kuvvetleri İç Moğolistan ve Kuzeydoğu üzerine yürüyecekler, Şansi Kurtarılmış Bölgesi'nin silahlı kuvvetleri Datung-Puçov Demiryolu boyundaki ve Fenho Irmağı Vadisindeki Japon ve kukla birliklerini temizleyecekler ve bütün Kurtarılmış Bölgelerin silahlı kuvvetleri, Japon ve kukla birliklerini teslim olmaya zorlamak için düşman denetimindeki bütün ana ulaşım hatlarına karşı şiddetli saldırılara girişeceklerdi. Kurtarılmış Bölgelerdeki Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri bu emirleri yerine getirdiler ve önemli zaferler kazandılar.

3. Burada, 26 Temmuz 1945'te Potsdam Konferansı'nda Çin, İngiltere ve Birleşik Amerika tarafından yayınlanan ve Japonya'nın teslim olmasını isteyen bildiriye değiniliyor. Bildirinin ana noktaları şunlardır: Japon militarizmi bütünüyle yok edilmelidir, Japonya'nın savaş sanayisi dağıtılmalıdır, Japon savaş suçluları yargılanmalıdır, Kahire Bildirisi uygulanmalı, başka bir deyişle Japonya çaldığı toprakları, yani Kore'yi ve Çin'e ait olan Mançurya, Tayvan ve Penhu Adalarını terk etmeli ve Japon toprakları Honşu, Hokkaido, Kiyuşu, Sikoku ve çeşitli küçük adalarla sınırlanmalıdır ve bir demokratik Japon hükümeti kurulana kadar Müttefik Silahlı Kuvvetleri Japonya'yı işgal etmelidir. Sovyetler Birliği de, 8 Ağustos 1945'te Japonya'ya karşı savaş ilan ettikten sonra Potsdam Bildirisi'ni imzaladı.

4. Burada Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında Guomindang gericilerinin Japonya'ya teslimiyet, komünizmle mücadele şeklindeki alçakça tutumlarına değinilmektedir. Guomindang gericileri, birliklerinin bir kısmına ve hükümet görevlilerine Japon istilacılarına teslim olmalarını ve sonra kukla askerler ve görevliler olarak Kurtarılmış Bölgelere saldırımda Japon birliklerine katılmalarını emrettiler. Kumazca «dolambaçlı yoldan milleti kurtarıma» diye adlandırdıkları, işte buydu.

kukla birlikler ve Japonlarla, kuklalarla işbirliği yapan Day Li'nin⁵ gizli polisidir) ve bunların yanı sıra diğer kukla birliklere «buldukları yerdeki düzenin sağlanmasından sorumlu olmayı» «emretmeye» cüret etmesinde de şaşılacak bir şey yoktur. Çinlileri düşmanın, düşmanı ise Çinlilerin yerine koyması, gerçekte Çan Kayşek'in bir itirafıdır. Bu, onun düşmanla ve kukla birliklerle sürekli olarak işbirliği ve kendisiyle aynı kafada olmayanları tasfiye etme şeklindeki anlayışını olduğu gibi gözler önüne sermektedir. Ancak Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki Japonya'ya karşı halk silahlı kuvvetleri asla bu düşmanca tertibe kanmayacaklardır. Onlar, Başkomutan Cu De'nin emrinin, Potsdam Bildirisi'nin, «direnmeye son verene kadar Japonya'ya karşı savaşı sürdürün» diyen 2. maddesinin öngördüğü koşulun kararlılıkla yerine getirilmesi olduğunu biliyorlar. Öte yandan Çan Kayşek'in sözde «emirleri», bizzat imzaladığı Potsdam Bildirisi'nin açıkça çiğnenmesidir. «Müttefiklerin imzaladığı ortak anlaşmanın koşullarına bağlı kalmayanın» kim olduğunu anında görmek için sadece bir karşılaştırma yapmak yeter.

Gerek Guomintang Merkez Yürütme Komitesi Propaganda Bölümü sözcüsünün açıklaması, gerekse Çan Kayşek'in «emirleri», baştan sona iç savaş kışkırtmasıdır. Yurtiçinde ve dışında bütün dikkatlerin Japonya'nın kayıtsız şartsız teslim olması üzerinde toplandığı şu anda, bunların amacı, Direnme Savaşı biter bitmez iç savaşı başlatmak için bir bahane bulmaktır. Gerçekte, Guomintang gericileri acınacak kadar aptaldırlar. Onlar bahaneyi, Başkomutan Cu De'nin düşman ve kukla birliklerinin teslim alınması ve silahsızlandırılması için yayınladığı emirde aramışlardır. Bu zekice bir bahane sayılabilir mi? Hayır. Onların bu şekilde bir bahane aramaları sadece şunu kanıtlar: Guomintang gericileri kendi yurttaşlarından çok düşmandan ve kuklalardan hoşlanmakta ve düşman ve kuklalardan çok kendi yurttaşlarından nefret etmektedirler. Cinhua Olayı⁶, iç savaşı kışkırtmak için Hu Zungnan'ın birliklerinin Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ni düpedüz istila etme-

5. Day Li, Guomintang'ın büyük gizli polis örgütlerinden biri olan Guomintang Askeri Konseyi'nin Araştırma ve İstatistik Bürosu Başkanıydı.

6. Temmuz 1945'te Guomintang birliklerinin, Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin Guançung alt bölgesindeki Cinhua, Sunyi ve Yaosien'i istilası. Bkz. bu ciltte «Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda Zaferden Sonra Durum ve Siyasetimiz», Not 12, s. 15.

siydi, oysa Guomindang gericileri bu olayın istila olarak nitelenmesinin Çin Komünist Partisi'nin bir «dedikodu saldırısı» olduğunu söylediler. Guomindang gericileri, uzun süredir aradıkları bahaneyi Cinhua Olayı'nda buldular, ama Çin ve yabancı kamuoyu bunun altında yatanı hemen gördü. Bu yüzden şimdi onlar, Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordu'nun, düşman ve kukla birliklerinin silahlarını teslim etmesini istememeleri gerektiğini söylüyorlar. Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordu, sekiz yıllık Direnme Savaşı boyunca, hem Çan Kayşek'in hem de Japonların saldırı ve kuşatmalarından çok çekti. Ve şimdi, Direnme Savaşı sona ererken, Çan Kayşek, Japonlara (ve sevgili kukla birliklerine), silahlarını Sekizinci Yol Ordusu'na ve Yeni Dördüncü Ordu'ya değil, «sadece ona, Çan Kayşek'e teslim etmelerini» ima ediyor. Ancak Çan Kayşek, bu silahları kendisine «komünistlere saldırmaları ve hem Çin'de hem de dünyada barışı bozması» için vermeleri gerektiğini de eklemeliydi. Gerçek böyle değil midir? Japonlara, silahlarını Çan Kayşek'e teslim etmelerini ve kukla birliklere «buldukları yerde düzeni sağlamaktan sorumlu olduklarını» söylemenin sonu nereye varacaktır? Bunun sonu, olsa olsa, Nancing ve Çunking rejimlerinin kaynaşmasına⁷, «Çin-Japon işbirliği»nin ve Japonya ile kuklaları arasındaki işbirliğinin yerini Çan Kayşek ile kuklalar arasındaki işbirliğinin ve Japonların ve Vang Çingvey'in⁸ «antikomünizm ve milli yeniden inşası»nın yerini de Çan Kayşek'in «antikomünizm ve milli yeniden inşası»nın almasına varabilir. Bu, Potsdam Bildirisi'nin çiğnenmesi değil midir? Direnme Savaşı biter bitmez ciddi bir iç savaş tehlikesinin bütün ülke halkının karşısına dikileceğinden kuşku duyulabilir mi? Şimdi bütün yurttaşlarımızı ve müttefik ülkeleri harekete geçmeye ve Kurtarılmış Bölgeler halkıyla birlikte, dünya barışını tehlikeye sokacak olan Çin'deki bir iç savaş kararlılıkla önlemeye çağırıyoruz.

7. Vang Çingvey'in kukla hükümeti Nancing'de, Çan Kayşek'in hükümeti ise Çungking'deydi. «Nancing ve Çungking hükümetlerinin birleştirilmesi», Japon emperyalizmi ve Guomindang içindeki Japon yanlısı unsurların tezgâhladıkları bir siyasi komploydu.

8. Vang Çingvey, bir Guomindang elebaşı ve Japon yanlısı bir haindi. Aralık 1938'de Japon istilacılarına açıkça teslim oldu. O sırada Guomindang'ın başkan yardımcısı ve Guomindang Siyasi Halk Konseyi'nin başkanıydı. Mart 1940'da Nancing'de kurulan kukla merkezi hükümetin başkanı oldu. Kasım 1944'te Japonya'da öldü.

Sonuç olarak, Japonları ve kuklaları teslim almak kimin hakkıdır? Guomindang hükümetinin her türlü yardımı yapmayı ve tanımayı reddettiği Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetler, sadece kendi güçlerine ve halkın desteğine dayanarak kendi başlarına geniş toprakları ve 100 milyondan fazla insanı kurtarmayı başardılar ve Çin'deki istilacı düşman askerlerinin yüzde 56'sına ve kukla askerlerin de yüzde 95'ine karşı koydular ve onların ilerleyişini durdurdular. Bu silahlı kuvvetler olmasaydı, Çin'deki durum asla bugünkü gibi olamazdı. Sözün kısası, Çin'de sadece Kurtarılmış Bölgelerdeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlerin, düşman ve kukla askerlerini teslim almaya hakkı vardır. Çan Kayşek'e gelince, onun siyaseti kollarını kavuşturup köşesinde oturmak ve zaferi beklemek olmuştur, aslında onun, düşmanı ve kukla askerlerini teslim almaya kesinlikle hakkı yoktur.

Bütün yurttaşlarımıza ve bütün dünya halklarına açıklıyoruz: Çungking'deki Yüksek Komutanlık, Çin halkını ve Japonya'ya karşı gerçekten savaşmış Çin silahlı kuvvetlerini temsil edemez. Çin halkı, Başkomutan Cu De komutasında bulunan Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlerine, Japonya'nın teslim alınmasına ve dört Müttefik Devlet tarafından Japonya üzerinde askeri denetim kurulmasına katılmak üzere doğrudan doğruya temsilci gönderme hakkının ve gelecekteki barış konferansına katılma hakkının tanınmasını istiyor. Bu yapılmadıkça, Çin halkı bunları bütünüyle geçersiz sayacaktır.

ON SEKİZİNCİ GRUP ORDUSU BAŞKOMUTANININ ÇAN KAYŞEK'E GÖNDERDİĞİ İKİ TELGRAF*

Ağustos 1945

I. 13 AĞUSTOS TARİHLİ TELGRAF

Merkezi Haber Ajansı'nın iki haberini Çungking radyosundan aldık. Bunlardan biri sizin bize gönderdiğiniz emri, öbürü ise çeşitli savaş bölgelerindeki subay ve askerlere yolladığınız emri içeriyordu. Bize gönderdiğiniz emir şöyleydi: «Yeni bir emre kadar, On Sekizinci Grup Ordusu'nun bütün birlikleri buldukları yerde kalacaklardır.» Buna ek olarak, emirde, bizim, düşmanın silahlarını teslim almamızın yasaklandığı gibi şeylerden de söz ediliyordu. Çeşitli savaş bölgelerindeki subay ve erlere emir ise Çungking'den gelen 11 Ağustos tarihli Merkezi Haber Ajansı haberinde şöyle veriliyordu: «Yüksek Komutanlık, bugün çeşitli savaş bölgelerindeki subay ve erlere, savaş çaba-

* Bu telgraflar On Sekizinci Grup Ordusu Başkomutanı adına Mao Zedung yoldaş tarafından yazılmıştı. O sırada Japon saldırganları teslim olduklarını açıklamışlar, ama henüz fiilen teslim olmamışlardı. Çan Kayşek hükümeti, ABD emperyalizminin askeri yardımıyla, Japonların teslim alınmasını tekeline aldı ve Japonları teslim alma bahanesiyle çok sayıda kuvvetli Kurtarılmış Bölgelerin üzerine göndererek, faal bir şekilde karşıdevrimci bir iç savaş hazırlığına girişti. Mao Zedung yoldaşın, ilk telgrafı yazmaktaki amacı, Çan Kayşek'in karşıdevrimci yüzünü ortaya çıkarmak ve bütün halkı onun iç savaş tertibine karşı uyandırmaktı. İkinci telgraf, Çan Kayşek kılığının iç savaş hazırlığı komplosunu daha da açığa çıkardı ve Çin Komünist Partisi'nin iç savaşın önlenmesi için altı maddelik önerisini ortaya koydu. Mao Zedung yoldaş aynı amaçla Sinhua Haber Ajansı için, her ikisi de bu ciltte yer alan iki yorum yazdı: «Çan Kayşek İç Savaş Kışkırtıcılığı Yapıyor» ve «Çan Kayşek'in Sözcüsünün Bir Açıklaması Üzerine». Çan Kayşek'in gerici yaygarası karşısında boyun eğmeyen Çin Komünist Partisi'nin soğukkanlı ve kararlı tutumu sayesinde, hem Kurtarılmış Bölgeler hem de Kurtuluş Ordusu hızla büyüdü ve Çin'de iç savaşa karşı çıkan yurtiçindeki ve dışındaki güçlerin güçlü siyasi baskısı karşısında Çan Kayşek taktik değiştirmek, başı bir görünümüne bürünmek ve başış görüşmeleri için Mao Zedung yoldaşı Çungking'e davet etmek zorunda kaldı.

larını artırmalarını ve mevcut askeri plan ve emirlere uygun olarak en küçük bir gevşekliğe kapılmaksızın faal bir şekilde ilerlemelerini emreden telgraflar göndermiştir.» Biz, bu iki emrin birbiriyle çeliştiği kanısındayız. Birinci emre göre, birliklerimiz «yeni bir emre kadar buldukları yerde kalmalı» ve artık saldırıda bulunmamalı ya da savaşmamalıdır. Japon saldırganlarının henüz fiilen teslim olmadığı, her saat, her dakika Çin halkını katlettiği ve Sovyet, ABD ve İngiliz askerlerinin yanı sıra Çin askerlerine karşı da savaştığı ve buna karşılık Sovyet, ABD ve İngiliz askerlerinin her saat, her dakika, Japon saldırganlarına karşı savaştığı şu anda, bize niçin savaşmamamızı söylüyorsunuz? İkinci emre gelince, onu çok iyi karşılıyoruz. «Savaş çabalarını artırın ve en küçük bir gevşekliğe kapılmaksızın faal bir şekilde ilerleyin» — böylesi daha iyi! Fakat ne yazık ki, siz bu emri bize değil, sadece kendi askerlerinize vermişsiniz; bize verdiğiniz emir ise bundan oldukça farklı. Cu De 10 Ağustos'ta Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki bütün Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlere, özellikle «savaş çabalarını artırmaları» gerektiği şeklinde bir emir yayınlamıştı.¹ Bu emirde ayrıca, savaş çabalarını artırırlarken Japon saldırganlarına kendilerine teslim olmalarını emretmeleri, düşman ve kukla askerlerin silah ve diğer donatımını teslim almaları söylenmekteydi. Bu çok iyi bir şey değil mi? Hiç kuşkusuz, bu çok iyi bir şeydir; hiç kuşkusuz bu, Çin milletinin yararına değildir. Ancak «yeni bir emre kadar, bulunduğu yerde kalmak» kesinlikle milletin yararına değildir. Biz, sizin yanlış bir emir verdiğiniz kanısındayız. Bu o kadar yanlış bir emirdir ki, size bunu kesinlikle reddettiğimizi bildirmek zorunda kalıyoruz. Çünkü bize verdiğiniz emir, sadece haksız bir emir olmakla kalmamakta, aynı zamanda Çin milletinin çıkarlarına ters düşmekte ve sadece Japon saldırganlarına ve vatan hainlerine yaramaktadır.

II. 16 AĞUSTOS TARİHLİ TELGRAF

Ortak düşmanımız Japon hükümetinin, Potsdam Bildirisi'nin koşullarını kabul ettiğini ve şimdiden teslim olacağını açıklamakla birlikte henüz fiilen teslim olmadığı bir sırada, Çin'in Kurtarılmış Bölge-

1. Bkz. bu ciltte «Çan Kayşek İç Savaş Kışkırtıcılığı Yapıyor», Not 2, s. 32.

lerindeki ve Japon işgali altındaki bölgelerdeki bütün Japonya'ya karşı silahlı kuvvetler ve 260 milyon insan adına aşağıdaki açıklama ve talepleri size gönderiyorum.

Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın zaferle sona ermek üzere olduğu bir sırada şu gerçeğe dikkatinizi çekmek isterim: Bugün Çin'deki savaş alanında, yani sizin terk ettiğiniz ve düşman ve kukla birliklerinle geçirdiği işgal altındaki geniş bölgelerde, sizin isteğinize aykırı olarak, sekiz yıl boyunca çetin bir savaş verdik ve 1 milyon kilometrekareye yakın toprağı geri aldık; 100 milyondan fazla insanı kurtardık; 1 milyondan fazla düzenli asker ve 2 milyon 200 binden fazla halk milisi örgütledik; Liaoning, Cehol, Cahar, Suyyuan, Hebey, Şansi, Şensi, Gansu, Ningsia, Henan, Şandong, Ciangsu, Anhuy, Hubey, Hunan, Ciangsi, Çeciang, Fucien ve Guangdong Eyaletlerinde on dokuz geniş Kurtarılmış Bölge² kurduk ve birkaç bölge dışında 7 Temmuz 1937 Olayı'ndan³ bu yana düşman ve kukla birliklerinle geçirdiği şehir ve kasabaların, hayati irtibat hatlarının çoğunu ve kıyı kesimlerinin büyük bir bölümünü kuşattık. Ayrıca, Çin'in Japon işgali altındaki bölgelerinde (Buralarda 160 milyon insan yaşamaktadır) düşmana ve kukla birliklere darbe indirmek üzere yaygın yeraltı kuvvetleri örgütledik; savaşta, (kuzeydoğdakileri hesaba katmazsak) Çin'i istila eden Japon birliklerinin yüzde 69'una ve kukla birliklerin yüzde 95'ine karşı koymaya ve onları kuşatmaya devam ediyoruz. Sizin hükümetiniz ve silahlı kuvvetleriniz ise tam tersine bugüne kadar kolları kavuşturup seyretme ve köşede oturup zaferi bekleme, gücünü muhafaza etme ve iç savaşa hazırlanma siyaseti izledi ve Kurtarılmış Bölgelerimizi ve ordularımızı tanımayı ve desteklemeyi reddetmekle kalmadı, aynı zamanda 940 bin kişilik dev bir kuvvetle bizi kuşattı ve bize saldırdı. Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki bütün askerler ve siviller, gerek düşman ve kukla birliklerinin gerekse sizin birliklerinizin saldırılarından

2. On dokuz Kurtarılmış Bölge şunlardı: Şensi-Gansu-Ningsia, Şansi-Suyyuan, Şansi-Cahar-Hebey, Hebey-Cehol-Liaoning, Şansi-Hebey-Henan, Hebey-Şandong-Henan, Şandong, Kuzey Ciangsu, Orta Ciangsu, Güney Ciangsu, Huay İmağı'nın Kuzeyi, Huay İmağı'nın Güneyi, Orta Anhuy, Çeciang, Guangdong, Ciungyay (Haynan Adası), Hunan-Hubey Ciangsi, Anhuy-Henan-Anhuy ve Henan.

3. 7 Temmuz 1937'de Japon istila kuvvetleri Pekin'in 10 kilometre güneybatısındaki Luguciao'daki Çin garnizonuna saldırdı. Oradaki Çin birlikleri, bütün halkın coşkun Japonya'ya karşı hareketinin etkisiyle direndiler. Bu olay, Çin halkının sekiz yıl kahramanca sürdürdüğü Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın başlangıcı oldu.

fazlasıyla zarar gördükleri halde, Direnme Savaşı'nı sürdürmedeki, birlik ve demokraside sebat etmedeki kararlılığımızı bir an bile gevşetmedik. Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki halk ve Çin Komünist Partisi, yurtiçindeki çatışmayı durdurmak, bütün Çin'de Japonya'ya karşı halk kuvvetlerini harekete geçirmek ve birleştirmek, Direnme Savaşı'nı zafere ulaştırmak ve savaştan sonra barışı sağlamak için size ve hükümetinize bütün partilerin katılacağı bir konferansın toplanmasını ve ülke çapında bir demokratik koalisyon hükümeti kurulmasını birçok kez önermiştir. Ama siz ve hükümetiniz önerilerimizi her seferinde reddettiniz. Bütün bunlardan hiç memnun değiliz.

Düşman ülke, kısa bir süre içinde teslim anlaşmasını imzalayacaktır; ama siz ve hükümetiniz bugüne kadar bizim fikirlerimizi dikkate almamaya devam ettiniz. 11 Ağustos'ta bana son derece kötü bir emir gönderdiniz ve birliklerinize, düşmanı silahtan arındırma bahanesi ile Kurtarılmış Bölgelere karşı büyük bir baskı uygulamaya girişmelerini emrettiniz. Bu nedenle iç savaş tehlikesi her zamankinden daha ciddidir. Bütün bunlar bizi, sizden ve hükümetinizden aşağıdaki taleplerde bulunmaya zorluyor.

1. Siz, hükümetiniz ve Yüksek Komutanlığınız, Japonları ve kukla birlikleri teslim almadan ve sonra da herhangi bir anlaşma ya da antlaşmaya varmadan önce, ortak görüşlere varabilmemiz için, bize danışmanızı talep ediyorum. Çünkü siz ve hükümetiniz, halkın hoşnutsuzluğunu kazandırdınız. Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki ve Japon işgali altındaki bölgelerdeki geniş kitleleri ve Japonya'ya karşı silahlı halk kuvvetlerinin hiçbirini temsil edemezsiniz. Eğer anlaşmalar ya da antlaşmalar, bizim onayımız olmadan, Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki ve Japon işgalindeki bölgelerdeki Japonya'ya karşı silahlı halk kuvvetlerine ilişkin herhangi bir şey içerirse söz hakkımız saklıdır.

2. Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki ve Japon işgalindeki bölgelerdeki Japonya'ya karşı bütün silahlı halk kuvvetleri, Potsdam Bildirisi'ne ve Müttefikler tarafından saptanan düşmanın teslim alınmasına ilişkin önlemlere⁴ uygun olarak kuşattığımız Japon ve kukla birlikleri-

4. 10 Ağustos 1945'te Japon hükümeti, Sovyetler Birliği, Çin, Birleşik Amerika ve İngiltere'ye teslim olmak istediğini bildirdi. 11 Ağustos'ta dört ülkenin hükümetleri, «bütün Japon kara, deniz ve hava kuvvetleri yetkilileri» ve «nerede bulunurlarsa bulunsunlar, komutaları altındaki bütün kuvvetler», «harekâtlara son vermeli» ve «silahlarını teslim etmelidirler» şeklinde cevap verdiler.

ni teslim alma, onların silah ve donatılarını devralma ve Japonya teslim alındıktan sonra Müttefikler tarafından saptanan bütün koşulları uygulama sorumluluğunu üstlenme hakkına sahiptir. 10 Ağustos'ta Çin'in *Kurtarılmış Bölgeler* silahlı kuvvetlerine, düşman askerlerine saldırmak için bütün çabayı göstermelerini ve onları teslim almaya hazır olmalarını emrettim. 15 Ağustos'ta düşman başkomutanı Yasuji Okamura'ya askerleriyle birlikte teslim olmasını emrettim.⁵ Ancak bu emir, sadece Kurtarılmış Bölgeler silahlı kuvvetlerinin harekât alanıyla sınırlıdır. Emirlerimin son derece akla yakın ve Çin'in ve Müttefiklerinin ortak çıkarlarına son derece uygun olduğu kanısındayım.

3. Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki ve Japon işgali altındaki bölgelerdeki geniş kitleler ve Japonya'ya karşı bütün silahlı kuvvetler, düşmanın Müttefikler tarafından teslim alınmasına ve düşmanın teslim

5. Yasuji Okamura, o sırada, Çin'deki Japon işgal kuvvetlerinin başkomutanıydı. Başkomutan Cu De'nin Yasuji Okamura'ya gönderdiği emir şöyleydi:

(1) Japon hükümeti, Potsdam Bildirisi'nin koşullarını, resmen kabul etmiş ve teslim olduğunu açıklamıştır.

(2) Siz, komutanız altındaki bütün birliklere, bütün askeri harekâtlara son vermelerini emredin. Guomintang hükümeti birlikleri tarafından kuşatılmış olanlar dışındaki bütün birlikleriniz, Sekizinci Yol Ordusu, Yeni Dördüncü Ordu ve Çin Kurtarılmış Bölgelerinin Güney Çin Japonya'ya Karşı Kolunun emirlerine uygun olarak bize teslim olmalıdır.

(3) Kuzey Çin'deki Japon birliklerinin teslim olmasına ilişkin olarak, General Sadamu Shimomura'ya, General Nie Rungçen'den emir almak üzere Sekizinci Yol Ordusu'nun Fuping bölgesine gidecek bir temsilci atmasını emredin. Doğu Çin'deki Japon birliklerinin teslim olmasına ilişkin olarak siz kendiniz, General Cen Yi'den emir almak üzere, Yeni Dördüncü Ordu'nun Karargâhının bulunduğu Tiençang bölgesine gidecek bir temsilci atayın. Hubey ve Henan Eyaletlerindeki Japon birliklerinin teslim olmasına ilişkin olarak, Vuhan'daki temsilcinize General Li Siennien'den emir almak üzere, Yeni Dördüncü Ordu'nun 5. Tümeninin Dabie Dağı bölgesine gitmesini emredin. Guangdong'daki Japon birliklerinin teslim olmasına ilişkin olarak, Kanton'daki temsilcinize, General Zeng Şeng'den emir almak üzere Güney Çin Japonya'ya Karşı Kolunun Dungguan Bölgesine gitmesi talimatını verin.

(4) Kuzey, Doğu, Orta ve Güney Çin'deki, Guomintang tarafından kuşatılmış olanlar dışındaki bütün Japon birlikleri, ordumuzun onları teslim almasını beklerken bütün silahlarını ve donatılarını hiç eksiksiz muhafaza etmeli ve Sekizinci Yol Ordusu, Yeni Dördüncü Ordu ya da Güney Çin Japonya'ya Karşı Kol dışında kimseden emir almalıdır.

(5) Kuzey ve Doğu Çin'deki bütün uçaklar ve gemiler oldukları yerde kalmalı, ancak Sarı Deniz'in ve Bohay Körfezi'nin Çin kıyısında demirlemiş bulunan gemiler Lienyunkang, Çingdao, Veyhayvey ve Tiancin'de toplanmalıdır.

(6) Herhangi bir malzeme ya da tesiste hiçbir hasar olmamalıdır.

(7) Bu emrin uygulanmasından siz ve Japon ordusunun kuzey, doğu, orta ve güney Çin'deki komutanları bütünüyle sorumlu tutulacaktır.

olmasından sonra, düşman ülkeyle ilgili çalışmalara katılmak üzere temsilci gönderme hakkına sahiptirler.

4. Çin'in Kurtarılmış Bölgeleri ve Japonya'ya karşı bütün silahlı kuvvetler, ileride Japonya ile ilgili barış konferansına ve bütün Birleşmiş Milletler toplantılarına katılmak üzere kendi heyetlerini seçme hakkına sahiptirler.

5. Sizden iç savaşı önlemenizi istiyorum. Bunun yolu, sizin silahlı kuvvetlerinizin sizin kuşattığınız düşman ve kukla birliklerini teslim alması, Kurtarılmış Bölgeler silahlı kuvvetlerinin de kendi kuşattıkları düşman ve kukla birliklerini teslim almalarıdır. Bu sadece bütün savaşların yerleşmiş uygulaması olmakla kalmayıp iç savaşı önlemek için de özellikle zorunludur. Tersini yaptığınızda, vahim sonuçlar ortaya çıkacaktır. Bu konuda sizi ciddi bir şekilde uyarıyor ve bu uyarımı göz ardı etmemenizi istiyorum.

6. Sizden, tek parti diktatörlüğüne derhal son vermenizi, demokratik bir koalisyon hükümeti kurmak için bütün partilerin katılacağı bir konferans toplamanızı; yiyici memurları ve bütün gericileri görevlerinden uzaklaştırmanızı, hainleri cezalandırmanızı, gizli polis örgütlerini kapatmanızı; çeşitli partilere yasal statü tanımanızı (bugüne kadar Çin Komünist Partisi ve bütün demokratik partiler siz ve sizin hükümetiniz tarafından yasadışı sayılmıştır); halkın özgürlüklerini baskı altına alan bütün gerici yasa ve karnameleri iptal etmenizi; Çin'in Kurtarılmış Bölgelerinin halk tarafından seçilmiş hükümetlerini ve Japonya'ya karşı silahlı kuvvetlerini tanımanızı; Kurtarılmış Bölgeleri kuşatan birliklerinizi geri çekmenizi; siyasi tutukluları serbest bırakmanızı; ekonomik reformları ve diğer demokratik reformları gerçekleştirmenizi istiyorum.

Ayrıca, bana 11 Ağustos'ta gönderdiğiniz emre cevap olarak, size 13 Ağustos'ta bir telgraf gönderdim; sanırım almışsınızdır. Burada bir kez daha belirtiyorum, emriniz bütünüyle yanlış. 11 Ağustos'ta askerlerime «yeni bir emre kadar, buldukları yerde kalmalarını» ve artık düşmana saldırmamalarını emrettiniz. Ne var ki Japon hükümeti gerçekte değil, sadece lafta teslim olmuştur. Bu durum, sadece 11 Ağustos için değil, bugün (16 Ağustos) için de aynı ölçüde geçerlidir. Ne bir teslim olma belgesi imzalanmıştır, ne de gerçek bir teslim olma

gerçekleşmiştir. Benim görüşüm, Müttefiklerin, İngiltere, Birleşik Amerika ve Sovyetler Birliği'nin görüşüne bütünüyle uygundur. 11 Ağustos'ta, emrinizi bana gönderdiğiniz gün Burma Cephesindeki İngiliz Komutanlığı, Japonya ile savaşın hâlâ devam ettiğini açıkladı. ABD kuvvetleri komutanı Nimitz⁶, sadece bir savaş durumunun devam etmekte kalmadığını, bütün yıkıcı sonuçlarıyla savaşın sürdürülmesi gerektiğini açıkladı. Sovyetler Birliği Kızıl Ordusu'nun Uzakdoğu Komutanlığı şunu açıkladı: «Düşman amansızca ezilmelidir.» 15 Ağustos'ta Kızıl Ordu Genelkurmay Başkanı Orgeneral Antonov, şu açıklamayı yaptı:

14 Ağustos'ta Japon İmparatoru tarafından yayınlanan Japonya'nın teslim olmasına ilişkin mesaj, sadece kayıtsız şartsız teslim olmaya ilişkin bir genel açıklamadır. Henüz silahlı kuvvetlere, çarpışmalara son vermeleri emri verilmemiştir ve Japon birlikleri direnişlerini sürdürmektedirler. Bu yüzden Japon silahlı kuvvetleri henüz fiilen teslim olmamıştır. Japon silahlı kuvvetleri, ancak Japon imparatoru kendi silahlı kuvvetlerine çarpışmalara son vermeyi ve silahlarını bırakmayı emrettiği ve bu emir fiilen uygulandığı andan itibaren teslim olmuş sayılabilir. Yukarıda belirtilen durumdan dolayı, Sovyetler Birliği'nin Uzakdoğu'daki silahlı kuvvetleri Japonya'ya karşı taarruz harekâtlarını sürdürecektir.

Müttefik kuvvetlerin bütün yüksek komutanları içinde sadece sizin bütünüyle yanlış bir emir vermiş olduğunuz açıkça görülmektedir. Hatanızın yalnızca kendi çıkarlarınızı gözetmenizden kaynaklandığı ve son derece ciddi bir nitelik taşıdığı, yani emrinizin düşmana hizmet ettiği kanısındayım. Bu nedenle siz hatanızı açıkça kabul edinceye ve bu yanlış emri yeni bir emirle iptal edinceye kadar ben, Çin'in ve Müttefiklerin ortak çıkarlarının yanında yer alarak emrinize kesin olarak ve bütünüyle karşı çıkacağım. Şu anda, komutam altındaki silahlı birliklere, hâlâ, düşman çarpışmalara fiilen son verinceye, silahlarını teslim edinceye ve anavatanın bütün toprakları bütünüyle kurtarılıncaya ka-

6. Chester W. Nimitz, o sırada ABD'nin Pasifik Filosu ve Pasifik Savaş Bölgesi Başkomutanıydı.

dar. Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere silahlı kuvvetle-
riyle uyum içinde, düşmana karşı kararlı saldırılarda bulunmalarını
emrediyorum. Bilmenizi isterim ki, ben yurtsever bir askerim ve baş-
ka türlü davranmam.

Yukarıda belirttiklerime en kısa zamanda cevap vermenizi rica
ederim.

ÇAN KAYŞEK'İN SÖZCÜSÜNÜN BİR AÇIKLAMASI ÜZERİNE*

16 Ağustos 1945

Başkomutan Çan Kayşek'in Başkomutan Cu De'ye verdiği emri Komünist Partisi'nin sözüm ona çiğnediğini ileri süren Çan Kayşek'in bir sözcüsü, 15 Ağustos günü öğleden sonra Çungking'deki bir basın toplantısında «Başkomutanın emirlerine kesinlikle uyulmalıdır» ve «Bunları çiğneyenler halkın düşmanlarıdır» dedi. Yeni Çin Haber Ajansı'nın bir muhabiri şöyle diyor: Bu, Çan Kayşek'in topyekûn iç savaş için verdiği açık bir işarettir. 11 Ağustos'ta, Japon istilacılarının nihayet yok edilmekte olduğu canalıcı bir anda Çan Kayşek, Sekizinci Yol Ordusu, Yeni Dördüncü Ordu ve bütün diğer halk silahlı kuvvetlerinin Japon ve kukla askerleriyle savaşmasını yasaklayan bir milli ihanet emri yayınladı. Elbette bu emir, kesinlikle kabul edilemez ve edilmemelidir. Kısa bir süre sonra Çan Kayşek, sözcüsü aracılığıyla, Çin halkının silahlı kuvvetlerini «Halk düşmanı» ilan etti. Bu, Çan Kayşek'in Çin halkına karşı iç savaş ilan ettiğini göstermektedir. Çan Kayşek'in, iç savaş tezgâhlanması kuşkusuz onun 11 Ağustos tarihli emriyle başlamıştır: bu 8 yıllık Direnme Savaşı boyunca onun değişmez planı olmuştur. Bu 8 yıl boyunca Çan Kayşek, 1940, 1941 ve 1943 yıllarında üç büyük antikomünist harekâta¹ girişti. Her defasında saldırıyı ülke çapında bir iç savaş şeklinde geliştirmeye kalkıştı ama iç savaş, Çin halkının ve müttefik ülkelerdeki önde gelen kişilerin muhalefeti sayesinde önlendi. Bu da Çan'ın hiç hoşuna gitmedi. Böylece o, ülke çapındaki iç savaş Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın sonuna kadar erte-

* Bu yorum, Mao Zedung yoldaş tarafından Yeni Çin Haber Ajansı için yazılmıştır.

1. Bkz. «Guomindang Merkez Yürütme Komitesi'nin ve Siyasi Halk Konseyi'nin Toplantıları Üzerine Bir Yorum», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt III, Kaynak Yayınları, s. 129.

lemek zorunda kaldı ve bunların arkasından 11 Ağustos tarihli emir ve 15 Ağustos tarihli açıklama geldi. Çan Kayşek, iç savaşı başlatmak amacıyla şimdiden «kökü dışarda parti», «ihamet partisi», «ihamet or-dusu», «asi ordu», «ihamet bölgeleri», «eşkiya bölgeleri», «askeri emirlere ve hükümet emirlerine itaatsizlik», «feodal bölücülük», «Direnme Savaşı'nı baltalama» ve «devleti tehlikeye atma» gibi bir-çok deyim icat etmiş durumdadır. O, eskiden beri Çin'de «iç savaş» olmadığını, sadece «komünistlerin bastırıldığı»ni, gelecekte de «iç sa-vaş» olmayacağını falan iddia ediyordu. Bu defaki ufak değişiklik, ye-ni bir deyim, «halk düşmanı» deyiminin eklenmesidir. Fakat halk bunun aptalca bir buluş olduğunu kavrayacaktır. Çünkü Çin'de «halk düşmanı» deyimi ne zaman kullanılsa, kimin kastedildiğini herkes an-lar. Çin'de Sun Yatsen'in Üç Halk İlkesi'ne² ve Büyük 1927 Devri-mi'ne ihanet etmiş tek bir kişi vardır. O, Çin halkını on yıllık kanlı iç savaşın içine atmış ve böylece Japon emperyalizminin saldırısını da-vet etmiştir. Sonra, korkudan ne yapacağını şaşırarak tabanları yağla-mış ve Heylungciang'dan ta Guycov Eyaleti'ne kadar kaçarken bir sü-rü insanı da peşinden sürüklemiştir. Kollarını kavuşturup köşesinde zaferin gelmesini bekleyen bir seyirci haline gelmiştir. Şimdi zafer ka-zanıldı ya, şişinerek Nancing'e dönebilmek için halk ordularına «yeni bir emre kadar buldukları yerde kalmalarını», düşmana ve hainlere ise «düzeni sağlamalarını» söylüyor. Sadece bu olaydan söz etmek bi-le, Çin halkının, bu kişinin Çan Kayşek olduğunu anlaması için yeter-lidir. Bütün bu yaptıklarından sonra Çan Kayşek'in bir halk düşmanı olup olmadığı konusunda herhangi bir anlaşmazlık olabilir mi? Bir an-laşmazlık vardır. Halk «evet» demektedir, halk düşmanı ise «hayır». Tek anlaşmazlık da budur. Bu, halk arasındaki bir anlaşmazlık konusu

2. Üç Halk İlkesi, Çin'deki burjuva demokratik devrimde milliyetçilik, demokrasi ve halkın refahı sorunları ile ilgili olarak Sun Yatsen tarafından ortaya konan ilkeler ve programlardır. Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki işbirliği tarafından belir-lenen bir kongre olan 1924'teki Guomindang'ın Birinci Milli Kongresi'nin Bildiri-si'nde Sun Yatsen Üç Halk İlkesi'ni yeniden ifade etti; milliyetçiliği emperyalizme karşı çıkma olarak yorumladı, işçi ve köylü hareketlerinin faal bir şekilde desteklene-ceğini belirtti. Böylece eski Üç Halk İlkesi, Üç Büyük Siyaset'le birlikte yeni Üç Halk İlkesi'ne dönüştü. Üç Büyük Siyaset, Sovyetler Birliği ile ittifak, Komünist Par-tisi ile ittifak ve işçi ve köylülerin desteklenmesiydi. Yeni Üç Halk İlkesi, Birinci Devrimci İç Savaş döneminde Çin Komünist Partisi ile Guomindang arasındaki işbir-liğinin siyasi temelini oluşturdu.

olmaktan gittikçe çıkmaktadır. Şimdi sorun şu: Bu halk düşmanı bir iç savaş başlatmak istiyor. Halk ne yapmalıdır? Yeni Çin Haber Ajansı muhabiri şöyle diyor: Çan Kayşek'in bir iç savaş başlatmasına ilişkin olarak Çin Komünist Partisi'nin siyaseti berrak ve tutarlıdır. Yani ona karşı çıkmaktır. Daha Japon emperyalizmi Çin'i istila etmeye başladığı zaman, Çin Komünist Partisi iç savaşa son verilmesini ve yabancı saldırısına karşı birleşilmesini talep etti. 1936-1937'de Parti büyük çabalar harcadı, Çan Kayşek'i önerisini kabule zorladı ve böylece Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nı sürdürdü. Sekiz yıllık direnme süresince, Çin Komünist Partisi, iç savaş tehlikesini önlemek için halkı uyarma yolundaki çabalarını bir an bile gevşetmedi. Geçen yıldan bu yana Komünist Partisi, Çan Kayşek'in Direnme Savaşı biter bitmez ülke çapında bir iç savaşa girişmek için tezgâhladığı büyük komplo konusunda halkı def'alarca uyardı. Bütün Çin halkı ve Çin'de barışın gerçekleşmesiyle ilgilenen dünyadaki bütün insanlar gibi Çin Komünist Partisi de, yeni bir savaşın felaket getireceğini söylemektedir. Ama Komünist Partisi iç savaşın hâlâ önlenebileceğini ve önlenmesi gerektiğini savunmaktadır. Komünist Partisi'nin bir koalisyon hükümetinin kurulmasını savunmadaki amacı, iç savaş önlemektir. Şimdi Çan Kayşek bu öneriyi reddetmiştir ve bu yüzden iç savaşın patlak vermesi an meselesidir. Ancak Çan Kayşek'in bu davranışını kesinlikle önlemenin bir yolu vardır. Halkın demokratik güçleri, kararlılıkla ve hızla yayılmak için çaba harcamalıdır. Halk, düşman işgali altındaki büyük şehirleri kurtarmalı, düşman ve kukla askerlerini silahtan arındırmalıdır. Ve eğer bir zorba ve halk düşmanı halka saldırmaya yeltenirse, halk kendini savunmalı ve iç savaş kışkırtıcısının planını boşa çıkarmak için ona kararlılıkla darbe indirmelidir. Çan Kayşek'in bu davranışını önlemenin yolu, tek yolu budur. Yeni Çin Haber Ajansı muhabiri, bütün ülkeyi ve bütün dünyayı, şu ikiyüzlü ve utanmazca yalanı, yani eğer Çan Kayşek, Çin halkının düşman işgalindeki şehirleri kurtarmasını yasaklarsa, Çin halkının düşmanı ve kukla kuvvetleri silahtan arındırmasını yasaklarsa, Çin halkının demokrasiyi kurmasını yasaklarsa ve kendisi bu büyük şehirlere düşman ve kukla rejimlerini (ezmek değil de) «devralmaya» giderse, Çin'de iç savaş önlenebilir şeklindeki yalanı mahkûm etmeye çağırılmaktadır. Yeni Çin Haber Ajansı muhabiri,

bunun bir yalan olduğuna ve bu yalanın Çin halkının milli ve demokratik çıkarlarına açıkça ters düştüğüne ve aynı zamanda modern Çin tarihinin bütün gerçeklerine aykırı olduğuna işaret ediyor. Şu hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, Çan Kayşek'in 1927'den 1937'ye kadar on yıllık iç savaşı sürdürmesinin nedeni, büyük şehirlerin kendi elinde değil de Komünist Partisi'nin elinde olması değildir. Tersine 1927'den bu yana büyük şehirlerin hiçbiri Komünist Partisi'nin elinde olmamış, ya Çan'ın elinde olmuş ya da onun tarafından Japonlara ve hainlere terk edilmiştir. İç savaşın ülke çapında on yıl sürmesinin ve bugüne kadar da yer yer süregelmesinin gerçek nedeni de budur. Şu hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, on yıllık iç savaş durdurulmuş ve Direnme Savaşı sırasındaki üç büyük antikomünist harekât ve (Çan Kayşek'in Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin güney kesimini son günlerdeki istilası da dahil olmak üzere bugüne kadarki³) diğer sayısız provokasyonları önlenebilmişse, bu Çan Kayşek güçlü olduğu için değil, tam tersine Komünist Partisi ve halkın görece güçlü olmasına karşılık Çan Kayşek'in yeterince güçlü olmaması yüzündendir. On yıllık iç savaş, eski «İç Savaş Önleme Birliği»⁴ ve benzeri kuruluşlar gibi, barış isteyen ve savaştan korkan ülke çapında tanınmış kişilerin çağırılılarıyla değil, Çin Komünist Partisi'nin silahlı talebi ve Çang Sueliang komutasındaki Kuzeydoğu Ordusu ile Yang Huçeng komutasındaki Kuzeybatı Ordusunun silahlı talepleri⁵ sayesinde durduruldu. Üç büyük anti-

3. Burada, Temmuz 1945'te Guomindang birliklerinin Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin Guançung alt bölgesindeki Çunhua, Sunyi ve Yaosien'e saldırılarına değinilmektedir. Bkz. bu ciltte «Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda Zaferden Sonra Durum ve Siyasetimiz», Not 12, s. 15.

4. «İç Savaş Önleme Birliği» Ağustos 1932'de Şanghay'da kurulmuştu. Esas olarak burjuva üyelerden oluşuyordu. «İç savaşa son vermek ve yabancı saldırılarına karşı koymak için birleşme» çağrısında bulunan bir bildiri yayınlanmıştı.

5. 1936'da Çang Sueliang komutasındaki Guomindang Kuzeydoğu Ordusu ve Yang Huçeng komutasındaki Guomindang Kuzeybatı Ordusu Sian'da ve çevresinde üslenmişti. Bunlar, Kuzey Şensi'ye varamış olan Çin Kızıl Ordusu'na saldırmakla görevlendirilmişti. Çin Kızıl Ordusu'ndan ve halkın Japonya'ya karşı hareketinden etkilenerek, Çin Komünist Partisi tarafından ortaya atılan Japonya'ya Karşı Milli Birleşik Cephe fikrine katıldılar ve Çan Kayşek'ten Japonya'ya karşı direnmek için Komünist Partisi'yle birleşmesini istediler. Çan Kayşek bu isteği reddetti. «Komünistlerin bastırılması» için hazırlıklara hız verdi ve Sian'ın Japonya'ya karşı gençliğini katletti. Çang Sueliang ve Yang Huçeng birlikte harekete geçerek Çan Kayşek'i tutukladılar. Bu, 12 Aralık 1936'daki ünlü Sian Olayı'ydı. Çan Kayşek, Çin Komünist Partisi ile birlik ve Japonya'ya karşı direnme koşulunu kabul etmek zorunda kaldı ve bundan sonra Nancing'e dönmek üzere serbest bırakıldı.

komünist harekât ve sayısız diğler provokasyonlar Komünist Partisi'nin sınırsız ödünleri ve boyun eğmesi sayesinde değil, Komünist Partisi'nin, «saldırıya uğramadıkça saldırmayacağız; saldırıya uğrarsak, kuşkusuz karşısaldırıda bulunacağız»⁶ şeklindeki haklı ve boyun eğmez savunma tutumunda diretmesiyle püskürtüldü. Eğer Komünist Partisi bütünüyle güçsüz ve uzlaşmacı olsaydı ve ülkenin ve halkın çıkarları uğruna sonuna kadar savaşmasaydı, on yıllık iç savaş nasıl sona erdirilebilirdi? Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı nasıl başlatılabilirdi? Ve başlatılmış olsa bile, bugünkü zafere kadar nasıl kararlılıkla yürütülebilirdi? Çan Kayşek ve çetesi bugün nasıl hayatta olabilir ve cephe hatlarını o kadar gerisindeki bir dağın tepesinden nasıl emirler yayınlayıp konuşmalar yapabilirdi? Çin Komünist Partisi, iç savaşa kararlılıkla karşıdır. Sovyetler Birliğı, Birleşik Amerika ve İngiltere, Kırım'da şunu açıkladılar: «İç barış koşullarını yaratın» ve «halk içindeki bütün demokrat unsurları geniş ölçüde temsil eden ve halkın iradesini ifade eden hükümetlerin en kısa zamanda serbest seçimler yoluyla kurulmasını taahhüt eden geçici yönetim organlarını kurun.»⁷ İşte, Çin Komünist Partisi'nin kararlı bir şekilde savunduğı da budur: Bir «koalisyon hükümetinin» kurulması. Bu önerinin yürürlüğe konması iç savaş önleyebilir. Ama bir önkoşul vardır: Güç. Eğer bütün halk birleşir ve kendi gücünü artırır, iç savaş önlenir.

6. Bkz. «Merkezi Haber Ajansı'ndan, *Sao Dang Bao* ve *Sin Min Bao* Gazetelerinde Üç Muhabirle Yapılan Görüşme», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt II, Kaynak Yayınları, s. 272-278

7. Sovyetler Birliğı, Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'nin katıldığı Kırım (Yalta) Konferansı'nın 11 Şubat 1945 tarihli bildirisinden.

GUOMİNDANG'LA BARIŞ GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN GENELGESİ*

26 Ağustos 1945

Japon istilacılarının hızla teslim olması bütün durumu değiştirmiştir. Çan Kayşek teslim alma hakkını tekeline almıştır ve şimdilik (bir dönem için) büyük şehirler ve önemli ulaşım hatları bizim elimizde olmayacaktır. Yine de Kuzey Çin'de çetin bir şekilde savaşmayı sürdürmeli, mümkün olduğu kadar çok yer ele geçirebilmek için bütün gücümüzle savaşmalıyız. Son iki hafta içinde ordumuz çeşitli büyüklükte 59 şehri ve geniş köylük bölgeleri geri aldı ve daha önceden elimizde bulunanlarla birlikte şimdi 175 şehri elimizde tutuyoruz; bu nedenle, büyük bir zafer kazanmış durumdayız. Kuzey Çin'de Veyhayvey, Yentay, Longku, Yidu, Zıçuan, Yangliuçing, Bikeçi, Boay, Çangcia-ku, Cining ve Fengçen'i geri aldık. Ordumuzun gücünün kuzey Çin'i sarsması ve Sovyetler Birliği ve Moğolistan kuvvetlerinin Çin Sed-

* Bu Parti içi genelge, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına, Çan Kayşek'le görüşmek üzere Çungking'e hareketinden iki gün önce Mao Zedung yoldaş tarafından hazırlanmıştı. Çin Komünist Partisi ve Çin halkının geniş kitleleri, Çan Kayşek'in iç savaş komplosuna kararlılıkla karşı çıktılar. ABD emperyalizmi, Çan'ın iç savaş ve diktatörlük siyasetini hep birlikte mahkûm eden dünya çapındaki demokratik kamuoyunu hâlâ bir ölçüde dikkate almak zorunda kaldığı için, Çan Kayşek, Mao Zedung yoldaşa 14, 20 ve 23 Ağustos 1945'te üç telgraf göndererek onu barış görüşmeleri için Çungking'e davet etti. Birleşik Amerika'nın o zamanki Çin Büyükelçisi Patrick J. Hurley 27 Ağustos'ta aynı amaçla Yenan'a geldi. Barış için mümkün olan her türlü çabayı harcamak ve ayrıca barış için mücadele içinde ABD emperyalizminin ve Çan Kayşek'in gerçek yüzünü ortaya koymak, böylece halk kitlelerini birleştirmek ve eğitmek amacıyla Çin Komünist Partisi Mao Zedung, Cu Linay ve Vang Rofey yoldaşları Guomindang'la barış görüşmelerinde bulunmak üzere Çungking'e göndermeye karar verdi. Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınan bu genelge, Japonya'nın teslim olduğunu açıklamasından sonraki iki hafta içinde Çin'de meydana gelen gelişmeleri tahlil ediyordu. Genelge, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin barış görüşmelerine ilişkin siyasetini, Partinin görüşmelerde verebileceği belli ölçünleri ve

di'ne kadar uzanan genel ilerleyişi, Partimiz için elverişli bir durum yaratmıştır. Önümüzdeki dönemde saldırıya devam etmeli ve Peyping-Suyyuan Demiryolunu, Datung-Puçov Demiryolunun kuzey kesimini, Çengding-Tayyuan-Deçov-Şihciaçuang, Bayguy-Cingceng ve Daoku-Çinghua Demiryollarını ele geçirmek ve ayrıca Peyping-Liaoning, Peyping-Hankov, Tiancin-Pukov, Çingdao-Cinan, Lunghay ve Şanghay-Nancing Demiryollarını kesmek için elimizden geleni yapmalıyız. Geçici bile olsa, mümkün olan her yeri denetim altına almalıyız. Aynı zamanda mümkün olduğu kadar çok sayıda köy, ilçe ve daha yüksek yönetim merkezlerini ve küçük kasabaları ele geçirmek için gerekli kuvvetler kullanılmalıdır. Örneğin, Yeni Dördüncü Ordu'nun Nancing, Tayhu Gölü ve Tienmu Dağları arasındaki, Yangze ve Huay İrmakları arasındaki birçok il merkezini işgal ettiği, Şandung'daki kuvvetlerimiz Doğu Şandung Yarımadasının tamamını ele geçirdiği ve Şansi-Suyyuan Sınır Bölgesi'ndeki kuvvetlerimiz Peyping-Suyyuan Demiryolunun kuzey ve güneyindeki birçok şehir ve kasabayı işgal ettiği için, çok elverişli bir durum ortaya çıkmıştır. İkinci bir taarruz harekâtları döneminden sonra, Partimizin aşağı Yangze Irmağı'nın ve Huay Irmağı'nın kuzeyindeki bölgeleri, Şandung, Hebcy, Şansi ve Suyyuan Eyaletlerinin büyük bir kısmını, Cehol ve Cahar Eyaletlerinin tamamını ve Liaoning Eyaleti'nin bir kısmını denetimi altına alması mümkün olacaktır.

Şu anda Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere, Çin'de bir iç savaş onaylamamaktadır.¹ Aynı zamanda Partimiz de barış, de-

görüşmelerin iki muhtemel sonucuna uygun düşecek siyasetleri saptıyordu. Genelge, gerek Kuzey ve Doğu Çin'deki, gerekse Orta ve Güney Çin'deki Kurtarılmış Bölgelerde sürdürülen mücadelelerde izlenecek ilkelere ilişkin talimatları içeriyor ve görüşmelerin yapılması dolayısıyla uyanıklılığını ve Çan Kayşek'e karşı mücadelesini asla gevşetmemesi için bütün Partiyi uyanyordu. Mao Zedung yoldaş ve beraberindekiler 28 Ağustos'ta Çungking'e vardılar ve Guomindang ile kırk üç gün süren görüşmeler yaptılar. Her ne kadar görüşmeler sadece «Guomindang ve Çin Komünist Partisi Temsilcileri Arasında Yapılan Konuşmaların Özeti»nin («10 Ekim Anlaşması» olarak da bilinir) yayınlanmasıyla sonuçlandıysa da, Çin Komünist Partisi'nin inisiyatifi büyük ölçüde ele geçirmesine yaradığı ve Guomindang'ı pasif bir duruma soktuğu için gene de başarılı oldu. Mao Zedung yoldaş 11 Ekim'de Yenana'a döndü. Cu Enlay ve Vang Kofey yoldaşlar görüşmelere devam etmek üzere Çungking'de kaldılar. Görüşmelerin sonuçları için, bu cildin bundan sonraki yazısı olan «Çungking Görüşmeleri Üzerine»ye bakınız.

1. Japonya teslim olduğu sıralarda, Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere, bir süre için hep birlikte Çin'de bir iç savaş onaylamadıklarını belirttiler. Ancak kısa bir

mokrası ve birlik üç büyük sloganını² ortaya atmıştır ve Çan Kay-şek'le birlik ve ülkenin yeniden inşası gibi önemli sorunları görüşmek üzere Mao Zedung, Cu Enlay ve Vang Rofey yoldaşları Çungking'e göndermektedir. Böylece Çin gericilerinin iç savaş komplosunun boşa çıkartılabilmesi mümkün olacaktır. Guomindang, şimdi Şanghay, Nancing ve diğer yerleri geri alarak, deniz ulaşımını yeniden başlatarak, düşmanın silahlarını teslim alarak ve kukla birlikleri kendi kuvvetlerine katarak durumunu güçlendirmiştir. Bununla birlikte bin bir bıçak darbesiyle delik deşik, sayısız iç çelişmeyle paramparça ve büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Görüşmelerden sonra, Guomindang, iç ve dış baskılar altında koşullu olarak Partimizi tanıyabilir. Partimiz de koşullu olarak Guomindang'ı tanıyabilir. Bu, (Demokratik Birlik³ vb. de dahil olmak üzere) iki parti arasında yeni bir işbirliği ve barışçı gelişme dönemi getirebilir. Bu olursa Partimiz, legal mücadelenin bütün yöntemlerinde ustalaşmaya çalışmalı ve Guomindang bölgelerindeki üç ana alanda, yani şehirlerde, köylerde ve ordudaki (bunlar oradaki çalışmalarımızın zayıf olduğu noktalardır) çalışmasını yoğunlaştırmalıdır. Görüşmeler sırasında Guomindang bizden kesinlikle Kurtarılmış Bölgelerin sınırlarını büyük ölçüde daraltmamızı, Kurtuluş Ordusu'nun mevcudunu azaltmamızı ve para basmaya son vermemizi isteyecektir. Biz, kendi payımıza, gerekli olan ve halkın temel çıkarlarına zarar vermeyen ödümleri vermeye hazırız. Bu ödümleri vermeden, Guomindang'ın iç savaş komplosunu açığa çıkaramaz, siyasi inisiyatifle geçiremez, dünya kamuoyunu ve ülkemizdeki orta yolcuları kendi yanımıza çekemez, Partimize yasal bir statü ve bir barış ortamı sağlayamayız. Fakat böyle ödümlerin bir sınırı vardır, ilkimiz, bunların, halkın temel çıkarlarına zarar vermemesidir.

süre sonra olaylar, ABD'nin Çin'de bir iç savaşını onaylamadığı yolundaki sözlerinin, gerici Guomindang hükümetine karşıdevrimci iç savaşını hazırlamada etkin bir şekilde yardım etmesini gizlemek için kullandığı bir paravana olduğunu ortaya koydu.

2. Barış, demokrasi ve birlik üç büyük sloganı, 25 Ağustos 1945'te Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi tarafından «Bugünkü Durumla İlgili Açıklama» da ortaya konmuştu. Bu açıklamada, Japon emperyalizminin teslim olmasından sonra, «bütün milletin önünde duran önemli görevin, barış, demokrasi ve birlik temelinde milli birleşmeyi gerçekleştirmek ve bağımsız, özgür, müreffeh ve güçlü bir yeni Çin inşa etmek için ülke içinde birliği sağlamlaştırmak, iç barışı korumak, demokrasiyi kurmak ve halkın refah düzeyini yükseltmek» olduğuna işaret ediliyordu.
3. Demokratik Birlik, 1941'de Çin Demokratik Siyasi Gruplar Federasyonu adıyla kurulmuştu. 1944'te Çin Demokratik Birliği adıyla yeniden örgütlendi.

Partimiz yukarıdaki adımları attıktan sonra, Guomindang hâlâ iç savaş çıkarmak isterse, bütün millet ve bütün dünyanın gözünde kendini haksız duruma düşürecek ve Partimizin onun saldırılarını ezmek için bir savunma savaşına girişmesi haklılık kazanacaktır. Ayrıca Partimiz güçlüdür ve eğer birisi bize saldırırsa ve koşullar savaş için elverişliyse, hiç kuşkusuz biz de kendimizi savunur ve onu kararlılıkla, sonuna kadar, toptan ve bütünüyle yok ederiz (biz düşüncesizce saldırmayız, ama bir kere saldırdık mı kazanmalıyız). Gericilerin şamatasından ürkmemeliyiz. Tersine her zaman şu ilkelere sıkı sıkıya bağlı kalmalı ve onları asla unutmamalıyız: Birlik, mücadele, mücadelé yoluyla birlik; haklı bir zemin üzerinde, fayda gözeterek ve ihtiyatla savaşmalı; çelişmelerden yararlanmalı, çoğunluğu kazanmalı, azınlığa karşı çıkmalı ve düşmanlarımızı teker teker ezmeliyiz.⁴

Guangtung, Hunan, Hubey, Henan ve diğer bazı eyaletlerde Partimizin kuvvetleri. Kuzey Çin'e ve Yangze ile Huay Irmakları arasındaki bölgeye oranla daha zor bir durumdadır. Merkez Komitesi, buradaki yoldaşlar için kaygı duymaktadır. Ama Guomindang'ın birçok zafı vardır ve elinde tuttuğu topraklar çok geniştir; yoldaşlarımız askeri siyasette (hareketlerde ve harekâtlarda) ve halkla birleşme siyasetinde büyük hatalar yapmazlar ve kibirli ya da aceleci değil de alçakgönüllü ve ihtiyatlı davranırlarsa, durumun üstesinden gelebilirler. Merkez Komitesinden gerekli talimatları almalarının yanı sıra, bu bölgelerdeki yoldaşlar durumu tahlil etmek, kendi sorunlarını çözmek, güçlükleri yenmek, varlıklarını koruyabilmek ve güçlerini genişletmek için kendi başlarına karar vermelidirler. Guomindang sizinle baş edemez bir duruma gelince, iki parti arasındaki görüşmelerde sizin kuvvetlerinizi tanımak ve her iki tarafın yararına olan düzenlemeleri kabul etmek zorunda kalabilir. Ama siz görüşmelere asla güvenmemeli, Guomindang'ın iyi kalpli olacağını asla ummamalısınız, çünkü o hiçbir zaman iyi kalpli olmayacaktır. Kendi gücünüze, faaliyetlerin doğru bir şekilde yönetilmesine, Parti içindeki kardeşçe birliğe ve halkla iyi ilişkilere dayanmalısınız. Sıkı sıkıya halka dayanın; sizin için çözüm yolu budur.

4. Bkz. «Japonya'ya Karşı Birleşik Cephe İçinde Bugünkü Taktik Sorunlar» ve «Siyaset Üzerine», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt II, Kaynak Yayınları, s.428-449

Toparlayacak olursak, Partimiz gözden kaçırılmaması gereken birçok güçle karşı karşıyadır ve bütün Partili yoldaşlar kendilerini kafa iyi bir şekilde hazırlamalıdır. Ama dıştaki ve içteki genel gelişme, Partimiz ve halkımız için elverişlidir. Parti tek bir vücut halinde birleştiği sürece, adım adım bütün güçlüklerin üstesinden gelecektir.

ÇUNGKİNG GÖRÜŞMELERİ ÜZERİNE*

17 Ekim 1945

Bugünkü durumu ele alalım. Yoldaşlarımızı asıl ilgilendiren de budur. Guomindang ile Çin Komünist Partisi arasında Çungking'de yapılan görüşmeler bu kez kırk üç gün sürmüştür. Sonuçlar gazetelerde yayınlanmış bulunuyor.¹ İki partinin temsilcileri görüşmeleri sürdürmektedirler. Görüşmeler verimli olmuştur. Guomindang, barış ve birlik ilkelerini onaylamış, halkın bazı demokratik haklarını tanımış ve iç savaşın önlenmesi ve yeni bir Çin inşa etmek için iki partinin barış

* Bu rapor, Çungking'den dönüşünden sonra Mao Zedung yoldaş tarafından Yenan'daki bir kadro toplantısında sunulmuştur.

1. Burada, 10 Ekim 1945'te Guomindang ve Çin Komünist Partisi temsilcileri tarafından imzalanan ve «10 Ekim Anlaşması» olarak bilinen, «Görüşmelerin Özeti»ne değiniliyor. Bu özette Çan Kayşek, Çin Komünist Partisi tarafından ileri sürülen «barış ve ülkenin yeniden inşası temel siyaseti»ni kabul etmiş görünmek ve »barış, demokrasi, dayanışma ve birlik temelinde uzun süreli işbirliğini..... iç savaştan kararlılıkla kaçınmayı ve bağımsız, özgür, müreffeh ve güçlü bir yeni Çin inşa etmeyi» ve «siyasi hayatın demokratlaştırılmasını, askeri birliklerin millileştirilmesini, siyasi partilerin eşitliğini ve yasallığını, barışın ve ülkenin yeniden inşasının gerçekleştirilmesi için kesinlikle zorunlu yollar ve araçlar olarak» kabullenmek zorunda kaldı. Ayrıca Guomindang'ın siyasi vesayetine en kısa zamanda son vermeyi, bir siyasi danışma konferansı toplamayı, «barış zamanında bütün demokratik ülkelerdeki insanların sahip olduğu kişi haklarını, inanç, söz, basın, toplanma ve demek kuma özgürlüklerini güvence altına almayı ve mevcut yasa ve karamameleri bu ilkeye uygun olarak kaldırmayı ya da değiştirmeyi», gizli polis örgütlerini kaldırmayı, «yargı ve polis organları dışında kalan bütün organları tutuklama, yargılama ve ceza verme yetkilerinden kesinlikle yoksun bırakmayı», «siyasi tutukluları serbest bırakmayı», «yerel özyönetimi etkin bir biçimde uygulamayı ve genel seçimleri aşağıdan yukarıya doğru gerçekleştirmeyi» de kabul etmek zorunda kaldı. Ancak Çan Kayşek hükümeti, Kurtarılmış Bölgelerdeki halk ordusunun ve demokratik hükümetlerin yasallığını tanımayı inatla reddetti ve «askeri komutayı birleştirme» ve «hükümet yönetimini birleştirme» bahanelerini ileri sürerek küstahça, Çin Komünist Partisi önderliğindeki halk ordusunu ve Kurtarılmış Bölgeleri bütünüyle ortadan kaldırmaya çalıştı; bu yüzden de bu konuda hiçbir anlaşmaya varılmadı. Aşağıdaki alıntılar, Kurtarılmış Bölgelerdeki silahlı kuvvetler ve siyasi iktidar konusunda yapılan görüşmeleri kapsayan «Görüşmelerin Özeti»nden yapılmıştır. «Özet»te geçen sözünü ona «Hükümet», Çan Kayşek'in Guomindang hükümetidir.

içinde işbirliği yapması gerektiğini kabul etmiştir. Bu noktalarda anlaşmaya varılmıştır. Üzerinde anlaşmaya varılmayan başka noktalar vardır. Kurtarılmış Bölgeler sorunu çözülmemiştir ve silahlı kuvvetler sorunu da aslında çözülmüş değildir. Varılan anlaşmalar ise henüz sadece kâğıt üzerindedir. Kâğıt üzerindeki sözler gerçekte aynı şey değildir. Olaylar, bunların gerçekleşebilmesi için hâlâ çok büyük çabalar harcanması gerektiğini göstermiştir.

Guomindang bir yandan bizimle görüşürken, diğer yandan Kurtarılmış Bölgelere şiddetle saldırmaktadır. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ni kuşatan kuvvetleri saymazsak, bu saldırılara katılan Guomindang askerlerinin sayısı daha şimdiden 800 bini bulmuştur. Kurtarılmış Bölge olan her yerde, ya savaş ya da savaş hazırlığı vardır. «10

«Askeri birliklerin millileştirilmesi konusunda, Çin Komünist Partisi, askeri komutanlığın birleştirilmesi görüşünden hareketle, Hükümetin bütün ülkedeki silahlı kuvvetleri hakça ve akla uygun bir biçimde yeniden düzenlenmesini, bunun belirli aşamalarda, gerçekleştirilmesi için bir program hazırlanmasını, askeri bölgeleri yeniden sınırlandırmasını ve bir askere alma ve takviye sistemini kurmasını önemmiştir. Çin Komünist Partisi, bu programı kabul edildiği takdirde, komutası altındaki Japonya'ya karşı birlikleri yirmi dört tümene ya da asgari yirmi tümene indirmeye ve Guangdong, Çeciang, Güney Ciangsu, Güney Anhuy, Orta Anhuy, Hunan, Hubey ve (kuzey Henan dışında) Henan'dan meydana gelen sekiz bölgeye dağılmış bulunan Japonya'ya karşı birliklerini terhis etmek için derhal harekete geçmeye hazır olduğunu belirtmiştir. Yeniden düzenlenecek olan askeri birlikler Ciangsu'daki ve Kuzey Anhuy'daki Kurtarılmış Bölgelerde toplanmak üzere, kademeli olarak yukarıdaki bölgelerden çekileceklerdir. Hükümet, ülke çapında birliklerin yeniden düzenlenmesi programının hazırlanmakta olduğunu ve yapılmakta olan görüşmelerde ortaya çıkan bütün sorunlar çözülebildiği takdirde, Çin Komünist Partisi önderliğindeki Japonya'ya karşı birliklerin yirmi tümen olarak yeniden düzenlenmesini dikkate almaya hazır olduğunu belirtmiştir. Bu birliklerin üslenmesi sorununa gelince, Hükümet, Çin Komünist Partisi'nin bu konuda tartışılmak ve karara bağlanmak üzere planlar sunabileceğini de ifade etmiştir. Çin Komünist Partisi, Komünist Partisi'nin ve onun yerel askeri personelinin Milli Askeri Konsey'in ve onun çeşitli şubelerinin çalışmalarına katılmasını; Hükümetin, mevcut personel sistemini korumasını ve mevcut personeli yeniden düzenlenen birliklere çeşitli rütbelerden subaylar olarak atmasını, yeniden düzenlemeden sonra görevlendirilmeyen subayların eğitim görmek üzere çeşitli bölgelere atanmalarını ve boş görevlere atama yapılması için hakça ve akla uygun bir sistemin ve bir siyasi eğitim planının kabul edilmesini önemmiştir. Hükümet, bu önerilere hiçbir itirazı olmadığını ve ayrıntıları görüşmeye hazır olduğunu belirtmiştir. Çin Komünist Partisi, Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün milislerin, yerel savunma birlikleri halinde örgütlenmelerini önemmiştir. Hükümet, böyle bir örgütlenmenin ancak yerel koşulların gerektirdiği ya da elverdiği yerler için düşünülebileceğini belirtmiştir. Her iki taraf bu bölümde sözü edilen bütün sorunlara ilişkin somut planların formüle edilmesi için, Milli Askeri Konsey'in Askeri Harekât Kurulu, Savaş Başkanlığı ve On Sekizinci Grup Ordusu'nun birer temsilcisinden oluşan üç kişilik bir alt komitenin kurulması konusunda anlaşmaya varmışlardır.»

Ekim Anlaşması'nın ilk maddesi «barış ve ülkenin yeniden inşası» hakkındadır; kâğıt üzerindeki bu sözler gerçekte çelişmiyor mu? Evet, çelişiyor. İşte bu yüzden, biz kâğıt üzerindeki uygulamaya konulması için daha çok çaba harcamamız gerekir diyoruz. Guomindang bize saldırmak için neden bu kadar çok asker seferber etmektedir? Çünkü Guomindang, halkın güçlerini yok etmek, bizi yok etmek kararını çok önceden vermiştir. Elinden gelse bizi hemen yok eder, ama bunu başaramayınca da hiç değilse bizim durumumuzu kötüleştirmek, kendisinin iyileştirmek ister. Barış, anlaşmaya geçirilmiş olmakla birlikte, aslında gerçekleştirilmemiştir. Şansi Eyaleti'nin Şangdang bölge-

«Kurtarılmış Bölgelerdeki yerel hükümetler konusunda Çin Komünist Partisi, Hükümetin, Kurtarılmış Bölgelerde halk tarafından seçilmiş bütün düzeylerdeki yönetimlerin yasallığını tanınmasını önemlemiştir. Hükümet, Japonya teslim olduğundan, 'Kurtarılmış Bölge' teriminin artık anlamsız hale gelmiş olması gerektiğini ve bütün ülkede hükümet yönetiminin birleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Çin Komünist Partisi'nin ileri sürdüğü ilk formüle göre, eyaletlerin ve yönetim bölgelerinin sınırları mevcut on sekiz Kurtarılmış Bölgenin ışığında yeniden çizilecek ve yönetimin birleştirilmesi açısından, Hükümet, Çin Komünist Partisi tarafından kendisine verilecek olan listedeki, halk tarafından seçilmiş çeşitli düzeylerdeki yönetim personelini yeniden atayacaktı. Hükümet, Başkan Çan'ın Bay Mao'ya ifade ettiği gibi, askeri komutanlığın ve hükümet yönetiminin ülke çapında birleştirilmesinden sonra Merkezi Hükümetin, Çin Komünist Partisi tarafından aday gösterilecek yönetim personelini dikkate alacağını belirtmiştir. Hükümet, hangi partiye bağlı olduğuna bakmaksızın yetenek ve hizmetlerini değerlendirerek, Direnme Savaşı sırasında geri alınan bölgelerde hizmet etmiş uygun sayıda yönetim personelini yerlerinde bırakmaya dikkat gösterecektir. Bunun üzerine Çin Komünist Partisi tarafından, Merkezi Hükümetten Çin Komünist Partisi'nin gösterdiği adayların Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin ve Cehol, Cahar, Hebey, Şantung ve Şansi'nin eyalet hükümetlerinin başkanlık ve üyeliklerine, gene Komünist Partisi'nin gösterdiği adayların Suyuan, Henan, Ciangsu, Anhuy, Hubey ve Guangdong eyaletlerindeki altı eyalet hükümetinin başkan yardımcılık ve üyeliklerine atanmalarını (çünkü yukarıda adı geçen on bir eyalet geniş ölçüde Kurtarılmış Bölgeler ya da onların bir kesimiydiler) talep eden ikinci bir formül önerilmiştir. Çin Komünist Partisi, ayrıca adaylarının dört özel şehir yönetimi olan Peyping, Tiancein, Çingdao ve Şanghai'ya belediye başkanı yardımcısı olarak atanmalarını ve adaylarının kuzeydoğu eyaletlerinin yönetimine katılmalarını da talep etmiştir. Bu konu üzerindeki birçok tartışmadan sonra, Çin Komünist Partisi yukarıdaki önerilerini yumuşatarak, adaylarının Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nin ve Cehol, Cahar, Hebey ve Şantung'un eyalet hükümetlerinin başkanlık ve üyeliklerine, Şansi ve Suyuan eyaletlerindeki iki eyalet hükümetinin başkan yardımcılık ve üyeliklerine, üç özel şehir yönetimi olan Peyping, Tiancein ve Çingdao'nun belediye başkan yardımcılıklarına atanmalarını istemiştir. Buna cevap olarak Hükümet, Çin Komünist Partisi'nin Direnme Savaşı sırasında üstün yararlılık göstermiş olan ve yönetimi yeteneğine sahip bulunan üyelerini atamak üzere Hükümete aday gösterebileceğini, bununla birlikte Çin Komünist Partisi belli bir eyalet hükümetine başkan, başkan yardımcısı ya da üyeyi aday göstermekte ısrar ederse, onun askeri komutanlığın ve hükümet yönetiminin birleştirilmesi konusunda samimi bir çaba göstermemiş sayılacağını açıklamıştır. Bunun

sinde olduğu gibi bazı yerlerde oldukça büyük çarpışmalar olmaktadır. Tayhang, Tayyueh ve Çungtiao Dağlarının çevrelediği Şangdang bölgesi bir fıçıya benzer; Yen Sisan, içi et ve balıkla dolu olan bu fıçıyı ele geçirmek için on üç tümen göndermiştir. Bizim siyasetimiz de çok önce len saptanmıştı: Dişe diş mücadele etmek ve her karış toprak için savaşmak. Bu kez dişe diş mücadele ettik, savaştık ve iyi bir iş başardık. On üç tümenin tümünü yok ettik. Onların saldırı kuvvetlerinin mevcudu 38 bindi; bizim mevcudumuz ise 31 bindi. Onların 38 bin askerinden 35 bini yok edildi, 2 bini kaçtı, bini de dağıldı.² Bu tür çarpışmalar devam edecektir. Onlar bizim Kurtarılmış Bölgelerimizi umutsuzca ele geçirmek istiyorlar. Bunu açıklamak güç gibi görünüyor. Kurtarılmış Bölgelerimizi ele geçirmek için neden bu kadar he-

üzerine Çin Komünist Partisi, ikinci önerisini geri aldığı söylenmiş ve üçüncü bir formül önermiştir. Komünist Partisi, Kurtarılmış Bölgelerde her düzeydeki halk tarafından seçilmiş mevcut hükümetlerin denetiminde genel seçimlerin yapılmasını ve Siyasi Danışma Konferansı'nca atanacak kişilerin gözetiminde yapılacak seçimlere katılmak üzere, çeşitli mesleklerden insanların yanı sıra bütün siyasi partilerin üyelerinin de kendi memleketlerine dönmelerini önemlemiştir. Önerilen bu formüle göre genel seçim, ilçe ve bucaklarının yansından çoğunda seçim yapılmış bulunan bütün illerde yapılacaktır. Aynı şekilde, illerin yansından çoğunda seçim yapılmış bulunan bütün eyaletler ve yönetim bölgelerinde de seçim yapılacaktır. Hükümet yönetiminin birliğini sağlamak için eyalet, yönetim bölgesi ve il yönetimlerine bu şekilde seçilen bütün görevlilerin adları onaylanıp atanmak üzere Merkezi Hükümete sunulacaktır. Hükümet, eyalet ve bölgelere yapılacak atamaların hükümetçe onaylanmasını öngören bu formüle, hükümet yönetiminin birliğine uygun düşmediği gerekçesiyle karşı çıkmıştır. Ancak Hükümet, il yöneticileri için genel seçim yapmayı düşünebileceğini, fakat eyalet yönetimleri için genel seçimlerin ancak eyaletlerin statüsünün belirleneceği bir milli anayasanın yürürlüğe konmasından sonra yapılabileceğini belirtmiştir. Geri alınan bölgelerdeki durumun mümkün olan en kısa sürede normal hale getirilebilmesi için şimdilik sadece merkezi hükümet tarafından atanmış olan eyalet yönetimi görevlilerinin makamlarını devralmak üzere harekete geçmeleri gerektiğini ifade etmiştir. Bu noktada Çin Komünist Partisi tarafından dördüncü bir formül önerilmiştir. Buna göre, eyalet yönetimlerinin genel oyla seçilmesine ilişkin anayasa kuralları kabul edilip yürürlüğe konana kadar bütün Kurtarılmış Bölgelerde mevcut durumu geçici olarak korunacak ve şimdilik barış ve düzenin yeniden kurulmasını güvence altına almak için geçici bir düzenleme yapılacaktır. Çin Komünist Partisi, bu arada söz konusu sorunun çözülmek üzere Siyasi Danışma Konferansı'na götürülebileceğini belirtmiştir. Hükümet, bu sorun çözülmeden bırakılırsa, barış ve yeniden inşanın önüne bir engel olarak çıkabileceği için önce hükümet yönetiminde birliğin uygulanması gerektiğinde ısrar ederek, kısa zamanda bu soruna ilişkin olarak somut bir formül üzerinde anlaşmaya varılabileceğini umduğunu ifade etmiştir. Çin Komünist Partisi tartışmaların sürdürülmesini kabul etmiştir.»

2. Şangdang, Şansi Eyaleti'nin güneydoğu kesiminin eski adıydı ve merkezi Çangçi'ydi. Buranın dağlık kesimleri, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında Sekizinci Yol Ordusu'nun 129. Tümenin üssüydü ve Şensi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış

vesli davranıyorlar? Kurtarılmış Bölgelerin bizim elimizde, halkın elinde olması iyi bir şey değil midir? Evet, ama sadece biz böyle düşünüyoruz, halk böyle düşünüyor. Onlar da böyle düşünseydi, birlik olurdu ve hepimiz «yoldaş» olurduk. Fakat onlar böyle düşünmezler: onlar bize inatla karşı çıkarlar. Onlar bize neden karşı çıkmamaları gerektiğini anlayamıyorlar. Onların bize saldırımları son derece doğaldır. Biz de onların Kurtarılmış Bölgelerimizi ele geçirmelerine neden izin vermemiz gerektiğini anlayamıyoruz. Bizim onlara karşı saldırıya geçmemiz de son derece doğaldır. Bu iki «anlayamama» bir araya gelince, çatışma çıkar. Peki, o zaman neden görüşmelere oturuldu? Neden «10 Ekim Anlaşması» yapıldı? Bu dünyada, sorunlar karmaşıktır ve birçok etken tarafından belirlenir. Sorunlara yalnızca tek bir açıdan değil, çeşitli açılardan bakmalıyız. Çungking'de bazı kimseler, Çan Kayşek'in güvenilmez ve hilekâr olduğunu, onunla yapılacak görüşmelerin hiçbir sonuca varamayacağını düşünüyorlar. Bazı Guomindang üyeleri de dahil, karşılaştığım birçok insan bana bunu söyledi. Ben onlara dediklerinin haklı olduğunu ve sağlam temellere dayandığını, bizim de on sekiz yıllık tecrübemize³ bakarak durumun böyle olacağına inandığımızı söyledim. Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki görüşmeler kesin olarak başarısızlıkla sonuçlanacak, bu iki parti kesinlikle savaşmaya başlayacak ve kesin olarak ilişkilerini keseceklerdir; fakat bu, sorunun sadece bir yönüdür. Sorunun diğer yönü ise Çan Kayşek'in kendine olan güvenini sarsacak daha birçok etkenin bulunmasıdır. Bu etkenlerden başlıca üç tanesi, Kurtarılmış Bölgelerin büyük gücü, Büyük Cephe Gerisi Bölgesindeki halkın iç savaşa karşı olması ve uluslararası durumdur. Kurtarılmış Bölgelerimizde 100 milyon insan, bir milyon asker ve iki milyon halk milisi vardır: bu, hiç kimsenin küçümseyemeyeceği bir güçtür. Partimizin ülkenin siyasi ha-

Bölgesinin bir kısmını meydana getiriyordu. Eylül 1945'te Guomindang savaş ağalarından Yen Sişan on üç tümen topladı ve Japon ve kukla birlikleriyle işbirliği halinde, Güneydoğu Şansi Kurtarılmış Bölgesindeki Siangyuan, Tunliyu ve Luçeng'i işgal etmek üzere sırasıyla Linfen, Fuşan ve Yiçeng'den, Tayyuan ve Yuci'den harekete geçti. Ekim'de Kurtarılmış Bölge ordusu ve halkı, bu istilacı kuvvete karşı saldırıya girişti. 35 bin askeri yok etti ve aralarında kolordu ve tümen komutanları da bulunan bazı yüksek rütbeli subayları esir aldı.

3. Burada Çin Komünist Partisi'nin, Guomindang'ın devrime ihanet ettiği 1927'den 1945'e kadarki dönemde Guomindang'la yaptığı mücadelede kazandığı tecrübeler kastedilmektedir.

yatındaki yeri, artık ne 1927'deki gibidir, ne de 1937'deki gibi. Komünist Partisi'ne eşit statü tanımayı daima reddetmiş olan Guomindang, şimdi buna zorlanıyor. Kurtarılmış Bölgelerdeki çalışmalarımız şimdiden bütün Çin'i ve bütün dünyayı etkilemiştir. Büyük Cephe gerisi Bölgesindeki halk barış istiyor ve demokrasiye ihtiyaç duyuyor. Çungking'deyken, geniş halk kitlelerinin içten desteğini çok derinden hissettim. Onlar, Guomindang hükümetinden hoşnut değiller ve ümitlerini bize bağlıyorlar. Bize yakınlık duyan, aralarında Amerikalıların da bulunduğu birçok yabancıyla da karşılaştım. Yabancı ülkelerdeki geniş halk kitleleri, Çin'deki gerici güçlerden hoşlanmıyorlar ve Çin halkının güçlerine yakınlık duyuyorlar. Çan Kayşek'in siyasetlerini de doğru bulmuyorlar. Ülkemizin ve dünyanın dört bir yanında dostlarımız var; yalnız değiliz. Çin'de iç savaşa karşı çıkan, barış ve demokrasiyenin yana olanlar, sadece Kurtarılmış Bölgelerimizdeki halk değil, aynı zamanda Büyük Cephe Gerisi Bölgesindeki ve bütün dünyadaki kitlelerdir. Çan Kayşek'in öznel isteği, diktatörlüğünü sürdürmek ve Komünist Partisi'ni yıkmaktır, ama yolunun üzerinde birçok nesnel güçlük vardır. Bu yüzden, bir parça gerçekçi olmak zorundadır. O, gerçekçi davranıyor, ama biz de gerçekçiyiz. O, bizi davet etmekle gerçekçi davranmış oldu, biz de onunla görüşmeye gitmekle gerçekçi davrandık. Çungking'e 28 Ağustos'ta vardık. 29 Ağustos akşamı, Guomindang temsilcilerine, 1931'deki 18 Eylül Olayı'ndan⁴ bu yana ülkenin hep barış ve birliğe ihtiyacı olduğunu söyledim. Biz barış ve birlik istedik, ama gerçekleşmedi. Barış ve birlik, ancak 7 Temmuz 1937'de Direnme Savaşı'nın patlak vermesinden önce, 1936'daki Sian Olayı'ndan⁵ sonra gerçekleşti. Bu savaşta sekiz yıl boyunca Japonlara karşı birlikte dövüştük. Ama iç savaş hiç durmadı: hep irili ufaklı sürtüşmeler çıktı. İç savaş yoktu demek bir aldatmacadır ve gerçeklere uymaz. Geçen sekiz yıl boyunca devamlı olarak görüşmeye istekli olduğumuzu belirttik. Partimizin Yedinci Kongresinde «Guomindang yet-

4. 18 Eylül 1931'de Kuzeydoğu Çin'de üslenmiş bulunan Japon «Guangtung Ordusu» Şenyang'ı ele geçirdi. Çan Kayşek'in «kesinlikle direnmeme» emri üzerine Şenyang'da ve kuzeydoğunun diğer taraflarında bulunan Çin birlikleri (Kuzeydoğu Ordusu) Çin Seddi'nin güneyine çekildiler ve bunun sonucunda Japon kuvvetleri Liaoning, Cilin ve Heylungciang Eyaletlerini hızla işgal ettiler. Çin halkı, Japon istilacılarının giriştiği bu saldırıya «18 Eylül Olayı» adını verdi.

5. Bkz. bu ciltte «Çan Kayşek'in Sözcüsünün Bir Açıklaması Üzerine», Not 5, s. 45.

kilileri bugünkü yanlış siyasetlerinden vazgeçmeye istekli olduklarını gösterdikleri ve demokratik reformları kabul ettikleri an, onlarla görüşmelere yeniden başlamaya hazır olduğumuzu»⁶ açıkladık. Görüşmelerde, birinci olarak Çin'in barışa ihtiyacı olduğunu, ikinci olarak da Çin'in demokrasiye ihtiyacı olduğunu belirttik. Çan Kayşek buna karşı çıkmak için hiçbir gerekçe bulamadı ve bunu kabul etmek zorunda kaldı. «Görüşmelerin Özeti»nde açıklanan barış siyaseti ve demokrasi üzerine anlaşmalar bir yandan kâğıt üzerinde kalan sözlerdir ve henüz gerçeklik kazanmamıştır; ama öte yandan da bunların kabul edilmesi çeşitli güçlerin etkisiyle sağlanmıştır: Kurtarılmış Bölgelerdeki halkın güçleri, Büyük Cephe Gerisi Bölgesindeki halkın güçleri ve uluslararası durum. Genel eğilim Guomindang'ı bunları kabul etmek zorunda bırakmıştır.

«Dişe diş» mücadelenin nasıl verileceği, duruma bağlıdır. Bazen görüşmelere gitmemek «dişe diş» mücadele demektir, bazen de görüşmelere gitmek «dişe diş» mücadele demektir. Daha önce gitmemekle doğru hareket ettik, bu sefer de gitmekle doğru hareket ettik; her iki durumda da «dişe diş» mücadele verdik. Bu kez gitmekle iyi yaptık, çünkü Guomindang tarafından çıkarılan, Komünist Partisi'nin barış ve birlik istemediği konusundaki dedikoduları boşa çıkarttık. Bizi davet etmek için üst üste üç telgraf çektiler ve biz de gittik. Ama onlar bütünüyle hazırlıksızdılar, dolayısıyla bütün önerileri biz getirmek zorunda kaldık. Görüşmelerin sonucunda, Guomindang barış ve birlik genel siyasetini kabul etti. Bu iyi bir şeydir. Guomindang iç savaşı yeniden başlatacak olursa, kendisini bütün milletin ve bütün dünyanın gözünde haksız duruma düşürecek ve bizim onun saldırılarını kendi savunma savaşımızla çzmeye daha fazla hakkımız olacaktır. Şimdi «10 Ekim Anlaşması» yapılmış olduğuna göre görevimiz anlaşmayı korumak, Guomindang'dan anlaşmaya uymasını istemek ve barış için çaba göstermeye devam etmektir. Eğer savaşılırsa, onları bütünüyle yok edeceğiz. Bu iş şöyledir: Saldırılırsa ve onları yok edersek belalarını bulacaklardır; birazını yok edersek, birazı belasını bulmuş olur; daha fazlasını yok edersek, daha fazlası belasını bulmuş olur; hepsini yok eder-

6. Bkz. «Koalisyon Hükümeti Üzerine», Dördüncü Kısım, «Özel Programımız» Bölümü, Madde 2, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt III, Kaynak Yayınları, s. 299.

sek, hepsi belasını bulmuş olur. Çin'in sorunları karmaşıktır ve biz de biraz karmaşık düşünmeye yatkın olmalıyız. Eğer onlar savaşımaya başlarsa, biz de savaşa karşılık veririz, barışı sağlamak için savaşı- rız. Kurtarılmış Bölgelere saldırmaya kalkışan gericilere şiddetli dar- beler indirmesek, barış gerçekleşmez.

Bazı yoldaşlar sekiz Kurtarılmış Bölgeyi neden bırakmamız gerek- tiğini soruyorlar.⁷ Bu sekiz bölgeyi bırakmak çok üzülmeyecek bir şey- dir, ama böyle yapmak daha iyidir. Neden üzülmeyecek bir şeydir? Çünkü bu Kurtarılmış Bölgeler, halk tarafından büyük fedakârlıklarla yaratılmış ve bin bir güçle inşa edilmiştir. Bu yüzden, bırakacağı- mız bölgelerde sorunları halka açıkça anlatmalı ve gerekli düzenleme- leri yapmalıyız. Bu bölgeleri neden bırakmak zorundayız? Çünkü aksi halde Guomintang kendini rahat hissetmeyecektir. Gerçi onlar Nan- cing'e dönüyorlar, ama güneydeki bazı Kurtarılmış Bölgeler tam da burunlarının dibinde bulunmaktadır. Biz orada olduğumuz sürece, on- lar rahat uyku uyuyamayacak, dolayısıyla da ne pahasına olursa olsun bu yerleri ele geçirmek için savaşacaklardır. Bizim bu noktada verdi- ğimiz ödün, Guomintang'ın iç savaş komplosunun boşa çıkarılmasına yarayacak ve yurtiçinde ve dışında ortadaki birçok unsurun bize semp- ati duymasını sağlayacaktır. Bugün Yeni Çin Haber Ajansı dışında, Çin'deki bütün propaganda araçları Guomintang'ın denetimindedir. Bunların hepsi de birer dedikodu makinesidir. Bunlar bugünkü görüş- melerle ilgili olarak, Komünist Partisi'nin sadece toprak istediği ve hiçbir ödün vermeyeceği dedikodusunu yaydılar. Bizim siyasetimiz, halkın temel çıkarlarını korumaktır. Halkın temel çıkarlarına zarar vermeme ilkesine bağlı kalarak, bütün ülke halkının ihtiyaç duyduğu barış ve demokrasi karşılığında bazı ödümler verilebilir. Çan Kayşek'le geçmişteki pazarlıklarımızda da bazı ödümler vermiştik. Hatta daha bü- yük ödümler vermiştik. 1937'de ülke çapında Direnme Savaşı'nı ger- çekleştirebilmek için, kendi isteğimizle «İşçilerin ve Köylülerin Dev- rimeci Hükümeti» adından vazgeçmiş, Kızıl Ordumuzun adını «Milli Devrimci Ordu» olarak değiştirmiş ve toprak ağalarının topraklarına

7. Burada Guangdong Çeciang, güney Ciangsu, güney Anhuy, orta Anhuy, Hunan, Hu- bey ve (kuzey Henan dışında) Henan'ın çeşitli yerlerinde bulunan halk ordusu üsleri- ne değinilmektedir.

el koyma siyasetimizi, toprak kirasını ve faizi azaltma siyasetine dönüştürmüştük. Bu sefer de güneydeki bazı bölgeleri bırakmakla, bütün Çin ve bütün dünya halkı önünde Guomintang'ın dedikodularını bütünüyle boşa çıkarmış olduk. Silahlı kuvvetler sorununda da aynı şey söz konusudur. Guomintang propagandasında, Komünist Partisi'nin sadece silahlanma peşinde koştuğu söylenegelmiştir. Fakat biz ödün vermeye hazır olduğumuzu belirtmiştik. İlkin, şimdiki ordumuzun mevcudunu 48 tümene indirmeyi önerdik. Guomintang'ın 263 tümeni olduğuna göre bizim mevcudumuz Guomintang'ın toplam mevcudunun altıda biri kadar olacaktı.

Daha sonra, mevcudumuzu daha da azaltarak 43 tümene, yani Guomintang'ın toplam mevcudunun yaklaşık yedide birine indirmeyi önerdik. Bunun üzerine Guomintang kendi mevcudunu 120 tümene indireceğini söyledi. Biz, bizim de kendi mevcudumuzu aynı oranda azaltarak 24, hatta 20 tümene indireceğimizi söyledik. Bu gene de Guomintang'ın toplam mevcudunun ancak yedide biri olacaktı. Guomintang ordusunda, subay sayısı er sayısına oranla çok fazladır ve bir tümenin mevcudu 6 binin altındadır. Onların bu ölçüsüne göre, biz 1 milyon 200 bin askerimizle 200 tümen kurabiliriz. Fakat böyle yapmayacağız. Bu yüzden Guomintang artık ağzını açamayacak ve bütün dedikoduları boşa çıkacaktır. Bu, bizim silahlarımızı Guomintang'a teslim edeceğimiz anlamına mı gelir? Hayır, bu anlama gelmez. Silahlarımızı Guomintang'a teslim edersek, Guomintang'ın silahları biraz fazla olmaz mı? Halkın silahları son kurşununa kadar korunmalı, asla teslim edilmemelidir.

Yoldaşlara bugünkü durum hakkında söylemek istediklerim bunlardır. Bu durumun gelişmesi birçok çelişme getirmektedir. Guomintang ile Partimiz arasındaki görüşmelerde, neden bazı konular üzerinde anlaşma olmuştur da, bazılarında olmamıştır? Savaş fiilen sürüp giderken, «Görüşmelerin Özeti»nde neden barış ve birlikten söz ediliyor? Bazı yoldaşlar böyle çelişmeleri hiç anlamıyorlar. Söylediklerim, bu soruları cevaplandırmak amacını güdüyordu. Bazı yoldaşlar, her zaman antikomünist ve halka karşı olan Çan Kayşek'le görüşmeye neden razı olduğumuzu anlayamıyorlar. Partimizin Yedinci Kongresinde, siyasetini değiştirdiği takdirde Guomintang'la görüşmeye hazır olduğu-

muz şeklinde bir karar vermesi doğru muydu, yanlış mıydı? Kesinlikle doğrudu. Çin devrimi uzun süreli bir devrimdir ve zafer ancak adım adım kazanılabilir. Çin'in geleceği bizim çabalarımıza bağlıdır. Durum altı ay kadar bir süre için sallantıda kalacaktır. Durumu bütün ülke halkı için elverişli bir yönde gelişmesini sağlayabilmek amacıyla çabalarımızı iki katına çıkarmalıyız.

Şimdi, çalışmalarımız hakkında bir-iki söz daha söyleyeyim. Burada bulunan bazı yoldaşlar cepheye hareket edecekler. Birçok yoldaş cephede çalışmaya gidebilmek için birbirleriyle coşku içinde yarışıyorlar: bu canlı ve coşkulu ruh, bizim için çok değerlidir. Fakat yanlış fikirler taşıyan yoldaşlar da var. Üstesinden gelinmesi gereken birçok güçlüğü düşünmüyor, cephede her şeyin tıkırında gideceğine ve orada işlerin Yenan'da olduğundan daha kolay olacağına inanıyorlar. Gerçekten de böyle düşünen yoldaşlar var mıdır? Ben olduğu kanısındayım. Bu yoldaşlara fikirlerini düzeltmelerini öğütlerim. İnsan giderse, çalışmak için gider. Çalışma nedir? Çalışma mücadeledir. Oralarda, üstesinden gelmemiz ve çözmemiz gereken güçlükler ve sorunlar vardır. Biz oraya bu güçlüklerin üstesinden gelmek için çalışmaya ve mücadele etmeye gidiyoruz. İyi bir yoldaş, güçlüklerin daha büyük olduğu yere gitmeye daha çok istek duyan yoldaştır. Oralardaki çalışma daha çetindir. Çetin çalışma, önümüzde duran ve omuzlamamız gereken bir yük gibidir. Bazı yükler hafif, bazıları ağırdır. Bazı insanlar hafifi ağıra yağ tutarlar; hafifi kendilerine ayırıp ağırı başkalarına bırakırlar. Bu iyi bir tutum değildir. Bazı yoldaşlar ise böyle değildir; kolayı ve rahatı başkalarına bırakıp ağır yükleri kendileri omuzlarlar; bunlar zorlukları yüklenmede birinci, rahattan yararlanmada ise sonuncudurlar. Bunlar iyi yoldaşlardır. Biz, bu yoldaşlardaki komünist ruhu örnek almalıyız.

Birçok yerel kadro, cepheye gitmek üzere memleketinden ayrılacak. Yenan'a gelmiş olan, güneyde doğmuş birçok güneyli kadro da cepheye gidiyor. Cepheye giden bütün yoldaşlar oraya varır varmaz kök salmaya, çiçek açmaya ve meyve vermeye fikren hazır olmalıdırlar. Biz komünistler tohumlara benzeriz, halk da toprağa benzer. Gittiğimiz her yerde halkla birleşmeli, halkın içinde kök salmalı ve çiçek açmalıyız. Yoldaşlarımız gittikleri her yerde kitlelerle iyi ilişkiler kur-

malı, onlarla ilgilenmeli ve güçlüklerini yenmede onlara yardımcı olmalıdır. Kitlelerle birleşmeliyiz; ne kadar geniş kitlelerle birleşirsek, o kadar iyidir. Kitleleri seferber etmek, halkın güçlerini genişletmek, Partimizin önderliğinde saldırganı yenmek ve yeni bir Çin inşa etmek için vargücümüzle ileri atılmalıyız. Partinin Yedinci Kongresinde saptanan siyaset budur.⁸ Bu siyaseti uygulamak için çaba harcamalıyız. Çin, sorunlarının çözülmesi için, Komünist Partisi'ne ve halka güveniyor. Biz, barış ve demokrasiyi gerçekleştirecek kararlılığa ve yönetime sahibiz. Bütün halkla daha da sıkı birleşebildiğimiz takdirde, Çin'in sorunları iyi bir şekilde çözülebilir.

İkinci Dünya Savaşı'nı geride bırakan dünyanın geleceği parlaktır. Genel eğilim bu yöndedir. Londra'da yapılan Beş Devletin Dışişleri Bakanları Konferansı'nın⁹ başarısızlığı üçüncü bir dünya savaşının çıkmak üzere olduğu anlamına gelir mi? Hayır. Bir düşünün, İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden hemen sonra üçüncü bir dünya savaşının patlak vermesi nasıl mümkün olabilir? Kapitalist ve sosyalist ülkeler, daha bir dizi uluslararası konuda uzlaşmaya varacaklardır; çünkü uzlaşma yarar sağlayacaktır.¹⁰ Bütün dünya proletaryası ve halkları, antisovyet ve antikomünist bir savaşa kesinlikle karşıdır. Son otuz yıl içinde iki dünya savaşı olmuştur. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları arasında yirmi yılı aşkın bir süre vardır. Yarım milyon yıllık insanlık tarihinin sadece son otuz yılında dünya savaşları olmuştur. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünya büyük ilerlemeler kaydetti. Dünya, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra hiç kuşkusuz daha da büyük bir hızla ilerleyecektir. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Sovyetler Birliği doğdu ve birçok Komünist Partisi kuruldu. Bunlar daha önce yoktu.

8. Bkz. «Çin'in İki Muhtemel Geleceği» ve «Dağları Taşıyan Budala İhtiyar», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt III, Kaynak Yayınları, s. 256 ve 333.

9. Sovyetler Birliği, Çin, Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa Dışişleri Bakanları, faşist Almanya tarafından başlatılan saldırı savaşına katılmış bulunan İtalya, Romanya, Bulgaristan, Macaristan ve Finlandiya ile yapılacak barış anlaşmalarını ve İtalyan sömürgelerinin durumunu tartışmak üzere 11 Eylül 1945 ile 2 Ekim 1945 arasında Londra'da toplandılar. Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa, Sovyetler Birliği'nin ileri sürdüğü makul önerileri reddettikleri ve faşizme karşı savaşta kazanılan zaferden sonra Romanya, Macaristan ve Bulgaristan'da kurulmuş olan halk hükümetlerini devirmeye yönelik emperyalist saldırı siyasetlerinde idrettikleri için, hiçbir anlaşmaya varılamadı.

10. Bkz. bu ciltte «Bugünkü Uluslararası Durumun Değerlendirilmesine İlişkin Bazı Noktalar», s. 86.

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden sonra, Sovyetler Birliği çok daha güçlenmiş, Avrupa'nın çehresi değişmiş, dünya proletaryasının ve halklarının siyasi bilinci çok daha yükselmiş ve bütün dünyadaki ilerici güçler daha sıkı birleşmişlerdir. Çin'imiz de hızlı ve köklü bir değişiklik geçirmektedir. Çin'in gelişmesinin genel eğilimi kötüye doğru değil, kesinlikle iyiye doğrudur. Dünya ileri gitmektedir, gelecek parlaktır ve hiç kimse tarihin bu genel eğilimini değiştiremez. Halkın zaferine olan inancını güçlendirmek için, dünyanın ilerlediğini gösteren olgular ve önümüzde duran parlak gelecek konusunda halk içinde sürekli propaganda yapmalıyız. Aynı zamanda, halka ve yoldaşlarımıza, yolumuzun dolambaçlı olduğunu anlatmalıyız. Devrim yolu hâlâ birçok engel ve güçlüklerle doludur. Biz, güçlüklerin daha çok olacağını varsaymayı daha az olacağını varsaymaya yeğ tuttuğumuz için, Partimizin Yedinci Kongresi çok fazla güçlüklerle karşılaşacağımızı varsaydı. Bazı yoldaşlar güçlükler üzerinde pek fazla düşünmekten hoşlanmıyorlar. Ama güçlüklerin varlığı bir gerçektir; biz var olan bütün güçlükleri görmeli ve bir «görmezden gelme siyaseti» benimsememeliyiz. Güçlükleri görmeli, tahlil etmeli ve onlarla mücadele etmeliyiz. Dünyada hiçbir yol dümdüz değildir, dolambaçlı bir yol izlemeye hazır olmalı ve işlerin kolayına kaçmaya çalışmamalıyız. Bütün gericiilerin bir sabah kendiliklerinden ayaklarımıza kapanacakları hayal edilmemelidir. Kısacası, gelecek parlak olmakla birlikte, yol dolambaçlıdır. Önümüzde hâlâ küçümsemememiz gereken birçok güçlük vardır. Hiç kuşkusuz, ortak bir çaba içinde bütün halkla birleşerek, bütün güçlüklerin üstesinden gelebilir ve zafer kazanabiliriz.

GUOMİNDANG SALDIRILARININ GERÇEK YÜZÜ*

5 Kasım 1945

Çungking'den gelen 3 Kasım tarihli bir haberde, Amerikan United Press Haber Ajansı, Guomindang Merkez Yürütme Komitesi Propaganda Şubesi Müdürü Vu Guoçen'in «hükümetin bu savaşta bütünüyle savunma durumunda olduğunu» belirttiğini ve «ulaşımın yeniden sağlanması» için önlemler önerdiğini bildirdi.¹ Yeni Çin Haber Ajansı'nın bir muhabiri, Çin Komünist Partisi sözcüsünden bu konudaki görüşlerini sordu.

Çin Komünist Partisi sözcüsü muhabire şöyle cevap verdi: Vu Guoçen'in «savunma durumunda» olma konusunda söyledikleri bütünüyle yalandır. Guomindang, birliklerimizin boşalttığı doğu Çeciang, güney Ciangsu, orta ve güney Anhuy ve Hunan'daki beş Kurtarılmış Bölgeyi işgal edip oradaki halkı ezmekle kalmamış, aynı zamanda düzenli birliklerinden 70'ten fazla tümeni daha birçok Kurtarılmış Bölgenin, örneğin Guangdong, Hubey, Henan, kuzey Ciangsu, kuzey Anhuy, Şandong ve Hebey'deki Kurtarılmış Bölgelerin içine sokmuş ya da yakınına getirmiştir! Buralardaki halkı ezmekte, birliklerimize saldırmakta ya da saldırmaya hazırlanmaktadır. Ayrıca daha birçok Guomindang tümeni de Kurtarılmış Bölgelere doğru ilerlemektedir. Bu, savun-

* Mao Zedung yoldaş tarafından hazırlanan bu demeç, Çin Komünist Partisi sözcüsü adına yayınlanmıştır. O sıralar Çan Kayşek «10 Ekim Anlaşması»nı çiğnemiş bulunuyordu ve Kurtarılmış Bölgelere karşı yürütülen iç savaş günden güne genişlemekteydi.

1. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın sonunda Çin'deki demiryollarının çoğu ya Kurtarılmış Bölgeler ordusu ve halkının denetimindeydi ya da onların kuşatması altındaydı. Guomindang gericileri, «ulaşımın yeniden sağlanması» bahanesiyle, Kurtarılmış Bölgeleri birbirinden koparmak, milyonlarca Guomindang askerini Kuzeydoğu, Kuzey, Doğu ve Orta Çin'e sevk etmek, Kurtarılmış Bölgelere saldırmak ve büyük şehirleri ele geçirmek için bu demiryollarından yararlanmaya çalıştılar.

ma durumunda olmak şeklinde nitelenebilir mi? Çangdc'den kuzeye doğru ilerleyip Handan bölgesine ulaşan sekiz Guomintang tümeninden ikisi, iç savaşa karşı çıktı ve barışı destekledi. Öte yandan aralarında ABD'nin donattığı üç tümenin de bulunduğu geri kalan altı tümen, Kurtarılmış Bölgelerdeki birliklerin ve halkın kendilerini savunmak için karşı saldırıya geçmeleri üzerine silahlarını bırakmak zorunda kaldı. İçlerinde savaş bölgesi komutan yardımcılarının, kolordu komutanlarının ve kolordu komutan yardımcılarının da bulunduğu bu Guomintang birliklerinin birçok subayı şu anda Kurtarılmış Bölgelerde bulunmaktadır² ve bunlar nereden geldiklerini ve nasıl saldırı emri aldıklarını olduğu gibi açıklayabilirler. Bu da savunma durumunda olmak şeklinde nitelenebilir mi? Henan ve Hubey Eyaletlerindeki Kurtarılmış Bölgelerde bulunan birliklerimiz, şimdi 1., 5. ve 6. Savaş Bölgelerinden gelen ve «komünistleri bastırmak»la görevli komutan Liu Çi yönetiminde bulunan yirmiden fazla Guomintang tümenince bütünüyle kuşatılmış durumdadır. Batı ve orta Henan'daki ve güney, doğu ve orta Hubey'deki bütün Kurtarılmış Bölgelerimiz Guomintang kuvvetleri tarafından saldırıya uğramış ve işgal edilmiştir? Bunlar öylesine vahşice yakıp yıkmış ve katliama girişmişlerdir ki, Li Siennien ve Vang Şuşeng komutasındaki birliklerimiz sığınacak yer bulamamışlar ve hayatta kalabilmek için Henan-Hubey sınırına sığınmak zorunda kalmışlardır. Ama Guomintang birlikleri orada da peşlerini bırakmamış ve üzerlerine saldırmıştır.³ Bu da, savunma durumunda olmak

2. Eylül 1945'te Çengçov ve Sinsiang bölgelerinden gelen Guomintang birlikleri, Şansi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış Bölgesine saldırmak üzere Peyping-Hankov Demiryolu boyunca ilerlediler. Üç kolordudan oluşan öncü birlikler Ekim sonuna doğru Cisien ve Handan yöresini istila ettiler. Kurtarılmış Bölge ordusu ve halkı kendini savunmak için cesaretle ayağa kalktı. Bir haftalık çetin bir mücadele sonucunda, Guomintang'ın 11. Savaş Bölgesi Komutan Yardımcısı ve aynı zamanda Yeni 8. Kolordu Komutanı olan general Gao Şusun Handan'da Guomintang'a karşı ayaklandı ve on binden fazla askerden oluşan Yeni 8. Kolordu ve bir yürüyüş koluyla birlikte bize katıldı. Diğer iki kolordu, bozgun halinde geri çekildi, fakat kuşatılıp silahsızlandırıldı. Aralarında Guomintang'ın 11. Savaş Bölgesinin başka bir komutan yardımcısı ve aynı zamanda 40. Kolordunun Komutanı Ma Favu'nun, 40. Kolordunun Komutan Yardımcısı Liu Şirung'un, aynı kolordunun Kumay Başkanı Li Sudung'un ve bir tümen komutan yardımcısı olan Liu Şusen'in de bulunduğu birçok yüksek rütbeli subay teslim olmak zorunda bırakıldı.

3. Japonya'nın teslim olmasından sonra Guomintang, Henan ve Hubey Eyaletlerindeki Kurtarılmış Bölgelere geniş çapta saldırıya girişmek için savaş bölgesinden yirmiden fazla tümeni bir araya topladı. Guomintang'ın 1. Savaş Bölgesi Komutanı Hu Zung-

şeklinde nitelenebilir mi? Şansi-Suyyuan ve Cahar Eyaletlerinde de durum aynıdır. Ekim başlarında Yen Sişan, on üç tümenin, Şandang Kurtarılmış Bölgesinin Siangyuan-Tunliyu kesimine saldırması için emir verdi. Birliklerimiz ve oradaki halk kendilerini savunmak için savaşarak bunların hepsini silahsızlandırdı. Alınan tutsaklar arasında bazı kolordu ve tümen komutanları da bulunuyordu. Bu komutanlar şimdi Tayhang Kurtarılmış Bölgesindedir ve hepsi de hayattadır; bunlar nereden geldiklerini ve nasıl saldırı emri aldıklarını olduğu gibi açıklayabilirler. Yen Sişan, geçenlerde Çungking'de nasıl saldırıya uğradığı ve kendisinin sadece «savunma durumunda» olduğu konusunda bir sürü yalan söyledi. Şu generallerini hepden unutmuş olsa gerek: 19. Kolordu Komutanı Şi Zebo, Geçici 46. Tümen Komutanı Guo Rong, Geçici 49. Tümen Komutanı Çang Hung, 66. Tümen Komutanı Li Peyying, 68. Tümen Komutanı Guo Tiensing ve Geçici 37. Tümen Komutanı Yang Vencay⁴. Onlar şimdi Kurtarılmış Bölgelerimizde yaşamaktadırlar ve Vu Guoçen, Yen Sişan ve bütün diğer gerici iç savaş kışkırtıcılarının bütün yalanlarını ortaya çıkarabilirler. General Fu Zoyi, aldığı emir uyarınca, iki aydan uzun bir süredir Suyyuan, Cahar ve Cehol'daki Kurtarılmış Bölgelerimize saldırmaktaydı ve bir keresinde Çang Ciaku'nun önlerine kadar ilerleyerek Suyyuan Kurtarılmış Bölgemizin tümü ile batı Cahar'ı işgal etmiştir. Bu da, savunma durumunda olmak ve «ilk ateş» eden olmamak şeklinde nitelenebilir mi? Cahar ve Suyyuan'daki birliklerimiz ve halk, kendini savunmak için ayağa kalktılar ve giriştikleri karşısaldırlarda çok sayıda subay ve askeri tut-

nan'ın kuvvetlerinin bir kısmı, batı Henan'daki Kurtarılmış Bölgeleri istila etmek üzere Lunghay Demiryolunun iki yanı boyunca kuzeybatıdan doğuya doğru ilerledi. Beşinci Savaş Bölgesi Komutanı Liu Çi'nin kuvvetleri orta Henan, orta ve doğu Hubey'deki Kurtarılmış Bölgeleri istila etmek üzere Peyping-Hankov Demiryolunun iki yanı boyunca kuzeyden güneye doğru ilerledi. Altıncı Savaş Bölgesi kuvvetleri de hep birlikte güney Hubey'den kuzeye ilerledi. Bu Guomintang kuvvetlerinin çoğu Liu Çi'nin komutası altındaydı. Henan ve Hubey'deki Kurtarılmış Bölgelerin halk ordusu, istilacılara inalla karşı koydu, gücünü korudu ve Ekim 1945 sonlarında Henan-Hubey sınırında, Dahung ve Tungbay Dağlarındaki ve Zaoyang dolaylarındaki bir bölgeye doğru hareket etti. Ordu daha sonra, Guomintang takibi ve saldırıları devanı ettiği için Peyping-Hankov Demiryolunun doğusundaki Suanhuadien'e kaydınlıdı.

4. Şandang muharebesi için bkz. bu ciltte «Çungking Görüşmeleri Üzerine», Not 2, s.55-69. Burada sözü edilen, tutsak alınmış Guomintang subaylarının hepsi, Yen Sişan'ın ordusundaki yüksek rütbeli generallerdi.

ak aldılar. Bunların hepsi, nereden geldikleri, nasıl saldırdıkları vb. konusunda tanıklık edebilirler.⁵ Kendimizi savunmak için verdiğimiz çeşitli muharebelerde yığınla, «eşkiyanın bastırılması» ile ilgili belge ve antikomünist belge ele geçirdik. Bunlar arasında, Guomindang'ın en yüksek yetkilileri tarafından yayınlanan, fakat Vu Guoçen tarafından bir «şaka» olarak geçiştirilmeye çalışılan *Eşkiyanın Bastırılması Üzerine Elkitabı*, «eşkiyanın bastırılması» için emirler⁶ ve diğer anti-komünist belgeler vardı. Bunlar şimdi Yenan'a gönderilmektedir. Bütün bu belgeler Guomindang birliklerinin Kurtarılmış Bölgelere saldırıdığını su götürmez bir biçimde kanıtlamaktadır.

Daha sonra, Yeni Çin Haber Ajansı muhabiri, Çin Komünist Partisi sözcüsüne, Vu Guoçen'in ulaşımın yeniden sağlanması için önerdiği önlemler hakkındaki görüşlerini sordu. Sözcü şu cevabı verdi: Bunlar oyalama taktiklerinden başka bir şey değildir. Guomindang yetkilileri büyük kuvvetler topluyorlar ve bütün Kurtarılmış Bölgeleri bırakıp boğmaya çalışıyorlar. Eylül ve Ekim ayında giriştikleri bazı saldırıların başarısızlığa uğraması üzerine, şimdi daha da geniş çapta yeni saldırılara hazırlanıyorlar. Bu saldırıları önlemenin ve iç savaşı etkili bir şekilde denetim altına almanın yollarından biri de, onların birliklerini demiryoluyla taşımalarına izin vermemektir. Herkes gibi biz de ula-

5. Suyyuan Eyaleti, 6 Mart 1945'te kaldırıldı ve İç Moğolistan Özerk Bölgesinin bir parçası haline geldi. General Fu Zoyi, 1945'te Guomindang'ın 12. Savaş Bölgesi Komutanıydı. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında birlikleri batı Suyyuan'daki Vu-yuan ve Linho'da ve çevresinde üslenmişti. Japonya'nın teslim olmasından sonra, ona Suyyuan, Cehol ve Cahar Eyaletlerindeki Kurtarılmış Bölgelere saldırması emredildi. Ağustos 1945'te Guysuy (şimdiki adı Hulheot), Ciniang ve Fengçen'i işgal etti. Eylül başlarında Singhe, Şangyi, Vuçuan, Taolin, Sintang ve Liangçeng'i işgal etti, Cahar'daki Kurtarılmış Bölgelere büyük bir saldırıya girişti ve Çangeiakü dolaylarına kadar sokuldu. Ordumuz kendini savunarak bu saldırıyı püskürttü ve çok sayıda subay ve eri esir aldı.

6. *Eşkiyanın Bastırılması Üzerine Elkitabı*, 1933'te Çan Kayşek tarafından derlenmiş olan ve sadece Çin halk kuvvetlerine ve devrimci üslere saldırı yöntemleriyle ilgili karşıdevrimci bir broşürdü. 1945'te Direnme Savaşı'nın sona ermesinden sonra Çan Kayşek bunu yeniden bastırdı ve şu gizli emirle birlikte Guomindang subaylarına dağıttırdı: «Bugünkü eşkiyanın bastırılması hareketi hızla tamamlanmalıdır. Halkın mutluluğu buna bağlıdır. Subaylarınızı ve erlerinizi, Japon saldırısına karşı direnme ruhuyla ve benim derlenmiş olduğum *Eşkiyanın Bastırılması Üzerine Elkitabı*'na uygun olarak eşkiyayı bastırma için ellerinden geleni yapmaya sevk etmelisiniz. Devlette hizmet eden her yararlı hareket, cömertçe ödüllendirilecektir, gecikme ya da hatalardan sorumlu olanlar ise divanı harbe verilecektir. Bu emir, komutanız altında eşkiyanın bastırılmasına katılan bütün subay ve erlere bildirilmeli ve buna uymaları sağlanmalıdır.»

şım hatlarının yeniden hızla açılmasını savunuyoruz, ama bu ancak Japonların teslim alınması, kukla birliklerinin dağıtılması ve Kurtarılmış Bölgelerde özyönetimin gerçekleştirilmesi sorunlarının çözümünden sonra sağlanabilir. Hangisi önce çözülmelidir, ulaşım sorunu mu, yoksa bu üç sorun mu? Sekiz yıl boyunca Japonya'ya karşı canla başla ve amansızca çarpışan Kurtarılmış Bölgelerin askerleri, Japonları teslim almaya neden yetkili olmasın? Ve neden başka birlikler onları teslim almak üzere o kadar uzaktan gelmek zahmetine katlansınlar? Her yurttaş kukla birliklerini cezalandırma hakkına sahiptir: neden bütün kukla birlikler «milli ordu» içinde toplanıyor ve bunlara Kurtarılmış Bölgelere saldırımları için emir veriliyor? Yerel özyönetim «10 Ekim Anlaşması»nda açıkça öngörülmüştür ve Dr. Sun Yatsen çok önceden eyalet valilerinin halk tarafından seçilmesini savunmuştur. Guomindang hükümeti neden hâlâ yerel görevlileri atamakta ısrar ediyor? Ulaşım sorunu hızla çözülmelidir, ama üç ana sorun daha da çabuk çözülmelidir. Bu üç ana sorunu çözmeden ulaşımın yeniden sağlanmasından söz etmek, iç savaşın yayılmasına ve uzamasına hizmet etmekten ve iç savaş kışkırtıcılarının Kurtarılmış Bölgeleri istila emellerini gerçekleştirmelerine yardımcı olmaktan başka bir işe yaramaz. Şimdi bütün ülkeye yayılmış bulunan ve halka ve demokrasiye karşı yürütülen iç savaşı kısa sürede durdurmak için şunları savunuyoruz.

(1) Japonları teslim almak ve bize saldırmak üzere, kuzey Çin, kuzey Ciangsu, kuzey Anhuy, orta Çin ve dolaylarındaki Kurtarılmış Bölgelere girmiş bulunan bütün Guomindang hükümeti kuvvetleri derhal başlangıçtaki mevzilerine çekilmelidir. Kurtarılmış Bölgelerin birlikleri Japonları teslim almalı, şehirlerin ve ulaşım hatlarının korunmasını üstlenmelidir. Saldırıya uğramış ve işgal edilmiş Kurtarılmış Bölgeler onarılmalıdır.

(2) Bütün kukla birlikler derhal silahsızlandırılmalı ve dağıtılmalıdır: kuzey Çin, kuzey Ciangsu ve kuzey Anhuy'da bu işi, Kurtarılmış Bölgeler üstlenmelidir.

(3) Bütün Kurtarılmış Bölgelerde halkın demokratik özyönetimi tanınmalıdır: Merkezi Hükümet yerel görevliler atamamalı ve göndermemelidir: «10 Ekim Anlaşması»nın hükümleri uygulanmalıdır.

Sözcü şöyle devam etti: Ancak bu yolla iç savaşın önü alınabilir; bunu önleyecek başka bir önlem yoktur. Suyyuan, Şandang ve Handan'da kendimizi savunmak için verdiğimiz üç muharebede ele geçirdiğimiz belgeler ve büyük askeri harekât ve saldırılar gibi somut eylemler, Guomindang yetkililerinin ulaşımın yeniden sağlanması dedikleri şeyin, iç savaş için değil de, halk için olduğu yolundaki iddiaları yalanlamaktadır. Çin halkı artık daha fazla aldatılamaz. Bugün temel sorun, bütün ülke halkının her yola başvurarak iç savaşı durdurmak için seferber olmasıdır.

TOPRAK KİRASININ İNDİRİLMESİ VE ÜRETİM, KURTARILMIŞ BÖLGELERİN SAVUNULMASINDA İKİ ÖNEMLİ SORUNDUR*

7 Kasım 1945

1. Guomintang, Birleşik Amerika'nın yardımıyla Kurtarılmış Bölgelerimize saldırmak üzere bütün kuvvetlerini seferber etmektedir. Ülke çapında iç savaş, daha şimdiden gerçekleşmiş bir olgudur. Partimizin şimdiki görevi, bütün kuvvetleri seferber etmek, kendini savunma durumuna geçmek, Guomintang saldırılarını ezmek, Kurtarılmış Bölgeleri savunmak ve barışın gerçekleşmesi için çaba harcamaktır. Şunlar, bu amacı gerçekleştirmek açısından son derece acil birer görev haline gelmiştir: Kurtarılmış Bölgelerdeki köylülerin genel olarak toprak kirası indiriminden yararlanması, işçilerin ve diğer emekçi halkın uygun ücret artışlarından ve daha iyi yaşam koşullarından yararlanması için gerekeni yapın; aynı zamanda toprak ağalarının geçimlerini sağlayabilmeleri, sanayi ve ticaret kapitalistlerinin kâr edebilmeleri için gerekeni yapın. Gelecek yıl üretimde büyük çapta bir atılım başlatın; yiyecek ve ihtiyaç maddelerinin üretimini artırın; halkın yaşam koşullarını düzeltin; kıtlıktan zarar görenlere ve mültecilere yardım edin ve ordunun ihtiyaçlarını karşılayın. Güçlükleri yenebilmemiz, savaşı destekleyebilmemiz ve zafer kazanabilmemiz ancak, iki önemli sorun olan toprak kirasının indirilmesini ve üretimi doğru bir şekilde ele aldığımız takdirde mümkün olur.

2. Şu anda savaşın çapı çok geniş olduğundan birçok önder yoldaş, cephede komutanlık yapmakta ve dikkatini toprak kirasının indirilmesine ve üretime yöneltememektedir. Bu nedenle işbölümü yapılmalıdır. Cephe gerisi bölgelerinde kalan önder yoldaşlar, büyük ölçüde

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından hazırlanmıştır.

cepheyi doğrudan destekleme çalışması yapmanın yanı sıra, toprak kirasının indirilmesi ve üretim gibi iki önemli görevin örgütlenmesi için gereken zamanı ayırmayı da göz ardı etmemelidirler. Bu önder yoldaşlar, köylü kitlelerinin büyük çoğunluğunun devrimci coşkusunu yükseltmek amacıyla önümüzdeki kış ve ilkbahar aylarında, toprak kirasının indirilmesi için geniş kampanyalar başlatmalı, genel olarak bütün Kurtarılmış Bölgelerde, özel olarak da yeni kurtarılmış geniş bölgelerde toprak kirasının indirilmesini gerçekleştirmelidirler. Aynı zamanda, 1946 yılında bütün Kurtarılmış Bölgelerde tarım ve sanayi üretiminde yeni bir gelişme kaydedilmesi için gerekeni yapmalıdırlar. Toprak kirasının indirilmesini ve üretimi yeni başlayan geniş çaplı savaş yüzünden savsaklamayın; tam tersine, özellikle Guomindang saldırısının yenilgiye uğratılması için, toprak kirasının indirilmesine ve üretime hız vermek gerekir.

3. Toprak kirasının indirilmesi, hükümetin bir lütfu değil, kitle mücadelesinin bir sonucu olmalıdır. Toprak kirasının indirilmesinin başarısı ya da başarısızlığı buna bağlıdır. Toprak kirasının indirilmesi mücadelesinde aşırılıklar pek önlenemez; ama bu, gerçekten geniş kitlelerin bilinçli bir mücadelesi ise, meydana gelmiş olan her türlü aşırılığın sonradan düzeltilmesi mümkündür. Toprak ağalarının Guomindang'a yardım etmemeleri için onlara geçim olanağı sağlamanın köylülerin ve bütün halkın yararına olduğuna kitleleri ancak o zaman ikna edebilir ve onların bunu anlamasını sağlayabiliriz. Partimizin bugünkü siyaseti hâlâ, topraklara el koymak değil, toprak kirasını indirmektir. Toprak kirasının indirilmesi sırasında ve daha sonra, köylülerin büyük çoğunluğunun köylü birliklerinde örgütlenmesine yardımcı olmalıyız.

4. Üretim atılımında zafer kazanmanın anahtarı, üreticilerin büyük çoğunluğunu üretim için karşılıklı yardım grupları halinde örgütlemektir. Kesinlikle alınması gereken önlemlerden biri de tarım ve sanayiye hükümet kredisi sağlanmasıdır. Tarım çalışmasını tam mevsiminde yapmak ve iş zamanı kaybını azaltmak da çok önemlidir. Bugün savaşı desteklemek için sivil insan gücünü seferber etmeliyiz; öte yandan elimizden geldiğince tarım için elverişli hiçbir mevsimi kaçırmamalıyız; bu yüzden gerekli düzenleme yöntemlerini öğrenmeliyiz. Ordu birlikleri, hükümet organları ve okullar, savaşı, çalışmayı ve öğ-

renmeyi seçmeye uğratmamak kaydıyla, uygun bir ölçüde üretime katılmaya devam etmelidirler. Ancak bu şekilde kendi yaşantılarını düzeltebilir ve halkın sırtındaki yükü hafifletebilirler.

5. Bazı büyük şehirler ile birçok orta büyüklükteki şehri daha şimdiden ele geçirmiş bulunuyoruz. Şehirlerdeki ekonomiyi denetim altına almak ve buraların sanayi, ticaret ve maliyesini geliştirmek. Partimiz için önemli bir görev haline gelmiştir. Bu amaçla, eldeki bütün eğitilmiş kişileri kullanmak, parti üyelerini onlarla işbirliği yapmaya ikna etmek ve onlardan yönetim tekniklerini ve yöntemlerini öğrenmek son derece gereklidir.

6. Bütün Parti üyelerine halkla sıkıca kaynaşmalarını, halkın ekonomik güçlükleriyle ilgilenmelerini, toprak kirasının indirilmesi ve üretim gibi iki önemli görevin gerçekleştirilmesini, halka güçlüklerini yenmede yardımcı olmanın anahtarı olarak görmelerini söyleyin; böyle yapmakla halkın içten desteğini kazanıp, bütün gericilerin saldırılarını yenilgiye uğratabiliriz. Her şeye hâlâ uzun süreli çaba açısından bakılmalı; insan gücü ve maddi kaynaklar idareli kullanılmalı, her şey uzun vadeli olarak planlanmalıdır; böyle yaparsak, zaferi kazanacağımızdan emin olabiliriz.

1946 YILINDA KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ ÇALIŞMA SİYASETİ*

15 Aralık 1945

Partimiz, son birkaç ay içinde Japon ve kukla birliklerini temizlemek ve Guomindang'ın Kurtarılmış Bölgelere yaptığı saldırıları ezmek için verilen şiddetli mücadelelerde halka önderlik etmede büyük başarılar kazandı. Bütün Partili yoldaşlarımız tam bir birlik içinde gözle görülür başarılar elde ettiler. Yakında 1945 yılı sona eriyor. 1946 yılında bütün Kurtarılmış Bölgelerdeki çalışmalarda aşağıdaki noktalara dikkat etmeliyiz:

1. Yeni saldırıları yerle bir edin. Ordumuz, Suyyuan, Şansi ve güney Hebey'deki Kurtarılmış Bölgelerimize karşı girişilen geniş çaptaki saldırıları yerle bir ettiği için, Guomindang daha büyük kuvvetler sevk etmekte ve yeni saldırılar için hazırlık yapmaktadır. Eğer Guomindang'ı iç savaşa hemen son vermek zorunda bırakacak yeni bir gelişme olmazsa, savaş, 1946 ilkbaharında yoğunlaşacaktır. Bu yüzden, bütün Kurtarılmış Bölgelerin merkezi görevi, hâlâ, kendini savunma tutumunu benimsenmek ve Guomindang saldırılarını ezmek için elden geleni yapmaktır.

2. Gao Şusun hareketini¹ yayın. Partimiz, Guomindang saldırıları-

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınmıştır.

1. 30 Ekim 1945'te Guomindang'ın 11. Savaş Bölgesi Komutan Yardımcısı Gao Şusun, Güney Hebey Eyaleti'nde Handan'daki iç savaş cephesinde ayaklanarak bir kolordu ve bir kolla bizim tarafımıza geçti. Bu olay, bütün ülkeyi derinden etkiledi. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Guomindang birliklerini bölüp dağıtma ve onları ayaklanmaya teşvik etmek çalışmasının yoğunlaştırılması için, bütün diğer Guomindang subaylarını ve erlerini Gao Şusun'un ve birliklerinin izinden gitmeye, Kurtarılmış Bölgelere saldırmayı reddetmeye, cephede iç savaşı baltalamaya, Halk Kurtuluş Ordusu'yla kardeşlik bağlan kumaya ve ayaklanarak halkın safına katılmaya çağıran bir propaganda kampanyası başlatmaya karar verdi. Bu olay, Gao Şusun hareketi diye bilinir.

nı ezmek için, saldırıya hazırlanan ya da saldırmakta olan Guomindang birliklerini parçalamaya çalışmalıdır. Ordumuz, bir yandan iç savaşa katılan Guomindang birliklerinin savaşıma azmini kırmak üzere yaygın, açık siyasi propagandayı ve siyasi saldırıları sürdürmelidir. Öte yandan, biz, savaşın dönüm noktası olabilecek anlarda çok sayıda Guomindang askerinin Gao Şusun'u örnek alıp halka katılması, iç savaşa karşı çıkıp barıştan yana tutum takınması için Guomindang ordusu içinde ayaklanmalar hazırlamalı ve örgütlemeli. Gao Şusun hareketini yaymalıyız. Bu çalışmayı pratik bir şekilde yürütmek ve çabuk sonuç almak için her bölge, Merkez Komitesinin talimatı gereğince özel bir bölüm kurmalı ve kendilerini içtenlikle ve bütün benlikleriyle bu çalışmaya adayacak çok sayıda kadro görevlendirilmelidir. Her bölgenin yönetici organları bu çalışmanın yönetilmesiyle yakından ilgilenmelidir.

3. Askerleri eğitin. Kurtarılmış Bölgelerdeki sahra orduları esas olarak kurulmuş bulunmaktadır ve bölgesel birliklerin sayısı da oldukça çoktur. Bu nedenle, şimdilik, genel olarak asker sayısını artırmayı durdurmalı ve çarpışmalar arasındaki süreçlerden, askerlerin eğitime ağırlık vermek için yararlanmalıyız. Bu, sahra orduları, bölgesel birlikler ve halk milisleri için geçerlidir. Eğitim kurslarının esas amacı hâlâ nişancılık, süngü kullanma, el bombası atma ve benzerlerinin teknik düzeyini yükseltmek olmalıdır. İkinci amacı ise taktiklerin düzeyini yükseltmek olmalıdır; bu arada, gece harekâtlarına özel önem verilmelidir. Eğitim yöntemine gelince, subayların erlere, erlerin subaylara ve erlerin birbirlerine öğretmesi şeklinde bir kitle eğitim hareketi başlatmalıyız. 1946 yılında, ordudaki siyasi çalışmayı daha da geliştirmeli, ordudaki her türlü dogmatik ve şekilci çalışma tarzını yenmeli ve subaylarla erlerin, orduyla halkın birliğini, dost birliklerle birleşmeyi, düşman birliklerini parçalamayı ve eğitim, ikmal ve savaşıma görevlerinin yerine getirilmesini sağlamalıyız. Yerel halk milisi bugünkü koşullara uygun olarak yeniden düzenlenmelidir. Ordunun geri hizmetleri yeniden düzenlenmelidir. Bütün bölgelerdeki topçu ve istihkâm birliklerini örgütlemek ve genişletmek için mümkün olan her şey yapılmalıdır. Askeri akademiler, teknik personel eğitime ağırlık vererek çalışmalarına devam etmelidirler.

4. Toprak kirasını indirin. Merkez Komitesinin 7 Kasım 1945 tarihli talimatına² uygun olarak, bütün bölgeler 1946 yılında, yeni kurtarılmış bölgelerde toprak kirasının ve faizin indirilmesi için hareketler başlatılmalıdır. Bu hareketler geniş çapta olmalı, kitle niteliği taşımalı, ancak önderlikten yoksun olmamalıdır. İşçilere gelince, onların ücretleri de uygun bir şekilde yükseltilmelidir. Bu hareketler yoluyla, geniş kitleler kendilerini kurtarabilmeli, örgütlenebilmeli ve Kurtarılmış Bölgelerin bilinçli efendileri haline gelebilmelidirler. Bu kararlı önlemler olmaksızın, yeni kurtarılmış bölgelerdeki kitleler, iki partiden, Komünist Partisi'yle Guomindang'dan hangisinin iyi, hangisinin kötü olduğunu ayırt edemezler, yalpalalar ve Partimizi kararlı bir şekilde desteklemezler. Eski Kurtarılmış Bölgelerde, toprak kirası ve faizin indirilmesi çalışması, bu bölgeleri daha da sağlamlaştırmak amacıyla yeniden gözden geçirilmelidir.

5. Üretim. Bütün bölgeler, 7 Kasım tarihli talimata uymalı ve 1946'da bütün Kurtarılmış Bölgelerdeki hem devlet üretiminin, hem de özel üretimin daha önceki yıllara oranla daha fazla ve daha başarılı olmasını sağlamak için her türlü hazırlığa girişmelidirler. Halk arasında beliren bezginlik duygusu, ancak toprak kirasının indirilmesi ve üretim görevleri gayretle ve büyük bir başarıyla gerçekleştirilirse alt edilebilir. Önünde sonunda, Kurtarılmış Bölgelerdeki siyasi ve askeri mücadelelerin zaferi ya da yenilgisini, bu iki görevin gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesi belirleyecektir. Bunlar, hiçbir bölgede ihmal edilmemelidir.

6. Maliye. Son dönemin yoğun çalışmalarını karşılamak için daha da ağırlaşan mali yük, planlı ve sistemli bir şekilde normal hale getirilmelidir. Yükü çok ağır olanlar için uygun indirimler yapılmalıdır. Uzun süreli çabamızın başarılı olabilmesi için, herhangi bir bölgede üretimden ayrılan insanların sayısı yerel mali gücün sınırlarını aşmamalıdır. Birlikler sayılarıyla değil, nitelikleriyle ölçülürler; bu, bizim ordu inşası konusundaki ilkelerimizden biridir. Üretimi geliştirmek, ikmali sağlamak, önderliği merkezileştirmek, yönetimi ademi merkezileştirmek hem orduya, hem halka, hem kamu çıkarlarına, hem özel çıkarlara önem vermek ve hem üretime, hem de ekonomiye ağırlık

2. Bkz. bu ciltte «Toprak Kirasının İndirilmesi ve Üretim, Kurtarılmış Bölgelerin Savunulmasında İki Önemli Sorundur» s. 73.

vermek: mali ve ekonomik sorunlarımızı çözerken bize yol gösteren doğru ilkeler hâlâ bunlardır.

7. Hükümeti destekleyin ve halkı sevin: orduyu destekleyin ve Direnme Savaşı'nda dövülmüş askerlerin ailelerine öncelik tanıyın.³ 1946 yılında bu iki görevi son birkaç yıla oranla daha iyi yerine getirmeliyiz. Bu Guomindang saldırılarının ezilmesinde ve Kurtarılmış Bölgelerin sağlamlştırılmasında büyük bir önem taşıyacaktır. Bu görev, ordu içinde, hükümeti desteklemenin ve halkı sevmenin önemini derinlemesine kavramalarını sağlamak amacıyla, her komutan ve her savaşçının ideolojik bakımdan eğitilmesi yoluyla yerine getirilmelidir. Ordu, kendi üzerine düşeni yaptığı sürece, yerel yönetim ve halk da ordu ile ilişkilerini geliştireceklerdir.

8. Yardım. Kurtarılmış Bölgelerde acil olarak yardıma ihtiyacı olan birçok doğal afet kurbanı, mülteci ve işsiz ve kısmen işsiz insan vardır. Bu sorunun iyi ya da kötü bir şekilde çözülmesinin büyük ve yaygın bir etkisi olacaktır. Yardım, hükümetin aldığı önlemlerin yanı sıra, esas olarak kitlelerin kendi aralarındaki karşılıklı yardıma dayanmalıdır. Parti ve hükümet, kitleleri, karşılıklı yardım yoluyla kamu yardım çalışmasını örgütlemeye teşvik etmelidirler.

9. Yerel kadrolara özen gösterin. Bugün her Kurtarılmış Bölgede, her düzeyde yönetim görevinde bulunan, başka bölgelerden gelmiş çok sayıda kadro vardır. Bu, özellikle kuzeydoğu eyaletleri için geçerlidir. Her bölgenin yönetici organı, bıyıp usandıran bu kadrolara, yerel kadrolara özen göstermelerini ve onlara içtenlikle ve iyi niyetle davranmalarını öğretmelidir. Dışarıdan gelen kadrolar, yerel kadroların seçilmesini, eğitilmesini ve ilerletilmesini kendileri için önemli bir görev saymalıdır. Partimiz, ancak böylelikle Kurtarılmış Bölgelerde kök salabilir. Dışarıdan gelmiş insanların yerel halka tepeden bakan çalışma tarzı eleştirilmelidir.

10. Her şeyi uzun vadeli bir şekilde düşünün. Durum nasıl bir gelişme gösterirse göstereceksiniz, yenilmez bir durumda olmak istiyorsanız, Partimiz, hesaplarını daima uzun vadeli yapmalıdır. Bugün Partimiz

3. «Hükümeti destekleyin ve halkı sevin», Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir sloganıydı. «Orduyu destekleyin ve Direnme Savaşı'nda dövülmüş askerlerin ailelerine öncelik tanıyın» ise, Parti örgütlerinin, hükümet organlarının, halk örgütlerinin ve kurtarılmış bölgelerdeki halk kitlelerinin bir sloganıydı. İkinci slogan ise daha sonra «Orduyu destekleyin ve devrimci askerlerin ailelerine öncelik tanıyın» şeklinde değiştirildi.

bir yandan Kurtarılmış Bölgelerde özerk yönetim ve kendini savunma konusundaki tutumunda ısrar ediyor. Guomindang saldırılarına kararlılıkla karşı koyuyor ve bu bölgede halkın elde ettiği kazançları sağlamlaştırıyor. Öte yandan, gericileri tecrit etmek, kendimize sayısız müttefik kazanmak ve Partimizin etkisi altındaki milli demokratik birleşik cepheyi genişletmek için Guomindang bölgelerinde (Kunming'deki öğrenci boykotunun gösterdiği⁴) şimdi yükselmekte olan demokratik hareketi destekliyoruz. Bundan başka Partimizin bir heyeti, yakında çeşitli partilerin ve herhangi bir partiye bağlı olmayan tanınmış kişilerin Siyasi Danışma Konferansı'na katılacak. Guomindang ile görüşmelere yeniden başlayacak ve bütün ülkede barış ve demokrasinin sağlanması için çaba harcayacaktır. Ancak yine de zikzaklar ve dönüşler olabilir. Önümüzde birçok güçlük vardır. Örneğin, yeni bölgelerimiz ve yeni birliklerimiz henüz sağlamlaşmamıştır ve mali sorunlarımız vardır. Bütün bu güçlükleri açıkça ortaya koymalı ve onların üstesinden gelmeliyiz, bütün çalışmalarımızı uzun vadeli olarak düzenlemeliyiz. İnsan gücünün ve maddi kaynakların tutumlulukla kullanılmasına en büyük dikkati göstermeliyiz. Ve talihin yaver gitmesi sayesinde kolay başarı sağlanabileceği yolundaki hayalci düşüncelere karşı uyanık olmalıyız.

1946 yılındaki, özellikle bu yılın ilk yarısındaki çalışmalarımızda bu on noktaya özel önem verilmelidir. Değişik yerlerdeki yoldaşların yerel koşullar ışığında bu siyasetleri esnek bir şekilde uygulayacaklarını umuyoruz. Yerel siyasi otoritenin inşası, birleşik cephe çalışmasının yapılması, günlük olaylar üzerine eğitimin Parti içinde ve dışında yayılması ve kurtarılmış bölgelerin yakınındaki şehir ve kasabalarda çalışma yapılması gibi çeşitli alanlardaki çalışmalara gelince, bunların hepsi de önemlidir, ama burada bunların üzerinde durmayacağız.

4. 25 Kasım 1945 akşamı, Yunnan Eyaleti'nin başkenti Kunming'deki 6 binden fazla yüksek ve ortaöğrenim öğrencisi, günün olaylarını tartışmak ve iç savaş protestosunu yapmak için Güneybatı Birleşik Üniversitesi'nde toplandı. Guomindang gericileri, asker göndererek toplantıyı kuşattılar. Öğrenciler üzerine hafif toplarla, makineli tüfek ve tüfeklerle ateş açtılar ve öğretmenlerle öğrencilerin eve gitmelerini önlemek için üniversitenin çevresine muhafızlar yerleştirdiler. Bunun üzerine, Kunming lise ve üniversitelerindeki öğrenciler hep birlikte boykota giriştiler. 1 Aralık'ta Guomindang gericileri Güneybatı Birleşik Üniversitesi'ne ve Öğretmen Okuluna çok sayıda asker ve gizli ajan gönderdiler. Bunlar el bombaları atarak dört kişiyi öldürüp ondan fazlasını yaraladılar. Bu olay «1 Aralık Katliamı» olarak bilinir.

KUZEYDOĞUDA İSTIKRARLI ÜS BÖLGELERİ İNŞA EDELİM*

28 Aralık 1945

1. Partimizin Kuzeydoğuda bugünkü görevi, üs bölgeleri, doğu, kuzey ve batı Mançurya'da istikrarlı askeri ve siyasi üs bölgeleri inşa etmektir.¹ Böyle üs bölgeleri inşa etmek kolay bir iş değildir; zorlu ve amansız bir mücadeleyi gerektirir. Böyle üs bölgeleri inşa etmek üç ya da dört yıl ister. Ama 1946'da sağlam bir ön çalışmanın temeli atılmıdır. Yoksa ayakta duramayız.

2. Şurası açıkça anlaşılmalıdır ki, bu üs bölgeleri Guomintang'ın işgal ettiği ya da edeceği büyük şehirlerde ya da ana ulaşım hatları bo-

* Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınan bu talimat, Merkez Komitesi Kuzeydoğu Bürosuna hitaben yazılmıştı. Sovyetler Birliği Japonya'ya savaş ilan edip Sovyet Kızıl Ordusu Kuzeydoğuya girer girmez Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu, Japon istilacılarının ve kukla «Mançukuo» rejiminin kalıntılarını yok etmek, hainleri temizlemek, haydutları silip süpürmek ve çeşitli kademelerde demokratik yerel yönetimler kurmakta halka önderlik etmek üzere Kuzeydoğuya çok sayıda kadro ve asker gönderdi. Fakat aynı zamanda, Kuzeydoğuyu bütünüyle kendi denetimleri altına almak isteyen Guomintang gericileri, ABD emperyalizminin yardımıyla oraya karadan, denizden ve havadan çok sayıda asker aktardı ve Halk Kurtuluş Ordusu tarafından daha önce kurtarılmış olan Şanhayguan ve Cinçov gibi kilit yerleri ele geçirdi. Kuzeydoğuda şiddetli bir mücadelenin patlak vermesi artık kaçınılmazdı ve bu mücadelenin bütün ülkedeki durumu açısından özel bir önem taşıyacağı açıktı. Mao Zedung yoldaş bu talimatta, Kuzeydoğudaki mücadelenin ne kadar çetin olacağını önceden belirtti ve tam zamanında, çalışmanın ağırlık noktasının şehirler ve Guomintang işgal merkezlerinden görece uzakta bulunan köylük bölgeler olması gerektiğine, yani kitleleri coşkuyla ayaklandırmak, istikrarlı üs bölgeleri inşa etmek, yavaş yavaş güç toplamak ve gelecekteki karşı saldırıya geçiş hazırlığı için «ana yolu bırakıp yolun her iki yanındaki toprakları ele geçirmek» gerektiğine işaret etti. Merkez Komitesinin ve Mao Zedung yoldaşın bu doğru siyaseti, başında Lin Biao yoldaşın bulunduğu Kuzeydoğu Bürosu tarafından tamamen uygulandı. İşte büyük zafer, Kuzeydoğunun tümünün üç yıl sonra, 1948 Kasım'ında kurtarılması böylece gerçekleşti.

1. Doğu Mançurya üs bölgesi Cilin, Sian, Antu, Yenci, Dunhua ve Çin Çangçun Demiryolunun Şenyang-Çangçun kesiminin doğusundaki diğer yerleri kapsıyordu. Kuzey Mançurya üs bölgesine daha başka yerlerin yanı sıra Harbin, Mudanciang, Beyan ve

yunda inşa edilmeyecektir. Bugünkü koşullarda bu mümkün değildir. Üs bölgeleri Guomindang'ın elinde tuttuğu büyük şehirlere ya da ana ulaşım hatlarına yakın bölgelerde de inşa edilmeyecektir. Bunun nedeni, büyük şehirleri ve ana ulaşım hatlarını ele geçiren Guomindang'ın bunlara çok yakın yerlerde istikrarlı üs bölgeleri inşa etmemize izin vermeyecek olmasıdır. Partimiz buralarda gerekli çalışmayı yapmalı, bir ilk savunma hattı kurmalı ve bu hattı hiçbir zaman kolayca terk etmemelidir. Fakat buralar, bizim istikrarlı üs bölgelerimiz değil, her iki taraf için de gerilla bölgeleri olacaktır. Bu yüzden, istikrarlı üslerin inşa edileceği bölgeler, Guomindang işgal merkezlerinden görece olarak uzakta bulunan şehirler ve geniş köylük bölgelerdir. Güçlerimizi buna uygun olarak düzenleyebilmemiz ve bütün Partiyi bu amaca yönlendirebilmemiz için bu bölgelerin şimdiden belirlenmesi gerekir.

3. İstikrarlı üs bölgelerimizin yeri konusunda karara varıp kuvvetlerimizi düzenledikten ve ordumuzun gücü sayıca büyük miktarda artırıldıktan sonra, Kuzeydoğuda Partimizin çalışmasının ağırlık merkezini kitle çalışması oluşturacaktır. Guomindang'ın bir süre için Kuzeydoğuda Partimizden daha güçlü olacağı bütün kadrolarımıza kavratılmalıdır; hareket noktamız kitleleri mücadeleye sevk etmek, onların sorunlarını çözmek ve her bakımdan onlara dayanmak olmadıkça, kitleler içinde titizlikle çalışmak için güçlerimizi seferber etmedikçe, bir yıl ve özellikle önümüzdeki çok önemli birkaç ay içinde sağlam bir temel yaratmadıkça Kuzeydoğuda tecrit oluruz, istikrarlı üs bölgeleri inşa edemeyiz ya da Guomindang saldırılarını yenilgiye uğratamaz, gerçekten olağanüstü güçlüklerle karşılaşabilir ve hatta başarısızlığa uğrayabiliriz. Buna karşılık, kitlelere sıkı sıkıya dayanırsak, bütün güçlükleri yener ve hedefimize adım adım ulaşırız. Kitle çalışması demek, kitleleri hainlerden hesap sormak üzere mücadeleye sevk etmek, toprak kirasının indirilmesi ve ücretlerin artırılması için, üretim için kampanyalar açmak demektir. Bu mücadelelerde çeşitli türden kitle

Ciamus dahildi. Batı Mançurya üs bölgesine Çiçihar, Taoan, Kaylu, Fusin, Çengciatun, Fuyu ve Çin Çangçun Demiryolunun Şenyang-Çangçun kesiminin batısındaki diğer yerler dahildi. Parti, Güney Mançurya'da da bir üs bölgesi inşa etti. Buna Andung, Çuanghe, Tunghua, Linciang, Çingyuan ve Çin Çangçun Demiryolunun Şenyang-Talien kesiminin doğusundaki yerler ile Şenyang'ın güneybatısındaki Liaoçung dahildi. Güney Mançurya'da düşmana karşı kararlı mücadele, Kuzeydoğuda üs bölgelerinin inşasında önemli bir rol oynadı.

örgütleri kuralı, Parti çekirdekleri oluşturmalı, kitlelerden oluşan silahlı birlikler ve halkın siyasi iktidar organlarını inşa etmeli, ekonomik kitle mücadelelerini hızla siyasi mücadele düzeyine yükseltmeli ve kitlelerin üs bölgelerin inşasına katılmasına önderlik etmeliyiz. Kitle mücadeleleri yaratılması konusunda Cehol Eyalet Parti Komitesi tarafından yakınlarda yayınlanan talimat² Kuzeydoğuya da uygulanabilir. Partimiz, Kuzeydoğudaki halka elle tutulur maddi çıkarlar sağlamalıdır. Kitleler ancak bundan sonra bizi destekleyecek ve Guomintang saldırılarına karşı koyacaklardır. Yoksa, iki taraftan hangisinin, Guomintang'ın mı, yoksa Komünist Partisi'nin mi iyi olduğunu görmeyebilirler, bir süre için Guomintang'ın aldatıcı propagandasına kanabilirler, hatta Partimize sırt çevirebilirler ve böylece Kuzeydoğuda bizim için son derece elverişsiz bir durum doğabilir.

4. Bugün Kuzeydoğuda Partimiz açısından öznel bir güçlük vardır. Kuzeydoğudaki kadrolarımızın ve silahlı kuvvetlerimizin büyük kısmı oraya yeni gelmiş bulunmaktadır, halka ve bölgeye yabancısıdır. Büyük şehirleri işgal edemediğimiz için kadrolar hoşnut değildirler ve kitleleri ayaklandırıp üs bölgeleri inşa etmek gibi çetin bir görev karşısında sabırsızlığa kapılmaktadırlar. Bu koşullar, şimdiki durum ve Partimizin görevleriyle çelişme halindedir. Diğer bölgelerden gelen bütün kadrolara tekrar tekrar araştırma ve incelemeye önem vermelerini, bölgeyi ve halkı tanımalarını ve Kuzeydoğu halkıyla kaynaşmakta kararlı olmalarını öğretmeliyiz. Kitleler arasından çok sayıda faal unsur ve kadro yetiştirmeliyiz. Kadrolara, büyük şehirlerin ve ulaşım hatlarının Guomintang'ın elinde olmasına karşın, yine de Kuzeydoğudaki durumun bizim lehimize olduğunu anlatmalıyız. Bütün kadrolar ve askerler

2. Burada Çin Komünist Partisi Cehol Eyalet Komitesi tarafından Aralık 1945'te yayınlanan «Kitlelerin Harekete Geçirilmesine İlişkin Talimat»a değinilmektedir. Bu talimat, o günlerde kitlelerin harekete geçirilmesinde merkezi görevin, hainler ve gizli ajanlarla hesaplaşmak üzere geniş çapta bir suçlama ve cezalandırma kampanyası açmak olduğuna işaret ediyordu. Bu kampanya aracılığıyla kitlelerin coşkusu artırmak; kitlelerin toplumsal, siyasi ve ekonomik düzeylerini yükseltmek; işçi sendikaları, köylü birlikleri ve daha başka kitle örgütleri kurmak ve bu kampanya sona erdiğinde toprak kirası ve faizin indirilmesi için kitle çapında bir kampanya açma hazırlıkları yapmak gerektiğini de belirtiyordu. Şehirlerdeki kitleleri harekete geçirirken, hainlerle ve gizli ajanlarla hesaplaşma kampanyasında öncü ve önder rolü oynayabilmeleri için önce işçileri harekete geçirmemiz gerekiyordu. Talimatta, ayrıca, insan gücünü tutumlu bir şekilde kullanmak ve her şeyi uzun vadeli olarak planlamak için şehir yönetimiyle ilgili bütün işlerin öğrenilmesi yolunda çağında bulunuluyordu.

arasında, kitleleri ayaklandırma ve kendi üs bölgelerimizi inşa etme fikrini yayarsak; bütün kuvvetleri seferber eder ve bu üs bölgelerini inşa etme büyük mücadelesine bir an önce girişirsek, Kuzeydoğuda ve Cehol'de sağlam bir şekilde tutunabilir ve zaferden emin olabiliriz. Kadrolara Guomintang'ın gücünü hiçbir şekilde küçümsememelerini ya da Guomintang'ın nasıl olsa doğu ve kuzey Mançurya'ya saldıracağını düşünerek çetin çalışma katışısında sabırsızlığa kapılmamalarını anlatmalıyız. Elbette bu açıklamaları yaparken, kadrolarda Guomintang'ın aşırı derecede güçlü olduğu ve saldırılarının yerle bir edilemeyeceği yolunda bir fikir uyandırmamalıyız. Guomintang'ın Kuzeydoğuda hiçbir derin, örgütlü temeli olmadığına ve saldırılarının ezilebileceğine, bu yüzden Partimizin üs bölgeleri inşa etmesinin mümkün olduğuna işaret etmeliyiz. Fakat şu anda Guomintang birlikleri Cehol-Liaoning sınırına saldırmaktadır ve eğer onlara hiçbir darbe indirilmezse çok geçmeden doğu ve kuzey Mançurya'ya saldıracaklardır. Bu yüzden bütün Parti üyelerimiz, en zor görevleri üstlenmeye, kitleleri hızla ayaklandırmaya, üs bölgelerimizi inşa etmeye ve batı Mançurya ve Cehol'deki Guomintang saldırılarını kararlılıkla ve planlı bir şekilde ezmeye hazır olmalıdırlar. Doğu ve kuzey Mançurya'da, hızla Guomintang saldırılarını yerle bir etmenin koşullarını hazırlamalıyız. Zorlu ve amansız mücadeleler olmaksızın, kan ve ter dökülmeksizin, talihin yaver gitmesi sayesinde kolay zaferler kazanmak yolundaki her türlü düşünceyi kadrolarımızın zihninden çıkarıp atmamızdır.

5. Batı, doğu ve kuzey Mançurya'daki askeri bölge ve alt bölgelerin sınırlarını vakit geçirmeden belirleyin ve kuvvetlerimizi sahra ordularına ve yerel birliklere ayırın. Kitleleri ayaklandırmak, haydutları yok etmek, siyasi iktidar organları kurmak, bölgelerimizin güvenliğini sağlamak üzere gerillalar, halk milisleri ve savunma kuvvetleri örgütlemek, sahra ordularıyla işbirliği yapmak ve Guomintang saldırılarını ezmek için düzenli birliklerin hatırı sayılır bir kısmını askeri alt bölgelere dağıtmalıyız. Bütün birlikler, belirli bölgelerde ve belirli işlerle görevlendirilmelidir; ancak böylelikle halkla hızla birleşebilir ve istikrarlı üs bölgeleri inşa edebilirler.

6. Bu kez 100 binden fazla askeriniz Kuzeydoğuya ve Cehol'e girmiştir; oradaki ordu yakın bir geçmişte, 200 binden fazla artmıştır ve

eğilim artışın devam etmesi yönündedir. Parti ve yönetim görevlilerini eklersek bir yıl içinde toplamın 400 bini aşacağını tahmin ediyoruz.

Bu kadar büyük sayıda personelin üretimden kopuk ve ikmal için sadece Kuzeydoğu halkına dayandığı bir durum uzun süremez ve çok tehlikelidir. Bu yüzden bir araya toplanmış ve büyük askeri harekâtlarla görevlendirilmiş düzenli ordular dışında bütün halk birimleri ve yönetim organları, savaşmadıkları ya da günlük çalışma yapmadıkları zaman üretime katılmalıdırlar. 1946 yılı hiçbir sonuç alınmadan geçmemelidir; bütün Kuzeydoğu buna uygun olarak derhal planlarını yapmalıdır.

7. Kuzeydoğu da işçiler ve aydınların ne yönde hareket ettikleri, üs bölgelerimizi inşa etme ve gelecekte zaferler kazanma bakımından canlı önem taşımaktadır. Bu yüzden Partimiz, büyük şehirlerde ve ana ulaşım hatları boyunca çalışmaya ve özellikle işçileri ve aydınları kazanmaya bütün dikkatini vermelidir. Direnme Savaşı'nın ilk yıllarında, Partimizin, üs bölgelerine gelmelerini sağlamak için işçileri ve aydınları kazanmaya yeterince önem vermediği gerçeğini göz önünde tutarak, Kuzeydoğudaki Parti örgütleri, Guomindang bölgelerinde yeraltı çalışmasına önem vermenin yanı sıra işçileri ve aydınları ordumuza ve üs bölgelerimizdeki çeşitli inşa görevlerine çekmek için şimdi mümkün olan her şeyi yapmalıdır.

BUGÜNKÜ ULUSLARARASI DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİNE İLİŞKİN BAZI NOKTALAR*

Nisan 1946

1. Dünya gericiliğinin güçlerinin bir üçüncü dünya savaşına hazırlandıkları kesindir ve savaş tehlikesi vardır. Fakat dünya halklarının demokratik güçleri, gerici güçleri aşmıştır ve ileri atılmaktadır; onlar savaş tehlikesini alt etmelidirler ve kuşkusuz alt edebilirler. Bu nedenle Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkiler sorunu, bir uzlaşma ya da kopma sorunu değil, uzlaşmanın erken ya da geç olması sorunudur. «Uzlaşmak», barışçı görüşmeler yoluyla anlaşmaya varmak demektir. «Erken ya da geç», birkaç yıl da

* Bu belge, o sırada uluslararası durumun karamsar bir şekilde değerlendirilmesine karşı yazılmıştır. 1946 ilkbaharında, Amerika Birleşik Devletleri'nin başını çektiği emperyalizm, çeşitli ülkelerdeki gericilerle birlikte Sovyet düşmanı, komünizm düşmanı ve halk düşmanı faaliyetlerini günden güne yoğunlaştırıyor ve «Birleşik Amerika ile Sovyetler Birliği arasında savaşın kaçınılmaz olduğu» ve «üçüncü bir dünya savaşının kaçınılmaz olduğu» yaygarasını yayıyordu. Bu koşullarda, bazı yoldaşlar emperyalizmin gücünü abarttıkları ve halkın gücünü küçümsedikleri, ABD emperyalizminden ve yeni bir dünya savaşının patak vermesinden korktukları için, ABD-Çan Kayşek gerici çetesinin silahlı saldırılarına karşısında zaaf gösterdiler ve karşıdevrimci savaşa devrimci savaşla kararlı bir şekilde karşı koymaya cesaret edemediler. Mao Zedung yoldaş bu belgede, bu tür yanlış düşüncelere karşı mücadele etmektedir. Mao Zedung yoldaş, dünya gericiliğinin güçlerine karşı kararlı ve etkili mücadeleler verdikleri takdirde bütün dünyadaki halk güçlerinin yeni bir dünya savaşı tehlikesini alt edebileceğine işaret etmektedir. Aynı zamanda, emperyalist ülkelerde sosyalist ülkelerin belirli uzlaşmalara varmalarının mümkün olduğuna, fakat bu tür uzlaşmaların «kapitalist dünya ülkeleri halklarının aynı şekilde davranıp, kendi ülkelerinde uzlaşmalarını gerektirmediğine» ve «bu ülkelerdeki halkların kendi farklı koşullarına uygun düşen farklı mücadeleler vermeye devam edeceklerine» işaret etmektedir. Bu belge, o zaman kamuoyuna açıklanmamış, sadece Merkez Komitesindeki önde gelen bazı yoldaşlar arasında okunmuştur. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Aralık 1947'deki toplantısında dağıtılmıştır. Toplantıda bulunan yoldaşlar bu belgenin içeriğini oybirliğiyle onayladıklarından, belgenin tam metni, sonradan Ocak 1948'de Merkez Komitesi tarafından yayınlanan «Merkez Komitesinin Aralık 1947 Toplantısında Alınan Kararlar Üzerine Genelge»ye konmuştur.

on yıldan daha uzun ya da daha da uzun bir süre demektir.

2. Yukarıda, sözü edilen türden bir uzlaşma, bütün uluslararası konularda uzlaşmak anlamına gelmez. Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa gericiiler tarafından yönetildiği sürece bu olanaksızdır. Bu türden bir uzlaşma, belirli önemli konular da dahil bazı konularda uzlaşmak demektir. Fakat yakın gelecekte bu türden uzlaşmalar pek fazla olmayacaktır. Ancak Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa ile Sovyetler Birliği arasında ticari ilişkilerin genişlemesi olasılığı vardır.

3. Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa ile Sovyetler Birliği arasında böyle bir uzlaşma, ancak dünyanın bütün demokratik güçlerinin Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa'nın gerici güçlerine karşı verecekleri kararlı ve etkili mücadeleler sonucunda ortaya çıkabilir. Böyle bir uzlaşma, kapitalist dünya ülkeleri halklarının aynı şekilde davranıp, kendi ülkelerinde uzlaşmalarını gerektirmez. Bu ülkelerdeki halklar, kendi farklı koşullarına uygun düşen farklı mücadeleler vermeye devam edeceklerdir. Halkın demokratik güçleri karşısında gerici güçlerin ilkesi, yok edebildiklerinin hepsini kesinlikle yok etmek, bugün yok edemediklerini de ileride yok etmeye hazırlanmaktır. Bu durumla karşı karşıya olan halkın demokratik güçleri de aynı ilkeyi gerici güçlere karşı uygulamalıdır.

ÇAN KAYŞEK'İN TAARRUZUNU SAVUNMA SAVAŞIYLA EZELİM*

20 Temmuz 1946

1. Çan Kayşek ateşkes anlaşmasını¹ çiğnedikten, Siyasi Danışma Konferansı'nın² kararlarını çiğnedikten ve Kuzeydoğuda Siping'i Çangçun'u ve bize ait diğer şehirleri işgal ettikten sonra şimdi Doğu ve Kuzey Çin'de bize karşı yeni bir geniş çaplı taarruza başlamaktadır; daha sonra yeniden Kuzeydoğuya saldırması mümkündür. Çin halkı,

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kalente alınmıştır. Çan Kayşek 1945 kışında «10 Ekim Anlaşması»nı yırtıp attı, fakat esas olarak çok sayıda Guomintang birliği henüz iç savaş cephelerine hareket etmediğinden topyekûn bir iç savaş için hazırlıklarını tamamlamamıştı. Bu yüzden Ocak 1946'da bütün halkın barış ve demokrasi talebinin baskısı altında Guomintang hükümeti, Çin Komünist Partisi'nin ve diğer demokrat partilerin katılımıyla Siyasi Danışma Konferansı'nı toplamak zorunda kaldı. Konferans, barış ve demokrasi-den yana bir dizi karar aldı ve 10 Ocak'ta Guomintang bir ateşkes emri yayınladı. Çan Kayşek, Siyasi Danışma Konferansı kararlarına ve ateşkes emrine uymak istemiyordu. 1946'nın ilk yarısında Guomintang birlikleri Kurtarılmış Bölgelere birçok noktada saldırıya devam etti. Kuzeydoğuya karşı saldırı özellikle geniş çaptaydı. Çin Seddi'nin güneyinde küçük, kuzeyinde ise geniş çaplı bir savaş durumu ortaya çıktı. Bu arada Birleşik Amerika, Guomintang birliklerini taşımak ve donatmak için çok büyük çabalar harcamaktaydı. Haziran 1946 sonunda Çan Kayşek ve Amerikalı efendileri, tam olarak hazır olduklarını ve üç ile altı ay içinde bütün Halk Kurtuluş Ordusu'nu yok edebileceklerini düşündüler. Buna uygun olarak, 26 Haziran'da Merkezi Ovalar Kurtarılmış Bölgesine karşı büyük bir kuşatma saldırısıyla başlayan bir genel taarruza geçtiler. Temmuz ve Eylül arasında Guomintang birlikleri, Ciangsu-Anhuy, Şantung, Şansi-Hebey-Şantung-Henan, Şansi-Cahar-Hebey ve Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgelerine karşı art arda geniş çapta saldırılara başladılar. Ekim'de Kuzeydoğu Kurtarılmış Bölgesine karşı diğer bir geniş çaplı saldırıya giriştiler. Aynı zamanda çok sayıda askerle Şensi-Gansu-Ningsia Kurtarılmış Bölgesini kuşatmaya devam ettiler. Ülke çapında iç savaş patlak verdiğinde, Guomintang 193 tugay (tümen) ya da düzenli askerlerinin 1 600 000'ini Kurtarılmış Bölgelere saldırı için kullandı. Bunlar, onun 248 düzenli tugay (tümen) ya da 2 milyon askerden oluşan toplam gücünün yüzde 80'ini meydana getiriyorlardı. Partinin Merkez Komitesinin, bürolarının ve alt bürolarının önderliğinde, Kurtarılmış Bölgeler ordusu ve halkı, Çan Kayşek birliklerinin taarruzuna karşı kahramanca dövüştüler. O sırada Kurtarılmış Bölgelerde başlıca altı savaş alanı vardı. Bu altı savaş alanı ve buralarda savaşan Halk Kurtuluş Ordusu kuvvetleri şunlardır:

ancak Çan Kayşek'in taarruzunu bir savunma savaşıyla bütünüyle ezdikten sonra, tekrar barışa kavuşabilir.

2. Partimiz ve ordumuz Çan Kayşek'in taarruzunu ezmek ve böylece barışa kavuşmak için her türlü hazırlığı yapmaktadır. Çan Kayşek, ABD yardımına sahip olmakla birlikte, halk ona karşıdır, askerlerinin morali bozuktur ve ekonomik bakımdan zor durumdadır. Bize gelince, biz hiçbir dış yardıma sahip değiliz, ama halk bizden yanadır, askerlerimizin morali yüksektir ve ekonomimizi ayakta tutabiliyoruz. Dolayısıyla Çan Kayşek'i yenebiliriz. Bütün Parti bundan bütünüyle emin olmalıdır.

3. Çan Kayşek'i yenmek için yürüteceğimiz savaşın genel yöntemi hareketli savaştır. Bu yüzden, belirli yerlerin ve şehirlerin boşaltılması

Şansi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış Bölgesinde Liu Boceng, Deng Siaoping ve diğer yoldaşların komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu.

Doğu Çin Kurtarılmış Bölgesinde (Şandung ve Ciangsu-Anhuy Kurtarılmış Bölgeleri dahil) Cen Yi, Su Yu, Tan Çenlin ve diğer yoldaşların komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu...

Kuzeydoğu kurtarılmış bölgesinde Lin Biao, Lo Ronghuan ve diğer yoldaşların komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu.

Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesinde Nie Rongçen ve diğer yoldaşlar komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu.

Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesinde Ho Lung ve diğer yoldaşlar komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu.

Merkezi Ovalar Kurtarılmış Bölgesinde Li Siennien, Çeng Veysan ve diğer yoldaşlar komutasındaki Halk Kurtuluş Ordusu.

O zamanlar 1 200 000 askere ulaşan Halk Kurtuluş Ordusu sayıca düşmandan çok azdı. Ordu, Mao Zedung yoldaş tarafından saptanan stratejiyi doğru bir şekilde uyguladı ve istilacı düşmana ardı arkası kesilmeyen güçlü darbeler indirdi. Halk Kurtuluş Ordusu sekiz ay kadar bir süre içinde, düşmanın, toplamı 710 bin askerden oluşan 66 düzenli tugayını ve bir miktar düzensiz birliğini yok ettikten sonra düşman genel taarruzunu durdurdu. Sonra adım adım, kendi stratejik karşıtaarruzunu geliştirdi.

1. «Ateşkes Anlaşması» 10 Ocak 1946'da Çin Komünist Partisi ile Çan Kayşek'in Guomindang hükümetinin temsilcileri arasında varılan anlaşmaydı. Anlaşma, her iki tarafın askerlerinin 13 Ocak gece yarısından itibaren kendi mevzilerinden askeri hareketleri durdumasını öngörüyordu. Fakat aslında Çan Kayşek bu anlaşmayı, büyük bir savaş için yaptığı hazırlıkları gizlemek amacıyla bir sis perdesi olarak kullandı. Tam ateşkes emrinin yayımlandığı sırada, Guomindang birliklerine «stratejik noktaları ele geçirmelerini» emretti ve bu tarihten sonra birliklerini sürekli olarak Kurtarılmış Bölgelere saldırmak üzere harekete geçirdi. Temmuz'da Çan Kayşek, ateşkes anlaşmasını yırtıp atmış ve Kurtarılmış Bölgelere karşı genel bir taarruz başlatmıştı.
2. Siyasi Danışma Konferansı'na Guomindang, Çin Komünist Partisi ve diğer demokratik partilerin temsilcileri ile herhangi bir partiye bağlı olmayan kişiler katılmış ve Konferans 10-31 Ocak 1946'da Çungking'de yapılmıştı. Konferans beş anlaşma kabul etti:

sadecce kaçınılmaz değil, aynı zamanda zorunludur. Belli yerler ve şehirler, başka türlü kazanılması olanaksız olan kesin zaferi kazanmak için geçici olarak boşaltılmaktadır. Buna fikren hazır olmaları için, bütün Parti üyelerimize ve Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün halka bunu kavratmalıyız.

4. Çan Kayşek'in taarruzunu ezmek için, halk kitleleriyle yakın işbirliği yapmalı ve kazanılabilecek herkesi kazanmalıyız. Köylük böl-

(1) Hükümet örgütüne ilişkin anlaşma. Bu anlaşma «Milli Hükümet Konseyini güçlendirmeye açısından Milli Hükümetin yapısı konusundaki yasanın gözden geçirileceğini» belirtiyordu. Milli Hükümet Konseyi Üyelerinin sayısını artırıyor ve «Milli Hükümet Konseyi Üyelerinin, Milli Hükümet Başkanı tarafından hem Guomindang üyelerinden hem de Guomindang üyesi olmayanlardan seçilmesini»: «Milli Hükümet Konseyi Üyelerinin Milli Hükümet Başkanı tarafından çeşitli partilerin üyeleri arasından atanmasının ilgili partilerin önerisi üzerine yapılacağını, Başkanın bunları kabul etmemesi durumunda yeni önerilerin getirileceğini»; «Milli Hükümet Başkanının herhangi bir partiye bağlı olmayan bir kişiyi Hükümet Konseyi üyeliğine atadığında, bu atamaya o ana kadar atanmış üyelerin üçte biri karşı çıkarsa, Başkanın bu konuyu yeniden gözden geçirmesi ve atama için yeni bir aday göstermesini»: «Milli Hükümet Konseyi üyelerinin yansının Guomindang üyelerinden, diğer yansının da diğer partilerin üyeleri ve siyasi kişilerden oluşmasını» öngörüyordu. Milli Hükümet Konseyi, yasama ilkelerini yönetim siyasetlerini ve önemli askeri tecrübeleri, mali planları ve bütçeyi, bunların yanı sıra Milli Hükümet Başkanı tarafından görüşülmek üzere getirilen konuları tartışmak ve bunları karara bağlamak yetkilerine sahip «devlet işleriyle görevli yüksek yönetim organı» olarak tanımlanıyordu; bununla birlikte aynı zamanda Milli Hükümet Başkanı, aralarında göreve atama yetkisi, veto yetkisi (bu yetki, kâğıt üzerinde sınırlı olmakla birlikte aslında mutlakti çünkü bir vetoyu etkisiz bırakmak için beşte üçlük bir çoğunluk gerekmektedir ve Başkanın kendi partisi yani Guomindang sandalyelerinin yansına sahipti) ve olağanüstü yetkiler bulunan büyük yetkilerle donatılmıştı. Anlaşma ayrıca «Yürütme Yuanının yedi ya da sekiz üyesinin Guomindang üyesi olmayanlardan seçilmesini ve bunların mevcut bakanlıkların birinin başına ya da yeni kurulacak olan devlet bakanlıklarına getirilmelerini» öngörüyordu.

(2) Barış ve Milli Yeniden İnşa programı. Bu program yedi bölümden meydana geliyordu. Bunlar, Genel İlkeler, Halkın Hakları, Siyasal İşler, Askeri İşler, Dış İlişkiler, Ekonomik ve Mali İşler, Eğitim ve Kültür, Yardımı ve Onanın ve yurtdışındaki Çinlilerin sorunlarıydı. «Genel İlkeler» bölümünde, ülkenin bütün siyasi partilerinin «birleşmiş, özgür ve demokratik yeni bir Çin inşa etmek için sıkı sıkıya birleşecekleri», «siyasi bakımdan demokratlaşmanın, askeri birliklerin millileştirilmesinin ve bütün siyasi partiler için eşitliğin ve yasallığın gerçekleştirileceği», «barış ve milli kalkınmayı güvence altına almak için siyasi anlaşmazlıkların siyasi yollarla çözüleceği» öngörülüyordu. «Halkın Hakları» bölümünde, halkın kişi, düşünce, dini inanç, konuşma, basın, toplanma, demek kuma, konut dokunulmazlığı, seyahat ve haberleşme özgürlüklerinin güvence altına alınması» ve «adliye ve polis dışında herhangi bir merci ya da kişinin halkı tutuklamasının, yargılanmasının ya da cezalandırılmasının kesinlikle yasaklanması ve bu hükmü çiğneyen herkesin cezalandırılması» öngörülüyordu. «Siyasi İşler» bölümünde, «bütün yönetim kademelerinin gözden geçirilmesi, yetki ve sorumlulukların bir örnek hale getirilip açıkça belirlenmesi, aynı işi gören kurumların lağvedilmesi, yönetim işlemlerinin basitleştirilmesi

gelerde bir yandan toprak sorununu kararlılıkla çözmeli, sıkı sıkıya tarım işçilerine ve yoksul köylülere dayanmalı ve orta köylülerle birleşmeliyiz; öte yandan toprak sorununu çözerken, sıradan zengin köylüleri, orta ve küçük toprak ağalarını; hainlerden, mütegalibeden ve yerel zorbalardan ayırt etmeliyiz. Hainlere, mütegalibeye ve yerel zorbalara karşı davranışlarımızda daha sert, zengin köylülere, orta ve küçük top-

ve yönetimin her kademesinin belirli sorumluluklar taşıması» ve «işinin ehli görevlilerin korunması, yönetim görevlerine yapılan atamalarda bir partiye bağlılığın değil, ehliyet ve kıdemin» esas alınması, birden çok makam işgal etmenin ve iltimasın yasaklanması; «denetim sisteminin kesinlikle uygulanması, yolsuzluğun şiddetle cezalandırılması ve yolsuzluk yapan görevlilere karşı serbestçe suçlamalarda bulunabilmesi için halka olanak tanınması»; «yerel özyönetimin etkin bir şekilde geliştirilmesi ve en alt kademedен en üste kadar seçimlerin genel oy esasına göre yapılması»; «merkezi ve yerel yönetimlerin yetkililerinin, hakça bir kuvvetler ayrılığı ilkesine uygun olarak belirlenmesi, yerel yönetimlerin, yerel koşullara uygun önlemler alabilmesi, ancak eyalet ya da il tarafından alınan önlemlerin merkezi hükümetinkilerle çelişmemesi gerektiği» öngörülüyordu. «Askeri İşler» bölümünde «modem bir milli ordu inşa etmek için askerî örgütlerin milli savunmanın ihtiyaçlarına uygun hale getirilmesi, demokratik yönetim düzenine ve ülke koşullarına uygun olarak askerî sistemde reform yapılması, askerî gücün siyasi partilerden ayrılması askerî otoritenin sivil otoriteden ayrılması, askerî eğitimin geliştirilmesi, donatımın yeterli hale getirilmesi, personel ve maliye sistemlerinin geliştirilmesi» ve «ülkedeki asker sayısının önemli ölçüde azaltılması ve Askeri Yeniden Örgütlenme Planının hükümlerine uygun olarak yeniden düzenlenmesi» öngörülüyordu. «Ekonomik ve Mali İşler» bölümünde «bürokrat kapitalizminin gelişmesinin dizginlenmesi ve hükümet görevlilerinin resmi sıfat ve etkinliklerinden vurgunculuk, tekelcilik, kaçakçılık, kamu fonlarını zimmete geçirme ve ulaşım araçlarını keyfi bir şekilde kullanmak için yararlanmalarının kesinlikle yasaklanması»; «köylülerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi için toprak kiralannın ve faiz oranlarının düşürülmesi, kiracıların haklarının korunması, toprak kiralannın ödenmesinin güvence altına alınması, tarım kredilerinin artırılması, tefeciliğin kesinlikle yasaklanması ve 'toprak işleyen'in hedefini gerçekleştirmek için bir tarım yasasının yürürlüğe konması»; «çalışma koşullarını düzeltmek için çalışma yasasının yürürlüğe konması»; «maliye yönetiminin halka açık hale getirilmesi, bütçe sistemine ve mali rapor sistemine kesinlikle uyulması, bütçe harcamalarının köklü bir şekilde azaltılması, gelirlerin ve giderlerin dengelenmesi, merkezi ve yerel yönetim bütçelerinin belirlenmesi, dolaşımdaki para miktarının azaltılması, para sistemine istikrar kazandırılması, hem iç hem dış borçların alınmasının ve bunların kullanılmasının kamuoyuna açık olması ve kamu kuruluşlarınınca denetlenmesi»; «vergilendirme sisteminde reform yapılması ve bütün aşırı ve çok sayıda vergilerin ve yasadışı el koymaların bütünüyle kaldırılması» öngörülüyordu. «Eğitim ve Kültür» bölümünde «öğrenimi özgürlüğünün güvence altına alınması ve orta ve yüksekokulların yönetimine, dinsel inanç ya da siyasi düşünce nedeniyle hiçbir müdahale olmaması»; «milli bütçenin eğitim ve kültüre ayrılan kısmının artırılması»; «savaş sırasında basın, yayın, sinema, tiyatro, posta ve telgraf üzerine konulmuş olan sansürün kaldırılması» öngörülüyordu.

(3) Milli Meclisle İlgili Anlaşma. Bu anlaşmada, "Milli Meclise çeşitli partilerden ve tanınmış kişiler arasından yedi yüz temsilcinin daha eklenmesi» ve «ilk Milli Meclisin görev ve yetkisinin bir anayasa hazırlayıp kabul etmek olması» öngörülüyordu.

rak ağalarına karşı davranışlarımızda ise daha yumuşak olmalıyız. Toprak sorununun zaten çözülmüş olduğu yerlerde, birkaç gerici dışında bir bütün olarak toprak ağası sınıfına karşı daha ılımlı bir tutum almalıyız. Düşman unsurların sayısını azaltmak ve Kurtarılmış Bölgeleri sağlamlaştırmak için, geçim sıkıntısı çeken bütün toprak ağalarına yardım etmeli, kaçan toprak ağalarını geri dönmeye ikna etmeli ve onlara geçimlerini sağlama olanağı vermeliyiz. Şehirlerde, işçi sınıfı, küçük burjuvazi ve bütün ilerericilerle birleşmenin yanı sıra, ortadaki bütün unsurlarla birleşmeye ve gericiileri tecrit etmeye özen göstermeliyiz. Guomindang askerleri içinde iç savaşa karşı çıkabilecek herkesi

(4) Anayasa Taslağıyla İlgili Anlaşma. Bu anlaşmada Guomindang tarafından hazırlanan anayasa taslağını gözden geçirmek üzere bir inceleme komitesi kurulması öngörülmüştür ve bu gözden geçirme için ilkeler saptanıyordu. Milli Meclisin ve hükümet örgütlerinin görev ve yetkililerinin temel ilkelerini belirlemenin yanı sıra, «yerel yönetim» ve «halkın hak ve görevleri»ne ilişkin özel hükümler saptanmıştı. «Yerel yönetim»e ilişkin olarak «eyaletin, yerel özyönetimin en yüksek birimi olması»; «eyalet hükümeti ile merkezi hükümetin sahip olacakları yetkilerin hakça bir kuvvetler ayrılığı ilkesine göre belirlenmesi»; «eyalet valisinin halk tarafından seçilmesi» ve «eyaletin, milli anayasanın hükümlerine aykırı olmamak kaydıyla bir eyalet anayasasına sahip olması» öngörülmüştü. «Halkın hak ve görevleri»ne ilişkin olarak, anlaşmada «demokratik bir ülke halkının genel olarak sahip olduğu bütün özgürlük ve hakların anayasa tarafından her türlü yasadışı tecavüze karşı korunması», «yasa yoluyla halkın özgürlüğüne ilişkin herhangi bir hüküm getirilirse, bunun o özgürlüğü sınırlamaya değil, korumaya yönelmesi», «çalışma zorunluluğunun, milli anayasada değil, yerel yasalarda belirtilebilmesi» ve «belli topluluklar halinde bir arada yaşayan azınlık milliyetlerin özyönetim hakkının güvence altına alınması» öngörülmüştü.

(5) Askeri İşlerle İlgili Anlaşma. Bu anlaşmada «askeri sistemle demokratik hükümet düzenine ve ülkemiz koşullarına uygun olarak reform yapılması»; «askere alma sisteminin geliştirilmesi»; «askeri eğitimin ordunun inşasında temel alınan ilkelere dayanılarak yürütülmesi ve daima siyasi partilerden ve kişisel ilişkilerden ayrı tutulması», «askeri gücün siyasi partilerden ayrılması» ve «bütün siyasi partilerin ve kişilerin orduyu siyasi mücadele aracı olarak kullanmaktan kaçınması»; «askeri otoritenin sivil otoriteden ayrılması» ve «silah altındaki hiçbir askerin aynı zamanda bir sivil memur olarak görev almaması» öngörülmüştü. Guomindang birliklerinin ve Kurtarılmış Bölge birliklerinin yeniden düzenlenmesine ilişkin olarak, anlaşmada, «Çin Komünist Partisi birliklerinin yeniden düzenlenmesi için önlemler üzerinde bir anlaşmaya varmak amacıyla, üç kişilik askeri alt komitenin planlandığı gibi, mümkün olan en büyük hızla çalışmalarına devam etmesi ve bunların yeniden düzenlenmesini tamamlanması»; Guomindang birliklerinin, «Savaş Bakanlığınca zaten saptanmış olan plan uyarınca 90 tümen olarak yeniden düzenlenmesi ve bu yeniden düzenlenmenin altı ay içinde mümkün olan en büyük hızla tamamlanması» ve «yukarıda sözü edilen iki konudaki yeniden düzenleme tamamlandığında, bütün milletin askerlerinin birleştirilmesi ve daha sonra elli ya da altmış tümen olarak yeniden düzenlenmesi» öngörülmüştü.

saflarımıza kazanmalı ve savaş yanlısı unsurları tecrit etmeliyiz.

5. Çan Kayşek'in taarruzunu ezmek için, her şeyi uzun vadeli olarak planlamalıyız. İnsan gücümüzü ve maddi kaynaklarımızı azami tutumlulukla kullanmalı ve israfı önlemek için mümkün olan her şeyi yapmalıyız. Bazı yerlerde ortaya çıkan ufak tefek yolsuzlukları soruşturmalı ve bunları ortadan kaldırmalıyız. Bütün ihtiyaçlarımız ve hepsinden önce tahıl ve giyecek bakımından bütünüyle kendimize yeterli hale gelmek için sıkı bir üretim çalışmasına girişmeliyiz. Yaygın pamuk ekimini geliştirmeli, her aileyi iplik çörmeye ve her köyü kumaş dokumaya teşvik etmeliyiz. Bunu kuzeydoğuda bile geliştirmeye başlamalıyız. Maliye ve ikmal alanında, savunma savaşının maddi ihtiyaçlarını karşılamalı ve aynı zamanda savaş koşullarında bile Kurtarılmış Bölgelerimizdeki halkın yaşayışında bir miktar düzelme olabilmesi için halkın yükünü hafifletmeliyiz. Özetlersek, bütünüyle kendi çabalarımıza dayanıyoruz ve yenilmez bir durumdayız; bu, bütünüyle yabancı ülkelere dayanan Çan Kayşek'in durumunun tam zıddıdır. Sade bir şekilde yaşıyor ve sıkı çalışıyoruz, hem ordunun hem halkın ihtiyaçlarını dikkate alıyoruz; bu, Çan Kayşek'in bölgelerindeki durumun tam zıddıdır. Orada tepedekiler kötü ve yozlaşmış, onların altındaki halk ise yoksuldur. Bu koşullar altında kesinlikle zafer kazanacağız.

6. Önümüzde güçlükler vardır, fakat bunlar alt edilebilir ve kesinlikle alt edilmelidir. Bütün Partili yoldaşlar ve Kurtarılmış Bölgelerdeki bütün askerler ve halk, tek bir kişi gibi birleşmeli, Çan Kayşek'in taarruzunu bütünüyle ezmeli ve bağımsız, barış içinde ve demokratik bir yeni Çin inşa etmelidirler.

Bu siyasi Danışma Konferansı anlaşmaları, çeşitli derecelerde, halkın lehine ve Çan Kayşek'in gerici yönetiminin aleyhineydi. Barış sahtekârlığını sürdürmek için onları kullanma çabası içinde olan Çan Kayşek bunları onayladığını açıklarken, ülke çapında bir iç savaş için askerî hazırlıklarını etkin bir şekilde yoğunlaştırıyordu. Bu siyasi Danışma Konferansı anlaşmaları, kısa bir süre sonra Çan Kayşek tarafından teker teker yırtılıp atıldı.

AMERİKALI MUHABİR ANNA LOUISE STRONG'LA YAPILAN KONUŞMA*

Ağustos 1946

Strong: Sizce, yakın gelecekte Çin'in sorunlarının siyasi, barışçı bir çözüme kavuşturulması umudu var mıdır?

Mao: Bu, ABD hükümetinin tutumuna bağlıdır. Eğer Amerikan halkı, Çan Kayşek'e iç savaşı yürütmesi için yardım eden Amerikan gericilerine engel olabilirse, barış umudu vardır.

* Bu, İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesinden kısa bir süre sonra, Mao Zedung yoldaşın uluslararası ve ülke içi durumla ilgili olarak yaptığı çok önemli bir açıklamadır. Mao Zedung yoldaş «Bütün gericiler kâğıttan kaplandır» şeklindeki ünlü tezini burada ortaya attı. Bu tez, ülkemiz halkını ideolojik bakımdan silahlandırdı, halkın zafere olan inancını pekiştirdi ve Halk Kurtuluş Savaşı'nda son derece büyük bir rol oynadı. Lenin'in emperyalizmi «çamurdan ayaklı bir dev» olarak görmesi gibi, Mao Zedung yoldaş da emperyalizmi ve bütün gericileri kâğıttan kaplanlar olarak görmektedir; her ikisi de sorunun özüne inmektedir. Bu tez, devrimci halk için temel bir stratejik kavramdır. İkinci Devrimci İç Savaş döneminden beri, Mao Zedung yoldaş tekrar tekrar şuna işaret etti: Devrimciler, stratejik bakımdan bütün açısından düşmanı küçümsemeli, ona karşı mücadele etmeye ve zafer kazanmaya cesaret etmelidirler; aynı zamanda taktik bakımından, tek tek parçalar açısından, her özel mücadelede düşmanı ciddiye almalı, temkinli olmalı, mücadele sanatını özenle incelemeli ve geliştirmeli, düşmanı adım adım tecrit etmek ve yok etmek üzere farklı zaman, yer ve koşullara uygun mücadele biçimlerini benimsemelidirler. 1 Aralık 1958'de Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Siyasi bürosu'nun Vuçang'daki toplantısında Mao Zedung yoldaş şöyle dedi: Dünyada ikili bir tabiata sahip olmayan hiçbir şey olmadığı gibi (bu, zıtların birliği yasasıdır), emperyalizmin ve bütün gericilerin de ikili bir tabiatı vardır: Onlar aynı zamanda hem gerçek kaplanlar hem de kâğıttan kaplanlardır. Tarihte, iktidarı ele geçirmeden önce ve ele geçirdikten sonra bir süre, köle sahipleri sınıfı, feodal toprak ağaları sınıfı ve burjuvazi, zinde, devrimci ve ilericiydiler; gerçek kaplanlardı. Ancak zamanla, bunların karşıtları olan köle sınıfı, köylü sınıfı ve proletarya, adım adım güçlendikçe, bunlara karşı mücadeleye giriştikçe ve bir çığ gibi büyüdükçe, bu hâkim sınıflar adım adım kendi karşıtlarına dönüştüler; gericiler haline, geri unsurlar haline, kâğıttan kaplanlar haline geldiler. Ve sonunda halk tarafından yıkıldılar ya da bir gün yıkılacaklardır. Gericiler, geri ve çürümekte olan sınıflar, halka karşı giriştikleri son ölüm kalın mücadelelerinde bile bu ikili tabiatlarını korudular. Bir yandan gerçek kaplanlardı; insanları, milyonlarca, on milyonlarca insanı parçaladılar. Halkın mücadelesi, güçlükler ve acılarla dolu bir dönemden geçti; bu

— *Diyelim ki, Birleşik Amerika, Çan Kayşek'e şimdiye kadar yaptığından başka¹ yardım yapmayacak. Bu durumda Çan Kayşek savaşımaya daha ne kadar devam edebilir?*

— Bir yıldan fazla.

— *Çan Kayşek ekonomik bakımdan bu kadar uzun süre dayanabilir mi?*

— Dayanabilir.

— *Birleşik Amerika şu andan itibaren artık Çan Kayşek'e yardım etmeyeceğini açıklayacak olursa ne olur?*

— Henüz ABD hükümeti ve Çan Kayşek'in, savaşı kısa zamanda durdurmayı istedikleri yolunda hiçbir belirti yok.

— Komünist Partisi ne kadar dayanabilir?

— Bize kalırsa, biz bir gün bile savaşmak istemeyiz, ama koşullar bizi savaşmaya zorlarsa, sonuna kadar savaşabiliriz.

— *Amerikan halkı Komünist Partisi'nin niçin savaştığını sorarsa, ne cevap vereyim?*

— Çan Kayşek Çin halkını katletmeye kalkıştığı için. Eğer halk hayatta kalmak istiyorsa, kendini savunmak zorundadır. Amerikan halkı bunu anlayabilir.

yol üzerinde pek çok iniş çıkış vardı. Çin'de emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat-kapitalizmin hâkimiyetini yıkmak, Çin halkının yüz yıldan fazla zamanını aldı ve 1949'da zafere ulaşınca kadar on milyonlarca Çinlinin hayatına mal oldu. Bakın! Emperyalizm, feodalizm, bürokrat-kapitalizm bir zamanlar canlı kaplanlar, demirden kaplanlar, gerçek kaplanlar değil miydi? Ama sonunda kâğıttan kaplanlar, cansız, kof kaplanlar haline geldiler. Bunlar tarihi gerçeklerdir. Bunlar, insanların gördükleri, duydukları gerçekler değil midir? Bunların binlercesi ve on binlercesi gerçekten de olmuş, yaşanmıştır. Binlercesi ve onbinlercesi! Bu yüzden uzun vadeli bakış açısından, strateji açısından sorunun özüne bakıldığında, emperyalizm ve bütün gericiler gerçekte neyseler öyle görülmeli, yani kâğıttan kaplanlar olarak görülmelidirler. Stratejik düşüncemizi bu temel üzerinde inşa etmeliyiz. Öte yandan, onlar aynı zamanda insanları parçalayabilecek canlı kaplanlar, demirden kaplanlar, gerçek kaplanlardır. Taktik düşüncemizi de bu temel üzerinde inşa etmeliyiz.

Düşmanı stratejik olarak küçümsemenin ve taktik olarak onun gücünü tam olarak hesaba katmanın zorunluluğu konusunda bkz. «Çin Devrimci Savaşı'nda Strateji Sorunları», Beşinci Bölüm, Altıncı Kısım, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, Cilt I, Kaynak Yayınları, s. 299-306 ve bu ciltte «Partinin Bugünkü Siyaseti İle İlgili Bazı Önemli Sorunlar Üzerine», Birinci Bölüm, s.175.

1. Çan Kayşek'in halka karşı bir iç savaş başlatmasına yardım etmek için, ABD emperyalizmi, Çan Kayşek hükümetine çok büyük çapta yardımda bulundu. 1946 Haziran'ı sonlarında, Birleşik Amerika 45 Guomindang tümenini donatmış bulunuyordu. Birleşik Amerika, Guomindang'ın 150 bin askeri personelini eğitti; bunlar, kara, deniz ve hava kuvvetlerinden, gizli ajanlardan, ulaştırma polislerinden, kurmay subaylarından,

— *Birleşik Amerika'nın Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaş başlatması olasılığı konusunda ne düşünüyorsunuz?*

— Sovyet aleyhtarı bir savaş hakkında yürütülen propagandanın iki yönü vardır. Bir yandan, ABD emperyalizmi, Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaşa gerçekten hazırlanmaktadır; bütün diğer Sovyet aleyhtarı propaganda gibi, Sovyet aleyhtarı savaş için şimdi yürütülmekte olan propaganda da böyle bir savaşın siyasi hazırlığıdır. Öte yandan, bu propaganda, ABD gericilerinin, ABD emperyalizminin hemen önünde duran birçok somut çelişmeyi örtbas etmek için yarattığı bir sis perdesidir. Bunlar, ABD gericileri ile Amerikan halkı arasındaki çelişmeler ve ABD emperyalizminin diğer kapitalist ülkeler ve sömürge ve yarıömürge ülkelerle olan çelişmelerdir. Bugün için, ABD'nin Sovyetlere karşı savaş açma sloganının gerçek anlamı, Amerikan halkının ezilmesi ve ABD saldırı kuvvetlerinin kapitalist dünyanın geri kalan bölümlerine yayılmasıdır. Bildiğiniz gibi gerek Hitler, gerekse onun ortakları olan Japon savaş ağaları, uzun bir süre Sovyet aleyhtarı sloganları kendi halklarını köleleştirmek ve diğer ülkelere saldırmak amacıyla kullanmışlardır. Şimdi ABD gericileri de tıpkı onlar gibi davranıyorlar.

Bir savaş başlatabilmek için ABD gericilerinin önce Amerikan halkına saldırması gerekir. Onlar daha şimdiden Amerikan halkına saldırıyorlar; Birleşik Amerika'daki işçileri ve demokratik çevreleri siyasi ve ekonomik bakımdan eziyor ve faşizmi zorla yerleştirmeye hazırla-

sihiye subaylarından, levazım personelinden vb. oluşuyordu. ABD savaş gemileri ve uçakları, kurtarılmış bölgelere karşı açılan cepheye, 14 Guomindang kolordusu (41 tümen) ve ulaştırma kolordusundan sekiz alay, ya da toplam olarak 540 binden fazla asker taşıdı. ABD hükümeti Çin'e 90 binden fazla deniz piyadesi çıkarttı ve bunları Şanghay, Çingdao, Tiancin, Peyping ve Çinhuangdao gibi önemli şehirlerde üslendirdi. Bunlar, kuzey Çin'deki ulaşım hatlarını Guomindang adına koruyorlardı. Amerikan Dışişleri Bakanlığı tarafından 5 Ağustos 1949'da yayınlanan *Birleşik Amerika'nın Çin İle İlişkileri*'nde (Beyaz Kitap) açıklanan bilgilere göre, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ndan 1948'e kadar Çan Kayşek hükümetine yapılan çeşitli türdeki ABD yardımının toplamı değeri 4,5 milyar dolardan fazlaydı. (Direnme Savaşı sırasında ABD yardımının çok büyük bir kısmı, halka karşı iç savaşını sürdürmesi için Guomindang'a gitmişti.) Fakat Çan Kayşek'e yapılan ABD yardımının gerçek miktarı, bunun çok üstündeydi. ABD Beyaz Kitabı, ABD yardımının Çan Kayşek hükümetinin «mali harcamalarının yüzde 50'sinden fazlasına» eşit olduğunu ve «savaşın sona ermesinden sonra Birleşik Amerika'nın Batı Avrupa'daki uluslara sağladığı yardımla karşılaştırıldığında, Çan Kayşek hükümetinin bütçesi içinde tuttuğu yer bakımından, bunların hepsinden daha fazla olduğunu» kabul ediyordu.

nıyorlar. Birleşik Amerika halkı ayağa kalkmalı ve ABD gericilerinin saldırılarına karşı direnmelidir. Birleşik Amerika halkının bunu yapacağına inanıyorum.

Birleşik Amerika ile Sovyetler Birliği arasında Avrupa, Asya ve Afrika'daki birçok kapitalist, sömürge ve yarısömürge ülkeyi kapsayan geniş bir bölge vardır. ABD gericileri bu ülkeleri boyunduruk altına almadan, Sovyetler Birliği'ne bir saldırı söz konusu olamaz. Birleşik Amerika, şu anda Pasifik'te İngilizlerin eski etki alanlarının tümünden daha geniş bir bölgeyi denetimi altında tutmaktadır; Japonya, Çin'in Guomintang yönetimi altındaki kısmı, Kore'nin yarısı ve Güney Pasifik, Birleşik Amerika'nın denetimindedir. Birleşik Amerika uzun süredir Orta ve Güney Amerika'yı denetimi altında tutmaktadır. İngiliz imparatorluğunun tamamını ve Batı Avrupa'yı denetimi altına almaya çalışmaktadır. Birleşik Amerika çeşitli bahanelerle, geniş çapta askerî anlaşmalar yapmakta ve birçok ülkede askerî üsler kurmaktadır. ABD gericileri, kurmuş oldukları ve dünyanın her tarafında kurmaya hazırlandıkları askerî üslerin, Sovyetler Birliği'ni hedef aldığını söylemektedirler. Evet, bu askerî üsler Sovyetler Birliği'ni hedef almaktadır. Ama şu anda, ABD saldırısından ilk zarar göreceğ olan, Sovyetler Birliği değil, bu askerî üslerin bulunduğu ülkelerdir. Şuna inanıyorum ki, bu ülkeler çok geçmeden, kendilerini gerçekten ezenin Sovyetler Birliği mi, yoksa Birleşik Amerika mı olduğunu kavrayacaklardır. Gün gelecek, ABD gericileri bütün dünya halklarını karşılarında bulacaklardır.

Elbette, ABD gericilerinin Sovyetler Birliği'ne saldırmaya hiç niyetli olmadıklarını söylemek istemiyorum. Sovyetler Birliği dünya barışının savunucusu ve dünyanın ABD gericilerinin tahakkümü altına girmesini önleyen güçlü bir ektendir. Sovyetler Birliği'nin varlığı yüzünden, Birleşik Amerika'daki ve dünyadaki gericilerin emellerini gerçekleştiremeleri kesinlikle olanaksızdır. İşte bu yüzden, ABD gericileri Sovyetler Birliği'nden şiddetle nefret ediyorlar ve gerçekten de bu sosyalist devleti yıkma hayaliyle yaşıyorlar. ABD gericilerinin İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden bu kadar kısa bir süre sonra, bir ABD-Sovyet savaşı hakkında böylesine gürültü koparmaları ve puslu bir hava yaratmaları, bizi onların gerçek amaçlarına bakmaya zorlamaktadır.

Onlar, Sovyet aleyhtarı sloganların ardına gizlenerek, Birleşik Amerika'daki işçilere ve demokratik çevrelere azgınca saldırmakta ve ABD yayılmasının hedef aldığı bütün ülkeleri ABD'ye bağımlı hale getirmektedirler. Bence, Amerikan halkı ve ABD'nin saldırı tehdidi altında bulunan bütün ülkelerin halkları birleşmeli ve ABD gericilerinin ve onların bu ülkelerdeki uşaklarının saldırılarına karşı mücadele etmelidirler. Üçüncü bir dünya savaşı ancak bu mücadelenin zafere ulaşmasıyla önlenebilir; yoksa savaş kaçınılmazdır.

— *Bu çok açık. Ama diyelim ki, Birleşik Amerika atom bombasını kullandı? Diyelim ki Birleşik Amerika, Sovyetler Birliği'ni, İzlanda, Okinava ve Çin'deki üslerinden bombaladı?*

— Atom bombası, ABD gericilerinin insanları korkutmak için kullandıkları kâğıttan bir kaplandır. Görünüşte korkunçtur, ama gerçekte öyle değildir. Elbette atom bombası bir kitle kıyımı silahıdır; ama savaşın sonucunu belirleyen, yeni tipte bir-iki silah değil, insandır.

Bütün gericiler kâğıttan kaplandır. Görünüşte korkunçtur lar ama gerçekte o kadar güçlü değildirler. Uzun vadede gerçekten güçlü olan, gericiler değil, halktır. Rusya'da 1917 Şubat Devrimi'nden önce gerçekten güçlü olan hangi taraftı? İlk bakışta güçlü görünen Çardı, ama Şubat Devrimi'nin fırtınası Çarı yıkıp geçti. Son tahlilde, Rusya'da güçlü olan, İşçi, Köylü, Asker Sovyetleri'ydi. Çar yalnızca kâğıttan bir kaplandı. Bir zamanlar Hitler de çok güçlü sayılmıyor muydu? Ama tarih, onun kâğıttan bir kaplan olduğunu kanıtladı. Mussolini de öyleydi, Japon emperyalizmi de. Oysa görüldü ki, Sovyetler Birliği'nin ve bütün ülkelerin demokrasi ve özgürlüğe tutkun halklarının gücü sanılandan çok daha fazladır.

Çan Kayşek ve onun destekçisi olan ABD gericilerinin tümü de kâğıttan kaplandır. ABD emperyalizminden söz ederken insanlar onun son derece güçlü olduğu hissine kapılmış görünüyorlar. Çin gericileri, Çin halkını korkutmak için Birleşik Amerika'nın «gücü»nü kullanmaktadırlar. Ama tarihteki bütün gericiler gibi ABD gericilerinin de pek güçlü olmadıkları ortaya çıkacaktır. Birleşik Amerika'da gerçekten güçlü olan başkasıdır: Amerikan halkı.

Çin'e bakalım. Bizim, sadece darı ve tüfeklerimiz var, ama tarih sonunda bizim darı ve tüfeklerimizin Çan Kayşek'in uçak ve tankların-

dan daha güçlü olduğunu ortaya koyacaktır. Çin halkı hâlâ birçok güçlölükle karşı karşıyadır ve ABD emperyalizmi ile Çin gericilerinin ortak saldırılarından kaynaklanan güçlüklerden daha uzun süre zarar görecektir, ama bütün bunlara karşın bu gericilerin bozguna uğrayacağı ve bizim zafere ulaşacağımız gün gelecektir. Bunun nedeni açıktır: Gericiler gericiliği, biz ise ilerlemeyi temsil ediyoruz.

DÜŞMAN KUVVETLERİNİ TEKER TEKER YOK ETMEK İÇİN ÜSTÜN BİR KUVVET TOPLAYIN*

16 Eylül 1946

1. Düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek¹ için üstün bir kuvvet toplayarak savaşma yöntemi, sadece birliklerin bir harekât için düzenlenmesinde değil, birliklerin bir muharebe için düzenlenmesinde de kullanılmalıdır.

2. Bir harekât için düzenlenme bakımından düşman birçok tugay² (ya da alay) kullanıyor ve ordumuzun üzerine birkaç yönden ilerliyorsa, ordumuz kesinlikle üstün bir kuvvet, düşman kuvvetlerinin altı, beş, dört hiç değilse üç katı bir kuvvet toplamalı ve önce bir düşman tugayını (ya da alayını) kuşatmak ve yok etmek için uygun zamanı kollamalıdır. Kuşatılıp yok edilecek düşman tugayı, düşmanın görece zayıf veya görece az desteğe sahip ya da arazinin ve halkın bizim için en elverişli, düşman içinse en elverişsiz olduğu yerde üslenmiş tugaylarından (ya da alaylarından) biri olmalıdır. Önce kuşattığımız ve saldırdığımız bu tugayı (ya da alayı) yok edebilmek amacıyla, geri kalan düşman tugaylarını (ya da alaylarını) bu tugayın (ya da alayın) yardı-

* Bu Parti içi talimat Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Devrimci Askeri Komisyonu için kaleme alınmıştır.

1. Düşmanı «yok etmek», «yerle bir etmek» ve «imha etmek» deyinleri bu kitapta eşanlamlı olarak kullanılmaktadır. Bunların hepsi de düşman askerlerinin öldürülmesini, yaralanmasını ya da esir alınmasını içermektedir. Bir düşman kuvvetini yerle bir etmek (imha etmek, yok etmek) o kuvvetin tamamını ya da büyük bir kısmını yok etmek anlamına gelmektedir.

2. Guomintang ordusunun normal bir kolordusu, her biri üç alaydan oluşan üç (bazan da iki) tümeninden meydana gelmektedir. Mayıs 1946'dan itibaren Guomintang'ın Sarı Irmağın güneyindeki düzenli birlikleri kademeli olarak yeniden düzenlendi; eski kolordular, yeniden düzenlenmiş tümenler haline, eski tümenler ise her biri üç (bazan da iki) alaydan oluşan tugaylar haline getirildi. Sarı Irmağın kuzeyindeki Guomintang birliklerinin bir kısmı ise yeniden düzenlenmedi ve bunların adları yine aynı kaldı. Yeniden düzenlenen tümenlerin bazılarında yeniden eski adları verildi, yani kolordu denildi.

mına koştuktan alıkoymak için küçük kuvvetler kullanarak buldukları yerde kalmaya zorlamalıyız. Bu başarıldığı zaman, koşullara göre, ya düşmanın bir veya birkaç tugayını daha yok etmek ya da daha sonraki savaşlar için dinlenmek ve güç kazanmak üzere geri çekilmeliyiz. (Burada birinci duruma iki örnek verelim: Su Yu ve Tan Çenlin'in komutasındaki birliklerimiz 22 Ağustos'ta Cukao yakınlarında düşmanın 5 bin ulaştırma polisini³, 26 Ağustos'ta bir tugayını ve 27 Ağustos'ta bir buçuk tugayını imha etti.⁴ Liu Boçeng ve Deng Siaoping komutasındaki birliklerimiz Dingtao yakınlarında 3-6 Eylül günleri arasında bir düşman tugayını, 6 Eylül günü öğleden sonra bir diğerini ve 7-8 Eylül'de iki düşman tugayını daha yok ettiler.⁵) Bir harekât için düzenleme yaparken, düşmanı olduğundan az gören ve dolayısıyla bütün düşman birlikleriyle uğraşmak için kuvvetlerimizi bölen yanlış savaş yöntemini reddetmeliyiz, çünkü bu yöntemle tek bir düşman müfrezesini bile yok edemez, tersine kendimizi pasif bir duruma düşürürüz.

3. Bir muharebe için güçlerimizi düzenlerken, kesinlikle üstün bir kuvvet toplayıp düşman birliklerinden birini (bir tugayı ya da alayı) kuşattığımızda hücum düzenimiz (ya da birliklerimiz), kuşatılan bütün düşmanı aynı anda tek hamlede yok etmeye çalışmamalı ve bunun için zaman kaybettirecek ve sonuç alınmasını zorlaştıracak bir şekilde kendilerini bölmemeli, hiçbir yerde yeteri kadar kuvvet toplamadan her yerde birden darbe indirmeye çalışmamalıdır. Bunun yerine kesinlikle

3. Guomintang'ın ulaştırma polis kuvveti 1945 Mart'ında kuruldu. Japonya'nın teslim olmasından sonra bu kuvvet, demiryollarını koruma bahanesiyle «garnizon görevleri» yapmak üzere ulaştırma hatları boyunca yerleştirildiler, ama aslında gizli polis faaliyeti sürdürüyorlardı. Bu, Guomintang'ın iç savaşta kullandığı kuvvetlerden biriydi.
4. 1946 Temmuz'unda, Guomintang kuvvetleri Ciangsu-Anhuy Kurtarılmış Bölgesini geniş çapta istilaya başladılar ve ordumuz, kendini savunmak için yiğitçe dövüştü. Orta Ciangsu Kurtarılmış Bölgesine saldıran Guomintang birlikleri, Tang Enbo komutasındaki yaklaşık 120 bin kişilik on beş tugaydan meydana geliyordu. 13 Temmuz'dan 27 Ağustos'a kadar, Su Yu, Tan Çenlin ve diğer yoldaşlar komutasındaki Doğu Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun on sekiz alayı üstün kuvvetler toplayarak orta Ciangsu'daki Taysing, Rugao, Hayan ve Şaobo bölgesinde art arda yedi muharebe verdi. Kuvvetlerimiz, düşmanın altı tugayını ve ulaştırma polisi kuvvetinin beş taburunu yok etti. Metinde bu muharebelerden ikisinin sonuçlarına değinilmektedir.
5. 1946 Ağustos'unda Guomintang kuvvetleri, iki koldan Suçov ve Çengçov kesimlerinden ilerleyerek Şansi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış Bölgesine saldırdı. Liu Boçeng, Deng Siaoping ve diğer yoldaşların komutasında bu bölgedeki Halk Kurtuluş Ordusu, Çengçov üzerinden ilerleyen düşman birliğinin işini bitirmek üzere üstün kuvvetler topladı. 3-8 Eylül arasında Şandung Eyaletinde Heze, Çingdao ve Caosien bölgesinde art arda dört düşman tugayını yok etti.

üstün bir kuvvet, yani düşmanınkinin altı, beş, dört ya da hiç değilse üç katı bir kuvveti ve topçumuzun tamamını ya da büyük kısmını toplamalı, düşman mevzilerinin bir (iki değil) zayıf noktasını seçmeli oraya şiddetle saldırmalı ve kazanacağımızdan emin olmalıyız. Bu gerçekleştirildiğinde zaferden hızla yararlanmalı ve düşman kuvvetlerini teker teker yok etmeliyiz.

4. Bu savaş yönteminin sonuçları şunlardır: Birincisi tamamen imha, ikincisi çabuk sonuç. Düşmana en etkili darbeleri ancak tamamen imha indirebilir, çünkü düşmanın bir alayını yok ettiğimizde bir alayı eksilmiş olur ve bir tugayını yok ettiğimizde de bir tugayı eksilmiş olur. Bu yöntem, ikinci bir savunma hattı olmayan bir düşmana karşı uygulandığı zaman son derece yararlıdır. Ancak tamamen imha, kendi kuvvetlerimizi mümkün olan en geniş ölçüde tazeleyebilir. Tamamen imha, bugün sadece silahlarımızın ve cephanemizin ana kaynağı olmakla kalmayıp, insan gücümüzün de önemli bir kaynağıdır. Tamamen imha, düşman birliklerinin moralini bozar ve onlardan yana olanlarda umutsuzluk yaratır, bizim birliklerimizin ise moralini yükseltir ve halkımızı şevklendirir. Çabuk sonuç, birliklerimizin, düşmanın takviye kuvvetlerini teker teker yok edebilmesini ya da onlardan sakınabilmesini mümkün kılar. Muharebelerde ve harekâtlarda çabuk sonuç, uzun süreli savaş stratejisinin gerekli koşuludur.

5. Askeri kadrolarımız arasında, hâlâ, düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için kuvvetlerimizi toplama ilkesini, hareket halinde değilken doğru bulup, hareket halindeyken çoğu zaman uygulayamayan birçok kimse vardır. Bu, düşmanı küçümsemekten ve yoğun eğitim ve inceleme eksikliğinden gelmektedir. Bu savaş yönteminin üstünlüklerini tekrar tekrar açıklamak ve bunun Çan Kayşek'in saldırılarını yenilgiye uğratmanın başlıca yöntemi olduğunu göstermek için geçmişteki muharebelere ayrıntılı örnekler vermek gerekir. Bu yöntemi uygularsak kazanırız. Buna aykırı hareket edersek kaybederiz.

6. Düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için kuvvetlerimizi toplama ilkesi, ordumuzun kuruluşundan bu yana geçen on yılı aşkın bir süredir ordumuzun güzel bir geleneği olagelmıştır. Bu ilke ilk kez şimdi ortaya atılmıyor. Bununla birlikte, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında gerilla savaşı için kuvvetlerimizin dağıtılması ilkesi

esas, hareketli savaş için kuvvetlerimizin toplanması ise ikincil bir ilkeydi. Bugünkü iç savaşta koşullar değiştiğine göre savaş yöntemlerimiz de değişmelidir. Hareketli savaş için kuvvetlerimizin toplanması esas, gerilla savaşı için kuvvetlerimizin dağıtılması ikincil olmalıdır. Bugün Çan Kayşek'in ordusu daha güçlü silahlar elde etmiş olduğuna göre, ordumuzun düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için üstün bir kuvvet toplama yöntemine ağırlık vermesi zorunludur.

7. Düşman taarruzda, biz savunmada olduğumuz zaman bu yöntem kullanılmalıdır. Ancak düşman savunmada, biz taarruzdayken iki farklı durumu ayırt etmeli ve farklı yöntemler benimsemeliyiz. Bizim kuvvetlerimiz büyük ve o yöredeki düşman görece zayıf olduğu zaman ya da düşmana karşı beklenmedik bir hücumda bulunduğumuz zaman, düşmanın birkaç birliğine aynı anda darbe vurabiliriz. Örneğin 5-10 Haziran arasında Şantung Eyaleti'ndeki birliklerimiz, Çingdao-Cinan ve Tiansin-Pukov Demiryolları boyundaki ondan fazla şehre aynı anda hücum edip, bu şehirleri ele geçirdiler.⁶ Başka bir örnek daha verelim: 10-21 Ağustos arasında Liu Boçeng ve Deng Siaoping komutasındaki birliklerimiz, Lunghay Demiryolunun Kayfeng ile Suçov arasındaki kesimi boyunca yer alan ondan fazla şehre hücum ederek bunları ele geçirdiler.⁷ Öte yandan, yeteri kadar kuvvetimiz yoksa, aynı anda birkaç şehre birden saldırmayıp düşman işgalindeki şehirleri birer birer ele geçirmeliyiz. Kuvvetlerimiz, Şansi Eyaleti'nde Datung-Puçov Demiryolu boyundaki şehirleri böyle ele geçirmişti.⁸

8. Birliklerimizin ana kuvveti düşmanı yok etmek için toplandığın-

6. 1946 Haziran'ı başlarında Şantung Halk Kurtuluş Ordusu Çingdao-Cinan ve Tiansin-Pukov Demiryolları boyundaki kukla birliklerin üzerine bir kuvvet gönderdi ve aralarında Ciaosien, Çangdien, Çucun, Deçov, Tayan ve Zaoçuang'ın da bulunduğu ondan fazla şehri kurtardı.

7. 1946 Ağustos'unun 10'undan 21'ine kadar, Merkezi Ovalar ve Doğu Çin Halk Kurtuluş Ordularını destekleyen Şansi-Hebey-Şantung-Henan Halk Kurtuluş Ordusu, birkaç koldan ilerleyerek Lunghay Demiryolunun Kayfeng-Suçov kesimi boyunca mevzilenmiş düşman birliklerine saldırdı. Aralarında Dangşan, Langfeng, Huangkov Liçuang ve Yangci'nin de bulunduğu ondan fazla şehri ele geçirdi.

8. Temmuz 1946'da Hu Zungnan ve Yen Sişan komutasındaki Guomindang kuvvetleri, Güney Şansi Kurtarılmış Bölgesine ortak bir saldırı düzenlediler. Şansi-Hebey-Şantung-Henan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Tayyue birlikleri ve Şansi-Suyyuan Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir kısmı karşısaldırıya geçti ve düşmanı Güney Şansi'de geri püskürttü. Ağustos'ta, Datung-Puçov Demiryolu boyundaki Linfen ve Lingşi arasında düşmana karşı bir taarruz başlattılar ve Hungdung, Çaoçeng, Huosien-Lingşi ve Fensi şehirlerini kurtardılar.

da kendi harekâtları ile o bölgedeki birliklerin, yerel gerillaların ve halk milisinin etkili faaliyetleriyle eşgüdüm sağlamalıdır. O bölgedeki birlikler ya da askerler bir düşman alayına, taburuna ya da bölüğüne hücum ettiği zaman, onlar da düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için kuvvetlerimizi toplama ilkesini benimsemelidirler.

9. Düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için kuvvetlerimizi toplama ilkesi, özellikle düşmanın bir yeri elinde tutmayan ya da işgal etmeyen hazır kuvvetini imha etmeyi amaçlar. Bazı koşullarda, düşman kuvvetlerini yok etmek için kuvvetimizi toplamak ya da ana kuvvetimizi düşmanın şiddetli saldırılarından korumak ve daha sonraki çarpışmalar için dinlenmesini ve gücünü toplamasını kolaylaştırmak amacıyla belirli yerlerin terk edilmesine izin verilebilir. Düşmanın hazır kuvvetini büyük ölçüde yok edebildiğimiz takdirde, kaybettiğimiz toprakları geri almak ve yeni topraklar ele geçirmek mümkün olacaktır. Bundan dolayı düşmanın hazır kuvvetini yok etmeyi başaranlar övgü almalıdır. Bu, sadece düşmanın düzenli kuvvetlerini yok edenler için değil, onun düzenli koruma kuvvetlerini, geri dönüş müfrezelerini⁹ ve diğer gerici yerel silahlı çeteleri imha edenler için de söz konusudur. Ancak düşmanın kuvveti ile bizim kuvvetlerimiz arasındaki oranın bunu mümkün kıldığı veya harekâtlarımız ya da muharebelerimiz açısından önem taşıyan yerleri elde tutmalı ya da ele geçirmeliyiz; bununı tersini yapmak hata olur. Bu yüzden böyle bir araziye elde tutmayı ya da ele geçirmeyi başaranlar da övgü almalıdır.

9. Halk Kurtuluş Savaşı sırasında Kurtarılmış Bölgelerdeki bazı toprak ağaları ve yerel zorbalar Guomindang bölgelerine kaçtılar. Bunlar Guomindang tarafından, Guomindang birlikleriyle beraber Kurtarılmış Bölgelere saldırmak üzere «geri dönüş birlikleri», «geri dönüş kıtaları» halinde örgütlendiler. Bunlar, gittikleri her yerde katliana ve talana giriştiler, halka her türlü kötülüğü yaptılar.

ABD'NİN «ARABULUCULUĞU»NUN ARDINDAKİ GERÇEK VE ÇİN'DEKİ İÇ SAVAŞIN GELECEĞİ

Amerika Muhabir A. T. Steele ile Konuşma

29 Eylül 1946

Steele: Efendim, ABD'nin Çin iç savaşında arabuluculuk yapma yolundaki çabasının başarısızlığa uğradığı kanısında mısınız? Eğer Birleşik Amerika'nın siyaseti bugünkü gibi sürerse, bu ne tür gelişmelere yol açabilir?

Mao: ABD hükümetinin siyasetinin, bir «arabuluculuk» siyaseti olduğundan son derece kuşkuluyum.¹ Birleşik Amerika, Çan Kayşek'e görülmemiş çapta bir iç savaşı yürütebilmesi için büyük miktarda yardım verdiğine göre, ABD hükümetinin siyaseti, Çin'i açıktan açığa bir

1. ABD hükümeti Aralık 1945'te George C. Marshall'ı başkanın özel temsilcisi olarak Çin'e gönderdi ve «Guomindang ile Çin Komünist Partisi arasındaki anlaşmazlıklarda arabuluculuk» siyasetini, ABD saldırı kuvvetlerini ve gerici Çan Kayşek yönetimini çeşitli yollardan güçlendirmek için bir paravana olarak kullandı. ABD emperyalizmi tarafından kışkırtılan Çan Kayşek, iç savaşa hazırlanmak için vakit kazanmak amacıyla, Çin Komünist Partisi ve Çin halkının iç savaşa son verilmesi talebini kabul etmiş göründü. Guomindang hükümetinin ve Çin Komünist Partisi'nin temsilcileri 1946 Ocak ayında bir ateşkes anlaşması imzalayarak bir ateşkes emri yayınladılar ve ABD temsilcilerinin de katıldığı «Üçlü Komite»yi ve «Peyping Yürütme Karargâhı»nı kurdular. «Arabuluculuğu» sırasında Marshall, Guomindang kuvvetlerinin ilkönce Kuzeydoğu Çin'deki, daha sonra da Kuzey, Doğu ve Orta Çin'deki Kurtarılmış Bölgelere saldırmasına yardımcı olmak için her türlü hileye başvurdu; Guomindang birliklerini etkin bir biçimde eğitti, donattı ve Çan Kayşek'e büyük miktarda silah ve daha başka savaş malzemesi sağladı. 1946 Haziran'ında Çan Kayşek düzenli kuvvetlerinin yüzde 80'ini (yaklaşık olarak iki milyon asker) Kurtarılmış Bölgelere saldırılmak üzere cepheye yığılmış bulunuyordu, bu askerlerin 540 binden fazlası doğrudan doğruya ABD silahlı kuvvetlerinin savaş gemileri ve uçakları tarafından taşınıyordu. Temmuz ayında, birliklerinin sevki işleni tamamlandığında Çan Kayşek ülke çapında bir karşıdevrimci savaş başlattı. Daha sonra, 10 Ağustos'ta Marshall ve ABD'nin Çin Elçisi Leighton Stuart verdikleri ortak demeçte, Çan Kayşek'in iç savaşı yürütmesini kolaylaştırmak amacıyla «arabuluculuğun» başarısızlıkla sonuçlandığını açıkladılar.

ABD sömürgesi durumuna getirmek üzere Çan Kayşek'i her bakımdan güçlendirmek ve Çan Kayşek'in kıyım siyaseti aracılığıyla Çin'deki demokratik güçleri bastırmaktır. Sözüm ona arabuluculuk siyasetini, bu amaca hizmet eden bir sis perdesi olarak kullanmaktır. Bu siyasetin sürdürülmesi kuşkusuz Çin'in dört bir yanındaki bütün yurtsever insanların kararlı direnişine yol açacaktır.

— *Çin'de iç savaş ne kadar sürecektir? Nasıl sonuçlanacaktır?*

— Eğer ABD hükümeti bugün izlemekte olduğu Çan Kayşek'e yardım siyasetinden vazgeçerse, Çin'de üslenmiş bulunan kuvvetlerini geri çekerse ve Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere Dışişleri Bakanlarının Moskova Konferansı'nda vardıkları anlaşmayı² uygularsa, Çin'de iç savaş hiç kuşkusuz yakın bir tarihte sona erer. Yoksa uzun bir savaşa dönüşebilir. Bu, elbette Çin halkını derin acılara boğacaktır, ama Çin halkı hiç kuşkusuz birleşmek, varlığını korumak üzere savaşmak ve kendi kaderini belirlemek zorundadır. Güçlükler ve zorluklar ne olursa olsun, Çin halkı bağımsızlık, barış ve demokrasiye ulaşma görevini kesinlikle yerine getirecektir. Yerli ya da yabancı hiçbir baskı gücü bu görevin yerine getirilmesini önleyemez.

— *Efendim, Çan Kayşek'i Çin halkının «doğal önder»i olarak kabul ediyor musunuz? Çin Komünist Partisi, Çan Kayşek'in beş talebinin³ koşullar ne olursa olsun ret mi edecektir? Eğer Guomindang, Ko-*

2. Burada Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere Dışişleri Bakanlarının, Aralık 1945'te Moskova Konferansı'nda Çin konusunda yaptıkları anlaşmaya değiniliyor. Üç Dışişleri Bakanı konferans bildirisinde «Çin'in içişlerine karışmama siyasetine bağlılıklarını bir kez daha belirttiler.» Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika Dışişleri bakanları, Sovyet ve ABD kuvvetlerinin Çin'den mümkün olan en kısa zamanda çekilmesi konusunda anlaştilar. Sovyetler Birliği bu anlaşmanın koşullarını harfi harfine uyguladı. Sovyet kuvvetlerinin geri çekilme tarihini ertelemelerinin tek nedeni, Guomindang hükümetinin tekrar tekrar ricada bulunmuş olmasıydı. Sovyetler Birliği silahlı kuvvetleri, Kuzeydoğu Çin'den geri çekilmelerini 3 Mayıs 1946'da tamamladı. Ama ABD hükümeti verdiği sözü tutmadı, birliklerini geri çekmeyi reddetti ve Çin'in içişlerine daha da fazla müdahalede bulundu.

3. Çan Kayşek, 1946 Haziran ve Ağustos aylarında Çin Komünist Partisi'nden iki kere «beş talep»te bulundu ve Guomindang'ın, ancak Komünist Partisi bu talepleri kabul ederse iç savaşa son vermeyi düşüneceğini açıkladı. Bu beş talepte Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun şu yerlerden geri çekilmesi şart koşuluyordu: (1) Lunghay Demiryolunun güneyinde kalan bütün bölgeler; (2) Çingdao-Cinan Demiryolunun geçtiği yerler; (3) Çengde ve onun güneyinde kalan bölge; (4) Kuzeydoğu Çin'in büyük bir bölümü ve (5) 7 Haziran 1946'dan bu yana Kurtarılmış Bölgelerin silahlı halk kuvvetleri tarafından Şantung ve Şansi Eyaletlerindeki kukla birliklerin elinden kurtarılan bütün bölgeler. Çin Komünist Partisi bütün bu karşıdevrimci talepleri kesinlikle geri çevirdi.

münist Partisi'nin yer almadığı bir Millî Meclis toplamaya kalkarsa⁴, Komünist Partisi ne yapacaktır?

— Yeryüzünde «doğal önder» diye bir şey yoktur. Eğer Çan Kayşek Çin'in siyasi, askeri, ekonomik ve diğer sorunlarını anlamaya ve ortak kararlara ters düşen ve tek yanlı olan sözüm ona «beş talep» ya da on talebe uygun bir biçimde değil de; geçen Ocak ayında imzalanan ateşkes anlaşmasına⁵ ve daha sonra Siyasi Danışma Konferansı'nca benimsenen ortak kararlara⁶ uygun bir biçimde ele alırsa, biz gene de onunla çalışmaya hazırız. Milli Meclis çeşitli siyasi partiler tarafından ortak bir biçimde ve Siyasi Danışma Konferansı'nca benimsenen kararlara uygun olarak toplanmalıdır; yoksa buna kesinlikle karşı çıkarız.

4. 1946 Ocak ayında toplanan Siyasi Danışma Konferansı'nın karar uyanca, Milli Meclis çeşitli siyasi partilerin katılacağı bir demokrasi ve birlik meclisi olacak ve Siyasi Danışma Konferansı'nda varolan anlaşmaların koşulları yerine getirildikten sonra yeniden düzenlenecek olan bir hükümetin gözetiminde toplanacaktı. Guomintang birlikleri 11 Ekim 1946'da Çangciaku'yu işgal ettiler, bu «zafer» Çan Kayşek kliğinin başını döndürdü. Çan Kayşek kliği hemen o gün Siyasi Danışma Konferansı'nın kararını açıkça çiğnedi ve bütünüyle Guomintang'ın denetimi altında bölücü ve zorba bir «Milli Meclis»in toplanmasını emretti. Çin Komünist Partisi, demokratik partiler ve bütün halk, 15 Kasım 1946'da Nancing'de resmen toplanan bu «Milli Meclis»e kararlılıkla karşı çıktılar ve onu boyko ettiler.

5. Bkz. bu ciltte «Çan Kayşek'in Taarruzunu Savunma Savaşıyla Ezelini», Not 1, s.88.

6. Bkz. bu ciltte aynı yazı, Not 2, s. 88.

ÜÇ AYIN ÖZETİ*

1 Ekim 1946

1. Merkez Komitesinin bugünkü duruma ilişkin 20 Temmuz tarihli talimatında¹ şöyle deniyordu: «Çan Kayşek'i alt edebiliriz. Bütün Parti buna tam anlamıyla güvenmelidir» Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarındaki çarpışmalar bu görüşün doğru olduğunu göstermiştir.

2. Çan Kayşek'in çözemeyeceği ve bizim zaferimizi mutlak. Çan Kayşek'in yenilgisini ise kaçınılmaz kılan ana nedeni oluşturan temel siyasi ve ekonomik çelişmeler dışında, askeri alanda Çan Kayşek'in çok uzun olan savaş hatları ile birliklerinin yetersizliği arasında keskin bir çelişme doğmuştur. Bu çelişme kaçınılmaz bir biçimde bizim zaferimizin ve Çan Kayşek'in yenilgisinin dolaysız nedeni olacaktır.

3. Kukla birlikleri, düzeni koruma kitalarını ve ulaştırma polisi birliklerini saymazsak, Çan Kayşek'in Kurtarılmış Bölgelere saldıran düzenli birliklerinin toplam mevcudu 190 tugaydan fazladır. Bu toplam mevcuttan başka, Çan Kayşek olsa olsa genç birliklerinin bir bölümünü takviye kuvveti olarak güneyden kuzeye gönderebilecektir; ama ondan sonra daha başka takviye göndermesi son derece güçleşecektir. 190 tugaydan 25 tanesi son üç ay içinde ordumuz tarafından imha edilmiştir. Bu yılın Şubat'ından Haziran'ına kadar Kuzeydoğuda yok ettiğimiz kuvvetler buna dahil değildir:

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alındı. Talimatta, 1946 Temmuz'undaki ülke çapında iç savaşın patlak vermesiyle başlayan üç aylık çarpışmalarda elde edilen tecrübeler ayrıntılı olarak özetleniyor. Halk Kurtuluş Ordusu'nun o zamandan bu yana izlediği strateji ve savaş görevleri ortaya konuluyor ve güçlüklerle dolu bir dönemin üstesinden geldikten sonra Halk Kurtuluş Savaşı'nı zafere ulaştıracağımızdan emin olduğumuz belirtiliyordu. Talimat aynı zamanda, Halk Kurtuluş Savaşı'nın desteklenmesi için ve onunla birlikte çözülmesi gereken sorunları, yani toprak reformu, Kurtarılmış Bölgelerde üretimin artırılması, Guomindang bölgelerindeki kitle mücadelelerinde önderliğin güçlendirilmesi sorunlarını ve diğer benzer sorunları ilkeler açısından ortaya koyuyordu.

1. Bkz. bu ciltte «Çan Kayşek'in Taarruzunu Savunma Savaşıyla Ezelim», s.88.

4. Çan Kayşek'in 190'dan fazla tugayının aşağı yukarı yarısı garnizon görevi yapmak zorundadır; ancak yarısından biraz fazlası savaş alanına ayrılabilir. Ayrıca bazı yörelere girdiklerinde bu sahra kuvvetlerinin de bir bölümü, hatta çoğunluğu garnizon görevini üstlenmek zorunda kalacaktır. Savaş sürdükçe düşmanın sahra kuvvetleri ister istemez eksilecektir. Çünkü, birincisi bizim tarafımızdan sürekli olarak yok edilecekler, ikincisi de birçoğu garnizon görevleri üstlenmek zorunda kalacaktır.

5. Son üç ay içinde yok ettiğimiz 25 tugaydan yedi tanesi Tang Enbo'nun (daha önce Li Moan'ın) komutasında, iki tanesi Sue Yue'nin komutasında, yedi tanesi Gu Çutung'un (daha önce Liu Çi'nin) komutasında, iki tanesi Hu Zungnan'ın komutasında, dört tanesi Yen Sişan'ın komutasında, iki tanesi Vang Yaovu'nun komutasında ve bir tanesi de Du Yuming'in komutasındaydı. Sadece Li Zungren, Fu Zoyi, Ma Hungkuey ve Çeng Çien komutasındaki dört grup henüz ordumuzdan ezici darbeler almadı; geri kalan yedi grubun hepsi de ciddi darbeler yediler ya da ilk darbeleri aldılar. Ciddi darbeler yiyenler, Du Yuming (bu yılın Şubat'ından Haziran'ına kadar kuzeydoğudaki çarpışmaları hesaba katarsak), Tang Enbo, Gu Çutung ve Yen Sişan'dır. İlk darbeleri alanlar ise, Sue Yue, Hu Zungnan ve Vang Yaovu'dur. Bütün bunlar ordumuzun Çan Kayşek'i alt edebileceğini kanıtlamaktadır.

6. Önümüzdeki dönemdeki görevimiz, 25 kadar düşman tugayını daha yok etmektir. Bu görevin yerine getirilmesi, Çan Kayşek'in taarruzunun durdurulmasını ve kaybedilmiş topraklarımızın bir bölümünün geri alınmasını mümkün kılacaktır. Bu ikinci 25 tugayı da yok ettikten sonra ordumuzun stratejik inisiyatifi ele geçirmeyi ve savunmadan taarruza geçmeyi kesinlikle başaracağı daha şimdiden söylenebilir. O zaman görevimiz, üçüncü bir 25 düşman tugayını yok etmek olacaktır. Bunu başarabilirsek, kaybedilmiş toprakların büyük bir bölümünü, hatta tümünü geri alabilir ve Kurtarılmış Bölgeleri genişletebiliriz. O zamana kadar Guomindang'ın ve Komünist Partisi'nin askeri güçlerinde kuşkusuz muazzam bir değişiklik meydana gelmiş olacaktır. Bunu sağlayabilmek için, son üç ay içinde 25 tugayı yok ederken gösterdiğimiz büyük başarıyı devam ettirmemiz ve önümüzdeki

üç ay içinde bir 25 tugay daha yok etmemiz gerekmektedir. Düşman ile bizim aramızdaki durumu değiştirmenin anahtarı budur.²

7. Son üç ay içinde Huayyin, Heze, Çengde ve Cining gibi küçük ve orta büyüklükte birkaç düzine şehir kaybettik. Bu şehirlerin çoğunun terk edilmesi kaçınılmazdı ve bunların kendi inisiyatifimizle geçici olarak terk edilmesi doğrudu. Bazılarını ise iyi savaşımadığımız için terk etmek zorunda kaldık. Ama gene de eğer bundan sonra iyi savaşsak kaybedilmiş topraklarımızı geri alabiliriz. İleride de düşmanın ele geçirmesini önleyemediğimiz yerler olabilir, ama daha sonra bunları da geri almayı başaracağız. Bütün bölgeler, dersler çıkarmak ve hataları tekrarlamamak için geçmişteki savaş tecrübelerini eleştireci bir şekilde gözden geçirmelidirler.

8. Son üç ay içinde, Merkezi Ovalar Kurtuluş Ordumuz güçlüklerin üstesinden gelmede eşsiz bir sebat gösterdi ve ordunun eski Kurtarılmış Bölgelere giren bölümü dışında ana kuvveti güney Şensi ve batı Hubey'de iki gerilla üssü kurdu.³ Ayrıca, hem doğu, hem de orta Hubey'de birliklerimiz gerilla savaşında diretmektedir. Bütün bunlar, eski Kurtarılmış Bölgelerdeki çarpışmalara büyük ölçüde yardımcı olmuştur ve hâlâ da olmaktadır ve önümüzdeki uzun savaşta daha da büyük bir rol oynayacaklardır.

9. Savaşın son üç ayı içinde, Çan Kayşek'in ilk başta Kuzeydoğuya göndermeyi planladığı seçkin kuvvetlerinin birçoğunu Çin Seddi'nin güneyinde durdurduk ve böylece birliklerimizin dinlenmesi, güç top-

2. Daha sonraki gelişmeler, düşman ile bizim aramızdaki durumun, Şansi-Hebey-Şantung-Henan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Sarı Irmağı geçerek Dabie Dağlarına doğru ilerlediği 1947 Temmuz'unda değişmeye başladığını göstermiştir. O sırada Halk Kurtuluş Ordusu on iki ay savaşmış ve ayda ortalama sekiz düşman tugayı olmak üzere toplam yüz kadar düşman tugayını saf dışı bırakmış bulunuyordu. Bu rakamlar bu yazıda yapılan tahminleri aşıyordu, çünkü Çan Kayşek giriştiği taarruzda ABD emperyalizminin de desteğiyle elindeki tüm kuvvetleri kullanmıştı.

3. 1946 Haziran'ı sonlarında Li Siennien, Çeng Veysan ve diğer yoldaşların komutasındaki Merkezi Ovalar Kurtuluş Ordusu, stratejik bir kaydırma harekâtına girişti ve 300 bin Guomindang askerinin kuşatmasını başarıyla yarıdı. Mao Zedung yoldaşı eski Kurtarılmış Bölgelere girdiklerini söylediği birlikler, Vang Çen ve diğer yoldaşların komutasındaki birliklerdi; bunlar kuşatmayı yarıdıktan sonra Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesine girdiler. Güney Şensi'deki gerilla üssü, Merkezi Ovalar Kurtuluş Ordusu'nun ana kuvvetinin bir bölümü tarafından kurulmuştu ve batı Henan'daki Luşi ve Siçuan'ı güney Şensi'deki Lonan ve Şanyang'ı da kapsıyordu. Batı Hubey'deki gerilla üssü ise aynı ordunun başka bir bölümü tarafından kurulmuştu ve bu üssün merkezi kuzeybatı Hubey'deki Vudang Dağlarıydı.

lanması ve kuzeydoğudaki kitlelerin harekete geçirilmesi için vakit kazandı. Bu da önümüzdeki mücadeleler açısından büyük önem taşımaktadır.

10. Düşman kuvvetlerini bir bir yok etmek üzere üstün bir kuvvet toplamak, tek doğru savaş yöntemidir; bizim son üç ay içinde 25 düşman tugayını yok ederken kullandığımız yöntemdir. Bir düşman kuvvetini yok etmeyi ancak ondan altı, beş, dört ya da en azından üç kat daha güçlü bir kuvvet toplayarak başarabiliriz. Gerek harekâtlarda, gerekse muharebelerde böyle yapılmalıdır. Sadece bütün yüksek rütbeli komutanlar değil, aynı zamanda bütün orta ve alt kademelerdeki kadrolar da bu savaş yönteminde ustalık kazanmalıdır.

11. Son üç ay içinde ordumuz, düşmanın 25 düzenli tugayının yanı sıra kukla birlikler, düzeni koruma birlikleri ve ulaştırma polisi birlikleri gibi çok sayıda gerici kuvveti de imha etmiştir. Bu da büyük bir başarıdır. Bu tür birlikleri çok sayıda yok etmeyi sürdürmeliyiz.

12. Son üç ayın tecrübesi, 10 bin düşman askerini yok edebilmemiz için karşılığında 2-3 bin kayıp vermemiz gerektiğini kanıtlamıştır. Bu kaçınılmazdır. Uzun bir savaşın üstesinden gelebilmek için (her şey ve her yer böyle bir savaş düşünülerek ele alınmalıdır), ordumuzu planlı bir şekilde genişletmemiz, her zaman tam mevcutlu olmalarını sağlamamız ve çok sayıda askeri kadro yetiştirmemiz gerekmektedir. Planlı bir şekilde üretimi artırmalı ve mali işleri düzene koymalı, ekonomimizi geliştirme ve ikmal güvence altına alma, birleşik önderlik ve merkezi olmayan yönetim ve hem orduya hem de halka, hem kamu çıkarına hem de özel çıkarlara önem verme ilkelerini sıkı sıkıya uygulamalıyız.

13. Bu üç ayın tecrübesi, Ocak ve Haziran ayları arasındaki ateşkes döneminde, çeşitli bölgelere üç merkezi görev olarak askerlerin eğitilmesini, üretimi ve toprak reformunu almaları yolunda defalarca talimatta bulunan Merkez Komitesinin talimatları uyarınca askeri eğitimlerini yoğunlaştıran bütün birliklerin daha yüksek bir savaşma yeteneği ortaya koyduklarını kanıtlamıştır. Son üç ayın tecrübesi, aynı zamanda Merkez Komitesinin talimatları uyarınca eğitimi yoğunlaştırmamış olan savaşma yeteneğinin çok daha düşük olduğunu da

kanıtlamıştır. Bundan böyle bütün bölgeler iki muharebe arasındaki sürelerden yararlanmalı ve askeri eğitimlerini yoğunlaştırmalıdır. Tüm ordu birimleri siyasi çalışmalarını güçlendirmelidirler.

14. Bu üç ayın tecrübesi, Merkez Komitesinin 4 Mayıs Talimatı'nın⁴ sıkı sıkıya ve hızla uygulandığı ve toprak meselesinin köklü ve kapsamlı bir şekilde çözüldüğü her yerde köylülerin, Partimizin ve ordumuzun yanı başında Çan Kayşek birliklerinin saldırılarına karşı koyduklarını göstermiştir. «4 Mayıs Talimatı»nın sıkı sıkıya uygulanmadığı ya da düzenlemelerin çok geç yapıldığı yerlerde, bu çalışmanın mekanik bir şekilde aşamalara bölündüğü ya da savaş bahane edilerek toprak reformunun savsaklandığı yerlerde köylüler bekle-gör tutumunu benimsemişlerdir. Önümüzdeki birkaç ay içinde, savaşla ne kadar meşgul olurlarsa olsunlar bütün bölgeler toprak sorununu çözmek üzere köylü kitlelerine kararlılıkla önderlik etmeli ve önümüzdeki yıl büyük çapta üretim çalışması için toprak reformu temelinde düzenlemeler yapmalıdırlar.

15. Bu üç ayın tecrübeleri, halk milisleri, gerillalar ve silahlı çalışma ekipleri⁵ de içinde olmak üzere yerel silahlı kuvvetlerin iyi bir şekilde örgütlendikleri her yerde, birçok mevzi ve hat düşman tarafından geçici olarak işgal edilse bile geniş köylük bölgeleri denetim altına alabildiğimizi kanıtlamıştır. Oysa yerel silahlı kuvvetlerin güçsüz, önderliğin zayıf olduğu yerlerde, düşman kuvvetleri çok daha rahat hareket etmiştir. Bundan böyle, düşmanın geçici olarak işgal ettiği bölgelerde, Partinin önderliğini güçlendirmeli, yerel silahlı kuvvetleri güçlendirmeli, gerilla savaşında sebat etmeli, kitlelerin çıkarlarını korumalı ve gericilerin faaliyetlerine darbeler indirmeliyiz.

16. Üç aylık savaş, Guomindang'ın yedek kuvvetlerini hemen he-

4. Burada, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin 4 Mayıs 1946'da yayınladığı «Toprak Sorununa İlişkin Talimat»a değinilmektedir. Japonya'nın teslim olmasından sonra, köylülerin güçlü toprak taleplerini göz önüne alan Merkez Komitesi, Drenne Savaşı dönemindeki toprak siyasetini değiştirmeyi, yani kira ve faizin indirilmesi siyasetini, toprak ağalarının topraklarına el koyma ve bunları köylülere dağıtma siyasetine dönüştürmeyi kararlaştırdı. «4 Mayıs Talimatı» bu değişikliği belirliyordu.

5. Silahlı çalışma ekipleri, düşman işgalindeki bölgelerin içlerine kadar sokularak kitleleri örgütleyen ve düşmana darbeler indiren küçük çalışma ekipleriydi. Bu ekipler, Komünist Partisi, Kurtarılmış Bölgelerdeki hükümetler, halk ordusu ve kitle örgütleri gibi çeşitli örgütlerden gelen kadrolardan oluşmaktaydı ve bazı silahlarla donatılmıştı. Bu, düşman işgalindeki bölgelerdeki faaliyeti yürütmek için elverişli bir örgütlenme biçimiydi.

men tüketmiş ve kendi bölgelerindeki askeri gücünü ciddi bir şekilde zayıflatmıştır. Ayrıca, Guomindang'ın zorla asker toplaması ve tahıl vergisi alması⁶, halk arasında hoşnutsuzluk yaratmış ve kitle mücadelelerinin gelişmesi için elverişli bir durum sağlamıştır. Tüm Parti, Guomindang bölgelerinde kitle mücadelelerindeki önderliğini pekiştirmeli ve Guomindang ordusunu parçalama çalışmasını yoğunlaştırmalıdır.

17. Guomindang gericileri, Birleşik Amerika'nın yönetiminde ateşkes anlaşmasını ve bu yılın Ocak ayındaki Siyasi Danışma Konferansı'nın kararlarını çiğnemişlerdir ve halkın demokratik güçlerini yok etmek amacıyla giriştikleri iç savaşı sürdürmekte kararlıdırlar. Bütün tatlı sözleri bir aldatmacadan ibarettir; Birleşik Amerika'nın ve Çan Kayşek'in bütün tertiplerini açığa çıkarmalıyız.

18. Bu üç ay içinde, milli burjuvazi⁷ de dahil olmak üzere Guomindang bölgelerindeki en geniş halk kesimleri, Guomindang'ın Birleşik Amerika hükümetiyle işbirliği içinde çalıştığını, iç savaşı başlattığını ve halkı ezdiğini hızla daha iyi kavramışlardır. Marshall'ın arabuluculuğunun bir hile olduğunu ve iç savaşın baş suçlusunun Guomindang olduğunu şimdi artık gittikçe daha fazla sayıda insan kavramaktadır. Birleşik Amerika ve Guomindang'ın hayal kırıklığına uğrattığı geniş kitleler artık umutlarını Partimizin zaferine bağlamaktadırlar. Bu iç siyasi durum son derece elverişlidir. ABD emperyalizminin gerici siyaseti, bütün ülkelerdeki geniş halk yığınları arasında gittikçe daha büyük bir hoşnutsuzluk yaratmaktadır. Bütün ülkelerdeki halkın siyasi bilinç düzeyi her geçen gün yükselmektedir. Bütün kapitalist ülkelerde halkın demokratik mücadelesi yükselmektedir; birçok ülkede Komünist Partilerinin gücü büyük ölçüde artmıştır; gericilerin onlara boyun eğdirmeleri mümkün olmayacaktır. Sovyetler Birliği'nin gücü ve halklar arasındaki saygınlığı her geçen gün artmaktadır. ABD gericileri ve onların öteki ülkelerde destekledikleri gericiler gittikçe daha fazla tecrit olmaya mahkûmdurlar. Bu uluslararası siyasi durum son derece elverişlidir. Gerek iç, gerekse dış durum Birinci Dünya Savaşı sonrası-

6. Burada, ürün şeklinde ödenen toprak vergisi kastedilmektedir.

7. Burjuvazinin emperyalizme sıkı sıkıya bağlı bulunan ya da komprador nitelikte olan kesiminden, yani büyük burjuvazi ya da bürokrat kapitalistlerden farklı olarak nulli burjuvazi, burjuvazinin emperyalizmle pek az bağlı bulunan ya da hiç bağlı bulunmayan kesimdir.

daki durumdan çok farklıdır. İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana devrimci güçler muazzam bir gelişme kaydetmiştir. Ne kadar kudurgan olurlarsa olsunlar Çinli ve yabancı gericileri alt edebiliriz (onların bu kudurganlığı tarihi olarak kaçınılmazdır ve hiç de tuhaf değildir). Bütün bölgelerdeki önder yoldaşlar, içteki ve dıştaki elverişli durumu yeterince kavrayamadıkları için mücadelenin geleceği konusunda karamsarlığa kapılan Partili yoldaşlara bunu eksiksiz bir biçimde anlatmalıdırlar. Düşmanın hâlâ gücünün bulunduğu, bizim hâlâ bazı zayıflıklarımızın bulunduğu ve mücadelenin hâlâ uzun ve amansız bir mücadele olduğu da açık seçik ortaya konulmalıdır. Ama kuşkusuz zafere ulaşabiliriz. Bu kavrayış ve inanç bütün Partiye sağlam bir şekilde yerleştirilmelidir.

19. Önümüzdeki birkaç ay önemli ve çetin bir dönem olacaktır. Bütün Partiyi vargücümüzle seferber etmeli, titizlikle planlanmış askerî harekâtlara girişmeli ve askerî durumu temelinden değiştirmeliyiz. Bütün bölgeler yukandaki siyasetleri kararlılıkla uygulamalı ve askerî durumda köklü bir değişiklik yaratmak için büyük çaba harcamalıdırlar.

ÇİN DEVRİMİNİN YENİ YÜKSELİŞİNİ SELAMLAYALIM*

1 Şubat 1947

1. Bütün koşullar Çin'deki durumun bugün yeni bir gelişme aşamasına girmek üzere olduğunu göstermektedir. Emperyalizme ve feodalizme karşı ülke çapında verilen mücadele, bu yeni aşamada yeni bir büyük halk devrimi halini alacaktır. Bugün bu devrimin arifesinde bulunuyoruz. Partimizin görevi, bu yeni devrim dalgasının yükselmesi ve zafere ulaşması için mücadele etmektir.

2. Askeri durum şimdi halkın lehine gelişmektedir. Geçen yılın Temmuz ayından bu yılın Ocak ayma kadar geçen yedi ayda, Çan Kayşek'in Kurtarılmış Bölgeleri işgal etmiş olan düzenli birliklerinden 56 tugayı yok ettik. Bu, yok edilen çok sayıda emperyalist uşağı askeri ve düzeni koruma birliklerini ve Çan Kayşek'in bozguna uğratılan düzenli birliklerini saymazsak, ayda ortalama sekiz tugayın yok edildiği anlamına gelmektedir. Çan Kayşek'in saldırısı güney ve batı Şandong'da Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nde, Peyping-Hankov Demiryolunun kuzey kesiminde ve Güney Mançurya'da devam etmekle birlikte, saldırının şiddeti geçen sonbahara kıyasla çok daha zayıflamış bulunmaktadır. Çan Kayşek'in ordusu yeterli sayıda askere sahip değildir ve planladığı sayıda yeni asker kaydedememektedir. Çan Kayşek'in ordusunun içinde bulunduğu bu durum, onun muharebe hatlarının çok uzun olmasıyla ve çok fazla sayıda insan kaybetmesiyle ciddi bir şekilde çelişmektedir. Çan'ın ordusunun morali her geçen gün daha da bozulmaktadır. Kuzey Ciangsu, güney ve batı Şandong ve Batı Şansi'de geçenlerde yapılan savaşlarda Çan'ın birliklerinden birçoğunun

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

morali iyice bozuldu. Birçok cephede ordularımız inisiyatifi ele geçirmeye, Çan'ın orduları ise inisiyatifi kaybetmeye başlamıştır. Önümüzdeki birkaç ay içinde, daha önceden yok ettiklerimiz de dahil olmak üzere, Çan'ın toplam 100 tugayını yok etme hedefimizi gerçekleştirebileceğimizi söyleyebiliriz. Kukla birlikleri, polisi, yerel düzeni koruma birlikleri, ulaştırma polisi birlikleri ve cephe gerisindeki hizmet ve teknik hizmet birlikleri dışında Çan Kayşek'in toplam 1 916 000 askeri kapsayan 248 tugaydan (tümen) oluşan 93 düzenli piyade ve süvari tümeni (kolordusu) bulunmaktadır. Kurtarılmış Bölgelere saldıran silahlı kuvvetlerin gücü, toplam 1 713 bin askeri kapsayan 218 tugaydan (tümenden) oluşan 78 tümen (kolordu), ya da başka bir deyişle Çan Kayşek'in düzenli birliklerinin yaklaşık olarak yüzde 90'ıdır. Sadece 203 bin askeri kapsayan 30 tugaydan oluşan 15 tümen, Gomin-dang'ın geri bölgelerinde kalmıştır. Bu nedenle Çan Kayşek'in Kurtarılmış Bölgelere saldırmak için kendi geri bölgesinden savaş gücüne sahip takviye getirmesi artık mümkün değildir. Kurtarılmış Bölgelere saldıran 218 tugayın dörtte birinden fazlasını yok etmiş bulunuyoruz. Bu tugaylardan bazıları eski isimleri altında yeniden kurulmuş ve takviye edilmişse de, bunların savaş gücü çok düşüktür. Bazıları ikinci bir kere yok edilmiştir. Bazıları ise hiç takviye edilmemiştir. Eğer ordularımız, önümüzdeki birkaç ay içinde 40-50 tugayı daha yok eder ve böylece yok edilen tugayların sayısını 100'e çıkarırlarsa, askerî durumda önemli bir değişiklik meydana gelecektir.

3. Bu arada, Guomindang bölgelerinde büyük bir halk hareketi gelişmektedir. Şanghai halkının, sokak satıcılarının Guomindang tarafından baskıya uğratılması üzerine geçen yılın 30 Kasım'ında başlattığı gösteriler¹ ve ABD askerlerinin Çinli bir kız öğrencinin ırzına geç-

1. Şanghai'daki Guomindang makamları, 1946 Ağustosundan itibaren Huangpu ve La-oça mahallelerindeki sokak satıcılarının işlerini sürdürmesini yasakladı. Kasım sonunda, hâlâ faaliyetlerini sürdürmeye devam eden hemen hemen bin kişi tutuklandı. 30 Kasım günü üç bin sokak satıcısı bir gösteri yaptı ve Huangpu polis karakolunu kuşattı. Guomindang makamlarının ateş emri vermesi üzerine yedi gösterici öldürüldü, birçoğu yaralandı, birçoğu da tutuklandı. Sokak satıcıları 1 Aralık günü de mücadelelerini sürdürdüler. On kişinin daha öldürülmesine ve yüzden fazlasının yaralanmasına karşın mücadeleye katılanların sayısı beş bini aştı. Şanghai'daki bütün dükkân sahipleri dayanışmalarını göstermek amacıyla dükkânlarını kapattılar. Böylece olay, Çan Kayşek'e karşı bütün şehri kapsayan bir kitle hareketi haline geldi.

meleri² sonucu 30 Aralık'ta başlayan Peyping'deki öğrenci hareketi, Çan Kayşek'in yönetimindeki bölgelerde yaşayan halkın mücadelesinin yeni yükselişinin başlangıcını belirledi. Peyping'de başlayan öğrenci hareketi ülkenin dört bir yanındaki diğer büyük şehirlere yayıldı ve yüz binlerce kişinin katıldığı bu hareket, Japonya'ya karşı 9 Aralık Öğrenci Hareketi'nden³ daha büyük boyutlara ulaştı.

4. Kurtarılmış Bölgelerde Halk Kürtuluş Ordusu'nun kazandığı zaferler ve Guomindang bölgelerindeki halk hareketinin gelişmesi, emperyalizme ve feodalizme karşı yeni bir büyük halk devriminin kesinlikle yaklaşmakta olduğunu ve zafer kazanabileceğini müjdelemektedir.

5. Bu durum, ABD emperyalizmi ile onun uşağı Çan Kayşek'in, Japon emperyalizmi ile uşağı Vang Cingvey'in yerini aldığı ve bir iç savaş çıkararak ve faşist diktatörlüğü güçlendirerek, Çin'i bir ABD sömürgesi haline getirme siyasetini benimsediği koşullarda ortaya çıkmıştır. ABD emperyalizmi ve Çan Kayşek'in bu gerici siyasetleri ile karşı karşıya kalan Çin halkının mücadele etmekten başka bir çıkış yolu yoktur. İçinde bulunduğumuz dönemde Çin halkının temel talebi hâlâ bağımsızlık, barış ve demokrasi uğruna mücadeledir. Daha 1945 Nisan'ında Partimizin Yedinci Milli Kongresi, ABD emperyalizmi ile Çan Kayşek'in bu gerici siyasetleri uygulamaya girişebileceğini görmüş ve onları yenilgiye uğratmak için eksiksiz ve bütünüyle doğru bir siyasi çizgi saptamıştı.

2. Bu olay, 24 Aralık 1946'da Peyping'de meydana geldi. ABD askerleri, Pekin Üniversitesi'nden bir kız öğrencinin ırzına geçtiler. Bunun sonucunda, Guomindang bölgelerinde bulunan irili ufaklı birçok şehirdeki öğrenciler 30 Aralık ile Ocak 1947 arasında boykota gittiler ve ABD'ye ve Çan Kayşek'e karşı gösteriler düzenleyerek ABD askerlerinin Çin'den çekilmesini talep ettiler. Bu harekete yarım milyonun üzerinde öğrenci katıldı.

3. 1935 yılında bütün ülke halkının yurtsever hareketinde yeni bir yükselişe oldu. Komünist Partisi'nin önderliği altında bulunan Pekin'deki öğrenciler, 9 Aralık günü «İç savaşa son verin ve yabancı saldırısına karşı direnmek için birleşin» ve «Kahrolsun Japon emperyalizmi!» gibi sloganlarla ilk yurtsever gösteriyi yaptılar. Bu hareket, Guomindang hükümetinin Japon işgalcilerle ittifak halinde uzun bir süreden beri uyguladığı terör rejimini parçaladı ve kısa zamanda bütün ülke halkının desteğini kazandı. Bu hareket, «9 Aralık Hareketi» olarak bilinir. Bu hareketin bir sonucu olarak, ülkedeki çeşitli sınıflar arasındaki ilişkilerde belli değişiklikler meydana geldi ve Çin Komünist Partisi'nin önerdiği Japonya'ya Karşı Milli Birleşik Cephe, bütün yurtseverlerin açıkça savunduğu siyaset haline geldi. Bir ihanet siyaseti izleyen Guomindang hükümeti büyük ölçüde tecrit oldu.

6. ABD emperyalizmi ile Çan Kayşek'in bu gerici siyasetleri, Çin halkının bütün kesimlerini kendi kurtuluşlarını sağlamak için birleşmeye zorlamıştır. Bu kesimler; işçileri, köylüleri, şehir küçük burjuvazisini, milli burjuvaziyi, aydınlanmış eşrafı, diğer yurtsever unsurları, azınlık milliyetlerini ve yurtdışındaki Çinlileri kapsamaktadır. Bu, bütün milletin çok geniş bir birleşik cephesidir. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı dönemindeki birleşik cepheyle karşılaştırıldığında, bu cephenin hem daha geniş bir kapsamı, hem de daha derin temelleri vardır. Bütün Partili yoldaşlar, bu birleşik cepheyi sağlamlaştırmaya ve geliştirmeye çalışmalıdırlar. Toprak işleyenindir siyasetinin kararlılıkla ve duraksamadan uygulaması koşuluyla, Kurtarılmış Bölgelerde «üç üçte bir sistemi»⁴ değiştirilmeyecektir. Komünistlere ek olarak, Parti dışındaki ilericilerin geniş saflarını ve ara unsurları (örneğin aydınlanmış eşrafı), siyasi iktidar organlarına ve toplumsal faaliyetlere katmaya devam etmeliyiz. Kurtarılmış Bölgelerde, hainler ve halkın çıkarlarına karşı çıkmış ve onun nefretini kazanmış olan gericiler dışında bütün yurttaşlar, sınıf, cinsiyet ve din farkı gözetilmeksizin seçme ve seçilme hakkına sahiptirler. Toprak işleyenindir sistemi bütünüyle gerçekleştirildikten sonra, Kurtarılmış Bölgelerdeki halkın özel mülkiyet hakkının güvence altında bulundurulmasına devam edilecektir.

7. Çan Kayşek hükümeti uzun süreden beri gerici mali ve ekonomik siyasetler uyguladığı ve Çan Kayşek'in bürokrat-komprador sermayesi⁵, herkesin bildiği bir ihanet anlaşması olan Çin-ABD Ticaret Anlaşması⁶ yoluyla emperyalist ABD sermayesi ile birleştiği için, durdurulması olanaksız bir enflasyon hızla gelişmiştir. Çin'in milli

4. «Üç üçte bir sistemi», Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında Çin Komünist Partisi'nin Kurtarılmış Bölgelerdeki birleşik cephe siyasi iktidar organlarının siyasetiydi. Bu siyaset uyarınca Japonya'ya karşı demokratik siyasi iktidar organlarındaki görevlilerin oranı, yaklaşık olarak, Komünist Partisi üyeleri üçte biri, solcu ilericiler üçte biri ve ara unsurlar ve diğerleri de diğer üçte biri oluşturacak şekilde saptanmıştı.

5. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Altıncı Bölüm, s.164.

6. «Çin-ABD Ticaret Antlaşması» ya da «Çin-ABD Dostluk, Ticaret ve Denizcilik Antlaşması», Çan Kayşek hükümeti ile ABD hükümeti arasında 4 Kasım 1946 tarihinde Nancing'de imzalandı. Çin'in egemenliğinin büyük bir kısmını ABD'ye satan bu antlaşma, 30 maddeden oluşuyordu. Bu maddeler esas olarak şunları içeriyordu:

(1) ABD vatandaşları Çin «topraklarının... tümünde» oturma, seyahat etme, ticaret, sanayi, imalat, ham madde işleme, eğitim faaliyetlerinde ve bilimsel, dinsel ve yardım faaliyetlerinde bulunma, maden arama ve işletme, toprak kiralama ve satın alma, çeşitli mesleklerde ve işlerde çalışma hakkına sahip olacaktır. Çin'deki ABD vatandaşları Çinlilerle eşit ekonomik haklara sahip olacaklardır.

burjuvazisinin; sanayi ve ticareti günden güne iflasa sürüklenmekte, emekçi kitlelerin, memurların ve öğretmenlerin geçim durumu her geçen gün daha da kötüleşmekte, orta sınıflara mensup çok sayıda unsur ellerindeki avuçlarındakini yitirmekte ve meteliksiz hale gelmektedirler "e bu nedenle sürekli olarak işçi grevleri, öğrenci boykotları ve diğer mücadeleler patlak vermektedir. Çin'in bugüne kadar gördüğü bütün ekonomik buhranlardan daha ciddi bir ekonomik buhran, halkın bütün kesimlerini tehdit etmektedir. Çan Kayşek iç savaşı sürdürebilmek amacıyla, Direnme Savaşı döneminde uygulanan son derece gaddar bir sistem olan zorla askere alma ve tahıla el koyma sistemini geri getirmiştir ve bu da köylük bölgelerdeki geniş kitleler ve özellikle sefalet düşmüş köylüler için hayatı çekilmez hale getirmektedir. Bunun sonucu olarak köylü ayaklanmaları daha şimdiden başlamıştır ve yayılmaya devam edecektir. Dolayısıyla hâkim Çan Kayşek kligi, geniş halk kitleleri karşısında giderek daha fazla itibar kaybedecek ve ciddi siyasi ve askeri buhranlarla karşı karşıya kalacaktır. Bu durum, bir yandan, Çan Kayşek'in denetimi altında bulunan bölgelerdeki halkın antiemperyalist, antifeodal hareketini her geçen gün daha da ilerletmekte; diğer yandan da Çan Kayşek'in askerlerinin moralini daha da bozarak Halk Kurtuluş Ordusu'nun zafere ulaşma olasılığını daha da artırmaktadır.

8. Çan Kayşek tarafından Partimizi ve diğer demokratik güçleri tecrit etmek için toplanan yasadışı ve bölücü «Milli Meclis»in ve bu Meclis tarafından uydurulan sahte ahayasanın halk arasında hiçbir iti-

(2) ABD mallarının Çin'de vergilendirilmesi, satılması, dağıtımı ve kullanılmasıyla ilgili olarak, bunlara üçüncü bir ülkenin mallarına ya da Çin mallarına uygulanan koşullardan daha elverişsiz koşullar uygulanmayacaktır. ABD'de yetiştirilmiş, üretilmiş ya da imal edilmiş olan hiçbir ürünün ABD'den ithalatında Çin tarafından hiçbir «yasaklama ya da kısıtlama uygulanmayacaktır», ya da hiçbir Çin ürününün ABD'ye ihracatına hiçbir yasaklama ya da kısıtlama uygulanmayacaktır.

(3) ABD gemileri, Çin'de yabancıların ticaret yapmasına ve seyrüseferde bulunmasına açık olan bütün limanlara, yörelere ve su yollarına girme özgürlüğüne sahip olacaktır ve bu gemilerin personeli ve yükleri «en elverişli rotaları» izleyerek Çin topraklarından transit geçiş hakkına sahip olacaktır. Savaş gemileri de dahil olmak üzere ABD gemileri, «herhangi bir... olağanüstü durum» bahanesiyle, Çin'in «yabancıların ticaret yapmasına ve seyrüseferde bulunmasına açık olmayan» «herhangi bir limanına, yöresine ya da su yoluna» girebilir.

O sıralarda Çan Kayşek'in ABD elçisi olan Wellington Ku açıkça ve utanmadan, bu anlaşmanın «bütün Çin topraklarının ABD'li tüccarlara açıldığı» anlamına geldiğini belirtti.

barı yoktur. Bunlar, Partimizi ve diğer demokratik güçleri tecrit edecek yerde, tam tersine gerici Çan Kayşek kliğini tecrit etmişlerdir. Partimiz ve diğer demokratik güçler, sahte Milli Meclis'e katılmama siyasetini benimsemişlerdi; bu siyaset bütünüyle doğrudur. İktidardaki gerici Çan Kayşek kliği, Çin toplumunda hiçbir zaman en ufak bir itibara bile sahip olmamış olan iki küçük partiyi, Gençlik Partisi'ni⁷ ve Demokratik Sosyalist Parti'yi⁸, bazı sözüm ona «tanınmış şahsiyetleri»⁹ kendi saflarına çekmiştir ve orta yolculardan bazılarının da gericiliğin saflarına geçmesinin mümkün olduğu söylenebilir. Bunun nedeni, Çin'deki demokratik güçlerin giderek güçlenmesi, buna karşılık gerici güçlerin ise giderek daha yalnız kalması ve dolayısıyla düşmanla aramıza böyle çok kesin bir çizginin çekilmesinin zorunlu olmasıdır. Demokratik cephe içinde gizlenen ve halkı aldatan bütün unsurların yüzü önünde sonunda açığa çıkacaktır ve bunlar halk tarafından bir kenara atılacaklardır. Halk kendisiyle bu gizli gericiler arasında kesin bir çizgi çektiği için, halkın antiemperyalist ve antifeodal safları daha da güçlenecektir.

9. Uluslararası durumun gelişmesi, Çin halkının mücadelesi açısından son derece elverişlidir. İki büyük etken, Sovyetler Birliği'nin artan gücü ile dış siyasetinin kazandığı başarılar ve dünya halklarının giderek artan biçimde sola kayması ve gerek kendi ülkelerindeki gerekse dışardaki gerici güçlere karşı verdikleri mücadelelerin sürekli olarak yükselmesi, ABD emperyalizmini ve çeşitli ülkelerdeki uşaklarını her geçen gün büyük bir yalnızlığa itmektir ve itmeye de devam edecektir. Bu etkenlere, Birleşik Amerika'da kaçınılmaz olarak meydana gelecek olan ekonomik buhranı da eklersek, ABD emperyalizmi ve uşaklarını çok daha zor günlerin beklediği görülecektir. ABD emper-

7. Gençlik Partisi, *Etatiste* (Devletçi) Parti diye de adlandırılan Çin Gençlik Partisinin kısa adıydı. Bu parti, Çin *Etatiste* Gençlik Birliği'nin devamıydı. Parti, bir avuç faşist politikacıdan oluşuyordu. Bu adamlar Çin Komünist Partisi'ne ve Sovyetler Birliği'ne sadık olarak karşıdevrimciliği kendilerine meslek edindiler ve dolayısıyla iktidardaki çeşitli gerici gruplardan ve emperyalistlerden mali yardım gördüler.

8. Demokratik Sosyalist Parti, Demokratik Anayasal Parti ile Milli Sosyalist Parti'nin birleşmesi sonucu 1946 Ağustos'unda kuruldu. Esas olarak gerici politikacılar ve Kuzeyli savaş ağaları döneminden kalma feodal artıklardan oluşuyordu.

9. «Bazı sözünü ona tanınmış şahsiyetler»le Vang Yunvu, Fu Zenien ve Hu Çengçi gibi partisiz kimseler gibi gözüküp Çan Kayşek'in «Milli Meclis»inin niteliğini gizlemeye hizmet eden hayâsız politikacılar kastedilmektedir.

yalizmi ve uşağı Çan Kayşek'in gücü sadece geçicidir, onların saldırıları yerle bir edilebilir. Gericilerin saldırılarının yerle bir edilemeyeceği şeklindeki sahsatalara sahslarımızda yer yoktur. Merkez Komitesi bunu tekrar tekrar belirtmiştir ve uluslararası ve ülke içindeki durumun gelişmesi de bu görüşün doğruluğunu giderek daha fazla kanıtlamaktadır.

10. Çan Kayşek, birliklerini takviye etmek ve yeni bir saldırıya geçmek için zaman kazanmak, ABD'den yeni krediler ve cephane sağlamak ve halkın ölkesini yatıştırmak amacıyla Partimizle sözum ona barış görüşmelerine yeniden başlamak istediğini söyleyerek yeni bir sahtekârlığa girişmiştir.¹⁰ Partimizin siyaseti, görüşmeleri reddetmerek onun sahtekârlığını açığa çıkartmaktadır.

11. Çan Kayşek'in saldırısını tamamen ezmek için önümüzdeki birkaç ay içinde onun 40-50 kadar tugayını daha yok etmeliyiz. Her şey buna bağlıdır. Bu hedefi gerçekleştirebilmek için, Merkez Komitesinin geçen yıl 1 Ocak'ta yayınladığı «Üç Ayın Özeti»¹¹ adlı talimatını ve Askeri Komisyonun geçen yılın 16 Eylül'ünde yayınladığı, düşman kuvvetlerini teker teker yok etmek için güçlerimizin toplanmasına ilişkin talimatını¹² harfi harfine uygulamalıyız. Burada, bütün bölgelerdeki yoldaşlarımızın dikkat etmesi gereken birkaç noktayı bir kez daha vurguluyoruz:

10. 16 Ocak 1947'de, askeri saldırıları art arda yenilgiye uğrayan ve askeri durumu kötüleşen Guomintang hükümeti, zaman kazanmak ve yeni bir saldırıya hazırlanmak amacıyla Çin'deki ABD Büyükelçisi Leighton Stuart'ı aracı olarak kullanarak Çin Komünist Partisi'nden, «barış görüşmeleri»nde bulunmak üzere Yen'an'a temsilci göndermesine izin vermesini istedi. Bu yeni ABD-Çan sahtekârlığı, Çin Komünist Partisi tarafından derhal ve bütünüyle açığa çıkarıldı. Çin Komünist Partisi şu iki şartı koşul yerine getirildiği takdirde görüşmelere yeniden başlanabileceğini belirtti: (1) Guomintang tarafından Siyasi Danışma Konferansı'nın kararlarına aykırı olarak tezgâhlanan ve benimsenen sahte anayasa feshedilmeli ve (2) Guomintang birlikleri, ateşkes anlaşmasının yürürlüğe girdiği 13 Ocak 1946 tarihinden sonra işgal ettikleri Kurtarılmış Bölgelerin topraklarından çekilmeliydi. Bunlar yapılmadığı takdirde, Guomintang'ın yeniden başlayan görüşmeler sonucunda varılan anlaşmayı da yırtıp atmayacağı konusunda hiçbir güvence olmayacaktı. Guomintang hükümeti «barış» aldatmacasının hiçbir işe yaramadığını anlayarak, 27-28 Şubat günlerinde görüşme ve ilişki kuma amacıyla Nancing, Şanghai ve Çungking'de bulunan Komünist Partisi temsilcilerine geri dönmelerini bildirdi ve Guomintang ile Komünist Partisi arasındaki görüşmelerin bütünüyle başarısızlığa uğradığını ilan etti.

11. Burada «Üç Ayın Özeti» adlı yazıya değinilmektedir. Bkz. bu ciltte, s.108.

12. Burada «Düşman Kuvvetlerini Teker Teker Yok Etmek İçin Üstün Bir Kuvvet Toplayın» adlı yazıya değinilmektedir. Bkz. bu ciltte, s.100.

a) Askeri Sorun. Ordumuz, geçen yedi ayda verilen şiddetli savaşlarda, Çan Kayşck'in saldırısını kesinlikle ezebileceğini ve kesin zaferi kazanabileceğini kanıtlamıştır. Ordumuz gerek malzeme gerekse taktikleri açısından gelişmiştir. Bundan böyle silahlı kuvvetlerimizin inşasındaki merkezi görevimiz, topçu ve istihkâm birliklerimizi inşa etmek için elimizden geleni yapmaktır. Büyük ya da küçük bütün askeri bölgeler ve bütün sahra orduları, topçu ve istihkâm birliklerinin güçlendirilmesine ilişkin somut sorunları ve her şeyden önce de kadroların yetiştirilmesi ve cephane üretimi sorunlarını çözmelidir.

b) Toprak Sorunu. Her Kurtarılmış Bölgenin aşağı yukarı üçte ikisinde Merkez Komitesinin 4 Mayıs 1946 Talimatı¹³ uygulamaya konmuş, toprak sorunu çözülmüş ve toprak işleyenindir siyaseti uygulanmıştır. Bu büyük bir zaferdir. Ancak, Kurtarılmış Bölgelerdeki alanın üçte birinde, kitleleri bütünüyle harekete geçirmek ve toprak işleyenindir siyasetini uygulamak için daha fazla çaba harcanmasına gerek vardır. Toprak işleyenindir siyasetinin uygulandığı yerlerde ise, çözümün yeterince köklü olmaması, esas olarak da kitlelerin yeterince harekete geçirilmemesi sonucu toprak yeterince köklü bir şekilde kamulaştırılmadığı ve dağıtılmadığı ve kitleler hoşnutsuz olduğu için hâlâ zaafı bulunmaktadır. Bu gibi yerlerde sonuçları dikkatli bir şekilde gözden geçirmeli ve az toprağı olan ya da hiç toprağı olmayan köylülerin biraz toprağına sahip olmalarını ve mütegalibe ile yerel zorbaların cezalandırılmasını sağlamak için «eşitleştirme»yi¹⁴ gerçekleştirmeliyiz. Toprak işleyenindir siyasetinin uygulandığı bütün süreç boyunca, orta köylülerle sıkıca birleşmeliyiz ve (hali vakti yerinde orta köylüler de dahil olmak üzere) orta köylülerin çıkarlarının çiğnenmesine kesinlikle izin vermemeliyiz. Orta köylülerinin çıkarlarının çiğnendiği durumlarda karşılaşıldığı zaman, tazminat ödenmeli ve özür dilenmelidir.

13. Burada, Çin Komünist Partisi'nin 4 Mayıs 1946 tarihli «Toprak Sorununa İlişkin Talimat»ına değinilmektedir. Bkz. bu ciltte «Üç Ayın Özeti», Not 4, s.108.

14. «Eşitleştirme», görece köklü bir toprak reformunun uygulandığı okluğu eski Kurtarılmış Bölgelerde benimsenen bir siyasetti. Bu siyasetin amacı, bazı yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin topraklarının ve diğer üretim araçlarının yetersiz olmasından doğan sorunu ve toprak reformundan artı kalan diğer sorunları çözmektir. Uygulanan yöntem, sınırlı ölçülerde, olanakları kötü olanlara vermek için olanakları iyi olanlardan almak, olanakları yetersiz olanlara vermek için olanakları fazla olanlardan almak ve böylece toprak ve diğer üretim araçlarının dağıtımını akılcı bir biçimde yeniden düzenlemektir.

Ayrıca, toprak reformunu sırasında ve toprak reformundan sonra, sıradan zengin köylülerin ve orta ve küçük toprak ağalarının durumu kitlelerin iradesine ve «4 Mayıs Talimatına» uygun olarak doğru bir şekilde değerlendirilmelidir. Özetleyecek olursak, toprak işleyenindir siyasetini hızla gerçekleştirebilmek için, köylük bölgelerdeki toprak reformu hareketinde, kitlelerin reformu destekleyen yüzde 90'ından fazlasıyla birleşmeli ve reforma karşı çıkan az sayıdaki feodal gericiyi tecrit etmeliyiz.

c) Üretim Sorunu. Her yerde uzun vadeli planlar yapılmalı, üretim için sıkı bir şekilde çalışmalı, tutumluluk uygulanmalı ve mali sorun, üretim ve ekonomi temelinde çözülmelidir. Burada uygulanacak birinci ilke; üretimi geliştirmek ve ikmali güvence altına almaktır. Dolayısıyla, maliye ve ticarete tek yanlı bir şekilde ağırlık veren ve tarım ile sanayi üretimini ihmal eden hatalı görüşe karşı çıkmalıyız. İkinci ilke, hem orduyu hem de halkı, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları dikkate almaktır. Dolayısıyla, sadece bir yönü dikkate alarak diğerini göz ardı eden hatalı görüşe karşı çıkmalıyız. Üçüncü ilke, birleştirilmiş önderlik ve merkezi olmayan yönetimdir. Dolayısıyla, merkezi yönetimin gerekli olduğu durumlar dışında, koşulları dikkate almaksızın her şeyi merkezileştirmeyi isteyen ve merkezi olmayan yönetime tam bir hareket serbestisi sağlamaya cesaret edemeyen hatalı görüşe karşı çıkmalıyız.

12. Gerek Partimizin gerekse halkımızın zaferi kazanacağımıza tam güveni vardır ve bu konuda en ufak bir kuşku bile yoktur. Ancak bu, hiçbir güçle karşılaşmayacağımız anlamına da gelmez. Çin'in antiemperyalist, antifeodal mücadelesinin niteliği, uzun süreli olmasıdır. Çinli ve yabancı gericiler, bütün güçleriyle Çin halkına karşı çıkmaya devam edeceklerdir ve Çan Kayşek'in denetimi altında bulunan bölgelerdeki faşist yönetim daha da ağırlaşacaktır. Kurtarılmış Bölgelerin belli kısımları geçici olarak düşman işgali altındaki bölgeler ya da gerilla bölgeleri haline gelecek, devrimci güçlerden bazıları geçici yenilgilere uğrayabilecek ve bu uzun savaşta gerek insan gücü gerekse maddi kaynaklar açısından kayıplar olacaktır. Partideki bütün yoldaşlar, bütün bunları tümüyle dikkate almalı, yenilmez bir iradeyle ve planlı bir şekilde bütün güçlüklerin üstesinden gelmeye hazır olmalı-

dır. Gerici güçlerin de, bizim de güçlüklerimiz vardır. Fakat, gerici güçler ölümün eşiğinde oldukları ve önlerinde hiçbir gelecek bulunmadığı için, onların güçlüklerini alt etmeleri olanaksızdır. Biz ise, yeni ve yükselen bir güç olduğumuz ve önümüzde parlak bir gelecek bulunduğu için, güçlüklerimizi alt edebiliriz.

YENAN'IN GEÇİCİ OLARAK TERK EDİLMESİ VE ŞENSI-GANSU-NİNGSİA SINIR BÖLGESİNİN SAVUNULMASI ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NCE YAYINLANAN İKİ BELGE*

Kasım 1946 ve Nisan 1947

I. 18 KASIM 1946 TALİMATI

Çan Kayşek umutsuz bir durumdadır. İki yönetime başvurarak, yani «Milli Meclis»i toplayarak ve Yenan'a saldırarak Partimize darbe indirmek ve kendini güçlendirmek istemektedir. Oysa bunun tam tersi olacaktır. Çin halkı, Çan Kayşek tarafından milleti bölmek amacıyla tezgâhlanan «Milli Meclis»e kararlılıkla karşı çıkmaktadır; meclisin

* Bu iki belgeden ilki 1948 kışında, Guomintang birlikleri Yenan'a saldırmaya hazırlanırken sırada Yenan'da, ikincisiyse Guomintang birliklerinin Yenan'ı 19 Mart 1947'de işgal etmelerinden yirmi gün sonra kuzey Şensi'de, Hengşan ilindeki Çingyangça'da Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alındı. Kurtarılmış Bölgelere karşı topyekûn taarruz planının boşa çıkması üzerine Çan Kayşek, can çekişen düzenini kurtarmak için çılgınca önlemlere başvurdu, sahte bir Milli Meclis topladı, Çin Komünist Partisi'nin temsilcilerini Guomintang bölgelerinden çıkardı ve Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin bulunduğu Yenan şehrine karşı bir saldırıya girişti. Bu belgelerde de belirtildiği gibi, Çan Kayşek'in başvurduğu önlemler kendisinin siyasi bakımdan tamamen çökmesiyle sonuçlandı. Askeri bakımdan ise, Çan Kayşek «kilit kesimlere karşı saldırılar»da bulunmak amacıyla kuvvetlerini Kurtarılmış Bölgelerin doğu ve batı kesimlerinde, yani Şantung Kurtarılmış Bölgesi'nde ve Şansi-Gansu-Ningsia Kurtarılmış Bölgesi'nde topladı; ama sonuç gene tam bir başarısızlık oldu. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ne saldıran Guomintang birliklerinin mevcudu 230 bini aşarken, bu bölgedeki Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu'nun mevcudu sadece 20 bin kadardı. Dolayısıyla düşman kuvvetleri bizim kendi inisiyatifimizle terk ettiğimiz Yenan'ı ve bölgedeki tüm il merkezlerini işgal etmeyi başardılar. Ama düşman, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin ve Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu'nun karargâhını yok etme ve onları San İrmağın doğusuna sürme hedefini gerçekleştiremedi. Tam tersine, düşman, ordumuzdan birçok ağır darbe yedi, 100 bin kadar asker kaybetti ve sonunda ordumuz Büyük Kuzeybatıyı kurtarmak üzere muzaffer bir

açılış günü, Çan Kayşek kliğinin kendi kendini yok edişinin başlangıcını belirlemiştir. Şimdi Çan Kayşek birliklerinden 35 tugayı yok ettiğimize¹ ve Çan Kayşek birliklerinin taarruz gücü hemen hemen tükendiğine göre, bunlar ani bir saldırıyla Yenan'ı işgal etseler bile, bu ne Halk Kurtuluş Savaşı'nın genel olarak zafere doğru ilerlemesine bir zarar verecek, ne de Çan Kayşek'i kendisini bekleyen kaçınılmaz yıkımdan kurtarabilecektir. Sözün kısası, Çan Kayşek yıkıma giden yolu tutmuş bulunmaktadır. «Milli Meclis»i toplama ve Yenan'a saldırma şeklindeki iki hamleyi yaptığı anda bütün sahtekârlığı ortaya çıkacaktır: bu da Halk Kurtuluş Savaşı'nın ilerleme kaydetmesini sağlayacaktır. Çan Kayşek'in «Milli Meclis»i toplama ve Yenan'a saldırma şeklindeki bu iki hamlesini bütün bölgelerde Parti içindeki ve dışındaki insanlara eksiksiz bir biçimde açıklamalı ve tüm Partiyi, tüm orduyu ve tüm halkı Çan Kayşek'in taarruzunu yerle bir etme ve demokratik bir Çin kurma savaşında birleştirmeliyiz.

II. 9 NİSAN 1947 GENELGESİ

Guamindang, kokuşmuş düzenini kurtarmak amacıyla bir yandan sahte bir Milli Meclis toplamak, sahte bir anayasa hazırlamak. Partimizin temsilciliklerini Nancing, Şanghay ve Çungking'den atmak ve

biçimde taarruza geçerken, düşman ordusu darmadağın bir biçimde sınır bölgesinden kaçmak zorunda kaldı. Ayrıca Kuzeybatı savaş alanındaki ordumuz düşmanın kalabalık ana kuvvetini çok küçük bir kuvvetle durdurdu ve yok etti, böylece öteki savaş alanlarındaki, özellikle de Şansi-Hebey-Şandung-Henan savaş alanındaki birliklerimizin harekâtlarını güçlü bir biçimde desteklemiş ve onların daha çabuk taarruza geçebilmelerine yardım etmiş oldu. Mao Zedung yoldaş, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı, ordumuzun Yenan'dan çekildiği 1947 Mart'ından, bir yıl sonra Kuzeybatı savaş alanında taarruza geçişine kadar sürekli olarak Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nde kaldılar. Bu, büyük bir siyasi önem taşıyordu. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ndeki ve ülkenin öteki Kurtarılmış Bölgelerindeki ordunun ve halkın savaşma azmini ve zafere olan inancını büyük ölçüde artırdı ve güçlendirdi. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ndeyken Mao Zedung yoldaş, ülkenin tüm cephelerinde Halk Kurtuluş Savaşı'nı yönetmeye devam etmekle kalmadı, aynı zamanda Kuzeybatı savaş alanındaki komutayı bizzat eline aldı ve buradaki belgede ortaya konulan «Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesini ve Kuzeybatıdaki Kurtarılmış bölgeleri sarsılmaz bir savaşma azmiyle savunma ve genişletme» hedefini başarıyla gerçekleştirdi. Kuzeybatı savaş alanındaki harekâtlarla ilgili olarak bkz. bu ciltte «Kuzeybatı Savaş Alanı İçin Harekât Tasarısı» s. 128 ve «Kuzeybatıdaki Büyük Zafere ve Kurtuluş Ordusu'nda Yeni Tipte İdeolojik Eğitim Hareketi Üzerine», s. 202.

1. Rakamlar, Temmuz başları ile 13 Kasım 1947 arasındaki dönem için geçerlidir.

Guomindang ile Komünist Partisi'nin birbirlerinden koptuklarını ilan etmek² gibi önlemler alırken, öte yandan da Partimizin Merkez Komitesinin ve Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhının bulunduğu Yenan'a saldırmak ve Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ne saldırmak yolunda adımlar atmıştır.

Guomindang'ın bu önlemleri almış olması, asla onun düzeninin güçlü olduğunu göstermemekte, tam tersine Guomindang düzeninin bunalımının son derece şiddetlendiğini kanıtlamaktadır. Ayrıca, Guomindang'ın Yenan'a ve Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ne karşı giriştiği saldırı, ilkönce Kuzeybatı sorununu çözmek, Partimizin sağ kolunu kesmek, Partimizin Merkez Komitesini ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun Genel Karargâhını Kuzeybatıdan sürüp çıkarmak, sonra da birliklerini Kuzey Çin'e saldırtarak kuvvetlerimizi tek tek yenilgiye uğratmak hedefini gerçekleştirmek için girişilmiş boş bir çabadan başka bir şey değildir.

Merkez Komitesi bu durumda şunları kararlaştırmıştır:

1. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'ni ve Kuzeybatıdaki Kurtarılmış Bölgeleri sarsılmaz bir savaşma azmiyle savunmalı ve genişletmeliyiz; bu hedefi gerçekleştirmek bütünüyle mümkündür.

2. Partimizin Merkez Komitesi ve Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı, Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nde kalmalıdır. Burası, elverişli bir dağlık yöreye, iyi bir kitle temeline, manevra için geniş araziye ve tam bir güvenceye sahip bulunduğumuz bir bölgedir.

3. Aynı zamanda, çalışmalarımızı kolaylaştırmak için, bir Merkez Komitesi Çalışma Komitesi kurmuş bulunuyoruz. Bu Komite, Merkez Komitesinin kendisine verdiği görevleri yerine getirmek üzere kuzeybatı Şansi'ye ya da daha başka bir uygun yere gidecektir.

Bu üç karar geçen ay alınmış ve şimdiden yürürlüğe konulmuştur. Bilginize sunarız.

2. Görüşmeler ve ilişki kurmak için Nancing, Şanghay ve Çungking'de bulunan Çin Komünist Partisi temsilcileri ve görevlileri, 27-28 Şubat 1947'de Guomindang hükümeti tarafından belirtilen süre içinde buldukları yerleri terk etmek zorunda bırakıldılar. Guomindang Merkez Yürütme Komitesi 15 Mart 1947'de Üçüncü Genel Toplantısını yaptı ve Çan Kayşek, bu toplantıda Guomindang'ın Komünist Partisi'nden koptuğunu ve iç savaşı sonuna kadar sürdürmeye kararlı olduğunu ilan etti.

KUZEYB·ATI SAVAŞ ALANI İÇİN HAREKÂT TAŞARISI*

15 Nisan 1947

1. Düşman şimdi oldukça yorgundur, ama henüz bitkin düşmemiştir. Yiyecek ikmalinde önemli güçlükler çekmektedir, ama henüz aşırı güçlükler içinde değildir. Gerçi ordumuz düşmanın 31. Tugayını¹ yok ettiğinden bu yana, çok sayıda düşman kuvvetini imha etmedik ama son yirmi gün içinde, düşmanı yorma ve yiyecek ikmalini önemli ölçüde azaltma hedefine ulaştık ve böylece onu tamamen bitkin düşürdük ve bütün yiyecek ikmalini engellemek ve sonunda onu yok etmek için elverişli koşulları yarattık.

2. Yorgunluğuna ve erzak sıkıntısına karşın bugün düşmanın siyaseti, ana kuvvetimizi San İrmak boyunca doğuya sürmek ve sonra Suyde ve Miçi'yi tutarak, kuvvetlerini «temizlik» harekâtları için bölmektir. Düşman birlikleri 31 Mart'ta Çingcien'e ulaştı, ama hemen kuzeye doğru ilerlemedi. Onların amacı bize açık bir geçit bırakmaktı. Vayaobao'ya doğru batıya ilerlemeleri, bizi Suyde ve Miçi'ye sürmek amacını güdüyordu. Birliklerimizi keşfettiklerinden, şimdi Vayaoobao'nun güneyine ve batısına yöneliyorlar ve daha sonra bizi kuzeye doğru sürmek için tekrar o şehre doğru ilerleyecektir.

3. Bizim siyasetimiz, eski yöntemimizi sürdürmek, düşmanı daha

* Bu telgraf Mao Zedung yoldaş tarafından, o sırada Şensi-Gansu-Ningsia ve Şansi-Suyyuan Kurtuluş Bölgelerinin Halk Kurtuluş Ordusu kuvvetlerinden oluşan ve Peng Dehvay, Ho Lung, Si Çungsun ve diğer yoldaşların konutasındaki Kuzeybatı Sahra Ordusu'na gönderilmiştir.

1. Yen'an'dan kendi inisiyatifiyle çekilen Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu, ana kuvvetini düşmanı pusuya düşürmek üzere Yen'an'ın kuzeydoğusundaki Çinghuabien kesiminde bırakırken, küçük bir kuvveti de düşmanın ana kuvvetini oraya çekmek için Yen'an'ın kuzeybatısındaki Ansay'a kadar gönderdi. 25 Mart 1947'de Hu Zungnan'ın Yeniden Düzenlenmiş 27. Tümenin'in 31. Tugayına bağlı bir Guomintang alayı, tugay karargâhının konutasında, bir tuzağın tam ortasına düştü ve sadece bir saatten biraz uzun süren bir muharebe sonunda bütünüyle yok edildi.

bir süre (bir ay kadar) bu bölgede oyalamaya devam etmektir. Bunun amacı, düşmanı bütünüyle bitkin düşürmek, erzak ikmalini ciddi bir şekilde azaltmak ve sonra da onu yok etmek için bir fırsat kollamaktır. Ana kuvvetimizin, Yulin'e saldırılmak üzere kuzeye ya da düşmanın geri çekilmesini önlemek için güneye gitmekte acele etmesine gerek yoktur. Ordumuzun bu yönteminin, düşmanın nihai yenilgisine giden zorunlu yol olduğu, komutanlara, savaşıtlara ve ayrıca kitlelere açıkça anlatılmalıdır. Düşmanı son derece yorgun ve tamamen aç bir hale getirmedikçe nihai zaferi kazanamayız. Buna «yıprat ve yok et» taktiği denilebilir. Yani bu, düşmanı tamamen bitkin hale getirene kadar yıpratmak ve sonra onu yok etmektir.

4. Şimdi Vayaobao'nun doğu ve kuzeyindeki yörelerde bulunduğunuz göre, sizin için en iyisi düşmanı Vayaobao'nun kuzeyine doğru ilerlemeye zorlamaktır; o zaman Liao Ang'ın² kuvvetlerinin görece zayıf bir kesimine saldırabilir ve düşmanı doğuya ilerlemeye zorlayabilirsiniz; ondan sonra da Ansay'a doğru dönebilir ve düşmanı tekrar batıya ilerlemeye zorlayabilirsiniz.

5. Ama bundan bir hafta sonra Yençang-Yenan hattının güneyindeki ve Yiçuan-Loçuan hattının kuzeyindeki bölgeye beklenmedik bir tarruzda bulunmak ve düşmanın yiyecek ikmal hattını kesmek üzere 359. Tümenin güneye gönderilebilmesi için bütün bu tümene, güneye doğru ilerlemek amacıyla hazırlıklarını tamamlama emrini birkaç gün içinde vermelisiniz.

6. Yukarıdaki görüşleri doğru bulup bulmadığınızı lütfen bildirin.

2. Hu Zungnan'ın komutasındaki Guomindang kuvvetlerinin Yeniden Düzenlenmiş 76. Tümenin Komutanı Liao Ang, daha sonra 11 Ekim 1947'de Çingcien'deki bir muharebede esir alındı.

ÇAN KAYŞEK HÜKÜMETİ BÜTÜN HALK TARAFINDAN KUŞATILMIŞTIR*

30 Mayıs 1947

Bütün halkın düşmanı olan Çan Kayşek hükümeti, şu anda bütün halk tarafından kuşatılmış durumdadır. Gerek askeri, gerekse siyasi cephelerde yenilgilere uğramıştır; şimdi, düşman ilan ettiği güçler tarafından kuşatılmış bir durumdadır ve bir çıkış yolu bulamamaktadır.

Hain Çan Kayşek kligi ve onun efendisi ABD emperyalizmi, durumu yanlış değerlendirdiler. Kendi güçlerini abarttular, halkın gücünü ise küçümsediler. İkinci Dünya Savaşı sonrasında Çin'in ve dünyanın hiç değişmeden olduğu gibi kaldığını sandılar; durumun değişebileceğini ya da kendi iradelerine karşı çıkılabileceğini hesaba katmadılar. Japonya'nın teslim olmasından sonra Çin'de eski düzeni yeniden kurmaya kararlıydılar. Hain Çan Kayşek hükümeti, siyasi danışma ve askeri arabuluculuk gibi aldatmacalarla zaman kazanarak iki milyon asker topladı ve topyekûn saldırıya girişti.

Şimdi Çin'de iki savaş cephesi bulunmaktadır. Çan Kayşek'in istilacı kuvvetleri ile Halk Kurtuluş Ordusu arasındaki savaş, birinci cepheyi meydana getirmektedir. Şimdi de ikinci bir cephe, yani büyük ve haklı öğrenci hareketi ile gerici Çan Kayşek hükümeti arasındaki şiddetli mücadele ortaya çıkmıştır.¹ Öğrenci hareketinin sloganı «Ekmek,

* Bu yorum, Mao Zedung yoldaş tarafından Yeni Çin Haber Ajansı için yazılmıştır. Yorumda, Çin'de olayların beklenildiğinden daha hızlı geliştiğine işaret edilmekte ve Çin devriminin ülke çapındaki zaferi için gerekli bütün koşulları hızla hazırlamaları yolunda halka çağrıda bulunulmaktaydı. Bu öngörü kısa sürede doğrulandı. Gerek bu yorum, gerekse «Kuzeybatı Savaş Alanı İçin Harekât Tasarısı», Kuzey Şensi'de Cing-pien ilindeki Vangciavan'da yazılmıştır.

1. Aralık 1946'dan sonra Guomindang bölgelerindeki geniş öğrenci kitlelerinin açlığa, iç savaşa ve baskıya karşı demokratik ve yurtsever hareketi, Halk Kurtuluş Savaşı'nın gelişmesi ile yeni bir hız kazandı ve Çan Kayşek'in gerici yönetimine karşı mücadelede giderek ikinci bir cephe haline geldi. 1946 Aralık'ının sonlarıyla 1947 Ocak'ının başlarında Peyping, Tiancin, Şanghay ve Nancing de dahil olmak üzere pek çok büyük orta ve büyüklükteki şehirde 500 binden fazla öğrenci, boykota gitti ve Pekin

Barış, Özgürlük» ya da «Açlığa, İç Savaşa ve Baskıya Karşı Çıkalm»dır. Çan Kayşek, «Kamu Düzeninin Korunması İçin Geçici Önlemler»² getirmiştir. Ordusu, polisi, jandarması ve gizli ajanları her yerde öğrenci kitleleriyle çatışmaktadır. Çan Kayşek, silahsız öğrencilere karşı kaba kuvvet kullanıyor, onları tutuklatıyor, hapse atıyor, dövdürüyor ve öldürtüyor; bunun sonucu olarak da öğrenci hareketi her geçen gün güçleniyor. Kamuoyu bütünüyle öğrencilerden yanadır. Çan Kayşek ve uşakları ise tamamen tecrit olmuşlardır ve Çan kayşek'in korkunç yüzü olduğu gibi açığa çıkmıştır. Öğrenci hareketi, bütün halkın hareketinin bir parçasıdır. Öğrenci hareketinin yükselmesi, kaçınılmaz olarak bütün halkın hareketinde de bir yükselme meydana getirecektir. Bu, 1919'daki 4 Mayıs Hareketi³ ile 1935 yılındaki 9 Aralık Hareketi'nin tarihi tecrübesi tarafından doğrulanmaktadır.

Üniversitesi'nde okuyan bir kız öğrencinin ırzına geçen ABD askerlerinin bu vahşice davranışını protesto etmek için gösterilerde bulunarak Çin'deki bütün ABD silahlı kuvvetlerinin geri çekilmesini talep etti. Bu mücadele, derhal işçilerin, öğretmenlerin ve halkın diğer kesimlerinin desteğini kazandı. 4 Mayıs 1947 günü Şanghay'da öğrenciler iç savaşa karşı bir gösteri yaptılar. Aynı zamanda, sekiz bin işçi ve öğrenci Guomindang polis merkezini kuşattı. Yurtsever hareket kısa sürede Nancing, Peyping, Hangçov, Şenyang, Çingdao, Kayfeng ve diğer pek çok şehre yayıldı. Guomindang gericileri, öğrencilerin yurtsever ve demokratik hareketini bastırmak için son derece zorba önlemlere başvurdu. 20 Mayıs günü, ünlü «Kanlı 20 Mayıs Olayı»nda Nancing ve Tiancin'de yüzden fazla öğrenci yaralandı ve tutuklandı. Gene de, geniş halk kitleleri tarafından desteklenen yurtsever öğrenci hareketi basılamadı. Öğrencilerin «Açlığa, İç Savaşa ve Baskıya Karşı Çıkalm» sloganı altında yürüttükleri boykot ve gösteriler ile işçi ve öğretmen grevleri gibi halkın ABD'ye ve Çan Kayşek'e karşı mücadeleleri büyük ve orta büyüklükteki alınıştan fazla şehre yayıldı. 1948 Mayıs'ında Şanghay'daki öğrenciler, kültür işçileri, gazeteciler ve diğer kesimlerden kişilerle birlikte, Japon saldırı kuvvetlerinin ABD tarafından yeniden canlandırılmasına karşı gene pek çok şehre yayılan yurtsever bir hareket başlatıldılar. Öğrencilerin yurtsever mücadeleleri, ülke çapında zafere kadar hiçbir zaman durmadı ve Guomindang'a ağır darbeler indirdi.

2. 18 Mayıs 1947 tarihinde Çan Kayşek hükümeti tarafından alınan bu önlemler, ondan fazla kimse tarafından birlikte dilekçe verilmesini kesinlikle önlüyor ve işçiler ve öğrenciler tarafından girişilecek bütün grev ve boykotlar ile her türlü gösteriyi yasaklıyordu. Ayrıca yerel Guomindang makamlarını, halkın yurtsever ve demokratik hareketlerini kanla bastırmak için «gerekli uygulamalar»da bulunma ve «olağanüstü önlemler» alma konusunda yetkili kılıyordu.
3. 4 Mayıs 1919 günü Pekin'de öğrenciler, Çin'in Şantung üzerindeki egemenlik haklarından birçoğunun, o sırada Paris'te toplantıda bulunan İngiltere, ABD, Fransa, Japonya, İtalya ve öteki emperyalist ülkeler tarafından Japonya'ya devredilmesine karşı gösteride bulundular. Bu öğrenci hareketi, ülkede hemen yankı yaptı. 3 Haziran'dan sonra, proleterya, şehir küçük burjuvazisi ve hatta milli burjuvazinin geniş kesimlerini kapsayan ülke çapında bir antiemperyalist ve antifeodal devrimci harekete dönüştü.

ABD emperyalizmi ve onun sadık uşığı Çan Kayşek, Japon emperyalizmi ve onun sadık uşığı Vang Cingvey'in yerini aldıktan ve Çin'i ABD sömürgesi haline getirme, bir iç savaş başlatma ve faşist diktatörlüğü güçlendirme siyasetlerini benimsediklerinden beri, kendilerini bütün Çin halkının düşmanı ilan etmişler ve bütün halk kesimlerini açlığın ve ölümün eşğine sürüklemişlerdir. Bu durum, bütün halk kesimlerini, gerici Çan Kayşek hükümetine karşı bir ölüm kalım mücadelesinde birleşmeye zorlamış ve bu mücadelenin hızla gelişmesini sağlamıştır. Halk için başka çıkar yol yoktur. Çin halkının, Çan Kayşek hükümetinin gerici siyasetleri altında ezilmiş ve kendi kurtuluşları için birleşmiş kesimleri, işçilerden, köylülerden, şehir küçük burjuvazisinden, milli burjuvaziden, aydınlanmış eşraftan, öteki yurtsever unsurlardan, azınlık milliyetlerinden ve yurtdışında yaşayan Çinlilerden oluşmaktadır. Bu, çok geniş bir birleşik cephedir.

Çan Kayşek hükümeti tarafından öteden beri izlenen son derece gerici mali ve ekonomik siyasetler, şimdi, bugüne kadarki en büyük ihanet antlaşması olan Çin-ABD Ticaret Antlaşması'yla daha da ağırlaştırılmıştır. Bu antlaşma temelinde, ABD'nin tekelci sermayesi ile Çan Kayşek'in bürokrat-komprador sermayesi iç içe geçmişlerdir ve bütün ülkenin ekonomik hayatını denetim altında tutmaktadırlar. Bu da dizginsiz bir enflasyona, eşi görülmemiş fiyat artışlarına, sanayi ve ticarete milli burjuvazi içindeki iflasların yaygınlaşmasına ve emekçi kitlelerin, devlet memurlarının ve öğretmenlerin yaşam koşullarının günden güne kötüleşmesine yol açmaktadır. Bu koşullar altında, bütün halk kesimlerinin birleşmekten ve yok olmamak için savaşmaktan başka çareleri yoktur.

Askeri baskı ve siyasi aldatmaca, Çan Kayşek'in gerici yönetimini sürdürmek için kullandığı başlıca iki araçtır. Şimdi halk, bu araçların her ikisinin de hızla yok oluşuna tanık olmaktadır.

Çan Kayşek'in ordusu bütün savaş alanlarında yenilgiye uğramıştır. Geçen Temmuz ayından itibaren on bir aylık bir süre içinde sadece düzenli birliklerinden 90 kadar tugay saf dışı edilmiştir. Askerleri artık, geçen yıl Çangçun, Çengde, Çangciaku, Heze, Huayyin ve Andung'u işgal ettikleri, hatta bu yıl Linyi ve Yenan'ı işgal ettikleri zamanki kadar böbürlenmiyorlar. Çan Kayşek ve Çen Çeng, Halk Kur-

tuluş Ordusu'nun gücünü ve savaş yöntemlerini yanlış değerlendirmişlerdir. Bunlar, geri çekilişlerimizi korkaklığımıza bağladıkları ve birtakım şehirleri terk etmemizi de yenilgi saydıkları için, Çin Seddi'nin güneyinde üç ya da en fazla altı ay içinde işimizi bitireceklerini umuyorlar ve daha sonra da Kuzeydoğuda hesabımızı görmeye girişeceklerini düşünüyorlardı. Oysa aradan on ay geçtiğinde, Çan Kayşek'in bütün istilacı birlikleri çaresiz bir durumda kalmışlardır; Kurtarılmış Bölgeler halkı ve Halk Kurtuluş Ordusu tarafından bütünüyle kuşatılmışlardır ve kurtulabilmeleri son derece zordur.

Çan Kayşek birliklerinin cephe gerisine ulaşan yenilgi haberleri arttıkça, onun gerici hükümetinin baskısı altında boğulan geniş halk kitlelerinin acılarının dineceği ve kurtuluşlarına kavuşacakları yolundaki umutları da artmaktadır. Şu sıralarda, Çan Kayşek'in çevirdiği her siyasi dolap boşa çıkmaktadır. Hiçbir şey gericilerin umduğu gibi çıkmamıştır. Bir «anayasa» kabul etmek üzere bir «Milli Meclis» toplamak, tek parti hükümetini «çok partili bir hükümet şeklinde yeniden düzenlemek» gibi önlemler ve bunlar gibi daha birçok şey, başlangıçta Komünist Partisi'ni ve öteki demokratik güçleri tecrit etmek amacını güdüyordu. Fakat bunlar ters sonuçlar vermiştir; tecrit olan Komünist Partisi ya da herhangi başka bir demokratik güç değil, gericilerin kendileridir. Artık Çin halkı, Çan Kayşek'in «Milli Meclisi»nin, «anayasa»sının ve «çok partili hükümet»inin aslında ne olduğunu kendi tecrübeleriyle biliyor. Daha önceleri birçok Çinli, esas olarak da orta kesimlere mensup olanlar, Çan Kayşek'in bu oyunları hakkında şu ya da bu ölçüde birtakım hayaller beslemekteydiler. Ortaya attığı «barış görüşmeleri» için de aynı şey söz konusudur. Şimdi Çan Kayşek, birçok önemli ateşkes anlaşmasını yırtıp attığına ve iç savaşa karşı çıkararak barış isteyen öğrenci kitlelerinin karşısına süngüyle çıktığına göre, halkı aldatmak isteyenler ya da siyasi bakımdan tamamen tecrübesiz olanlar dışında hiç kimse bundan böyle onun sözüm ona «barış görüşmeleri» palavralarına inanmayacaktır.

Bütün olaylar, bizim değerlendirmemizin doğru olduğunu ortaya koymuştur. Biz, Çan Kayşek hükümetinin bir ihanet, iç savaş ve diktatörlük hükümetinden başka bir şey olmadığını defalarca belirttik. Bu hükümet, Çin'i bir ABD sömürgesi haline getirmek ve kendi diktatör-

lük yönetimini sürdürebilmek için Çin Komünist Partisi'ni ve bütün öteki demokratik güçleri yok etmeyi amaçlamaktadır. Bu hükümet, bu gerici siyasetleri benimsemiş olduğundan, siyasi bakımdan bütün itibarını ve gücünü yitirmiştir. Çan Kayşek hükümetinin iktidarı geçici ve yüzeyseldir: aslında bu, dış görünüşüyle güçlü, ama özünde zayıf bir hükümettir. Nerede ve hangi cepheden saldırırsa saldırısın, geri püskürtülmesi mümkündür. En sonunda ister istemez kitlelerin ayaklanmasına yol açacak, yandaşları tarafından terk edilecek ve ordusu topyekûn imha olacaktır. Bütün olaylar, bu değerlendirmenin doğruluğunu ortaya koymuştur ve koymaya devam edecektir.

Çin'de olayların gelişmesi, umulduğundan daha hızlı olmaktadır. Bir yandan da Çan Kayşek'in hâkimiyeti altındaki bölgelerde halkın mücadelesi ilerlemektedir; bunların her ikisi de hızla gelişmektedir. Çin halkı, barışçı, demokratik ve bağımsız bir yeni Çin'in kurulması için gerekli bütün koşulları hızla hazırlamaktadır.

KURTULUŞ SAVAŞININ İKİNCİ YILI İÇİN STRATEJİ*

1 Eylül 1947

1. Savaşın birinci yılında (geçen yılın Temmuz'undan bu yılın Haziran'ına kadar) 97 buçuk düzenli tugay ya da 780 bin asker, toplam 340 bin kişilik kukla birlikler, düzeni koruma birlikleri vb., yani toplam 1 120 000 düşman askerini imha ettik. Bu, büyük bir zaferdi, düşmana ağır bir darbe indirdi, bütün ülkedeki halkı sevindirdi, düşman kampında derin bir karamsarlık yarattı ve düşmanın ordumuz tarafından toptan imhasının ve kesin zaferin temelini attı.

2. Savaşın birinci yılında düşman, 248 düzenli tugayının 218'ini ya da 1 600 000'den fazla asker ve özel kuvvetlere (deniz kuvvetlerine, hava kuvvetlerine, topçuya, istihkâm birliklerine ve zırhlı birliklere),

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung ve Merkez Komitesi Kuzey Şensi'deki Ciasien ilinde Çuguançay'da buldukları sırada, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alındı. Talimat, Kurtuluş Savaşının ikinci yılı için temel görevi belirliyordu. Bu görev, savaşı ana kuvvetlerimizle Guomindang bölgelerine aktarmak ve iç hatlarda çarpışmaktan dış hatlarda çarpışmaya geçmek, yani stratejik savunma aşamasından stratejik saldırı aşamasına geçmektir. Mao Zedung yoldaşın saptadığı stratejik plana uygun olarak Halk Kurtuluş Ordusu, Temmuz-Eylül 1947'de ülke çapında saldırıya geçti. Şansi-Hebey-Şandong-Henan Sahra Ordusu 30 Haziran'da güneybatı Şandong'da San İmağı geçti. Ağustos başlarında Lunghay Demiryolunu aşarak Dabie Dağları'na yürüdü. Şansi-Hebey-Şandong-Henan Sahra Ordusunun Tayyue Ordusu, San İmağı güney Şansi'de Ağustos sonlarında geçti ve batı Henan'a girdi. Doğu Çin Sahra Ordusu, düşmanın yoğun bir saldırısını yerle bir ettikten sonra, Eylül başında güneybatı Şandong'a girdi. Aynı ay içinde Doğu Çin Sahra Ordusu'nun Şandong ordusu, doğu Şandong'daki düşmana karşı bir saldırıya geçti. Kuzeybatı Sahra Ordusu, Ağustos sonlarında taarruza geçti. Şansi-Cahar-Hebey Sahra Ordusu, Eylül başında Peyping-Hankov Demiryolunun kuzey kesimi boyunca düşmana karşı bir saldırıya girişti. Kuzeydoğu Sahra Ordusu, Kuzeydoğuda giriştiği yaz taarruzundan hemen sonra, Eylül ayından başlayarak, Çangçun-Cilin-Siping bölgesinde ve Peyping-Liaoning Demiryolu boyunca uzanan Cinsi-Yisien kesiminde, büyük çapta bir güz saldırısına geçti. Bütün bu savaş alanlarındaki saldırılar, tüm Halk Kurtuluş Ordusu'nun giriştiği bir genel taarruzu oluşturuyordu. Bu geniş çaplı taarruz, Kurtuluş Savaşında bir dönüm noktasına yol açtı ve savaş durumunda köklü bir değişiklik yarattı. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», s. 151.

kukla birliklere, ulaştırma polisi birliklerine ve düzeni koruma birliklerine bağlı aşağı yukarı 1 milyon kiři kullananarak, Kurtarılmış BÖlgelere karşı büyük çapta bir saldırıya geçti. Ordumuz, haklı olarak iç hatlarda savaşma stratejisini benimsedi ve inisiyatifi her zaman ve her yerde elinde tutmak uğruına 300 binden fazla kayıp vermeyi ve dūřmanın geniş arazileri işgal etmesini göze aldı. Bunun sonucu olarak, 1 120 000 dūřman askerini yok etmeyi başardık, dūřmanı kuvvetlerini dağılmaya zorladık, kendi kuvvetlerimizi çelikleştirdik ve sağlamlaştırdık, Kuzeydoęuda Cehol'de, doęu Hebey'de, güney şansi'de ve kuzey Henan'da, stratejik karşısaldırılar başlattık. Geniş bölgeleri geri aldık ve yeni geniş bölgeleri kurtardık.¹

3. Savaşın ikinci yılında, ordumuzun temel görevi, ÷lke çapında bir karşısaldırıya geçmektir; yani esas kuvvetlerimizi dış hatlara doğru ilerlemek üzere kullanmak, savaşı Guomindang bölgelerine kaydırmak, dış hatlarda çok sayıda dūřman imha etmek ve savaşı Kurtarılmış Bölgelere kaydırmaya, insan gücünü ve malzeme kaynaklarımızı tahribe ve tüketmeye devam eden ve çok uzun bir süre dayanmamızı olanaksız kılan Guomindang'ın karşıdevrimci stratejisini tamamen bořa çıkarmaktır. Savaşın ikinci yılında, ordumuzun kısmi bir görevi de, esas kuvvetlerimizin bir bölümünü ve bölgesel birliklerimizin çoğunu kullanarak iç hatlarda çarpışmaya devam etmek, dūřmanı orada imha etmek ve kaybedilen toprakları geri almaktır.

1. Kuzeydoęuda Cehol'deki ve doęu Hebey'deki bu stratejik karşısaldırı kuzeydoğu Halk Kurtuluş Ordusu'nun 1947 yaz saldırısıydı. Halk Kurtuluş Ordusu, 13 Mayıs'ta bu cephelerde aynı anda saldırılara girişti ve 1 Temmuz'a kadar 80 binden fazla dūřman askerini yok etti ve kırktan fazla il merkezini geri aldı. Dūřmanın, Kuzeydoęu Çin'deki Kurtarılmış Bölgeleri birbirinden koparma planı tamamen bořa çıkarıldı. Dūřman birlikleri, Çin Çangçun Demiryolu ve Peyping-Liaoning Demiryolu bo unca iki dar koridora sür÷klenerek «kilit noktaları savunmaya» zorlandı. Bu, Kuzeydoęu Çin'deki durumun bütünüyle değişmesine yol açtı. Güney şansi ve kuzey Henan'daki stratejik karşısaldırı, şansi-Hebey-şandung-Henan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuzey Honan'da ve güney şansi'deki Danng-Puçov Demiryolunun iki yanında 1947 Mart ve Mayıs arasında başlattığı saldırıları kapsıyordu. Kuzey Henan'daki ordumuz 23 Mart'ta saldırıya geçti. Yencin, Wangvu, Puyang ve Fengçi u'yu birbiri ardı sıra ele geçirdikten sonra, ordumuz bu başarılardan sonuna kadar yararlanmak üzere Kuzeye döndü. 28 Mayıs'ta Çisien, Cunsien, Huasien ve Tangyin'i ele geçirmiş ve 45 binden fazla dūřman askerini imha etmiş bulunuyordu. Güney şansi'deki birliklerimiz 4 Nisan'da taarruz harekâtlarına başladılar. 4 Mayıs'ta içlerinde Çuvo, Sinciang ve Yungci'nin de bulunduğu 22 il merkezini ve Sarı Irmak üzerindeki iki önemli geçit yeri olan Yumenku ile Fenglingdu'yu ele geçirmiş ve 18 binden fazla dūřman askerini yok etmiş bulunuyorlardı.

4. Ordumuz, dış hatlarda çarpışma ve savaşı Guomindang bölgelerine kaydırma siyasetini yürütürken hiç kuşkusuz birçok güçle karşılaşacaktır. Çünkü Guomindang bölgelerinde yeni üsler kurmak zaman alır ve biz ancak, ileri geri hareketli birçok harekât sırasında çok sayıda düşmanı imha ettiğimiz, kitleleri harekete geçirdiğimiz, toprağı dağıttığımız, siyasi iktidarımızı kurduğumuz ve halkın silahlı kuvvetlerini inşa ettiğimiz zaman istikrarlı üsler kurabiliriz. O zamana kadar, hayli güçlük çekeceğiz. Ama bunların üstesinden gelinebilir ve gelinmelidir. Çünkü düşman daha da çok yayılmaya zorlanacak ve çok geniş alanlar, hareketli harekâtlarımız için ordumuza elverişli savaş alanları haline gelecek ve bundan dolayı hareketli savaş vermemiz mümkün olacaktır. Bu alanlardaki geniş kitleler, Guomindang'tan nefret ediyor ve bizi destekliyor; düşman kuvvetlerinin bir kesimi hâlâ görelî olarak yüksek bir savaş gücüne sahip olmakla birlikte, bir bütün olarak alındığında, düşmanın morali ve savaş gücü bir yıl öncekinden çok daha düşüktür.

5. Guomindang bölgelerindeki çarpışmalarda zaferin anahtarları şunlardır; birincisi, çarpışma fırsatlarını iyi değerlendirmek, cesur ve kararlı olmak ve mümkün olduğu kadar çok muharebe kazanmak; ikincisi, kitleleri kazanma siyasetini kararlılıkla yürütmek ve ordumuzun yanında yer almaları için geniş kitlelerin çıkarlarını gözetmek. Bu iki noktayı gerçekleştirirsek zaferi kazanırız.

6. Bu yılın Ağustos sonuna kadar düşman kuvvetlerinin dağılımı, imha edilenler ya da ezici darbeler yiyenler dahil, güney cephesinde 157, kuzey cephesinde 70 ve Guomindang'ın geri bölgelerinde 21 tugaydı. Bütün ülkede toplam olarak hâlâ 248 tugayı vardı ve gerçek asker sayısı aşağı yukarı 1 500 000'di. Özel kuvvetlerdeki, kukla birliklerdeki, ulaştırma polisi ve düzeni koruma birliklerindeki asker sayısı aşağı yukarı 1 200 000'di. Düşmanın cephe gerisindeki askeri kurumlarda çalışan ve savaşa doğrudan ilgisi olmayanlar aşağı yukarı 1 milyon kaddı. Böylece tüm düşman kuvvetleri, yaklaşık olarak 3 700 000'di. Güney cephesindeki birliklerin 117 tugayı Gu Çutung'un grubuna, yedisi Ceng Çien'in grubuna ve diğerlerine, 33 tanesi de Hu Zungnan'ın grubuna aittir. Gu Çutung'un grubunun 117 tugayından 63'ü imha edilmiş ya da ezici darbeler yemiştir. Bunların bazıları takviye edileme-

miştir. Bazıları takviye edilmiş olmakla birlikte az askere ve düşük bir savaş gücüne sahiptir, bazıları da insan gücü ve silah bakımından oldukça iyi takviye edilmiş ve savaş güçleri belirli bir oranda tazelenmişse de henüz eskisinden çok zayıftır. İmha edilmeyen ya da ezici darbeler yemeyen sadece 54 tugay vardır. Gu Çutung'un bütün kuvvetlerinin 82-85 tugayından garnizon hizmetlerinde yararlanılmakta ve bunlar sadece yerel manevralarda kullanılabilir. Stratejik manevralar için kullanılabilen tugayların sayısı 32-35'ten fazla değildir. Ceng Çien grubunun 7 tugayı ve diğerleri esas olarak sadece garnizon hizmetinde kullanılabilir; zaten bunlardan biri, ezici bir darbe yemiştir. Hu Zungnan'ın grubundaki 33 tugayın (doğu Lançov'dakiler, Ning-sia ve Yulin'in güneydekiler ve Linfen ile Loyang'ın batısındakiler dahil) 12'si imha edilmiş ya da ezici darbeler yemiştir. Sadece yedi tugay stratejik manevralarda kullanılabilir; gerisi garnizon hizmetindedir. Kuzey cephesindeki düşman tugaylarının toplam sayısı yetmiştir. Kuzeydoğu grubunda 26 tugay vardır ve bunların da 16'sı imha edilmiş ya da ezici darbeler yemiştir. Sun Liençung'un grubunda 19 tugay vardır ve bunların sekizi imha edilmiş ya da ezici darbeler yemiştir; Fu Zoyi'nin on tugayı vardır; bunların ikisi ezici darbeler yemiştir. Yen Sişan'ın 15 tugayı vardır; bunların dokuzu imha edilmiş ya da ezici darbeler yemiştir. Bu düşman birlikleri, şimdi esas olarak savunma durumundadır ve ancak küçük bir kesimi hareketli savaşlarda kullanılabilir. Guomintang'ın cephe gerisi bölgelerinde sadece 21 tugay garnizon hizmetindedir. Sekizi Sinciang ve batı Gansu'da, yedisi Sicuan ve Sikang'da, ikisi Yunnan'da, ikisi Guangtung'da (bu imha edilen 69. Tümendir) ve ikisi Tayvan'dadır. Alu eyalette, Hunan Guangsi, Guycov, Fucien, Çeciang ve Ciangsi'de düzenli hiçbir düşman birliği yoktur. Guomintang bu yıl ABD'nin yardımıyla, cepheyi takviye etmek ve birkaç yeni tugay ve takviye alayı yetiştirmek üzere 1 milyon kişiyi askere almayı planlamaktadır. Bununla birlikte ordumuz, savaşın birinci yılında yaptığı gibi, ayda ortalama sekiz düşman tugayını imha edebilirse ve ikinci yıl da 96-100 tugay daha imha ederse (zaten Temmuz'da ve Ağustos'ta 16 buçuk tugayı imha etmiş bulunuyoruz) o zaman düşman ordusu daha da ve büyük ölçüde zayıflayacak, stratejik

yedeği asgariye inecek, ülkenin her yerinde savunma durumuna geçmek zorunda kalacak ve her yerde hücumlarımızla yüz yüze gelecektir. Guomindang 1 milyon kişiyi askere almayı ve yeni tugaylar ve takviye alayları yetiştirmeyi planlasa da, bu hiçbir işe yaramayacaktır. Guomindang'ın askere kaydetmedeki biricik yönetimi, zor kullanmak ve asker kiralamak olduğu için, 1 milyona ulaşması kesinlikle güç olacak ve birçok kimse kaçacaktır. Bundan başka ordumuz, dış hatlarda çarpışma siyasetini yürüterek düşmanın insan gücü ve malzeme kaynaklarını azaltabilecektir.

7. Ordumuzun harekât ilkeleri, daha önce saptandığı gibi kalmaktadır:

Önce, dağılmış, tecrit edilmiş düşman kuvvetlerine hücum et (bu ilke, bu yılın Şubat'ında Layvu harekâtında² ve Temmuz'unda güneybatı Şandung harekâtında³ olduğu gibi, birkaç tugayı imhayı hedef almış geniş çaplı imha seferleri için de geçerlidir); bir araya toplanmış ve güçlü düşman kuvvetlerine daha sonra hücum et.

Önce orta ve küçük şehirleri ve geniş köylük bölgeleri ele geçir; büyük şehirleri daha sonra al.

Düşmanın etkili gücünü imha etmeyi esas hedefimiz haline getir; bir yeri zapt etmeyi ya da elde tutmayı esas hedefimiz haline getirme. Bir yeri zapt etmek ya da elde tutmak, düşmanın etkili

2. Layvu harekâtı, Doğu Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Şandung Eyaleti'nde güneydoğu Cinan'da, Layvu bölgesindeki hareketli savaş harekâtıydı. 1947 Ocak ayı sonlarına doğru, Guomindang birlikleri Şandung Kurtuluş Bölgelerine hem kuzeyden, hem güneyden bir saldırıya geçtiler. Güneyden, sekiz yeniden örgütlennmiş Guomindang tümeni, Yiho ve Şuho İrmakları boyunca üç koldan kuzeye doğru ilerledi. Li Siençu'nun grubuna ait üç Guomindang kolordusu, onlarla uyum halinde, Mingsuy, Zicuan ve Boşan'dan güneye Layvu'ya ve Sintay'a doğru ilerledi ve doğu Çin Halk Kurtuluş Ordusu ile Yi-Meng dağlık bölgesinde belirleyici bir muharebeye girişmek istedi. Ordumuz, kuvvetlerinin bir kısmını düşmanın güneyden ilerlemesini engellemek için kullandı; ama esas kuvvetimiz kuzeye, Layvu'ya doğru ilerledi ve Li Siençu grubunu imha etti. 60 bin kişiyi aşan düşman birlikleri, 20 Şubat'ta başlayan ve 23 Şubat ikindisinde sona eren bir muharebede bütünüyle imha edildi. Guomindang'ın Şuçov bastırma karargâhının 2. Bastırma Bölgesi komutan vekili Li Siençu esir edildi ve 13 şehir geri alındı.

3. Bu Güneybatı Şandung harekâtı, Şansi-Hebey-Şandung-Henan Halk Kurtuluş Ordusu'nun, güneybatı Şandung Eyaleti'nde Heze, Yunçeng, Cuye, Dingtao, Cinsiang ve Caosien bölgesindeki seferidir. Bu seferde, Guomindang'ın dört tümen karargâhı ve 9 buçuk tugayı olmak üzere toplam 56 binden fazla askeri imha edildi.

gücünü imha etmenin sonucudur ve çoğu zaman bir yer, ancak birkaç kez el değiştirdikten sonra bütünüyle zapt edilir ya da elde tutulabilir.

Her muharebede, mutlak olarak üstün bir kuvvet topla, düşman kuvvetlerini tamamen kuşat, onları sonuna kadar imha etmeye çalış ve hiçbirinin ağdan kurtulmasına izin verme. Özel durumlarda, düşmana ezici darbeler indirme yöntemini kullan; yani ordumuzun öteki düşman kuvvetlerini ezmek üzere birliklerini hızla kaydırabilmesini sağlamak için düşmanın bir bölümünü imha etmeyi ve bir bölümünü de bozguna uğratmayı hedef alarak, bir cephe hücumu düzenlemek ve düşmanın kanatlarından birine ya da her ikisine birden saldırmak amacıyla bütün kuvvetlerimizi topla.

Öte yandan, hazırlıksız hiçbir muharebeye tutuşma, kazanacağından emin olmadığın hiçbir muharebeyi kabul etme; her muharebeye iyi hazırlanmak için elinden geleni yap; düşmanla aramızdaki belli bir durumda zaferi sağlama bağlamak için her çabayı göster. Öte yandan, bizim savaşma tarzımızı tam anlamıyla ortaya koy; muharebede yiğitlik, fedakârlıktan korkmamak, yorgunluktan yılmamak, sürekli savaşmak (yani kısa bir süre içinde birbiri ardı sıra muharebelere girmek.)

Düşmanı hareketli savaşa çekmeye çalış, ama aynı zamanda mevzi hücumu taktiklerini öğrenmeye ve düşmanın müstahkem mevkiilerini ve şehirlerini büyük ölçüde ele geçirmek için topçu ve istihkâm birlikleri kurmaya önem ver.

Zayıf bir şekilde savunulan bütün müstahkem mevkilere ve şehirlere kararlılıkla hücum et ve onları ele geçir. Uygun durum ve zamanlarda koşulların elverdiği ölçüde, az çok güçlü bir şekilde savunulan bütün müstahkem mevkilere ve şehirlere uygun alanlarda hücum et ve onları ele geçir. Şimdilik, güçlü bir şekilde savunulan bütün müstahkem mevkiileri ve şehirleri bir yana bırak.

Düşmandan ele geçirilen silahların tümü ve esir alınan askerlerin çoğuyla (erlerin yüzde 80-90'ı ve küçük rütbeli subayların birazıyla) kuvvetlerimizi takviye et, takviyeni esas olarak düşmandan ve Guomindang bölgelerinden gelenlerden ve kısmen de es-

ki Kurtarılmış Bölgelerden yapmaya çalış; bu, özellikle güney cephesindeki ordular için geçerlidir.

Bütün yeni ve eski Kurtarılmış Bölgelerde toprak reformu kararlılıkla uygulanmalı (bu, uzun bir savaşı omuzlayabilmek ve ülke çapında zafer kazanmak için en çok muhtaç olduğumuz şeydir), üretimi artırmalı, tutumlu davranmalı ve savaş sanayisinin inşasını güçlendirme-
liyiz. Bunların tümü de cephede zafer için gereklidir. Ancak bunları gerçekleştirerek uzun bir savaşa dayanabilir ve bütün ülkede zafer kazanabiliriz. Bunları gerçekleştirirsek uzun bir savaş sürdürmemiz ve zafere ulaşmamız kesindir.

8. Yukarıdakiler, bu yılki savaşı özetlemekte ve gelecekteki savaşın ilkelerini ortaya koymaktadır. Bütün bölgelerdeki yönetici yoldaşlar bu ilkeleri, herkesin kendi görevini kavrayabilmesi ve görevini kararlılıkla ve bocalamadan yerine getirebilmesi için, alay ve daha üst kademelerdeki, bölge Parti komitesi ve daha üst kademelerdeki, bölge komiserliği ve daha üst kademelerdeki bütün kadrolara iletmekle yükümlüdürler.

ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU'NUN BİLDİRİSİ*

Ekim 1947

Çan Kayşek'in saldırısını ezen Çin Halk Kurtuluş Ordusu, şimdi geniş ölçüde bir karşısaldırıya geçmiş bulunmaktadır. Güney cephesindeki ordularımız Yangze Irmağı vadisi boyunca, kuzey cephesindeki ordularımız Çin Çangçun Demiryolu ile Peyping-Liaoning Demiryolu boyunca ilerlemektedir. Birliklerimizin girdiği her yerde düşman ardına bakmadan kaçıyor ve halk bizi büyük sevinçle karşılıyor. Düşmanla bizim aramızdaki durum bir yıl öncesine göre temelden değişmiş durumdadır.

Bu savaşta ordumuzun amacı, milletimize ve dünyaya tekrar tekrar ilan edildiği gibi Çin halkının ve milletinin kurtarılmasıdır. Bugün amacımız bütün ülke halkının dileğini yerine getirmek, yani iç savaşın baş suçlusu Çan Kayşek'i devirmek ve halk ile milleti kurtarma genel hedefine ulaşmak için demokratik bir koalisyon hükümeti kurmaktır.

Çin halkı, sekiz uzun yıl boyunca kendi kurtuluşu ve milli bağımsızlığı için Japon emperyalizmine karşı kahramanca dövüştü. Japonların teslim olmasından sonra halk barış özleminin gerçekleşmesini istiyordu: ama Çan Kayşek, halkın bütün barış çabalarını paramparça etti ve halkı eşi görülmemiş bir iç savaş felaketine sürükledi. Bundan dolayı, ülkedeki bütün halk kesimlerinin Çan Kayşek'i devirmekten başka seçecekleri bir yol kalmadı.

Çan Kayşek'in iç savaş siyaseti bir rastlantı değil, Çan'ın ve onun gerici kliğinin sürekli olarak izledikleri halk düşmanı siyasetin kaçınıl-

* Bu siyasi bildiri Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Komutanlığı adına Mao Zedung tarafından kaleme alındı. Çin'in o günkü siyasi durumunu tahlil eden bu bildiri „Çan Kayşek'i devirelim ve bütün Çin'i kurtaralım!» sloganını attı ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve aynı zamanda Çin Komünist Partisi'nin, Sekiz Temel Siyasetini ilan etti. 10 Ekim 1947'de yayımlanan bu bildiri «10 Ekim Bildirisi» olarak bilinir. Bildiri, Kuzey Şensi'de, Ciasien İlinde, Şençuanbao'da kaleme alındı.

maz sonucudur. Çan Kayşek daha 1927 yılında nankörce davranarak, Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki devrimci ittifaka ihanet etti¹ ve devrimci Üç Halk İlkesi ile Sun Yatsen'in üç büyük siyasetine sırt çevirdi.² Ardından bir diktatörlük kurdu, emperyalizme teslim oldu, iç savaşı tam on yıl sürdürdü ve başımıza Japon haydutlarının saldırısını sardı. 1936 Sian Olayı'nda Çin Komünist Partisi kötülüğe iyilikle karşılık verdi ve yaptıklarına pişman olur da hayatında yeni bir dönüm noktasına ulaşır ve Japon saldırganlarına karşı mücadeleye katılır umuduyla, General Çang Sueliang ve Yang Huçeng'le birlikte hareket ederek Çan Kayşek'i serbest bıraktı. Ama o, her türlü minnet duygusundan yoksun olduğunu bir kez daha kanıtladı; Japon istilacılarına karşı pasif, halkı ezmede ise aktif bir şekilde davrandı; Komünist Partisi'ne karşı büyük bir düşmanlık gösterdi. Önceki yıl (1945'te) Japonya teslim oldu ve Çin halkı bir kez daha Çan Kayşek'i bağışladı ve başlattığı iç savaşa son vermesini, demokrasi uygulamasını, barıştan ve milli yeniden inşadan yana olan bütün partilerle elbirliği etmesini istedi. Ama ateşkes anlaşmasının imzalanmasının, Siyasi Danışma Konferansı kararlarının kabul edilmesinin ve dört vaadin³ ilan edilmesinin hemen ardından sözünün eri olmayan Çan Kayşek gene sözünden döndü. Halk, çoğunluğun çıkarları uğruna, ülkenin iyiliği için bağışlayıcı ve uzlaşıcı olduğunu defalarca gösterdi; ama ülkenin ve milletin geleceğini ayaklar altına alan Çan Kayşek, Amerikan emperyalizminin de yardımıyla, halka karşı görülmemiş bir saldırıya girişmekte kararlıydı. Ateşkes anlaşmasının ilan edildiği geçen yılın (1946) Ocak ayından bugüne kadar, Çan Kayşek, düzenli birliklerinden 220 tugaydan fazlasını ve hemen bir milyon karışık birliği⁴ seferber etti, Çin halkının Japon emperyalistlerinden kanlı mücadeleler sonucu söküp aldığı Kurtarılmış Bölgelere karşı büyük bir saldırıya girişti. Ve birbiri

1. Bkz. bu ciltte «Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda Zaferden Sonra Durum ve Siyasetimiz», Not 7, s. 15.

2. Bkz. bu ciltte «Çan Kayşek'in Sözcüsünün Bir Açıklaması Üzerine» Not 2, s.45.

3. «Dört vaat» 1946 yılında toplanan Siyasi Danışma Konferansı'nın açılış oturumunda Çan Kayşek tarafından yapılmıştı. Bunlar, halkın özgürlüğünü güvence altına almak, siyasi partilerin yasal statülerini güvence altına almak, bir genel seçime gitmek ve siyasi tutukluları serbest bırakmaktır.

4. Karışık birlikler sözü ile Guomindang'ın düzensiz birlikleri kastediliyor. Bunlar yerel düzeni koruma birlikleri, ulaştırma polisi birlikleri, jandarmalar, Guomindang'ın devraldığı ve yeniden örgütlediği kukla birlikler vb. idi.

ardı sıra Şenyang, Fuşun, Bensi, Siping, Çangçun, Yungci, Çengde, Cining, Çangciaku, Huayyin, Heze, Linyi, Yenani, Yentay şehirlerini ve geniş köylük bölgeleri ele geçirdi. Çan Kayşek birlikleri her gittikleri yerde yakıp yıkıyor, ırza geçiyor, yağmaya girişiyor ve üç zulüm siyasetini⁵ uygulayarak tıpkı Japon eşkiyaları gibi davranıyorlar. Geçen yılın Kasım ayında, Çan Kayşek sahte bir milli meclis topladı ve sahte bir anayasa ilan etti. Bu yılın Mart'ında, Komünist Partisi temsilcilerini Guomindang bölgelerinden attı. Temmuz ayında halka karşı genel bir seferberlik ilan etti.⁶ Halkın ülkenin çeşitli yerlerindeki iç savaşa, açlığa, ABD emperyalizminin saldırısına karşı giriştiği haklı hareketlere, işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, şehir halkının, memurların ve öğretmenlerin verdikleri var olma mücadelesine karşı Çan Kayşek'in benimsediği siyaset baskı, tutuklama ve katliam siyaseti olmuştur. Ülkemizdeki azınlık milliyetlerine karşı, Han şovenizmi siyasetini, yani her yola başvurarak sürdürülen bir zulüm ve sindirme siyaseti izlemiştir. Çan Kayşek yönetimi altındaki bütün bölgelerde yozlaşma almış yürümüştür, gizli ajanlar kol gezmektedir, bir yığın vergi halkın belini bükmektedir, fiyatlar durmadan yükselmektedir, ekonomi iflas durumundadır, bütün işkollarında bir duraklama vardır, insanlar zorla askere alınmakta ve halktan zorla tahıl vergisi toplanmaktadır, her yerden hoşnutsuzluk sesleri yükselmektedir. Bütün bunlar, ülke halkının büyük çoğunluğunu sefalet ve acılara boğmaktadır. Bu arada, başında Çan Kayşek'in bulunduğu büyük parabalaları, yiyici memurlar, yerel zorbalılar ve mütegalibe büyük paralar vurmaktadır. Çan Kayşek ve benzerleri, bu paraları, halka hizmet yaftası altında kendilerine, çıkar sağlamak amacıyla halktan ağır vergiler ve salmalar almak için ellerindeki diktatörlük gücünü kullanarak sağlamışlardır. Çan Kayşek diktatörlüğünü sürdürmek ve iç savaşı yürütmek için, ülkemizin egemenlik haklarını yabancı emperyalizme satmaktan, Çingdao ve başka yer-

5. Japon istilacıları, Çin'de kurtarılmış bölgelere karşı üç zulüm siyaseti uyguluyordu: Her şeyi yak, herkesi öldür, her şeyi yağmalama.

6. 4 Temmuz 1947'de, gerici Guomindang hükümeti Çan Kayşek'in «Genel Seferberlik Yasası»nu kabul etti ve hemen ardından «Komünist Eşkiyaların Ayaklanmasını İzmek İçin Genel Seferberlik Emri»ni yayınladı. Aslında Çan Kayşek karşıdevrimci bir savaş için genel seferberliği çok daha önce yürürlüğe koymuştu. O sırada Çin Halk Kurtuluş Ordusu ülke çapında bir saldırıya geçmeye başlamıştı. Çan Kayşek'in kendisi de rejiminin «ciddi bir bunalım» içinde olduğunu kabul ediyordu. «Genel Seferberlik Emri» Çan'ın son bir çırpınışından ibaretti.

lerde kalan Amerikan silahlı kuvvetlerine göz yummaktan, iç savaşı yönetmek ve kendi yurttaşlarını katletmek amacıyla birliklerin eğitimi için Amerikalı danışmanlar getirtmekten hiç çekinmemiştir. İç savaşta kullanılmak üzere Birleşik Amerika'dan uçaklar, tanklar, toplar ve cephane gönderilmiştir. İç savaşı yürütmek için gerekli olan para, büyük ölçüde Birleşik Amerika'dan alınmıştır. Çan Kayşek bu iyiliklerine karşılık Amerikan emperyalizmine askeri üsler, hava ve denizde seyrüsefer hakkı vermiş, onunla kölece bir ticaret anlaşması imzalamıştır.⁷ Bütün bu ihanetler Yuan Şikay'ın ihanetinden⁸ bin kat beterdi. Kısacası, Çan Kayşek'in yirmi yıllık yönetimi bir ihanet, diktatörlük ve halka karşı düşmanlık yönetimi olmuştur. Bugün kuzeyden güneye bütün ülkede, genç ihtiyar halkın büyük çoğunluğu, onun işlediği ağır suçları biliyor ve ordumuzun vakit geçirmeden karşısaldırıya geçerek Çan Kayşek'i devirmesini ve bütün Çin'i kurtarmasını bekliyor.

Biz, Çin halkının ordusuyuz ve Çin halkının her isteği bizim de isteğimizdir. Ordumuzun izlediği siyasetler, Çin halkının acil isteklerini temsil etmektedir. Bunların başlıcaları şunlardır:

1) İşçileri, köylüleri, askerleri, aydınları, işadamlarını, bütün ezilen sınıfları, bütün halk örgütlerini, demokratik partileri, azınlık milliyetleri, yurtdışındaki Çinlileri ve öteki yurtseverleri birleştirmek ve bir milli birleşik cephe oluşturmak: Çan Kayşek'in zorba yönetimini devirmek ve bir demokratik koalisyon hükümeti kurmak.

2) Başta Çan Kayşek olmak üzere iç savaş suçlularını tutuklamak, yargılamak ve cezalandırmak.

3) Çan Kayşek diktatörlüğüne son vermek ve halk demokrasisi sis-

7. Burada 4 Kasım 1946'da Çan Kayşek hükümeti ile ABD hükümeti arasında imzalanan «Çin-ABD Dostluk, Ticaret ve Denizcilik Anlaşması»na değiniliyor. Bu anlaşma, Çin'in egemenlik haklarını Amerika'ya satmaktaydı. Bkz. bu ciltte «Çin Devriminin Yeni Yükselişini Selamlayalım», Not 6, s. 115.

8. Yuan Şikay, Çing Hanedanının son yıllarında Kuzeyli savaş ağalarının başıydı. 1911 Devrimi'nin Çing Hanedanını devirmesinden sonra cumhurbaşkanlığını gasp ederek büyük toprak ağası ve büyük komprador sınıflarının temsilcisi olan ilk Kuzeyli savaş ağaları hükümetini kurdu. Bunu, karşıdevrimci bir silahlı güce ve emperyalistlerin desteğine dayanarak ve o sırada devrime önderlik etmekte olan burjuvazinin uzlaşmacı tabiatından yararlanarak gerçekleştirdi. 1915 yılında kendisini imparator ilan etmek istedi ve Japon emperyalistlerinin desteğini sağlayabilmek için bütün Çin'e tek başına hâkim olmak isteyen Japonya'nın Yirmi Bir Talebini kabul etti. Aynı yılın Aralık ayında, Yunnan İlyaleti'nde Yuan Şikay'ın tahta geçmesine karşı bir ayaklanma patlak verdi ve derhal bütün ülke çapında destek gördü. Yuan Şikay 1916 Haziran'ında öldü.

temini kurmak; halka söz, basın, toplanma ve demek kurma özgürlüklerini tanımak.

4) Çan Kayşek rejiminin yozlaşmış kurumlarını kaldırmak, bütün yiyici memurları tasfiye etmek ve dürüst bir yönetim kurmak.

5) Dört büyük ailenin⁹. Çan Kayşek, T. V. Soong, H.H. Kung ve Çen Lifu kardeşler ve ailelerinin mallarıyla diğer başlıca savaş suçlularının mallarına ve bürokrat-sermayeye el koymak; milli burjuvazinin sanayi ve ticaretini geliştirmek; işçilerin ve memurların yaşam düzeylerini yükseltmek; doğal felakete uğrayanlara ve sefalet içindeki insanlara yardım etmek.

6) Feodal sömürü düzenini kaldırmak ve toprağın işleyene ait olduğu düzeni kurmak.

7) Çin sınırları içindeki azınlık milliyetlerin eşitlik ve özerklik hakkını tanımak.

8) Çan Kayşek'in diktatörlük yönetiminin dışta izlediği ihanet siyasetini reddetmek, bütün ihanet sözleşmelerini yürürlükten kaldırmak, iç savaş sırasında Çan Kayşek'in aldığı bütün yabancı borçları reddetmek. ABD hükümetinden Çin'de bulunan ve Çin'in bağımsızlığını tehdit etmekte olan birliklerini geri çekmesini istemek. Herhangi bir yabancı ülkenin, iç savaşı yürütmede Çan Kayşek'e yardım etmesine ya da saldırgan Japon kuvvetlerini yeniden canlandırmasına karşı çıkmak. Yabancı ülkelerle eşitlik ve karşılıklı ilişki temeline dayanan ticaret ve dostluk anlaşmaları yapmak. Bize eşit davranan bütün ülkelerle ortak mücadelede birleşmek.

Bunlar ordumuzun temel siyasetleridir. Bunlar, ordumuzun gittiği her yerde derhal uygulanacaktır. Bu siyasetler, ülkemiz halkının yüzde 90'ından fazlasının isteklerine uygun düşmektedir.

Ordumuz Çan Kayşek'in bütün personelinin reddetmiyor, ama her olayı somut olarak değerlendirme siyasetini benimsiyor. Yani, baş suçlular kesinlikle cezalandırılacak, zor altında suç ortaklığı yapanlar cezalandırılmayacak, iyi şeyler yapanlar ise ödüllendirilecektir. İç savaş başlatan ve en ağır suçları işleyen baş suçlu Çan Kayşek'e ve halkı ayakları altında ezen ve halk yığınlarınınca savaş suçlusu olarak dam-

9. Burada dört büyük tekeleci kapitalist gruba değiniliyor: Çan Kayşek, T. V. Soong, H. H. Kung ve Çen Lifu. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz» s.151.

galanan suç ortaklarına gelince, ordumuz, dünyanın öbür ucuna bile kaçsalar, onların peşini bırakmayacak, onları kesinlikle yargılayacak ve cezalandıracaktır. Ordumuz, Çan Kayşek'in ordusu içindeki, elleri henüz masum halkın kanına bulaşmamış bütün subayları ve erleri ve hükümet memurlarını ve Parti üyelerini bu canilerin suçlarına ortak olmamaları yolunda uyarır. Suç işlemekte olanlar bundan derhal vazgeçmeli, pişmanlık getirmeli, Çan Kayşek'le olan bağlarını kopararak yeni bir hayata başlamalıdır. Böyle yaparlarsa, onlara, iyi işler yaparak suçlarını bağışlatmak fırsatını tanıyacağız. Ordumuz, silahlarını bırakan Çan Kayşek subaylarıyla erlerini ne öldürecek, ne de aşağılayacaktır; bize katılmak isteyenleri hizmetimize alacağız, istemeyeni evine göndereceğiz. Ayaklanan ya da ordumuza katılan Çan Kayşek askerleri ve ordumuz için gizli ya da açık olarak çalışanlar ödüllendirilecektir.

Çan Kayşek'i devirmek ve yakın bir tarihte bir demokratik koalisyon hükümeti kurmak için, her meslekten yurttaşlarımızı, ordumuzun her gittiği yerde gerici güçleri temizlemek ve demokratik bir düzen kurmak üzere bizimle aktif işbirliğine çağırıyoruz. Henüz ulaşamadığımız yerlerde kendileri silaha sarılmalı, zorla asker toplanmasına ve tahıl vergisine karşı çıkmalı, toprağı aralarında bölüşmeli, borçlarını ödemeyi reddetmeli ve gerilla savaşını geliştirmek için düşmanın açıklarından yararlanmalıdırlar.

Çan Kayşek'i devirmek ve yakın bir tarihte bir demokratik koalisyon hükümeti kurmak için Kurtarılmış Bölgeler halkını toprak reformunu yürütmeye, demokrasinin temellerini sağlamlaştırmaya, üretimi artırmaya, tutumlu olmaya, halkın silahlı kuvvetlerini güçlendirmeye, düşmanın son kalelerini yok etmeye ve cephedeki savaşı desteklemeye çağırıyoruz.

Ordumuzdaki bütün komutan ve savaşçı yoldaşlar! Biz, ülkemizin devrim tarihindeki en önemli ve en şanlı görevi yüklenmiş bulunuyoruz. Görevimizi yerine getirebilmek için büyük çaba harcamalıyız. Bizim çabalarımız yüce anavatanımızın karanlıktan aydınlığa çıkacağı günü, sevgili yurttaşlarımızın insan gibi yaşayabilecekleri ve istedikleri hükümeti seçebilecekleri günü belirleyecektir. Ordumuzun bütün subay ve savaşçıları askerlik sanatlarını geliştirmeli, zalere doğru cesaretle yürümeli ve bütün düşmanları kararlılıkla, sonuna kadar, toptan

ve bütünüyle yok etmelidirler. Hepsi de siyasi bilinç düzeylerini yükseltmeli, düşman güçlerini yok etmeyi ve halkı harekete geçirmeyi iyi öğrenmeli, kitlelerle içtenlikle birleşmeli ve yeni Kurtarılmış Bölgeleri istikrarlı bölgeler haline getirmelidirler. Disiplin duygusunu yükseltmeli; emirleri kararlılıkla yerine getirmeli; siyasetimizi uygulamalı ve ordu ile halk, ordu ile hükümet, subaylar ile erler ve bütün ordu birlik içinde Üç Temel Disiplin Kuralını ve Dikkat Edilecek Sekiz Noktayı uygulamalı, disiplinsizliğe izin vermemelidirler. Subaylarımız ve savaşçılarımız, bizim yüce Halk Kurtuluş Ordusu olduğumuzu, yüce Çin Komünist Partisi'nin önderlik ettiği askerler olduğumuzu akıldan çıkarmamalıdır. Partinin talimatlarına sürekli olarak uyar-sak, zafer kesindir.

Kahrolsun Çan Kayşek!

Yaşasın Yeni Çin!

ÜÇ TEMEL DİSİPLİN KURALI VE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN SEKİZ NOKTANIN YENİDEN YAYINLANMASI ÜZERİNE ÇİN HALK KURTULUŞ ÖRDUSU GENEL KARARGÂHI'NIN TALİMATI

10 Ekim 1947

1. Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta¹, ordumuzda uzun yıllardır uygulanmaktaydı, ama bunların içeriği çeşitli bölgelerdeki ordu birliklerine göre az çok değişiyordu. Bunlar şimdi birleştirilmiştir ve burada yeniden yayınlanmaktadır. Bu metni, derinlemesine öğrenilmesi ve sıkıca uygulanması gereken ana metin olarak kabul etmeniz istenmektedir. Dikkat edilmesi gereken diğer sorunlara gelince, çeşitli bölgelerdeki silahlı kuvvetlerin üst komuta

1. Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta, İkinci Devrimci İç Savaş sırasında Çin İşçi ve Köylü Kızıl Ordusu için Mao Zedung yoldaş tarafından konulmuş disiplin kurallarıydı. Bunlar, Kızıl Ordu'nun siyasi çalışmasının önemli bir kısmını meydana getiriyorlardı ve silahlı halk kuvvetlerinin inşasında, ordu içindeki ilişkilerin doğru bir şekilde ele alınmasında, halk kitleleriyle birliğin çelikleştirilmesinde ve halk ordusunun esirlere karşı doğru bir siyaset saptamasında büyük bir rol oynamışlardı. Kızıl Ordu'nun ilk günlerinden itibaren Mao Zedung yoldaş, askerlerden kitlelerle terbiyeli konuşmalarını, aldıkları her şeyin karşılığını hakkıyla ödemelerini ve halka asla angarya yüklememelerini, kimseye vurmamalarını ve kimseye sövmemelerini istemişti. 1928 ilkbaharında, İşçi ve Köylü Kızıl Ordusu Cinggang Dağlarındayken, Mao Zedung yoldaş Üç Disiplin Kuralını saptadı: (1) Hareketlerinizde enürlere uyun; (2) İşçilerin ve köylülerin hiçbir şeyini almayın ve (3) Yerel zorbalardan alınan her şeyi yetkililere teslim edin. 1928 yazarında da Dikkat Edilmesi Gereken Altı Noktayı saptadı: (1) Üzerinde yatmak için söktüğünüz kapıları yerine takın; (2) Döşek olarak kullandığınız samanı yerine koyun, (3) Terbiyeli konuşun; (4) Satın aldığınız her şeyin karşılığını hakkıyla ödeyin; (5) Ödünç aldığınız her şeyi geri verin ve (6) Zarar verdiğiniz her şeyin karşılığını ödeyin. 1929'dan sonra Mao Zedung yoldaş şu değişiklikleri yaptı: 2. Kural, «Kitlelerin tek bir çöpünü bile almayın» şeklini aldı ve 3. Kural önce, «Elde edilen bütün parayı yetkililere teslim edin», sonra da «Düşmandan ele geçirilen her şeyi yetkililere teslim edin» şeklinde değiştirildi. Mao Zedung yoldaş Dikkat Edilmesi Gereken Altı Noktaya şu iki noktayı ekledi: «Kadınların önünde yıkanmayın» ve «Esirlerin ceplerini aramayın». Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Noktanın ilk şekli buydu.

kademeleri, belirli durumlara uygun olarak ek noktalar saptayabilir ve bunların uygulanmalarını emredebilir.

2. Üç Temel Disiplin Kuralı şunlardır:

(1) Bütün hareketlerinizde emirlere uyun.

(2) Kitlelerin tek bir çöpünü bile almayın.

(3) Düşmandan ele geçirilen her şeyi yetkililere teslim edin.

3. Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta şunlardır:

(1) Terbiyeli konuşun.

(2) Satın aldığınız her şeyin bedelini hakkıyla ödeyin.

(3) Ödünç aldığınız her şeyi geri verin.

(4) Zarar verdiğiniz her şeyin karşılığını ödeyin.

(5) Kimseye vurmayın, kimseye sövmeyin.

(6) Ekinlere zarar vermeyin.

(7) Kadınlara karşı yakışsız davranışlarda bulunmayın.

(8) Esirlere kötü davranmayın.

ŞİMDİKİ DURUM VE GÖREVLERİMİZ*

25 Aralık 1947

I

Çin halkının devrimci savaşı artık bir dönüm noktasına ulaşmış bulunuyor. Başka bir deyişle Çin Halk Kurtuluş Ordusu, Birleşik Amerika'nın uşağı Çan Kayşek'in birkaç milyonluk gerici birliklerinin taarruzunu bozguna uğratmış ve karşıtaarruza geçmiştir. Halk Kurtuluş Ordusu, bugünkü savaşın daha ilk yılında, yani 1946 Temmuz'u ile 1947 Haziran'ı arasında, Çan Kayşek'in taarruzunu birçok cephede bozguna uğrattı ve onu savunmaya geçmek zorunda bıraktı. Ve savaşın ikinci yılının ilk çeyreğinden yani 1947 Temmuz-Eylül aylarından başlaya-

* Bu rapor, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 25-28 Aralık 1947'de kuzey Şensi'de, Miçi ilçesindeki Yangciagu'da yaptığı toplantıda Mao Zedung yoldaş tarafından okundu. Toplantıya katılabilen Merkez Komitesi üyeleri ve yedek üyelerinin yanı sıra, toplantıya Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nden ve Şansi-Suyyuan Sınır Bölgesi'nden sorumlu yoldaşlar da katıldılar. Toplantıda, bu rapor ve gene Mao Zedung yoldaşın kaleme aldığı «Bugünkü Uluslararası Durumun Değerlendirilmesine İlişkin Bazı Noktalar» (bkz. bu ciltte s. 86) adlı başka bir belge tartışıldı ve kabul edildi. Toplantıda kabul edilen kararda Mao Zedung yoldaşın raporuyla ilgili olarak şöyle deniliyordu: «Bu rapor, gerici Çan Kayşek yönetici kliğinin devrilmesini ve yenedemokratik bir Çin'in kurulmasını kapsayan bütün bir dönem için siyasi, askeri ve ekonomik alanlarda program niteliği taşıyan bir belgedir. Bütün Parti ve bütün ordu, bu belge ve onunla birlikte 10 Ekim 1947'de yayınlanan belgeler [yani 'Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Bildirisi', 'Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Sloganları', 'Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Noktanın Yeniden Yayınlanması Üzerine Talimat', 'Çin Toprak Yasası Taslağı' ve 'Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Çin Toprak Yasası Taslağının Yürürlüğe Konulmasına İlişkin Kararı'] üzerinde yoğun bir eğitim yürütmeli ve bunları sıkı sıkıya uygulamalıdır. Farklı yerlerde siyasetleri uygularken, raporda ortaya konulan ilkelere herhangi bir uzaklaşma hemen düzeltilmelidir.» Toplantıda alınan öteki önemli kararlar şunlardır:

(1) Çin halkının devrimci savaşını durmaksızın nihai zafere ilerletmek için her türlü çaba gösterilmeli ve düşmanın halka karşı yeni bir saldırıya girişmek üzere dinlenmek ve yeniden örgütlenmek için zaman kazanmak amacıyla oyalama taktikleri (barış görüşmeleri) uygulamasına izin verilmemelidir.

(2) Devrimci bir merkezi hükümetin kurulması henüz erkendir. Bu, ancak, ordumuz daha da büyük zaferler kazandığı zaman düşünülebilir. Bir anayasanın ilanı içinse vakit henüz daha da erkendir.

arak ülke çapında taarruza geçti ve Çan Kayşek'in, Kurtarılmış Bölgeleri tamamen yok etme amacıyla savaşı Kurtarılmış Bölgelere kaydırmaya devam etme şeklindeki karşıdevrimci planını boşa çıkardı. Şimdi artık savaş esas olarak Kurtarılmış Bölgelerde değil, Guomindang bölgelerinde verilmektedir: Halk Kurtuluş Ordusu'nun ana kuvvetleri savaşı Guomindang bölgelerine kaydırmışlardır.¹ Halk Kurtuluş Ordusu ülkemizde karşıdevrimin (ABD emperyalizmi ve onun uşağı Çan Kayşek haydut çetesinin) tekerleğini geriye çevirip uçuruma yuvarlamış: devrim tekerleğini zafer yolunda ileriye itmiştir. Bu, tarihte bir dönüm noktasıdır. Çan Kayşek'in yirmi yıllık karşıdevrimci tahakkümünün yükselmesinin sona erip yok oluşunun başladığı bir dönüm noktasıdır. Çin'de yüz yılı aşkın bir süredir var olan emperyalist tahakkümünün yükselmesinin sona erip yok oluşunun başladığı bir dönüm noktasıdır. Bu, önemli bir olaydır. Önemlidir, çünkü 475 milyon insanın yaşadığı bir ülkede gerçekleşmektedir ve bir kez gerçekleştikten sonra da hiç kuşkusuz bütün ülkede zaferle sona erecektir. Önemlidir, çünkü bir milyardan fazla insanın (insanlığın yarısının) emperyalist zulüm altında inlediği Doğu'da gerçekleşmektedir. Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nın savunmadan taarruza geçmesi, bu ezilen milletlerin yüreğine sevinç ve ilham vermektedir. Aynı zamanda, Avrupa'daki ve Kuzey ve Güney Amerika'daki birçok ülkede bugün mücadele vermekte olan ezilen halklara da destek olmaktadır.

II

Daha Çan Kayşek'in karşıdevrimci savaşını başlattığı ilk günden bu yana, onu sadece yenmemiz gerektiğini söylemekle kalmadık, aynı zamanda onu yenebileceğimizi de söyledik. Onu yenmemiz gerekir,

Toplantıda ayrıca, Parti içinde var olan eğilimler ve toprak reformuna ve kitle hareketlerine ilişkin bazı somut siyasetler de ayrıntılı bir biçimde tartışıldı. Bu tartışmaların sonuçları daha sonra «Partinin Bugünkü Siyaseti ile İlgili Bazı Önemli Sorunlar Üzerine» bkz. bu ciltte s. 175 adlı yazıda Mao Zedung yoldaş tarafından ortaya kondu. Bu kitapta bu raporla başlayan ve 20 Mart 1948 tarihli «Durum Üzerine Bir Genelge»yle sona eren bütün yazılar kuzey Şensi'de, Miçi ilçesindeki Yangciagu'da yazılmıştır.

1. Halk Kurtuluş Ordusu'nun hangi koşullarda birbirini ardı sıra çeşitli cephelerde taarruz durumuna geçtiğini ve savaşı Guomindang bölgelerine kaydırıldığını öğrenmek için, bkz. bu ciltte «Kuzeybatıdaki Büyük Zafer ve Kurtuluş Ordusunda Yeni Tipte İdeolojik Eğitim Hareketi Üzerine», Not 4, s. 202.

çünkü onun başlattığı savaş. Çin milletinin bağımsızlığına ve Çin halkının kurtuluşuna karşı ABD emperyalizmi tarafından yönetilen karşıdevrimci bir savaştır. İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden ve Japon emperyalizminin alt edilmesinden sonra, Çin halkının görevi, siyasi, ekonomik ve kültürel bakımdan yenedemokratik dönüşümü tamamlamak, ülkenin birliğini ve bağımsızlığını gerçekleştirmek ve Çin'i bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp bir sanayi ülkesi haline getirmektir. Ne var ki, antifaşist İkinci Dünya Savaşı zafere sonuçlandıktan sonra, ABD emperyalizmi ve onun çeşitli ülkelerdeki uşakları, Alman ve Japon emperyalizmini ve onların uşaklarının çizimlerini giydiler ve Sovyetler Birliği'ne, Avrupa'daki Halk Demokrasilerine, kapitalist ülkelerdeki işçi hareketlerine, sömürge ve yarısömürge ülkelerdeki milli hareketlere ve Çin halkının kurtuluşuna karşı gerici bir kamp oluşturdular. İşte böyle bir zamanda, tıpkı Japon emperyalizmine uşaklık eden Vang Cingvey gibi, Çan Kayşek'in başını çektiği Çinli gericiler de ABD emperyalizmine uşaklık ederek yurdumuzu Birleşik Amerika'ya sattılar ve halkımızın kurtuluş yolundaki ilerleyişini kösteklemek amacıyla Çin halkına karşı bir savaş başlattılar. İşte böyle bir zamanda, zaaf gösterseydik, geri çekilseydik ya da karşıdevrimci savaşa devrimci savaşla kararlı bir biçimde karşı koymaya cesaret etmeseydik, Çin'in üzerine kara bir bulut çökecek, ülkemizin geleceği tehlikeye düşecekti. Çin Komünist Partisi, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Çan Kayşek'in taarruza karşı kararlılıkla yurtsever, haklı ve devrimci bir savaş yürütmesine önderlik etti. Uluslararası ve yurtiçi durumu Marksizm-Leninizm bilimi temelinde berrak bir şekilde değerlendiren Çin Komünist Partisi, içteki ve dıştaki gericilerin bütün saldırılarının sadece alt edilmesi gerektiğini kavramakla kalmadı, aynı zamanda alt edilebileceğini de kavradı. Ülkemiz üzerinde kara bulutlar belirince, bunun geçici bir durum olduğunu, kara bulutların yakında geçip gideceğini ve güneşin yeniden doğacağını söyledik. Çan Kayşek haydut çetesi, 1946 Temmuz'unda ülke çapında karşıdevrimci savaş başlattığında, Halk Kurtuluş Ordusu'nu beş-altı ay içinde yenilgiye uğratacağını sandı. Onlar, iki milyonluk bir düzenli orduya, savaş zamanında askere alınan bir milyondan fazla ere, cephe gerisindeki askeri kuruluşlarda ve silahlı birliklerde bir milyondan fazla askere, yani toplam

dört milyonu aşkın bir askeri güce sahip olduklarını; taarruz hazırlıklarını tamamlamak için zaman kazandıklarını; büyük şehirlerin denetimini yeniden ele geçirdiklerini; 300 milyonu aşkın bir nüfusa sahip olduklarını; bir milyon istilacı Japon askerinin bütün donatımını ele geçirdiklerini ve ABD hükümetinden çok büyük çapta askeri ve mali yardım aldıklarını hesap ediyorlardı. Aynı zamanda, Halk Kurtuluş Ordusu'nun Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda sekiz yıl savaştıktan sonra bitkin düştüğünü, sayıca ve donatım bakımından Guomindang ordusundan çok zayıf olduğunu; Kurtarılmış Bölgelerdeki nüfusun 100 milyondan biraz fazla olduğunu; bu bölgelerin çoğunda gerici feodal güçlerin henüz temizlenmediğini ve toprak reformunun henüz bütün ülkede ve köklü bir şekilde gerçekleştirilmediğini, yani Halk Kurtuluş Ordusu'nun cephe gerisinin henüz sağlamlaştırılmadığını da hesap ediyorlardı. Bu değerlendirmeden yola çıkan Çan Kayşek haydut çetesi, Çin halkının barış özlemini gözden kaçırdı ve en sonunda hem Guomindang ve Komünist Partisi tarafından Ocak 1946 imzalanan ateşkes anlaşmasını, hem de bütün partilerin katıldığı Siyasi Danışma Konferansı'nın kararlarını yırtıp attı ve maceracı bir savaşa girişti. Biz o zaman, Çan Kayşek'in askeri kuvvet bakımından sahip olduğu üstünlüğün kalıcı olmadığını, ancak geçici bir rol oynayabilecek bir etken olduğunu, aynı şekilde ABD emperyalistlerinin yardımının da ancak geçici bir rol oynayabilecek bir etken olduğunu, buna karşılık Çan Kayşek'in başlattığı savaşın halk düşmanı niteliğinin ve halkın duygularının kalıcı bir rol oynayacak etkenler olduklarını ve bu yüzden de Halk Kurtuluş Ordusu'nun üstün bir durumda olduğunu söyledik. Halk Kurtuluş Ordusu'nun verdiği savaşın bütün ülke halkının desteğini kazanması kaçınılmazdı, çünkü bu savaş yurtsever, haklı ve devrimci bir savaştı. Çan Kayşek'e karşı kazanılan zafer, işte bu siyasi temele dayanıyordu. Savaşın on sekiz ayının tecrübeleri, düşüncemizi bütünüyle doğrulamıştır.

III

Savaşın on yedi ayı süresince (1946 Temmuz'undan 1947 Kasım'ına kadar; Aralık ayına ilişkin rakamlar henüz elimizde yok) Çan Kayşek'in düzenli ve düzensiz birliklerine mensup askerlerinden öl-

dürdüklerimizin, yaraladıklarımızın ve esir aldıklarımızın sayısı 1 690 000'dir; bunların 640 bini öldürülmüş ya da yaralanmış, 1 050 000'i de esir alınmıştır. Böylelikle Çan Kayşek'in taarruzunu geri püskürtmeyi, Kurtarılmış Bölgelerin temel alanlarını elde tutmayı ve taarruza geçmeyi başardık. Askeri açıdan bakarsak, bunu başarabilmemizin nedeni doğru bir strateji uygulamış olmamızdır. Harekât ilkelerimiz şunlardır.

1. Dağınık, yalnız kalmış düşman kuvvetlerine ilkönce; toplu halde bulunan güçlü düşman kuvvetlerine ise daha sonra saldır-
mak.
2. Küçük ve orta büyüklükteki şehirleri ve geniş köylük bölgeleri ilkönce; büyük şehirleri ise daha sonra ele geçirmek.
3. Düşmanın etkin gücünün yok edilmesini esas hedefimiz olarak almak; bir şehri ya da yeri elde tutmayı ya da ele geçirmeyi esas hedefimiz olarak almamak. Bir şehrin ya da yerin elde tutulması ya da ele geçirilmesi, düşmanın etkin gücünün yok edilmesinin bir sonucudur ve genellikle bir şehrin ya da yerin kalıcı olarak elde tutulması ya da ele geçirilmesi ancak o şehir ya da yer birkaç kez el değiştirdikten sonra mümkün olabilir.
4. Her muharebede, mutlak olarak üstün bir güç (düşmanın mevcudunun iki, üç, dört hatta bazen beş-altı katı bir güç) toplamak, düşman kuvvetlerini bütünüyle kuşatmak, onları toptan yok etmeye çalışmak ve hiçbirinin ağdan kurtulmasına izin vermemek. Özel durumlarda, düşmana ezici darbeler indirme yöntemini kullanmak, yani ordumuzun öteki düşman kuvvetlerini yok etmek üzere birliklerini hızla ilerletebilmesi için düşmanın bir kesimini yok edip öteki kesimini de dağıtmak amacıyla, bir cephe saldırısında bulunmak üzere bütün gücümüzü toplamak ve aynı zamanda düşmanın bir kanadına ya da her iki kanadına birden saldır-
mak. Kaybımızın kazancımızdan fazla olduğu ya da kaybımızla kazancımızın eşit olduğu yıpratma muharebelerinden kaçınmaya çalışmak. Böyle yaparsak, bir bütün olarak (sayıca) zayıf olduğumuz halde, tek tek her kesimde ve tek tek her somut harekâtta kesinlikle üstün oluruz ve bu da o harekâtta zafere ulaşmamızı sağlar. Zamanla bir bütün olarak üstün duruma geliriz ve en so-

nunda bütün düşman kuvvetlerini yok ederiz.

5. Hazırlıksız hiçbir muharebeye girmemek, kazanacağımızdan emin olmadığımız hiçbir muharebeye girmemek; her muharebeye iyi hazırlanmak için her türlü çabayı harcamak, düşmanla bizim aramızdaki her somut durumda zaferi sağlama almak için her türlü çabayı harcamak.

6. Savaşma tarzımızı, sonuna kadar uygulamak-savaşmada cesur olmak, hiçbir fedakârlıktan çekinmemek, yorulmaktan korkmamak ve sürekli savaşmak (yani kısa bir süre içinde hiç dinlenmeden birbiri ardı sıra muharebeler vermek).

7. Düşmanı hareketli savaşla yok etmeye çalışmak. Aynı zamanda, mevzi hücumu taktiklerine dikkat etmek ve düşmanın elindeki müstahkem mevkiileri ve şehirleri ele geçirmek.

8. Şehirlere yapılacak saldırılarla ilgili olarak, düşmanın zayıf bir şekilde savunduğu bütün müstahkem mevkiileri ve şehirleri kararlılıkla ele geçirmek. Koşullar elverişliyse, düşmanın az çok güçlü bir şekilde savunduğu bütün müstahkem mevkiileri ve şehirleri uygun anlarda ele geçirmek. Düşmanın güçlü bir şekilde savunduğu müstahkem mevkiiler ve şehirlere gelince koşullar olgunlaşınca kadar beklemek ve buraları ancak koşullar olgunlaşınca almak.

9. Kuvvetlerimizi, düşmandan ele geçirilen bütün silahlarla ve askerlerin çoğunluğuyla takviye etmek. Ordumuzun esas insan gücü ve donatım kaynakları cephededir.

10. Muharebeler arasındaki boşluklarda dinlenmek, talim yapmak ve birliklerimizi sağlamlaştırmak için iyi yararlanmak. Genellikle dinlenme, talim ve sağlamlaşma dönemleri çok uzun olmamalı ve mümkün olduğu kadar düşmana soluk alma fırsatı verilmemelidir.

Halk Kurtuluş Ordusu'nun Çan Kayşek'i yenilgiye uğratarken uyguladığı başlıca yöntemler bunlardır. Bu yönlemler, Halk Kurtuluş Ordusu'nun yerli ve yabancı düşmanlara karşı uzun savaş yılları içinde çelikleşmesinin bir sonucudur ve şimdiki durumumuza bütünüyle uy-

gundur. Çan Kayşek haydut çetesi ve ABD emperyalistlerinin Çin'deki askerî personeli, bizim bu askeri yöntemlerimizi iyi bilirler. Bu yöntemlere karşı koymanın yollarını arayan Çan Kayşek, birçok kez generallerini ve kurmay subaylarını eğitim için bir araya toplamış ve onlara incelemeleri için savaşta ele geçen askeri yazılarımızı ve belgelerimizi dağıtmıştır. ABD ordusunun subayları, Halk Kurtuluş Ordusu'nu yok etmesi için Çan Kayşek'e birbiri ardı sıra strateji ve taktikler salık vermiş, Çan Kayşek'in askerlerini eğitmiş ve onlara askeri araç-gerek sağlamışlardır. Ama bu çabaların hiçbiri, Çan Kayşek haydut çetesini bozguna uğramaktan kurtaramaz. Çünkü bizim strateji ve taktiklerimiz halk savaşına dayanmaktadır; halka düşman olan hiçbir ordu bizim strateji ve taktiklerimizi kullanamaz. Halk Kurtuluş Ordusu, halk savaşı temelinde ve ordu ile halk arasında birlik, komutanlar ile erler arasında birlik ve düşman kuvvetlerini parçalama ilkeleri temelinde, canlı devrimci siyasi çalışmasını geliştirmiştir ve bu, düşmana karşı zafer kazanmada önemli bir etkidir. Üstün düşman kuvvetlerinin ölümcül darbelerinden kaçınmak ve düşmanı hareketli savaşta yok etmek üzere kuvvetlerinizi kaydırmak amacıyla birçok şehri kendi inisiyatifimizle terk ettiğimiz zaman, düşmanlarımız pek keyiflenmişlerdi. Kendilerinin zafere ulaştıklarını, bizimse yenilgiye uğradığımızı sanmışlar, bu geçici «zafer»in sarhoşluğuna kapılmışlardı. Çan Kayşek, Çangcia-yu'yu ele geçirdiği gün öğleden sonra, sanki gerici rejimi o andan itibaren Tay Dağı kadar kalıcı bir hale gelmişçesine, gerici Milli Meclisi'nin toplanmasını emretti. ABD emperyalistleri de, Çin'i bir ABD sömürgesi haline getirme yolundaki çılgınca hayallerinin artık hiçbir engelle karşılaşmadan gerçekleşeceğini sanarak sevinçten oynamışlardı. Ne var ki, Çan Kayşek ve onun ABD'li efendileri zamanla ağız değiştirmeye başladılar. Şu anda yerli yabancı bütün düşmanlarımız derin bir karamsarlık içinde bulunuyor. Yakınıp sızlanıyor, feryat figan ediyor ve artık en küçük bir sevinç belirtisi göstermiyorlar. Son on sekiz ay içinde Çan Kayşek'in yüksek rütbeli ordu komutanlarının çoğu muharebelerde yenik düştükleri için değiştirildi. Değiştirilen komutanlar arasında Liu Çi (Çengçov), Sue Yue (Suçov), Vu Çivey (kuzey Ciang-su), Tang Enbo (güney Şandung), Van Çunglien (kuzey Henan), Du

Yuming ve Siung Şihuy (Şenyang) ve Sun Liençung (Peyping) da bulunmaktadır. Çan Kayşek'in bütün harekâtların komutasını elinde tutan kummay başkanı Çen Çeng de görevinden alındı ve Kuzeydoğudaki tek bir cephenin komutanlığına atandı.² Gelgelelim, durumun değişmesi, Çan Kayşek'in ordularının taarruz durumundan savunma durumuna geçmesi, buna karşılık Halk Kurtuluş Ordusu'nun savunma durumundan taarruz durumuna geçmesi, tam da Çan Kayşek'in bütün komutayı Çen Çeng'den alarak bizzat üstlendiği dönemde gerçekleşti. Gerici Çan Kayşek kliğinin ve onun ABD'li elçilerinin artık hatalarını kavramış olmaları gerekir. Onlar, Çin halkının isteklerini temsil eden Çin Komünist Partisi'nin, Japonya'nın teslim olmasından sonra barış uğrunda ve iç savaşa karşı uzun bir süre gösterdiği bütün çabaları, korkaklık ve zaaf belirtileri olarak kabul etmişlerdi. Kendi güçlerini olduğundan büyük görmüşler, devrimin gücünü küçümsemişler, hiç düşünmeden savaşı başlatmışlar ve böylece kendi kazdıkları çukura düşmüşlerdi. Düşmanımızın stratejik hesapları baştan aşağı yanlış çıktı.

2. Henan İyaleti'nde, Çengçov'daki Guomintang'ın İmha Karargâhı Komutanı Liu Çi, Eylül ayında güneybatı Şantung İyaletindeki Dingtao muharebesinde yenilgiye uğradığı için görevinden alındı. Ciangsu İyaletinde Suçov'daki Guomintang'ın İmha Karargâhı Komutanı Sue Yue, komutasındaki Guomintang birliklerinin 1946 Aralık'ta Ciangsu İyaletinde Suçien'in kuzeyindeki bölgedeki harekâta, Ocak 1947'de güney Şantung'daki harekâta ve 1947 Şubat'ında orta Şantung'daki Layvu harekâtında arka arkaya ağır yenilgilere uğramaları üzerine 1947 Mart'ında görevinden alındı. Suçov'daki Guomintang İmha Karargâhı Komutan Yardımcısı Vu Çivey, Aralık 1946'da Suçien'in kuzeyindeki bölgedeki harekâta yenilgiye uğradığı için 1947 Mart'ında görevinden alındı. Guomintang'ın Birinci Ordu Komutanı Tang Einbo, Guomintang'ın Yeniden Düzenlenmiş 74. Tümeni Mayıs ayında güney Şantung'daki Menglianggu muharebesinde imha edildiği için 1947 Haziran'ında görevinden alındı. Guomintang'ın Dördüncü Ordu Komutanı Vang Çunglien, Temmuz ayındaki Güneybatı Şantung harekâtında yenilgiye uğradığı için 1947 Ağustos'unda görevinden alındı. Guomintang'ın Kuzeydoğusundaki Barış Koruma Karargâhı Komutanı Du Yuming ve Guomintang'ın Kuzeydoğudaki Başkomutanlık Karargâhı Komutanı Siung Şihuy, 1947 Haziran'ında Halk Kurtuluş Ordusu'nun Kuzeydoğudaki yaz taarruzu sırasında ağır bir bozguna uğradıkları için görevlerinden alındılar. Guomintang'ın 11. Savaş Bölgesi Komutanı Sun Liençung, 1947 Haziran'ında Çing-Cang harekâtında ve Baoding'in kuzeyindeki Suşuy bölgesindeki harekâta yenilgiye uğradığı için Hebey İyaleti'nde Baoding'deki İmha Karargâhı Komutanlığına atandı. Çan Kayşek'in Genel Kumay Başkanı Çen Çeng, Şantung İyaleti'nde komuta ettiği harekâtlarda birbiri ardına yenilgiye uğradığı için 1947 Ağustos'unda Kuzeydoğu genel valiliğine atandı.

IV

Bugün Halk Kurtuluş Ordusu'nun cephe gerisi bölgeleri on sekiz ay öncesine oranla çok daha sağlamdır. Çünkü kararlılıkla köylülerin yanında yer alan Partimiz, toprak reformunu gerçekleştirmiştir. Partimiz, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında, kendi inisiyatifiyle ve Guomintang'la Japonya'ya karşı bir birleşik cephe kurabilmek ve Japon emperyalizmine hâlâ karşı çıkabileceklerle birleşmek uğruna, savaştan önceki siyasetini, yani toprak ağalarının topraklarına el koyma ve köylülere dağıtma siyasetini bırakmış, kira ve faizlerin indirilmesi siyasetini benimsemişti. Bu son derece gerekliydi. Japonların teslim olmasından sonra ise köylüler acil olarak toprak talebinde bulundular, biz de tam zamanında bir kararla kira ve faizlerin indirilmesi şeklindeki toprak siyasetimizi bıraktık, toprak ağalarının topraklarına el koyma ve köylülere dağıtma şeklindeki toprak siyasetini benimzedik. Partimiz Merkez Komitesi tarafından 4 Mayıs 1946'da yayınlanan talimat³ bu değişikliği dile getiriyordu. Partimiz 1947 Eylül'ünde Milli Toprak Konferansı'nı topladı ve bütün bölgelerde hemen yürürlüğe konulan Çin Toprak Yasası Taslağını⁴ hazırladı. Bu önlem, sadece geçen yılki «4 Mayıs Talimatı»nda ortaya konulan siyaseti bir kez daha doğrulamakla kalmadı, aynı zamanda o talimatın yeterince köklü olmayışını da açık seçik bir biçimde düzeltti. Toprak Yasası Taslağı, kişi ba-

3. Talimat için bkz. bu ciltte «Üç Ayın Özeti», Not 4, s.108.

4. Çin Komünist Partisi'nin Milli Konferansı 1947 Eylül'ünde Hebey İlyaleti, Pingşan ilçesinin Sibaypo köyünde yapıldı. Çin Toprak Yasası Taslağı, 13 Eylül'de konferans tarafından kabul edildi ve 10 Ekim 1947'de Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi tarafından yayımlandı. Yasada şunlar belirtiliyordu:

Feodal ve yarıfeodal sömürüye dayanan toprak sistemini ortadan kaldırın ve toprak işleyenindir sistemini yürürlüğe koyun.

Toprak ağalarının bütün toprakları ve köylerdeki hazine toprakları yerel köylü dernekleri tarafından devralınacak ve oradaki bütün öteki topraklarla birlikte, cinsiyet ve yaş ayırımı yapılmaksızın bütün köy halkına eşit bir biçimde dağıtılacaktır.

Köylerdeki köylü dernekleri toprak ağalarının yük hayvanlarını, tırm aletlerini, evlerini, tahıllarını ve öteki mülklerini devralacak, zengin köylülerin bu türden mülklerinin fazla olanlarına el koyacak ve bütün bu mülkleri köylülere ve ihtiyacı olan öteki yoksullara dağıtacak ve aynı miktarda toprağı, toprak ağalarına da ayıracaklardır.

Böylece Toprak Yasası Taslağı, hem 1946'daki «4 Mayıs Talimatı»nda saptanmış olan «toprak ağalarının topraklarına el koyma ve bunları köylülere dağıtma» ilkesini pekiştiriyor, hem de bazı toprak ağalarının çıkarlarını gereğinden fazla dikkate alan ve yeterince köklü olmayan bu talimatın eksikliğini gideriyordu.

şına eşit toprak dağıtımını öngörmektedir⁵ ve feodal ve yarıfeodal sömürüye dayanan toprak sistemini ortadan kaldırma ve toprak işleyendir sistemini yürürlüğe koyma ilkesine dayanmaktadır. Bu feodal sisteme en köklü bir biçimde son veren ve Çin'in geniş köylü kitlelerinin taleplerini tam anlamıyla karşılayan bir yöntemdir. Toprak reformunu kararlı ve köklü bir biçimde gerçekleştirebilmek için, reformu gerçekleştirecek yasal organlar olarak köylerde sadece tarım işçileri, yoksul köylüler, orta köylüler ve onların seçimle işbaşına gelen komiteleri de dahil olmak üzere en geniş kitle temeline dayalı köylü dernekleri değil; her şeyden önce, yoksul köylülerden, tarım işçilerinden ve onların seçimle işbaşına gelen komitelerinden oluşan yoksul köylü birlikleri de kurmak gerekmektedir. Bu yoksul köylü birlikleri, köylük bölgelerde verilen bütün mücadelelerdeki önderliğin belkemiği olmalıdır. Bizim siyasetimiz, toprak ağası sınıfının ve eski tipte zengin köylülerin feodal ve yarıfeodal sömürü sistemine son vermek üzere yoksul köylülere dayanma ve orta köylülerle sınıksız birleşme politikasıdır. Toprak ağalarına ya da zengin köylülere, köylü kitlelerinden daha fazla toprak ve mülk ayrılmamalıdır. Ama 1931-34 yıllarında uygulanmış olan «toprak ağalarına hiç toprak ayırmama, zengin köylülere ise verimsiz toprakları ayırma» şeklindeki yanlış aşırı sol siyaset de tekrarlanmamalıdır. Gerçi toprak ağaları ve zengin köylülerin köylük bölgelerdeki nüfus içindeki oranı yerine göre değişmektedir, ama bu

5. Daha sonraları, uygulama sırasında, Çin Toprak Yasası Taslağı'nda öngörülen toprağın eşit olarak dağıtılması yönteminde bazı değişiklikler yapıldı. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, 1948 Şubat'ında «Eski ve Görece Eski Bölgelerdeki Toprak Reformu ve Partinin Sağlanlaştırılması Çalışmalarına Nişkin Talimatı»nda önemle şunu belirtiyordu: Feodal sistemin ortadan kaldırılmış olduğu eski ve görece eski Kurtarılmış Bölgelerde artık toprağın eşit olarak dağıtılmasına son verilmeli; ama feodal boyunduruğu henüz tamamen kırmamış olan yoksul köylülere ve tarım işçilerine, eğer koşullar gerektiriyorsa, yeniden düzenleme yoluyla, fazla toprağı ondan alıp az toprağı olana verme ve iyi toprağı olandan alıp kötü toprağı olana verme yöntemiyle belli bir noktarda toprak ve diğer üretim araçları verilmeli; buna karşılık, orta köylülerin ortalama bir yoksul köylüden daha fazla toprağına sahip olmasına izin verilmelidir. Feodal sistemin varlığını sürdürdüğü bölgelerde, eşit dağıtım esas olarak toprak ağalarının toprakları ve mülkleriyle ve eski tipte zengin köylülerin fazla toprakları ve mülkleriyle sınırlı tutulmalıdır. Bütün bölgelerde, orta köylülerin ve yeni tipte zengin köylülerin fazla topraklarının yeniden düzenleme amacıyla alınmasına, ancak bu, somut olarak gerekiyorsa ve sahipleri gerçekten razı oluyorsa izin verilmelidir. Yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki toprak reformunda, hiçbir orta köylünün toprağı alınmamalıdır.

ran genellikle yalnızca yüzde 8 kadardır (hane olarak); oysa toprak ağaları ve zengin köylülerin elindeki toprakların oranı genellikle tüm toprakların yüzde 70-80 kadarına varmaktadır. Dolayısıyla toprak reformumuzun hedef alacağı kişiler pek azdır; köylerde toprak reformu için birleşik cepheye katılabileceklerin ve katılması gerekenlerin sayısı ise çok fazladır, köylük bölgelerdeki nüfusun yüzde 90'ından fazlasıdır (hane olarak). Burada iki temel ilke göz önüne alınmalıdır. Birincisi, yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin talepleri karşılanmalıdır; bu, toprak reformunun en temel görevidir. İkincisi, orta köylülerle sıkı bir birlik kurulmalı ve onların çıkarlarına zarar verilmemelidir. Bu iki temel ilkeyi kavrarsak, toprak reformundaki görevlerimizi başarıyla yerine getirebiliriz. Eşit dağıtım ilkesi uyarınca eski tipte zengin köylülerin fazla topraklarının ve mülklerinin bir bölümünün dağıtımına ayrılmasının nedeni, Çin'deki zengin köylülerin genellikle ve çok büyük ölçüde feodal ve yarıfeodal sömürücü niteliği taşımalarıdır; bunların çoğu aynı zamanda topraklarını kiraya verir, tefecilik yapar ve yarıfeodal koşullarla işçi tutar.⁶ Ayrıca, zengin köylüler daha fazla ve daha verimli

6. Çin'deki toprak reformunda zengin köylüler sorunu. Çin'in kendine özgü tarihi ve ekonomik koşullarından ötürü farklı nitelikte bir sorun görünümünü kazanmıştı. Çin'deki zengin köylüler birçok kapitalist ülkedeki zengin köylülerden iki bakımdan ayrılmıştı. Birincisi, genellikle ve büyük ölçüde feodal ve yarıfeodal sömürücü niteliğindediler. İkincisi ise, bu zengin köylü ekonomisi ülkenin tarım ekonomisinde önemli bir yer tutmuyordu. Çin'deki toprak ağası sınıfının feodal sömürüsüne karşı verilen mücadele sırasında, yoksul köylüler ve tarım işçilerinden oluşan geniş kitleler, aynı zamanda zengin köylülerin feodal ve yarıfeodal sömürsünün de ortadan kaldırılmasını talep ettiler. Çin Komünist Partisi, Kurtuluş Savaşı sırasında, zengin köylülerin fazla topraklarını ve mülklerini köylülere dağıtım siyasetini benimsedi, böylece yoksul köylü ve tarım işçisi kitlelerinin taleplerini karşıladı ve Halk Kurtuluş Savaşı'nda zafere ulaşılmasını sağladı. Savaş zafere ilerlediği sıralarda, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi 1948 Şubat'ında yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki toprak reformu için yeni siyasetler saptadı. Toprak reformu iki aşamaya bölünecekti: Birinci aşamada, zengin köylüler tarafsızlaştırılacak ve darbeler toprak ağaları üzerinde, öncelikle de büyük toprak ağaları üzerinde yoğunlaştırılacaktı; ikinci aşamadaysa, toprak ağalarının topraklarının yanı sıra zengin köylülerin icara verdikleri topraklar ve fazla toprakları da dağıtılacak, ama zengin köylülere toprak ağalarından farklı davranılmaya devam edilecekti (bkz. bu ciltte «Yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki Toprak Reformunda Temel Noktalar», s.192). Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra, 1950 Haziran'ında Merkezi Halk Hükümeti, sadece zengin köylülerin icara verdikleri toprakların kısmen ya da bütünüyle toprak reformuna tabi tutulmasını, buna karşılık zengin köylülerin geri kalan toprak ve mülklerinin korunmasını öngören Toprak Reformu Yasası'nı çıkardı. Bunu izleyen sosyalist devrim aşamasında, tarımın kooperatifleştirilmesi hareketi derinleştikçe ve köy ekonomisi geliştikçe, zengin köylü ekonomisi kaybolup gitti.

toprağa sahip olduklarından⁷, bu topraklar dağıtılmadıkça yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin talepleri karşılanamaz. Ama Toprak Yasası Taslağı uyarınca, zengin köylülere genellikle toprak ağalarından farklı davranılmalıdır. Toprak reformunda, orta köylüler toprağın eşit dağıtımına rıza gösterirler, çünkü bu onların çıkarına dokunmaz. Eşit dağıtım ilkesi uygulandığında, orta köylülerin bir kesiminin toprakları olduğu gibi kalır, öteki kesiminin toprakları ise fazlalaşır; orta köylülerin sadece hali vakti yerinde olan kesiminin bir parça fazla toprağı vardır ve bunlar topraklarını eşit olarak dağıtılmak üzere devretmeye hazırdırlar, çünkü o zaman omuzlarındaki toprak vergisi yükü hafifleyecektir. Ama gene de, farklı yerlerde toprağı eşit bir biçimde dağıtırken, orta köylülerin düşüncelerini almak ve eğer karşı çıkıyorlarsa onlara ödünler vermek gerekir. Feodal sınıfın toprak ve mülklerine el konulur ve bunlar dağıtılırken, bazı orta köylülerin ihtiyaçları dikkate alınmalıdır. Sınıf durumu saptanırken, orta köylüleri zengin köylü olarak sınıflandırma hatasına düşmemeye dikkat edilmelidir. Faal orta köylüler, köylü demeği komitelerinin çalışmasına ve yönetime kazanılmalıdır. Toprak vergisinin ve savaşa destek olmanın getirdiği yükler açısından, adil ve makul olma ilkesine uyulmalıdır. Partimizin orta köylülerle sağlam bir şekilde birleşme stratejik görevini yerine getirirken izlemesi gereken somut siyasetler bunlardır. Bütün Parti, toprak sisteminin köklü bir şekilde düzeltilmesinin, Çin devriminin bugünkü aşamasındaki temel görevlerinden biri olduğunu kavramalıdır. Eğer toprak sorununu bütün ülkede ve tam anlamıyla çözebilirsek, bütün düşmanlarımızı yenilgiye uğratmanın en temel koşulunu yerine getirmiş oluruz.

V

Toprak reformunu kararlı ve köklü bir şekilde gerçekleştirebilmek ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun cephe gerisi bölgelerini sağlamlaştırmak için Parti saflarını eğitmek ve yeniden örgütlemek gerekir. Japonya'ya

7. Yani bir zengin köylü ailesi, ortalama olarak bir yoksul köylü ailesinden daha fazla ve daha iyi toprağa sahipti. Ülke bütün olarak ele alındığında, Çin'deki zengin köylülerin gerek sahip oldukları üretim araçlarının miktarı, gerekse tarım üretimlerinin hacmi son derece küçüktü. Zengin köylü ekonomisi, Çin'in köy ekonomisinde önemli bir yer tutmuyordu.

Karşı Direnme Savaşı sırasındaki Parti içindeki düzeltme hareketi⁸, bir bütün olarak ele alındığında, başarılıydı. O sıradaki düzeltme hareketinin esas başarısı, yönetici organlarımızın ve çok sayıda kadronun ve Parti üyesinin temel yönelimimizi, yani Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini Çin devriminin somut pratiğiyle birleştirmeyi daha da iyi bir şekilde kavramasını sağlamasıydı. Partimiz bu bakımdan, Direnme Savaşı'ndan önceki tarihi aşamalarla karşılaştırıldığında, büyük bir adım atmıştır. Ne var ki, saflarımızın sınıf bileşiminin ve çalışma tarzımızın saf olmaması sorunu, henüz Partinin yerel örgütlerinde, özellikle de köylük bölgelerdeki ilk kademe örgütlerinde çözülmüş değildir. 1937-47 arasındaki on bir yıl içinde, Partimizin üyeleri on binlerden 2 700 000'e yükselmiştir; bu, çok büyük bir atılımdır. Böylece Partimiz Çin tarihinin en güçlü partisi haline gelmiştir. Japon emperyalizmini bozguna uğratmamızı, Çan Kayşek'in taarruzlarını geri püskürtmemizi, 100 milyondan fazla insanın yaşadığı Kurtarılmış Bölgeleri yönetmemizi ve 2 milyon askerden oluşan bir Halk Kurtuluş Ordusu'na önderlik etmemizi sağlamıştır. Ama bu arada bazı zaaflar da baş göstermiştir. Birçok toprak ağası, zengin köylü ve kötü unsur Partimize sızma fırsatını bulmuştur. Bunlar köylük bölgelerde birçok Parti, hükümet ve halk örgütünü denetimleri altında tutmakta, yetkilerini zorbaca kötüye kullanmakta, halkı ezmekte, Partinin siyasetlerini çarpıtmakta, böylece bu örgütleri kitlelerden koparmakta ve toprak reformunun köklü bir şekilde gerçekleştirilmesini engellemektedirler. Bu vahim durum, önümüze, Parti saflarını eğitime ve yeniden örgütlenme görevini koymaktadır. Bu görevi yerine getirmediğimiz, köylük bölgelerde ilerleme kaydedemeyiz. Partinin Milli Toprak Konferansı, bu sorunu derinliğine tartıştı ve uygun önlem ve yöntemleri saptadı. Şimdi

8. Burada, Çin Komünist Partisi tarafından 1942-43 yıllarında bütün Parti içinde yürütülen çalışma tarzını düzeltme hareketine değinilmektedir. Bu hareketin özünü, öznellik, sektarizme ve basmakalıp yazılara karşı mücadele oluşturuyordu. Mao Zedung yoldaşın önderliğindeki bu düzeltme hareketinde, «hataların tekrarlanmasını önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarma, hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirme» ve «yoldaşlarla birleşirken yanlış düşünceleri yok etme» ilkeleri benimsenmişti. Eleştiri ve özeleştiri yöntemine başvuran düzeltme hareketi, Partinin tarihinde çeşitli durumlarda ortaya çıkan «sol» ve sağ hataları onların köklerine inerek düzeltti, geniş Parti kadroları saflarının ideolojik düzeyini büyük ölçüde yükseltti, Parti içindeki düşüncelerin Marksizm-Leninizm temelinde birleştirilmesine büyük ölçüde yardımcı oldu ve böylece tüm Parti içindeki birliği yüksek bir düzeye ulaştırdı.

bunlar, toprağın eşit olarak dağıtılması kararıyla birlikte her yerde kararlılıkla uygulanmaktadır. En başta yapılması gereken iş, Parti içinde eleştiri ve özeleştiriye başlatmak ve yerel örgütlerde Parti çizgisinden uzaklaşmalar şeklinde beliren hatalı fikirleri ve vahim durumları kapsamlı olarak gözler önüne sermektir. Bütün Parti üyeleri, toprak sorununun çözümünde ve uzun süreli bir savaşın desteklenmesinde kavranması gereken halkanın, Parti örgütlerinin saf olmayan unsurlardan arındırılması ve Parti saflarının eğitilmesi ve yeniden örgütlenmesi olduğunu kavramalıdır; çünkü ancak o zaman Parti ve en geniş emekçi halk kitleleri aynı yönde el ele ilerleyebilir ve Parti, kitleleri ilerletebilir.

VI

Feodal sınıfın topraklarına el koymak ve bunları köylülere devretmek, Çan Kayşek, T.V. Soong, H. H. Kung ve Çen Lifu'nun başında buldukları tekelci sermayeye el koymak ve onu yenedemokratik devlete devretmek. Milli burjuvazinin sanayi ve ticaretini korumak. Yenedemokratik devrimin başlıca üç ekonomik siyaseti bunlardır. Dört büyük aile, Çan, Soong, Kung ve Çen, yirmi yıllık iktidarları süresince 15-20 milyar ABD dolarını bulan büyük servetler yaptılar ve bütün ülkenin ekonomik can damarlarını tekellerine aldılar. Bu tekelci sermaye devletle bütünleşince, tekelci devlet kapitalizmi haline geldi. Yabancı emperyalizmle, yerli toprak ağası sınıfı ve eski tipte zengin köylülerle yakından bağlantılı olan bu tekelci kapitalizm komprador, feodal, tekelci devlet kapitalizmi haline geldi. İşte Çan Kayşek'in gerici rejiminin ekonomik temeli budur. Bu tekelci devlet kapitalizmi sadece işçileri ve köylüleri ezmekle kalmamakta, aynı zamanda şehir küçük burjuvazisini de ezmekte ve orta burjuvaziye de zarar vermektedir. Direnme Savaşı sırasında ve Japonların teslim olmasından sonra gelişmesinin doruğuna varan bu tekelci devlet kapitalizmi, yenedemokratik devriminin maddi koşullarını büyük ölçüde hazırlamıştır. Bu sermaye Çin'de genellikle bürokrat-sermaye olarak bilinmektedir. Bürokrat kapitalist sınıf olarak bilinen bu kapitalist sınıf, Çin'in büyük burjuvazisidir. Ülkemizde yenedemokratik devrimin görevi, emperya-

lizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın (büyük burjuvazinin) sömürü ve zulmünü yok etmek, komprador; feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır. Toprak ağaları, büyük burjuvazi ve onların devleti tarafından ezilen ve onlardan zarar gören yukarı küçük burjuvazi ve orta burjuvazi, kendileri de burjuva oldukları halde, yenidemokratik devrime katılabilir ya da tarafsız kalabilirler. Bunların emperyalizmle ya hiç bağları yoktur ya da görece az bağları vardır ve bunlar gerçek milli burjuvazidir. Yeni Demokrasi devleti, hâkim olduğu her yerde, bunları kesinlikle ve hiç duraksamadan korumalıdır. Çan Kayşek'in elindeki bölgelerde, yukarı küçük burjuvazi ve orta burjuvazi arasında, bu sınıfların sağ kanadını oluşturan ve gerici siyasi eğilimler taşıyan, ABD emperyalizmi ve gerici Çan Kayşek kliği hakkında hayaller yayan ve demokratik halk devrimine karşı çıkan pek az sayıda insan vardır. Bunların gerici eğilimleri kitleleri etkilediği sürece, siyasi etkileri altındaki insanların önünde bunların maskelelerini düşürmeli, bu etkiye saldırmalı ve kitleleri bu etkiden kurtarmalıyız. Ne var ki, siyasi saldırı ile ekonomik imha birbirinden farklı şeylerdir; bu ikisini birbirine karıştırırsak hata işleriz. Yenidemokratik devrim, genel olarak kapitalizmi, yukarı küçük burjuvaziyi ya da orta burjuvaziyi yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve tekelci kapitalizmi, sadece toprak ağası sınıfını ve bürokrat kapitalist sınıfı (büyük burjuvaziyi) yok etmeyi hedef alır. Çin'in ekonomik geriliğini göz önüne alacak olursak, devrimin ülke çapında zafere ulaşmasından sonra bile, ekonominin geniş yukarı küçük burjuvazi ve orta burjuvazi tarafından temsil edilen kapitalist sektörünün varlığını uzun bir zaman sürdürmesine izin vermek gerekecektir. Milli ekonomideki işbölümüne uygun olarak, bu kapitalist sektörün milli ekonomiye yararlı olan bütün bölümlerinin belli ölçüde gelişmesi gerekli olacaktır. Bu kapitalist sektör, o zaman bile tüm milli ekonominin vazgeçilmez bir parçası olacaktır. Burada sözünü ettiğimiz yukarı küçük burjuvazi, işçi ya da çırak çalıştıran küçük sanayiciler ve tüccarlardır. Bir de, işçi ya da çırak çalıştırmayan çok sayıda küçük bağımsız esnaf ve zanaatkâr vardır; kuşkusuz bunlar da kesin olarak korunmalıdır. Devrim bütün ülkede

zafere ulaştıktan sonra, yenedemokratik devlet, bürokrat kapitalist sınıfın elindeki büyük devlet işletmelerini devralacak ve ülke ekonomisinin can damarlarını denetimi altına alacaktır; feodalizmin kösteklerinden kurtulacak olan tarım ekonomisi gerçi daha oldukça uzun bir süre dağınık ve bireysel kalacaktır, ama daha sonra kooperatifleşme doğrultusunda adım adım geliştirilmesi mümkündür. Bu koşullarda, bu küçük ve orta kapitalist sektörlerin varlığı ve gelişmesi bir tehlike yaratmayacaktır. Aynı şey, toprak reformundan sonra köylük bölgelerde kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak olan yeni zengin köylü ekonomisi için de geçerlidir. Partimizin 1931-34 yıllarında yukarı küçük burjuva ve orta burjuva kesimlere karşı benimsemiş olduğu yanlış aşırı sol siyasetlerin (aşırı derecede çalışma koşulları, aşırı gelir vergisi oranları, toprak reformu sırasında sanayicilerin ve tüccarların çıkarlarının çiğnenmesi ve üretimi geliştirme, ekonomik refahı yükseltme, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları dikkate alma ve hem emeği, hem de sermayeyi yararlandırma hedefini benimsemek yerine, dar görüşlü ve tek yönlü bir kavram olan «işçilerin refahı» hedefinin benimsenmesi) tekrarlanmasına kesinlikle izin verilmemelidir. Bu tür hataların tekrarlanması kuşkusuz hem emekçi kitlelerin, hem de yenedemokratik devletin çıkarlarına zarar verir. Çin Toprak Yasası Taslağındaki maddelerden birinde, «Sanayicilerin ve tüccarların mülkleri ve yasal işleri tecavüze karşı korunacaktır» denilmektedir. Burada «sanayiciler ve tüccarlar» denirken, tüm küçük bağımsız esnaf ve zanaatkâr ve tüm küçük ve orta kapitalist unsurlar kastedilmektedir. Özetleyecek olursak, Yeni Çin'in ekonomik yapısı şunlardan oluşacaktır: (1) Önder sektör olan devlet ekonomisi; (2) adım adım bireysel ekonomiden kolektif ekonomiye doğru gelişen tarım ekonomisi ve (3) küçük bağımsız esnaf ve zanaatkâr ekonomisi ile küçük ve orta özel sermaye ekonomisi. Bunlar, yenedemokratik milli ekonominin bütününe oluşturmaktadır. Yenedemokratik milli ekonominin yol gösterici ilkeleri, üretimi geliştirme, ekonomik refahı yükseltme, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları dikkate alma ve hem emeği hem de sermayeyi yararlandırma genel hedefine iyice uygun olmalıdır. Bu genel hedeften sapan herhangi bir ilke, siyaset ya da önlem yanlıştır.

VII

Halk Kurtuluş Ordusu'nun 1947 Ekim'inde yayınladığı bir bildiri-
nin bir yerinde şöyle deniliyordu.

İşçileri, köylüleri, askerleri, aydınları ve işadamlarını, bütün ezi-
len sınıfları, bütün halk örgütlerini, demokratik partileri, azınlık
milliyetleri, yurtdışındaki Çinlileri ve öteki yurtseverleri birleştiri-
rin; bir milli birleşik cephe kurun; Çan Kayşek'in zorba yöneti-
mini devirin ve bir demokratik koalisyon hükümeti kurun.

Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve Çin Komünist Partisi'nin temel siyasi
programı budur. İlk bakışta, şimdiki dönemdeki devrimci milli birleşik
cephemiz Direnme Savaşı dönemine oranla daralmış görünmektedir.
Oysa gerçekte, milli birleşik cephemiz özellikle şimdiki dönemde, ya-
ni Çan Kayşek'in ülkenin çıkarlarını ABD emperyalizmine satmasın-
dan ve halka karşı ülke çapında iç savaşı başlatmasından sonra, ABD
emperyalizminin ve gerici Çan Kayşek kliğinin suçlarının bütünüyle
Çin halkının gözleri önüne serilmesinden sonra, genişlemiştir. Diren-
me Savaşı sırasında Çan Kayşek ve Guomindang, Çin halkının gözün-
de saygınlıklarını henüz tamamen yitirmemişlerdi ve Çin halkını hâlâ
birçok yoldan aldatabiliyorlardı. Oysa şimdi işler değişti; onların al-
datmacalarını kendi eylemleriyle gözler önüne serdik, kitleler artık on-
ları izlemiyor, kitlelerden tamamen tecrit oldular. Çin Komünist Parti-
si ise, Guomindang'ın tersine, hem Kurtarılmış Bölgelerdeki en geniş
halk kitlelerinin güvenini, hem de Guomindang'ın denetimi altındaki
bölgelerde ve büyük şehirlerdeki geniş kitlelerin desteğini kazanmış
bulunmaktadır. Daha 1946 yılında Çan Kayşek'in hâkimiyeti altındaki
yukarı küçük burjuva ve orta burjuva aydınların bir kesimi üçüncü
yol⁹ denilen düşünceyi savunuyordu, oysa bu düşünce artık iflas et-
miştir. Partimiz, köklü bir toprak siyaseti benimsediği için, Direnme
Savaşı dönemine oranla çok daha geniş köylü kitlelerinin yürekten

9. Halk Kurtuluş Savaşı'nın ilk aşamasında bazı demokratlar, büyük toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin Guomindang diktatörlüğü ile Çin Komünist Partisi önderliğinde demokratik halk diktatörlüğü dışında çözüm ona bir üçüncü yol bulabileceklerini hayal ediyorlardı. Aslında bu üçüncü yol, İngiltere ve ABD'yi model alan bir burjuva diktatörlüğünden başka bir şey değildi.

desteğini kazanmıştır. ABD'nin emperyalist saldırısı, Çan Kayşek'in zulmü ve Partimizin kitlelerin çıkarlarını kararlılıkla koruma şeklindeki doğru siyaseti sonucunda, Partimiz Çan Kayşek'in elinde tuttuğu bölgelerdeki işçi sınıfı, köylülük, şehir küçük burjuvazi ve orta burjuvazinin geniş kitlelerinin sevgisini kazanmıştır. Açlık, siyasi baskı ve Çan Kayşek'in halka karşı giriştiği iç savaş koşullarında hayatları çekilmez hale gelen kitleler, ABD emperyalizmine ve Çan Kayşek'in gerici hükümetine karşı birbiri ardı sıra mücadeleler vermektedirler. Kitlelerin temel sloganları açlığa, zulme, iç savaşa ve ABD'nin Çin'in içişlerine karışmasına karşıdır. Kitlelerin uyanışı ne Direnme Savaşı'ndan önce, ne Direnme Savaşı sırasında, ne de Japonların teslim olmasından hemen sonraki dönemde hiçbir zaman şimdiki düzeyine ulaşmıştı. İşte yenedemokratik devrimci birleşik cephemizin bugün her zamankinden daha geniş ve daha sağlam olduğunu söylememizin nedeni budur. Bu gelişme sadece bizim toprak ve şehir siyasetlerimizle değil, aynı zamanda tüm siyasi durumla yani Halk Kurtuluş Ordusu'nun zaferleriyle, Çan Kayşek'in taarruz durumundan savunma durumuna geçmesiyle, Halk Kurtuluş Ordusu'nun savunma durumundan taarruz durumuna geçmesiyle, Çin devriminin yeni bir yükseliş dönemine girmesiyle de yakından bağlantılıdır. Çan Kayşek rejiminin yok olup gitmeye mahkûm olduğunu fark edenler, şimdi tüm umutlarını Çin Komünist Partisi'ne ve Halk Kurtuluş Ordusu'na bağlamaktadırlar ve bu son derece doğal bir şeydir. Halkın büyük çoğunluğunun en geniş birleşik cephesi olmadan, Çin'in yenedemokratik devriminin zafere ulaşması olanaksızdır. Ayrıca, bu birleşik cephe Çin Komünist Partisi'nin sağlam önderliği altında olmak zorundadır. Partinin sağlam önderliği olmadan, hiçbir devrimci birleşik cephe zafer kazanamaz. Kuzey Seferi 1927 yılında doruğuna ulaştığında Partimizin önder organındaki teslimiyetçiler Partinin köylü kitleleri, şehir küçük burjuvazisi ve orta burjuvazi üzerindeki önderliğinden, özellikle de Partinin silahlı kuvvetlerdeki önderliğinden kendiliklerinden vazgeçtiler ve böylece devrimin yenilgiye uğramasına yol açtılar. Direnme Savaşı sırasında, Partimiz, bu teslimiyetçilerin fikirlerine benzer fikirlerle, yani Guomindang'ın halk düşmanı siyasetlerine ödün verilmesini, kitlelerden çok Guomindang'a güvenilmesini, kitleleri harekete geçirmeye ve kit-

le mücadelelerini sonuna kadar geliştirmemeyi, Kurtarılmış Bölgeleri ve Japon işgali altındaki bölgelerdeki halk ordularını genişletmemeyi ve Direnme Savaşı'nda önderliğin Guomindang'a teslim edilmesini öngören fikirlerle mücadele etti. Partimiz, Marksizm-Leninizmin ilkelerine ters düşen bu cesaretsiz ve yoz fikirlere karşı kararlı bir mücadele yürüttü, «ilerici güçleri geliştirme, ara güçleri kazanma ve iflah olmaz güçleri tecrit etme» şeklindeki siyasi çizgisini kararlılıkla uyguladı ve Kurtarılmış Bölgeleri ve Halk Kurtuluş Ordusu'nu kararlılıkla genişletti. Bu, Partimizin sadece Japon emperyalizminin saldırı döneminde onu yenilgiye uğratmasını sağlamakla kalmadı, aynı zamanda Japonların teslim olmasından sonraki dönemde, Çan Kayşek karşıdevrimci savaşını başlattığı zaman, Partimizin Çan Kayşek'in karşıdevrimci savaşına hızla ve kayıp vermeden bir devrimci halk savaşıyla karşılık vermesini ve kısa sürede büyük zaferler kazanmasını da sağladı. Bütün Partili yoldaşlar, tarihten çıkarılan bu dersleri hiçbir zaman unutmamalıdır.

VIII

Gerici Çan Kayşek kligi, 1946 yılında halka karşı ülke çapında iç savaş başlattığında, bu rizikoyu göze almasının nedeni, sadece kendi üstün askeri gücüne değil, esas olarak atom bombalarına sahip olan ve «olağanüstü güçlü» ve «dünyada rakipsiz» olarak gördüğü ABD emperyalistlerine dayanmasıydı. Bir yandan, ABD emperyalizminin malzeme yağdırarak askeri ve mali ihtiyaçlarını karşılayacağını düşünüyorlar; öte yandan da, çılgınca «Birleşik Amerika ile Sovyetler Birliği arasında bir savaşın kaçınılmaz olduğunu», «üçüncü bir dünya savaşının patlak vermesinin kaçınılmaz olduğunu» hesap ediyorlardı. ABD emperyalizmine bu bağımlılık, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana bütün ülkelerdeki gerici güçlerin ortak özelliğidir. Dünya kapitalizminin İkinci Dünya Savaşı'nda yediği darbelerin ne kadar şiddetli olduğunu; bütün ülkelerdeki gerici güçlerin zayıflığını, telaşını ve güvensizliğini ve dünya devrimci güçlerinin ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir. Bütün bunlar karşısında bütün ülkelerdeki gericiler, ABD'nin emperyalist yardımına bel bağlamaktan başka çıkar yol bulamamaktadırlar. Acaba ABD emperyalizmi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Çan

Kayşek ve öteki ülkelerin gericilerinin sandıkları kadar güçlü müdür? Onlara gerçekten de yardım yağdırabilir mi? Hayır, durum hiç de böyle değildir. ABD emperyalizminin İkinci Dünya Savaşı sırasında büyüyen ekonomik gücü, istikrarsız ve gündün güne daralan iç ve dış pazarlarla karşı karşıyadır. Bu pazarların daha da daralması, ekonomik buhranların patlak vermesine yol açacaktır. ABD ekonomisinin savaş sırasında hızla büyümesi geçici bir durumdur. Amerika Birleşik Devletleri'nin gücü yüzeysel ve geçicidir. Uzlaşmaz iç ve dış çelişmeler ABD emperyalizmini her gün patlamak üzere olan bir volkan gibi tehdit etmektedir. ABD emperyalizmi bu volkanın üstünde oturmaktadır. Bu durum, ABD emperyalizmini, dünyayı köleleştirmek üzere bir plan hazırlamak, Avrupa'da, Asya'da ve yeryüzünün daha başka yerlerinde canavar gibi dört bir yana saldırmak, bütün ülkelerdeki gerici güçleri, yani kendi halkları tarafından lanetlenmiş bu insan süprüntülerini bir araya toplamak, Sovyetler Birliği'nin önderliğindeki bütün demokratik güçlere karşı emperyalist ve antidemokratik bir kamp oluşturmak ve belki ileride, bir gün demokratik güçleri yenilgiye uğratmak üzere üçüncü bir dünya savaşı başlatma umuduyla savaşa hazırlanmak zorunda bırakmıştır. Bu, aptalca bir plandır. Dünyanın demokratik güçleri bu planı boşa çıkarmalıdır ve çıkarabilirler de. Dünya antiemperyalist kampının gücü emperyalist kampın gücünü aşmıştır. Üstün durumda olan, düşman değil, biziz. Sovyetler Birliği'nin önderliğindeki antiemperyalist kamp daha şimdiden oluşmuş bulunmaktadır. Sosyalist Sovyetler Birliği buhranlardan uzaktır, üstün durumdadır ve bütün dünyadaki geniş halk kitleleri tarafından desteklenmektedir; Sosyalist Sovyetler Birliği'nin gücü, buhranların ciddi tehdidi altında bulunan, gerileme durumunda olan ve bütün dünyadaki geniş halk kitlelerinin karşı çıktığı emperyalist Birleşik Amerika'nın gücünü daha şimdiden aşmıştır. Avrupa'daki Halk Demokrasileri ülke içinde kendilerini sağlamlaştırmakta ve birbirleriyle birleşmektedirler. Başta Fransa ve İtalya olmak üzere Avrupa'daki kapitalist ülkelerde antiemperyalist halk güçleri gelişmektedir. Birleşik Amerika'da demokratik halk güçleri her geçen gün güç kazanmaktadır. Latin Amerika halkları artık ABD emperyalizmine boyun eğen köleler olmaktan çıkmışlardır. Tüm Asya'da büyük bir milli kurtuluş hareketi doğmuş

bulunmaktadır. Antiemperyalist kampın bütün güçleri birleşmekte ve ileri atılmaktadır. Dokuz Avrupa ülkesinin Komünist ve İşçi Partileri kendi Enformasyon Bürolarını kurmuşlar ve bütün dünya halklarını emperyalist köleleştirme planına karşı ayağa kalkmaya çağıran bir bildiri yayınlamışlardır¹⁰. Bu savaş çağrısı, dünyanın ezilen halklarının yüreğine ilham vermiş, mücadelelerinin yolunu çizmiş ve zafere olan güvenlerini pekiştirmiştir. Dünya gericiliğini ise telaşa ve şaşkınlığa düşürmüştür. Doğu ülkelerindeki bütün antiemperyalist güçler de sınıksız birleşmeli, emperyalizmin ve kendi ülkelerindeki yerli gerici zulmüne karşı çıkmalı ve mücadelelerinde Doğu'nun 1 milyarı aşkın ezilen insanının kurtuluşunu hedef almalıdırlar. Kendi kaderimizi kesinlikle kendi ellerimize almalıyız. Saflarımızı her türlü cesaretsiz düşünceden arındırmalıyız. Düşmanın gücünü abartan ve halkın gücünü küçümseyen bütün görüşler yanlıştır. Eğer herkes vargücüyle çaba harcarsa, dünyanın bütün demokratik güçleriyle omuz omuza, emperyalist köleleştirme planını kuşkusuz boşa çıkartabilir, üçüncü bir dünya savaşının patlak vermesini önleyebilir, bütün gerici rejimleri alaşağı edebilir ve tüm insanlık için kalıcı bir barış sağlayabiliriz. Yolumuzda ilerlerken hâlâ her türlü engel ve güçlüklerle karşılaşabileceğimizin ve yerli olsun, yabancı olsun, bütün düşmanlarımızın azami direnişinin ve amansız mücadelesinin üstesinden gelmeye hazırlanmamız gerektiğinin tamamen bilincindeyiz. Ama Marksizm-Leninizm bilimini kavradığımız, kitlelere güvendiğimiz, kitlelerle sınıksız birleştiğimiz ve onları ilerlettiğimiz sürece, her türlü engelin üstesinden gelebilir, her türlü güçlüğü yenebiliriz. Gücümüz yenilmez olacaktır. Dünya kapitalizmi ve emperyalizminin çöküşe gittiği ve dünya sosyalizmi ve halk demokrasisinin zafere ilerlediği bir tarihi çağda yaşıyoruz. Şafak söktü sökecek; vargücümüzle mücadele etmeliyiz.

10. Komünist ve İşçi Partileri Enformasyon Bürosu, 1947 Eylül'ünde Polonya'nın Varşova şehrinde Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Polonya, Sovyetler Birliği, Fransa, Çekoslovakya, İtalya ve Yugoslavya Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda kuruldu. Daha sonra, 1948 Ha iran'ında Romanya'da yapılan bir toplantıda Enformasyon Bürosu, Marksist-Leninist olmayan tutumunda direttiği ve Sovyetler Birliği'ne ve sosyalist kampa karşı bir tutum takındığı gerekçesiyle Yugoslav Komünist Partisi'nin Bürodan çıkarıldığını açıkladı. Burada Mao Zedung yoldaşın bulunduğu, Enformasyon Bürosunun 1947 Eylül toplantısında kabul edilen «Uluslararası Durum Üzerine Bildiri»sinde Enformasyon Bürosu, dünya halklarını emperyalist köleleştirme planına karşı ayağa kalkmaya çağırıyordu.

BİR RAPOR SİSTEMİNİN KURULMASI ÜZERİNE*

7 Ocak 1948

Merkez Komitesinin bütün bölgelere hataların önlenmesinde ya da daha az hata yapılmasında yardım edebilmesi ve devrimci savaşta daha da büyük zaferler kazanılması için, olaydan önce ya da sonra, Merkez Komitesine zamanında bilgi vermek üzere, bu yıldan başlayarak aşağıdaki rapor sistemi kurulmuştur:

1. Merkez Komitesinin her büro ya da alt bürosunda, sekreter, Merkez Komitesine ve Merkez Komitesi başkanına iki ayda bir kapsamlı bir rapor vermekle yükümlüdür (rapor, yardımcılar tarafından değil, bizzat sekreter tarafından yazılacaktır). Rapor, askeri ve siyasi faaliyetleri, toprak reformuna ve Partinin sağlamlştırılmasına ilişkin faaliyetleri, ekonomik faaliyetleri, propagandayla ilgili ve kültürel faaliyetleri, bu faaliyetler sırasında ortaya çıkan sorunları, eğilimleri ve bunları çözme yöntemlerini kapsamalıdır. Her rapor yaklaşık olarak bin kelimeyle sınırlandırılmalı ve özel durumlar dışında iki bin kelimeyi geçmemelidir. Bütün sorunlar bir rapora sığmıyorsa, iki rapor

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınmıştır. Bu talimatta kurulan rapor sistemi, Merkez Komitesinin demokratik merkeziyetçiliği korumak, disiplinsizlik ve anarşi eğilimleriyle mücadele etmek için kararlılıkla sürdürdüğü uzun mücadelenin yeni koşullarda geliştirilmesi idi. Bu sorun özellikle o sırada önemliydi, çünkü devrimci durumda çok büyük bir ilerleme kaydedilmişti. Birçok Kurtarılmış Bölge birbirine bağlanmıştı, birçok şehir kurtarılmıştı ya da kurtarılmak üzereydi. Halk Kurtuluş Ordusu düzenli ordu özelliğini daha çok kazanmış, Halk Kurtuluş Savaşı düzenli savaş niteliğini daha fazla almış ve ülke çapında zafer ufukta görünmüştü. Bu durum, Partinin, Partide ve orduda var olan herhangi bir disiplinsizlik ve anarşi durumunu hızla alt etmesini ve merkezileştirmesi gereken ve merkezileştirilebilecek bütün yetkilerin Merkez Komitesinde toplanmasını zorunlu kılmaktaydı. Sıkı bir rapor sisteminin kurulması, Partinin bu amaçla attığı önemli bir adımdı. Bu sorun için ayrıca bkz. bu ciltte «1948 Yılında Toprak Reformu ve Partinin Sağlamlştırılması Çalışması», Altıncı Bölüm, s. 247 ve «Eylül Toplantısı Üzerine — Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Genelgesi», Madde 4, s.257.

yazın. Ya da birinci raporda belli sorunlar üzerinde yoğunlaşıp diğerleri kısaca ele alınabilir ve bir sonraki raporda, daha önce kısaca ele alınan sorunlar ayrıntılı bir şekilde, daha önce ayrıntılı olarak ele alınan sorunlar ise kısaca işlenebilir. Kapsamlı rapor, içerik bakımından derli toplu, ifade bakımından öznlü olmalı ve sorunlara ya da tartışmalı konulara dikkat çekmelidir. Birinci aydan başlayarak her iki ayda bir, ay başında yazılmalı ve telgrafla yollanmalıdır. Her büro ya da alt büro sekreterinin, Merkez Komitesine ve Merkez Komitesi başkanına vermekle bizzat sorumlu olduğu düzenli rapor ve talimat talebi budur. Sekreter, askeri harekâtı yönetmek üzere cephede bulunduğu anda, kendi raporlarını kendisi sunmalı, ayrıca sekreter vekilini ya da sekreter yardımcısını cephe gerisi faaliyetler hakkında rapor vermede yetkili kılmalıdır. Yukarıda söylenenlere, büroların ve alt büroların Merkez Komitesine sunmaya devam edecekleri ara raporlar ve talimat talepleri dahil değildir.

Düzenli olarak kapsamlı siyaset raporları verme ve talimat isteme sistemini şunun için kuruyoruz: Partimizin Yedinci Milli Kongresi'nden sonra bürolar ve alt bürolardaki yoldaşların (hepsi değil) bazıları, olaydan önce ya da sonra Merkez Komitesine rapor verme ve talimat istememenin gerekliliğini ve önemini hâlâ anlamadılar ya da sadece teknik noktalarda rapor gönderip talimat istiyorlar. Bunun bir sonucu olarak, bunların esas faaliyet ve siyasetleri hakkında (ikincil önemde ya da teknik nitelikte olanlar hakkında değil) Merkez Komitesi berrak ya da yeterince berrak bir fikre sahip değildir ve bu yüzden düzeltilmeyen, zor düzeltilen ya da ancak zarara yol açtıktan sonra düzeltilen bazı durumlar meydana gelmiştir. Zamanında talimat isteyen ve sonra da rapor veren bürolar ve alt bürolar, bu hataları önlemiş ya da azaltmıştır. Bu yıldan başlayarak, Partinin bütün kademelerdeki yönetici organları, hem önceden üst kademelerden talimat istememe, hem de sonradan rapor vermeme şeklindeki kötü alışkanlığı kesinlikle düzeltmelidir. Bürolar ve alt bürolar, Merkez Komitesi tarafından atandıklarından ve kendilerine emanet edilen görevleri Merkez Komitesi adına yürütmekle yükümlü olduklarından, Merkez Komitesiyle mümkün en sıkı teması sürdürmelidirler. Ayrıca, eyalet ya da bölge Parti Komiteleri de Merkez Komitesi büro ve alt bürolarıyla sıkı bir te-

mas içinde olmalıdırlar. Devrimin yeni bir yükseliş dönemine girdiği bir sırada, bu bağları güçlendirmek kesinlikle zorunludur.

2. Sahra ordularının ve askeri bölgelerin önder kadroları, gerektiğinde strateji konusunda rapor verme ve talimat isteme yükümlülüklerinin ve daha önceden istendiği gibi savaş ganimetleri, kayıpları ve tüketilen cephane ve kuvvetlerin gerçek durumu hakkında aylık raporlar verme yükümlülüklerinin yanı sıra, bu yıl başından itibaren her iki ayda bir kapsamlı siyaset raporları vermek ve talimat istemek zorundadırlar. Bunlar, birliklerin disiplinini ve yaşama koşullarını, komutanların ve savaşçıların morallerini, komutanlar ve savaşçılar arasında ortaya çıkan sapmaları ve bunların üstesinden gelme yöntemlerini, teknik ve taktiklerde ilerleme ve gerilemeyi, düşman kuvvetlerinin güçlü ve zayıf yanlarını ve morallerinin yüksek mi alçak mı olduğunu, ordumuzun siyasi çalışmasını, ordumuzun toprak siyasetini, şehir siyasetini, esirlere ilişkin siyasetini nasıl uyguladığını ve bu siyasetlerden sapmaları, düzeltme yöntemlerini, orduyla halk arasındaki ilişkileri ve halkın çeşitli kesimleri arasındaki eğilimleri kapsamalıdır. Bu raporların uzunluğu, yazılış yöntemleri ve gönderilme zamanları, Merkez Komitesinin büro ve alt bürolarının raporları için saptananların aynısı olmalıdır. Raporun verilmesi gerektiği zamanda (yani, birinci aydan başlamak üzere, tek ayların başında) yoğun bir savaş devam ediyorsa, bunun verilmesi birkaç gün önceye alınabilir ya da ertelenebilir; ama bunun nedenleri belirtilmelidir. Siyasi çalışmayla ilgili bölüm, ordunun siyasi dairesinin yöneticisi tarafından kaleme alınmalı, komutan ve siyasi komiser tarafından incelenip düzeltilmeli ve sonra her üçü tarafından ortaklaşa imzalanmalıdır. Bu raporlar, telgrafla, Parti Askeri Komisyonu Başkanına yollanmalıdır. Bu kapsamlı siyasi raporlara ihtiyaç duymamızın nedeni ile, bürolar ve alt büroların raporlarına ihtiyaç duymamızın nedeni aynıdır.

PARTİNİN BUGÜNKÜ SİYASETİ İLE İLGİLİ BAZI ÖNEMLİ SORUNLAR ÜZERİNE*

18 Ocak 1948

I. Parti İçindeki Yanlış Eğilimlerle Mücadele Sorunu

Düşmanın gücünü olduğundan fazla görmeye karşı çıkın. Örneğin, ABD emperyalizminden korkmak; savaşı Guomindang bölgelerine yaymaktan korkmak; komprador-feodal düzeni ortadan kaldırmaktan, toprak ağalarının topraklarını dağıtmaktan ve bürokrat sermayeye el koymaktan korkmak; uzun sürecek bir savaştan korkmak vb. Bütün bunlar yanlıştır. Bütün dünyadaki emperyalizm ve Çin'deki gerici Çan Kayşek kliğinin yönetimi, daha şimdiden çürümüştür ve hiçbir yaşama şansına sahip değildir. Onları küçümsemek için haklı nedenlerimiz vardır ve biz Çin halkının bütün iç ve dış düşmanlarını yeneceğimize inanıyoruz ve bundan eminiz. Ama her parça, tek tek her mücadele (askeri, siyasi, ekonomik veya ideolojik) açısından, düşmanı asla hafife almamalı, tam tersine, düşmanı ciddiye almalı ve zafer kazanmak için bütün gücümüzü muharebede bir araya toplamalıyız. Stratejik açıdan, bütün açısından düşmanı hafife almak gerektiğini belirtmemiz doğru olmakla birlikte, herhangi bir parçada, herhangi bir belirli mücadelede düşmanı asla hafife almamalıyız. Bütün açısından, eğer düşmanın gücünü olduğundan fazla görürsek ve bu yüzden onu alt etmeye ve zafer kazanmaya cesaret etmezsek, sağ oportünist bir hata işlemiş oluruz. Her bir parça, her bir belli sorun açısından, eğer sağduyulu olmaz, mücadele sanatını dikkatle öğrenmez ve bunda ustalaşmazsak, muharebede bütün gücümüzü bir araya toplamazsak ve kazanılması gereken bütün müttefikleri (orta köylüleri, küçük bağımsız esnaf ve zana-

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınmıştır. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz» yazısının tanıtma notu, s. 151.

atkârları, orta burjuvaziyi, öğrencileri, öğretmenleri, profesörleri ve sıradan aydınları, sıradan devlet memurlarını, serbest meslek sahiplerini ve aydınlanmış eşrafı) safımıza kazanmaya dikkat etmezsek, «sol» oportünist bir hata işlemiş oluruz.

Parti içindeki «sol» ve sağ sapmalarla mücadele ederken, siyasetimizi somut duruma göre belirlemeliyiz. Örneğin, zafer kazanıldığı zamanlarda, ordu, «sol»sapmalara karşı, yenilgiye uğranıldığı veya birçok muharebe kazanılmadığı zamanlarda sağ sapmalara karşı uyanık olmalıdır. Toprak reformunda, kitlelerin henüz tam anlamıyla harekete geçmediği veya mücadelenin henüz gelişmediği yerlerde sağ sapmalara karşı mücadele edilmeli ve kitlelerin tam anlamıyla harekete geçtiği ve mücadelenin şimdiden geliştiği yerlerde «sol» sapmalara karşı uyanık olunmalıdır.

II. Toprak Reformu ve Kitle Hareketlerinde Bazı Somut Siyaset Sorunları

1. En başta, yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin çıkarlarıyla ve yoksul köylü birliklerinin oynadıkları ileri rolle ilgilenmeliyiz. Partimiz, toprak reformunu yoksul köylüler ve tarım işçileri arasında başlatmalı ve onların, köylü demeklerinde ve köylük bölgelerdeki hükümet organlarında ileri bir rol oynamalarını sağlamalıdır. Bu ileri rol, orta köylüleri bir kenara atıp çalışmayı tekeline almak değil, ortak eylem için orta köylülerle birliği sağlamaktır. Orta köylülerin çoğunlukta, yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin azınlıkta bulunduğu eski Kurtarılmış Bölgelerde, yoksul köylülerin durumu özellikle önemlidir. «Ülkeyi ele geçirenler yoksul köylüler ve tarım işçileridir, dolayısıyla ülkeyi onlar yönetmelidir» sloganı yanlıştır. Köylerde, ülkeyi ele geçiren ve ülkeyi yönetmesi gerekenler sadece yoksul köylüler ve tarım işçileri değil, Çin Komünist Partisi önderliği altında birleşen tarım işçileri, yoksul köylüler, orta köylüler ve diğer emekçi halktır. Bir bütün olarak ülkede, ülkeyi ele geçiren ve ülkeyi yönetmesi gerekenler, halkın sadece bir kısmı değil, (Komünist Partisi aracılığıyla) işçi sınıfının önderliğinde birleşen işçiler, (yeri zengin köylüler de dahil) köylüler, küçük bağımsız esnaf ve zanaatkârlar, gerici güçlerin ezdiği ve zarar verdiği orta ve küçük kapitalistler, öğrenciler, öğretmen-

ler, profesörler ve sıradan aydınlar, serbest meslek sahipleri, aydınlanmış eşraf, sıradan devlet memurları, ezilen azınlık milliyetler ve ülke dışında yaşayan Çinlilerdir.

2. Orta köylülere karşı herhangi bir maceracı siyaset benimsemekten kaçınmalıyız. Sınıf durumu hatalı bir şekilde belirlenmiş orta köylüler ve diğer kesimlerden kişiler bakımından, hata kesinlikle düzeltilmeli ve dağıtılmış olan malları mümkün olduğu kadar kendilerine geri verilmelidir. Orta köylüleri, köylü temsilcilerinin saflarının ve köylü komitelerinin dışında bırakma eğilimi ve toprak reformu mücadelesinde onları yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin karşısına koyma eğilimi düzeltilmelidir. Sömürüden sağlanan bir gelire sahip köylüler, bu gelir onların toplam gelirinin yüzde 25'inden azsa orta köylü, yüzde 25'inden fazlaysa zengin köylü olarak sınıflandırılmalıdır.¹ Hali vakti yerinde orta köylülerin toprakları, sahibinin rızası olmaksızın dağıtılmamalıdır.

3. Orta ve küçük sanayicilere ve tüccarlara karşı herhangi bir maceracı siyaset benimsemekten kaçınmalıyız. Eskiden Kurtarılmış Bölgelerde benimsenen, milli ekonomiye yararı olan bütün özel sanayi ve ticareti koruma ve gelişmesini özendirme siyaseti doğrudur ve gelecekte de sürdürülmelidir. Kira ve faiz indirimi dönemi sırasında benimsenen toprak ağalarını ve zengin köylüleri sanayi ve ticarete geçmeye özendirme siyaseti de doğrudur. Bunların sanayi ve ticarete geçmelerini bir «kılık değiştirme» olarak görmek ve dolayısıyla buna karşı çıkarak, sanayi ve ticarete aktarılan mülklere el koyup dağıtmak hatalıdır. Toprak ağalarının ve zengin köylülerin sanayi ve ticaret alanındaki mülkleri genel olarak korunmalıdır. Sanayi ve ticaret alanında sadece bürokrat kapitalistlerin ve gerçek karşıdevrimci yerel zorbaların mülklerine el konmalıdır. El konulması gereken sanayi ve ticaret işletmelerinden milli ekonomiye yararlı olanlar, devlet ve halk tarafından devraldıktan sonra da işletilmeye devam edilmeli, dağıtılmasına ya da kapatılmasına izin verilmemelidir. Milli ekonomi için⁴

1. Köylük bölgelerde kişilerin hangi sınıflara mensup olduklarının saptanmasındaki ölçütler için bkz. «Köylük Bölgelerdeki Sınıflar Nasıl Ayırt Etmek Gerekir?», Mao Zedung Seçme Eserler, Cilt I, Kaynak Yayınları, s. 178 ve «Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi», İkinci Bölüm, Dördüncü Kısım, Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt II, Kaynak Yayınları, s.324

yararlı olan sanayi ve ticaret üzerindeki işletme vergisi, ancak bunların gelişmesini önlemediği ölçüde alınmalıdır. Her kamu işletmesinde, maliyetleri düşürmek, üretimi artırmak ve hem kamu hem de özel çıkarların yarar görmesini sağlamak amacıyla o işletmenin yönetimini güçlendirmek üzere işletme yönetimi ve sendika, ortaklaşa bir yönetim komitesi kurmalıdır. Özel kapitalist işletmeler de, maliyetleri düşürmek, üretimi artırmak ve hem emeğin hem de sermayenin yarar görmesini sağlamak için bu yöntemi denemelidir. İşçilerin yaşam koşulları uygun bir şekilde düzeltilmeli, ancak aşırı yüksek ücret ve haklardan kaçınılmalıdır.

4. Öğrencilere, öğretmenlere, profesörlere, bilim işçilerine, sanat işçilerine ve sıradan aydınlara karşı herhangi bir maceracı siyaset benimsemekten kaçınılmalıdır. Çin'deki öğrenci hareketlerinin ve devrimci mücadelelerin tecrübesi, bu insanların çok büyük bir çoğunluğunun devrime katılabileceğini ya da tarafsız kalabileceğini kanıtlamıştır: iflah olmaz karşıdevrimciler sadece küçük bir azınlıktır. Bu yüzden Partimiz, öğrencilere, öğretmenlere, profesörlere, bilim işçilerine, sanat işçilerine ve sıradan aydınlara karşı dikkatli bir tutum benimsemelidir. Onlarla birleşmeli, onları eğitmeli ve onlara, her birinin durumuna uygun görevler vermeliyiz. Ve bunların içindeki sadece çok az sayıda iflah olmaz karşıdevrimciye kitle çizgisine uygun olarak hak ettikleri şekilde davranılmalıdır.

5. Aydınlanmış eşraf sorununa gelince: Partimizin, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında Kurtarılmış Bölgelerdeki yönetim organlarında (danışma meclisleri ve hükümetlerde) aydınlanmış eşrafla işbirliği yapması kesinlikle gerekliydi ve başarılı da oldu. Partimizle birlikte zorluklara ve sıkıntılara göğüs germiş ve gerçekten bazı katkılarda bulunmuş aydınlanmış eşraf, toprak reformuna engel olmamak koşuluyla her birinin somut durumuna göre ele alınmalıdır. Siyasi bakımdan oldukça iyi ve yetenekli olanlar, üst yönetim organlarında kalmalı ve bunlara uygun iş verilmelidir. Siyasi bakımdan oldukça iyi, ancak yeteneksiz olanların geçimleri sağlanmalıdır. Toprak ağası ya da zengin köylü kökenli olup, halkın derin nefretini kazanmamış olanlara gelince, bunların feodal toprak mülkleri ve malları Toprak Yasası'na göre dağıtılmalı, ancak bunların kitle mücadelelerinin hedefi haline gelme-

meleri sağlanmalıdır. Yönetim organlarımıza sızmış olanlar, gerçekte her zaman kötülük yapmış olanlar, halka hiçbir yararı olmayanlar ve geniş kitlelerin aşırı nefretini kazanmış olanlar, halk mahkemelerine teslim edilmeli ve bunlar yerel zorbalar gibi cezalandırılmalıdır.

6. Yeni zengin köylülerle eski zengin köylüler² arasında ayırım yapılmalıdır. Kira ve faiz indirimi döneminde yeni zengin köylülerin ve hali vakti yerinde orta köylülerin teşvik edilmesi, orta köylülere güven verilmesinde ve Kurtarılmış Bölgelerdeki tarım üretiminin geliştirilmesinde etkili oldu. Toprağın eşit olarak dağıtılmasından sonra, iyi beslenip iyi giyinebilmeleri için köylüleri üretimi geliştirmeye çağırmalı ve onlara tarımda karşılıklı yardımlaşma ve işbirliği için, emek-değişim ekipleri, karşılıklı yardım ekipleri ve iş-değişim grupları³ gibi örgütler kurmalanını öğütlemeliyiz. Toprağın eşit olarak dağıtılmasında, eski Kurtarılmış Bölgelerdeki yeni zengin köylülere, hali vakti yerinde orta köylüler gibi davranılmalı ve bunların toprakları, sahibinin rızası olmaksızın dağıtılmamalıdır.

7. Kira ve faiz indirimi döneminde yaşam biçimini değiştirmiş olan eski Kurtarılmış Bölgelerdeki toprak ağaları ve zengin köylülerden, beş yıl ya da daha fazla bir zaman bedeni çalışma yapmış olan toprak ağalarının ve üç yıl ya da daha fazla zamandan beri orta ya da yoksul köylü haline gelmiş olan zengin köylülerin sınıf durumları, tutumlarının iyi olması koşuluyla, bugünkü durumlarına uygun olarak değiştirilebilir. Hâlâ büyük miktarda (az miktarda değil) ihtiyaçlarından fazla mülke sahip olanlar, köylülerin taleplerine uygun olarak bu fazla mülkü teslim etmelidirler.

2. Yeni zengin köylüler, devrimci üs bölgelerinde orta köylüler ya da yoksul köylüler arasından zengin köylü haline gelmiş olanlardır. Eski zengin köylüler, devrimci üs bölgeleri kurulmadan önce de zengin köylü olanlardır. Eski zengin köylüler, genel olarak ve büyük ölçüde feodal ve yarıfeodal sömürücü niteliğine sahiptirler. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Not 6, s. 151.

3. Emek-değişim ekipleri ve iş-değişim grupları, tarımda karşılıklı yardım ve işbirliği için kurulmuş örgütlerdi. «Emek-değişimi» ya da «iş-değişimi», köylülerin işgücünü kendi aralarında düzenlemelerinin bir yoluydu ve insanla insanın işgünlerinin, öküzle öküzün işgünlerinin ve insanla öküzün işgünlerinin değişimi gibi biçimler alıyordu. Emek-değişim ekiplerine katılan köylüler, üye olan her ailenin toprağının sırayla ya da kolektif olarak ekilmesine ya kendi işgüçleriyle ya da hayvanlarının gücüyle katkıda bulunuyorlardı. Hesapların görülmesinde işgünü, değişim birimi olarak alınıyordu. İnsan işgünü ya da hayvan işgünü bakımından daha az katkıda bulunanlar, daha fazla katkıda bulunanlara aradaki farkı ölüyorlardı.

8. Toprak reformunun özü, feodal sınıfların topraklarının ve tahıl, hayvan ve tarım araçları şeklindeki mülklerinin eşit bir şekilde dağıtılmasıdır (zengin köylüler, sadece ihtiyaç fazlası mallarını teslim edeceklerdir). Gizlenmiş servetleri⁴ ortaya çıkarma mücadelesine fazlaca ağırlık vermemeliyiz ve özellikle, esas çalışmamıza engel olmaması için bu sorunla pek fazla zaman kaybetmemeliyiz.

9. Toprak ağalarını ve zengin köylüleri ele alırken, Toprak Yasası Taslağına uygun olarak aralarında ayırım yapmalıyız.

10. Toprağın eşit bir şekilde dağıtılması ilkesiyle ilgili olarak, aynı zamanda büyük, orta ve küçük toprak ağaları arasında ve yerel zorba olan toprak ağaları ve zengin köylüler ile yerel zorba olmayan toprak ağaları ve zengin köylüler arasında da ayırım yapmalıyız.

11. Halk mahkemeleri, gerçekten en canice suçları işlemiş bir avuç elebaşığı ciddi bir şekilde yargılayıp, haklarında hüküm verdikten ve bu hükümler ilgili yönetim örgütleri (il ya da alt bölge kademesinde yerel yönetimlerin örgütlediği komiteler) tarafından onaylandıktan sonra, onları kurşuna dizmek ve idamlarını ilan etmek, devrimci düzenin sağlanması için kesinlikle gereklidir. Bu, sorunun bir yanısıdır. Diğer yanı ise daha az adamın öldürülmesinde ısrar etmeli ve fark gözetmeden öldürmeyi kesinlikle yasaklamalıyız. Daha fazla adam öldürmeyi ya da fark gözetmeden adam öldürmeyi savunmak, kesinlikle hatalıdır; bu, sadece Partimizin halkın sevgisini kaybetmesine, kitlelerden kopmasına ve tecrit olmasına yol açar. Toprak Yasası Taslağında öngörülen bir mücadele biçimi olan halk mahkemelerinde yargılama ve mahkûm etme, ciddi bir şekilde yürütülmelidir. Bu, toprak ağaları ve zengin köylüler arasındaki en kötü unsurlara darbe indirmek için köylü kitlelerinin güçlü bir silahıdır. Bu, aynı zamanda fark gözetmesizin dövme veya adam öldürme hatasını da önler. Uygun bir zamanda (toprak mücadelesi en yüksek noktasına ulaştıktan sonra), kitlelere uzun vadeli çıkarlarını kavramayı, yani savaş çabalarını ya da toprak reformunu baltalamada diretmeyen ve bütün ülkede sayıları on milyonlara varan (yaklaşık 36) milyonluk köylük bölgeler nüfusunun 36 milyon kadarı) toprak ağaları ve zengin köylüleri ülke için bir işgücü olarak görmeyi ve onları kurtarılmış kalıba dökmeyi öğretmeli-

4. Burada, toprak ağalarının toprağa göndükleri değerli eşyalara değiniliyor.

yiz. Görevimiz, feodal düzeni yıkmak, toprak ağalarını tek tek bireyler olarak değil, bir sınıf olarak yok etmektir. Toprak Yasası'na uygun olarak, onlara üretim araçları ve geçim olanakları sağlamalıyız, ama bunlar köylülerinkinden fazla olmamalıdır.

12. Ciddi hatalar işlemiş bazı kadroları ve Parti üyelerini ve işçi ve köylü kitleleri içindeki bazı kötü unsurları eleştirmeli ve bunlarla mücadele etmeliyiz. Böyle eleştiri ve mücadelelerde, kitleleri doğru yöntem ve biçimleri benimsemeye ve kaba hareketlerden kaçınmaya ikna etmeliyiz. Bu, sorunun bir yanısıdır. Diğer yanı ise, bu kadroların, Parti üyelerinin ve kötü unsurların kitlelere misillemede bulunmamaya söz vermelerinin sağlanmasıdır. Kitlelerin bunları sadece özgürce eleştirme hakkına değil, aynı zamanda gerektiğinde bunları görevden alma ya da görevden alınmalarını önerme ya da Partiden atılmalarını önerme ve hatta en kötü unsurları yargılamak ve cezalandırılmak üzere halk mahkemelerine teslim etme hakkına da sahip oldukları açıklanmalıdır.

III. Devlet İktidarı Sorunu Üzerine

1. Yenidemokratik devlet iktidarı, işçi sınıfı önderliğindeki halk kitlelerinin antiemperyalist ve antifeodal devlet iktidarısıdır. Burada, halk kitleleri; işçi sınıfını, köylülüğü, şehir küçük burjuvazisini ve emperyalizm ve gerici Guomindang rejimi ve onun temsil ettiği sınıflar, yani bürokrat kapitalist sınıf (büyük burjuvazi) ve toprak ağası sınıfı tarafından ezilen ve bunlardan zarar gören milli burjuvaziyi kapsamaktadır. Kitlelerin büyük çoğunluğunu işçiler, köylüler (askerler esas olarak üniformalı köylülerdir) ve diğer emekçi halk oluşturmaktadır. Halk kitleleri kendi devletlerini (Çin Halk Cumhuriyetini) kurarlar ve bu devleti temsil etmek üzere bir hükümet (Çin Halk Cumhuriyeti Merkezi Hükümeti) oluştururlar. İşçi sınıfı, halk kitlelerine ait olan bu devlette ve bu devletin hükümetinde önderliğini, öncüsü Çin Komünist Partisi aracılığıyla uygular. Bu Halk Cumhuriyetinin ve onun hükümetinin karşı çıktığı düşmanlar, yurtiçindeki yabancı emperyalizm ve Guomindang gericileri ve onların temsil ettiği sınıflar, yani bürokrat kapitalist sınıf ve toprak ağası sınıfıdır.

2. Çin Halk Cumhuriyeti'nin devlet iktidarı organları, çeşitli kademelerdeki halk kongreleri ve bu kongrelerin seçtiği çeşitli kademelerdeki hükümetlerdir.

3. Şimdiki dönemde köylük bölgelerde, köylülerin taleplerine uygun olarak, köy yönetimlerini seçmek üzere köy düzeyinde köylü toplantıları ve bölge yönetimlerini seçmek üzere bölge köylü kongreleri düzenleyebiliriz ve düzenlemeliyiz. İl ya da belediye kademesindeki ya da daha üst kademedeki yönetimler sadece köylük bölgelerdeki köylüleri değil, kasabalar, il merkezleri, eyalet merkezleri ve büyük sanayi ve ticaret şehirlerindeki her kesim ve meslekten halkı temsil ettüklerinden, söz konusu kademelerdeki hükümetleri seçmek üzere il, belediye, eyalet ya da sınır bölgesi düzeylerinde halk kongreleri toplanmalıyız. Gelecekte, devrim bütün ülkede zafere ulaştıktan sonra, merkezi hükümet ve her kademedeki yerel yönetimler, söz konusu kademelerdeki halk kongreleri tarafından seçilmelidir.

IV. Devrimci Birleşik Cephe Önderlik Edenler ile Önderlik Edilenler Arasındaki İlişki Sorunu

Önder sınıf ve önder parti, önderlik edilen sınıflara, kesimlere, siyasi partilere ve halk örgütlerine önderlik edebilmek için şu iki koşulu yerine getirmek zorundadır:

- a) Önderlik edilenlere (müttefiklere), ortak düşmana karşı kararlı mücadeleler vermede ve zaferler kazanmada önderlik etmek;
- b) Önderlik edilenlere maddi yararlar sağlamak ya da en azından çıkarlarına zarar vermemek ve aynı zamanda onları siyasi bakımdan eğitmek.

Bu iki koşulun her ikisi olmaksızın ya da sadece biriyle, önderlik gerçekleştirilemez. Örneğin, Komünist Partisi orta köylülere önderlik edebilmek için, onlara, feodal sınıflara karşı bizimle birlikte kararlı bir şekilde mücadele etmede ve zaferler kazanmada (toprak ağalarının silahlı gücünü yok etmek ve onların topraklarını bölüştürmek) önderlik etmelidir. Eğer kararlı bir mücadele yoksa ya da zafere ulaşan bir mücadele yoksa, orta köylüler yalpalırlar. Bunun yanı sıra, toprak ağala-

rının topraklarının ve mallarının bir kısmını, görece yoksul olan orta köylüler arasında bölüştürmeli ve hali vakti yerinde orta köylülerin çıkarlarına zarar vermemeliyiz. Köylü demeklerinde, köy ve bölge yönetimlerinde, orta köylüler arasındaki etkin unsurları çalışmaya katmalı ve onlara uygun bir kontenjan (örneğin, komitedeki üye sayısının üçte birini) ayırmalıyız. Orta köylülerin sınıf durumunu belirlemede hata yapmayın ve toprak vergisi ve sivillerin savaş hizmeti bakımından onlara karşı hakça davranın. Aynı zamanda, orta köylüleri siyasi bakımdan eğitin. Bütün bunları yapmazsak, orta köylülerin desteğini kaybederiz. Aynı şey, şehirlerde, işçi sınıfı ve Komünist Partisi'nin gerici güçler tarafından ezilen ve zarara uğratılan orta burjuvaziye, demokratik partilere ve halk örgütlerine önderlik edebilmesi açısından da geçerlidir.

ORDUDAKİ DEMOKRATİK HAREKET*

30 Ocak 1948

Ordu birliklerimizdeki siyasi çalışmada izlenecek siyaset, üç ana hedefi, yani yüksek düzeyde bir siyasi birliği, yaşam koşullarının düzeltilmesini ve daha yüksek düzeyde askeri teknik ve taktikleri merkezi önderlik altında girişilecek demokratik bir hareket yoluyla gerçekleştirmek için asker kitlelerini, komutanları ve bütün çalışan personeli bütünüyle harekete geçirmektir. Ordu birliklerimizde bugün coşkuyla yürütülen Üç Denetim ve Üç Geliştirme¹, bu hedeflerden ilk ikisini siyasi ve ekonomik demokrasi yöntemleri aracılığıyla gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır.

Ekonomik demokrasi bakımından, askerlerin seçtiği temsilcilerin, bölüğün ikmal ve iase işlerinde bölük komutanlıklarına (onların yetkilerini aşmadan) yardımcı olma hakkı sağlanmalıdır.

Askeri demokrasi bakımından, eğitim dönemlerinde subaylar ile erler arasında olduğu gibi, erlerin kendi aralarında da karşılıklı eğitim olmalıdır; savaş dönemlerinde cephedeki bölükler çeşitli türden büyüklü küçüklü toplantılar yapmalıdırlar. Bölük komutanlıklarının yönetiminde asker kitleleri, düşman mevzilerine nasıl saldırılacağı, bunların nasıl ele geçirileceği ve diğer savaş görevlerinin nasıl yerine getirileceği konularını tartışmaya teşvik edilmelidirler. Çarpışmalar birkaç gün sürdüğünde de böyle birkaç toplantı yapılmalıdır. Bu tür askeri

* Bu Parti içi talimat, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Devrimci Askeri Komisyonu adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınmıştır.

1. «Üç Denetim» ve «Üç Geliştirme», Halk Kurtuluş Savaşı sırasında, Partimiz tarafından toprak reformu ile bağıntılı olarak yürütülen Partinin sağlamlaştırılması ve ordu içinde ideolojik eğitim için önemli bir hareketi meydana getiriyordu. «Üç Denetim», yerel bölgelerde sınıf kökeninin, ideolojinin ve çalışma tarzının denetlenmesi; askeri birliklerde ise sınıf kökeninin, görevi yerine getirmenin ve savaşma azninin denetlenmesi anlamına geliyordu. «Üç Geliştirme» ise, örgütlenmenin sağlanlaştırılması, ideolojik eğitim ve çalışma tarzının düzeltilmesi anlamına geliyordu.

demokrasi, Kuzey Şensi'deki Panlung muharebesinde² ve Şansi-Cahar-Hebey bölgesinde Şiciaçuang muharebesinde³ büyük başarıyla uygulanmıştır. Bu da, uygulamanın sadece yarar getireceğini ve hiçbir zarar vermeyeceğini ortaya koymuştur.

Asker kitleleri, kadrolar arasındaki kötü unsurların hatalarını ve kötü davranışlarını açığa çıkarma hakkına sahip olmalıdırlar. Erlerin, bütün iyi ve görece iyi kadroları bağırılarına basacaklarından emin olmalıyız. Ayrıca erlerin, atamaları üst kademelerce yapılmak kaydıyla, gerektiğinde alt kademe kadro görevlerine kendi aralarından güvendikleri kişileri aday gösterme hakkı da olmalıdır. Alt kademelerde büyük bir kadro sıkıntısı çekildiğinde, bu tür aday gösterme çok yararlıdır. Ancak bu, kural haline getirilmemeli, sadece gerektiğinde yapılmalıdır.

2. Yenan'ın kuzeydoğusundaki Panlung, Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu'nun, Mayıs 1947'de Hu Zungnan komutasındaki 6 700'den fazla Guomindang askerini kuşatıp yok ettiği şehirdi.
3. Şiciaçuang, 12 Kasım 1947'de Şansi-Cahar-Hebey Sınır Bölgesi Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri tarafından kurtarıldı. Şehrin 24 bin askerden oluşan düşman garnizonu bütünüyle yok edildi. Şiciaçuang, Kuzey Çin'de Halk Kurtuluş Ordusu tarafından kurtarılan ilk önemli şehirdi.

TOPRAK YASASI'NIN FARKLI BÖLGELERDE UYGULANMASI İÇİN FARKLI TAKTİKLER

3 Şubat 1948

Toprak Yasası'nı uygularken üç farklı bölgeyi birbirinden ayırt etmek ve her biri için farklı taktikler benimsemek gerekir.

1. Japonya'nın teslim olmasından önce kurulmuş olan eski Kurtarılmış Bölgeler: Genel olarak bu bölgelerdeki topraklar uzun bir süre önce dağıtılmıştır ve dağıtımın sadece bir kısmının yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Buradaki çalışmamız, Parti saflarının eğitilmesi ve sağlamlaştırılması üzerinde ve Pingşan İlinde¹ elde edilen tecrübeler uyarınca Partililerle ve Partili olmayanların çabalarını birleştirerek, Parti ile kitleler arasındaki çelişmelerin çözülmesi üzerinde yoğunlaşmalıdır. Bu, eski Kurtarılmış Bölgelerde yapılması gereken, toprakları Toprak Yasası'na göre ikinci kez dağıtmak ya da yoksul köylü birliklerini köylü demeklerine önderlik etmek üzere yapay ve gelişigüzel bir şekilde örgütlemek değil, yoksul köylü gruplarını köylü demekleri içinde örgütlemektir. Bu gruplardaki faal unsurlar, köylü demeklerinde ve köylük bölgelerdeki siyasi iktidar organlarında yönetim görevlerine gelebilirler: ancak bu gibi görevlerin orta köylülere hiç verilmesi, sadece hep yoksul köylülere verilmesi bir kural haline getirilmelidir. Bu bölgelerde köylü demeklerindeki ve siyasi iktidar organlarındaki yönetim görevleri yoksul ve orta köylüler arasındaki doğru düşünen, işleri dürüst ve adil bir şekilde yürüten faal unsurlar tarafından yüklenilmelidir. Bu bölgelerdeki eski yoksul köylülerin büyük çoğunluğu orta köylü haline gelmiştir ve bugün orta köylüler köylük bölge

1. Batı Hebey Eyaleti'ndeki Pingşan ili, o zamanlar Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesinin bir parçasıydı. Burada sözü edilen Pingşan tecrübesi, toprak reformu sırasında, Partinin köylük bölgelerdeki ilk kademe örgütlerinin sağlamlaştırılmasına yardımcı olmak amacıyla Parti üyesi olmayanların, Parti toplantılarına davet edilmesiydi.

nüfusunun ezici çoğunluğunu oluşturmaktadır. Bu yüzden bu köylük bölgelerin yönetimine orta köylüler arasındaki faal unsurların katılmasını sağlamalıyız.

2. Japonya'nın teslim olmasıyla genel karşıtaarruz arasında kalan süre içinde, yani 1945 Eylül ile 1947 Ağustos'u arasındaki iki yıl içinde kurtarılan bölgeler: Şimdi Kurtarılmış Bölgelerin büyük bir kısmını oluşturan bu bölgelere görece olarak eski Kurtarılmış Bölgeler denebilir. Bu bölgelerde son iki yıldır düşmanın işini bitirmek için verilen mücadele ve «4 Mayıs Talimatı»nın² uygulanması sayesinde kitlelerin siyasi bilinç ve örgütlenme düzeyi büyük ölçüde yükselmiştir ve toprak sorununa bir önçözüm getirilmiştir. Fakat kitlelerin siyasi bilinci ve örgütlenmesi henüz yüksek bir düzeye ulaşmamış ve toprak sorunu henüz bütünüyle çözülmemiştir. Bu yüzden bu bölgelerde Toprak Yasası bütünüyle uygulanabilir. Ancak toprak dağıtımı genel olmalı ve tam yapılmalı, ilk dağıtım iyi yapılmadığı takdirde ikinci bir dağıtıma ve daha sonra bir ya da iki denetime hazır olunmalıdır. Bu bölgelerde orta köylüler azınlıktadır ve bir bekle-gör tutumu takınmaktadırlar. Çoğunluğu oluşturan yoksul köylüler ise şiddetle toprak istemektedir. Dolayısıyla, yoksul köylü birlikleri kurulmalı ve köylü demeklerinde ve köylük bölgelerdeki siyasi iktidar organlarında bunların önderlikleri sağlanmalıdır.

3. Genel karşıtaarruzdan bu yana yeni kurtarılmış olan bölgeler: Bu bölgelerde kitleler henüz harekete geçirememiştir. Guomindang, toprak ağaları ve zengin köylüler hâlâ büyük bir etkiye sahiptirler ve çalışmalarımız henüz kök salmış değildir. Bu yüzden, Toprak Yasası'nı bir anda uygulamaya çalışmamalı, bu işi iki aşamada yapmalıyız. Birinci aşama, zengin köylüleri tarafsızlaştırmak ve sadece toprak ağalarına darbe indirmektir. Bu aşama kendi içinde birkaç alt aşamaya, yani propaganda, önörgütlenme, büyük toprak ağalarının taşınabilir mülklerinin³ dağıtılması, küçük toprak ağalarının durumu ayrıca göz önünde bulundurularak büyük ve orta büyüklükteki toprak ağalarının topraklarının dağıtılması ve son olarak toprak ağası sınıfının topraklarının da-

2. Burada 4 Mayıs 1946'da Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi tarafından yayınlanan «Toprak Sorununa İlişkin Talimat»a değinilmektedir. Bkz. bu ciltte «Üç Ayın Özeti», Not 4, s. 108.

3. «Taşınabilir mülkler» ile tahıl, para, giyecek vb. kastedilmektedir.

ğıtılması aşamalarına bölünmelidir. Bu aşamada, önderliğin belkemiği olarak, yoksul köylü birlikleri kurulmalıdır. ayrıca ana gövdesini yoksul köylülerin oluşturduğu köylü demekleri de kurulabilir. İkinci aşama, zengin köylülerin kiraya verdikleri topraklarıyla, ihtiyaç fazlası topraklarının⁴ ve diğer mülklerinin bir kısmının dağıtılması ve toprak ağalarının birinci aşamada bütünüyle dağıtılmamış olan topraklarının dağıtılmasıdır. Birinci aşama aşağı yukarı iki yıl, ikinci aşama bir yıl sürmelidir. Acelecilik, hiçbir yarar sağlamaz. Eski, görelî olarak eski Kurtarılmış Bölgelerde de toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılması (bu Ocak'tan itibaren) üç yılda tamamlanmalıdır. Burada da acelecilik hiçbir yarar sağlamaz.

-

1

4. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Not 6. s. 108.

TOPRAK REFORMU PROPAGANDASINDAKİ «SOL» HATALARI DÜZELTELİM*

11 Şubat 1948

Son birkaç ay içinde haber ajansımız ve birçok yerdeki gazetelerimiz «sol» şapma hataları taşıyan birçok sağlıklı haber ve makaleyi hiçbir ayırım ya da tahlil yapmadan yayınlamışlardır. Bazı örnekler verelim:

1. Feodal düzenin tasfiye edilebilmesi için yoksul köylülere ve tarım işçilerine dayanma ve orta köylülerle sıkı sıkıya birleşme çizgisini savunmamışlar, tek yanlı bir yoksul köylü-tarım işçisi çizgisi savunmuşlardır. Emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin hâkimiyetini yıkmak ve bir Çin Halk Cumhuriyeti ile bir demokratik halk hükümeti kurmak için, proletaryanın bütün emekçi halkla ve bütün diğer ezilenlerle, milli burjuvaziyle, aydınlarla ve (toprak reformuna karşı olmayan aydınlanmış eşraf da dahil) diğer yurtseverlerle birleşmesi gerektiği görüşünü savunmamışlar, tek yanlı olarak yoksul köylülerin ve tarım işçilerinin ülkeyi fethetmeleri ve ülkeyi onların yönetmeleri gerektiği ya da demokratik hükümetin yalnız köylülerin hükümeti olması gerektiği ya da demokratik hükümetin sadece işçileri, yoksul köylüleri ve tarım işçilerini dinlenmesi gerektiği görüşlerini savunmuşlar: orta köylülerden, bağımsız zanaatkârlardan, milli burjuvaziden ve aydınlardan hemen hiç söz etmemişlerdir. Bu, ciddi bir ilke hatasıdır. Ne var ki bu tür haberler, haber ajansımız, gazetelerimiz ve radyo istasyonlarımız tarafından yayınlanmıştır. Çeşitli yerlerdeki Parti komitelerinin propaganda bölümleri de bu hataları daha üst kademelelere iletmemişlerdir. Son birkaç ay içinde bu tür propaganda, yaygın olmasa bile oldukça sık yapılmış ve halkın, bunların yol gösterici doğ-

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

ru düşünceleri temsil ettiğine inanabileceği bir ortam yaratmıştır. Hatta, Kuzey Şensi Radyo İstasyonunun bazı yanlış görüşler yayınlamasından dolayı, halk, hatalı olarak bunların Merkez Komitesi tarafından onaylanmış görüşler olduğuna inanmıştır.

2. Partinin sağlamlştırılması sorunu ile ilgili olarak, bazı bölgelerde gerek sınıf kökeninin dikkate alınmamasına, gerekse sadece sınıf kökeninin dikkate alınmasına karşı yeterince canlı bir propaganda yürütülmemiş, hatta sadece sınıf kökeninin dikkate alınmasını savunan yanlış bir propaganda yürütülmüştür.

3. Toprak reformu sorunuyla ilgili olarak, bazı bölgelerde hem duraksamaya, hem aceleciliğe karşı propaganda çok iyi yürütüldüğü halde, pek çok bölgede acelecilik teşvik edilmiş, hatta bunu öven makaleler yayımlanmıştır. Önderlik ile kitleler arasındaki ilişki sorunuyla ilgili olarak, bazı bölgelerde hem tepeden inmeciliğe, hem kuyrukçuluğa karşı propagandanın yürütülmesine dikkat edildiği halde, pek çok bölgede «her işin kitlelerin istediği gibi yapılmasına» hatalı bir şekilde ağırlık verilmiş ve kitleler arasında yaşayan yanlış görüşlerle uzlaşmıştır. Hatta kitlelere değil de, bazı kişilere ait yanlış görüşler bile eleştirilmeksizin benimsenmiştir. Bu durum, Partinin önder rolünün inkârıdır ve kuyrukçuluğu teşvik eder.

4. Sanayi ve ticarete ve işçi sınıfı hareketine ilişkin siyasetlerle ilgili olarak bazı Kurtarılmış Bölgelerdeki ciddi «sol» sapmalar övülmüş ya da gözden kaçırılmıştır.

Özetle, son birkaç ay içinde propaganda çalışmalarımız büyük mücadeleleri —savaş, toprak reformu, Partinin sağlamlştırılması, üretim ve cephenin desteklenmesi— doğru olarak yansıtmış, bunlara yol göstermiş ve bunların büyük başarılarına katkıda bulunmuştur. Propaganda çalışmalarımızın esas yönü budur ve önce bunu belirtmek gerekir. Fakat bazı hatalara ve eksikliklere de işaret etmek gerekir. Bunlar aşırı «sol» niteliktedir. Birkaçı Marksist-Leninist ilkelere ve bakış açısına bütünüyle aykırıdır ve Merkez Komitesinin çizgisinden bütünüyle ayrılmaktadır. Merkez Komitesinin büro ve alt bürolarının ve bunların propaganda bölümlerinin, Yeni Çin Haber Ajansı'nın merkez ve bölge bürolarının ve bütün gazetelerde çalışan yoldaşların, çalışmalarının, bu büyük mücadelelerde —savaş, toprak reformu, Partinin sağlamlştır-

tırılması, işçi sınıfı hareketi— zafer kazanılmasına ve bütün bir anti-emperyalist ve antifeodal devrimde zafer kazanılmasına yardım etmesi için, son birkaç ayın propaganda çalışmalarını Marksist-Leninist ilkelere ve Merkez Komitesinin çizgisi temelinde gözden geçirmeleri, daha büyük başarılar kazanmaları ve hatalarını düzeltmeleri gerekir. Bütün bölgelerdeki Parti komitelerinin propaganda bölümlerinin ve Yeni Çin Haber Ajansı'nın merkez bürosunun, bu gözden geçirme işinde esas sorumluluğu yüklenmeleri ve bunun sonuçlarıyla ilgili olarak kendi adlarına Merkez Komitesinin propaganda bölümüne siyaset raporları vermeleri gerekir.

YENİ KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ TOPRAK REFORMUNDA TEMEL NOKTALAR*

15 Şubat 1948

1. Aceleci olmayın. Toprak reformunun hızı, koşullara, kitlelerin siyasi bilinç düzeyine ve önder kadroların gücüne göre belirlenmelidir. Toprak reformunu birkaç ay içinde tamamlamaya kalkışmayın, her bölgede iki ya da üç yılda tamamlamaya hazırlanın. Bu, eski ve görece olarak eski Kurtarılmış Bölgeler için de geçerlidir.

2. Yeni kurtarılmış bir bölgede toprak reformu iki aşamaya bölünmelidir. Birinci aşamada, toprak ağalarına darbeler indirin ve zengin köylüleri tarafsızlaştırın. Bu aşama, birkaç alt aşamaya bölünmelidir. Darbeyi önce büyük toprak ağalarına, sonra diğer toprak ağalarına indirin. Yerel zorba olanlarla olmayanlara ve büyük, orta ve küçük toprak ağalarına karşı farklı tavırlar takınılmalıdır. İkinci aşama, zengin köylülerin kiraya verdikleri toprakları ve ihtiyaç fazlası toprakları da dahil olmak üzere toprakların eşit olarak dağıtılmasıdır. Ancak zengin köylülere ve toprak ağalarına farklı biçimlerde davranılmalıdır. Hedef alınanların tümü, genel olarak hane sayısının yüzde sekizini ya da nüfusun yüzde onunu geçmemelidir. Görece olarak eski Kurtarılmış Bölgelerde de takınılacak farklı tavırlar ve hedef alınanların sayısı böyle olmalıdır. Genel olarak toprak dağıtımında¹, sadece ufak düzenlemelerin gerekli olduğu eski Kurtarılmış Bölgelerde bu tür sorunlar ortaya çıkmaktadır.

3. Önce yoksul köylü birliklerini ve ancak birkaç ay sonra köylü derneklerini örgütleyin. Toprak ağalarının ve zengin köylülerin, köylü derneklerine ve yoksul köylü birliklerine sızmalarını kesinlikle önle-

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

1. Bkz. bu ciltte «Çin Devrimi'nin Yeni Yükselişini Selamlayalım», Not 14. s.115.

yin. Yoksul köylü birliklerindeki faal unsurlar, köylü demeklerinde önderliğin belkemiğini oluşturmmalıdır, ancak orta köylüler arasındaki faal unsurların bir kısmı da köylü demeklerinin komitelerine katılmalıdır. Toprak reformu mücadelesine orta köylülerin katılması sağlanmalı ve bunların çıkarları dikkate alınmalıdır.

4. Çalışmayı her yerde aynı anda başlatmayın; önce belirli bölgelerde çalışarak tecrübe kazanacak güçlü kadroları seçin ve daha sonra tecrübeyi adım adım yayıp çalışmayı dalgalar halinde genişletin. Bu, bütün bir stratejik bölge için olduğu kadar, tek bir il için de geçerlidir. Aynı zamanda eski ve görelî olarak eski Kurtarılmış Bölgeler için de geçerlidir.

5. Sağlamlaştırılmış Kurtarılmış Bölgeler ile gerilla bölgelerini birbirinden ayırt edin. Birincisinde toprak reformu adım adım ilerleyebilir. İkincisinde ise propaganda çalışmasıyla, gizli örgütlenme çalışmasıyla ve taşınabilir mülklerin bir kısmının dağıtımıyla yetinmeliyiz. Buralarda düşmanın kitlelere baskı yapmaması için, kitle örgütleri açık bir şekilde kurulmamalı, toprak reformu uygulanmamalıdır.

6. Toprak ağalarının gerici silahlı çetelerinden ve gerici gizli polisten yararlanılmamalı ve bunlar dağıtılmalıdır.

7. Gericiler kesinlikle ezilmelidir, ancak ayırım gözetmeksizin adam öldürmek kesinlikle yasaktır. Ne kadar az adam öldürülürse, o kadar iyidir. İdam kararları, il düzeyinde kurulmuş bir komite tarafından gözden geçirilmeli ve onaylanmalıdır. Siyasi bakımdan şüpheli kişileri yargılama ve hüküm verme yetkileri bölge parti komiteleri düzeyindeki komitelere verilmiştir. Bu, eski ve görelî olarak eski Kurtarılmış Bölgeler için de geçerlidir.

8. Toprak ağası ya da zengin köylü ailelerinden geldikleri halde toprak reformunu destekleyen yerel devrimci aydınlardan ve yarı-aydınlardan yararlanılmalı, bunlar üs bölgelerinin inşası çalışmalarına katılmalıdır. Ancak bunlar arasındaki eğitim çalışmalarımızı yoğunlaştırmalı ve bunların iktidarda mevzilenecek toprak reformunu desteklemelerini önlemeliyiz. Genel olarak bunların kendi bölgelerinde ya da kasabalarında çalışmalarına izin vermemeliyiz. Köylü ailelerinden gelen aydın ve yarıaydınlardan görevlendirilmesine önem verilmelidir.

9. Sanayi ve ticaretin korunmasına özellikle dikkat edin. Ekonomik ve mali sorunların planlanması ve yönetilmesinde uzun vadeli bir bakış açısıyla hareket edin. Silahlı kuvvetler, bölge ve kasaba yönetimleri savurganlığa karşı uyanık olmalıdırlar.

SANAYİ VE TİCARETE İLİŞKİN SİYASET ÜZERİNE*

27 Şubat 1948

1. Bazı yerlerdeki Parti örgütleri, Parti Merkez Komitesinin sanayi ve ticarete ilişkin siyasetine uymamışlar ve her iki alanda da ciddi zararlara yol açmışlardır. Bu hatalar hızla düzeltilmelidir. Buralardaki Parti komiteleri bu hataları düzeltirken, çalışmalarını iki açıdan, yani yol gösterici siyasetler ve önderlik yöntemleri açısından dikkatle gözden geçirmelidirler.

2. Yol gösterici siyasetler. Köylük bölgelerde toprak ağalarına ve zengin köylülere karşı mücadele etmek ve feodal güçleri yok etmek için alınan önlemlerin şehirlerde uygulanması hatasına karşı dikkatli olunmalıdır. Toprak ağaları ve zengin köylülerin ortadan kaldırılması gereken feodal sömürüsü ile toprak ağaları ve zengin köylülerin korunması gereken sanayi ve ticaret işletmeleri arasında kesin bir ayrım yapılmalıdır. Aynı zamanda, üretimi, geliştirme, ekonomik gelişmeyi özendirme, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları göz önüne alma ve hem emeği hem de sermayeyi yararlandırma şeklindeki doğru siyaset ile lafta işçilerin refahını savunan ama gerçekte zarar veren ve halk devrimi davasını köstekleyen tek yanlı ve dar kafalı «yardım» siyaseti arasında da kesin bir ayrım yapmak gerekir. Sendikalardaki yoldaşlar ve işçi kitleleri arasında eğitim yapılmalı ve bunların işçi sınıfının sadece acil ve kısmi çıkarlarını görmekle kalmayıp aynı zamanda geniş ve uzun vadeli çıkarlarını da görmeleri gerektiğini kavramaları sağlanmalıdır. İşçiler ve kapitalistler, yerel yönetimin önderliğinde, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları göz önüne alma, hem emeği hem de sermayeyi yararlandırma ve savaşa destek olma hedeflerine erişebil-

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

mek için maliyetleri düşürmek, üretimi artırmak ve satışları hızlandırmak üzere ellerinden geleni yapmaya ve üretimin yönetilmesi için ortak komiteler kurmaya yöneltilmelidirler. Birçok yerde işlenen hatalar yukarıdaki siyasetlerin tümünün, çoğunun ya da bazılarının kavranamamasından doğmuştur. Merkez Komitesinin büro ve alt büroları, bu sorunu açıkça ele almalı, tahlil etmeli, incelemeli, doğru siyasetleri saptamalı ve Parti içi talimatlar ve hükümet karamameleri yayınlamalıdır.

3. Önderlik yöntemleri. Siyasetler belirlendikten ve talimatlar yayımlandıktan sonra Merkez Komitesinin bir büro veya alt bürosu, kendi bölge ve il Parti komiteleriyle¹ ya da kendi çalışma ekipleriyle, telgraf, telefon, araçlı veya atlı haberciler ya da kişisel görüşmeler yoluyla sıkı bir ilişki içinde olmalıdır. Gazeteyi, önemli bir örgütlenme ve önderlik aracı olarak kullanmalıdır. Çalışmanın seyrini günü gününe denetlemeli, tecrübe alışverişinde bulunmalı ve hataları düzeltilmelidir. Genel sonuçları toparlamak, genel bir bilanço yapmak ve geçmişte yapılan hataları toptan düzeltmek üzere toplantılar düzenlemek için birkaç ay, altı ay ya da bir yıl beklenmemelidir. Beklemek büyük kayba yol açar; hataları anında düzeltmek ise kaybı azaltır. Olağan koşullarda Merkez Komitesinin bir bürosu kendine bağlı örgütlerle sıkı bir ilişki içinde olmaya çalışmalı, yapılması ve yapılmaması gereken şeyler arasına kesin bir çizgi çekmeye her zaman dikkat etmeli ve bunu kendine bağlı örgütlere sürekli olarak hatırlatarak onların mümkün olduğu kadar az hata yapmalarını sağlamalıdır. Bunlar önderlik yöntemleri ile ilgili sorunlardır.

4. Bütün Partili yoldaşlar, şu anda düşmanın tamamen tecrit edilmiş olduğunu kavramalıdır. Ancak düşmanın tecrit olması, bizim zafere ulaştığımız anlamına gelmez. Eğer siyasette hatalar işlersek zafere ulaşamayabiliriz. Somut olarak söyleyecek olursak, eğer savaş, Partinin sağlamlştırılması, toprak reformu, sanayi ve ticaret ve karşıdevrimin bastırılmasına ilişkin beş siyasetten herhangi birinde ilke hataları yapar ve bunları düzeltmezsek başarısızlığa uğrarız. Siyaset, devrimci bir partinin bütün pratik eylemlerinin hareket noktasıdır ve

1. İl Parti Komitesi, Eyalet Parti Komitesinin ya da Sınır Bölgesi Parti Komitesinin altında ama İlçe Parti Komitesinin üstünde bir yönetim organıydı.

o, partinin eylemlerinin seyrinde ve sonucunda kendini gösterir. Devrimci bir parti bir eylemde bulunuyorsa, bir siyaset uyguluyor demektir. Doğru bir siyaset uygulamıyorsa, yanlış bir siyaset uyguluyor demektir. Belli bir siyaseti bilinçli bir şekilde uygulamıyorsa, körü körüne uyguluyor demektir. Tecrübe dediğimiz şey bir siyasetin uygulanmasının seyri ve sonucundan başka bir şey, değildir. Bir siyasetin doğru mu yoksa yanlış mı olduğunu, ne ölçüde doğru ya da yanlış olduğunu ancak halkın pratiği aracılığıyla, yani tecrübe aracılığıyla anlayabiliriz. Ama halkın pratiği, özellikle de devrimci bir partinin ve devrimci kitlelerin pratiği şu ya da bu siyasetten bağımsız olarak düşünülemez. Bu nedenle, bir eyleme girişmeden önce belli koşullar ışığında saptadığımız siyaseti Parti üyelerine ve kitlelere açıklamalıyız. Bu yapılmazsa, Parti üyeleri ve kitleler siyasetimizin rehberliğinden uzaklaşır, körü körüne hareket eder ve yanlış bir siyaset izlerler.

MİLLÎ BURJUVAZİ VE AYDINLANMIŞ EŞRAF SORUNU ÜZERİNE*

1 Mart 1948

Çin devrimi, bugünkü aşamasında, niteliği bakımından, proletarya önderliğindeki geniş halk yığınları tarafından emperyalizme, feodalizme ve bürokratikapitalizme karşı yürütülen bir devrimdir. Geniş halk yığınları derken, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Ekim 1947 tarihli Bildirisinde açıkça belirtildiği gibi, emperyalizm, feodalizm ve bürokrat kapitalizm tarafından ezilen, zarara uğratılan ya da baskı altına alınan herkesi, yani işçileri, köylüleri, askerleri, aydınları, işadamlarını ve öteki yurtseverleri kastediyoruz.¹ Bildiride sözü geçen «aydınlar», zulüm gören ve baskı altına alınan bütün aydınlardır. «İşadamları», zulüm gören ve baskı altına alınan bütün milli burjuvalar, yani orta ve küçük burjuvalardır. «Öteki yurtseverler»den ise öncelikle aydınlanmış eşraf kastedilmektedir. Çin devrimi, bugünkü aşamasında bütün bu insanların emperyalizme, feodalizme ve bürokratikapitalizme karşı bir birleşik cephe oluşturdukları ve ana gövdesini emekçi halkın meydana getirdiği bir devrimdir. Emekçi halk derken, (işçiler, köylüler, zanaatkârlar vb. gibi) kol emeğiyle çalışan herkes ve aynı zamanda kol emeğiyle çalışanlara yakın olan ve sömüren durumunda değil, sömürülen durumunda bulunan kafa emekçileri kastedilmektedir. Bugünkü aşamasında Çin devriminin hedefi, emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin hâkimiyetini yıkmak ve temel gücünü emekçi halkın oluşturduğu geniş halk yığınlarının yenedemokratik cumhuriyetini kurmaktır; bugünkü aşamasında Çin devriminin hedefi, genel olarak kapitalizmi ortadan kaldırmak değildir.

* Bu Parti içi talimat Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

1. Bkz. bu ciltte «Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Bildirisi»nde sıralanan sekiz siyasetten birincisi, s.142.

Geçmişte bizimle işbirliğinde bulunmuş olan ve bu işbirliğini bugün de sürdüren, Birleşik Amerika'ya ve Çan Kayşek'e karşı mücadeleyi ve toprak reformunu onaylayan aydınlanmış eşrafı terk etmemeliyiz. Örneğin, Şansi-Suyyuan Sınır Bölgesi'nde Liu Şaobay ve Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nden Li Dingming gibi kişileri alalım.² Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasındaki ve savaştan sonraki zor zamanlarda bize epeyce yardım ettikleri, toprak reformunu gerçekleştirdiğimiz sırada onu engellemedikleri ve ona karşı çıkmadıkları için, bunlarla birleşme siyasetini sürdürmemiz gerekir. Ama onlarla birleşmek demek, onları Çin devriminin niteliğini belirleyen bir güç olarak görmek demek değildir. Bir devrimin niteliğini belirleyen güçler, esas düşmanlar ile esas devrimcilerdir. Bugün bizim baş düşmanlarımız emperyalizm, feodalizm ve bürokratikapitalizmdir. buna karşılık, bu düşmanlara karşı mücademizin temel güçleri, ülke nüfusunun yüzde 90'ını meydana getiren kol ve kafa emekçileridir. Devrimimizin bugünkü aşamada nitelik bakımından yenedemokratik bir devrim, bir demokratik halk devrimi oluşunu ve Ekim Devrimi gibi bir sosyalist devrimden farklı oluşunu belirleyen de budur.

Milli burjuvazi içinde emperyalizm, feodalizm ve bürokratikapitalizme bağlanan ve demokratik halk devrimine karşı çıkan birkaç sağcı unsur da devrimin düşmanıdır; buna karşılık, milli burjuvazi içinde emekçi halka bağlanan ve gericilere karşı çıkan sol unsurlar ve feodal sınıftan kopmuş olan birkaç aydınlanmış eşraf devrimcidir. Ama bu sol unsurlar ve aydınlanmış eşraf nasıl devrimcilerin ana gövdesi değilse, aynı şekilde sağ unsurlar da düşmanın ana gövdesi değildir. Bunların hiçbiri devrimin karakterini belirleyen bir güç değildir. Milli burjuvazi, siyasi bakımdan çok zayıf ve yalpalayan bir sınıftır. Ama bu sınıfın üyelerinin çoğunluğu demokratik halk devrimine katılabilir ya da tarafsız bir tutum takınabilir, çünkü onlar da emperyalizm, feodalizm ve bürokratikapitalizmin zulüm ve baskısı altındadırlar. Bunlar geniş halk yığınlarının bir parçasıdırlar; ama halk yığınlarının ana göv-

2. Şansi-Suyyuan Sınır Bölgesi'ndeki aydınlanmış toprak ağalarından biri olan Lio Şaobay, Şansi-Suyyuan Sınır Bölgesi Geçici Konseyinin Başkan Yardımcılığına seçilmişti. Kuzey Şensi Eyaleti'nin aydınlanmış toprak ağalarından biri olan Li Dingming ise, Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi Hükümetinin Başkan Yardımcılığına seçilmişti.

desi olmadıkları gibi, devrimin karakterini belirleyen bir güç de değildirler. Bununla birlikte, ekonomik bakımdan önemli oldukları ve Birleşik Amerika ve Çan Kayşek'e karşı mücadeleye katılabilecekleri ya da bu mücadelede tarafsız kalabilecekleri için, onlarla birleşmemiz hem mümkün hem de gereklidir. Çin Komünist Partisi kurulmadan önce, başında Sun Yatsen'in bulunduğu Guomindang, milli burjuvaziyi temsil ediyor ve o sıradaki Çin devriminin (köklü olmayan, eski tip-te bir demokratik devrim) önderi olarak hareket ediyordu. Ama Çin Komünist Partisi kurulduktan ve gücünü kanıtladıktan sonra artık Guomindang Çin devriminin (bir yenedemokratik devrim) önderi olamazdı. Milli burjuvazi 1924-27'deki devrimci harekete³ katıldı ve 1927-31 yıllarında (1931'deki 18 Eylül Olayı'na kadar) bu sınıfın pek çok üyesi Çan Kayşek yönetimindeki gericiliğin safında yer aldı. Ama buna bakarak, o dönemde milli burjuvaziyi siyasi bakımdan kazanmaya ya da ekonomik bakımdan korumaya çalışmamamız gerektiği ya da milli burjuvaziye karşı aşırı sol siyasetimizin inaceracı olmadığı sonucunu çıkarmamalıyız. Tam tersine, o dönemde de siyasetimiz, tüm çabalarımızı baş düşmanlara karşı savaşa noktasında yoğunlaştırabilmemiz için milli burjuvaziyi korumak ve kendi safımıza kazanmak olmalıydı. Direnme Savaşı döneminde milli burjuvazi savaşa katıldı, ama Guomindang ile Komünist Partisi arasında yalpaladı. Bugünkü aşamada ise milli burjuvazinin çoğunluğu Birleşik Amerika'ya ve Çan Kayşek'e karşı gittikçe büyüyen bir nefret besliyor; sol unsurlar Komünist Partisi'nin, sağcı unsurlar Guomindang'ın yanında yer alıyor; ortadaki unsurlar ise iki parti arasında kararsızlık içinde bekle ve gör tutumunu benimsiyorlar. Bu koşullar, milli burjuvazinin çoğunluğunu kendi saf-larımıza kazanmamızı, azınlığını ise tecrit etmemizi gerekli ve mümkün kılmaktadır. Bunu sağlayabilmemiz için, bu sınıfın ekonomik durumunu ele alırken ihtiyatlı hareket etmeli ve ilke olarak kapsamlı bir koruma siyaseti benimsemeliyiz. Aksi takdirde siyasi hatalar işleriz.

Aydınlanmış eşraf, demokratik eğilimler taşıyan tek tek toprak ağalarından ve zengin köylülerden oluşmaktadır. Bunların bürokratik-pitalizmle ve belli ölçüde de feodal toprak ağaları ve zengin köylülerle

3. Bkz. bu ciltte «Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda Zaferden Sonra Durum ve Siyasetimiz», Not 10, s. 15.

çelişmeleri vardır. Onlarla, hesaba katılması gereken bir siyasi güç oldukları ya da herhangi bir ekonomik önem taşıdıkları (bunların feodal toprak mülkleri bölüşülmek üzere kendi rızalarıyla köylülere devredilmelidir) için değil, Direnme Savaşı sırasında ve Birleşik Amerika'ya ve Çan Kayşek'e karşı mücadele sırasında bize siyasi bakımdan epeyce yardımcı oldukları için birleşiyoruz. Toprak reformu döneminde, bir kısım aydınlanmış eşrafın reformdan yana çıkması bütün ülkedeki toprak reformuna yardımcı olacaktır. Özellikle, (çoğu toprak ağası ya da zengin köylü ailelerinden gelen) aydınların, (çoğunun toprakla bağları olan) milli burjuvazinin ve (sayısı birkaç yüz bini bulan) bütün ülkedeki aydınlanmış eşrafın kazanılmasına ve Çin devriminin baş düşmanı Çan Kayşek gericilerinin tecrit edilmesine yarayacaktır? İşte böyle bir role sahip olduğu içindir ki, aydınlanmış eşraf aynı zamanda emperyalizme, feodalizme ve bürokratikapitalizme karşı devrimci birleşik cephenin de bir unsurudur. Dolayısıyla, onlarla birleşme sorununa da önem verilmelidir. Direnme Savaşı döneminde, aydınlanmış eşraftan, Japonya'ya karşı direnmeden yana çıkmasını, demokrasiden yana çıkmasını (antikomünist olmamasını) ve toprak kirası ve faizin indirilmesinden yana çıkmasını istemiştik. Bugünkü aşamada ise Birleşik Amerika ve Çan Kayşek'e karşı mücadeleden yana çıkmasını, demokrasiden yana çıkmasını (antikomünist olmasını) ve toprak reformundan yana çıkmasını istiyoruz. Eğer bu istekleri yerine getirebilirlerse, onlarla hiç istisnasız birleşmeli ve birleşirken de onları eğitmeliyiz.

KUZEYBATIDAKİ BÜYÜK ZAFER VE KURTULUŞ ORDUSUNDA YENİ TİPTE İDEOLOJİK EĞİTİM HAREKETİ ÜZERİNE*

7 Mart 1948

Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu'nun geçenlerde kazandığı büyük zaferle ilgili olarak Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı sözcüsü şöyle dedi: Bu zafer kuzeybatıdaki durumu değiştirdiği gibi, merkezi ovalardaki durumu da etkileyecektir. Bu zafer, «acıları dile getirme» ve «üç denetim» yöntemleriyle ordu içinde girişilen yeni tipte ideolojik eğitim hareketi sayesinde Halk Kurtuluş Ordusu'nun yenilmez bir güç haline geleceğini kanıtlamıştır.

Sözcü şöyle dedi: Bu olayda Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu, Yiçuan'daki düşman tümenini aniden kuşattı ve Hu Zungnan, 29. Kolordu Komutanı Liu Kan'a, Loçuan-Yicün hattındaki yeniden düzenlenmiş iki tümene bağlı dört tugayı Yiçuan'ı kurtarmaya göndermesini emretti. Bunlar Yeniden Düzenlenmiş 27. Tümenin 31. ve 47. Tugay-

* Bu yorum, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı'nın sözcüsü adına kaleme alınmıştır. O sırada düşmanın Kuzeybatı savaş alanındaki saldırısı kırılmış, ordumuz saldırıya geçmiş bulunuyordu. Bu yorum, Kuzeybatı savaş alanındaki durumu tahlil etmekte ve aynı zamanda diğer savaş alanlarındaki koşulları özetlemektedir. Daha önemlisi, bu yazı ile «acıları dile getirme» ve «üç denetim» yöntemleriyle orduda uygulanan yeni tipte ideolojik eğitimin büyük önemini belirtmiş olmaktadır. Bu yeni tip hareket, Halk Kurtuluş Ordusu'ndaki siyasi çalışma ve demokratik hareketteki önemli bir aşamaydı. Bu olay, o sıralarda bütün Kurtarılmış Bölgelerde canla başla yürütülen toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılması hareketinin ordudaki yansımasıydı. Bu hareket, bütün subay ve erlerin siyasi bilincini, disiplinini ve savaş gücünü büyük ölçüde artırdı. Aynı zamanda, esir alınan çok sayıda Guomindang askerinin Kurtuluş Ordusu savaşçıları haline getirilmesi sürecini hızlandırdı. Böylece, Halk Kurtuluş Ordusu'nun sağlamlaştırılması ve genişletilmesinde ve savaş alanlarında zafere ulaşılmasında büyük rol oynamıştır. Bu hareketle ilgili olarak, ayrıca bkz. bu ciltte «Ordudaki Demokratik Hareket», s. 184. «Şansi-Suyuan Kurtarılmış Bölgesindeki Bir Kadro Toplantısında Konuşma», s. 218 ve «Eylül Toplantısı Üzerine—Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Genelgesi», s. 257.

ları ile Yeniden Düzenlenmiş 90. Tümenin 53. ve 61. Tugaylarıydı ve toplam 24 bin kişiden oluşuyorlardı. Yiçuan'ın kuzeybatısındaki bölgeye 28 Şubat'ta vardılar. Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu bir imha savaşına girişti ve 29 Şubat ile 1 Mart arasında 30 saat içinde bu takviye kuvvetlerini bütünüyle yok etti. Bu ağdan hiç kimse kurtulamadı. 18 binden fazla esir alındı. 5 bin kişi öldürüldü ya da yaralandı. Liu Kan başta olmak üzere 90. Tümen Komutanı Yen Ming ve daha başka subaylar öldürüldü. Daha sonra, 3 Mart'ta Yiçuan'ı ele geçirdik. Burada gene şehri savunan Yeniden Düzenlenmiş 76. Tümene bağlı 24. Tugaydan 5 bini aşkın düşman askerini imha ettik. Bu harekâta, toplam olarak bir kolordu karargâhı ile iki tümen karargâhını ve düşmanın 5 tugayını, yani toplam 30 bin kişiyi imha etmiş olduk. Bu, bizim Kuzeybatı savaş alanındaki ilk büyük zaferimizdir.

Kuzeybatı savaş alanındaki durumu tahlil eden sözcü şunları söyledi: Doğrudan doğruya Hu Zungnan'ın komutası altındaki «Merkezi Ordu»ya bağlı 28 tugaydan sekizi, onun yeniden düzenlenmiş seçkin 1., 36. ve 90. Tümenlerine bağlıydı. Bu tümenlerden, Yeniden Düzenlenmiş 1. Tümene bağlı 1. Tugay daha önce de 1946'da güney Şansi'de Fuşan'da imha edilmişti.¹ Aynı tümene bağlı 167. Tugayın ana kuvvetleri, geçen yılın Mayıs'ında, kuzey Şensi'de Panlung şehrinde yok edilmişti. Yeniden Düzenlenmiş 36. Tümenin 123. ve 165. Tugayları geçen yılın Ağustos'unda, kuzey Şensi'nin Miçi Eyaleti'nde Saciadien'de yok edilmişti. Bu kez Yeniden Düzenlenmiş 90. Tümen de bütünüyle imha edildi. Hu Zungnan'ın ana kuvvetinin geri kalan kesiminden yalnız Yeniden Düzenlenmiş 1. Tümene bağlı 78. Tugayla Yeniden Düzenlenmiş 36. Tümene bağlı 28 Tugay henüz imha edilmemiştir. Hu Zungnan'ın ordusunda hemen hemen hiç seçkin birlik kalmadığı söylenebilir. Yiçuan imha savaşının bir sonucu olarak, eskiden Hu Zungnan'ın doğrudan doğruya komutası altındaki 28 düzenli tugaydan geriye ancak 23 tugay kaldı. Bu 23 tugay şu bölgelere dağılmış bulunuyor: Güney Şansi bölgesinde Linren'de bulunan bir tugay kıpırdayamamaktadır ve yok olmaya mahkûmdur. Dokuz tugay, Çen Geng ve Sic Fuçi komutası altındaki sahra ordumuzu tutabilmek için Şansi-Henan sınırı

1. Bkz. bu ciltte «Düşman Kuvvetlerini Teker Teker Yok Etmek İçin Üstün Bir Kuvvet Toplayın», Not 1, s. 100.

ile Loyang-Tungguan hattı üzerinde mevzilenmiştir. Güney Şensi'deki başka bir tugay da Hançung bölgesini savunmaktadır. Geri kalan 12 tugay Tungguan'dan Baoci'ye ve Sienyang'dan Yenan'a uzanan T şeklindeki irtibat hatları boyunca yayılmıştır. Bunların üçü acemilerden oluşan «ihtiyat tugayları»dır, ikisi ordumuz tarafından bütünüyle imha edilmiş ve yakında yeniden kurulmuş diğer ikisi bizden ezici darbeler yemiş, beşi ise görece az darbe almıştır. Bu kuvvetlerin yalnızca çok zayıf oldukları değil aynı zamanda daha çok garnizon hizmeti gördükleri anlaşılmaktadır. Hu Zungnan'ın ordusundan başka, Deng Baoşan'ın komutası altında Yulin'i savunan iki tugay vardır. Ningsia Eyaleti'nde Ma Hungkuy ve Çinghay Eyaleti'nde Ma Bufang komutası altındaki dokuz tugay, Sanpien ve Lungtung bölgelerine² yayılmış durumdadır. Hu Zungnan, Deng Baoşan ve iki Ma'nın komutası altındaki bütün düzenli birlikler, şimdi toplam 34 tugaydır. Bunlara, bir ya da iki kez imha edildikten sonra yeniden kurulan birlikler de dahildir.

Kuzeybatıdaki düşmanın durumu işte budur. T şeklindeki muharebe hatlarına gelince, görece az darbe yiyen beş tugaydan ikisi Yenan'da sıkışmış durumda, üçü ise Büyük Guançung Bölgesindedir³. Oradaki diğer tugaylara gelince, bunların birçoğu yakında yeniden kurtuldu, birkaçı ise ezici darbeler yedi. Kısacası, Büyük Guançung Bölgesi ve özellikle Gansu Eyaleti'nde düşman kuvvetleri çok dağınık ve zayıftır. Bunların Halk Kurtuluş Ordusu'nun saldırısını durdurmalarını mümkün değildir. Bu durum, Çan Kayşek'in Güney Cephesindeki bazı kuvvetlerinin mevzilenişini ve en başta da Henan-Şensi sınırında Çen Geng ve Sie Fuçi komutası altındaki sahra ordularımız karşısındaki kuvvetlerinin mevzilenişini etkileyecektir. Kuzeybatı Halk Kurtuluş Ordusu güneye yaptığı bugünkü taarruzunda sancağını açar açmaz zafer kazandı. Ünü her yana yayıldı ve Kuzeybatıda düşmanla aramızdaki kuvvet dengesini değiştirdi. Bundan sonra güney cephele- rindeki Halk Kurtuluş Ordusu kuvvetleriyle uyum içinde daha da etkili savaşlar verecektir.

Sözcü şöyle dedi: Geçen yaz ve sonbahardan bu yana, Liu Boçeng

2. Sanpien, kuzeybatı Şensi Eyaleti'nde bir bölgedir. Lungtung, Gansu Eyaleti'nin doğrusudur. Sanpien ile Lungtung o sırada Şensi-Gansu-Ningsia Kurtarılmış Bölgeleri illeriydi.

3. Burada ortası Şensi ve kuzeybatı Gansu kastediliyor.

ile Deng Siaoping, Çen Yi ile Su Yu ve Çen Geng ile Sie Fuçi komutası altındaki üç sahra ordumuz, Sarı Irmağı geçerek güneye ilerledi ve Yangze, Huay, Sarı Irmak ve Han Irmağı arasında kalan bölgeyi enine boyuna tarayarak çok sayıda düşman birliğini yok etti, Çan Kayşek'in güney cephesindeki 160'ı aşkın tugayından 90 kadarını aldatarak üzerine çekti, Çan Kayşek'in ordularını pasif bir duruma soktu, belirleyici bir stratejik rol oynadı ve bütün ülke halkının övgüsünü kazandı.⁴ Kuzeydoğu Sahra Ordumuz, kış taarruzunda, eksi 30 derece soğuğa dayandı, düşman birliklerinin çoğunu yok etti, önemli şehirleri birbiri ardı sıra ele geçirdi ve bütün ülkede büyük bir ün kazandı⁵. Şansi-Cahar-Hebey bölgesiyle Şandung, kuzey Ciangsu ve Şansi-Hebey-Şandung-Henan bölgesindeki sahra ordularımız, geçen yıl verdikleri kahramanca savaşlarda⁶ pek çok düşman birliğini imha ettikten sonra, geçen kış

4. Liu Boçeng ile Deng Siaoping ve diğer yoldaşların komutası altındaki Şansi-Hebey-Şandung-Henan sahra ordusuna bağlı 7 kol 30 Haziran 1947'den itibaren Sarı Irmağı aşarak Dabie Dağlarına doğru ilerlediler ve böylece Halk Kurtuluş Ordusu'nun stratejik saldırısını başlattılar. Mart 1948 sonuna kadar 100 binden fazla düşman askeri temizlendi. Hubey-Henan sınırındaki batı Anhuy'da, Hubey-Henan sınırında Tung-bay dağlık bölgesinde Yangze ve Han Irmağı arasındaki ovalarda ve başka yerlerde yeni üs bölgeleri kuruldu. Ağustos 1947'de düşmanın Şandung Eyaleti üzerinde yoğunlaştığı saldırıyı kırdıktan sonra, Çen Yi, Su Yu ve diğer yoldaşların komutası altındaki Doğu Çin Sahra Ordusu'na bağlı sekiz kol, Şandung ve Henan-Anhuy-Ciangsu Sınır Bölgesine giderek 100 binden fazla düşman askerini temizledi ve burda kurtarılmış bir bölge kurdu. Düşmanın Kayfeng ve Çengçov stratejik merkezlerini tecrit etti. Şansi-Hebey-Şandung-Henan bölgesindeki Tayyue Ordusu'na bağlı iki kol ile bir kolordu, Çen Geng ile Sie Fuçi ve diğer yoldaşların komutası altında 1947 Ağustosunda güney Şansi'de Sarı Irmağı geçerek batı Henan içlerine ilerledi, 40 binden fazla düşman askerini yok etti. Henan-Şensi-Hubey sınırı ile güney Şensi'de üs bölgeleri kurdu, düşmanın batı Henan Eyaletindeki stratejik merkezi Loyang'ı tamamen tecrit etti ve Tungguan'a dayandı.
5. Lin Biao, Lo Ronghuan ve başka yoldaşların komutası altındaki Kuzeydoğu Sahra Ordusuna bağlı on kol ile on iki bağımsız tümen, 15 Aralık 1947 ile 15 Mart 1948 tarihleri arasında doksan günlük bir savaştan sonra Çin Çangçun Demiryolunun Siping-Daşiçiao kesimini ile Peyping-Liaoning Demiryolunun Şanhayguan-Şenyang kesimi boyunca çok büyük çapta bir kış saldırısına geçti. 156 binden fazla düşman askerini yok etti ve düşmanın iyi tahkim edilmiş stratejik merkezi Siping'i ve daha başka on sekiz şehri ele geçirdi. Yinkov'da bulunan bir düşman tümeni ayaklanarak bizim tarafımıza geçti. Cilin şehrini savunan düşman kuvveti Çangçun'a doğru kaçtı. Bundan sonra Kuzeydoğuda düşman denetimi altındaki bölge bütün bölgenin yüzde birine indi. Ve Çangçun-Şenyang-Cinçov hattı üzerinde düşmanın yuvalandığı şehirler tamamen tecrit edildi.
6. Nie Rungcen ve diğer yoldaşların komutası altındaki Şansi-Cahar-Hebey Sahra Ordusu'nun beş kolu, 1947 Eylül'ü başından Kasım ortasına kadar Daçing Irmağı'nın kuzeyindeki bölgede, Çingfengdien bölgesindeki savaşlarda ve Siciaçuang'ın kurtarılması için birbiri ardı sıra verilen savaşlarda toplam 50 bine yakın düşman

eğitim ve ikmallerini tamamladılar ve yakında ilkbahar saldırısına geçecekler.⁷ Durumu hütünüyle gözden geçirdiğimizde, tek bir gerçek ortaya çıkmaktadır. Tutuculuğa azimle karşı koyduğumuz, düşmandan ve güçlülüklerden yılmadığımız, Parti Merkez Komitesinin genel stratejisini ve on temel harekât ilkesiyle ilgili talimatlarını⁸ izlediğimiz takdirde, saldırılara girişebilir ve çok sayıda düşman birliğini yok edebiliriz. Çan Kayşek'in haydut çetesine bağlı kuvvetlere öyle ağır darbeler indirebiliriz ki, bize karşılık veremedi bunları ancak savuşturabilirler ya da savuşturamaya bile güç yetiremeden birbiri ardınca yok olup giderler.

Sözcü önemle şunu belirtti: Kuzeybatı Sahra Ordumuzun savaş gücü, geçen yılın herhangi bir dönemine oranla, çok daha yüksektir.⁹

askerini yok ederek Şansi-Cahar-Hebey ve Şansi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış Bölgelerini birleştirdi. 1947 Eylül'ünden Aralık ayına kadar, Doğu Çin Ordusu'na bağlı Şandung Ordusu'nun üç kolu ile yerel silahlı kuvvetler, Su Şiyu ile Tan Çenlin ve diğer yoldaşların komutası altında Doğu Şandung harekâtında savaşçılar, 63 binden fazla düşman askerini yok ettiler, ondan fazla il merkezini ele geçirdiler. Bu, Şandung İlyaleti'ndeki hütün durumu değiştirdi. 1947 Ağustosundan Aralık ayına kadar kuzey Ciangsu'daki Doğu Çin Sahra Ordusu'na bağlı birlikler Yençeng, Libao ve diğer yerlerdeki savaşlarda 24 binden fazla düşman askerini yok ettiler ve kuzey Ciangsu'da geniş bir bölgeyi geri aldılar. Aralık 1947'de Su Siançien ve diğer yoldaşların komutası altındaki Şansi-Hebey-Şandung-Henan Sahra Ordusu'na bağlı birlikler, Kuzeybatı Sahra Ordusu'na bağlı birliklerle uyum içinde savaşarak Yunçeng'i aldılar ve 13 binden fazla düşmanı yok ettiler. Böylece, kuzeybatı Şansi'deki bütün düşman kuvvetlerini temizleyerek Linfen'de düşmanı tecrit ettiler.

7. 1948 ilkbaharında, önceki kış eğitimden geçen ve güç toplayan Halk Kurtuluş Ordusu'nun sahra orduları birbiri ardı sıra saldırılarda bulundular. Mart ve Mayıs ayları arasında, Şansi-Cahar-Hebey Sahra Ordusu ile Şansi-Hebey-Şandung-Henan ve Şansi-Suyyuan Sahra Ordularına bağlı birlikler güney Cahar, doğu Suyyuan ve Şansi'nin Linfen bölgesinde giriştikleri harekâtlarda 43 binden fazla düşman askerini yok ettiler ve oldukça büyük bir bölgeyi düşmandan geri aldılar. 7 Mart ile 29 Mayıs arasında Merkezi Ovalar ve Doğu Çin Sahra Ordularına bağlı birlikler, Loyang ve Sungho ile Manyang'ın batı ve doğu kesimlerinde art arda muharebeler girişerek 56 binden fazla düşman askerini yok ettiler. Böylece düşmanın Merkezi Ovalardaki savunma sistemini parçalayarak oradaki kurtarılmış bölgeyi genişlettiler ve sağlamlaştırdılar. 11 Mart ile 8 Mayıs arasında Doğu Çin Sahra Ordusu'na bağlı Şandung Ordusu önce Çingdao Cinan Demiryolunun batı kesiminde ve daha sonra da Veysien'de giriştiği muharebelerde 84 binden fazla düşman askerini imha etti. Böylece, Guomindang'ın elinde bulundurduğu Cinan, Çingdao, Linyi ve Yençov gibi birkaç müstahkem mevki dışında Şandung İlyaleti kurtarıldı. Mart ayında, Kuzey Ciangsu Ordusu Yilin'de başarılı bir muharebe verdi.

8. On temel harekât ilkesi için bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Üçüncü Bölüm, s. 151.

9. Peng Delvay, Ho Lung, Si Çungsun ve diğer yoldaşların komutasındaki Kuzeybatı Sahra Ordusu, 1947 yazında Kuzey Şensi'de verdiği savaşlarda toplam 25 bin kişilik

Geçen yılki savaşlarda, bu ordu, bir seferde en fazla iki düşman tugayını yok edebiliyordu. Şimdi ise, Yiçuan harekâtında bir defada beş düşman tugayının hakkından gelmeyi başardı. Bu olağanüstü zaferin birçok nedeni vardır: bunlar arasında cephedeki önder yoldaşların kararlı ama esnek komutası, cephe gerisindeki önder yoldaşlar ve geniş kitlelerin güçlü desteği, düşman birliklerinin görece tecrit edilmiş olması ve arazinin bizim için elverişli olması sayılabilir. En çok üzerinde durulması gereken ise, ordudaki yeni tip ideolojik eğitim hareketidir. Geçen kış, şikâyetleri açıkça dile getirme ve üç denetim yöntemleriyle iki aydan fazla bir süre bu eğitim uygulandı. Acıların dile getirilmesi (gericiler ve eski toplum tarafından emekçi halka yapılan haksızlıklar) ve üç denetim (sınıf kökeni, görevin yerine getirilmesi ve savaşma azmi), sömürülen emekçi kitlelerin özgürlüğe kavuşturulması, ülke çapında toprak reformunun yapılması, halkın ortak düşmanı Çan Kayşek'in haydut çetesinin başının ezilmesi için verilen mücadele, bütün ordudaki komutan ve erlerin siyasi bilincini büyük ölçüde yükseltti. Ayrıca bu eğitim, bütün komutanlarla savaşçıların, Komünist Partisi'nin önderliği altındaki birliğini son derece güçlendirdi. Bu temelle dayanarak ordu, saflarını daha da arındırdı, disiplinini güçlendirdi, kitle çapında bir eğitim hareketi başlattı ve kendi içindeki siyasi, ekonomik ve askeri demokrasiyi çok iyi bir önderlikle ve düzenli bir biçimde geliştirdi. Böylece, ordu, herkesin fedakârlıktan yılmadan ve maddi güçlüklerin üstesinden gelerek fikirleri ve gücüyle katkıda bulunduğu tek bir vücut haline geldi. Kitle kahramanlığı gösteren ve düşmanı kararlılıkla yok eden bir ordu oldu. Böyle bir ordu yenilmez.

Sözcü konuşmasını şöyle bitirdi: Ordudaki bu yeni tipte ideolojik eğitim hareketi sadece Kuzeybatıda değil, Halk Kurtuluş Ordusu tarafından ülke çapında yürütülmüştür ve yürütülmektedir. Bu hareket,

iki kol ve iki tugaydan oluşan bir ana kuvvet kullanıyordu. 1948 ilkbaharında, ana kuvvet, toplam 75 bin kişiden oluşan beş kola yükseldi. O yıl verilen savaşlarda 1947 kışında ordudaki yeni tipte ideolojik eğitim hareketinde çelikleşen geniş subay ve asker kitlelerinin siyasi bilinci ve askeri birliklerin savaşma gücü görülmemiş düzeylere ulaştı. Bu durum, 1948 Mart'ında Kuzeybatı Sahra Ordusu'nun dış hatlarla savaşmaya geçmesi için gerekli koşulları yarattı. Kuzeybatı Sahra Ordusu 12 Nisan'da Yiçuan'da kazandığı önemli zaferden sonra Sifu'da (Sian'ın batısındaki ve Çingşuy ve Veyşuy İmakları arasındaki bölge) ve doğu Gansu'da bir harekâta girişti. Çingşuy ve Veyşuy İmakları arasında kalan geniş bölgenin içlerine girdi, Sian-Lançov Karayolunu kesti ve 22 Nisan'da Yenan'ı geri aldı.

muharebeler arasında yürütüldüğü için de savaşıma engel olmamaktadır. Bu ideolojik eğitim hareketi, Partinin sağlamlaştırılması hareketiyle; şimdi Partimizce doğru olarak uygulanan toprak reformu hareketiyle; Partinin sadece emperyalizme, feodalizme ve bürokratik kapitalizme karşı çıkararak ayırım yapmaksızın dövme ve öldürmeyi kesinlikle yasaklayarak (ne kadar az öldürülürse o kadar iyidir) ve ülke nüfusunun yüzde 90'ını meydana getiren halk yığınlarını sıkıca birleştirerek saldırının kapsamını daraltmayı amaçlayan doğru siyasetiyle; Partimizin şehirler için saptadığı doğru siyasetle ve milli burjuvazinin sanayi ve ticaretinin sıkı sıkıya korunması ve geliştirilmesi siyasetiyle uyum içinde ele alınınca, Halk Kurtuluş Ordusu yenilmez bir ordu olacaktır. Çan Kayşek'in haydut çetesi ve onların efendisi Amerikan emperyalizmi, Çin halkının büyük demokratik devrim mücadelesinin karşısında umutsuzca ne kadar direnirlerse dirensinler, zafer kesinlikle bizim olacaktır.

DURUM ÜZERİNE BİR GENELGE*

20 Mart 1948

1. Son aylarda Merkez Komitesi, dikkatini , yeni koşullarda toprak reformu, sanayi ve ticaret, birleşik cephe, Partinin sağlamlştırılması ve yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki çalışmaya ilişkin özel siyaset ve taktiklerle ilgili sorunların çözülmesi üzerinde yoğunlaştırmıştır. Merkez Komitesi aynı zamanda Parti içindeki sağ ve «sol» sapmalarla, ama esas olarak «sol» sapmalarla mücadele etmiştir. Partimizin tarihi, sağ sapmaların ortaya çıkma olasılığının Partimizin Guomindang'la birleşik cephe kurduğu dönemlerde; «sol» sapmaların ortaya çıkma olasılığının da Partimizin Guomindang ile bütün ilişkilerini kopardığı dönemlerde daha fazla olduğunu göstermektedir. Bugün rastıanan başlıca «sol» sapmalar şunlardır: Orta köylülerin ve milli burjuvazinin çıkarlarını çiğnemek; işçi hareketinde tek yanlı olarak işçilerin acil çıkarlarına ağırlık vermek; toprak ağalarıyla zengin köylüler arasında hiçbir ayırım yapmamak; büyük, orta ve küçük toprak ağaları arasında ya da yerel zorba olan ve olmayan toprak ağaları arasında hiçbir ayırım yapmamak; toprak ağalarına, eşit dağıtım ilkesi uyarınca, geçimlerini sağlamaları için gerekli olanakları bırakmamak; karşıdevrimi bastırma mücadelesinde, siyasetimizin belirlediği bazı sınırları aşmak; milli burjuvaziyi temsil eden siyasi partileri istememek; aydınlanmış eşrafı istememek; yeni Kurtarılmış Bölgelerde saldırı hedefini daraltmanın taktik önemini küçümsemek (yani zengin köylülerin ve küçük toprak ağalarının tarafsızlaştırılmasını ihmal etmek) ve çalışmaları adım adım yürütmek için gerekli sabırdan yoksun olmak. Bu «sol» sapmalar aşağı

* Bu Parti içi genelge, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Mao Zedung yoldaş tarafından yazıldı. Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesi'nde bulunan Merkez Komitesi daha sonra Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesi yoluyla Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesi'ne geçti ve 1948 Mayıs'ında batı Hebey Eyaleti'ndeki Pingsan İli'nin Sibaypo köyüne ulaştı.

yukarı son iki yıldır bütün Kurtarılmış Bölgelerde şu ya da bu ölçüde ortaya çıkmış ve bazı durumlarda ciddi maceracı eğilimlere dönüşmüştür. Neyse ki bu sapmaların düzeltilmesi çok güç değildir. Bunlar son birkaç ay içinde esas olarak düzeltilmiştir ya da şu anda düzeltilmektedir. Ama bu tür sapmaların tam anlamıyla düzeltilebilmesi ancak, bütün kademelerdeki önderlerin ciddi çabalarıyla mümkün olacaktır. Başlıca sağ sapmalar ise şunlardır: Düşmanın gücünü abartmak: ABD'nin Çan Kayşek'e geniş çapta yardım etmesi karşısında korkuya kapılmak; uzun süre savaşmaktan belli bir bıkkınlık duymak; dünya demokratik güçlerinin kuvveti konusunda bazı kuşku lar beslemek; feodalizmi yok etmek amacıyla kitleleri bütününüyle harekete geçirmeye cesaret edememek ve Partinin sınıf bileşimi ve çalışma tarzındaki yabancı unsurlara karşı kayıtsız kalmak. Ne var ki, bugün esas sapmaları bu tür sağ sapmalar meydana getirmemektedir ve «sol» sapmalar gibi bunların da düzeltilmesi çok zor değildir. Partimiz son aylarda savaşta, toprak reformunda, Partinin sağ lamlaştırılmasında, ordu içindeki ideolojik eğitimde, yeni Kurtarılmış Bölgelerin inşasında ve demokratik partilerin saflarımıza kazanılmasında başarılar elde etti; bu çalışma alanlarında ortaya çıkan sapmaların önemle üzerinde durarak bunları düzeltmiştir ya da düzeltmektedir. Bu, Çin'deki tüm devrimci hareketin sağlam bir şekilde ilerlemesini sağlayacaktır. Çin devriminin zafere ulaşması, ancak Partinin bütün siyaset ve taktikleri doğru yolda olduğu zaman mümkün olacaktır. Siyaset ve taktik, Partinin hayatıdır; bütün kademelerdeki önder yoldaşlar bunları büyük bir dikkatle ele almalı ve hiçbir durumda asla ihmal etmemelidirler.

2. Bazı demokrat kişiler, Birleşik Amerika ve Çan Kayşek hakkında bazı hayallere kapıldıkları ve Partimizin ve halkımızın içteki ve dıştaki bütün düşmanları alt edecek güce sahip olup olmadığı konusunda kuşku duydukları için, sözüm ona bir «üçüncü yol»un¹ hâlâ mümkün olduğuna inanmış ve Guomindang ile Komünist Partisi arasında orta yolu benimsemişlerdi. Dolayısıyla bunlar Guomindang'ın ani taarruzu karşısında kendilerini pasif bir durumda buldular; en sonunda 1948 Ocak ayında Partimizin sloganlarını kabul ettiler ve Çan Kayşek'e ve Birleşik Amerika'ya karşı, Komünist Partisi ve Sovyetler

1. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Not 9, s. 151.

Birliği'yle birlikten yana olduklarını açıkladılar.² Bir yandan bu kişilerin hatalı görüşlerini uygun bir şekilde eleştirmeli, bir yandan da onlarla birleşme siyasetini izlemeliyiz. İleride, Merkezi Halk Hükümeti kurulduğunda, bunlardan bazılarını hükümet çalışmalarına katılmaya çağırarak gerekli ve yararlı olacaktır. Bu kişiler, emekçi halkla bağ kurmakta her zaman isteksiz davranmışlardır, büyük şehirlerde yaşamaya alışkındırlar ve Kurtarılmış Bölgelere gelme konusunda tereddüt gösterirler. Ama gene de temsil ettikleri toplumsal taban, yani milli burjuvazi belli bir öneme sahiptir ve ihmal edilmemesi gerekir. Dolayısıyla onları saflarımıza kazanmamız gereklidir. Biz daha büyük zaferler kazandığımız, Şenyang, Peyping ve Tiancin gibi şehirleri ele geçirdiğimiz ve Komünist Partisi'nin kazanacağı ve Guomindang'ın kaybedeceği açıkça belli olduğu zaman, eğer Merkezi Halk Hükümetine katılmaya çağrılırlarsa, kanımızca bu kişiler Kurtarılmış Bölgelere gelerek bizimle çalışma konusunda istekli davranabilirler.

3. Merkezi Halk Hükümetini bu yıl kurmayı düşünmüyoruz, çünkü vakit henüz erkendir. Önümüzdeki günlerde sahte Milli Meclis Çan Kayşek'i başkan seçtikten³ ve Çan Kayşek itibarını daha da fazla yitirdikten, biz ise daha da büyük zaferler kazanıp topraklarımızı genişlettikten, tercihan ülkenin en büyük şehirlerinden bir ikisini ele geçirdikten ve kuzeydoğu Çin, Kuzey Çin, Şantung, kuzey Ciangsu, Henan, Hubey ve Anhuy tek bir bölge halinde birbirine bağlandıktan sonra, Merkezi Halk Hükümetinin kurulması bütünüyle gerekli olacaktır. Bu

2. Gericici Guomindang hükümeti 1947 Ekim'inde Demokratik Birlik'in dağıtılmasını emretti. Demokratik Birlik'in hocalayan bazı üyeleri, Guomindang gericilerinin baskısı karşısında Birliği kapattılar ve faaliyetine son verdiler. Aynı şekilde haklarında Guomindang gericileri tarafından kovuşturma açılan öteki demokratik partiler de o sıralar Guomindang bölgelerinde açıkça faaliyet gösteremiyorlardı. Ocak 1948'de Hongkong'da yapılan bir toplantıda Şen Cünru ve Demokratik Birlik'in diğer önderleri, Birliğin yönetim organının yeniden kurulmasını ve faaliyetlerine yeniden başlamasını kararlaştırdılar. Gene Ocak ayında, Li Cişen ve Guomindang'ın demokratik kanadının öteki üyeleri Hongkong'da Guomindang Devrimci Komitesini kurdular. Her iki kuruluş da Çin Komünist Partisi'nin var olan duruma ilişkin tutumunu onayladı ve Komünist Partisi ve diğer demokratik partilerle birlik olma, Çan Kayşek diktatörlüğünü devime ve ABD'nin Çin'in içişlerine yaptığı silahlı müdahaleye karşı koyma çağrısında bulunan bildiriler yayınladı. O sırada bu sloganları Demokratik Birlik'in hocalayan üyeleri de kabul ettiler.

3. Guomindang gericileri 29 Mart 1948 ile 1 Mayıs 1948 tarihleri arasında Nancing'de sahte bir «Milli Meclis» topladılar ve Çan Kayşek'i «başkan», Li Zungren'i de «başkan yardımcısı» «seçtiler».

büyük bir olasılıkla 1949'da gerçekleşecektir. Şimdiki durumda Şansi-Cahar-Hebey bölgesini, Şansi-Hebey-Şandung-Henan bölgesini ve Şandung'daki Bohay bölgesini tek bir Parti komitesinin (Kuzey Çin Bürosu), tek bir hükümetin ve tek bir askeri komutanlığın⁴ (Bohay bölgesinin dahil edilmesi bir süre geciktirilebilir) yönetimi altında birleştiriyoruz. Bu üç bölge, Lunghay Demiryolunun kuzeyinde, Tiancin-Pukov Demiryolu ve Bohay Körfezi'nin batısında, Datung-Puçov Demiryolunun doğusunda ve Peyping-Suyyuan Demiryolunun güneyinde yer alan geniş alanı kapsamaktadır. Buralar daha şimdiden toplam 50 milyon insanın yaşadığı tek bir bölge içinde birbirlerine bağlanmışlardır ve yakında büyük bir olasılıkla bütünüyle birleşmiş olacaklardır. Bu da güney cephesindeki savaşa güçlü bir destek sağlamamızı ve yeni Kurtarılmış Bölgelere çok sayıda kadro aktarmamızı mümkün kılacaktır. Birleşmiş bölgenin yönetim merkezi Şiciaçuang'da⁵ olacaktır. Aynı zamanda Merkez Komitesi Kuzey Çin'e geçmeye hazırlanmaktadır; Çalışma Komitesi de onunla bütünleşecektir.

4. Güney cephesindeki birliklerimizin tümü Aralık ve Şubat ayları arasında dinlenip güç toplamışlardır; bu birlikler Şandung Ordusunun dokuz tugayını, Kuzey Ciangsu Ordusunun yedi tugayını, Sarı Irmak ile Huay Irmağı arasındaki bölgede bulunan ordunun yirmi bir tugayını, Henan-Hubei-Şensi bölgesindeki ordunun on tugayını, Yangze, Huay ve Han Irmakları arasındaki bölgede bulunan ordunun on dokuz tugayını, Kuzeybatı Çin'deki ordunun on iki tugayını ve güney Şansi ve kuzey Honan'daki ordunun on iki tugayını kapsamaktadır. Tek istisna, Yangze, Huay ve Han Irmakları arasındaki bölgede bulunan, Liu Boçeng ve Deng Siaoping komutasındaki ordunun ana kuvvetiydi; Bay Çungsi birliklerini Dabie Dağlarına saldırttığı için, bu ana kuvvet hiç dinlenememiş ve güç toplayamamıştı⁶ Bu kuvvet ancak Şubat sonlarında bazı birliklerini dinlenip güç toplayabilmeleri için Huay Irmağı'nın kuzeyine gönderebildi. Bu, çarpışmaların son yirmi ayı bo-

4. 1948 Mayıs'ında Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesi ile Şansi-Hebey-Şandung-Henan Kurtarılmış Bölgesi birleştirildi; Kuzey Çin Birleşik Yönetim Konseyi ve Kuzey Çin Askeri Bölgesi kuruldu. Aynı yılın Ağustos ayında Kuzey Çin Birleşik Yönetim Konseyi'nin adı Kuzey Çin Halk Hükümeti olarak değiştirildi.

5. Batı Hebei Eyaleti'ndeki Şiciaçuang, Kuzey Çin'de Halk Kurtuluş Ordusu tarafından kurtarılan ilk büyük şehirdi.

6. 1947 Aralık ayında Bay Çungsi Dabie dağlık bölgesine 33 tugayla saldırıya geçti.

yunca bizim büyük çapta dinlenip güç topladığımız ilk dönemdi. Bu dönem boyunca benimsediğimiz yöntemler şunlardı: Kitlelerin acılarını (eski toplumun ve gericilerin emekçi halka yaptıkları kötülükleri) dile getirmeleri, üç denetim (sınıf kökeni, görevin yerine getirilmesi ve savaşıma azmi üzerinde) ve kitle eğitimi (subayların erlere, erlerin subaylara ve erlerin birbirlerine öğretmeleri). Bu yöntemlerle bütün ordudaki komutanlar ve savaşçılar arasında yüksek bir devrimci coşkunluk yarattık; bazı ordu birliklerinde görülen toprak ağalarını, zengin köylüleri ve kötü unsurları ya düzelttik ya da ayıkkladık; disiplini sağlamlaştırdık; toprak reformuyla ilgili çeşitli siyasetlerle sanayi ve ticarete ve aydınlara ilişkin siyasetleri berrak bir şekilde açıkladık; ordu içindeki demokratik çalışma tarzını geliştirdik ve askeri teknik ve taktik düzeyimizi yükselttik. Bunun sonucunda, ordumuzun savaşıma gücü büyük ölçüde arttı. Ordunun Liu Boçeng ve Deng Siaoping komutasındaki hâlâ dinlenip güç toplamakta olan bölümü dışında bütün ordularımız Şubat sonlarından ya da Mart başlarından bu yana birbirini ardı sıra yeni askeri harekâtlara giriştiler ve iki hafta içinde dokuz düşman tugayını yok ettiler. Kuzeydoğudaki ordunun 46 tugayı, Şansi-Cahar-Hebey bölgesindeki ordunun 18 tugayı ve Şansi-Suyyuan bölgesindeki ordunun iki tugayından oluşan kuzey cephesindeki birliklerimizin çoğu bütün kış boyunca savaştı, bir bölümü ise dinlenip güç topladı. Kuzeydoğudaki ordumuz Liaoho Irmağı'nın donmasından yararlanarak üç ay savaştı, sekiz tugayı yok etti, bir tugayı kendi saflarımıza kazandı; Çangvu, Faku, Sinlütun, Liaoyang, Anşan, Yingkov ve Siping'i işgal etti ve Cilin'i geri aldı. Şimdi bu ordu dinlenip güç toplamaya başlamış bulunmaktadır. Daha sonra ya Çangçun'a ya da Peyping-Liaoning Demiryolu hattındaki düşmana saldıracaktır. Şansi-Cahar-Hebey bölgesindeki ordu bir ayı aşkın bir süre dinlenip güç topladı; şimdi Peyping-Suyyuan Demiryoluna doğru ilerlemektedir. Şansi-Suyyan bölgesindeki ordu, görece küçüktür ve ana görevi Yen Sişan'ın birliklerini buldukları yerde tutmaktır. Özetleyecek olursak, şu anda biri kuzeyde, öbürü de güneyde iki cephemiz ve bu cephelerde (her biri yeniden düzenlenmiş bir Guomintang tümenine eşit) 50 düzenli birlik kolundan ya da her tugayın (üç alay) ortalama 8 bin askerden oluştuğu (her biri yeniden düzenlenmiş bir Guomintang tugayına

eşit) 156 tugaydan, yani toplam olarak 1 322 000'den fazla askerden oluşan irili ufaklı on ordumuz var. Ayrıca, bölgesel kuruluşları, bölgesel birlikleri, gerilla müfrezelerini, cephe gerisi bölgesindeki askeri örgütleri ve askeri akademileri içeren 1 168 000'den fazla (bunların 800 bini savaşçı askerlerdir) muvazzaf olmayan asker var. Böylece tüm ordumuzun toplam mevcudu 2 491 000'i aşmaktadır. Ama 1946 Temmuz'undan önce sadece 28 düzenli birlik kolumuz ya da her tugayı (üç alay) ortalama 5 binden az askerden oluşan 118 tugayımız vardı, yani toplam mevcudumuz 612 bini buluyordu; 665 bin muvazzaf olmayan askeri de ekleyecek olursak, tüm mevcudumuz 1 278 000'di. Ordumuzun büyümüş olduğu açıkça görülmektedir. Tugay sayısı pek artmamış, ama her tugaydaki asker sayısı büyük ölçüde artmıştır. Yirmi aylık savaştan sonra, savaşma gücümüz de iyice artmış bulunmaktadır.

5. 1946 Temmuz'uyla 1947 yazı arasında, Guomindang'ın düzenli ordusu 248 tugayı olan 93 tünden oluşmaktaydı. Şimdi ise kâğıt üzerinde 279 tugayı olan 104 tünden oluşmaktadır. Guomindang'ın düzenli ordusunun mevzilenişi şöyledir: Kuzey cephesinde aşağı yukarı toplam 550 bin askerden oluşan ve 93 tugayı olan 29 tümen vardır (Şenyang'da Vey Lihuang komutasında 45 tugayı olan 13 tümen, Peyping'de Fu Zoyi komutasında 33 tugayı olan 11 tümen, Tayyuan'da Yen Sişan komutasında 15 tugayı olan 5 tümen). Güney cephesinde aşağı yukarı toplam 1 060 000 askerden oluşan ve 158 tugayı olan 66 tümen vardır (Çengçov'da Gu Çutung komutasında 86 tugayı olan 38 tümen, Ciuciang'da Bay Çungsi komutasında 33 tugayı olan 14 tümen, Sian'da Hu Zungnan komutasında 39 tugayı olan 14 tümen). Geri hatlarda aşağı yukarı toplam 196 bin askerden oluşan ve 28 tugayı olan 9 tümen vardır (kuzeybatı bölgesinde, yani Lançov'un batısında kalan yörede 8 tugayı olan 4 tümen; güneybatı bölgesinde, yani Sicuan, Sikang, Yunnan ve Guycov Eyaletlerinde 10 tugayı olan 4 tümen; güneydoğu bölgesinde, yani Yangze Irmağı'nın güneyinde kalan eyaletlerde 8 tugay ve Tayvan'da 2 tugayı olan 1 tümen). Guomindang'ın düzenli ordusunun birlik sayısının kâğıt üzerinde artmış olmasının nedeni, Guomindang'ın çok sayıda askerinin ordumuz tarafından yok edilmesinden ve Guomindang'ın stratejik taarruzdan stratejik savunmaya geçmesinden sonra Guomindang'ın asker sayısı bakı-

mından yetersizliğini şiddetle hissetmesi ve bu yüzden de birçok yerel silahlı birliği ve kukla birliği düzenli ordusu içine alıp bir üst kademe-ye çıkartması ya da yeniden düzenlemesidir. Bunun sonucunda, kuzey cephesinde, Vey Lihuang'ın komutasına 14 tugaydan oluşan 3 tümen, Fu Zoyi'nin komutasına da 6 tugaydan oluşan 2 tümen daha eklenmiştir; güney cephesindeyse, Gu Çutung'un komutasına 9 tugaydan oluşan 6 tümen, Hu Zungnan'ın komutasına da 2 tugay daha eklenmiştir. Toplam artış 11 tümen ya da 31 tugaydır. Sonuç olarak bugün Guomindang ordusunun 93 yerine 104 tümeni ve 248 yerine 279 tugayı bulunmaktadır. Ama, birinci olarak, son aylarda (20 Mart'a kadar) imha etmiş olduğumuz 29 tugaydan oluşan 6 tümenin şimdi ismi var, cismi yoktur; bunları yeniden inşa etmek ya da yenilemek için vakit bulamamışlardır ve bazılarını da olasılıkla hiçbir zaman yeniden inşa edemeyecek ya da yenileyemeyeceklerdir. Dolayısıyla, aslında bugün Guomindang ordusunun sadece 250 tugaydan oluşan 98 tümeni vardır; bu da, geçen yazdan bu yana kâğıt üzerinde 5 tümenin ve 2 gerçek tugayın eklendiğini göstermektedir? İkinci olarak, gerçekten var olan 250 tugay arasında ordumuzdan ezici darbeler yememiş bulunan sadece 118 tugay vardır. Geriye kalan 132 tugayın hepsi de ordumuz tarafından bir, iki ve hatta üç kere imha edilmiş ve sonradan yenilenmiştir; ya da ordumuzdan bir, iki ve hatta üç ezici darbe yemişlerdir (bir tugayın imha edilmesi, onun tamamının ya da büyük bir bölümünün ortadan kaldırılması demektir; bir tugaya ezici darbe indirilmesi ise, o tugayın ana kuvvetinin değil, bir ya da daha fazla sayıda alayının yok edilmesi anlamına gelir); ayrıca moralleri ve savaşma güçleri çok düşüktür. Henüz ezici darbeler yememiş olan 118 tugaydan bazıları gerihatlarda talim görmekte olan acemi askerlerden oluşmaktadır; bazıları da bir üst kademe-ye yükseltilmiş ya da yeniden düzenlenmiş olan yerel silahlı birlikler ya da kukla birliklerdir; bunların da savaşma güçleri son derece düşüktür. Üçüncü olarak, Guomindang silahlı kuvvetleri sayı bakımından da düşüş göstermiştir. 1946 Temmuz'undan önce 2 milyon düzenli askeri, 738 bin düzensiz askeri, 367 bin kişilik özel kuvvetleri, deniz ve hava kuvvetlerinde 190 bin askeri, geri hizmet kuruluşlarında ve askeri akademilerde 1 010 000 askeri, yani toplam 4 305 000 mevcudu vardı. 1948 Şubat'ında ise, 1 810 000 düzenli askeri,

560 bin düzensiz askeri, 280 bin kişilik özel kuvvet, deniz ve hava kuvvetlerinde 190 bin askeri ve geri hizmet kuruluşlarında ve askeri akademilerde 810 bin askeri, yani toplam 3 650 000 mevcudu vardı. Bu da, toplam mevcutta 655 bin kişilik bir azalma olduğunu göstermektedir. 1946 Temmuz'undan 1948 Ocak ayına kadar geçen on dokuz ay içinde ordumuz toplam 1 977 000 Guomintang askerini imha etti (Şubat ayının ve Mart'ın ilk yarısının istatistikleri henüz tamamlanmamıştır, ama bu dönemde imha edilen Guomintang askerlerinin sayısı kabaca 180 bindir). Başka bir deyişle, Guomintang savaş sırasında orduya aldığı 1 milyondan fazla askeri yitirmekte kalmamış, aynı zamanda baştan beri ordusunda savaşan askerlerin de büyük bir bölümünü yitirmiştir. Bu durumda Guomintang bizimkinin tam tersi bir siyaset benimsemiş ve tugaylarını tam mevcutlu hale getireceği yerde, her tugaydaki asker sayısını azaltarak kâğıt üzerinde tugayın sayısını çoğaltmıştır. 1946 yılında ortalama mevcudu aşağı yukarı 8 bin olan bir Guomintang tugayında bugün sadece 6 500 asker bulunmaktadır. Bundan böyle, ordumuzun ele geçirdiği alan her geçen gün genişleyecek, buna karşılık Guomintang'ın asker ve erzak kaynakları her geçen gün daralacaktır. Kanımızca, bir yıl daha savaştıktan sonra, önümüzdeki ilkbahara kadar bizim ordumuz ile Guomintang ordusu sayı bakımından kabaca eşit duruma geleceklerdir. Bizim siyasetimiz, çabuk sonuçlar peşinde koşmak değil, istikrarlı bir şekilde ilerlemek ve kesin darbeler indirmektir. Bizim hedefimiz, Guomintang'ın düzenli ordusunun her ay ortalama olarak aşağı yukarı sekiz tugayını ya da her yıl aşağı yukarı 100 tugayını imha etmektir. Aslında geçen sonbahardan bu yana bu sayı aşılmıştır ve bundan böyle daha da fazla aşılabilir. Bu durumda, Guomintang ordusunun tamamının aşağı yukarı beş yıl içinde (1946 Temmuz'undan başlayarak) imha edilmesi mümkün olacaktır.⁷

6. Bugün güney ve kuzey cephelerinde, düşmanın hâlâ epeyce büyük bir vurucu güce sahip olduğu ve bizim oradaki birliklerimizi geçici olarak güç durumda bırakacak taarruz seferleri düzenleyebileceği

7. O sıralarda Guomintang ordusunun tamamının aşağı yukarı beş yıl içinde imha edileceği tahmin ediliyordu. Daha sonra bu süre yaklaşık olarak üç buçuk yıla indirildi. Bkz. bu ciltte «Çin'in Askeri Durumundaki Önemli Değişiklik», s. 274.

iki kesim vardır. Birinci kesim, Dabie Dağlarındadır; düşmanın burada vurucu güç olarak kullanabileceği yaklaşık 14 tugayı bulunmaktadır. İkinci kesim, Huay Irmağı'nın kuzeyidir; düşmanın burada gene aynı nitelikte 12 kadar tugayı vardır. Bu iki kesimde Guomindang birlikleri inisiyatifi hâlâ ellerinde tutmaktadırlar (Huay Irmağı'nın kuzeyindeki kesimde inisiyatifi ellerinde bulundurmalarının nedeni, bizim vurucu tugaylarımızdan dokuzunu öteki kısımlerde kullanılmaya hazırlık olarak dinlenip güç toplamaları için Sarı Irmağın kuzeyine kaydırmış olmamızdır). Diğer bütün savaş alanlarındaki düşman birlikleri pasif bir durumdadır ve yenilgiye uğramaktadır. Durumun bizim için özellikle elverişli olduğu savaş alanları Kuzeydoğu, Şantung, Kuzeybatı, kuzey Ciangsu, Şansi-Cahar-Hebey bölgesi, Şansi-Hebey-Şantung-Henan bölgesi ve Çengçov-Hankov Demiryolunun batısında, Yangze Irmağı'nın kuzeyinde ve Sarı Irmağın güneyinde yer alan geniş bölgedir.

ŞANSI-SUYUYUAN KURTARILMIŞ BÖLGESİNDEKİ BİR KADRO TOPLANTISINDA KONUŞMA

1 Nisan 1948

Yoldaşlar!

Bugün esas olarak Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesindeki ve aynı zamanda bütün ülkedeki çalışmalarımıza ilişkin bazı sorunlar üzerinde durmak istiyorum.

I

Kanımca, geçen yıl Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Şansi-Suyyuan Alt Bürosu'nun önderliğindeki bölgede yürütülen toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmaları başarılı olmuştur.

Bu, iki yönden ele alınabilir. Bir yandan, Şansi-Suyyuan Parti örgütü, sağ sapmalarla mücadele etmiş, kitle mücadeleleri başlatmıştır ve bölgenin üç milyonu aşkın toplam nüfusunun iki milyondan fazla kısmı içinde toprak reformunu ve Partinin sağlamlştırılmasını tamamlamıştır ya da tamamlamaktadır. Öte yandan, bu kampanyalar sırasında ortaya çıkan birçok «sol» sapmayı da düzeltmiş ve böylece bütün çalışmalarını sağlıklı bir gelişme yoluna oturtmuştur. İşte bu iki yönden, Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesindeki toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmalarını başarılı buluyorum.

«Bundan böyle» diyor Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesi halkı, «hiç kimse yeniden feodal olmaya, başkalarına zorbalık etmeye ve rüşvete yeltenemeyecektir». Bu, toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmalarımızdan onların çıkardıkları sonuçtur. «Hiç kimse yeniden feodal olmaya yeltenemeyecektir» dediklerinde, yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki feodal sömürü sistemi ile eski ve görece eski Kurtarılmış Bölgelerdeki kalıntıları yok etmiş ya da yok etmekte olan mücadeleleri başlatmakta bizim kendilerine önderlik etmiş olduğumu-

zu kastediyorlar. «Hiç kimse artık başkalarına zorbalık etmeye ya da rüşvete yeltenemeyecektir» derken de, geçmişte Parti ve hükümet örgütlerimizin sınıf bileşimi ve çalışma tarzının belli ölçüde saf olmaması gibi ciddi bir olguyu kastediyorlar. Birtakım kötü unsurlar, Parti ve hükümet örgütlerine sızmış birtakım kimseler, bürokratik bir çalışma tarzı geliştirmiş, yetkilerini kötüye kullanarak halka zorbalık etmiş, işleri yürütmek için sindirici ve hotzotçu yöntemlere başvurarak kitleler içinde hoşnutsuzluğa yol açmış ya da rüşvetçiliğe batmış veya kitlelerin çıkarlarını ayaklar altına almışlardı. Ancak, bir yıllık bir toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmasından sonra bu durum temelden değişmiştir.

Toplantıya katılan yoldaşlardan biri bana, «Bizim için ölümcül olabilecek bir şeyden kendimizi kurtardık. Eskiden sahip olamadığımız şeyler edindik» dedi. «Ölümcül» derken, Parti ve hükümet örgütlerinin sınıf bileşiminin ve çalışma tarzının saf olmaması gibi ciddi bir olguyu ve bunun sonucunda kitleler arasında doğan hoşnutsuzluğu kastediyordu. Bu olgu bugün artık temelden giderilmiştir. «Eskiden hiç sahip olmadığımız, ancak şimdi edindiğimiz şeyler» derken ise, yoksul köylü birlikleri, yani köylü demekleri, bölge ve köy halk temsilcileri konferansları ve toprak reformu ile Partinin sağlamlştırılması çalışmalarının sonucu olarak köylük bölgelere egemen olan yeni havayı kastediyordu.

Bence bu yorumlar, gerçek durumu yansıtmaktadır.

Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesindeki toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmaları böylesine büyük bir başarıya ulaşmıştır. Bu, başarının birinci yönüdür. Geçen yıl Şansi-Suyyuan Parti örgütü büyük Halk Kurtuluş Savaşı'nı desteklemek için geniş çapta savaş hizmetlerini işte bu temel üzerinde gerçekleştirebilmiştir. Toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması konularındaki başarılı çalışmalarımız olmasaydı böylesine muazzam askeri görevleri yerine getirmek zor olurdu.

Öte yandan Şansi-Suyyuan Parti örgütü, çalışmaları sırasında ortaya çıkan birçok «sol» sapmayı da düzeltmiştir. Başlıca üç «sol» sapma ortaya çıkmıştı. Birincisi, bazı yerlerde sınıf durumu belirlenirken, hiçbir feodal sömürüde bulunmadıkları ya da pek az buldukları halde

emeğiyle geçinen bazı kimseler hatalı bir şekilde toprak ağası ya da zengin köylü olarak sınıflandırılmışlardı; böylece saldırının kapsamı hatalı bir şekilde genişletilmiş ve son derece önemli stratejik bir ilke, yani, toprak reformu yaparken köylerdeki hanelerin yüzde 92'si ya da köy nüfusunun yüzde 90 kadarını birleştirebileceğimiz ve birleştirmemiz gerektiği ilkesi, başka bir deyişle köylük bölgelerdeki bütün emekçi halkın feodal sisteme karşı birleşik cephe kurmak üzere birleştirebileceğimiz ve birleştirmemiz gerektiği ilkesi unutulmuştu. Bu sapma şimdi düzeltilmiş bulunmaktadır. Bunun sonucu olarak da halk artık çok daha fazla güven duymaktadır ve devrimci birleşik cephe sağlamlaştırılmıştır. İkinci olarak, toprak reformu çalışmalarında toprak ağalarının ve zengin köylülerin sanayi ve ticaret işletmelerine sakte vurulmuş; ekonomik alanda karşıdevrimin açığa çıkarılması için verilen mücadelede belirlenen sınırları aşmış; vergi siyasetinde de sanayi ve ticarete zarar verilmişti. Bunlar, sanayi ve ticaretin ele alınmasındaki «sol» sapmalardı. Şimdi bunlar da düzeltilmiştir, dolayısıyla sanayi ve ticaret artık toparlanabilir ve gelişebilir. Üçüncü olarak, geçen yıl toprak reformu alanında girilen çetin mücadelelerde Şansi-Suyyuan Parti örgütü, Partinin, ayırım gözetmeksizin adam dövme ve öldürmeyi kesinlikle yasaklayan siyasetine gereken titizlikle uymadı. Bunun sonucunda bazı yerlerde bazı toprak ağaları ve zengin köylüler gereksiz yere öldürüldüler ve köylük bölgelerdeki zararlı unsurlar da öç almak için durumdan yararlanma fırsatını elde ettiler ve bir kısım emekçiye hunharca katlettiler. Biz, demokratik halk devrimine etkin bir şekilde ve inatla karşı çıkan ve toprak reformunu baltalayan baş suçluların, yani en iğrenç karşıdevrimcilerin ve yerel zorbalının, halk mahkemeleri ve demokratik hükümetler tarafından ölüme mahkûm edilmelerini son derece gerekli ve doğru buluyoruz. Eğer bu yapılmıyorsa, demokratik düzen kurulamazdı. Bununla birlikte, Guomintang saflarındaki sıradan görevlilerin, sıradan toprak ağaları ve zengin köylülerin ve suçları hafif olanların ayırım gözetmeksizin öldürülmesini yasaklamak zorundayız. Bundan başka, bir halk mahkemesi veya demokratik hükümet, suçluları yargılarken şiddet kullanmamalıdır. Geçen yıl Şansi-Suyyuan bölgesinde ortaya çıkan bu türden sapmalar da, aynı şekilde, düzeltilmiştir.

Bütün bu sapmalar artık bütününüyle düzeltilmiş olduğuna göre, Merkez Komitesinin Şansi-Suyyuan Alt Bürosunun önderliği altında yürütülen bütün çalışmaların sağlıklı bir gelişme yoluna girdiği konusunda yeterli kanıtlar olduğunu söyleyebiliriz.

Hiçbir komünistin aklından çıkarmaması gereken temel çalışma yöntemi, çalışma siyasetlerimizi somut duruma göre belirlemektir. Yaptığımız hataların nedenlerini araştırdığımızda, bunların hepsinin, belirli bir zaman ve yerdeki gerçek durumdan uzaklaştığımız ve çalışma siyasetlerimizde öznelci davrandığımız için ortaya çıktığını görüyoruz. Bu, bütün yoldaşlara bir ders olmalıdır.

İlk kademedeki Parti örgütlerinin sağlamlştırılmasına gelince, Merkez Komitesinin eski ve görece eski Kurtarılmış Bölgelerdeki toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmalarına ilişkin talimatına¹ uygun olarak, Şansi-Cahar-Hebey Kurtarılmış Bölgesindeki Pingşan ilinin tecrübesinden dersler çıkardınız; yani, Partili olmayan kitleler arasındaki etkin unsurları Parti kolu toplantılarına çağırdınız, Parti örgütlerinin sınıf bileşiminin ve çalışma tarzının saf olmaması durumunu düzeltmek amacıyla eleştiri ve özeleştiriye başlattınız ve Partinin kitlelerle daha sıkı bağlar kurmasını sağladınız. Bu, parti örgütlerini sağlıklı bir biçimde sağlamlştırma çalışmalarınızı başarıya ulaştırmanızı sağlayacaktır.

Hatalar yapmış olan, fakat iflah olmayanlardan farklı olarak hâlâ eğitilebilecek olan bütün Parti üyeleri ve kadrolar, sınıf kökenleri ne olursa olsun eğitilmeli ve terk edilmemelidirler. Bu siyaseti izlemiş ya da izliyor olmanız da aynı şekilde doğrudur.

Feodal sisteme karşı mücadelede bölge ve köy (ya da kasaba) düzeylerinde ve yoksul köylü birlikleri ve köylü dernekleri temelinde halk temsilcileri konferanslarının kurulması, son derece yararlı bir tecrübedir. Tek gerçek halk temsilcileri konferansı, gerçekten geniş halk kitlelerinin iradesine dayanan halk temsilcileri konferansıdır. Şimdi bu

1. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 22 Şubat 1948'de yayınlanan bu talimatı, çeşitli Kurtarılmış Bölgelerdeki toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması çalışmalarının tecrübesini özetliyor, toprak reformu ve Partinin sağlamlştırılması için bir dizi siyaset ve yöntem saptıyor ve bazı bölgelerde bu iki görevin yerine getirilmesi sırasında ortaya çıkan «sol» sapmaların düzeltilmesi gerektiğini vurguluyordu.

gibi halk temsilcileri konferanslarının bütün Kurtarılmış Bölgelerde kurulmaları artık mümkündür. Böyle bir konferans, bir kere oluştuktan sonra halk iktidarının yerel organı haline gelmeli ve bütün gerekli yetkiler onun elinde ve onun seçeceği hükümet konseyinde toplanmalıdır. Yoksul köylü birliği ve köylü derneği o zaman onun yardımcılar durumuna gelecektir. Bir zamanlar, köylük bölgelerde halk temsilcileri konferanslarını ancak toprak reformu çalışmaları büyük ölçüde tamamlandıktan sonra kurmayı düşünmüştük. Fakat gerek sizin gerek öteki Kurtarılmış Bölgelerin tecrübeleri, bölge ve köy düzeylerindeki bu halk temsilcileri konferanslarının ve bunların seçtiği hükümet konseylerinin toprak reformu mücadelesinin içinde kurulmasının mümkün ve gerekli olduğunu gösterdiğine göre, bundan sonra da bunları bu şekilde kurmaya devam etmelisiniz. Bütün Kurtarılmış Bölgeler aynı şeyi yapmalıdır. Konferanslar, genel olarak bölge ve köy düzeyinde kurulduktan sonra, il düzeyinde kurulmaya geçilebilir. Halk temsilcileri konferansları, il düzeyine kadar kurulduktan sonra daha üst düzeylerde de kurulmaları artık kolay olacaktır. Çeşitli düzeylerdeki halk temsilcileri konferanslarına, mümkün olan her yerde bütün demokratik kesimlerin (işçiler, köylüler, bağımsız zanaatkârlar, serbest meslek sahipleri, aydınlar, milli burjuva sanayici ve tüccarlar ve aydın eşraf) temsilcileri dahil edilmelidir. Bu da hiç kuşkusuz, mekanik bir şekilde yapılmamalıdır; bütün demokratik kesimleri birleştirme görevini mekanik değil, doğal bir şekilde gerçekleştirebilmek için, içinde şehirler bulunan köylük bölgeler ile bulunmayan köylük bölgeler arasında, farklı büyüklükteki şehirler arasında ve şehirlerle köylük bölgeler arasında ayırım yapmalıyız.

Toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılması için girişilen büyük kitle mücadeleleri, on binlerce etkin unsuru ve kadroyu eğitmiş ve öne çıkarmıştır. Bunların kitlelerle bağları vardır ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin en değerli varlığı olacaklardır. O halde çalışmalarında sürekli ilerleyebilmeleri için eğitimlerini güçlendirmeliyiz. Bu arada başarı ve övgüden kibirliliğe kapılmamaları ve var olan durumlarıyla yetinmelerini için onları uyarmalıyız.

Bütün bunlara bakarak, çeşitli yönlerde kazanılmış başarılarla baka-

rak Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesinin artık şimdiye kadarkinden daha sağlam olduğunu söyleyebiliriz. Aynı yolu izlemiş olan diğer Kurtarılmış Bölgeler de aynı şekilde sağlamlaşmıştır.

II

Önderlikle ilgili olarak Şansi-Suyyuan Kurtarılmış Bölgesinin başarıları esas olarak aşağıdaki nedenlere dayanır:

1. Şansi-Suyyuan Alt Bürosu, geçen ilkbahar ve yaz süresince Linsien ilinin yönetim merkezi olan Hociapo köyünde Kang Şeng yoldaşın çalışmalarının yardımıyla geçen Haziran'da il düzeyindeki Parti komiteleri sekreterlerinin katıldığı bir konferans topladı. Konferans, geçmiş çalışmalarda görülen sağ sapmaları eleştirdi, Parti çizgisinden çeşitli uzaklaşmalar şeklinde ortaya çıkan ciddi olguyu baştan aşağı teşhir etti ve toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılmasını kararlı bir şekilde başlatma siyaseti üzerinde karara vardı. Konferans esas olarak başarılıydı. Bu ölçüde bir toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılması, bu konferans olmadan başarılamazdı. Konferansın zaafı, eski, görece eski ve yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki koşullara göre değişen çalışma siyasetlerini kararlaştıramamış olması; sınıf durumunun belirlenmesinde aşırı sol bir siyaset benimsemesi; feodal sistemin nasıl yok edileceği sorununda, toprak ağalarının gizli mallarının ortaya çıkarılması noktasına aşırı bir önem vermesi ve kitlelerin taleplerinin ele alınışında ciddi bir tahlil yapamayışı, sadece «Her şeyi, kitlelerin yapılmasını istediği şekilde yapın» sloganını ortaya atmasıydı. Partinin kitlelerle ilişkileri sorununa giren bu son nokta bakımından, Parti, kitlelere koşulların ışığında bütün doğru fikirlerini uygulamaları için önderlik etmeli ve taşıyabilecekleri yanlış fikirleri düzeltmeleri için onları eğitmelidir. Konferans, sadece Partinin kitlelerin fikirlerini uygulaması gerektiğini vurguladı, ama Partinin aynı zamanda kitleleri eğitmesi ve onlara önderlik etmesi gerektiğine işaret etmeyi ihmal etti ve böylece sonunda bazı bölgelerdeki yoldaşlar üzerinde yanlış bir

etki yaparak onların kuyrukçuluk hatalarını ağırlaştırdı.

2. Bu yılın Ocak ayında Şansi-Suyyuan Alt Bürosu, «sol» sapmaları düzeltmek için uygun önlemler aldı. Bu önlemler, Alt Bürodaki yoldaşların Merkez Komitesinin Aralık toplantısından² dönmelerinden sonra uygulandı. Bu amaçla Alt Büro, beş maddelik bir talimat³ yayınladı. Bu düzeltme önlemleri kitlelerin isteklerine o kadar iyi bir şekilde uygun kılınmış ve o kadar hızlı ve kapsamlı bir şekilde uygulanmıştı ki, hemen hemen bütün «sol» sapmalar, kısa bir süre içinde düzeltildi.

III

Şansi-Suyyuan Parti örgütünün Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasındaki önderlik çizgisi esas olarak doğrudu. Bu, kendini kira ve faizin indirilmesinde, tarım üretiminin, evlerde yapılan iplik ve dokuma üretiminin, savaş sanayilerinin ve bazı hafif sanayilerin önemli ölçüde eski düzeylerine getirilmelerinde ve geliştirilmelerinde, Parti örgütlerinin temellerinin atılmasında ve demokratik bir hükümetin ve

2. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz» başlıklı yazının tanıtma notu, s. 151.

3. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Şansi-Suyyuan Alt Bürosu'na 13 Ocak 1948'de yayınlanan «Sınıf Durumunun Belirlenmesinde Yapılan Hataları Düzeltme ve Orta Köylülerle Birleşme Konusunda Talimat»a değiniliyor. Talimat beş bölümden oluşmaktaydı. Başlıca maddeleri şunlardır:

(1) Sınıf durumunun belirlenmesinde uygulanacak ölçütler açık seçik tanımlanmadığı için köylülerin kendiliğinden talepleri üzerine birçok kimse hatalı olarak, iflas etmiş toprak ağaları ya da zengin köylüler olarak sınıflandırılmış; özellikle hali vakti yerinde orta köylüler hatalı bir şekilde zengin köylü sınıfına sokulmuşlardı. Bu da, orta köylülerle birleşme çabaları üzerine olumsuz etkiler yapmıştı ve hatalıydı.

(2) Köylüleri, bu hataları düzeltmeye ikna etmek için kararlılıkla uygun önlemler alınmalıydı.

(3) Köylülere ve kadrolara, sınıf durumunun belirlenmesinin tek ölçütünün, sömürü ilişkisi olması gerektiği açıklanmalıydı. Sınıf durumunun belirlenmesindeki hatalar düzeltilmeliydi.

(4) Yoksul köylülere ve tarım işçilerine dayanma ve orta köylülerle birleşme ilkesi kavranmalıydı. Orta köylülerin, köylü temsilcileri konferanslarında ve köylü derneklerinin yönetim organlarında üyeliklerin üçte birine sahip olmaları sağlanmalı, vergilendirmede ve toprak reformunda onların da çıkarları gözetilmeliydi.

(5) Sorumlu kadrolar Partinin köylük bölgelerdeki sınıf siyasetini ciddi bir şekilde incelemeliydiler. Partinin orta köylülerle ilgili siyasetlerinden uzaklaşarak düşülen hatalar kitleler aracılığıyla düzeltilmeliydi.

Bu beş maddelik talimat yayımlandığı sırada Şansi-Suyyuan Alt Bürosu, toprak reformu sırasında sanayi ve ticarete zarar verme şeklindeki sapmaları düzeltmek üzere

mevcudu yüz bine yaklaşan Halk Silahlı Kuvvetlerinin kurulmasında gösterdi. Bütün bu çalışmalar Direnme Savaşı'nı zaferle yürütmemizin ve Yen Sişan ve diğer gericilerin saldırılarını geri püskürtmemizin temelini oluşturdu. Kuşkusuz, o dönemde Parti ve hükümetin eksiklikleri vardı; bugün hepimizin açıkça bildiği gibi bu eksiklikler sınıf bileşiminin ve çalışma tarzının bir ölçüde saf olmamasından ileri geliyordu ve bunun, çalışmalarımız üzerinde istenilmeyen etkileri oluyordu. Fakat bir bütün olarak ele alındığında Direnme Savaşı sırasındaki çalışmalar verimliydi. Böylece Japonya'nın teslim olmasından sonra Çan Kayşek'in karşıdevrimci saldırılarını yenilgiye uğratmak için elverişli koşullar sağladık. Direnme Savaşı sırasında Şansi-Suyyuan Parti örgütü önderliğinin eksiklikleri ya da hataları esas olarak, Partinin ve hükümet örgütlerinin sınıf bileşimini ve çalışma tarzının bir ölçüde saf olmayışının üstesinden gelmek için en geniş kitlelere dayanılmamasında ve bunun çalışmalar üzerindeki istenilmeyen etkilerinde yatıyordu. Bu görevin yerine getirilmesi şimdi sizlere düşüyor. O durumun bir nedeni de, Şansi ve Suyyuan'daki bazı önder yoldaşların o sıralar, Parti ve kitlelere ilişkin birtakım somut koşulları kavrayamamış olmalarıdır. Bu da yoldaşlara bir ders olmalıdır.

IV

Şansi-Suyyuan Parti örgütünün önündeki görev, toprak reformunu ve Partinin sağlamlştırılmasını tamamlamak için en büyük çabayı harcamak, Halk Kurtuluş Savaşı'nı sürdürmek ve desteklemek, halkın yükünü daha da ağırlaştırmaktan kaçınmak ve uygun bir biçimle hafifletmek, üretimi eski düzeyine getirmek ve geliştirmektir. Şu anda, üretimle ilgili bir konferansa katılıyorsunuz. Üretimi eski düzeyine getirip geliştirmenin önümüzdeki birkaç yıldaki hedefi bir yandan halkın refah düzeyini yükseltmek, diğer yandan da Halk Kurtuluş Savaşı'nı desteklemektir. Yaygın bir tarım ve el sanatları sanayisine ve makine kullanılan hafif ve ağır sanayilere sahip bulunuyorsunuz. Bu üretim işletmelerine iyi bir şekilde önderlik edeceğinizi umarım, yoksa iyi birer Marksist olamazsınız. Tarım alanında, bürokratların elinde olan ve halka yarar yerine zarar getiren bütün emek-değişim ekipleri ve koo-

peratifler⁴ yıkılıp gitmişlerdir. Bu tamamen anlaşılabilir ve üzülmeye değmeyecek bir husustur. Sizin göreviniz, bu emek-değişim ekiplerinden, kooperatiflerden ve diğer gerekli ekonomik örgütlerden kitlelerin desteğini kazanmış olanlarını titizlikle koruyup geliştirmek ve onları her yere yaymaktır.

V

Ülkenin durumu, yoldaşlarımızın yakından ilgilendiği bir konudur. Partinin, yeni bir siyaset benimseme ve toprak reformu ile partinin sağlamlaştırılması hareketini başlatma kararlarının alındığı geçen yılki Milli Toprak Konferansı'nın ardından, hemen hemen bütün Kurtarılmış Bölgelerde Partinin sağlamlaştırılması ve toprak reformu konularında geniş kadro konferansları düzenlendi. Bu konferanslarda Parti içindeki sağcı fikirler eleştirildi ve Partinin sınıf bileşiminin ve çalışma tarzının bir ölçüde saf olmayışı ciddi olgusu ortaya kondu. Daha sonra birçok bölgede uygun önlemler alındı ve «sol» sapmalar ya bütünüyle düzeltildi ya da halen düzeltilmektedir. Böylece, yeni bir siyasi durum ve yeni siyasi görevlerle karşı karşıya bulunan Partimiz, çalışmalarını bütün ülkede sağlam bir gelişme yoluna sokabilmiştir. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca Halk Kurtuluş Ordusu'nun hemen hemen tümü, savaşlar arasındaki sürelerden geniş çapta eğitim yapmak ve saflarını sağlamlaştırmak için yararlanmıştır. Bu, tamamen yönlendirilmiş, düzenli ve demokratik bir biçimde yapılmıştır. Dolayısıyla çok sayıda komutan ve savaşçı kitlelerin devrimci coşkularını artırmış, savaşın hedefini açık bir şekilde kavramalarını sağlamış, ordudaki bazı hatalı ideolojik eğilimleri ve arzu edilmeyen belirtileri gidermiş, kadroları ve savaşçıları eğitmiş ve ordunun savaşma gücünü büyük ölçüde artırmıştır. Bundan böyle ordu içindeki bu yeni tipte ideolojik eğitim hareketini, demokratik ve kitlesele bir nitelik taşıyan bu hareketi devam ettirmeliyiz. Partinin sağlamlaştırılmasını, ordudaki ideolojik eğitimi, toprak reformunu, bizim gerçekleştirdiğimiz ve hepsi de tarihi bir önem taşıyan bu hareketleri düşmanımız Guomindang gerçekleştiremezdi; bunu hepiniz açık bir şekilde görebiliyorsunuz. Biz, kendi payımıza kendi eksikliklerimizi gidermede son derece içten

4. Satın alma ve pazarlama kooperatiflerine değiniliyor.

davrandık. Parti ve orduyu sımsıkı birleştirdik ve onlarla halk kitleleri arasında sıkı bağlar kurduk. Partimizin Merkez Komitesinde kararlaştırılan Şiyaset ve taktikleri etkili bir biçimde uyguluyor ve Halk Kurtuluş Savaşı'nı başarıyla sürdürüyoruz. Düşmanımız açısından ise durum bunun tamamen tersidir. Onlar öylesine yolsuzluğa batmış, durmadan artan ve uzlaşmaz iç kavgalara öylesine gömülmüş, halk tarafından öylesine nefretle reddedilmiş ve tamamen tecrit edilmiş ve savaşlarda o kadar çok bozguna uğramışlardır ki, yok olup gitmeye mahkûmdurlar. Çin'de devrim ile karşıdevrim işte bu durumdadır.

Bu durumda bütün yoldaşlar Partinin genel çizgisini, yani yenedemokratik devrim çizgisini sıkı bir şekilde kavramalıdır. Yenedemokratik devrim, herhangi bir devrim değildir ve ancak emperyalizme, feodalizme ve bürokratkapitalizme karşı proletarya önderliğinde geniş halk kitleleri tarafından yürütülen bir devrim olabilir ve olmak zorundadır. Bu da, bu devrimde önderliğin Çin proletaryası ve Çin Komünist Partisi'nden başka hiçbir sınıf ve Parti tarafından üstlenilemeyeceği ve üstlenilmemesi gerektiği anlamına gelir. Bu devrime katılanların birleşik cephesinin çok geniş olduğu, işçileri, köylüleri, bağımsız zanaatkârları, serbest meslek sahiplerini, aydınları, milli burjuvazi ve toprak ağası sınıfından kopmuş olan aydınlanmış eşrafın bir kesimini kucakladığı anlamına gelir. Bunların hepsine birden geniş halk kitleleri diyoruz. Geniş halk kitleleri tarafından kurulacak olan devlet ve hükümet, Çin Halk Cumhuriyeti ve proletarya önderliğinde bütün demokratik sınıfların ittifakının demokratik koalisyon hükümeti olacaktır. Bu devrimde, alt edilmesi gereken düşmanlar sadece emperyalizm, feodalizm ve bürokratkapitalizm olabilir ve olmalıdır. Bütün bu düşmanların yoğunlaşmış ifadesi, Çan Kayşek'in Guomindang'ının gerici rejimidir.

Feodalizm, emperyalizmin ve bürokratkapitalizmin müttefiki ve bunların tahakkümünün temelidir. Dolayısıyla, toprak sisteminin düzeltilmesi, Çin'in yenedemokratik devriminin özüdür. Toprak reformunda genel çizgi, yoksul köylülere dayanmak; orta köylülerle birleşmek; feodal sömürü sistemini adım adım ve ayırım gözeterek tasfiye etmek ve tarım üretimini geliştirmektir. Toprak reformunda dayanılacak esas güç, yalnızca yoksul köylüler olabilir ve olmalıdır. Yoksul

köylüler, tarım işçileriyle birlikte Çin'in köylük bölgelerdeki nüfusunun yüzde 70 kadarını oluştururlar. Toprak reformunun esas ve acil görevi yoksul köylü ve tarım işçisi kitlelerinin taleplerini yerine getirmektir. Toprak reformunda, orta köylülerle birleşmek gereklidir; yoksul köylüler ve tarım işçileri, köylük bölgeler nüfusunun yüzde 20 kadarını oluşturan orta köylülerle sağlam bir birleşik cephe kurmak zorundadırlar. Yoksa, yoksul köylüler ve tarım işçileri yalnız kalırlar ve toprak reformu başarısızlığa uğrar. Toprak reformundaki görevlerden biri de, bazı orta köylülerin taleplerini yerine getirmektir. Orta köylülerin bir kesimine, yoksul köylülere dağıtılan ortalama topraktan biraz fazla toprak bırakılması gerekmektedir. Biz, feodal toprak ağası sınıfının toprak mülkiyeti sistemini hızla ortadan kaldırmak için geniş köylü kitlelerinin harekete geçirilmesine yardımcı olmak üzere köylülerin, toprağın eşit olarak dağıtılması talebini destekliyoruz, ancak mutlak eşitlikçiliği de savunmuyoruz. Mutlak eşitlikçiliği savunanlar yanılıyorlar. Şu sıralarda kırlık bölgelerde, sanayi ve ticareti baltalayan ve toprak dağıtımında mutlak eşitlikçiliği savunan bir düşünce görülmektedir. Bu düşünce, özünde gerici, geri ve geriye dönüktür. Bunu eleştirmeliyiz. Toprak reformu yalnızca toprak ağası sınıfının ve eski tipte zengin köylülerin feodal sömürü sistemini hedef almalıdır ve gerek milli burjuvaziye gerekse toprak ağalarının ve zengin köylülerin elindeki sanayi ve ticaret işletmelerine dokunulmamalıdır. Özellikle, ya çok az sömürde bulunan ya da hiç bulunmayan orta köylülerin, bağımsız zanaatkârların, serbest meslek sahiplerinin, yeni zengin köylülerin çıkarlarına dokunmamaya dikkat edilmelidir. Toprak reformunun amacı, feodal sömürü sistemini ortadan kaldırmak, yani feodal toprak ağalarını tek tek bireyler olarak değil, bir sınıf olarak yok etmektir. Dolayısıyla bir toprak ağası da, bir köylü kadar toprak ve mülk almalı ve ona üretim çalışması ve ülkenin ekonomik hayatına katılması öğretilmelidir. Geniş kitlelerin derin nefretini kazanmış olan, suçlulukları kanıtlanmış ve dolayısıyla da cezalandırılmaları uygun ve gerekli olan en aşağılık karşıdevrimciler ve yerel zorbalar dışında hepsine karşı ılımlı bir siyaset izlenmeli ve ayırım gözetmeksizin adam dövme ya da öldürme yasaklanmalıdır. Feodal sömürü sistemi adım adım, yani taktik bir biçimde ortadan kaldırılmalıdır. Mücadeleyi başlatırken taktik-

lerimizi koşullara ve köylü kitlelerinin uyanıklık ve örgütlenme derecesine göre saptamalıyız. Feodal sömürü sisteminin tümünü bir gecede yok etmeye çalışmamalıyız. Çin köylülerindeki feodal sömürü sisteminin somut koşullarına uygun olarak, toprak reformunda saldırının tüm kapsamı, genel olarak köylük bölgelerdeki hanelerin yüzde 8 kadarını, ya da köylük bölgeler nüfusunun yüzde 10 kadarını aşmamalıdır. Eski ve görece eski Kurtarılmış Bölgelerde, bu yüzde daha da düşük olmalıdır. Somut koşullardan uzaklaşmak ve saldırının kapsamını hatalı bir şekilde genişletmek tehlikelidir. Yeni Kurtarılmış Bölgelerde ayrıca farklı yerler ve farklı aşamalar arasında da ayırım gözetilmelidir. Farklı yerler arasında ayırım gözetmek derken, sağlam bir şekilde tutunabileceğimiz yerlerde, bütün çabamızla yerel kitlelerin isteklerine uygun düşen bir toprak reformu çalışması yürütmemiz gerektiğini; şimdilik tutunmamızın güç olduğu yerlerde ise, durumda bir değişiklik meydana gelinceye kadar toprak reformunu başlatmakta aceleci davranmamız ve çalışmalarımızı bugünkü koşullarda gerçekleştirilebilir ve kitleler açısından yararlı olan faaliyetlerle sınırlamamız gerektiğini kastediyoruz. Farklı aşamalar arasında ayırım gözetmek derken ise, Halk Kurtuluş Ordusu tarafından son zamanlarda işgal edilen yerlerde zengin köylüleri, orta ve küçük toprak ağalarını tarafsızlaştırma taktiklerini saptayıp uygulamak ve böylece sadece gerici Guomindang silahlı kuvvetlerini imha etmek ve mütegalibeye ve yerel zorbalara darbeler indirebilmek için saldırının kapsamını daraltmak gerektiğini kastediyoruz. Yeni Kurtarılmış Bölgelerde, çalışmalarımızın ilk aşaması olarak bütün çabalarımızı bu görevin tamamlanmasına yöneltmeliyiz. Bundan sonra kitlelerin siyasi bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükselmesine uygun olarak adım adım feodal sistemin toptan yok edilmesine aşamasına geçmeliyiz. Yeni Kurtarılmış Bölgelerde taşınabilir mülkleri ve toprağı, ancak koşullar görece elverişli olduğu ve kitlelerin büyük çoğunluğu tamamen harekete geçirildiğı zaman dağıtmalıyız. Başka türlü davranmak maceracı, güvenilmez bir davranış olur ve yarardan çok zarar getirir. Yeni Kurtarılmış Bölgelerde Direnme Savaşı sırasında elde edilen tecrübeden sonuna kadar yararlanılmalıdır. Feodalizmin ayırım gözetilerek yok edilmesi derken, toprak ağaları ile zengin köylüler arasında, büyük, orta ve küçük toprak ağaları arasında, yerel

zorba olan toprak ağaları ve zengin köylüler ile olmayanlar arasında ayırım gözetmemiz ve toprağın eşit olarak dağıtılması ve feodal sistemin yok edilmesi ana ilkesine uygun olarak, herkese aynı şekilde davranmamız, farklı koşullara göre ayırım yapmamız ve farklı davranmamız gerektiğini kastediyoruz. Böyle yaptığımız zaman halk, çalışmalarımızın tamamen akla uygun olduğunu görecektir. Tarım üretiminin geliştirilmesi, toprak reformunun acil hedefidir. Böyle bir gelişmenin koşulları ancak feodal sistemin ortadan kaldırılmasıyla yaratılabilir. Feodalizm ortadan kaldırılır kaldırılmaz ve toprak reformu tamamlanır tamamlanmaz Parti ve demokratik hükümet, üretimin artırılmasını sağlamak için, tarım üretiminin yeniden eski düzeyine getirilmesi ve geliştirilmesi görevini ortaya koymalı, köylük bölgelerdeki bütün güçleri bu görev için seferber etmeli, işbirliği ve karşılıklı yardımlaşmayı örgütlemeli, tarım tekniğini geliştirmeli, tohumu ıslahını geliştirmeli ve sulama tesisleri kurmalıdır. Köylük bölgelerdeki parti örgütleri tarım üretiminin ve aynı zamanda küçük şehirlerdeki sanayi üretiminin eski düzeyine getirilmesi ve geliştirilmesi için vargüçleriyle çalışmalıdırlar. Bu eski düzeye getirme çalışmasını hızlandırmak için feodal sistemi ortadan kaldırma mücadelemiz sırasında bütün yararlı üretim ve geçim araçlarının korunması için elimizden geleni yapmalı, hiç kimse- nin bunları tahrip veya israf etmemesi amacıyla kesin önlemler almalı, aşırı şekilde yiyip içmeye karşı çıkmalı ve tutumlu olmaya dikkat etmeliyiz. Tarım üretimini geliştirmek için köylülere, gönüllü olarak ve adım adım, şimdiki ekonomik koşullarda izin verilebilecek olan özel mülkiyete dayalı çeşitli üretici ve tüketici kooperatifleri örgütlemelerini salık vermeliyiz. Feodal sistemin yok edilmesi ve tarım üretiminin geliştirilmesi, sanayi üretiminin gelişmesinin ve bir tarım ülkesinin bir sanayi ülkesine dönüşmesinin temellerini atacaktır. Bu, yeni demokratik devrimin nihai hedefidir.

Yoldaşlar, Partimizin, Çin devriminin genel çizgisinin ve genel siyasetinin yanı sıra, çalışmalarımız için çeşitli somut çizgiler ve somut siyasetler de saptadığını biliyorsunuz. Bununla birlikte birçok yoldaş, Partimizin somut çalışma çizgilerini ve somut siyasetlerini hatırdan tuttukları halde genel çizgisini ve genel siyasetini sık sık unutuyorlar. Partinin genel çizgisini ve genel siyasetini gerçekten unutacak olur-

sak, o zaman kör, ham, karışık kafalı devrimciler olup çıkarız ve somut bir çalışma çizgisini ve somut bir siyaseti uygularken de rotamızı şaşırır, bir sola, bir sağa yalpalarız ve çalışmalarımız zarar görür.

Tekrar ediyorum:

Proletarya önderliğinde geniş halk kitlelerinin emperyalizme, feodalizme ve bürokratikapitalizme karşı yürüttükleri devrim: Çin'in yenedemokratik devrimi budur. Tarihin bugünkü aşamasında Çin Komünist Partisi'nin genel çizgisi ve genel siyaseti budur.

Yoksul köylülere dayanmak, orta köylülerle birleşmek, feodal sömürü sistemini adım adım ve ayrım gözeterek yok etmek ve tarım üretimini geliştirmek: Yenedemokratik devrim döneminde Çin Komünist Partisi'nin toprak reformu çalışmasındaki genel çizgisi ve genel siyaseti budur.

ŞANSİ-SUYUYUAN GAZETESİNİN YAZI KURULUYLA BİR KONUŞMA

2 Nisan 1948

Siyasetimiz, yalnızca önderlere ve kadrolara değil aynı zamanda geniş kitlelere de açıklanmalıdır. Siyasetle ilgili sorunlar, genel olarak Parti gazetelerinde ve Parti dergilerinde duyurulmalıdır. Şu sırada toprak sisteminde reform yapıyoruz. Geniş kitlelerin toprak reformuna ilişkin siyasetleri öğrenebilmeleri için, bunlar gazetelerde ve radyolarda yayınlanmalıdır. Kitleler gerçeği bir kere daha gördükten ve ortak bir amaca sahip olduktan sonra, tek bir vücut olarak çalışırlar. Bu, bir savaş verineye benzer; bir savaş kazanabilmeleri için subaylarla erlerin tek bir vücut gibi birleşmesi gerekir. Kuzey Şensi'deki askerler eğitim ve sağlama kampanyalarından geçtikten ve eski toplum düzeninde çektikleri acıları dile getirdikten sonra savaşçılar, siyasi bilinçlerini yükselttiler ve niçin savaştıklarını ve nasıl savaşmaları gerektiğini açıkça kavradılar. Bu yüksek moralle şevk içinde savaşa girdiler ve hemen zafer kazandılar. Kitleler tek bir vücut olduklarında her şey kolaylaşır. Marksizm-Leninizmin temel ilkelerinden biri de kitlelerin kendi çıkarlarını kavramalarını ve kendi çıkarları uğruna savaşmak üzere birleşmelerini sağlamaktır. Gazetelerin rolü ve gücü, Parti programını, Parti çizgisini, Partinin genel ve özel siyasetlerini, görevlerini ve çalışma yöntemlerini kitlelere en çabuk ve en yaygın biçimde ulaştırabilme yeteneğinde yatar.

Bazı yerlerdeki yönetici organlarımızda, Partinin siyasetlerinin yalnız önderlerce bilinmesinin yeterli olduğunu ve kitlelerin bunları bilmesine gerek olmadığını düşünen bazı kimseler var. Bu, çalışmalarımızın iyi yürütülememesinin temel nedenlerinden biridir. Yirmi yılı aşkın bir süredir, Partimiz her gün kitle çalışmasında bulundu ve geçen on iki yıl boyunca da her gün kitle çizgisinden söz etti. Biz her za-

man devrimin halk kitlelerine, herkesin çabalarına dayanmak zorunda olduğunu savunduk ve sadece emir veren birkaç kişiye dayanmasına karşı çıktık. Gene de bazı yoldaşlar çalışmalarında kitle çizgisini gereği gibi uygulamıyorlar; hâlâ sadece kendi başlarına sessiz sedasız çalışan bir avuç kimseye dayanıyorlar. Bunun bir nedeni, yaptıkları iş ne olursa olsun, onu, yönettikleri kimselere açıklamakta her zaman isteksiz davranmaları ve onların sahip oldukları inisiyatif ve yaratıcı gücünü niçin ve nasıl kullanacaklarını kavramamalarıdır. Öznel olarak onlar da herkesin çalışmaya katılmasını isterler, fakat neyin ve nasıl yapılacağını başkalarına açıklamazlar. Durum böyle olunca, herkesin işe koyulmasını ve işlerin hakkıyla yapılmasını nasıl bekleyebiliriz? Bu sorunu çözmek için yapılacak başlıca iş, hiç kuşkusuz kitle çizgisiyle ilgili ideolojik eğitim yürütmektir; fakat aynı zamanda bu yoldaşlara birçok somut çalışma yöntemi de öğretmeliyiz. Bu yöntemlerden biri, gazetelerden sonuna kadar yararlanmaktır. Bir gazeteyi iyi bir şekilde çıkarmak, onu ilginç ve çekici kılmak, gazetelerde Partinin genel ve özel siyasetlerini doğru bir biçimde tanıtmak ve Partinin kitlelerle olan bağlarını gazeteler aracılığı ile güçlendirmek, Partimizin çalışmalarında hafife alınmaması gereken önemli bir ilke sorunudur.

Yoldaşlar, sizler gazetecisiniz. Sizin işiniz kitleleri eğitmek, kitlelerin kendi çıkarlarını, kendi görevlerini ve Partinin genel ve özel siyasetlerini kavramalarını sağlamaktır. Gazete çıkartmak bütün diğer işler gibidir; iyi yapılacaksa, canlı olacaksa, ciddi bir şekilde yapılmalıdır. Gazetelerimizi çıkartırken de sadece kapalı kapılar arkasında çalışan birkaç kişiye değil, herkese, halk kitlelerine, bütün Partiye dayanmalıyız. Gazetelerimiz her gün kitle çizgisinden söz ederler; ne var ki, kitle çizgisi çoğu zaman gazete bürosunun çalışmalarında uygulanmaz. Örneğin, dizgi hatalarının giderilmesi ciddi bir iş olarak görülmediği için gazetelerde sık sık dizgi hataları görülüyor. Kitle çizgisi yöntemini uygulayacak olursak, dizgi hataları görüldüğü zaman gazetede çalışan herkesi bir araya toplayıp öncelikle bu konuyu tartışmamız, onlara hataların ne olduğunu, neden ortaya çıktıklarını ve nasıl giderilebileceklerini açıkça anlatmamız ve herkesten konuya dikkatle eğilmesini istememiz gerekir. Bu üç-beş kere yapıldıktan sonra, böyle hatalar kesinlikle giderilebilir. Bu, küçük sorunlar için olduğu kadar büyük sorun-

lar için de geçerlidir.

Partinin siyasetini kitlelerin eylemine dönüştürmede başarılı olmak; başlattığımız her hareket ve her mücadelenin yalnızca önder kadrolar tarafından değil, geniş kitleler tarafından da anlaşılmasını ve öğrenilmesini sağlamak, Marksist-Leninist önderlik sanatıdır. Bu, aynı zamanda çalışmalarımızda hata yapıp yapmadığımızı belirleyen denek taşıdır. Kitleler henüz uyandırılmamışken, saldırıya geçmeye kalkışsaydık, bu maceracılık olurdu. Kendi isteklerine aykırı bir şey yapmaya yöneltmekte diretseydik, hiç kuşkusuz başarısızlığa uğrardık. Kitleler ilerlemek istediklerinde ilerlemeseydik, bu, sağ oportünizm olurdu. İşte Cen Dusiyyu'nun oportünist hatası da, kitlelerin uyanışının gerisinde kalması, kitlelerin ilerletilmesine önderlik edememesi, hatta onların ilerleyişlerine karşı çıkması olmuştur. Bu sorunları hâlâ anlayamayan birçok yoldaş var. Gazetelerimiz bu fikirleri iyi bir şekilde yaymalı ki, onları herkes anlayabilsin.

Gazetede çalışanlar, kitlelere öğretebilmek için her şeyden önce kitlelerden öğrenmelidirler. Yoldaşlar, siz hepiniz aydınısınız. Aydınlar çoğu zaman cahildirler ve çoğu zaman pratik işlerde ya çok az deneyimleri vardır ya da hiç deneyimleri yoktur. Sizler 1933'te yayımlanan «Köylük Bölgelerdeki Sınıflar Nasıl Ayırt Edilmeli?»¹ broşürünü pek kavrayamazsınız; bu konuda köylüler sizden çok üstündürler, çünkü bu konu kendilerine anlatılır anlatılmaz hemen kavrarlar. Guosien ilçesinin iki bucağından 180'i aşkın köylü, beş gün süreyle toplanarak toprak dağıtımıyla ilgili birçok soruna çözüm getirdi. Bu sorunları sizin yazı kurulunuz tartışacak olsaydı, korkarım iki hafta görüşür yine de bir çözüme varamazdı. Nedeni gayet basit; bu sorunları kavramıyorsunuz. Kavrayışsızlığı kavrayışa dönüştürmek için, yapmak ve görmek gerekir; bu da, öğrenmektir. Gazetelerde çalışan yoldaşlar sırayla bir süre gazete dışında kitle çalışmasına, toprak reformu çalışmalarına katılmalıdırlar; bu, son derece gereklidir. Kitle çalışmasına katılmadığınız zamanlarda, kitle hareketlerine ilişkin birçok şey dinlemeli, birçok şey okumalı ve zamanınızı ve çabalarınızı bu tür malzemenin incelenmesine ayırmalısınız. Birliklerin eğitilmesinde sloganımız,

1. Bkz. «Köylük Bölgelerdeki Sınıfları Nasıl Ayırt Edilmeli», Mao Zedung, *Seçme Eserler*, cilt I, Kaynak Yayınları, s. 178-188

«Subaylar erlere öğretir, erler subaylara öğretir ve erler erlere öğretir»dir. Savaşçıların birçok pratik savaş deneyimi vardır. Subaylar savaşçılardan öğrenmelidirler; başkalarının deneyimlerini kendilerine mal ettikleri zaman daha yetenekli olacaklardır. Gazetelerde çalışan yoldaşlar da sürekli olarak tabandan gelen malzemeyi incelemeli, pratik bilgilerini giderek zenginleştirmeli ve deneyim kazanmalıdırlar. İşlerinizi iyi yürütebilmeniz, kitleleri eğitme görevinizi yerine getirebilmeniz, ancak böyle mümkün olabilir.

Şansi-Suyyuan Gazetesi, geçen Haziran'da yapılan İl Parti komiteleri sekreterleri toplantısından sonra büyük bir ilerleme kaydetmişti. O sıralar gazete içerik bakımından zengin, çarpıcı, etkili ve canlıydı; kitle mücadelesini yansıtıyor, kitleleri dile getiriyordu. Onu okumaktan büyük bir zevk duyuyordum. Ama «sol» sapmaları düzeltmeye başladığımız bu yılın Ocak ayından beri gazeteniz ruhunu belli ölçüde yitirmiş görünüyor. Yeterince anlaşılır ve çarpıcı değil; eskisi kadar aydınlatıcı değil; okuyucuya pek çekici gelmiyor. Şimdi çalışmalarınızı gözden geçiriyor ve tecrübenizi özetliyorsunuz. Bu, çok iyi bir şey. Sağ ve «sol» sapmalara karşı mücadele deneyiminizi özetlediğiniz ve daha berrak düşünebildiğiniz zaman, çalışmalarınız düzelecektir.

Şansi-Suyyuan Gazetesi'nin sağ sapmalara karşı geçen Haziran'dan beri sürdürdüğü mücadele bütünüyle doğrudu. O mücadelede çok ciddi bir çalışma yaptınız ve kitle hareketinin gerçek durumunu tam olarak yansıttınız. Yanlış bulduğunuz görüş ve yazıları, yazı kurulu adına not düşerek yorumladınız. Daha sonraki yorumlarınızdan bazılarında birtakım eksiklikler yok değildi, ama bu ciddi tutumunuz olumluydu. Hatanız, esas olarak, yayı çok fazla germenizde yatıyordu. Eğer yayı çok fazla gererseniz, kırılır. Eskiler, «Kral Ven ile Kral Vu'nun ilkesi, yayı bir gerip bir gevşetmekti»² derlerdi. Şimdi yayı azıcık «gevşetin», o zaman yoldaşların kafaları biraz daha berraklaşacaktır. Çalışmalarınız başarılıydı, ama aynı zamanda hatalar da, esas olarak «sol» sapmalar da vardı. Şimdi çalışmalarınızı toparlayıp özetliyorsunuz ve «sol» sapmaları düzelttikten sonra daha da büyük başarılar ka-

2. *Ayın Kitabı*'ndan, «Çeşitli Kayıtlar», İkinci Bölüm. «Kral Ven ve Kral Vu yayı gevşetmeden sürekli gergin durumda tutmazlardı. Ama germeden sürekli gevşek durumda da tutmazlardı. Kral Ven ile Kral Vu'nun ilkesi, yayı bir gerip bir gevşetmekti.» Ven ile Vu, Çu Hanedanının (M.Ö. 12-3. yüzyıl) ilk iki kralıydı.

zanacaksınız.

Sapmaları düzeltirler, bazıları, geçmişteki çalışmalarını verimsiz ve bütünüyle yanlışmış gibi ele alıyorlar. Bu doğru değildir. Bu kimseler, Partinin çok büyük sayıda köylünün toprak elde etmesine önderlik ettiğini, feodalizmi yıktığını, Parti örgütlerini sağlamlaştırdığını, kadroların çalışma tarzını düzelttiğini ve şimdi «sol» sapmaları da düzelttiğini, kadroları ve kitleleri eğittiğini göremiyorlar? Bütün bunlar büyük başarılar değil midir? Kendi çalışmalarımıza ve kitlelerin yaptığı işlere tahlilci bir gözle bakmalı ve her şeyi inkâr etmemeliyiz. Geçmişte «sol» sapmalar, deneyimsizlikten doğdu. Deneyim olmadan hatalardan kaçınmak zordur. İnsan, deneyimsizlikten deneyime doğru bir süreçten geçmek zorundadır. Geçen Haziran'dan bu yana geçen kısa süre içindeki sağ ve «sol» sapmalara karşı yürütülen mücadeleler sayesinde, sağ sapmalara karşı mücadelenin ne demek olduğu ve «sol» sapmalara karşı mücadelenin ne demek olduğu anlaşıldı. Bu süreç olmasaydı, bu sorun kavranamazdı.

Çalışmalarınızı gözden geçirdikten ve deneyiminizi özelledikten sonra gazetenizin daha iyi çıkacağına inanıyorum. Gazetenizin bundan önceki değerli yanları korunmalı, yani gazeteniz çarpıcı, etkili ve anlaşılır olmalı ve ciddi bir şekilde çıkarılmalıdır. Kararlılıkla gerçeği savunmalıyız; gerçekler ise açık seçik bir tutumu gerektirir. Biz komünistler; görüşlerimizi saklamaktan nefret ederiz. Partimizin çıkardığı gazeteler ve Partimizin bütün propaganda çalışması canlı, açık seçik ve çarpıcı olmalı; lafı eveleyip gevelememelidir. Bize, devrimci proletaryaya yaraşan militan tutum budur. Halka gerçekleri görmeyi öğretmek ve halkı kendi kurtuluşu uğruna savaşmaya seferber etmek istediğimize göre, bu militan tutuma ihtiyacımız vardır. Kör bıçak kan çıkarmaz.

ŞEHRİN YENİDEN ELE GEÇİRİLMESİNDEN SONRA LOYANG CEPHESİ KARARGÂHINA GÖNDERİLEN TELGRAF*

8 Nisan 1948

Loyang şimdi yeniden ele geçirilmiştir¹ ve herhalde sağlam bir şekilde elde tutulabilecektir. Şehirlerdeki siyasetimizde aşağıdaki noktalara dikkat edilmesi gerekir:

1. Guomintang'ın iktidar organlarının tasfiyesinde çok ihtiyatlı hareket edin, çok fazla insanı tutuklamayın ve yalnızca gericilerin elebaşlarını tutuklamakla yetinin.

2. Bürokrat-sermayeyi tanımlarken kesin bir sınır çizgisi çekin. Guomintang üyelerinin elindeki bütün sanayi ve ticaret işletmelerine bürokrat-sermaye damgası vurup el koymayın. Guomintang'ın merkez, eyalet, ilçe ve belediye yönetimlerince işletildiği, yani tamamen resmi makamlar tarafından işletildiği kesin olarak kanıtlanan bütün sanayi ve ticaret işletmelerinin demokratik hükümet tarafından devralınıp işletilmesi ilkesi konmalıdır. Ancak demokratik hükümet şimdilik bunları devralmaya hazır değilse ya da devralabilecek durumda değilse, demokratik hükümet devralacak kimseleri atayınca kadar işletmelerin normal faaliyetlerini sürdürebilmelerini sağlamak için eskiden işletmelerin başında olan kimselere, bunları yönetme sorumluluğu geçici olarak verilmelidir. Bu sanayi ve ticaret işletmelerinde çalışan işçiler ve teknisyenler yönetime katılmak üzere örgütlenmeli ve onların

* Bu telgraf, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır. İçindekiler yalnız Loyang'a değil, esas olarak bütün yeni kurtarılmış şehirlere de uygulanabileceğinden, aynı anda diğer cephelerdeki ve bölgelerdeki önder yoldaşlara da gönderilmiştir.

1. Loyang, Guomintang birliklerinin Henan Eyaleti'nin batı kesimindeki önemli bir müstahkem mevkiydi. Halk Kurtuluş Ordusu Loyang'ı ilk kez 14 Mart 1948'de ele geçirdi, sonra düşmanın vurucu gücünün yok edilmesini kolaylaştırmak için kendi inisiyatifiyle şehri boşalttı ve Loyang'ı 5 Nisan 1948'de ikinci kez ele geçirdi.

bu konudaki yeteneklerine güvenilmelidir. Eğer Guomintang personeli kaçmışsa ve işletmenin faaliyeti durmuşsa, işletmeyi işçilerle birlikte yönetecek yönetici ve müdürler demokratik hükümet tarafından atanıncaya kadar işçi ve teknisyen temsilcilerinden oluşan bir yönetim komitesi kurulmalıdır. Guomintang'ın ünlü büyük bürokratlarınca yönetilen işletmeler yukarıda belirtilen ilkeler ve tedbirler doğrultusunda ele alınacaktır. Küçük bürokratlar ve toprak ağaları tarafından yönetilen işletmelere ise el konulmayacaktır. Milli burjuvazi tarafından yönetilen herhangi bir işletmeye dokunmak kesinlikle yasaktır.

3. Köylü örgütlerinin toprak ağalarını yakalamak ve onlarla hesaplaşmak amacıyla şehre girmesini yasaklayın. Toprakları köylerde olup da kendileri şehirde yaşayan toprak ağalarına demokratik belediye yönetimi tarafından yasalar doğrultusunda gereken işlem yapılacaktır. En ağır suçları işlemiş olanlar, köylü örgütlerinin isteği üzerine gerekenin yapılması için köylere geri gönderilebilirler.

4. Şehre girdiğinizde, ücretlerin yükseltilmesi ve işsaatlerinin azaltılması sloganlarını rasgele atmayın; savaş sırasında, üretim sürdürülebiliyorsa ve işsaatleri ve eski ücret düzeyleri korunabiliyorsa, bu yeterlidir. Daha sonra işsaatlerinde uygun bir azaltma ve ücretlerde yükseltme yapılıp yapılamayacağı ekonomik koşullara yani işletmenin gelişip gelişmediğine bağlı olacaktır.

5. Şehir halkını, demokratik reformlar ve refah düzeyinin yükseltilmesi yolunda mücadele için örgütlemekte aceleci davranmayın. Bu sorunlar, ancak, belediye yönetimi işler duruma girdikten, halkın heyecanı yatıştıktan, dikkatli incelemeler yapıldıktan, durum hakkında açık bir fikir edinildikten ve uygun önlemler saptandıktan sonra yerel koşulların ışığında doğru bir şekilde ele alınabilir.

6. Büyük şehirlerde yiyecek ve yakıt şimdi en önemli sorundur; bunlar planlı bir şekilde ele alınmalıdır. Bir şehrin yönetimimiz altına girmesiyle birlikte şehrin yoksul halkının geçim sorunu adım adım ve planlı bir şekilde çözülmelidir. «Yoksullara yardım etmek için tahıl ambarlarını açın» sloganını atmayın. Onlarda hükümet yardımına dayanma anlayışının gelişmesine yol açmayın.

7. Guomintang'a bağlı Üç Halk İlkesi Gençlik Birliği üyeleri dikkatle belirlenmeli ve kaydedilmelidir.

8. Her şeyi uzun vadeli bir temel üzerinde planlayın. Kamu mülkiyetinde olsun, özel mülkiyette olsun herhangi bir üretim aracını tahrip etmek ve tüketim mallarını israf etmek kesinlikle yasaktır. Aşırı bir şekilde yiyip içmek yasaktır ve tutumlu davranmaya dikkat edilmelidir.

9. Partinin belediye komitesi sekreterliğine ve belediye başkanlığı ve başkan yardımcılığına, sadece, siyasetten anlayan ve yetenekli kimseleri seçin. Bunlar, kendileriyle çalışacak bütün personeli eğitmeli ve şehir siyasetlerini ve taktiklerini onlara açıklamalıdır. Artık şehir halka ait olduğuna göre, her şey şehrin yönetiminden halkın kendisinin sorumlu olması anlayışına uygun bir biçimde yapılmalıdır. Guomindang yönetimi altındaki şehirler için saptanan siyaset ve taktiklerimizi, halkın yönetimi altındaki bir şehre uygulamak bütünüyle yanlış olur.

YENİ KURTARILMIŞ BÖLGELERDEKİ KÖY ÇALIŞMALARININ TAKTİK SORUNLARI

24 Mayıs 1948

Yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki köy çalışmalarının taktik sorunlarını bir bütün olarak düşünmek gerekir. Bu bölgelerde Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı döneminde kazanılmış deneyimlerden sonuna kadar yararlanmalıyız. Buraların kurtarılmasından sonra uzunca bir süre kira ve faizlerin indirilmesi ve tohumluk ve yiyecek tahıl stoklarının iyi bir biçimde düzenlenmesi şeklindeki sosyal siyaseti ve mali yüklerin akla uygun bir biçimde paylaşılması şeklindeki mali siyaseti uygulamalıyız. Direnme Savaşı sırasında nasıl sadece hainleri tutuklayıp, sadece onların mülklerine el koyduysak, bugün de esas olarak, sadece Guomintang'la siyasi bakımdan aynı safta yer alan ve Partimize ve Ordumuza inatla karşı çıkan önemli karşıdevrimcileri hedef almalı ve taşınabilir mülkleri ve toprakları dağıtma şeklindeki sosyal reform siyasetini hemen uygulamamalıyız. Çünkü taşınabilir mülklerin vakitsiz dağıtılmasından sadece birkaç uyanık unsur yararlanacak, temel kitleler ise hiçbir şey alamayacak ve dolayısıyla hoşnutsuzluk duyacaktır. Ayrıca, sosyal servetin alelacele dağıtılması ordunun zararınadır. Toprakların vaktinden önce dağıtılması, askeri ihtiyaçların bütün yükünü, zamanından önce, toprak ağaları ve zengin köylüler yerine köylülerin sırtına yükleyecektir. Sosyal reform alanında taşınabilir mülkleri ve toprakları dağıtmaktansa, köylülerin daha çok yarar sağlayabilmeleri için her yerde kira ve faizlerin indirilmesi daha iyidir. Mali siyasetimizde ise, toprak ağaları ve zengin köylülerin daha fazla vergi ödemelerini sağlamak üzere mali yükleri akla uygun bir şekilde paylaşmalıyız. Böylece sosyal servet dağıtılmamış olacak ve kamu düzeni görece istikrarlı kalacak ve bu, bütün güçlerimizi Guomintang gericilerini yok etmek için bir araya toplamamıza hizmet edecektir. Bir, iki, hatta

üç yıl sonra, geniş üs bölgelerinde Guomindang gericileri temizlendiğinde, durum istikrar kazandığında, kitleler uyanıp örgütlendiğinde ve savaş daha uzaklaştığında, toprak reformu aşamasına, yani Kuzey Çin'de olduğu gibi, taşınabilir mülklerin ve toprakların dağıtılması aşamasına girebiliriz. Herhangi bir yeni Kurtarılmış Bölgede kira ve faizlerin indirilmesi aşaması atlanmamalıdır. Bunu atlarsak hatalar yaparız. Yukarıdaki taktikler, aynı zamanda Kuzey, Kuzeydoğu ve Kuzeybatı Çin'deki geniş Kurtarılmış Bölgelerin düşman topraklarına komşu olan kısımlarında da uygulanmalıdır.

1948 YILINDA TOPRAK REFORMU VE PARTİNİN SAĞLAMLAŞTIRILMASI ÇALIŞMASI*

25 Mayıs 1948

I

Mevsimlere dikkat etmek gerekir. Merkez Komitesinin büroları ve alt büroları tarafından belirlenen bölgelerde, önümüzdeki bütün sonbahar ve kış, yani bu Eylül'den gelecek Mart'a kadar olan yedi ay, aşağıdaki görevlerin sırasıyla yapılmasına ayrılmalıdır.

1. Köylük bölgelerdeki koşulları araştırın.
2. Partinin sağlamlştırılması için ilk çalışmaları doğru siyasete uygun olarak tamamlayın. Daha üst bir organ tarafından köylük bölgelere gönderilen bir çalışma müfrezesi ya da çalışma ekibi her şeyden önce yerel Parti kolundaki bütün etkin unsurlarla ve iyi üyelerle bütünleşmeli ve onlarla birlikte toprak reformu çalışmasına önderlik etmelidir.
3. Yoksul köylü birliklerini ve köylü demeklerini duruma göre örgütleyin, yeniden örgütleyin ya da güçlendirin ve toprak reformu mücadelesini başlatın.
4. Sınıf durumunu doğru ölçütlere göre belirleyin.
5. Feodal toprakları ve mülkleri doğru siyasete uygun olarak dağıtın. Bu dağıtım başlıca bütün kesimler tarafından adil ve akla uygun sayılacak, toprak ağalarına hayatlarını sürdürebileceklerini ve bunun güvence altına alınmış olduğunu hissettirecek bir sonuç yaratmalıdır.
6. Halk temsilcileri konferansları toplayın ve kasaba (ya da köy),

* Bu Parti içi talimat, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

ilçe ve il düzeylerinde yönetim organlarını seçin.

7. Toprak mülkiyetini belirten tapu senetleri dağıtın.

8. Tarım vergilerinin (yani devlete verilen tahıl payının) oranlarını düzenleyin ya da yeniden gözden geçirin. Bu oranlar, hem kamu çıkarını hem de özel çıkarları dikkate alma ilkesine uygun olmalıdır. Başka bir deyişle, bu oranlar, bir yandan savaşın desteklenmesine yardımcı olacak şekilde, öte yandan da köylüleri, kendi hayat düzeylerini yükseltmek üzere üretimi eski düzeyine getirmeye ve geliştirmeye yöneltecek şekilde düzenlenmelidir.

9. Parti kollarının doğru siyasete uygun olarak örgütsel bakımdan sağlamlaştırılması çalışmasını tamamlayın.

10. Çalışmanızı, toprak reformundan, bütün köylük bölgelerdeki bütün emekçi halkın seferber edilmesine ve toprak ağaları ve zengin köylülerin işgücünün, tarım üretiminin eski düzeyine getirilmesi ve geliştirilmesi genel mücadelesi içinde örgütlenmesine kaydırın. Gönüllü çalışma ve eşit değerlerin değişimi ilkelerine göre küçük çapta emek-değişim grupları ve diğer işbirliği birimlerini kurmaya başlayın; tohum, gübre ve yakıt hazırlayın; üretim planları yapın; gerekli ve mümkün olan durumlarda tarım kredileri dağıtın (bunlar esas olarak üretim araçları için verilen borçlardır ve kesinlikle geri ödenmeleri ve yardımlardan kesin olarak ayırt edilmeleri gerekmektedir); mümkün olduğu takdirde sulama tesislerinin kurulması için planlar yapın.

Toprak reformundan üretime kadar olan bütün bu çalışma sürecini, çalışmalarında tek yanlı olmaktan kaçınabilmeleri ve mevsimleri kaçırmadan yukarıdaki bütün görevleri önümüzdeki sonbahar ve kış içinde tamamlayabilmeleri için, toprak reformuyla doğrudan ilgili bütün yoldaşların çok iyi kavramaları gerekir.

II

Bu hedeflere ulaşmak için önümüzdeki Haziran'dan Ağustos sonuna kadar olan üç ay içinde aşağıdaki çalışmalar yapılmış olmalıdır.

1. Toprak reformu yapılacak bölgeleri belirleyin. Her bölge aşağı-

ğıdaki üç koşulu sağlamalıdır:

- a. Bütün düşman silahlı kuvvetleri temizlenmiş ve durum istikrarlı olmalıdır. İstikrarsız bir gerilla bölgesi olmamalıdır.
- b. Sadece bir azınlık değil, temel kitlelerin büyük çoğunluğu (tarım işçileri, yoksul köylüler ve orta köylüler) toprağın dağıtılmasını istiyor olmalıdır.
- c. Parti kadroları nicelik ve nitelik bakımından toprak reformu çalışmasını yürütebilecek durumda olmalı, toprak reformu çalışmasını kitlelerin kendiliğinden faaliyetine bırakmamalıdır.

Bu şartlardan herhangi birinin eksik olduğu bir bölgede, 1948 yılında toprak reformu yapılmamalıdır. Örneğin, birinci şartı sağladıkları için, Kuzey ve Doğu Çin'deki, Kuzeydoğudaki ve Kuzeybatıdaki Kurtarılmış Bölgelerin düşman bölgesine komşu olan kesimlerini, ya da Yangze, Huay, Sarı Irmak ve Han Irmağı'yla çevrelenen bölgenin, Merkez Komitesi Merkezi Ovalar Bürosunun sorumluluğundaki büyük bir kısmını bu yılın toprak reformu programına almamalıyız. Gelecek yılın programına dahil edilip edilmeyecekleri de koşullara bağlı olacaktır. Bu bölgelerde, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı döneminde kazanılmış tecrübelerden sonuna kadar yararlanılmalı ve birleştirilebilecek ya da tarafsızlaştırılabilir bütün toplumsal güçleri birleştirmek ya da tarafsızlaştırmak, Guomindang silahlı kuvvetlerini yok etme ve siyasi bakımdan en gerici unsurlar olan yerel zorbalara darbeler indirilmede Halk Kurtuluş Ordusu'na yardım etmek için, kira ve faizlerin indirilmesi ve tohumluk ve yiyecek tahıl stoklarının iyi bir şekilde düzenlenmesi şeklindeki sosyal siyaset ve mali yüklerin akla uygun bir şekilde paylaşılması şeklindeki mali siyaset uygulanmalıdır. Bu bölgelerdeki toprak ya da taşınabilir mülkler dağıtılmamalıdır. Çünkü bu bölgeler yeni kurtarılmışlardır ve düşman bölgelerine komşudurlar; bu bölgelerdeki toprak ya da taşınabilir mülklerin dağıtılması, gerici Guomindang kuvvetlerini yok etme temel görevini yerine getirmek üzere birleşilebilecek ya da tarafsızlaştırılabilir bütün toplumsal güçleri birleştirmek ya da tarafsızlaştırmak açısından yararlı olmayacaktır.

2. Kadro konferanslarının başarılı olmasını sağlayın. Toprak refor-

mu ve Partinin sağlamlaştırılması çalışmasıyla ilgili kadro konferanslarında bu iki göreve ilişkin bütün doğru siyasetler tam anlamıyla açıklanmalı, yapılabilecek şeyler ile yapılmaması gereken şeyler arasına kesin bir çizgi çekilmelidir. Toprak reformu ve Partinin sağlamlaştırılmasında çalışan bütün kadrolar, Merkez Komitesi tarafından yayınlanan önemli belgeleri ciddi bir şekilde incelemeli ve kavramalıdırlar. Kadrolara bu belgelere bağlı kalmaları ve kendi başlarına değişiklikler yapmamaları kavratılmalıdır. Belgelerin belli bölümlerinin yerel koşullara uymaması halinde, kadrolar yeni önerilerde bulunabilirler ve bulunmalıdırlar. Ancak, Merkez Komitesinin onayını almadan değişiklik yapmamalıdırlar. Çeşitli bölgelerin daha st düzeydeki yönetim organları bu yıl çeşitli kademelerde düzenlenecek kadro konferansları için önceden yeterli ve uygun hazırlıklar yapmalıdırlar. Yani bir konferans yapılmadan önce (ilerinden birinin temel sorumluluğu ykendiği) birkaç kişi konuyu tartışmalı, srunları saptamalı ve tahlil etmeli, bir taslak hazırlamalı ve bu taslağın özü ve biçimi üzerinde dikkatle çalışmalıdır. (Taslak açık ve kısa olmalı, lafı uzatmaktan kaçınılmalıdır.) Bundan sonra konferansa bir rapor sunulmalı, tartışma açılmalı, hazırlanan taslak, tartışmada ortaya çıkan görüşlerin işığında geliştirilmeli, düzeltilmeli ve son şeklini almalıdır. Ortaya çıkan belge, bütün Parti örgütlerine duyurulmalı ve mümkün olduğu takdirde gazetelerde yayımlanmalıdır. Toplantıların deneyci bir biçimde, yani önceden hiçbir hazırlık yapılmaksızın, sorunlar ortaya atılıp tahlil edilmeksizin ve dikkatle hazırlanmış ve öz ve biçim bakımından düzgün bir rapor konferansa sunulmaksızın yapılmasına; katılanların amaçsız, rasgele konuştuğu ve oturumların herhangi bir açık ve iyi düşünülmüş sonuca varmadan sürüp gittiği toplantılara karşı çıkılmalıdır. Merkez Komitesinin herhangi bir bürosunun ya da alt bürosunun ya da herhangi bir bölge, eyalet ya da il Parti komitesinin önderlik çalışmasında bu zararlı deneyci yönteme rastlandığında, bunun giderilmesine dikkat edilmelidir. Siyasetlerin tartışıldığı konferanslar fazla kalabalık olmamalıdır ve yeterli hazırlık yapıldığı takdirde bunların süresi kısaltılabilir. Genel olarak 10-12, 20-30 ya da 40-50 kişinin—sayı duruma göre değişebilir—aşağı yukarı bir hafta süreyle toplanmaları uygundur. Siyasetlerin açıklandığı toplantılar daha kalabalık olabilir, ama bunlar da fazla

uzun olmamalıdır. Ancak üst ve orta kademedeki kadrolar arasında Partinin sağlamlaştırılması için düzenlenen toplantılar uzun ve kalabalık olabilir.

3. Toprak reformunda doğrudan doğruya görev alacak bütün kadrolar, Eylülün ilk yarısında ya da en geç ikinci yarısında köylere ulaşıp çalışmaya başlamalıdır. Aksi takdirde, toprak reformunu, Partinin sağlamlaştırılmasını ve siyasi iktidar organlarının kurulmasını tamamlamak ve ilkbaharda toprağı sürmeye hazırlanmak için gelecek sonbahar ve kışın tümünden yararlanmak mümkün olmayacaktır.

III

Kadro konferanslarında ve çalışmalarında, kadrolara, somut durumları nasıl tahlil edecekleri, farklı tarihi koşullara sahip farklı bölgelerde somut durumlardan hareket ederek belli bir yerde ve zamanda görevlerini ve çalışma yöntemlerini nasıl belirleyecekleri öğretilmelidir. Şehirler ile köylük bölgeler arasında, eski Kurtarılmış Bölgeler, görece eski Kurtarılmış Bölgeler, düşman bölgesine komşu Kurtarılmış Bölgeler ve yeni Kurtarılmış Bölgeler arasında ayırım yapılmalıdır. Aksi takdirde hatalar ortaya çıkacaktır.

IV

Feodal sistemin kökünden yok edildiği, bütün tarım işçileri ve yoksul köylülerin ortalama miktarda bir toprak aldığı, bunların aldığı topraklar ile orta köylülerin toprakları arasında hâlâ (izin verilebilecek olan) bir farkın bulunduğu, ama bu farkın çok büyük olmadığı bölgelerde toprak sorunu çözülmüş sayılmalı ve toprak reformu konusu tekrar ortaya atılmamalıdır. Bu bölgelerde merkezi görevler, üretimin eski düzeyine getirilmesi ve geliştirilmesi, Partinin sağlamlaştırılmasının ve siyasi iktidar organlarının kurulmasının tamamlanması ve cephenin desteklenmesidir. Eğer bu bölgelerdeki belli köylerde hâlâ dağıtılması ya da yeniden düzenlenmesi gereken topraklar varsa, bazı kişilerin sınıf durumlarının gözden geçirilmesi ve bazı tapu senetlerinin dağıtılması gerekiyorsa, bu görevler hiç kuşkusuz somut duruma uygun olarak tamamlanmalıdır.

V

Toprak reformu tamamlanmış olsun olmasın, bütün Kurtarılmış Bölgelerde köylülerin buğday tarlalarını ekmelerini ve arazinin bir kısmını bu sonbaharda sürmelerini sağlamalıyız. Kışın köylülerden gübre toplamaları istenmelidir. Bütün bunlar, tarım üretimi ve Kurtarılmış Bölgelerin 1949 yılı ürünü açısından çok önemlidir ve kitle çalışmasıyla uyum halinde alınacak idari önlemlerle gerçekleştirilmelidir.

VI

Birçok yerde görülen belli disiplinsizlik ve anarşi belirtilerinin kararlılıkla üstesinden gelmek gerekir. Merkez Komitesi ya da üst düzeydeki diğer Parti komiteleri tarafından benimsenmiş siyaset ve taktikleri sorumsuzca değiştiren ve ortak irade ve disipline aykırı olduğu halde, kendi kafalarınınca doğru buldukları çok zararlı siyaset ve taktikleri uygulayan kimseler vardır. Aynı zamanda, işlerin ağırlığı bahanesiyle, önceden talimat istememe ya da sonradan rapor vermeme şeklindeki yanlış tutumu benimseyen ve yönettikleri bölgeyi bağımsız bir dünya olarak gören kimseler de vardır. Bütün bunlar devrimin çıkarlarına son derece zararlıdır. Bütün kademelerdeki Parti komiteleri, bu meseleyi tekrar tekrar tartışmalı ve merkezileştirilebilecek ve merkezleştirilmesi gereken bütün yetkilerin Merkez Komitesinin ve onun organlarının¹ elinde toplanabilmesi için bu disiplinsizlik ve anarşiyi vargüçleriyle alt etmeye çalışmalıdırlar.

VII

Merkez Komitesi, onun büroları (ya da alt büroları), bölge (ya da eyalet) Parti komiteleri ve Parti kolları kademesine kadarki il, ilçe ve bucak Parti komiteleri çeşitli hareketlerdeki eğilimleri iyi kavrayabilmek, sürekli olarak bilgi ve tecrübe alışverişinde bulunabilmek, hatalarını anında düzeltebilmek ve başarıları yaygınlaştırabilmek için birbirleriyle sıkı bir bağ kurmalıdırlar. Bu amaçla radyo, telgraf, telefon, posta ve kurye gibi haberleşme araçlarından; küçük toplantılar (dört-beş kişilik), ortak yerel konferanslar (birkaç ilçe) ve kişisel konuşmalar gibi

1. Burada sözü edilen Merkez Komitesi organları, Merkez Komitesinin büro ve alt bürolarıdır.

danışma yöntemlerinden; küçük gruplar (üç-beş kişilik) ya da sevilip sayılan tek tek komite-üyeleri tarafından yapılabilecek denetleme gezilerinden; haber ajansı ve gazetelerden sonuna kadar yararlanmalıdır. Alt kademede bir örgütün üst kademede örgüte çalışma raporunu iletmesi için ya da üst kademede bir örgütün alt kademelere genel talimatlar göndermesi için birkaç ay, altı ay ya da daha fazla beklemesine gerek yoktur. Çünkü bu rapor ve talimatlar genellikle güncelliklerini kaybederler ve tamamen ya da kısmen yararlı olmaktan çıkarlar. Bu yüzden zamanında düzeltilemeyen, büyük zararlara yol açan hatalar yapılır. Bütün Partinin acil olarak ihtiyaç duyduğu şeyler vaktinde gelen, canlı ve somut rapor ve talimatlardır.

VIII

Merkez Komitesinin büro ve alt büroları ve bölge, eyalet, il ve belediye Parti komiteleri önderlik ederken hem şehir hem de köy çalışmalarına, hem sanayi hem de tarım üretimi görevlerine gereken önemi vermelidirler. Yani, toprak reformunu ve tarım üretimini yöneteyim derken şehir çalışmalarına ve sanayi üretimine önderlik etmeyi ihmal etmemeli ya da bu alandaki çabalarını gevşetmemelidirler. Artık birçok büyük, orta büyüklükte ve küçük şehre ve fabrikalardan, madenlerden, ulaşım hatlarından oluşan geniş bir ağa sahip olduğumuza göre, eğer ilgili önder örgütler bu konuda ihmalcı davranır ya da çabalarını gevşetirlerse hatalar yaparız.

LIAOSI-ŞENYANG HAREKÂTI¹ İÇİN HAREKÂT TASARISI*

Eylül ve Ekim 1948

I. 7 Eylül Tarihli Telgraf

1946 yılı Temmuz ayından başlamak üzere, Guomintang'ı aşağı yukarı beş yıl içinde toptan yok etmeyi tasarladık². Bu mümkündür. Bu amacımıza, Guomintang'ın düzenli birliklerinden her yıl aşağı yukarı yüz tugay kadarını ve beş yılda 500 kadar tugayı yok edersek ulaşabiliriz. Son iki yılda ordumuz düşmanın düzenli birliklerinden 191 tugayını imha etmiştir; bu, bir yılda ortalama 95 buçuk tugay, ayda hemen hemen sekiz tugay eder. Önümüzdeki üç yılda, ordumuzun, düşmanın düzenli birliklerinden 300'den fazla tugayını yok etmesi gerekiyor. Bu yılın Temmuz ayı ile gelecek yılın Haziran ayı arasında, düş-

* Lin Biao ile Lo Runghuan'a ve diğer yoldaşlara çekilen bu iki telgraf, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Devrinci Askeri Komisyonu adına kalene alınmıştır. Mao Zedung yoldaşın bu iki telgrafta, Liaosi-Şenyang harekâtı için saptadığı harekât tasarısı, sonradan bütünüyle uygulanmıştır. Harekât şu sonuçları vermişti:

(1) 470 bin düşman askerinin yok edilmesi ve bu dönemde diğer savaş alanlarında kazanılan zaferler, nitelik bakımından üstün olan Halk Kurtuluş Ordusu'nu sayı bakımından da Guomintang'dan üstün hale getirdi.

(2) Kuzeydoğu Çin toprakları tamamen kurtarıldı, Peyping, Tiancin ve bütün Kuzey Çin'in kurtarılması için gerekli koşullar yaratıldı.

(3) Ordumuz büyük imha harekâtlarında tecrübe kazandı.

(4) Kuzeydoğu Çin'in kurtarılmasının bir sonucu olarak, oldukça iyi bir sanayi alanı olan stratejik bakımdan güvenli bir cephe gerisi bölgesi Kurtuluş Savaşı için kazanıldı ve Parti ve halk, yavaş yavaş ekonomik bakımdan yaralarını sarmaya geçebilecekleri elverişli koşullara kavuştu.

Liaosi-Şenyang harekâtı, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nda belirleyici önem taşıyan en büyük üç harekâtın ilkidir. Öteki iki harekât, Huay-Hay ve Peyping-Tiancin harekâtlarıdır. Dört ay on dokuz gün süren bu üç büyük harekâtle, düşmanın düzenli birliklerinden 144 tümen (tugay) ve düzensiz birliklerinden de 29 tümen ya da toplam 1 540 000'den fazla asker yok edilmiştir. Bu dönemde, Halk Kurtuluş Ordusu başka cephelerde de saldırılara girişmiş ve çok sayıda düşmanı yok etmiştir. Savaşın ilk iki

manın 115 düzenli tugayını yok etmeyi umuyoruz. Bu miktar, çeşitli sahra ordularımız ile ordularımız arasında bölüşülmüştür.³ Doğu Çin Sahra Ordusu'nun aşağı yukarı kırk tugayı yok olması (Temmuzda yok edilen yedi tugay bu sayıya dahildir), Cinan'ı ve kuzey Ciangsu, doğu Henan ve kuzey Anhuy'daki büyüklü küçüklü şhirleri ele geçirmesi gerekiyor. Merkezi Ovalar Sahra Ordusu'nun aşağı yukarı on dört tugayı yok olması (Temmuz'da yok edilen iki tugay bu sayıya dahildir) ve Hubey, Henan ve Anhuy'daki bazı şhirleri ele geçirmesi ge-

yilinde Halk Kurtuluş Ordusu her ay ortalama sekiz düşman tugayını imha etmiştir. Bugün Halk Kurtuluş Ordusu'nun imha ettiği düşman tugaylarının sayısı her ay ortalama sekizden otuz sekize yükselmiştir. Bu üç büyük harekâta, Guomintang'ın karşıdevrimci iç savaşta dayandığı seçkin birlikleri hemen tamamen yok edilmiş ve böylece Kurtuluş Savaşı'nın zaferi büyük ölçüde hızlandırılmıştır. Huay-Hay ve Peyping Tiancin harekâtları için bkz. bu ciltte «Huay-Hay Harekâtı İçin Harekât Tasarısı», s.266 ve «Peyping Tiancin Harekâtı İçin Harekât Tasarısı», s.277.

1. Liaosi-Şenyang harekâtı, 12 Eylül-2 Kasım 1948 tarihleri arasında, Kuzeydoğu Halk Kurtuluş Ordusu tarafından Liaoning Eyaleti'nin batı kesimini ile Şenyang-Çangçun bölgesinde girişilen dev bir harekâttı. Harekât öncesinde, Guomintang'ın Kuzeydoğu Çin'deki kuvvetlerinin toplamı, 14 kolordudan ya da 44 tünenden kurulu dört orduydular. Bu kuvvetler birbirinden tecrit edilmiş üç kesimde, Çangçun, Şenyang ve Cinçov'da hatlarını kısaltmış ve mevzilere yerleşmişlerdi. Buradaki Halk Kurtuluş Ordusu, Kuzeydoğudaki düşmanı tamamen yok etmek ve bütün bu bölgeyi hızla kurtarmak amacıyla, bölge halkının da desteğiyle 1948 Eylülünde on iki kol, bir topçu kolu ve bölgesel silahlı kuvvetlerden oluşan toplam 53 tünen ya da 700 bin kişilik bir esas kuvvetle Liaosi-Şenyang harekâtına girişti. Peyping-Liaoning Demiryolu üzerinde bulunan Cinçov, Kuzeydoğu ve Kuzey Çin arasındaki stratejik bağlantı noktasıydı. Cinçov kesimini tutan düşman kuvvetleri, 100 binden fazla askeri kapsayan sekiz tünenden oluşuyordu ve Guomintang'ın Kuzeydoğu «İşkriyaları Bastırma» karargâhı Başkomutan Yardımcısı Fan Hançie'nin komutasındaydı. Cinçov'un ele geçirilmesi, Liaosi-Şenyang harekâtının başarısının anahtarıydı. Mao Zedung yoldaşın talimatlarına göre hareket eden Kuzeydoğu Halk Kurtuluş Ordusu, Çangçun'a karşı girişilen kuşatma harekâtını devam ettirmek için bir kol ve yedi bağımsız tünen Cinçov'u kuşatmak ve saldırmak için altı kol, bir topçu kolu ve bir tank taburu; düşmanın Cinçov'u kurtarmak amacıyla Cinsi ile Huludao ile Şenyang'dan gönderebileceği takviye kuvvetlerini önlemek için Heysan-Dahuşan-Çangvu kesimine yerleştirdiği üç kol ile Cinçov'un güneybatısındaki Taşan-Gaoçiao kesimine yerleştirdiği iki kol kullandı. Cinçov bölgesindeki çarpışmalar 12 Eylül'de başladı. Ordumuz Yisien'i aldıktan sonra Cinçov varoşlarında düşmanı temizlerken, Çan Kayşek, harekâtı bizzat yönetmek için alelacele uçakla Kuzeydoğuya gitti ve Peyping-Liaoning Demiryolu üzerindeki Kuzey Çin «İşkriyaları Bastırma» karargâhından beş tünen, Şandong Eyaleti'nden iki tünen çekerek bunları Cinsi'deki dört tünene kattı. Bu on bir tünen, 10 Ekim'de, Taşan'daki mevzilerimize şiddetli bir saldırıya geçti, ama mevzilerimizi yaramadı. Bu arada, Liao Yaosiang'ın komutası altındaki 9. Guomintang Ordusu, on bir tünen ve üç süvari tugayı ile Şenyang'dan yola çıkıp Cinçov'u kurtarmaya gelirken, ordumuz tarafından Heysan ve Dahuşan'ın kuzeydoğusunda durduruldu. Ordumuz, 14 Ekim'de Cinçov'a hücumla geçti ve 31 saatlik şiddetli bir çarpışmadan sonra şehri savunan düşman kuvvetlerini tamamen saf dışı bıraktı ve Kuzeydoğu

rekiyor. Kuzeybatı Sahra Ordusu'nun aşağı yukarı on iki tugayı yok etmesi (Ağustos'ta yok edilen bir buçuk tugay bu sayıya dahildir) gerekiyor. Su Siangçien ve Çu Şidi komutası altında Kuzey Çin'de bulunan, Yen Sişan'ın komutasındaki aşağı yukarı on dört tugayı (bu sayıya Temmuz'da yok edilen sekiz tugay dahildir) yok etmesi ve Tayyuan'ı ele geçirmesi gerekiyor. Sizin de, Lo Ruyçing ve Yang Çengvu'nun komutasındaki iki orduyla uyum içinde, Vey Lihuang ve Fu Zoyi komutası altındaki iki ordu grubuna bağlı 35 tugayı (bu sayıya Temmuz ayında Yang Çengvu tarafından yok edilen bir tugay dahildir) yok etmeniz ve Peyping, Tiancin ve Şenyang dışında, Peyping-Liaoning, Peyping-Suyyuan, Peyping-Çengde ve Peyping-Baoding Demiryolları boyundaki bütün şehirleri ele geçirmeniz gerekiyor. Bu amaca ulaşmayı sağlayacak etkenler, harekâtlarda birliklerin doğru bir

«Eşkiyaları Bastırma» Karargâhı Başkomutan Yardımcısı Fan Hançie, 6. Ordu Komutanı Lu Runçuan ile birlikte 100 binden fazla askeri esir aldı. Cinçov'un kurtarılması sonucu Çangçun'daki düşman kuvvetlerinin bir kısmı Guomindang'a karşı ayaklandı, geri kalanı ise teslim oldu. Böylece Kuzeydoğuda bulunan Guomindang birliklerinin bütünüyle çöküşü kaçınılmaz hale geldi. Ne var ki, Cinçov'u yeniden ele geçirme ve Kuzeydoğu ve Kuzey Çin arasındaki muharebe hattını yeniden aşma hayaline kapılan Çan Kayşek, Liao Yaosiang'ın komutasındaki orduya Cinçov'a doğru ilerlemeye devam etmesi için kesin emir verdi. Cinçov'u aldıktan sonra Halk Kurtuluş Ordusu hemen kuzeydoğuya döndü ve kuzeyde Heyşan, güneyde Dahuşan üzerinden Liao'nun ordusuna yüklendi. 26 Ekim'de, Halk Kurtuluş Ordusu, düşmanı, Heyşan-Dahuşan-Sinmin kesiminde kuşatmayı başardı ve iki gün bir gece süren şiddetli bir çarpışmadan sonra 100 binden fazla düşmanı yok etti. Ordu komutanı Liao Yaosiang'ı, kolordu komutanları Li Tao ile Bay Fengvu'yu ve Çeng Tingçi'yi esir etti. Ordumuz bu zaferden sonra dumadı ve 2 Kasım'da Şenyang ile Yingkov'u kurtardı. 149 bin düşman askerini yok etti. Böylece bütün Kuzeydoğu kurtarıldı. Harekât sırasında toplam 470 binden fazla düşman askeri yok edildi.

2. Bkz. bu ciltte «Durum Üzerine Bir Genelge», Not 7, s. 209.

3. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Devrimci Askeri Komisyonu, 1 Kasım 1948'de, büyük stratejik bölgelerdeki bütün birlikleri, Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun Eylül ayında yaptığı toplantıda alınan kararlar gereğince, sahra bölge ve gerilla kuvvetleri olarak sınıflandırdı. Sahra kuvvetleri, sahra orduları olarak örgütlendiler. Bir sahra ordusu ordulardan, bir ordu kolordulardan (önceleri kol deniyordu), kolordu tümenlerden, tümenler alaylardan meydana geliyordu. Sahra orduları, buldukları bölgeye göre Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Kuzeybatı Sahra Ordusu, Merkezi Ovalar Sahra Ordusu, Doğu Çin Sahra Ordusu, Kuzeydoğu Sahra Ordusu ve Kuzey Çin Sahra Ordusu adını alıyordu. Her sahra ordusundaki ordu, kolordu, tümen sayısı her büyük stratejik bölgenin somut durumuna göre değişiyordu. İki ordudan oluşan Kuzeybatı Sahra Ordusu'na sonradan Sahra Ordusu adı verildi. Üç ordudan meydana gelen Merkezi Ovalar Sahra Ordusu'na, 2. Sahra Ordusu; dört ordudan meydana gelen Doğu Çin Sahra Ordusu'na, 3. Sahra Ordusu; dört ordudan meydana gelen Kuzeydoğu Sahra Ordusu'na 4. Sahra Ordusu adı verildi. Kuzey Çin Sahra Ordusu'nu meydana getiren üç ordu, doğrudan doğruya Çin Halk Kurtuluş Ordusu genel karargâhının komutası altına sokuldu.

şekilde mevzilendirilmesi ve yönetilmesi ve çarpışma ile dinlenme arasında bir denge sağlanmasıdır. Eğer iki ayda, Eylül ve Ekim'de ya da biraz daha fazla bir sürede, Cinçov'dan Tangşan'a kadar uzanan hat boyundaki düşmanı temizleyebilir ve Cinçov'u, Şanhayguan'ı ve Tangşan'ı alabilerseniz, on sekiz kadar düşman tugayını temizleme görevini başarmış olursunuz. Bunu yapmak için, Çangçun ve Şenyang'daki düşmanı bir kenara bırakıp, ana kuvvetinizi bu hat boyunca kullanmaya hazırlanmanız gerekir. Cinçov'a saldırırken, Çangçun ve Şenyang'dan yardıma gelebilecek düşman kuvvetlerini de temizlemeye hazır olmalısınız. Cinçov, Şanhayguan ve Tangşan'daki düşman kuvvetleri birbirinden tecrit edilmiş durumda oldukları için, onlara başarı ile hücum etmek ve onları başarı ile yok etmek kesin gibidir; Cinçov'u ele geçirmenin ve düşmanın takviye kuvvetlerine saldırmanın da başarıya ulaşması oldukça mümkündür. Bununla birlikte, Çangçun ile Şenyang'dan gelebilecek düşman kuvvetlerine saldırarak için ana kuvvetinizi Sinmin ve Sinmin'in kuzey kesimlerinde toplarsanız, büyük bir tehlike oluşturacağınız için düşman dışarı çıkmaya cesaret edemeyebilir. Düşman, Çangçun ve Şenyang'dan dışarı çıkmayabileceği gibi, Cinçov'a, Şanhayguan'a ve Tangşan'a gönderdiğiniz kuvvetleriniz çok küçük olduğundan bu üç şehir içindeki ve çevresindeki düşman (on sekiz tugay) olasılıkla Cinçov'a ve Tangşan'a çekilecek ve siz bu şehirlere saldırarak epey güç olduğu halde gene de saldırarak zorunda kalacak, boşuna zaman ve güç harcayarak pasif bir duruma düşeceksiniz. Bu nedenle, Çangçun ile Şenyang'daki düşmana hiç dokunmayarak bütün dikkatinizi Cinçov, Şanhayguan ve Tangşan'daki düşman üzerinde toplamanız daha iyi olur. Bir nokta daha: Eylül'den önümüzdeki Haziran'a kadar, on ay içerisinde üç büyük harekâta savaşmaya ve her harekât için iki ay olmak üzere toplam altı ay savaşmaya, geriye kalan dört ayı ise dinlenmekle geçirmeye hazırlanmalısınız. Cinçov-Şanhayguan-Tangşan harekâtı (ilk büyük harekât) sırasında, Çangçun ve Şenyang'daki düşman Cinçov'u kurtarmak için bütün gücüyle yüklenirse (sizin ana kuvvetiniz Sinmin'de değil, Cinçov dolaylarında olduğu için, Vey Lihuang bu tehlikeyi göze almaya cesaret edecektir), siz, Cinçov-Şanhayguan-Tangşan hattını bırakmaksızın, hemen düşmanın takviye kuvvetleri üzerine büyük ölçüde imha hü-

cumlarına girişebilir ve Vey Lihuang'ın bütün kuvvetlerini orada yok etmeye çalışabilirsiniz. En iyi durum bu olur. Bundan dolayı, şu noktalara dikkat etmeniz gerekiyor:

- (1) Cinçov, Şanhayguan ve Tangşan'a hücum etmekte ve buraları ele geçirip bütün hattın denetimini ele almakta kararlı olun.
- (2) Öncekilerden daha geniş ölçüde bir imha savaşı vermekte kararlı olun; yani yardıma geldiği anda Vey Lihuang'ın bütün ordusuyla dövüşmekten çekinmeyin.
- (3) Bu iki kararı gözden uzak tutmadan harekât planlarınızı yeniden gözden geçirin, bütün kuvvetinizin askeri ihtiyaçlarını (yiyecek, cephane, askere alma gibi) karşılamak ve esirlerle ilgilenmek için her türlü önlemi alın.

Lütfen yukarıdaki noktaları inceleyin ve cevabını telgrafla bildirin.

II. 10 Ekim Tarihli Telgraf

1. Cinçov'a hücumla geçtiğiniz günden başlayarak, taktik durumun çok gergin olduğu bir dönemle karşı karşıya geleceksiniz. Düşmanın durumu (Cinçov'u savunan kuvvetlerinin direnme gücü, Huludao Cinsi ve Şenyang'dan alacağı takviyelerin ilerlemesi ve Çangçun'daki birliklerinin olası harekât tarzı) ve bizim durumumuz (şehre yapacağımız hücumdaki gelişmeler ile saldırıdaki kayıplarımız ve düşmanın takviye kuvvetlerinin durdurulması) hakkında, her iki-üç günde bir telsizle bilgi vereceğinizi umarım.

2. Bu dönemde, taktik durumun, söylediğiniz gibi, en elverişli bir şekilde gelişmesi son derece mümkündür; yani yalnız Cinçov'u savunan düşman kuvvetlerini değil, Huludao ve Cinsi'den alacağı takviyelerin bir kısmı ile Çangçun'dan kaçan kuvvetlerin bir kısmını ya da çoğunu yok edebilirsiniz. Cinçov'u ele geçirmenizden hemen sonra, kuvvetlerinizi kaydırabileceğiniz için, düşmanın Şenyang'dan alacağı takviyeler Daling Irmağı'nın kuzeyindeki bölgeye ilerleyecek olursa, onları kuşatabilir ve yok edebilirsiniz. Bütün bunların olabilmesi için sizin Cinçov'u aşağı yukarı bir haftada ele geçirmeniz gerekir.

3. Düşmanın takviye kuvvetlerini denetim altına almak için birlik-

lerinizin mevzilenişini, hem doğudan, hem de batıdan ilerlerken kaydedeceği gelişmelere göre belirleyiniz. Eğer düşmanın şenyang'dan alacağı takviyeler çok ağır ilerlerse (Cinçov'a yaptığınız hücum sırasında Çangçun'da kuşatılmış olan düşman kuşatmayı yarar, ama 12. Kolumuz ve diğer kuvvetlerimiz tarafından yakalanarak ezilirse ve bu durumda şenyang'dan gelen düşman takviyeleri şaşkınlığa kapılarak çok yavaş ilerlerler, dururlar ya da Çangçun'daki kuvvetleri kurtarmak üzere geri dönerlerse) ve buna karşılık Huludao ve Cinsi'den gelen düşman takviyeleri oldukça hızlı ilerlerse, siz derhal bu takviye kuvvetlerinin durdurulması ve bir kısmının yok edilmesi için ihtiyat birliklerinizi 4. ve 11. Kolların yardımına göndermeye hazır olmalısınız. Eğer düşmanın Huludao ve Cinsi'den gönderdiği takviye kuvvetleri, bizim 4. ve 11. Kollarımız ve diğer kuvvetlerimiz tarafından durdurulur ve kontrol altına alınırlarsa ve bu yüzden ağır ilerler ya da dururlarsa, Çangçun'daki düşman kuvvetleri çemberi yaramazsa ve şenyang'dan gelen düşman takviyeleri oldukça hızlı ilerlerse ve Cinçov'daki düşman kuvvetlerinin büyük bir kısmı imha edilmiş ve şehrin düşmesi çok yakınlaşmışsa, onları çembere alarak istediğiniz gibi imha edebilmek için kuvvetlerinizi zamanında kaydırabilmek amacıyla, şenyang'dan ilerleyen düşman kuvvetlerinin Daling Irmağı'nın kuzeyindeki bölgenin içlerine kadar girmesine izin vermelisiniz.

4. Dikkatinizi Cinçov'daki harekât üzerinde toplamalı ve bu şehri en kısa zamanda ele geçirmeye çalışmalısınız. Öteki amaçlardan hiçbirine ulaşılmamış ve yalnız Cinçov ele geçirilmiş olsa bile, inisiyatifi ele almış olacaksınız ki, bu da başlı başına büyük bir zafer olacaktır. Yukarıdaki bütün noktalara gerekli dikkati vereceğinizi umuyoruz. Cinçov için verilen muharebenin özellikle ilk birkaç gününde, düşmanın doğudan ve batıdan alacağı takviyeler büyük bir harekette bulunmayacaklardır. Bütün abanızı Cinçov cephesindeki harekât üzerinde yoğunlaştırmalısınız.

PARTİ KOMİTESİ SİSTEMİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE*

20 Eylül 1948

Parti komitesi sistemi, kolektif yönetimi sağlamak ve herhangi bir kimsenin işlerin yürütülmesini tekeline almasını önlemek için geliştirilmiş önemli bir Parti kurumudur. Son zamanlarda bazı (kuşkusuz hepsinde değil) yönetim organlarında, bir kişinin işlerin yürütülmesini tekeline almasının ve önemli sorunları tek başına kararlaştırmasının alışkanlık haline geldiği görülmektedir. Önemli sorunlara getirilecek çözümler, Parti komitesi toplantılarında değil, bir tek kişi tarafından kararlaştırılmakta ve Parti komitesi üyeliği sözde kalmaktadır. Komite üyeleri arasındaki fikir ayrılıkları çözülememekte ve uzun bir süre öyle kalmaktadır. Parti komitesi üyeleri kendi aralarında gerçek değil, ancak biçimsel bir birlik sürdürmektedirler. Bu durum değiştirilmelidir. Merkez Komitesi bürolarında, bölge Parti komitelerine; cephe Parti komitelerinden tugay ve askeri bölge Parti komitelerine (Devrimci Askeri Komisyonunun alt komisyonları ya da yönetici gruplar) ve hükümet organlarındaki, halk örgütlerindeki, haber ajansları ve gazete bürolarındaki önder Parti üyesi gruplarına kadar bütün yönetici organlarda bundan böyle sağlam bir Parti komitesi toplantıları sistemi kurulmalıdır. Bütün önemli sorunlar, (elbette önemsiz, küçük sorunlar ve çözümleri toplantılarda tartışılıp kararlaştırılmış olup da uygulama aşamasına gelmiş olanlar dışında) görüşülmek üzere komiteye getirilmeli ve komite üyeleri görüşlerini tam olarak açıkladıktan sonra ilgili üyeler tarafından uygulanmak üzere kesin kararlara varılmalıdır. Aynı yöntem, il ve tugay kademelerinin altındaki Parti komitelerince de uygulanmalıdır. Daha üst düzeydeki yönetim organlarında da, bölümler-

* Bu karar, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır.

de (örneğin propaganda bölümü ve örgütlenme bölümü), komisyonlarda (örneğin işçi, kadın ve gençlik komisyonları), okullarda (örneğin Parti okulları) ve bürolarda (örneğin araştırma büroları) yönetici kadrolar toplantılar yapmalıdırlar. Hiç kuşkusuz, toplantıların çok uzun sürmemesine, gereğinden sık yapılmamasına ve çalışmaların aksaması için önemsiz sorunlara takılıp kalmamaya dikkat etmeliyiz. Ayrıca, karmaşık ya da üzerinde görüş ayrılığı olan konularda, toplantıda verilecek kararların kâğıt üzerinde kalmasını ya da hiçbir karara varılmamasını önlemek ve üyelerin konuyu enine boyuna düşünebilmelelerine olanak sağlamak amacıyla toplantılardan önce kişisel planda görüşmeler de yapılmalıdır. Parti komitesi toplantıları, biri yürütme komitesi toplantıları, diğeri de genel toplantılar olmak üzere iki kategoriye ayrılmalı ve bunlar birbirleriyle karıştırılmamalıdır. Ayrıca ne kolektif yönetimin, ne de kişisel sorumluluğun diğeri göz ardı ettirecek biçimde aşırı vurgulanmamasına da dikkat etmeliyiz. Orduda ise komuta mevkiindeki kişi, muharebe sırasında ve koşullar gerektirdiğinde tek başına acil kararlar vermek yetkisine sahiptir.

EYLÜL TOPLANTISI ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN GENELGESİ*

10 Ekim 1948

1. Merkez Komitesi 1948 Eylül'ünde, bir Siyasi Büro toplantısı düzenledi. Bu toplantıya, Siyasi Büronun yedi üyesi, Merkez Komitesinin on dört asil ve yedek üyesi ve Kuzey Çin, Doğu Çin, Merkezi Ovalar ve Kuzeybatı Çin'de Parti ve ordudan belli başlı önder yoldaşların da dahil olduğu on önemli görevli katıldı. Merkez Komitesi tarafından düzenlenen bu toplantı, Japonya'nın teslim olmasından bu yana yapılan toplantıların en kalabalık olanıydı. Toplantı, geçtiğimiz dönemde yapılan çalışmalarını gözden geçirdi ve önümüzdeki dönemin görevlerini saptadı.

2. Partinin 1945 Nisan'ındaki Yedinci Milli Kongresi'nden bu yana Merkez Komitesi ve bütün Partinin önder kadroları, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında olduğundan da daha büyük bir birlik gösterdiler. Bu birlik, Partimizin Japonya'nın teslim olmasından sonraki üç yıl içinde içteki ve dıştaki birçok önemli olayın üstesinden gelmesini sağladı. Partimiz bu olayların gelişimi içinde Çin devriminin ileriye doğru büyük bir adım atmasını gerçekleştirdi, ABD emperyalizminin geniş Çin halk kitleleri arasındaki siyasi nüfuzunu kırdı, Guomindang tarafından girişilen yeni ihanete¹ karşı mücadele etti, Guomindang'ın

* Bu Parti içi genelge Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına kaleme alınmıştır. Eylül 1948 toplantısı, Hebey Eyaleti'ndeki Pingşan İlçesinin Sibaypo köyünde yapılmıştır. Merkez Komitesi tarafından düzenlenen bu toplantı Japonya'nın teslim olmasından sonra yapılan toplantıların en kalabalık olanıydı. Daha önce Merkez Komitesi üyelerinin büyük çoğunluğu zorlu Kurtuluş Savaşını yönetmek üzere çeşitli Kurtarılmış Bölgelere dağılmış olduğundan ve haberleşme son derece güç olduğundan bu büyüklükte toplantılar yapılmamıştır.

1. Guomindang'ın ilk ihaneti 1927'dedir. Burada sözü edilen ihanet ise Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın sona ermesinden sonra Guomindang'ın ülke çapında başlattığı karşıdevrimci iç savaştır.

askeri saldırısını geri püskürttü ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun savunma durumundan taarruz durumuna geçmesini sağladı.

1946 Temmuz'undan 1948 Haziran'ına kadar geçen iki yıllık savaş süresince Halk Kurtuluş Ordusu, esir alınan 1 630 000 kişi de dahil olmak üzere 2 640 000 düşman askerini safdışı bırakmıştır. İki yılda ele geçirilen belli başlı savaş ganimeti, aşağı yukarı 900 bin tüfek, 64 binden fazla ağır ve hafif makineli tüfek, 8 bin hafif top, 5 bin piyade topu ve 1 100 ağır dağ ve sahra topunu bulmaktadır. Bu iki yıl içinde Halk Kurtuluş Ordusu'nun mevcudu, 1 200 000 kişiden 2 800 000 kişiye yükselmiştir. Düzenli birliklerimizin sayısı 118 tugaydan, 176'ya yani 610 bin askerden 1 490 000 askere çıkmıştır. Kurtarılmış Bölgeler, şimdi 2 350 000 kilometre kareyi, ya da Çin'in 9 597 000 kilometrekarelik toplam yüzölçümünün yüzde 24,5'ini kapsamaktadır; Kurtarılmış Bölgelerin nüfusu 168 milyona, yani Çin'in 475 milyonluk toplam nüfusunun yüzde 35,3'üne ulaşmıştır ve ilçe merkezi kademesinden daha yukarı 586 büyük, orta büyüklükte ve küçük şehir ya da Çin'in bu çaptaki 2 009 şehrinin yüzde 29'u bu bölgeler içinde yer almaktadır.

Partimiz, toprak sisteminin düzeltilmesinde köylülere sağlam bir şekilde önderlik etmiş olduğundan, toprak sorunu 100 milyon kadar insanın yaşadığı bölgelerde köklü bir şekilde çözülmüş ve toprak ağası sınıfının ve eski zengin köylülerin toprakları köylük bölgelerdeki halka, en başta da yoksul köylülere ve tarım işçilerine aşağı yukarı eşit bir şekilde dağıtılmıştır.

Partimizin üye sayısı, 1945 Mayıs'ında 1 210 000 iken bugün 3 milyona varmıştır. (1927'de Guomindang'ın devrime ihanet etmesinden önce Partimizin üye sayısı 50 bindi. Aynı yıl, Guomindang'ın ihanetinden sonra yaklaşık olarak 10 bine düştü. 1934'te toprak devriminin başarılı bir şekilde gelişmesi üzerine 300 bine yükseldi; 1937'de devrimin güneyde yenilgiye uğramasıyla² yeniden yaklaşık olarak 40 bine düştü; 1945'te Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın başarılı bir şekilde gelişmesiyle 1 210 000'e çıktı ve bugün Çan Kayşek'e karşı sa-

2: Devrimin güneyde yenilgisi, Çin Kızıl Ordusu'nun Guomindang'ın «kuşatma ve bastırma» harekâtına karşı giriştiği beşinci harekâtın yenilgiye uğraması ve ana kuvvetlerinin 1934'te güneydeki devrimci üslerden geri çekilmesi idi. Bu yenilgiye Parti içinde Vang Ming tarafından temsil edilen üçüncü «sol» sapma çizgisi yol açtı.

vaşın ve toprak devriminin başarılı bir şekilde gelişmesi sonucunda 3 milyona ulaştı.) Parti, geçen yıl bir yandan, saflarında belli ölçüde var olan bazı sağlıksız olguların esas olarak üstesinden geldi ve gelmektedir; bunlar, sınıf bileşimindeki saf olmayan unsurlar (toprak ağası ve zengin köylü unsurlar), ideolojideki saf olmayan unsurlar (toprak ağası ve zengin köylü ideolojisi) ve çalışma tarzındaki saf olmayan unsurlar (bürokrasi ve tepeden inmecilik) idi. Öte yandan da, köylü kitlelerinin toprak sorununu çözmek üzere girişilen mücadelelere büyük çapta seferber edilmesiyle birlikte ortaya çıkan bazı «sol» hataların üstesinden geldi ve gelmektedir; bu hatalar orta köylülerin çıkarlarının kısmen ama oldukça sık bir şekilde çiğnenmesi, bazı özel sanayi ve ticaret işletmelerine zarar verilmesi ve karşıdevrimcileri bastırmak için saptanan siyasette belli sınır çizgilerinin bazı yerlerde aşılmasıydı. Geçtiğimiz üç yılın ve özellikle geçen yılın büyük ve çetin devrimci mücadeleleri ve kendi hatalarımızı titizlikle düzeltmemiz sayesinde bugün Parti siyasi olgunluk yönünde büyük bir adım atmıştır.

Partinin Guomindang bölgelerindeki çalışmaları muazzam bir başarıya ulaşmıştır. Büyük şehirlerde geniş işçi, öğrenci, öğretmen, profesör, kültür işçisi, sıradan şehirli ve milli kapitalist kitlelerin yanı sıra büyük demokratik partileri ve halk örgütlerini Partimizin yanına çekmiş ve böylece Guomindang'ın baskısına karşı direnmiş ve onu tamamen tecrit etmiş olmamız da bunu göstermektedir. Güneydeki birçok geniş bölgede (Fucien-Guangdung-Ciangsi, Hunan-Guangdung-Ciangsi, Guangdung-Guangsi ve Guangsi-Yunnan sınır bölgeleri, güney Yunnan, Anhuy-Çeciang-Ciangsi sınır bölgesi ve doğu ve güney Çeciang), gerilla savaşı için üsler kurulmuş ve buralardaki gerilla kuvvetlerinin mevcudu 30 bini aşmıştır.

Geçtiğimiz iki yıl ve özellikle geçen yıl boyunca Halk Kurtuluş Ordusu'nda bütün savaşçıların ve komutanların yer aldığı düzenli ve iyi yönetilen demokratik bir hareket gerçekleştirdik. Bu hareket sırasında özeleştiriyi başlattık, her ikisi de 1927'den 1932'ye kadar iyi sonuçlar vermiş, ama daha sonra kaldırılmış olan ordunun çeşitli kademelerindeki Parti komiteleri sistemini ve bölüklerdeki asker komiteleri sistemini yeniden kurduk ve ordu içindeki bürokrasinin üstesinden geldik ve gelmeye devam ediyoruz. Bütün bunlar, komutan ve savaşçıların si-

yasi şevklerini ve bilinçlerini büyük ölçüde yükseltmiş, savaşıma güçlerini ve disiplinlerini güçlendirmiş ve esir alınan 800 bin kadar Guomintang askerini saflarımızda eritmemize ve onları silahlarını Guomintang'a çeviren kurtarılmış birer savaşçı³ haline getirmemize yardımcı olmuştur. Geçtiğimiz iki yıl boyunca Kurtarılmış Bölgelerde toprak sahibi yapılan köylülerden 1 600 000 kadarını Halk Kurtuluş Ordusu'na katılmaya seferber ettik.

Daha şimdiden oldukça önemli sayıda demiryollarına, madenlere ve sanayiye sahip bulunuyoruz ve Partimiz sanayinin nasıl işletileceğini, ticaretin nasıl yürütüleceğini büyük ölçüde öğreniyor. Son iki yıl içinde savaş sanayilerimiz oldukça genişledi. Ama bunlar henüz savaşın ihtiyaçlarını karşılayacak durumda değildir. Bazı önemli hammadde ve makinelerden yoksunuz ve genel olarak hâlâ çelik üretmemiz.

Kuzey Çin'de 44 milyon insanın yaşadığı bölgelerde, Partimizin, Partili olmayan demokratlarla işbirliği yaptığı bir birleşik halk hükümeti kurduk. Cephe'nin desteklenmesini kolaylaştırmak için üç bölgedeki, yani Kuzey Çin, 43 milyon insanın yaşadığı Doğu Çin ve 7 milyon insanın yaşadığı Kuzeybatıdaki ekonomi, maliye, ticaret, bankacılık, ulaştırma ve savaş sanayilerine önderlik etme ve bunları yönetme çalışmasını birleştirme görevini bu hükümete vermeyi kararlaştırdık ve yakın bir gelecekte iki bölgeyi daha, yani Kuzeydoğuyu ve Merkezi Ovaları da bu çalışmanın içine katmaya hazırlanıyoruz.

3. Son iki yılın çarpışmalarında sağladığımız başarıların ve düşmanla bizim aramızdaki genel durumun ışığı altında Merkez Komitesi tarafından düzenlenen toplantıda, 1946 Temmuz'undan başlayarak aşağı yukarı beş yıllık bir süre içinde 5 milyonluk bir Halk Kurtuluş Ordusu inşa etmenin, beş yılda düşmanın düzenli kuvvetlerinden toplam 500 kadar tugayı (tümeni), yani yılda ortalama 100 kadar tugayı safdışı bırakmanın, düşmanın düzenli, düzensiz kuvvetlerinden ve özel birliklerinden toplam 7 500 000 askeri, yani yılda ortalama, 1 500 000 kadar askeri safdışı bırakmanın ve Guomintang'ın gerici yönetimini tamamen yıkmanın kesinlikle mümkün olduğu sonucuna varılmıştır.

3. Burada, Halk Kurtuluş Ordusu tarafından esir alınarak kurtarılan ve eğitildikten sonra Halk Kurtuluş Ordusu saflarına alınan Guomintang askerlerine değiniliyor.

Guomintang ordusunun mevcudu, 1946 Temmuz'unda 4 300 000'di. Son iki yıl içinde Guomintang'ın askerlerinin 3 milyon 90 bin'i safdışı bırakılmış ya da firar etmiş, buna karşılık Guomintang 2.440 000 kişiyi silah altına almıştır. Guomintang ordusunun bugünkü mevcudu 3 650 000'dir. Önümüzdeki üç yılda Guomintang'ın 3 milyon kişiyi daha silah altına alabileceği, 4 500 000 kadar askerinin olasılıkla safdışı bırakılacağı ya da firar edeceği tahmin edilmektedir. Demek ki, beş yıl savaştıktan sonra Guomintang ordusunun mevcudu olasılıkla aşağı yukarı 2 milyona inecektir. Bizim ordumuzun ise bugünkü mevcudu 2 800 000'dir. Önümüzdeki üç yıl içinde esir alınan 1.700.000 askeri (tüm esir alacaklarımızın aşağı yukarı yüzde 60'ını) kuvvetlerimize katmayı ve 2 milyon köylüyü orduya katılmak üzere seferber etmeyi planlıyoruz. Beş yıllık savaşın sonunda ordumuzun mevcudu, kayıpların dışında olasılıkla 5 milyona yaklaşacaktır. Eğer beş yıllık savaş bu sonuçları doğurursa, işte o zaman Guomintang'ın gerici yönetimini tamamen yıktığımız söylenebilir.

Bu görevi başarmak için her yıl düşmanın düzenli kuvvetlerinden 100 kadar tugayı (tümeni) yani beş yılda toplam 500 kadar tugayı (tümeni) safdışı bırakmak gerekir. Bütün sorunların çözümünün anahtarı budur. Düşmanın düzenli kuvvetlerinden birinci yıl aşağı yukarı 97 tugayı (tümen), ikinci yıl da aşağı yukarı 94 tugayı (tümeni) safdışı bıraktığımızı göre hedeflerimizi gerçekleştirebilir, hatta aşabiliriz. Guomintang ordusunun toplam 3 650 000 mevcudunun yüzde 70'i cephelerde (Yangze Irmağı ve Başan Dağlarının oluşturduğu hattın kuzeyinde, Lançov ve Polan Dağlarının oluşturduğu hattın doğusunda ve Cengde-Çangçun hattının güneyinde) ancak yüzde 30 kadarı da cephe gerisindedir (Yangze Irmağı ve Başan Dağlarının oluşturduğu hattın güneyindekiler ve Lançov ve Polan Dağlarının oluşturduğu hattın batısındakiler de bunun içindedir). Guomintang'ın 285 tugay ya da 1 980 000 askerden oluşan mevcut düzenli kuvvetlerinden 249 tugay ya da 1 742 000 asker cephelerdedir (99 tugay ya da 694 bin asker kuzey cephesinde ve 150 tugay⁴ ya da 1 048 000 asker güney cephesinde). Sadece 36 tugay ya da 238 bin asker cephe gerisindedir ve bunların çoğu yeni kurulmuş ve savaşma gücü düşük birliklerdir. Dolayısıyla Merkez Komitesi, üçüncü yılda Halk Kurtuluş Ordusu'nun tamamının,

Yangze Irmağı'nın kuzeyinde ve Kuzey Çin ile Kuzeydoğuda harekâta bulunmaya devam etmesini kararlaştırmıştır. Düşmanı saldırtma görevini başarabilmek için, Kurtarılmış Bölgelerde halkı orduya katılmak üzere planlı ve ustalıkla bir biçimde seferber etmenin yanı sıra esir alınan çok sayıda askerden de yararlanmak gereklidir.

4. Partimiz ve ordumuz, uzun süreden beri düşman tarafından bölünmüş bir durumda bulunduğundan, bir gerilla savaşı sürdürdüğünden ve köylük bölgelerde olduğundan, Partinin ve ordunun farklı bölgelerdeki yönetici organlarına oldukça geniş bir bağımsızlık tanıdı. Bu, Parti örgütlerinin ve silahlı kuvvetlerin inisiyatiflerini ve coşkularını ortaya koymalarını ve büyük güçlüklerle dolu uzun dönemlerden sağ salim çıkmalarını sağlamıştır; aynı zamanda da devrim davası için zararlı olan disiplinsizlik ve anarşi, bölgecilik ve gerillacılık gibi bazı olguların üstesinden gelmek için elinden geleni yapmasını ve savaşın biçimini gerilla savaşımdan düzenli savaşa dönüştürmek için tüm yetkilerin Merkez Komite'sinin ve onun organlarının elinde toplanmasını gerektirmektedir. Son iki yıl içinde gerek ordu, gerekse ordunun giriştiği harekâtlar daha düzenli bir nitelik almıştır, ama bu yeterli değildir ve üçüncü yıl ileri doğru yeni bir büyük adımın daha atılması gerekmektedir. Bu amaçla demiryolu, karayolu ve buharlı gemi gibi modern ulaşım araçlarını onarmak ve işler hale getirmek, şehirlerin ve sanayinin yönetimini güçlendirmek ve Parti çalışmalarımızın ağırlık noktasını adım adım köylük bölgelerden şehirlere kaydırmak için elimizden geleni yapmalıyız.

5. Bütün ülkede iktidarı ele geçirme görevi, Partimizin hızla ve sistemli bir şekilde askeri, siyasi, ekonomik işleri; Parti ile ilgili işleri; kültürel ve eğitimle ilgili işleri yönetecek çok sayıda kadro yetiştirmesini gerektirmektedir. Savaşın dördüncü yılında ordu ilerlediğinde onunla birlikte gidip nüfusu 50-100 milyon kadar olan yeni Kurtarılmış Bölgelere düzenli bir yönetim getirebilmeleri için savaşın üçüncü yılında aşağı, orta ve üst kademelerde 30-40 bin kadar kadro yetiştirmemiz gerekmektedir. Çin'in toprakları çok geniş, nüfusu çok kalabalıktır ve devrimci savaş çok büyük bir hızla gelişmektedir. Buna karşılık elimizdeki kadro sayısı çok yetersizdir. Bu da çok büyük bir güçlük yaratmaktadır. Üçüncü yıl içinde kadroların sağlanmasında büyük

ölçüde eski Kurtarılmış Bölgelere dayanmakla birlikte Guomintang denetimindeki büyük şehirlerden de kadro sağlamaya dikkat etmeliyiz. Guomintang bölgelerindeki büyük şehirlerde, çalışmalarımıza katılabilecek ve genel olarak eski Kurtarılmış Bölgelerdeki işçi ve köylülerden daha yüksek bir kültür düzeyine sahip olan birçok işçi ve aydın bulunmaktadır. Guomintang'ın ekonomik, mali, kültürel ve eğitim kurumlarında çalışan çok sayıda görevliden gerici unsurları dışarda bırakarak yararlanmalıyız. Kurtarılmış Bölgelerdeki okul eğitimi, yeniden düzene sokulup geliştirilmelidir.

6. Bir siyasi danışma konferansı toplama sloganı⁴. Guomintang bölgelerindeki bütün demokratik partileri, halk örgütlerini ve parti bağı olmayan bütün demokratları, Partimizin çevresinde toplamıştır. 1949 yılında bu partilerin ve örgütlerin temsilcilerinin Kurtarılmış Bölgelere gelmeleri için düzenlemelerde bulunuyor ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin geçici merkezi hükümetini kurmak üzere Çin'deki bütün demokratik partilerin, halk örgütlerinin ve parti bağı olmayan demokratların temsilcilerinin katılacağı bir konferans toplamaya hazırlanıyoruz.

7. Kurtarılmış Bölgelerdeki sanayi ve tarım üretiminin eski durumuna getirilip geliştirilmesi, savaşı desteklemede ve Guomintang gericilerini alt etmede önemli bir halkadır. Merkez Komitesi tarafından düzenlenen toplantıda bir yandan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Guomintang bölgelerine yaptığı muzaffer taarruzu geliştirmesi ve savaş için gerekli olan büyük çapta insan gücü ve maddi kaynağı Guomintang kuvvetlerinden ve bölgelerinden elde etmesi gerektiği ve öte yandan da eski Kurtarılmış Bölgelerde sanayi ve tarım üretiminin düzeyini belli ölçüde yükseltmek üzere sanayi ve tarım üretimini eski düzeyine

4. Bir siyasi danışma konferansı toplama sloganı, Mao Zedung yoldaş tarafından ortaya atılmıştı. Mao Zedung yoldaşın önerisi üzerine Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 1948 yılı için yayınladığı «1 Mayıs sloganları»ndan birinde, «bütün demokratik partiler, halk örgütleri ve tanınmış kişiler en kısa zamanda bir halk kongresinin toplanmasını ve bir demokratik koalisyon hükümetinin kurulmasını tartışmak ve gerçekleştirmek üzere, bir siyasi danışma konferansı çağrısında bulunmalıdırlar» denilmekteydi. Bu slogan, Guomintang bölgelerindeki demokratik partiler, halk örgütleri ve parti bağı olmayan demokratlar tarafından derhal sıcak bir ilgiyle karşılandı. Siyasi danışma konferansının adı sonradan Yeni Siyasi Danışma Konferansı ve daha sonra da Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı olarak değiştirildi. Bkz. bu ciltte «Yeni Siyasi Danışma Konferansı Hazırlık Toplantısında Konuşma» Not 1, s. 382.

getirmek ve geliştirmek için her türlü çabanın gösterilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Guomintang'ın gerici yönetimini yıkmak, ancak bu iki görev yerine getirilirse mümkün olabilir, yoksa mümkün olamaz.

Bu iki görevi yerine getirirken birçok güçlükle karşılaşacağız. Ordularımız hiçbir cephe gerisi bölgesine ya da yeterli bir cephe gerisi bölgesine sahip olmadan savaşmak için bütün kuvvetleriyle Guomintang bölgelerine girdiklerinde askeri malzemelerinin tümünü ya da büyük bir kısmını orada ele geçirmek zorunda kalacaklardır. Sanayi ve tarım üretiminin eski düzeyine getirilip geliştirilmesi, iyi bir örgütsel çalışmayı, Kurtarılmış Bölgelerdeki pazarların iyi yönetilmesini, dış bölgelerle ticaretin denetlenmesini, bazı makine ve hammadde eksikliklerinin giderilmesini ve her şeyden önce haberleşme, ulaştırma, demiryolları, karayolları ve suyollarının onarılması sorunlarının çözülmesini gerektirir. Bugün Kurtarılmış Bölgeler, ekonomik ve mali açıdan büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Bizim güçlüklerimiz, Guomintang'ın güçlüklerinden çok daha azdır ama gene de vardır. Başlıca güçlüklerimiz maddi kaynaklarımız ve insan gücümüzün savaş ihtiyaçlarını karşılamakta yetersiz kalması ve entlasyonun önemli ölçüde artmış olmasıdır. Bu güçlüklerin bir nedeni de örgütsel çalışmalarımızın, özellikle mali ve iktisadi alanlardaki örgütsel çalışmalarımızın yetersiz oluşudur. Biz bu güçlüklerin üstesinden gelebileceğimize ve gelmek zorunda olduğumuza inanıyoruz. Bunun için girişilecek mücadelede israf'a karşı savaşmak ve tutumlu davranmak zorundayız. Cephe ele geçirilen her şeyin teslim edilmesini sağlamalı, etkin gücümüzü gözümüzün bebeği gibi korumalı, silahlara iyi bakmalı, cephaneyi ihtiyatlı kullanmalı ve esir alınan askerleri korumalıyız. Cephe gerisinde, hükümet harcamalarını azaltmalı, acilen ihtiyaç duyulmayan insan gücünün ve yük hayvanlarının seferber edilmesinde kısıntı yapmalı, toplantılara ayrılan zamanı azaltmalı, tarım işlerinin zamanında yapılmasını sağlamak için tarım mevsimlerini dikkate almalı, sanayi üretimi maliyetlerini azaltmalı, emek üretkenliğini artırmalı, bütün Partiyi sanayi ve tarım üretiminin yönetilmesini ve ticaretin sürdürülmesini öğrenmeye seferber etmeli, Kurtarılmış Bölgelerin ekonomilerini düzenli bir şekilde örgütlemek için mümkün olan en büyük çabayı göstermeli, pazarlardaki düzensizliği gidermeli ve bütün spekü-

latörlere ve vurgunculara karşı gerekli mücadeleleri yürütmeliyiz. Bütün bu işleri yaparsak, hiç kuşkusuz karşılaştığımız güçlüklerin üstesinden gelebiliriz.

8. Kadroların teorik düzeyini yükseltmek ve Parti içi demokrasiyi genişletmek, yukarıdaki görevlerin yerine getirilmesinde önemli halklardır. Merkez Komitesi tarafından düzenlenen toplantı, Parti içi demokrasinin yaygınlaştırılması konusunda özel bir karar aldı.⁵ Aynı zamanda kadroların teorik düzeyinin yükseltilmesi sorununu da ele aldı ve bu soruna toplantıdaki bütün yoldaşların dikkatini çekti.

9. Altıncı Milli İşçi Kongresi başarıyla toplanmış ve Çin İşçi Sendikaları Federasyonu⁶ kurulmuştur. Önümüzdeki yılın ilk yarısında Çin Demokratik Kadın Federasyonu'nu⁷ kurmak üzere Milli Kadınlar Kongresi toplanacak, Çin Gençlik Federasyonu⁸ kurmak üzere bir Milli Gençlik Kongresi toplanacak ve Yeni Demokratik Gençlik Birliği⁹ kurulacaktır.

5. Burada, «Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Çeşitli Kademelerdeki Parti Kongre ve Konferanslarının Toplanması Üzerine Kararı»na değiniliyor. Bu kararda, Parti içindeki düzenli demokratik hayatın yaygınlaştırılması ve geliştirilmesi için şunlar öngörülüyordu: Parti Tüzüğüne uygun olarak çeşitli kademelerdeki Parti komiteleri, kendi kademelerinde düzenli olarak Parti kongreleri ve konferansları toplanmalıdır. Bu kongreler ve konferanslar Parti Tüzüğünde belirtilen her türlü yetkiye sahip olmalıdır ve bu yetkilere hiçbir müdahalede bulunulmamalıdır. Toplantılardan önce yeterince hazırlık yapılmalıdır. Parti içindeki anlaşmazlıklar derhal ve doğru bir biçimde üst kademelere bildirilmeli. önemli anlaşmazlıklar ise Merkez Komitesine bildirilmelidir. Kararda ayrıca, Parti komiteleri sisteminin güçlendirilmesi öngörülüyor ve önemli sorunların Parti komitesi tarafından tartışıldıktan sonra kolektif bir şekilde karara bağlanması kuralının bütün kademelerdeki Parti komiteleri tarafından uygulanması, önemli sorunlarda hiçbir kararın tek bir kişi tarafından alınmaması, kolektif önderliğin ya da bireysel sorumluluğun ikisinden birinin ihmaline yol açacak şekilde aşırı vurgulanmaması gerektiği belirtiliyordu.

6. Altıncı Milli İşçi Kongresi, 1948 Ağustos'unda Harbin'de yapıldı. Çin işçi sınıfının birleşik milli örgütü olan Çin İşçi Sendikaları Federasyonu bu kongrede yeniden kuruldu. Daha önceki beş nulli İşçi Kongresi sırasıyla 1922, 1925, 1926, 1927 ve 1929'da yapılmıştı.

7. Birinci Milli Kadınlar Kongresi, 1949 Mart'ında Peyping'de yapıldı. Bütün ülkedeki kadın kitle örgütlerinin önder organı olan Çin Demokratik Kadın Federasyonu bu kongrede kuruldu. Adı, daha sonra Çin Halk Cumhuriyeti Milli Kadın Federasyonu olarak değiştirildi.

8. Milli Gençlik Kongresinin bir toplantısı, 1949 Mayıs'ında Peyping'de yapıldı. Çin Demokratik Gençlik Federasyonu, bu toplantıda kuruldu ve daha sonraları, Çin Gençlik Federasyonu adını aldı.

9. Yeni Demokratik Gençlik Birliği, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nce alınan bir karar uyarınca 1949 Ocak ayında kuruldu. Birinci Milli Kongresi 1949 Nisan'ında Peyping'de yapıldı. 1957 Mayıs'ındaki Üçüncü Milli Kongresi'nde adı Komünist Gençlik Birliği olarak değiştirildi.

HUAY-HAY HAREKÂTI İÇİN HAREKÂT TASARISI*

11 Ekim 1948

Aşağıda, Huay-Hay harekâtında¹ birliklerin mevzilenişine ilişkin birkaç noktayı bilginize sunuyoruz.

1. Bu harekâtın birinci aşamasında merkezi görev, Huang Bo-tao'nun ordusunu yok etmek üzere kuvvetleri bir araya toplamak, merkezden yarıp geçmek ve Sinançen, Büyük Kanal Demiryolu İstasyonu, Zaopaci, Yisien, Zaoçuang, Linçeng, Hançuang, Şuyang, Peysien, Tançeng, Tayerçuang ve Linyi'yi ele geçirmektir. Bu hedefleri gerçekleştirebilmek amacıyla her bir düşman tümenini yok etmek için iki kol ayırmanız, yani düşmanın 25. , 63. ve 64. Tümenlerinin irtibatını kesmek, onları yok etmek için altı ya da yedi kol kullanmanız gerekmektedir. Düşmanın takviye kuvvetlerini geciktirmek ya da onlara saldır-

* Doğu Çin ve Merkezi Ovalar Sahra Ordularına ve Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin bu iki bölgedeki bürolarına gönderilen bu telgraf, Parti Merkez Komitesi Devrimci Askeri Komisyonu adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alındı. Huay-Hay harekâtı, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nda belirleyici önem taşıyan en büyük üç harekâttan biriydi. Harekât, Doğu Çin ve Merkezi Ovalar Sahra Orduları ve Doğu Çin ve Merkezi Ovalar bölgelerindeki yerel birlikler tarafından ortak bir biçimde yürütüldü. Bu harekâta 550 binden fazla Guomintang askeri yok edildi. Bu telgrafta Mao Zedung yoldaş tarafından ortaya konulan harekât tasarısı tam bir başarı kazanılmasına yol açtı. Aslında harekât umulandan daha düzgün yürüdü ve dolayısıyla da daha çabuk ve daha büyük bir zafer kazanıldı. Bu harekâttan sonra, gerici Guomintang yönetiminin başkenti Nancing, Halk Kurtuluş Ordusu'nun doğrudan tehdidi altına girdi. Huay Hay harekâtı 10 Ocak 1949'da sona erdi ve 21 Ocakta Çan Kayşek «çekildiğini» açıkladı. Bundan sonra Nancing'deki gerici Guomintang hâkim kliği paramparça oldu.

1. Huay-Hay harekâtı, Halk Kurtuluş Ordusu'nun Ciangsu, Şandung, Anhuy ve Henan Eyaletlerini kapsayan geniş bir bölgede, Suçov'da merkezleşen ve doğuda Hayçov'a kadar, batıda Şangçiu'ya, kuzeyde Linçeng'e (şimdiki adı Sueçeng) ve güneyde Huay İmağı'na kadar uzanan bir bölgede yürüttüğü belirleyici önemde bir harekâtı. Bu savaş alanında toplanan Guomintang kuvvetleri üç İmha Bölgesinin beş ordusu ve birliklerinden oluşuyordu: Üç İmha Bölgesinin Liu Çi ve Du Yuming (Guomintang'ın Suçov'daki «Eşkiyayı Bastırma» Karargâhının Komutanı ve Komutan Yardımcısı) komutasındaki dört ordusu ve birlikleri ve daha sonra takviye olarak merkezi Çin'e

mak için beş ya da altı kol kullanın. Linçeng ve Hançuang'da Li Mi komutasındaki bir tugayı yok etmek ve Çiu Çingçuan ve Li Mi komutasındaki iki ordunun takviye olarak tam mevcuduyla doğuya yürüme-yi göze almasını önlemek amacıyla Suçov'u kuzeyden tehdit etmek üzere bu iki şehri ele geçirmeye çalışmak için bir ya da iki kol kullanın. Demiryolunun Suçov-Şangçiu kesimine bir kanat hücumu düzenlemek ve böylece Çiu Çingçuan'ın ordusunun bir bölümünü bulunduğu yere raptetmek üzere bir kol ve ayrıca güneybatı Şandung'daki yerel birliği kullanın (Sun Yuanliang komutasındaki üç düşman tümeni doğuya ilerlemek üzere olduğundan Liu Boçeng, Çen Yi ve Deng Siaoping'in derhal Çengçov-Suçov hattına saldırıp Sun Yuanliang'ın ordusunu bulunduğu yere raptetmek üzere birliklerinin yerini değiştirecekleri umulmaktadır). Li Mi'nin ordusunu durdurmak için Suçien-

gönderilen Huang Vey komutasındaki ordu. Halk Kurtuluş Ordusu safında 600 binden fazla mevcutlu bir kuvvet harekâta katıldı; bu kuvvet Doğu Çin Sahra Ordusu'nun on altı kolunu, Merkezi Ovalar Sahra Ordusu'nun yedi kolunu ve Doğu Çin Askeri Bölgesinin, Merkezi Ovalar Askeri Bölgesinin ve Hebey-Şandung-Henan Askeri Bölgesinin (o sırada Kuzey Çin Askeri Bölgesinin bir kısmıydı) yerel silahlı kuvvetlerini kapsıyordu. Harekât 6 Kasım 1948'den 10 Ocak 1949'a kadar tam altmış beş gün sürdü. Guomintang'ın seçkin kuvvetlerinin 555 bin askerden oluşan yirmi-iki kolordu ya da elli altı tümeni tamamen yok edildi (isyan ederek bizim saflara katılan dört buçuk tümen de dahil) ve Liu Runing ve Li Yennien komutasındaki iki ordu (Nancing'den gelen takviyeler) geri püskürtüldü. Harekât sonucunda, Doğu Çin ve Merkezi Ovalar bölgelerinin Yangze Irmağının kuzeyinde kalan kesimleri hemen bütünüyle kurtarıldı. Harekât üç aşamada gerçekleşti. 6 Kasım ve 22 Kasım günleri arasındaki birinci aşamada, Doğu Çin Sahra Ordusu Merkezi Ovalar Sahra Ordusu'yla uyum halinde, Suçov'un doğusunda Sinançen-Niençuang kesiminde bulunan Huang Botao komutasındaki orduyu kuşattı ve yok etti. Huang Botao öldürüldü ve Niençuang'ın doğusundaki Lunghay Demiryolunun her iki yakasındaki, Tiansin-Pukov Demiryolunun Suçov-Bengbu kesiminin her iki yakasındaki ve Suçov'un batı ve kuzeyindeki geniş alanlar kurtarıldı. Tayerçuang-Zaoçuang kesiminde, Guomintang 3. İmha Bölgesinin 23 binden fazla mevcutlu üç buçuk tümeni isyan ederek bizim saflarımıza geçti. 23 Kasım ve 15 Aralık arasındaki ikinci aşamada, Merkezi Ovalar Sahra Ordusu, Doğu Çin Sahra Ordusu'nun ana kuvvetiyle uyum halinde, Susien'in güneybatısında Şuangtuyçi ve çevresinde bulunan Huang Vey komutasındaki orduyu kuşattı ve yok etti; ordunun komutanı Huang Vey ile komutan yardımcısı Vu Şaoçu esir alındı. Bu ordunun bir tümeni isyan etti ve bizim saflarımıza geçti. Kuvvetlerimiz aynı zamanda Suçov'dan batıya doğru kaçmakta olan Sun Yuanliang komutasındaki orduyu da imha ettiler. Sadece Sun Yuanliang kaçmayı başardı. 6 Ocak ve 10 Ocak 1949 arasındaki üçüncü aşamada, Doğu Çin Sahra Ordusu Merkezi Ovalar Sahra Ordusu'yla uyum halinde, Yuangçen'in kuzeydoğusunda Çinglungci-Çenguançuang kesiminde, Suçov'dan batıya doğru kaçmakta olan ve bizzat Du Yunung'ın komutanlığında Çiu Çingçuan ve Li Mi tarafından komuta edilen iki Guomintang ordusunu kuşattı ve yok etti. Du Yuming esir alındı, Çiu Çingçuan öldürüldü ve Li Mi güçbela kaçtı. Böylece büyük Huay-Hay harekâtı başarıyla sona ermiş oldu.

Suyning-Lingbi bölgesinde harekâta bulunmak üzere bir ya da iki kol kullanın. Bu düzenlemelerin anlamı şudur: Huang Botao'nun ordusunun üç tümeninin yok edilebilmesi için toplam kuvvetimizin yarısından fazlasının, onları buldukları yere raptetmek, kontrol altına almak ve kısmen yok etmek üzere Çiu Çingçuan ve Li Mi komutasındaki iki ordunun üzerine gönderilmesi gerekmektedir. Düzenlemeler aşağı yukarı geçen Eylül'de Cinan'ın ele geçirilmesi ve düşmanın takviye kuvvetlerine saldırılması² sırasındaki düzenlemelerin aynısı olmalıdır. Aksi takdirde Huang Botao'nun ordusunun üç tümenini yok etmek mümkün olmayacaktır. Birinci aşamayı harekâtın başlamasından sonra iki-üç hafta içinde tamamlamaya çalışmalısınız.

2. İkinci aşamada, Hayçov, Sinpu, Lienyungang ve Guanyun'daki düşmana saldırmak ve onu yok etmek ve bu şehirleri ele geçirmek için aşağı yukarı beş kol kullanın. O zamana kadar düşmanın 54. ve 32. Tümenlerinin çok büyük bir olasılıkla denizyoluyla Çingdao'dan Hayçov-Sinpu-Lienyungang bölgesine aktarılmış olacağı tahmin edilmektedir.³ Bu bölgede şimdiden orada bulunan tümen de dahil olmak üzere toplam üç düşman tümeni bulunacaktır. Dolayısıyla onlara saldırmak için beş kol kullanmalı ve gene Eylül ayında Cinan'ın ele geçirilmesi ve düşmanın takviye kuvvetlerine saldırılması sırasında uygulanan düzenleme ilkesine uygun olarak geri kalan kuvvetleri (ana kuvvetimiz) Çiu Çingçuan ve Li Mi komutasındaki iki orduyu buldukları yerde tutmaya ayırmalıyız. Bu aşamayı da iki-üç haftada tamamlamaya çalışmalısınız.

2. «Cinan'ı ele geçirmek ve düşmanın takviye kuvvetlerine saldırmak» denirken, 1948 Eylül ayı ortalarında Halk Kurtuluş Ordusu'nun Cinan harekâtı sırasında uyguladığı taktik kastedilmektedir. Guomindang'ın Şantung Eyaleti'ndeki stratejik bir mevki olan Cinan'da Guomindang İkinci İnha Bölgesine bağlı 110 binden fazla asker toplanmıştı. Ayrıca, Guomindang'ın Suçov bölgesine dağılmış bulunan ana kuvvetlerinin aşağı yukarı 170 bin askerden oluşan 23 tugayı, Cinan'a yardım etmek üzere kuzeye yürümeye hazırды. Doğu Çin Sahra Ordumuz, şehre saldırmak üzere yedi koldan oluşan bir grup ve düşmanın takviye kuvvetlerine vurmak üzere de sekiz koldan oluşan başka bir grup meydana getirdi. Cinan üzerine saldırı 16 Eylül 1948 akşamı başladı. Sekiz gün sekiz gece aralıksız devam eden çarpışmalardan sonra, 24 Eylül'de düşman garnizonu tamamen yok edildi (bir kolordu isyan ederek bize katıldı) ve Guomindang 2. İnha Bölgesi Komutanı Vang Yaovu esir alındı. Kuvvetlerimiz Cinan'ı o kadar çabuk ele geçirdiler ki, Suçov'da bulunan düşman, şehri kurtarmak üzere kuzeye yürümeye cesaret edenmedi.

3. Aslında bu iki düşman tümeni galmeyi göze alanadı.

3. Üçüncü aşamada savaş olasılıkla Huayyin ve Huayan dolaylarında cereyan edecektir. O zamana kadar düşman, mevcudunu, bir tümen kadar artıracaktır (Yentay'daki Yeniden Düzenlenmiş 8. Tümen güneye gitmek üzere gemiye bindirilmiştir). Dolayısıyla hücum kuvveti olarak aşağı yukarı beş kol kullanırken ana kuvvetimizin geri kalan kısmını düşmanın takviye kuvvetlerine darbe indirmeye ve onları durdurmaya ayırmaya hazırlanmalıyız. Bu aşama da aşağı yukarı iki-üç hafta alacaktır.

Bu üç aşama aşağı yukarı bir buçuk-iki ay sürecektir.

4. Huay-Hay harekâtını iki ay içinde, yani Kasım ve Aralık ayları içinde tamamlamanız gerekmektedir. Daha sonra Ocak ayı içinde kuvvetlerinizi dinlendirin ve sağlamlaştırın. Mart ayından Temmuz ayına kadar, düşmanı mevzileneceği Yangze Irmağı hattındaki noktalara sürmek üzere Liu Boçeng ve Deng Siaoping ile uyum halinde savaşacaksınız. Sonbaharda ana kuvvetiniz olasılıkla Yangze'yi geçmek için savaşacaktır.

DÜNYANIN DEVRİMCİ GÜÇLERİ BİRLEŞİN, EMPERYALİST SALDIRIYA KARŞI SAVAŞIN*

Kasım 1948

Dünyadaki işçi sınıfı ve bütün gerçek devrimcilerin, Sovyetler Birliği'nin Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin otuz birinci yıldönümünü sevinçle kutladıkları şu sırada, Stalin'in, 1918'de devrimin birinci yıldönümünde yazdığı ünlü bir makalesini anımsıyorum. O makalede Stalin şöyle diyordu:

Ekim Devrimi'nin dünya çapında büyük bir önem taşımasının başlıca nedenleri şunlardır:

1) Milli sorunun kapsamını genişletmiş ve onu, Avrupa'daki milli baskıya karşı mücadele etme gibi özel bir sorun olmaktan çıkarıp ezilen halkların, sömürgelerin ve yarı sömürgelerin emperyalizmin boyunduruğundan kurtarılması gibi genel bir sorun haline getirmiştir;

2) Ezilen halkların, sömürgelerin ve yarı sömürgelerin kurtuluşu için büyük olanaklar sağlamış ve bu kurtuluşa giden doğru yolları açmış ve böylece Batı'nın ve Doğu'nun ezilen halklarının kurtuluşu davasını büyük ölçüde kolaylaştırmış ve onları emperyalizme karşı zafer dolu ortak mücadele akımına kazanmıştır.

3) Dünya emperyalizmine karşı, Batı'nın proleterlerinden başlayıp Rusya devriminden geçerek, Doğu'nun ezilen halklarına ulaşan yeni bir devrimler cephesi yaratmış ve böylece, *sosyalist Batı ile köleleştirilmiş Doğu arasında bir köprü kurmuştur.*¹

* Bu makale, Ekim Devrimi'nin otuz birinci yıldönümü dolayısıyla, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Enformasyon Bürosu'nun organı olan *Kalıcı Bir Barış İçin, Halk Demokrasisi İçin* adlı dergiye Mao Zedung yoldaş tarafından yazılmış ve derginin 1948 yılındaki 21. sayısında yayınlanmıştır.

1. «Ekim Devrimi ve Milli Mesele», Üçüncü Bölüm, «Ekim Devrimi'nin Dünya Çapındaki Önemi»nden, J. V. Stalin, *Eserler*, cilt IV, İng. bas., Moskova, 1953, s. 169-170.

Tarih Stalin'in gösterdiği yönde ilerledi. Ekim Devrimi, dünya halklarının kurtuluşu için büyük olanaklar sağladı ve bu kurtuluşa giden gerçekçi yollar açtı; dünya emperyalizmine karşı, Batı'nın proleterlerinden başlayıp, Rusya devriminden geçerek Doğu'nun ezilen halklarına ulaşan yeni bir devrimler cephesi yarattı. Bu devrimler cephesi Lenin'in ve onun ölümünden sonra Stalin'in parlak rehberliği altında yaratıldı ve geliştirildi.

Devrim olabilmesi için, devrimci bir partinin olması gerekir. Devrimci bir parti olmadan, Marksist-Leninist devrimci teori temelinde ve Marksist-Leninist devrimci tarzda inşa edilmiş bir parti olmadan emperyalizmi ve uşaklarını alt etmek üzere işçi sınıfına ve geniş halk kitlelerine önderlik etmek olanaksızdır. Marksizmin doğuşundan bu yana geçen yüz yılı aşkın bir süre boyunca, ancak Ekim Devrimi'ne önderlik eden, sosyalizmin inşasına önderlik eden ve faşist saldırıyı yenilgiye uğratan Rus Bolşevikleri örnek alınarak bütün dünyada yeni tipte devrimci partiler kuruldu ve geliştirildi. Bu türden devrimci partilerin doğuşuyla dünya devriminin çehresi de değişti. Bu büyük değişim sonucunda, fırtınalar ve kasırgalar arasında eski kuşaktan kimselerin akıllarının alamayacağı değişiklikler gerçekleşti. Çin Komünist Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi örnek alınarak kurulmuş ve geliştirilmiş bir partidir. Çin Komünist Partisi'nin doğuşuyla birlikte Çin devriminin çehresi tamamen değişmiştir. Bu gerçek yeterince açık değil midir?

Sovyetler Birliği'nin başında bulunduğu dünya devrimci birleşik cephesi, faşist Almanya'yı, İtalya'yı; Japonya'yı bozguna uğrattı. Bu, Ekim Devrimi'nin bir sonucuydu. Eğer Ekim Devrimi olmasaydı, Sovyetler Birliği Komünist Partisi olmasaydı, Sovyetler Birliği olmasaydı ve Batı'da ve Doğu'da Sovyetler Birliği'nin önderlik ettiği antiemperyalist devrimci birleşik cephe olmasaydı, faşist Almanya, İtalya, Japonya ve onların uşaklarına karşı zafer mümkün olabilir miydi? Ekim Devrimi, işçi sınıfı ve dünyanın ezilen halklarının kurtuluşu için nasıl büyük olanaklar sağladıysa ve kurtuluşa giden gerçekçi yolları nasıl açtıysa, antifaşist İkinci Dünya Savaşı'nın zaferi, işçi sınıfı ve dünyanın ezilen halklarının kurtuluşu için daha da büyük olanaklar sağlamış ve bu kurtuluşa giden daha da gerçekçi yollar açmıştır. İkinci Dünya

Savaşı'nın zaferinin önemini küçümsemek, çok büyük bir hata olur.

İkinci Dünya Savaşı'nın zaferinden sonra faşist Almanya, İtalya ve Japonya'nı ı yerini alan ABD emperyalizmi ve onun çeşitli ülkelerdeki uşakları, bugün harıl harıl yeni bir dünya savaşına hazırlanmakta ve bütün dünyayı tehdit etmektedirler; bu durum kapitalist dünyanın tamamen çürüdüğünü ve yaklaşan sonundan korktuğunu göstermektedir. Bu düşmanın gücü hâlâ tükenmemiştir. Dolayısıyla her ülkenin bütün devrimci güçleri ve aynı şekilde bütün ülkelerin devrimci güçleri birleşmeli, Sovyetler Birliği'nin önderliğinde antiemperyalist bir birleşik cephe oluşturmalı ve doğru siyasetler izlemelidirler, yoksa zaferin kazanılması mümkün olmaz. Bu düşman zayıf ve çürük bir temele dayanmaktadır, içinden parçalanmaktadır, halktan kopmuştur ve içinden çıkılmaz ekonomik bunalımlarla karşı karşıyadır; dolayısıyla yenilgiye uğratılabilir. Düşmanın gücünü abartmak ve devrimci güçlerin gücünü küçümsemek çok büyük bir hata olur.

Bugün ABD emperyalizminin Çin'deki azgın saldırısına ve Çin halkını iç savaşta kılıçtan geçiren hain, zalim ve gerici Guomindang hükümetine karşı sürdürülen Çin'in büyük demokratik halk devriminde Çin Komünist Partisi önderliğinde, muazzam zaferler kaçınılmaz bulunmaktadır. Çin Komünist Partisi önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu, 1946 Temmuz'undan 1948 Haziran'ına kadar olan iki yıl boyunca gerici Guomindang hükümetinin 4 300 000 askerinin saldırılarını geri püskürttü ve savunma durumundan taarruz durumuna geçti. Bu iki yıllık çarpışmalar süresince (1948 Temmuz'undan bu yana olan gelişmeleri saymıyoruz) Halk Kurtuluş Ordusu, 2 640 000 Guomindang askerini ya esir aldı ya da saf dışı etti. Bugün Çin'deki Kurtarılmış Bölgeler 2 350 000 kilometrekareyi ya da tüm ülkenin 9 597 000 kilometrekarelik toplam yüzölçümünün yüzde 24,5'ini kapsamaktadır. 168 milyon nüfusa ya da ülkenin 475 milyonluk toplam nüfusunun yüzde 35,3'üne sahiptir ve 586 şehir ve kasabayı ya da ülkedeki 2 009 şehir ve kasabanın yüzde 29'unu kapsamaktadır. Partimiz, toprak sisteminin düzeltilmesinde köylülere kararlı bir şekilde önderlik ettiğinden 100 milyon kadar insanın yaşadığı bölgelerde toprak sorunu kökünden çözülmüş ve toprak ağalarının ve eski tipte zengin köylülerin toprakları köylüler arasında, öncelikle yoksul köylüler ve tarım işçileri arasında

az çok eşit bir biçimde dağıtılmıştır. Çin Komünist Partisi'nin 1945'te 1 210 000 olan üye sayısı, bugün 3 milyona ulaşmıştır. Çin Komünist Partisi'nin görevi, ABD emperyalizminin saldırgan kuvvetlerini ülkeden söküp çıkarmak, Guomindang'ın gerici iktidarını devirmek ve birleşik, demokratik bir halk cumhuriyeti kurmak üzere bütün ülkedeki devrimci güçleri birleştirmektir. Önümüzde hâlâ birçok güçlük olduğunu biliyoruz. Fakat onlardan korkmuyoruz. Güçlüklerin üstesinden gelmemiz gerektiğine ve üstesinden gelebileceğimize inanıyoruz.

Ekim Devrimi'nin parlak güneşi bizleri aydınlatıyor. Uzun zamandan beri acı çeken Çin halkı, kurtuluşunu kazanmak zorundadır ve kazanacağına kesinlikle inanmaktadır. Geçmişte daima tecrit edilmiş olan Çin'in devrimci mücadelesi Ekim Devrimi'nin zaferinden bu yana kendini hiç de tecrit olmuş hissetmemektedir. Biz, bütün dünyadaki Komünist Partilerin ve işçi sınıfının desteğine sahibiz. Bu nokta, Çin devriminin müjdecisi olan ve emperyalizme karşı Sovyetler Birliği ile ittifak siyasetini benimseyen Dr. Sun Yatsen tarafından kavranmıştı. Dr. Sun Yatsen ölüm döşeginde vasiyetinin bir parçası olarak Sovyetler Birliği'ne bir mektup yazmıştı. Sun Yatsen'in siyasetine ihanet eden, emperyalist karşıdevrimci cephenin yanında yer alan ve kendi ülkesinin halkının karşısına dikilen, Guomindang'ın Çan Kayşek haydut çetesidir. Ama yakında herkes, Guomindang'ın tüm gerici rejiminin Çin halkı tarafından kökünden yıkıldığına tanık olacaktır. Çin halkı da, Çin Komünist Partisi de cesurdur ve her ikisi de bütün Çin'i kurtarmaya karardır.

ÇİN'İN ASKERİ DURUMUNDAKİ ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİK*

14 Kasım 1948

Çin'deki askeri durum yeni bir dönüm noktasına ulaştı ve savaştan iki taraf arasındaki güç dengesi köklü bir değişikliğe uğradı. Uzun zamandır nitelik bakımından üstün durumda bulunan Halk Kurtuluş Ordusu artık nicelik bakımından da üstün duruma geldi. Bu, Çin devriminin zafere ulaşmasının ve Çin'de barışın gerçekleşmesinin yakın olduğunu gösteren bir belirtidir.

Savaşın ikinci yılı sonunda, yani bu yılın Haziran ayı sonunda Guomintang ordusu hâlâ toplam 3 650 000 kadar askere sahipti. 1946 Temmuzunda 4 300 000 askerle ülke çapında iç savaşı başlatan Guomintang'ın 650 bin askeri eksilmişti. Bu dönem içinde aşağı yukarı 3 090 000 Guomintang askeri yok edilmiş, esir alınmış ya da firar etmiş (2.640.000 yok edilmiş ya da esir alınmıştı) olduğu halde sadece 650 bin askerin eksilmiş olmasının nedeni, savaşın iki yılı boyunca Guomintang'ın 2 440 000 kişiyi askere almış olmasıdır. Son zamanlarda önemli bir değişiklik meydana geldi. Savaşın üçüncü yılının ilk dört ayı içinde, yani Şenyang'ın kurtarıldığı 1 Temmuz ile 2 Kasım arasında, Guomintang ordusu 1 milyon asker kaybetti. Bu dört ay içinde aldığı takviyelerin sayısı henüz kesinlik kazanmadı; ama 300 bin kişiyi askere aldığını varsayarsak, kesin olarak 700 bin asker kaybetmiş olması gerekir. Demek ki, Guomintang'ın silahlı kuvvetlerinin tümü —

* Bu yorum, Mao Zedung yoldaş tarafından *Yeni Çin Haber Ajansı* için yazıldı. Yorumda, yeni durumdan, yani Liaosi-Şenyang harekâtından sonra düşmanla bizim aramızdaki güçler dengesinde meydana gelen değişiklikten hareket eden Mao Zedung yoldaş, Halk Kurtuluş Savaşını zafere ulaştırmak için ne kadar zaman gerektiği konusunda yeni bir tahminde bulundu ve Guomintang'ın gerici yönetiminin 1948 Kasımından başlayarak en fazla bir yıl içinde yıkılabileceğini belirtti. Çin'in askeri durumunda daha sonra meydana gelen gelişmeler, onun bu öngörüsünü bütünüyle doğruladı.

kara, deniz ve hava kuvvetleri, düzenli birlikler, düzensiz birlikler, savaş birlikleri ve geri hizmetlerindeki askerler— şimdi ancak 2 900 000 kadardır. Buna karşılık, 1946 Haziran'ında 1.200 000 askere sahip olan Halk Kurtuluş Ordusu'nun mevcudu 1948 Haziran'ında 2 800 000'e ulaşmış ve bugün 3 milyonu aşmış bulunmaktadır. Dolayısıyla, uzun zamandır sayı bakımından üstün durumda bulunan Guomintang ordusu bu üstünlüğünü hızla kaybetmiştir. Bu, son dört aydır Halk Kurtuluş Ordusu'nun ülkedeki bütün savaş meydanlarında vermiş olduğu kahramanca savaşların bir sonucudur; özellikle de güney cephesindeki Suyçi ve Cinan harekâtlarının¹ ve kuzey cephesindeki Cinçov, Çangçun, Liaosi ve Şenyang harekâtlarının² bir sonucudur. Bu yılın Haziran ayı sonlarına kadar, Guomintang'ın hâlâ kâğıt üzerinde 285 tümenlik mevcudu vardı, çünkü düzensiz kuvvetlerini alelacele düzenli kuvvetlerine dahil etmişti. Şu dört ay içinde, Halk Kurtuluş Ordusu tarafından yok edilen tabur ve daha büyük birliklerin toplam sayısı, 63'ü tam mevcutlu olmak üzere 83 tümeni buldu.

Bu nedenle savaş, başlangıçta hesapladığımızdan çok daha kısa sürecektir. İlk başlarda, gerici Guomintang hükümetinin 1946 Temmuz'undan başlayarak aşağı yukarı beş yılda yıkılabileceğini hesaplamıştık. Oysa şimdi gerici Guomintang hükümetini tamamen yıkmak için sadece bir yıl kadar bir zamanın yeterli olduğunu görüyoruz. Ama ülkenin bütün yörelerindeki gerici kuvvetleri yok etmek ve halkı tam olarak kurtarmak için daha fazla bir zaman gerekecektir.

1. Aynı zamanda Doğu Henan harekâtı olarak da bilinen Suyçi harekâtı, Halk Kurtuluş Ordusu tarafından Kayfeng, Suysien ve Çisien'i içeren kesimde gerçekleştirildi. Harekât 17 Haziran 1948'de başladı. Ordumuz 22 Haziran'da Kayfeng'i ele geçirdi. Çan Kayşek içinde bulunduğu bu güç askeri durumdan kurtulmak için cepheye gitti, komutayı kendi eline aldı ve Çiu Çingçuan, U Şunien ve Huang Botao komutasındaki üç orduyu birleştirerek Kayfeng üzerine çeşitli yönlerden bir saldırı başlattı. Doğu Çin Sahra Ordumuzun altı kolu, Merkezi Ovalar Sahra Ordumuzun iki kolu ve Guangdong Guangsi Kolumuz, U Şunien ve Huang Botao komutasındaki orduları Suysien-Çisien kesiminde kuşattı ve dokuz gün dokuz gece (27 Haziran-6 Temmuz) süren amansız çarpışmalardan sonra U Şunien'in ordusunun iki tümenini ya da altı tugayını ve Huang Botao'nun ordusunun bir bölümünü, yani toplam 90 bini aşkın askeri saf dışı bıraktı. Ordu komutanı U Şunien ve yeniden Düzenlenmiş 75. Tümen'in Komutanı Şen Çengnien esir alındı. Cinan harekâtı için bkz. bu ciltte «Huay-Hay Harekâtı İçin Harekât Tasarısı», Not 2, s. 206.

2. Kuzeydoğu Çin'deki Cinçov, Çangçun, Liaosi ve Şenyang harekâtlarının tümüne birden Liaosi-Şenyang harekâtı adı verilmişti. Bkz. bu ciltte «Liaosi-Şenyang Harekâtı İçin Harekât Tasarısı», Not 1, s. 240

Gerçi dūřman hızla ökmeindedir, ama komünistler, Halk Kurtuluř Ordusu ve bütün ülkedeki hayatın bütün kesimlerinden insanlar tekvücut olmaya devam etmeli ve çabalarını bir kat daha artırmalıdır. Gerici kuvvetleri kesin olarak ve tamamen yok etmemiz ve bütün ülkede birleşik bir demokratik halk cumhuriyeti kurmamız ancak böyle mümkün olabilir.

PEYPİNG-TİANCİN HAREKÂTI¹ İÇİN HAREKÂT TASARISI*

11 Aralık 1948

1. Çangciaku, Sinbaoan ve Huaylay'daki ve Peyping, Tiancin, Tanggu ve Tangşan'ı kapsayan bölgenin tümündeki düşman kuvvetlerinin, 35., 62. ve 94. Kolorduların bazı tümenleri gibi tahkim edilmiş mevzilerin savunulmasında hâlâ oldukça yüksek bir savaş gücüne sahip olan birkaç birlik dışında pek saldırma arzusu kalmamıştır ve buradaki düşman kuvvetleri en ufak bir sestem ürken serçelere dönmüşlerdir. Bu, özellikle Çin Seddi'nin güneyine ilerlediğinizden beri böyle olmuştur. Düşmanın savaş gücünü asla abartmamalısınız. Yoldaşlarımızdan bazıları düşmanın savaş gücünü abarttıkları için güçlüklerle

* Lin Biao, Lo Runghuan ve diğer yoldaşlara gönderilen bu telgraf, Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Komünist Partisi Devrimci Askeri Komisyonu adına kalene alınmıştır. Peyping-Tiancin harekâtı, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nda belirleyici öneme sahip en büyük üç harekâtın sonuncusuydu. Bu harekât sırasında 520 binden fazla Guomindang askerini yok ettik ya da yeniden örgütledik, Peyping, Tiancin ve Çangciaku gibi önemli şehirleri kurtardık ve Kuzey Çin'in kurtarılması için verdiğimiz savaşı esas olarak sona erdirdik. Burada Mao Zedung yoldaş tarafından ortaya konan harekât tasarısı birlikte tamamen uygulandı.

1. Kuzeydoğu Sahra Ordusu ile Lin Biao, Lo Runghuan, Nie Rungcen ve diğer yoldaşların komutasındaki Kuzey Çin Halk Kurtuluş Ordusu'na bağlı iki ordu tarafından yürütülen Peyping-Tiancin harekâtı, Kuzeydoğudaki Liaosi-Şenyang harekâtının zaferle sonuçlanmasının hemen ardından, 1948 Aralık ayının başlarında başladı. Mao Zedung yoldaşın talimatlarını uygulayan Kuzeydoğu Sahra Ordusu, Kuzeydoğunun tümünü kurtarma görevini başarıyla tamamlayarak tamamlamaz hızla Çin Seddi'nin güneyine yürüdü ve Kuzey Çin'deki Guomindang birliklerini kuşatmak ve yok etmek üzere ortak harekâtlarda bulunmak için Halk Kurtuluş Ordusu'nun Kuzey Çin'deki ordularına katıldı. Guomindang'ın Kuzey Çin'deki «Eşkıyaları Bastırma» Karargâhı'nın Komutanı Fu Zoyi komutasındaki 600 binden fazla Guomindang askeri, Halk Kurtuluş Ordusu'nun Kuzeydoğuda kazandığı zafer karşısında büyük bir telaşa kapılarak, deniz yoluyla güneye ya da batı yönünde Suyyuan eyaletine kaçmak amacıyla hızla savunma hatlarını kısalttı. Yıldırım hızıyla ilerleyen ordumuz düşman kuvvetlerini birbirlerinden kopardı ve beş ayrı direnme noktasında, Peyping, Tiancin, Çangciaku, Sinbaoan ve Tanggu'da kuşattı ve böylece düşmanın güneye ve batıya kaçış yollarını kapattı.

karşılaşmışlar fakat eleştirildikten sonra doğru bir kavrayışa sahip olmuşlardır. Düşman hem Çangciaku'da hem de Sinbaoan'da kesinlikle kuşatılmış bulunmaktadır ve herhalde kuşatmayı yarıp kaçması son derece güç olacaktır. 16. Kolordu'nun hemen hemen yarısı büyük bir hızla yok edilmiştir. Düşmanın Huaylay'daki 104. Kolordusu telaş içinde güneye kaçmıştır ve olasılıkla bugün ya da yarın yok edilecektir. Bu gerçekleştirildiği zaman, 4. Kolu, Nankov ile Peyping arasındaki bağlantıyı kesmek üzere güneybatıdan² kuzeydoğuya göndermeye hazır olacaksınız. Bizce bu o kadar kolay olmayabilir, çünkü ya 94. ve 16. Kolorduların kalıntıları hızla Peyping'e çekilecekler ya da 94., 16. ve 92. Kolordular beraberce savunmaya geçebilmek için Nankov-Çangping-Şahoçen bölgesinde toplanacaklardır. Ama 4. Kolordumuzun bu ilerleyişi doğrudan doğruya Peyping'in kuzeydoğusundaki ve kuzeyindeki dış mahallelerini tehdit edecek ve yerlerinden kıpırdamaya cesaret edemeyecek olan bu düşman kuvvetleri oldukları yerde kalacaklardır. 35. Kolorduyu takviye etmek üzere batıya doğru daha da ilerlemeye cüret ettikleri takdirde, doğrudan doğruya geri çekilme yollarını kesebilir ya da doğrudan doğruya Peyping üzerine yürüyebiliriz; bu nedenle olasılıkla batıya daha fazla ilerlemeye cesaret edemeyeceklerdir. Kuzey Çin'de Yang Deçi, Lo Ruyçing ve Geng Biao'nun komutasındaki ordu, düşmanın 35. Kolordusunun üç tümenini dokuz tümenle kuşatmaktadır; bu, kesin bir üstünlük demektir. Bu düşman tümen-

22 Aralık'ta, düşmanın Sinbaoan'da (düşmanın 35. Kolordusunun ve iki tümenin karargâhı) bulunan esas kuvvetleri kuşatıldı ve yok edildi. Ayın 24'ünde Çangciaku ele geçirildi ve düşmanın bir kolordu karargâhı ile 11. Ordusuna bağlı yedi tümeni, yani toplamı 54 binden fazla düşman askeri yok edildi. 14 Ocak 1949'da, düşman garnizonunun komutanı Çen Çangçie'nin teslim olmayı reddetmesi üzerine Tiancin'i kuşatan birliklerimiz şehre karşı genel taarruza geçtiler. Yirmi dokuz saat süren şiddetli çarpışmalardan sonra şehir kurtarıldı, 130 bin kişiden fazla mevcudu olan düşman garnizonu yok edildi ve Çen Çangçie esir alındı. Bunun sonucunda, birliklerimiz tarafından her yandan kuşatılan Peyping'de mevzilennmiş 200 bini aşkın düşman askerinin kaderi de belli oldu. Düşmanın Orgeneral Fu Zoyi komutasındaki Peyping garnizonu, onları kendi saflarınıza kazanma çabalarınız sayesinde, barışçı bir şekilde yeniden örgütlenmeyi kabul etti. 31 Ocak'ta askerlerimiz Peyping'e girdiler, şehrin barışçı bir şekilde kurtarıldığı ilan edildi ve Peyping-Tiancin harekâtı zaferle sonuçlandı. Bu harekât sırasında, deniz yoluyla kaçan Tanggu'daki 50 binden fazla mevcudu olan düşman garnizonu dışında, 520 bini aşkın Guomindang askeri ordumuz tarafından saf dışı edildi ve yeniden örgütlendi. 1949 Eylül'ünde Suyyuan Eyaleti'ndeki Guomindang birlikleri telgrafla isyan ettiklerini, halkın saflarına geçtiklerini ve yeniden örgütlenmeyi kabul ettiklerini ilan ettiler.

2. Nankov'un güneybatısındaki bölge kastediliyor.

lerini yakın bir tarihte yok etmeyi önerdiler, ama Peyping ve Tiancin'deki düşmanı oyalamak ve deniz yoluyla kaçmaya karar vermesini güçleştirmek için, şimdilik saldırıya geçmemelerini söylemeyi düşünüyoruz. 35. Kolorduyu kuşatmak için iki, 104. Kolorduyu durdurmak için de bir kol kullandılar ve düşmanın bu iki kuvvetini de geri püskürttüler.

2. Peyping, Nankov ve Huayru'daki düşmanı kuzeydoğudan tehdit etmek üzere 5. Kolu derhal Nankov civarına göndermenizi şimdi kabul ediyoruz. İlerde (on-on beş gün içinde, yani Yang Deçi, Lu Ruyçing ve Geng Biao'nun komutası altında bulunan Kuzey Çin'deki ordu, 35. Kolorduyu yok ettiğinde) 4. Kolunuzun doğuda savaşabilmek üzere serbest kalabilmesi için bu kol orada kalacaktır. Bu nedenle, lütfen 5. Kola bugün batıya doğru ilerlemeye devam etmesini emredin.

3. 3. Kol, her ne sebeple olursa olsun Nankov'a gitmemeli, ayın 9'unda gönderdiğimiz telgrafta uygun olarak, Peyping'i doğudan tehdit etmek ve 4., 11. ve 5. Kollarla birlikte Peyping'i kuşatmak üzere Peyping'in doğusu ile Tungsien'in güneyindeki bölgeye ilerlemelidir.

4. Fakat asıl amacımız önce Peyping'i değil, Tiancin, Tanggu, Lutay ve Tangşan'ı kuşatmaktır.

5. 10., 9., 6. ve 8. Kollarınızın, Topçu Kolunuzun ve 7. Kolunuzun 15 Aralık dolaylarında Yutien civarındaki bölgede toplanmış olacağını tahmin ediyoruz. 20 Aralık ile 25 Aralık arasındaki birkaç günde yıldırım hızıyla ilerlemenizi ve Tiancin, Tanggu, Lutay ve Tangşan'daki düşmanın durumu aşağı yukarı bugünkü gibi kalmak şartıyla buralardaki düşmanı kuşatmak için altı kolu, yani 3. (bu kol Peyping'in doğusundaki dış mahallelerden doğuya doğru ilerleyecektir), 6., 7., 8., 9. ve 10. Kolları kullanmanızı öneriyoruz. Kullanılacak yöntem Vuçang civarına —Langfang Hosivu ve Yangcun'a— iki kol yerleştirmek ve beş kolu Tiancin, Tanggu, Lutay, Tangşan ve Guye'deki düşman mevzilerinin arasına birer kama gibi sokmak ve böylece düşman birlikleri arasındaki bağlantıyı kesmek için kullanmaktır. Bütün bu kollar düşmanın kaçmasını önlemek için çift taraflı tıkama mevzileri inşa etmelidirler. Bundan sonra dinlenmeli, birliklerini sağlamlaştırılmalı ve yorgunluklarını çıkardıktan sonra bazı küçük düşman birliklerine saldırarak bunları yok etmelidirler. Bu arada 4. Kol kuzeybatıdan Peyping'in do-

ğusuna yürümelidir. Yang Deçi, Lo Ruyçing ve Geng Biao komutasındaki Kuzey Çin'de bulunan ordu, 4. Kol yürüyüşe geçmeden önce Sinbaoan'da bulunan düşmanı yok etmelidir. Doğuda, duruma göre, önce Tangu'daki düşmanı yok etmek ve bu limanı ele geçirmek için elden gelen her şey yapılmalıdır. Bu iki nokta, yani Tangu (en önemlisi budur) ve Sinbaoan ele geçirdiği takdirde, bütün savaş alanında inisiyatifi elinize geçirmiş olacaksınız. Aslında, yukarıda belirtilen savaş düzeni, Çangciaku, Sinbaoan, Nankov, Peyping, Huayru, Şunyi, Tung sien, Vanping (Çosien ve Liangsiang ele geçirilmiştir), Fengtay, Tiancin, Tangu, Lutay, Tangşan ve Kayping'de bulunan düşmanın tamamen kuşatılması anlamına gelmektedir.

6. Genel olarak bu yöntem, Yisien, Cinçov, Cinsi, Singçeng, Suyçung, Şanhayguan ve Luansien'den geçen hat boyunca verilen savaşta uyguladığınız yöntemin aynısıdır.³

7. Bugünden başlamak üzere iki hafta boyunca (11-25 Aralık) temel ilkemiz, savaş düzenimizin tamamlanmasını beklemek ve ondan sonra düşman birliklerini teker teker yok etmek üzere saldırmadan kuşatmak (Çangciaku ve Sinbaoan'da) ve bazı durumlarda, kuşatmadan tecrit etmek (Peyping, Tiancin ve Tungçov'da sadece stratejik kuşatma uygulamak ve düşman birlikleri arasındaki bağları koparmak, fakat taktik ve kuşatma uygulamamak) olacaktır. Özellikle de, Çangciaku, Sinbaoan ve Nankov'da bulunan düşman birliklerinin tümünü yok etmemelisiniz, çünkü böyle yaptığınız takdirde Nankov'un doğusundaki düşman kuvvetleri derhal kaçmaya karar vermek zorunda kalacaktır. Bu noktayı iyi bir şekilde kavramalısınız.

8. Çan Kayşek'in Peyping-Tiancin bölgesindeki birliklerini hızla deniz yoluyla güneye göndermesine yol açmamak için, Liu Boçeng, Deng Siaoping, Çen Yi ve Su Yu'ya, Huang Vey'in ordusunu yok ettikten sonra, Du Yuming'in, Çiu Çingçuan, Li Mi ve Sun Yuanliang komutasındaki ordularının kalıntılarına dokunmamalarını (bu orduların aşağı yukarı yarısı yok edilmiş bulunmaktadır) ve tamamen yok edil-

3. 1948 Eylül'ünde, o sıralarda Peyping-Liaoning Demiryolu boyunca savaşan Kuzeydoğu Sahra Ordusu, gene aynı demiryolu hattı üzerinde bulunan Yisien, Cinçov, Cinsi, Singçen, Suyçung, Şanhayguan, Luansien ve Çangli'deki düşman kuvvetlerinin hatlarını kısaltmasını ve bir araya toplanmasını önlemek amacıyla, askerlerinden bir kısmını, önce bu noktalardaki düşman birliklerini kuşatmak ve birbirinden koparmak, daha sonra da onları teker teker yok etmek yöntemini benimsedi.

meleri için iki hafta boyunca savaş düzeni almamalarını emredeceğiz.

9. Düşmanın Çingdao yönünde kaçmasını önlemek için Şandong'daki birliklerimize, Sarı Irmağın Cinan yakınlarındaki kesimini denetlemek üzere yığınak yapmalarını ve Çingdao-Cinan Demiryolu boyunca hazırlıklarda bulunmalarını emredeceğiz.

10. Düşmanın Suçov, Çengçov, Sian ya da Suyyuan yönünde kaçması olasılığı hemen hemen hiç yoktur.

11. Esas ya da tek kaygımız, düşmanın deniz yoluyla kaçmasıdır. Bu nedenle, önümüzdeki iki haftadaki genel yöntemimiz, saldırmaksızın kuşatmak ya da kuşatmaksızın tecrit etmek olmalıdır.

12. Düşman bu planı aklının köşesinden bile geçirmemektedir ve sizin savaş düzenine girmeyi tamamlamanızdan önce bu planın farkına varması da çok güç olacaktır. Şu anda düşman belki de Peyping'e saldıracağını hesap etmektedir.

13. Düşman daima bizim ordumuzun enerjisini küçümsemekte, kendi gücünü ise abartmaktadır, fakat aynı zamanda da en ufak bir ses-ten ürken bir serçe gibidir. Peyping ve Tiancin'de mevzilenmiş olan düşman, yukardaki savaş düzenine 25 Aralık'a kadar girebileceğinizi asla beklememektedir.

14: Bu düzene 25 Aralık'a kadar girebilmek için birliklerinizi, önümüzdeki iki hafta içinde yorgunluğu önemsememeleri, sayılarının azalmasından korkmamaları ve soğuğa ve açlığa meydan okumaları için yüreklendirmelisiniz; bu savaş düzenini aldıktan sonra dinlenebilir, güçlerini pekiştirebilir ve saldırıya geçerken ağırdan alabilirler.

15. Saldırının sırası kabaca şöyle olacaktır: Birinci olarak, Tanggulutay kesimi; ikinci olarak, Sinbaoan kesimi; üçüncü olarak, Tangşan kesimi; dördüncü olarak, Tiancin ve Çangciaku kesimleri ve son olarak da Peyping kesimi.

16. Bu planla ilgili olarak görüşleriniz nedir? Bu planın zaafı nelerdir? Planın uygulanmasında herhangi bir güçlük var mıdır? Lütfen, bütün bu noktaları dikkate alın ve cevabınızı telgrafla bildirin.

DU YUMİNG VE DİĞERLERİNİ TESLİM OLMAYA ÇAĞIRAN MESAJ*

17 Aralık 1948

General Du Yuming, General Çiu Çingçuan, General Li Mi ve General Çiu Çingçuan ile General Li Mi komutasındaki iki orduya bağlı bütün kolordu, tümen ve alay komutanları:

Artık yolun sonuna geldiniz. Huan Vey'in ordusu 15 Aralık gecesi tamamen yok edildi, Li Yennien'in ordusu da tabanları yağlayarak güneye kaçtı; ama siz de onlar gibi kaçabileceğinizi sanmayın. Kuşatmayı hâlâ yarıp geçmeyi mi ümit ediyorsunuz? Halk Kurtuluş Ordusu her yanınızı sarmışken nasıl yarıp geçebilirsiniz? Geçen birkaç gün içinde bunu denediniz, fakat sonuç malum! Uçaklarınız ve tanklarınız da sizi kurtaramaz. Bizim sizden daha fazla uçak ve tankımız, yani halkın yerli uçak ve tankımız dediği toplanmış ve cephanemiz var. Bunlar sizin yabancı uçak ve tanklarınızdan on kat daha etkili değil midir? Sun Yuangliang komutasındaki ordunuzun hesabı tamamen görülmüş, diğer iki ordunuzun askerlerinin yarısından fazlası ise yaralanmış ya da esir alınmıştır. Çeşitli örgütlerdeki her türden ve işsiz güçsüz birçok adamı ve Suçov'dan birçok genç öğrenciyi zorla getirerek ordunuza soktunuz. Ama bu insanlar savaşabilir mi? On günden fazla bir süredir üst üste çembere alındınız, darbe üstüne darbe yediniz ve mevzileriniz büyük ölçüde daraldı. Topu topu on *li* kareden biraz fazla tutan öylesine dar bir yere sıkıştırıldınız ki, tek bir mermimiz birçoğunuzu öldürebilir. Yaralı askerlerinizin ve peşinizden gelen ailelerin feryadı yeri göğü tuttu. Askerleriniz ve subaylarınızın birçoğu artık savaşmak istemiyor. Sizin, başkomutan yardımcısı olarak, ordu, kolordu, tümen ve

* Bu radyo mesajı, Mao Zedung yoldaş tarafından Merkezi Ovalar Halk Kurtuluş Ordusu ve Doğu Çin Halk Kurtuluş Ordusu karargâhları adına kaleme alınmıştır.

alay komutanları olarak astlarınızın ve ailelerinizin duygularını anlamanız ve saygı göstermeniz, hayatlarına değer vermeniz ve mümkün olan en kısa zamanda onlar için bir çıkış yolu bularak onları anlamsız bir ölüme göndermekten vazgeçmeniz gerekir.

Artık Huang Vey'in ordusu tamamen yok edildiğine ve Li Yenni-en'in ordusu da Bengbu yönünde kaçtığına göre, sizden birkaç kat üstün bir taarruz kuvvetini üzerinize sevk edebiliriz. Bu sefer yalnızca kırk gün çarpıştığımız halde, daha şimdiden Huang Botao komutasında on, Huang Vey komutasında on bir, Sun Yanliang komutasında dört, Feng Çian komutasında dört, Sun Liangçeng komutasında iki, Liu Ruming komutasında bir, Susien'de bir ve Lingbi'de de bir tümen olmak üzere toplam 34 tümen kaybetmiş bulunuyorsunuz. Bunlardan 27 buçuk tümen, ordumuz tarafından tamamen yok edildi. Sadece, isyan ederek bizim saflarımıza geçen Ho Çifeng ve Çang Kesia komutasındaki üç buçuk tümen ve Liao Yunçu komutasındaki bir tümen ile teslim olan Sun Liangçeng komutasındaki bir tümen ve Çao Biguang ve Huang Zehua'nın komutasındaki iki yarım tümen bunun dışında kaldı. ¹ Huang Botao, Huang Vey ve Sun Yanliang'ın komutaları altındaki üç ordunun sonunu kendi gözlerinizle gördünüz. Çangçun'daki General Çeng Dungguo'nun² ve şu sıralarda da kolordu komutanı Sun

1. Guomindang'ın 3. İmha Bölgesi Komutan Yardımcıları Ho Cifeng ve Çang Kesia, Suçov'un kuzeydoğusundaki Çavang kesiminde Guomindang'a karşı 8 Kasım 1948'de Huay-Hay harekâtının ilk aşamasında ayaklanarak bir kolordu karargâhu, üç tümen, bir alay, yani toplam 20 binden fazla askerle Halk Kurtuluş Ordusu saflarına geçtiler. Guomindang'ın 85. Kolordusunun 110. Tümeninin Komutanı Liao Yunçu, Huay-Hay harekâtının ikinci aşamasında, 27 Kasım 1948'de Anhuy Eyaleti'ndeki Susien'in güneybatısında, Loci'de Guomindang'a karşı ayaklanarak toplam 5 500 askerden oluşan tümen karargâhu ve tani mevcutlu iki alayla birlikte Halk Kurtuluş Ordusu'na katıldı. Guomindang'ın 44. Kolordusuna bağlı 150. Tümenin Komutanı Çao Biguang, Huay-Hay harekâtının birinci aşamasında, 18 Kasım 1948'de, Ciangsu Eyaleti'ndeki Suçov'un doğusunda bulunan Niençuang kesiminde arta kalan 2 bin askeri ile birlikte Halk Kurtuluş Ordusu saflarına geçti. Guomindang'ın 85. Kolordusuna bağlı 23. Tümen Komutanı Huang Zehua, Anhuy Eyaleti'nde Mençeng'in kuzeydoğusundaki Şuangduyçi'de Huay-Hay harekâtının ikinci aşamasında, 1948 Aralık'ta, tümen karargâhu ve iki alaydan arta kalanlarla birlikte Halk Kurtuluş Ordusu saflarına geçti.
2. Çangçun, 1947 kışından beri Kuzeydoğu Halk Kurtuluş Ordusu tarafından kuşatılmış bulunuyordu. Cinçov'un ordumuz tarafından ele geçirilmesi üzerine, Kuzeydoğudaki bütün düşman birlikleri sallantılı bir durundayken, Çangçun'daki Guomindang komutanı ve Guomindang'ın kuzeydoğu «Eşkıyaları Batırma» Karargâhu Başkomutan Yardımcısı Çeng Dungguo, 1. Orduya bağlı askerler ve yeni 7. Kolorduya bağlı subay ve erlerle birlikte 19 Ekim 1948'de teslim oldu.

Liangçeng ve tümen komutanları Çao Biguang ve Huang Zehua'nın tutumunu örnek alarak askerlerinize derhal silahlarını bırakmalarını ve direnmekten vazgeçmelerini emretmelisiniz. Siz yüksek rütbeli subayların ve tüm subay ve erlerin hayatını ve güvenliğini ordumuz güvence altına alacaktır. Tek çıkar yolunuz budur. Bunun üzerinde düşünün! Doğru yolun bu olduğuna karar verirseniz, böyle davranın. Gene de bir kere daha savaşmak isterseniz biz hazırız; ama yok olmaktan kurtulamayacağınızı bilin.³

Merkezi Ovalar
Halk Kurtuluş Ordusu Karargâhı

Doğu Çin
Halk Kurtuluş Ordusu Karargâhı

3. Guomindang'ın Suçov «Eşkıyaları Bastırma» Karargâhı Başkomutan Yardımcısı Du Yuming, Guomindang 2. Ordu Komutanı Çin Çingçuan ve Guomindang 13. Ordu Komutanı Li Mi, bu mesajı aldıktan sonra da ümitsiz bir şekilde direnmeye devam ettiler ve bunun sonucunda bütün askerleri ordumuzun güçlü saldırısıyla yok edildi. Du Yuming esir alındı, Çiu Çingçuan öldürüldü ve yalnızca Li Mi kaçmayı başardı.

DEVİRİMİ SONUNA KADAR SÜRDÜRELİM*

30 Aralık 1948

Çin halkı büyük Kurtuluş Savaşı'nda kesin zafere ulaşacaktır. Bu sonuçtan artık düşmanınızın bile kuşkusu yoktur.

Savaş zorlu bir yol izledi. Karşıdevrimci savaşı başlattığında gerici Guomindang hükümeti, Halk Kurtuluş Ordusu'nun aşağı yukarı üç buçuk katı askere sahipti. Guomindang ordusunun donatım, insan gücü ve malzeme kaynakları Halk Kurtuluş Ordusu'ndan kat kat üstündü; Halk Kurtuluş Ordusu'nda bulunmayan modern sanayi kuruluşlarına ve modern ulaşım araçlarına sahipti. ABD emperyalizminden büyük çapta askeri ve ekonamik yardım almış ve uzun bir zaman hazırlık yapmıştı. Bu nedenle, savaşın ilk yılında (Temmuz 1946-Haziran 1947) Guomindang taarruz durumunda, Halk Kurtuluş Ordusu ise savunma durumundaydı. 1946 yılında Guomindang Kuzeydoğuda Şenyang'ı, Siping'i, Çangçun'u, Cilin'i, Andung'u ve diğer şehirleri ve Liaoning, Liaobey ve Andung eyaletlerinin büyük bir bölümünü¹; Sarı Irmağın güneyinde Huayyin ve Hoze şehirlerini ve Hubey-Henan-Anhuy, Ciangsu-Anhuy, Henan-Anhuy-Ciangsu ve Güneybatı Şandong Kurtarılmış Bölgelerinin büyük bir bölümünü; Çin Seddi'nin kuzeyinde ise Çengde, Cining ve Çangciaku şehirlerini ve Cehol, Suyyu-

* 1949'un bu Yeni Yıl mesajı, Mao Zedung yoldaş tarafından *Yeni Çin Haber Ajansı* için yazılmıştır.

1. Japonların 1945'te teslim olmasından sonra, Guomindang hükümeti, üç kuzeydoğu eyaleti olan Liaoning, Cilin ve Heylungciang'ı Liaoning, Liaobey, Andung, Cilin, Heiciang, Sungciang, Heylungciang, Nunciang ve Singan diye dokuz eyalete ayırdı. 1949'da Kuzeydoğu Yönetim Komisyonumuz bu bölgeyi Liaodung, Liaosi, Cilin Heylungciang ve Sungciang diye yeniden beş eyalete ayırdı. Cehol'le birlikte bu eyaletlere daha sonraları altı kuzeydoğu eyaleti denildi. 1954 yılında, Merkezi Halk Hükümeti Konseyi Liaodung ve Liaosi eyaletlerini tek bir Liaoning eyaleti olarak ve Sungciang ve Heylungciang eyaletlerini de tek bir Heylungciang eyaleti olarak birleştirdi; Cilin ise olduğu gibi kaldı. 1955 yılında Cehol eyaleti kaldırıldı ve daha önce bu eyaletin sınırları içinde kalan bölge bölündü ve Hebey ve Liaoning eyaletlerine ve İç Moğolistan Özerk Bölgesine dahil edildi.

an ve Cahar eyaletlerinin büyük bir bölümünü işgal etti. Guomindang, büyük bir fatih gibi şişinip böbürleniyordu. Halk Kurtuluş Ordusu, esas olarak toprakları elde tutmaktansa Guomindang'ın etkin gücünü yok etmeyi hedef alan doğru bir strateji benimsedi ve her ay Guomindang'ın düzenli birliklerinden ortalama sekiz kadar tugayı (bugünün sekiz tümenine eşit) yok etti. Bunun sonucunda, Guomindang topyekûn taarruz planından vazgeçmek ve 1947 yılının ilk yarısında saldırısının ana hedeflerini güney cephesinin iki kanadıyla, yani Şantung ve kuzey Şensi'yle sınırlamak zorunda kaldı. İkinci yıl (Temmuz 1947-Haziran 1948), savaşta köklü bir değişiklik meydana geldi. Guomindang'ın çok sayıda düzenli birliğini yok eden Halk Kurtuluş Ordusu güney ve kuzey cephelerinde savunma durumundan taarruz durumuna geçerken, Guomindang taarruz durumundan savunma durumuna geçmek zorunda kaldı. Halk Kurtuluş Ordusu Kuzeydoğu Çin, Şantung ve kuzey Şensi'deki kaybedilmiş toprakların büyük bir bölümünü geri almakla kalmadı, aynı zamanda savaş cephesini Yangze ve Veyşuy İrmaklarının kuzeyinde kalan Guomindang bölgelerinin içlerine kadar genişletti. Dahası, ordumuz, Şiciaçuang, Yunçeng, Siping, Loyang, Yiçuan, Baoci, Veysien, Linfen ve Kayfeng'e saldırıp buraları ele geçirirken, güçlü müstahkem mevkilere hücum etme taktiğini ustaca kullandı.² Halk Kurtuluş Ordusu kendi topçu ve istihkam bir-

2. Bu kilit mevkiilerin ele geçirilme tarihleri şöyleydi: Şiciaçuang 12 Kasım 1947'de; Yunçeng 28 Aralık 1947'de; Siping 13 Mart 1948'de; Loyang ilkönce 14 Mart 1948'de, daha sonra 5 Nisan 1948'de; Yiçuan 3 Mart 1948'de; Baoci 26 Nisan 1948'de; Veysien 27 Nisan 1948'de; Linfen 17 Mayıs 1948'de ve Kayfeng 22 Haziran 1948'de. Bu şehirlerin hepsi de koruganlarla tahkim edilmişti ve bazılarının çevresinde yüksek ve kalın surlar vardı. Bu şehirlerin çevresinde aynı zamanda sıra sıra kazılmış siperler, dikenli tel engellerini de içeren yedek savunma hatları da vardı. O sırada ordumuzun uçak ve tankı yoktu; topları ise ya hiç yoktu ya da pek azdı. Ordumuz, bu şehirlere saldırıp onları ele geçirirken, güçlü müstahkem mevkiileri ele geçirme konusunda bir dizi taktik öğrendi. Bu taktikler şunlardı:

- (1) Birbiri ardı sıra tahrip — düşmanın farklı savunma tesislerini art arda tahrip etmek üzere patlayıcı madde kullanmak;
- (2) Tünel harekâtları — gizlice düşmanın koruganlarına ve şehir sularına giden ve bunların altından geçen tünelleri kazmak ve sonra da bunları patlayıcı maddelerle havaya uçurup ardından ani hücumlarda bulunmak;
- (3) Yaklaşma siperi harekâtları — düşmanın müstahkem mevkiilerine doğru siperler kazmak, sonra da ani hücumlarda bulunmak üzere gizlenerek yaklaşmak;
- (4) Patlayıcı madde atıcıları — düşmanın savunma mevzilerini yıkmak üzere roketatarlarla ya da havan toplarıyla patlayıcı maddeler atmak;
- (5) «Keskin bıçak» taktiği — insangücünü ve ateşgücünü bir araya toplayarak, düşmanın kuvvetlerini yarmak ve ikiye bölmek.

liklerini kurdu. Unutmayın ki, Halk Kurtuluş Ordusu'nun ne uçağı, ne de tankı vardı; ama Guomindang ordusununkinden daha üstün bir topçu ve istihkâm birliğı kurar kurmaz, uçaklarıyla ve tanklarıyla Guomindang'ın tüm savunma sistemi son derece güçsüz kaldı. Halk Kurtuluş Ordusu daha o' sıralar sadece hareketli savaş değil, aynı zamanda mevzi savaşı da verebilecek duruma gelmişti. Savaşın üçüncü yılının ilk yarısında (Temmuz-Aralık 1948) başka bir köklü değışiklik daha meydana geldi. Bu kadar zamandır düşmandan sayıca az olan Halk Kurtuluş Ordusu sayıca da üstünlük kazandı. Yalnızca Guomindang'ın sıkı bir şekilde tahkim edilmiş şehirlerini ele geçirmekle kalmadı, aynı zamanda Guomindang'ın güçlü hücum birliklerinden her seferinde yüz bin ya da birkaç yüz bin askeri kuşattı ve yok etti. Halk Kurtuluş Ordusu'nun Guomindang birliklerini yok edişı çok daha büyük bir hız kazandı. Yok etmiş olduğumuz tabur ya da daha üst düzeydeki Guomindang düzenli birliklerinin (isyan edip bizim tarafımıza geçmiş olan düşman birlikleri de dahil) sayısına ilişkin istatistiklere bakalım. İlk yıl, 46'sının tamamen yok edildiğı 97 tugay; ikinci yıl, 50'sinin tamamen yok edildiğı 94 tugay; üçüncü yılın ilk yarısında, henüz kesin olmayan rakamlara göre, 111'inin tamamen yok edildiğı 147 tümen.³ Bu altı ay içinde tamamen yok edilen düşman tümenlerinin sayısı, son iki yılın toplam sayısında on beş fazlaydı. Düşman cephesi bir bütün olarak tamamen dağılmıştır. Kuzeydoğudaki düşman birlikleri tamamen yok edilmiştir; Kuzey Çin'dekiler yakında tamamen yok edilecektir; Doğıu Çin ve Merkezi Ovalarda ise yalnızca birkaç düşman kuvveti kalmıştır. Guomindang'ın Yangze Irmağı'nın kuzeyinde kalan ana kuvvetlerinin imha edilmiş olması, yakında Yangze Irmağı'nı geçecek ve bütün Çin'i kurtarmak üzere güneye ilerleyecek olan Halk Kurtuluş Ordusu'nun işini büyük ölçüde kolaylaştırmaktadır. Çin halkı askeri cephede elde edilen zaferin yanı sıra, siyasi ve ekonomik cephelerde de muazzam zaferler kazanmıştır. Bu nedenle, bütün emperyalist basın da dahil olmak üzere dünya kamuoyu, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nın ülke çapında zafere ulaştığından artık en küçük bir kuşku duymamak-

3. Burada sözü edilen tugaylar, Guomindang ordusunun yeniden örgütlenmesinden sonra tugay olarak düzenlenen birliklerdi; tümenler ise, yeniden örgütlenmeden önceki tümenlerdi (pratikte yeniden örgütlenen tugaylardan bir farkları yoktu).

ladır.

Düşman kendiliğinden yok olup gidecek değildir. Ne Çin gerici-leri, ne de ABD emperyalizminin Çin'deki saldırgan güçleri tarih sahne-sinden kendi istekleriyle çekilmeyeceklerdir. Çin Halk Kurtuluş Sava-şının ülke çapında zafcrinin artık yalnızca askeri mücadeleyle önlen-meyeceğini gördükleri içindir ki, siyasi mücadeye her geçen gün daha fazla ağırlık vermektedirler. Çin gericileri ve ABD saldırganları bir yandan bugünkü Guomindang hükümetini kendi «barış» tertipleri için kullanmakta; öte yandan da hem kendileriyle, hem de devrimci kamp-la ilişkisi olan bazı kimseleri kullanmayı, onları kumazca davranarak devrimci kampa sızmaya çalışmaya ve devrimci kamp içinde sözüm ona bir muhalefet hizbi oluşturmaya teşvik etmeyi ve kışkırtmayı ta-sarlamaktadırlar. Amaçları, gerici kuvvetleri korumak ve devrimci kuvvetleri zayıflatmaktır. Güvenilir haberlere göre, ABD hükümeti bu tertip üzerinde karara varmış ve onu Çin'de uygulamaya başlamıştır. ABD hükümeti, Guomindang'ın karşıdevrimci savaşını sadece destek-lemekle yetinme siyasetini bırakmış ve şu iki mücadele biçimini kap-sayan bir siyaset benimsemiştir:

1. Yangze Irmağı'nın güneyinde ve uzak sınır eyaletlerinde Halk Kurtuluş Ordusu'na karşı direnmeyi sürdürmek üzere Guomin-dang'ın silahlı kuvvetlerinin ve sözüm ona yerel kuvvetlerinin kalıntılarını örgütlemek.
2. Devrimi bulunduğu yerde elden geldiğince durdurmaya ya da eğer devrim ilerleyecekse onu yumuşatmaya ve emperyalistlerin ve onların uşaklarının çıkarlarına çok fazla zarar vermesini önle-meye çalışmak üzere devrimci kamp içinde bir muhalefet hizbi örgütlemek.

İngiliz ve Fransız emperyalistleri ABD'nin bu siyasetini destekle-mektedir. Birçok kimse bu durumu henüz açık seçik görememektedir, ama herhalde yakında görecektir.

Bugün Çin halkının, bütün demokratik partilerin ve bütün halk ör-gütlerinin önündeki sorun, devrimin sonuna kadar sürdürülmesi mi, yoksa yan yolda bırakılması mı gerektiği sorunudur. Eğer devrim so-

nuna kadar sürdürülecekse, bütün gerici güçleri kararlılıkla, sonuna kadar, toptan ve bütünüyle yok etmek üzere devrimci yöntemi kullanmalıyız; emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat-kapitalizmi yıkmakta sebat etmeliyiz; Guomindang'ın gerici yönetimini ülke çapında alaşağı etmeli ve proletarya önderliğinde bir demokratik halk diktatörlüğü olan ve ana gövdesini işçi-köylü ittifakının oluşturduğu bir cumhuriyet kurmalıyız. Böylelikle, Çin milleti zalimden tamamen kurtulacak; ülke bir yarısömürge olmaktan çıkarılıp gerçekten bağımsız bir devlete dönüştürülecek; Çin halkı hem feodal tahakkümü, hem de bürokrat-sermayenin (Çin tekelci sermayesinin) tahakkümünü sonsuza dek yıkarak tam anlamıyla kurtulacak ve böylece birlik, demokrasi ve barışa kavuşacak; Çin'i bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp bir sanayi ülkesine dönüştürmenin önkoşullarını yaratacak ve insanın insan tarafından sömürüldüğü bir toplum olmaktan çıkıp sosyalist bir toplum haline gelmesini mümkün kılacaktır. Eğer devrim yarı yolda terk edilirse, halkın iradesine karşı çıkılmış, yabancı saldırganların ve Çin gericilerinin iradesine boyun eğilmiş ve bir gün aniden devrimin üzerine atılıp onu boğmak ve bütün ülkeyi yeniden karanlığa gömmek üzere yaralarını sarması için Guomindang'a fırsat verilmiş olacaktır. İşte sorun, bugün bu kadar açık seçiktir. Bu iki yoldan hangisi seçilmelidir? Çin'deki demokratik partiler ve bütün halk örgütleri bu soru üzerinde düşünmeli, yollarını seçmeli ve tutumlarını açıklığa kavuşturmalıdırlar. Çin'deki demokratik partiler ile halk örgütlerinin yarı yolda birbirlerinden ayrılmaksızın içtenlikle işbirliği yapıp yapamamaları, bu konuda anlaşıp anlaşamamalarına ve Çin halkının ortak düşmanını bozguna uğratmak üzere hep birlikte harekete geçip geçememelerine bağlıdır. Burada gerekli olan, herhangi bir «muhalefet hizbi» kurmak ya da herhangi bir «orta yol»⁴ izlemek değil, beraberlik ve işbirliğidir.

12 Nisan 1927'deki karşıdevrimci hükümet darbesinden⁵ bugüne kadarki yirmi yılı aşkın uzun dönem boyunca, başlarında Çan Kayşek ve avanesinin bulunduğu Çin gericileri, gözlerini kırpmadan halkı boğazlayan eli kanlı bir zalimler çetesi olduklarını yeterince ortaya koy-

4. «Orta yola» aynı zamanda «üçüncü yol» da deniyordu. Bkz. bu ciltte «Şimdiki Durum ve Görevlerimiz», Not 9, s. 151.

5. Bkz. bu ciltte «Japonya'ya Karşı Direnme Savaşında Zaferden Sonraki Durum ve Siyasetimiz», Not 8, s. 15.

mamışlar mıdır? Bir profesyonel hainler çetesi ve emperyalizmin uşakları olduklarını yeterince ortaya koymamışlar mıdır? Herkes bir kere daha düşünsün! Aralık 1936'daki Sian Olayı'ndan, 1945 Ekim'indeki Çungking görüşmelerinden ve Ocak 1946'daki Siyasi Danışma Konferansı'ndan bu yana Çin halkı, bu haydut çetesiyle iç barışa varma umuduyla bunlara karşı ne kadar cömert davranmıştır! Ama acaba bu iyi niyet onların sınıf niteliğini zerre kadar değiştirmiş midir? Geçmişlerine bakıldığında, bu haydutlardan bir teki bile ABD emperyalizminden ayrı düşünülemez. Bunlar, sırtlarını ABD emperyalizmine dayayarak, 475 milyon yurttaşımızı eşi görülmemiş vahşilikte, dev bir iç savaşın içine atmışlar ve kadın-erkek, genç-ihliyar milyonlarca ve milyonlarca insanı hepsi de ABD emperyalizmi tarafından sağlanan bombardıman ve avcı uçaklarıyla, toplarla, tanklarla, roketatarlarla, otomatik tüfeklerle, gaz bombalarıyla, gazlı mermilerle ve diğer silahlarla katletmişlerdir. ABD emperyalizmi de, bu canilere dayanarak, Çin'in kendi toprakları, karasuları ve semaları üzerindeki ege-menlik haklarını gasp etmiş, Çin'in akarsuları üzerinde seyrüsefer hakları ve özel ticari ayrıcalıklar, Çin'in iç ve dışışlerinde özel ayrıcalıklar ve hatta hiçbir cezaya çarptırılmaksızın adam öldürme, adam dövme, adam ezme ve kadınların ırzına geçme ayrıcalığını elde etmiştir. Böylesine uzun ve kanlı bir savaş vermek zorunda bırakılan Çin halkının bu en zalim düşmanlara sevgi ve şevkat göstermesi ve onları tamamen yok etmemesi ya da ülkeden kovmaması gerektiği hâlâ nasıl söylenebilir? Çin, ancak Çin gericilerini tamamen yok ederek ve ABD emperyalizminin saldırgan kuvvetlerini ülkeden kovarak bağımsızlık, demokrasi ve barışa kavuşabilir. Bu gerçek artık yeterince açık değil mi?

Asıl dikkat çekici olan, Çin halkının düşmanlarının ansızın zarar-sız ve acınacak bir görünüme bürünmek için ellerinden geleni yapmaya başlamalarıdır (okurlar, bunların ileride gene acınacak bir görünüme bürünmeye çalışacaklarını lütfen akıldan çıkarmasınlar). Şimdi Guomindang'ın Yürütme Meclisinin başkanlığına getirilmiş olan Sun Fo geçen yılın Haziran'ında «ancak askeri bakımdan sonuna kadar savaşukları takdirde en sonunda bir anlaşmanın yapılacağını» belirtmemiş miydi? Ama bu kez, işbaşına gelir gelmez, hemence-

cik «şerefli bir barış»tan söz etti ve «Hükümetin barış için çaba harcadığını ve savaşa sırf barış gerçekleştirilemediği için başvurduğunu, ama savaşın nihai amacının gene de barışı sağlamak olduğunu» söyledi. Hemen ardından, 21 Aralık'ta, Şanghay'dan geçilen bir *United Press* haberinde, Sun Fo'nun açıklamasının ABD resmi çevrelerinde ve Guomindanglı liberaller arasında geniş çapta destek bulacağı belirtildi. Şimdi ABD görevlileri, Çin'de bir «barış»la yakından ilgilenmekle kalmamakta, aynı zamanda Sovyetler Birliği, Birleşik Amerika ve İngiltere Dışişleri Bakanları'nın 1945 Aralık ayında Moskova Konferansı'ndan bu yana «Çin'in içişlerine karışmama siyaseti»ne bağlı kaldıklarını tekrar tekrar belirtmektedirler. «Centilmenler ülkesi»nin bu saygıdeğer kişilerine karşı nasıl davranacağız? Bu duruma çok uygun düşen eski bir Yunan masalı vardır. Bir kış günü, rençberin biri soğuktan donmuş bir yılan bulmuş. Yılanın haline çok üzülen rençber onu alıp koynuna sokmuş. Yılan rençberin sıcaklığıyla kendine gelmiş, doğal içgüdüleri yeniden canlanmış ve kurtarıcısını ölümcül bir biçimde sokuvermiş. Rençber son nefesini verirken şöyle demiş: «Kötü bir yaratığa acıdığım için, hak ettim bunu.»⁶ Zehirli yılanların yabancı olanı da, Çinli olanı da, Çin halkının bu masaldaki rençber gibi öleceğini, Çin Komünist Partisi'nin ve Çin'deki bütün devrimci demokratların da o rençber gibi davranıp kendilerini bağışlayacaklarını sanmaktadırlar. Ama Çin halkı, Çin Komünist Partisi ve Çin'deki gerçek devrimci demokratlar, rençberin son nefesini verirken söylediği sözleri biliyorlar ve hiçbir zaman da unutmayacaklar. Ayrıca, zehirli dişlerini gösteren ya da güzel bir kız kılığına giren ve Çin'in büyük bir bölümünü kaplayan bu irili ufaklı, akli karalı yılanlar, kışın yaklaşmakta olduğunu hissetmeye başladıkları halde, henüz soğuktan donmuş değildirler.

Çin halkı, bu alçak yılanlara asla acımayacaktır ve içtenlikle inanmaktadır ki, bu alçaklara acınması gerektiğini ve bunun dışında bir tutumun Çin'in geleneklerine ters düşeceğini, alicenaplığa sığınmayacağını vb. ikiyüzlü bir biçimde söyleyenler kendisinin gerçek dostu değildir. Alçak yılanlara neden acıyalım? Bu alçaklara acınması gerektiğini söyleyen tek bir işçi, tek bir köylü, tek bir asker gördünüz mü? Doğru,

6. *Ezop Masalları'nda «İyiliğe Kem'lik»*

Çin halkına, Birleşik Amerika ve Guomindang tarafından önerilen «barış»ı kabul etmesini, yani bu hazinelerin yok olmaması için emperyalizmin, feodalizmin ve bürokratikapitalizmin kalıntılarını kutsallaştırmasını ve bunlara tapmasını öğütleyen «Guomindanglı liberaller» ve Guomindanglı olmayan «liberaller» vardır. Ama bunlar, kesinlikle işçiler, köylüler ya da askerler olmadıkları gibi, işçilerin, köylülerin ve askerlerin dostları da değildirler.

Biz, Çin halkının devrimci kampının genişletilmesi ve bugünkü aşamada devrimci davaya katılmak isteyen herkesi kucaklaması gerektiğini savunuyoruz. Çin halkının devriminin bir ana kuvvete ve aynı zamanda müttefiklere ihtiyacı vardır; çünkü müttefikleri olmayan bir ordu, düşmanı yenilgiye uğratamaz. Devrimin yükselmekte olduğu şu sıralarda Çin halkının dostlara ihtiyacı vardır ve dostlarını hatırlamalı ve unutmamalıdır. Çin'de hiç kuşkusuz halkın devrimci davasına sadık, halkın çıkarlarını korumaya çalışan ve düşmanın çıkarlarının korunmasına karşı çıkan birçok dost vardır ve hiç kuşkusuz bu dostların hiçbiri unutulmamalı ya da bunların hiçbirine soğuk davranılmamalıdır. Biz, aynı zamanda, Çin halkının devrimci kampını sağlamlaştırmamız ve kötü unsurların sızmasını ya da yanlış görüşlerin hâkim olmasını önlememiz gerektiğini savunuyoruz. Devrimin yükselmekte olduğu şu sıralarda, Çin halkı hem dostlarını unutmamalı, hem de düşmanlarını ve düşmanlarının dostlarını da akıldan çıkarmamalıdır. Yukarıda da söylediğimiz gibi, düşman «barış» yöntemini ve kendi durumunu korumak ve güçlendirmek üzere devrimci kampa sızma yöntemini kurnazca kullandığına ve buna karşılık halkın temel çıkarları bütün gerici kuvvetlerin tamamen yok edilmesini ve ABD emperyalizminin saldırgan kuvvetlerinin Çin'den kavulmasını gerektirdiğine göre, halka düşmana acımasını ve gerici kuvvetleri korumasını öğütleyenler halkın dostları değil, düşmanın dostlarıdır.

Çin devriminin kabaran dalgası, bütün toplumsal kesimleri tutumlarını belirlemeye zorlamaktadır. Çin'deki sınıf güçleri dengesinde yeni bir değişiklik meydana gelmektedir. Yığınlarla insan, Guomindang'ın etkisini ve denetimini kırmakta ve devrimci kampın saflarına geçmektedir; Çin gericileri ise tam bir çaresizliğe düşmüş, tecrit ol-

muş ve terk edilmiştir. Halk Kurtuluş Savaşı nihai zafere yaklaştıkça, bütün devrimciler ve halkın bütün dostları daha da sağlam bir şekilde birleşecekler ve Çin Komünist Partisi'nin önderliğinde, gerici kuvvetlerin tamamen yok edilmesini ve devrimci kuvvetlerin ülke çapında bir demokratik halk cumhuriyeti kuruluncaya ve birlik ve demokrasi temelinde bir barış sağlanuncaya kadar sıkı bir şekilde geliştirilmesini kararlılıkla talep edeceklerdir. ABD emperyalistleri, Çin gericileri ve onların dostları ise tam tersine, sağlam bir şekilde birleşebilecek durumda değildirler ve sonu gelmeyen hırgürlerin, karşılıklı karalamaların, iftiraların ve ihanetlerin, içinde kaybolacaklardır. Ama gene de bir noktada, yani devrimci kuvvetleri zayıflatmak ve gerici kuvvetleri korumak için her yola başvurmada elbirliği edeceklerdir. Gizli ya da açık, dolaylı ya da dolaysız her yola başvuracaklardır. Ama şurası kesindir ki, siyasi tertipleri de tıpkı askeri saldırıları gibi yenilgiye uğrayacaktır. Zengin tecrübeler kazanmış olan Çin halkı ve onun genelkurmayı Çin Komünist Partisi hiç kuşkusuz düşmanın siyasi tertiplerini de tıpkı askeri saldırılarını olduğu gibi yerle bir edecek ve büyük Halk Kurtuluş Savaşı'nı sonuna kadar sürdürecektir.

1949 yılında Çin Halk Kurtuluş Ordusu, Yangze Irmağı'nın güneyine ilerleyecek ve 1948'dekinden de büyük zaferler elde edecektir.

1949 yılında, ekonomik cephede 1948'dekinden de büyük başarılar kazanacağız. Tarım ve sanayi üretimimiz eskisinden de yüksek bir düzeye erişecek ve demiryolu ve karayolu ulaşımı yeniden tamamen açılacaktır. Halk Kurtuluş Ordusu'nun ana kuvvetleri, yaptıkları harekâtlarda, gerilla alışkanlıklarının bazı kalıntılarını bırakacaklar ve düzenli ordu niteliklerini daha yüksek bir düzeye çıkaracaklardır.

1949 yılında, hiçbir gericinin katılmadığı ve halk devriminin görevlerini yerine getirmeyi amaçlayan Siyasi Danışma Konferansı toplanacak, Çin Halk Cumhuriyeti ilan edilecek ve Merkezi Cumhuriyet Hükümeti kurulacaktır. Bu hükümet, Çin Komünist Partisi önderliğinde bir demokratik koalisyon hükümeti olacak ve demokratik partileri ve halk örgütlerini temsil eden uygun kişiler de bu hükümete katılacaklardır.

Çin halkının, Çin Komünist Partisi'nin ve Çin'deki bütün demokra-

tik partiler ve halk örgütlerinin 1949 yılında gerçekleştirmeye çalışmaları gereken başlıca somut görevler bunlardır. Bütün güçlüklerle cesaretle göğüs gerecek ve bu görevleri yerine getirmek için tek bir vücut gibi birleşeceğiz.

Mücadelemizde, binlerce yıllık feodal tahakkümü ve yüz yıllık emperyalist tahakkümü sonsuza dek yerle bir edeceğiz. 1949 yılı, çok büyük önem taşıyan bir yıl olacaktır. Çabalarımızı bir kat daha artırmalıyız.

SAVAŞ SUÇLULARININ BARIŞ DİLEMESİ ÜZERİNE*

5 Ocak 1949

Çin gericiliğini ve Çin'deki ABD saldırı güçlerini koruyabilmek amacıyla, Çin'de savaşın başsuçlusunu ve Guomindang haydut çetesinin reisi Çan Kayşek yılbaşında barış çağrısında bulunan bir demeç yayınladı. Savaş suçlusunu Çan Kayşek şöyle diyor:

Barış görüşmelerinin ülkenin bağımsızlığına ve bütünlüğüne zarar vermemesi, tersine halkın yaralarının sarılmasına yardımcı olmasından; benim herhangi bir hareketimin kutsal anayasanın çiğnenmesine yol açmamasından ve böylece demokratik anayasal düzenin zarar görmemesinden; Çin Cumhuriyeti'nin yönetim biçiminin güvence altına alınmasından ve Çin Cumhuriyeti'nin hukuk düzeninin bozulmamasından; silahlı kuvvetlerin tümü ile korunmasından ve halkın özgürlüğünün ve bugünkü asgari geçim düzeyinin korunmasından başka hiçbir kişisel dileğim yoktur.

tek düşüncem barışın sağlanmasıdır; göreve devam etmem ya da çekilmem benim için önemli değildir, ne olursa olsun halkın ortak iradesine uyacağım.

Kimse, bu savaş suçlusunun barış dilemesinin gülünç olduğunu ve

* Bu, Guomindang'ın karşıdevrimci güçleri korumak için barış görüşmelerini kötüye kullanmasını teşhir etmek amacıyla ile Mao Zedung yoldaşın *Yeni Çin Haber Ajansı* için yazdığı bir dizi yorumun ilkidir. Dizideki diğer yorumlar arasında, «Tamamen Bölünmüş Gericiler Neden Hâlâ 'Genel Barış' Yaygaraları Koparıyorlar», «Guomindang Gericileri 'Barış Çağrısı'ndan Savaş Çağrısına Çark Ediyorlar», «Savaş Sorumluluğu Konusunda Guomindang'ın Farklı Cevapları Üzerine» ve «Nancing Hükümeti Nereye Gidiyor?» başlıklı olanlar da vardı.

böylesine bir barış çağrısının iğrenç bir şey olduğunu düşünmemelidir. Savaşın başsuçlusunun ve Guomindang haydut çetesi reisinin bizzat barış çağrısında bulunması ve böyle bir demeç yayınlamasının Çin halkı için belirli yararları olduğunu, çünkü halkın, Guomindang haydut çetesinin ve ABD emperyalistlerinin manevralarını görmesini sağladığı anlaşılmalıdır. Çünkü Çin halkı, bu vesileyle, son zamanlarda böylesine yaygarası yapılan «barış»ın Çan Kayşek katiller çetesinin ve efendileri ABD'nin acilen ihtiyaç duydukları şeyin ta kendisi olduğunu anlayabilir.

Çan Kayşek, çetesinin bütün manevrasını açığa vurmuştur. Bu manevranın ana noktaları şunlardır:

«Barış görüşmeleri ülkenin bağımsızlığına ve bütünlüğüne zarar vermemelidir» — önem sırasında bu nokta başta geliyor «Barış» iyidir, ancak dört büyük aile ile komprador ve toprak ağaları sınıflarının devletinin «bağımsızlık ve bütünlüğü»ne zarar verirse «barış», bin kere kötüdür. Çin-ABD Dostluk, Ticaret ve Denizcilik Anlaşması, Çin-ABD Hava Taşımacılığı Anlaşması¹ ve Çin-ABD İkili Anlaşması² kabilinden anlaşmalara ya da ABD'nin Çin'de kara, deniz ve hava kuvvetleri bulundurmamak, askeri üsler inşa etmek, madenleri işletmek ve ticareti tekelinde tutmak gibi ayrıcalıklarına zarar verirse; ya da Çin'in bir ABD sömürgesi olmasına engel olmaya kalkarsa, kısacası Çan Kayşek'in gerici devletinin «bağımsızlık ve bütünlüğü»nü koruyan bu gibi tedbirlerin herhangi birine zarar verirse «barış», kesinlikle ve baştan aşağı kötüdür.

1. Çan Kayşek hükümeti ile ABD emperyalizmi arasındaki «Çin-ABD Hava Taşımacılığı Anlaşması», 20 Aralık 1946'da imzalanmıştı. Bu anlaşma ile Çan Kayşek, Çin'in kendi hava sahası üzerindeki egemenliğini tümüyle ABD'ye satı. Anlaşma hükümlerine göre ABD uçaklarına Çin'in her yerinde uçuş, yükleme ve boşaltma yapma ve bir yerden başka bir yere gitme izni veriliyor ve ABD, ülkenin hava ulaştırmasını tekeline alıyordu. ABD uçaklarına ayrıca «Seyrüsefer dışı durma» izni, yani Çin'e askeri araçlarla inme izni de tanınıyordu.
2. «Çin-ABD İkili Anlaşması», 3 Temmuz 1948 tarihinde Çan Kayşek hükümeti ile ABD emperyalizminin temsilcileri arasında Nañcing'de imzalanan ve Çin-ABD İktisadi Yardım Anlaşması denilen anlaşmaydı. Bunun hükümetlerine göre, ABD emperyalizmi, Çan Kayşek hükümetinin mali ve iktisadi işlerini denetlemek konusunda en yüksek yetkiye sahip olacak, Çin'de doğrudan denetimi yürüten ABD personeline kendi makamları tarafından yargılanma yetkisi tanınacak. ABD emperyalizmi Çin'den ihtiyaç duyduğu her türlü stratejik maddeyi sağlayabilecek ve Çan Kayşek hükümeti bunların üretimini konusunda düzenli olarak bilgi verecekti. Bu anlaşmada Çan Kayşek hükümeti, ayrıca ABD mallarının Çin pazarlarını istila etmesi konusunda da güvence veriyordu.

«Halkın yaralarının sarılmasına yardımcı olmalıdır» — yani «barış, yenilgiye uğratılmış fakat henüz safdışı edilmemiş olan Çinli gericilerin yaralarının sarılmasına yardımcı olmalıdır ki, yaraları bir kere sarıldıktan sonra yeniden güçlenip devrim ateşini söndürebilsinler. «Barış» işte bunun içindir. Savaş, iki buçuk yıldan beri sürmektedir, «uşağın hizmet etmeye dermanı kalmamıştır» ve Amerikalılar öfkelidir. Ne kadar kısa olursa olsun bir dinlenme molası hiç yoktan iyidir.

«Benim herhangi bir hareketim kutsal anayasanın çiğnenmesine yol açmamalı ve böylece demokratik anayasal düzen zarar görmemeli, Çin Cumhuriyeti'nin yönetim biçimi güvence altına alınmalı ve Çin Cumhuriyeti'nin hukuk düzeni bozulmamalıdır» — bütün bunlar, Çin'in gerici sınıflarının ve gerici hükümetinin hâkim durumunu ve bu sınıfların ve hükümetlerinin «hukuk düzeni»nin «bozulmaması»nı güvence altına almak demektir. Bu «hukuk düzeni» hiç kuşkusuz «bozulmamalıdır». Çünkü bunun «bozulması» son derece tehlikeli olacaktır. Komprador ve toprak ağaları sınıflarının tümünün yok olması, Guomindang haydut çetesinin sonu ve büyük, orta ve küçük tüm savaş suçlularının tutuklanması ve cezalandırılması anlamına gelecektir.

«Silahlı kuvvetler kesin olarak korunmalıdır» — onlar komprador ve toprak ağası sınıflarının güvencesidirler ve milyonlarcası nefret edilen Halk Kurtuluş Ordusu tarafından safdışı edilmiş olmakla birlikte daha «korunması» ve üstelik «tümüyle» korunması gereken bir milyon bilmem kaç yüz bin asker vardır. Eğer bunlar «korunmakla» birlikte, bu «tümüyle» yapılmadığı takdirde komprador ve toprak ağası sınıfları sermayelerini kaybedecekler, «yasal düzen»leri «bozulacak», Guomindang haydut çetesi yok olacak, büyük, orta ve küçük savaş suçluları tutuklanıp cezalandırılacaklardır. Muhteşem Manzara Bahçesindeki Cia Baoyu'nun hayatının, gerdanlığındaki bir yeşim taşına bağlı olması³ gibi, Guomindang'ın hayatı da ordusuna bağlıdır; o halde nasıl olur da ordunun «korunması» ya da «korunmakla» birlikte, «tümüyle korunması» istenebilir?

3. Cia Baoyu, 18. yüzyılda yazılmış bir Çin romanı olan *Kırmızı Odanın Rüyası*'ndaki bir kahraman; Muhteşem Manzara Bahçesi de, onun ailesinin bahçesiydi. Cia Baoyu'nun ağzında bir yeşim taşıyla doğduğu söyleniyordu. Bu yeşim taşı, «hayatının kökü» idi ve sürekli olarak boynunda taşınması gerekiyordu. Ondan ayrılmamak zorundaydı. Kaybettiği takdirde aklını da kaybedecekti.

«Halkın özgürlüğü ve asgari geçim düzeyi korunmalıdır» — bu, Çin'in komprador ve toprak ağası sınıflarının, ülkenin tüm halkını ezme ve sömürme ve şimdiki gösterişli, lüks, gevşek ve aylak yaşantılarını sürdürme özgürlüklerini, Çin'in emekçi halkının ise ezilme ve sömürülme özgürlüğü ile çıplaklık ve açlık demek olan bugünkü geçim düzeylerini sürdürme özgürlüğünün korunması demektir. Barış çağrısı yapan savaş suçlularının nihai amaçları işte budur. Savaş suçluları ve onların ait oldukları sınıflar ezme ve sömürme özgürlüklerini ve gösterişli, lüks, gevşek ve aylak yaşantılarını sürdüremedikten sonra barışın ne yararı vardır? Bütün bunları koruyabilmek için de, elbet işçilerin, köylülerin, aydınların, hükümet memurlarının ve öğretmenlerin, şimdiki «özgürlüklerini ve asgari geçim düzeyleri»ni, çıplak ve aç yaşamlarını sürdürmeleri gerekir. Sevgili Cumhurbaşkanımız Çan, bu koşulu ileri sürer sürmez on milyonlarca işçi, zanaatkâr ve meslek sahibi, yüz milyonlarca köylü ve milyonlarca aydın, memur ve öğretmen birlik halinde alkış tutacak, secdeye varıp «Yaşasın Başkanımız» diye haykıracaklardır. Eğer Komünist Partisi, bu harika hayat tarzı ve geçim düzeyinin sürdürülmesini önlemek amacıyla hâlâ barışa yanaşmayacak olursa, o zaman ölümlerden ölüm beğenmesini gerektirecek bir suç işlemiş olacak ve «bütün sonuçlardan Komünist Partisi sorumlu tutulacaktır».

Ne var ki, savaş suçlusunun 1 Ocak tarihli barış dileyen demecindeki harika fikirler hazinesinin tümü bundan ibaret değildir. Çan Kayşek'in Yeni Yıl mesajında «Nancing-Şanghay kesiminde kesin sonuçlu bir muharebe» dediği şey de bu incilerden biridir. Böyle «kesin sonuçlu bir muharebe»yi kazanacak gücü nereden bulmuş? Çan Kayşek şöyle diyor: «Şurası anlaşılmalıdır ki, bugün askeri, siyasi, ekonomik ve bütün diğer alanlarda hükümetin gücü Komünist Partisi'ninkinden birkaç kat hatta onlarca kat daha büyüktür.» Maşallah, böyle muazzam bir güç karşısında insanın ödü patlamaz da ne olur? Siyasi ve ekonomik gücü bir kenara bırakıp yalnızca askeri gücü ele aldığımızda Halk Kurtuluş Ordusu'nun bugünkü gücünün 3 milyon askerden fazla olduğu, bunun iki misli «büyüğü»nün 6 milyondan fazla ve on misli «büyüğü»nün ise 30 milyonun üzerinde olduğu görülür. Hele «onlarca katı» derken hangi sayı kastediliyor acaba? Hadi diyelim ki yirmi katı olsun, bu da 60 milyondan fazla asker eder. Tevekkeli değil

Cumhurbaşkanı Çan «kesin sonuçlu muharebeyi kazanacaklarına inandığını» söylüyor. Peki, ama o halde neden barış için yalvar yakar oluyor? Kuşkusuz, artık savaşamayacak durumda olduğundan değil, çünkü eğer kullanmaya karar verseydi 60 milyon askerinin karşısında ne Komünist Partisi'nin, ne de dünyadaki herhangi bir partinin kurtulma şansı olabilir miydi? Hiç kuşkusuz hepsi yerlebir olurlardı. O halde açıktır ki, Çan Kayşek'in barış için yalvarmasının nedeni kuşkusuz «halkın can güvenliğini korumaktan» başka bir şey değildir.

Fakat her şey böyle tıkırında, hiçbir terslik olmadan mı gidiyor? Söylendiğine göre bir terslik varmış; neymiş bu terslik? Başkan Çan şöyle diyor:

Ne yazık ki hükümetimizde, fesat komünist propagandasından etkilenen ve dolayısıyla yalpalayan ve neredeyse kendilerine olan güvenlerini kaybetmiş kimseler bulunmaktadır. Komünistlerin manevi baskısı altında oldukları için sadece düşmanın gücünü görebiliyorlar; düşmanınkinden onlarca defa daha büyük olan kendi muazzam gücümüzü göremiyorlar.

Eh, her yıl beraberinde yeni haberler getirir; fakat bu yılın haberlerinin büyük bir özelliği var. 60 milyon subay ve ere sahip olan Guomindang'ın üyelerinin sadece 3 milyon askere sahip Halk Kurtuluş Ordusu'nu görüp de kendi 60 milyonluk ordularını görememeleri sizce özellik taşıyan bir haber değil midir?

«Böyle haberlerin hâlâ piyasası var mı?» ve «Bunları ciddiye almaya değer mi?» diye sorulabilir. Peyping şehri içinden alınan bilgilere göre, «Yeni yılın ilk gününde fiyatlar sabahleyin bir miktar düşmekle birlikte öğleden sonra yeniden yükselmeye başlamıştır». Ve bir yabancı haber ajansı, «Şanghay'ın Çan Kayşek'in Yeni Yıl mesajına tepkisinin soğuk» olduğunu bildirmektedir. Bu, savaş suçlusu Çan Kayşek'in hâlâ piyasasının olup olmadığı sorusuna cevap vermektedir. Çok önceden de söylediğimiz gibi Çan Kayşek ruhunu kaybetmiştir, bir cesetten ibarettir ve artık ona kimse inanmamaktadır.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BAŞKANI MAO ZEDUNG'UN ŞİMDİKİ DURUM ÜZERİNE AÇIKLAMASI

14 Ocak 1949

Gerici Nancing Guomindang hükümetinin, ABD emperyalistlerinin yardımıyla halkın iradesine karşı geldiği, ateşkes anlaşmasını ve Siyasi Danışma Konferansı kararlarını yırtıp attığı ve ülke çapında karşıdevrimci iç savaşı başlattığı 1946 Temmuz'undan bu yana iki buçuk yıl geçti. Savaşın bu iki buçuk yılı içinde gerici Nancing Guomindang hükümeti halkın iradesine karşı gelerek sahte bir Milli Meclis topladı, sahte bir anayasayı yürürlüğe koydu, sahte bir cumhurbaşkanı seçti ve sözüm ona «isyani bastırma seferberliğine» ilişkin sahte bir kararname çıkarttı. Bütün milli çıkarları ABD hükümetine sattı ve karşılığında milyarlarca ABD doları tutan krediler aldı. ABD donanmasını ve hava kuvvetlerini Çin'in topraklarını, karasularını ve semalarını işgal etmeye çağırdı. ABD hükümeti ile bir yığın ihanet anlaşması imzaladı ve ABD Askeri Danışma Grubunun Çin'in iç savaşına katılmasını kabul etti ve Çin halkını katletmek için ABD hükümetinden çok büyük sayıda uçak, tank, hafif ve ağır top, makineli tüfek, tüfek, bomba, mermi ve daha başka savaş malzemesi sağladı. Gerici Nancing Guomindang hükümeti, işte bu gerici iç ve dış ihanet siyasetlerine dayanarak milyonlarca askerine, Çin halkının Kurtarılmış Bölgeleri ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu üzerine amansız saldırılar başlatma emrini verdi. Doğu Çin'deki, Merkezi Ovalardaki, Kuzey Çin'deki kuzeybatıdaki ve kuzeydoğudaki bütün Halkın Kurtarılmış Bölgeleri, hiç istisnasız, Guomindang askerlerinin çizmeleri altında çiğnendi. Kurtarılmış Bölgelerdeki Yen-an, Çangciaku, Huayyin, Hoze, Daming, Linyi, Yentay, Çengde, Siping, Çangçun, Cilin ve Andung gibi başlıca şehir-

ler, zaman zaman bu eşkıyalar tarafından işgal edildi. Bunlar, gittikleri her yerde insanları katlettiler, kadınların ırzına geçtiler, yakıp yıktılar, yağmaladılar, yapmadıkları kalmadı. Yönetimi altındaki bölgelerde, gerici Nancing Guomindang hükümeti, tahıl vergisi, vergiler ve «ayaklanmaları ezmek ve eşkıyaları bastırmak» için angarya yollarıyla geniş halk kitlelerinin (işçiler, köylüler, askerler, aydınlar ve işadamları) kanını emmektedir. Gerici Nancing Guomindang hükümeti, halkı bütün özgürlük ve haklarından yoksun bırakmaktadır; bütün demokratik partileri ve halk örgütlerini ezmekte ve onlara yasal statü tanıtmamaktadır; öğrencilerin iç savaşa, açlığa ve zulme, ABD'nin Çin'in içişlerine karışmasına ve Japon saldırı güçlerini beslemesine karşı yürüttükleri haklı hareketlerini bastırmaktadır. Ülkeyi sahte milli para ve sahte yuan banknotlarına boğmakta, böylece halkın ekonomik hayatını yıkıma ve geniş kitleleri iflasa sürüklemektedir. Çeşitli el koyma yollarıyla ülkenin zenginliğinin çok büyük bir kısmını dört büyük aile olan Çan, Soong, Kung ve Çen ailelerinin başında bulunduğu bürokratik kapitalistlerin ellerinde toplamaktadır. Kısacası, gerici Nancing Guomindang hükümeti, gerici iç ve dış ihanet siyasetlerine dayanan bir iç savaşı yürüterek bütün ülkeyi sonsuz acılara boğmuştur ve bunun tüm sorumluluğu onun omuzlarındadır. Guomindang'ın tersine Çin Komünist Partisi, Japonya'nın teslim olmasından sonra Guomindang hükümetini iç savaşı önlemeye ve durdurmaya zorlamak ve iç barışı gerçekleştirmek için elinden geleni yapmıştır. Bu siyaseti temel alan Çin Komünist Partisi, kararlılıkla mücadele etmiş ve bütün ülke halkının desteğini alarak ilkönce 1945 Ekim'inde Guomindang ile Komünist Partisi arasındaki Görüşmelerin Özetinin imzalanmasını sağlamıştır. Ocak 1946'da Parti, Guomindang'la yeniden bir ateşkes anlaşması imzalamış ve demokratik partilerle işbirliği yaparak Guomindang'ı Siyasi Danışma Konferansı ortak kararlarını kabul etmeye zorlamıştır. Çin Komünist Partisi, o günden bu yana demokratik partiler ve halk örgütleriyle birlikte anlaşmayı ve kararları vargüçüyle savunmaya çalışmıştır. Fakat ne yazık ki, gerici Guomindang hükümeti, iç barışın ve halkın demokratik haklarının savunulması için giriştiğimiz hiçbir eyleme en küçük bir saygı göstermemiştir. Tam tersine bizim bu eylemlerimiz

zaaf belirtileri olarak kabul edilmiş ve hiç dikkate alınmamıştır. Gerici Guomindang hükümeti, halka zorbalık edebileceğini, ateşkes anlaşması ve Siyasi Danışma Konferansı kararlarının istediği anda yırtılıp atılabileceğini, birkaç milyonluk ordusunun ülkenin her tarafını işgal edebileceğini, Halk Kurtuluş Ordusu'nun ise tek bir darbeye bile dayanamayacağını ve ABD hükümetinden sağladığı yardımın hiç kesilmeyeceğini sanmıştır. İşte bu yüzden gerici Guomindang hükümeti, bütün ülke halkının iradesini ayaklar altına alma ve karşıdevrimci savaşı başlatma cüretini göstermiştir. Bu koşullar altında Çin Komünist Partisi'nin, Guomindang hükümetinin gerici siyasetlerine kararlı bir şekilde karşı çıkmak ve ülkemizin bağımsızlığını ve halkın demokratik haklarını korumak için savaştan başka çaresi kalmamıştır. 1946 Temmuz'undan bu yana Çin Komünist Partisi, gerici Guomindang hükümetinin 4 300 000 askerinin saldırılarının geri püskürtülmesinde ve ardından da karşıtaarruza geçilerek Kurtarılmış Bölgelerin kaybedilmiş bütün topraklarının geri alınmasında ve Şiciaçuang, Loyang, Cinnan, Çengçov, Kayfeng, Şenyang, Suçov ve Tangşan gibi birçok büyük şehrin kurtarılmasında kahraman Halk Kurtuluş Ordusu'na önderlik etmiştir. Halk Kurtuluş Ordusu, eşi görülmemiş güçlüklerin üstesinden gelmiş, mevcudunu artırmış ve kendisini, ABD hükümetinin Guomindang hükümetine verdiği çok büyük miktarda silahla donatmıştır. İki buçuk yıl içinde gerici Guomindang hükümetinin başlıca askeri kuvvetlerini ve bütün seçkin tümenlerini safdışı bırakmıştır. Bugün Halk Kurtuluş Ordusu sayı, moral ve donatım bakımından gerici Guomindang hükümetinin arta kalan silahlı kuvvetlerinden üstün bir durumdadır. Çin halkı ancak şimdi rahat nefes almaya başlayabilir. Şimdiki durum, oldukça açıktır; Halk Kurtuluş Ordusu gerici Guomindang hükümetinin arta kalan güçlerine karşı birkaç güçlü saldırıda daha bulunduğu takdirde gerici Guomindang rejiminin tüm yapısı çökecek ve yok olacaktır. Bir iç savaş siyaseti uygulamış olan gerici Guomindang hükümeti, şimdi ektiğini biçmektedir, kitleler ayaklanmaktadır, en yakın takipçileri gemiyi terk etmektedir ve artık varlığını sürdürebilecek durumda değildir. Bu koşullarda, Guomindang hükümetinin arta kalan silahlı kuvvetlerini korumak ve devrimci güç-

leri yok etmek amacıyla yeni saldırılara girişmeden önce bir soluk alabilmek için Çin'de savaşın başsuçlusu, Guomindang haydut çetesinin elebaşısı ve Nancing hükümetinin sahte cumhurbaşkanı Çan Kayşek, bu yıl 1 Ocak'ta, Çin Komünist Partisi ile barış görüşmelerine oturmaya hazır olduğunu bildiren bir öneride bulunmuştur. Çin Komünist Partisi, bu öneriyi ikiyüzlü bir öneri olarak görmektedir. Çünkü, Çan Kayşek barış görüşmelerine temel olmak üzere, sahte anayasanın korunması, sahte «hukuk düzeni»nin korunması ve gericiğin silahlı kuvvetlerinin korunması gibi ülke halkının kabul edemeyeceği koşullar ileri sürmüştür. Bunlar barışın değil, savaşın sürdürülmesinin koşullarıdır. Son on gün içinde bütün ülke halkı iradesini açıkça belli etmiştir. Tüm ülke halkı barışın bir an önce gerçekleşmesini diliyor ama savaş suçlularının sözüm ona barışını ve onların gerici koşullarını kabul etmiyor. Halk Kurtuluş Ordusu, gerici Guomindang hükümetinin arta kalan silahlı kuvvetlerini oldukça kısa bir süre içinde tamamen safdışı bırakmak için gereken güce ve nedene fazlasıyla sahiptir ve buna olan güveni tamdır. Ama halkın iradesine dayanan Çin Komünist Partisi gene de savaşın sona ermesini çabuklaştırmak, gerçek barışı sağlamak ve halkın acılarını dindirmek için, gerici Nancing Guomindang hükümetiyle ya da Guomindang'ın herhangi bir yerel hükümeti ya da askeri grubuyla aşağıdaki koşullar temelinde barış görüşmelerine oturmaya hazır olduğunu ilan eder:

- (1) Savaş suçlularının cezalandırılması;
- (2) Sahte anayasanın kaldırılması;
- (3) Sahte «hukuk düzeninin» tasfiye edilmesi;
- (4) Bütün gerici birliklerin demokratik ilkeler temelinde yeniden örgütlenmesi;
- (5) Bürokrat-sermayeye el konulması;
- (6) Toprak sisteminin düzeltilmesi;
- (7) İhanet antlaşmalarının geçersiz sayılması;
- (8) Gerici unsurların katılmayacağı bir siyasi danışma konferansının toplanması ve gerici Nancing Guomindang hükümetinin ve bütün kademelerdeki alt hükümetlerinin yetkilerini

devralmak üzere demokratik bir koalisyon hükümetinin kurulması.¹

Çin Komünist Partisi, yukarıdaki koşulların bütün ülke halkının ortak iradesini yansıttığı ve ancak bu koşullara dayanan bir barışa, gerçekten demokratik bir barış denebileceği görüşündedir. Eğer gerici Guomintang hükümetindeki kimseler sahte, gerici bir barış değil de gerçekten demokratik bir barışın sağlanmasını istiyorlarsa, gerici koşullarından vazgeçmeli ve Çin Komünist Partisi tarafından barış görüşmelerine temel olmak üzere ileri sürülen sekiz koşulu kabul etmelidirler. Yoksa onların barış dediklerinin, bir sahtekârlıktan başka bir şey olmadığı ortaya çıkacaktır. Bütün ülke halkının ve bütün demokratik partiler ile halk örgütlerinin ayaklanarak sahte, gerici bir barışa karşı ve gerçekten demokratik bir barış için savaşıyorlar. Nancing Guomintang devlet mekanizmasında yer alan yurtseverler de, bu barış önerisini desteklemelidirler. Halk Kurtuluş Ordusu'ndaki komutan ve savaşçı yoldaşlar! Gerici Nancing Guomintang hükümeti gerçekten demokratik bir barışı kabul edinceye ve uygulamaya kadar savaş çabalarınızı asla gevşetmemelisiniz. Direnmeye cüret eden tüm gericiler kararlılıkla, kesinlikle sonuna kadar ve bütünüyle yok edilmelidir.

1. Mao Zedung yoldaş tarafından bu açıklamada barış için ileri sürülen sekiz koşul, 1949 Nisan'ında Çin Komünist Partisi heyeti ile Çang Çiçung'un başkanlığındaki Guomintang hükümeti heyeti arasında yapılan barış görüşmelerinin temelini oluşturdu. Bu görüşmeler sırasında hazırlanan İç Barış Anlaşması, sekiz barış koşulu ile ilgili olarak somut hükümler getiriyordu. Ayrıntılar için bkz. bu ciltte «Orduya Ülke Çapında İlerleme Emri», Not 1, s.366.

NANCİNG YÜRÜTME MECLİSİ'NİN KARARI ÜZERİNE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ SÖZCÜSÜNÜN YORUMU

21 Ocak 1949

Gerici Nancing Guomindang hükümetinin resmi haber ajansı olan *Merkezi Haber Ajansı*, 19 Ocak tarihli bir bülteninde, Yürütme Meclisinin aynı gün saat 9'da yapılan bir toplantıda, var olan durumu uzun uzadıya görüştüktan sonra aşağıdaki kararı aldığını bildirdi:

Tüm ülke halkının barışın bir an önce gerçekleştirilmesi isteğine uygun olarak Hükümet, ilkönce Çin Komünist Partisi ile birlikte, çarpışmalara derhal ve kayıtsız şartsız son verilmesini ve sonra da barış görüşmelerine katılmak üzere delegeler atama isteğinde olduğunu belirtir.

Çin Komünist Partisi sözcüsü şunu belirtir: Nancing Yürütme Meclisi'nin bu kararı, ne sahte Nancing Cumhurbaşkanı Çan Kayşek'in 1 Ocak tarihinde yayınladığı ve barış görüşmeleri yapılmasını öneren açıklamasından, ne de Çin Komünist Partisi Başkanı Mao Zedung'un 14 Ocak'ta yayınladığı ve barış görüşmeleri yapılmasını öneren açıklamasından söz etmemektedir. Bu iki açıklamadan hangisini desteklediğini ve hangisine karşı çıktığını da belirtmemekte, bunun yerine sanki gerek Guomindang gerekse Komünist Partisi 1 Ocak ve 14 Ocak'ta hiçbir öneride bulunmamışlar gibi kendisi bir öneri ileri sürmektedir: bu kesinlikle anlaşılabilir bir şeydir. Aslında Nancing Yürütme Meclisi, Çin Komünist Partisi'nin 14 Ocak tarihli önerisini tamamen göz ardı etmekte kalmamış, aynı zamanda, 1 Ocak'ta sahte Cumhurbaşkanı Çan Kayşek tarafından ileri sürülen öneriyi de tamamen reddetmiştir. Çan Kayşek 1 Ocak tarihli önerisinde şöyle demişti:

Komünist Partisi, barış için içten bir istek gösterir göstermez ve bunun kesin kanıtlarını ortaya koyar koymaz, Hükümet bunu hiç kuşkusuz tam bir içtenlikle karşılayacak ve çarpışmalara son vermek ve barışı geri getirmek için alınacak somut önlemleri görüşmeye hazır olacaktır.

Şimdi on dokuz gün sonra bu aynı hükümetin bir organı, yani Nancing hükümetinin «Yürütme Meclisi», o hükümetin «cumhurbaşkanı» tarafından yapılan açıklamayı reddediyor ve hükümetin «hiç kuşkusuz», «Komünist Partisi'ni tam bir içtenlikle karşılayacağını ve çarpışmalara son vermek ve barışı geri getirmek için alınacak somut önlemleri görüşmeye hazır olacağını» belirteceği yerde, «ilkönce çarpışmalara derhal ve kayıtsız şartsız son verilmesinden ve sonra da barış görüşmelerine katılmak üzere delegeler atama isteğinden» söz ediyor. Nancing «Yürütme Meclisi»ndeki beylere sormak isteriz: Bütün bunlardan sonra hangi öneri geçerlidir? Sizininki mi, yoksa "Cumhurbaşkanı'nızıninki mi? «Cumhurbaşkanı'nız», «çarpışmalara son verilmesini ve barışın geri getirilmesini» tek ve aynı şey olarak görüyor ve bunu Çin Komünist Partisi ile birlikte yapmak üzere alınacak somut önlemleri tartışmak için içten ve istekli olduğunu belirtiyordu. Siz ise savaş ve barışı birbirinden kesinlikle koparıyor ve çarpışmalara son verilmesi için alınacak somut önlemleri bizimle görüşecek delegeleri atamakta isteksiz davranıyor ve en olmadık hayallere kapılarak «ilkönce, çarpışmalara derhal ve kayıtsız şartsız son verilmesini» ve ancak ondan sonra «barış görüşmelerine katılmak» üzere delege atamayı öneriyorsunuz. Hangi öneri doğrudur, sizininki mi, yoksa «cumhurbaşkanı'nızıninki mi? Biz, Nancing'deki sahte Yürütme Meclisi'nin yetkilerini aştığı kanısındayız, sahte cumhurbaşkanının önerisini bir tarafa atmaya ve keyfî bir şekilde yeni bir öneride bulunmaya hakkı yoktur. Biz bu öneriyi mantıksız buluyoruz. Bu kadar büyük çapta, uzun süreli ve amansız bir savaş verdikten sonra, her iki tarafın da doğal olarak temel barış koşullarını görüşmek üzere delegeler ataması ve her iki tarafın da kabul edebileceği bir ateşkes anlaşması hazırlaması gerekir; savaş ancak böyle durdurulabilir. Bunu sadece halk istemiyor; Guomindang tarafından da birçok kimse isteklerinin bu yönde olduğunu ifade

etmişlerdir. Eğer Nancing Yürütme Meclisi'nin tamamen temelsiz «kararı» uygulanır ve Guomindang ilkönce çarpışmalara son verilmeden barış görüşmelerine girişmeye yanaşmazsa, o zaman barış için duyduğu içten istek nerede kalır? Nancing Yürütme Meclisi'nin «kararı» benimsenmiştir, çarpışmalara son verilmedikçe barış görüşmelerine girişilemeyecektir ve bundan böyle barışa giden yol tamamen kapanmıştır; eğer görüşmeler olacaksa, yapılacak tek şey, bu tamamıyla temelsiz «karar» iptal etmektir. Ya biri, ya diğeri. Eğer Nancing Yürütme Meclisi, kendi kararını iptal etmeye yanaşmazsa, bu, sadece Gerici Nancing Guomindang hükümetinin karşı tarafla barış görüşmeleri yapmak için içten bir istek duymadığını gösterecektir. Herkes, eğer Nancing samimiyse, o halde neden somut barış koşullarını görüşmeye yanaşmıyor diye soracaktır. Nancing'in barış önerisinin ikiyüzlü olduğu konusunda vardığınız sonuç doğrulanmış olmuyor mu? Çin Komünist Partisi sözcüsü şunu söylüyor: Nancing şu anda tam bir kargaşa içine düşmüştür; sahte cumhurbaşkanı bir öneride bulunurken, sahte Yürütme Meclisi başka bir öneride bulunmaktadır. Kim'in muhatap alınacağı belli değildir.

GERİCİ GUOMİNDANG HÜKÜMETİNE
ÇİN'DEKİ JAPON SALDIRI KUVVETLERİNİN
ESKİ BAŞKOMUTANI YASUJİ OKAMURA'YI
YENİDEN TUTUKLAMASININ VE
GUOMİNDANG İÇ SAVAŞ SUÇLULARINI
TUTUKLAMASININ EMREDİLMESİ ÜZERİNE
ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ
SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI

28 Ocak 1949

Gerici Nancing Guomindang hükümetinin *Merkezi Haber Ajansı*
26 Ocak tarihli bir haberinde şöyle diyordu:

Bir Hükümet sözcüsü şu açıklanayı yaptı: Geçen ay Hükümet halkın acılarını hafifletmek amacıyla savaşın bir an önce sona erdirilmesi için çeşitli önlemler almış ve girişimlerde bulunmuştur. Ayrıca, bu ayın 22'sinde Hükümet barış görüşmelerinde bulunmak üzere resmen bir heyet atamıştır.¹ Son birkaç gündür Hükümet, Çin Komünist Partisi'nin kendi heyetini atmasını ve görüşmelerin başlayabilmesi için bir toplantı yeri konusunda karara varmasını beklemekteydi. Fakat ayın 25'inde *Yeni Çin Haber Ajansı*'nin kuzey Şensi'den yayınladığı açıklamada² Çin Ko-

1. Barış görüşmeleri için gerici Guomindang hükümeti tarafından atanan heyet, Şao Li-ze, Çang Çicung, Huang Şaohung, Peng Çaosien ve Çung Tiensin'den oluşmaktaydı.
2. 25 Ocak 1949 tarihinde Çin Komünist Partisi'nin bir sözcüsü barış görüşmeleri ile ilgili açıklamasında şunları ileri sürdü: «Biz gerici Nancing hükümetinin bizimle barış görüşmeleri için bir heyet yollamasına, o hükümetin hâlâ Çin halkını temsil etme yetkisi olduğunu kabul ettiğimizden değil, fakat hâlâ gerici silahlı kuvvetlerin bazı kalıntılara sahip olduğu için izin verdik. Eğer o hükümet halkın güvenini tamamen yitirdiğini ve gerici silahlı kuvvetlerin kalıntılarının güçlü Halk Kurtuluş Ordusu karşısında direnemeyeceğini hissediyorsa ve o hükümet Çin Komünist Partisi'nin barış için öne sürdüğü sekiz koşulu kabul ediyorsa, halkın acılarını azaltmak amacıyla sorunu görüşmeler yoluyla çözmek, halkın kurtuluş davası için kuşkusuz arzu edilir ve

münist Partisi'nin bir sözcüsü, bir yandan Hükümetle barışçı bir çözüm için görüşmeye hazır olduklarını belirtirken, öte yandan da son derece ağır hakaretlere ve aşağılamalara başvurdu ve abuk sabuk ve saldırgan bir dil kullandı. Ayrıca, Peyping tamamen kurtarılmadıkça görüşme yerinin saptanamayacağını söyledi. Sormak isteriz: Çin Komünist Partisi, Peyping'in sözüm ona tamamen kurtarılmasını beklemek bahanesiyle temsilcilerini derhal atamayıp, bir görüşme yeri üzerinde de anlaşmaya varmıyorsa ve üstelik askeri harekâtını da durdurmuyorsa, bu, vakit kazanmak için oyalanmak ve savaş felaketini uzatmak değil de nedir? Bilinmelidir ki, bütün ülke halkının, savaş felaketine son verileceği yolundaki umudunun hiçbir gecikmeye tahammülü yoktur. Derin samimiyetini göstermek için Hükümet, Çin Komünist Partisi'nin, bugün temel sorunun halkın selameti olduğunu açıkça kavraması ve dolayısıyla barışın yakın bir tarihte gerçekleştirilmesi için bir an önce görüşmelere katılacak bir heyet atmasını istediğini bir kez daha belirtir.

26 Ocak'ta Nañcing'in *Merkezi Haber Ajansı*, Şanghay'dan geçtiği başka bir haberde şöyle diyordu:

Ayın 26'sında, Milli Savunma Bakanlığı'nın Savaş Suçlularının Yargılanmaları İle Görevli Askeri Mahkemesi'nin davasını yeniden gözden geçirmesi sonucunda, Çin'deki Japon Sefer Kuvvetlerinin eski Başkomutanı Japon savaş suçlusunu General Yasuji Okamura, bugün öğleden sonra saat 4'te mahkeme başkanı Şi Meyyu tarafından suçsuz görülmüştür. Mahkeme salonunda gergin bir hava hüküm sürmekteydi. Esas duruşta bekleyen Okamura, karar hafifçe gülümseyerek karşılamıştır.

yararlı bir şeydir.» Görüşme yeri konusunda, açıklanmada şu belirtiliyordu: «Bu ancak Peyping'in tamamen kurtarılmasından sonra kararlaştırılabilir ve olasılıkla Peyping olacaktır.» Nancing delegeleri ile ilgili olarak da açıklanmada şöyle deniyordu: «Peng Çaosien, Guomindang CC kliğinin savaşın en hararetli savunuculuğunu yapmış olan kilit mevkideki bir üyesidir ve halk kendisini savaş suçlusunu saymaktadır; Çin Komünist Partisi böyle bir temsilciyi kabul edenmez.»

Yukarıdaki haberle ilgili olarak Çin Komünist Partisi sözcüsü şunu belirtir:

1. Çin Komünist Partisi ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı, gerici Nancing Guomindang hükümeti tarafından kurulan Savaş Suçlularının Yargılanması İle Görevli Askeri Mahkeme'nin Çin'deki Japon Sefer Kuvvetlerinin eski Başkomutanı ve Çin'e saldıran Sefer Kuvvetlerindeki bütün savaş suçlularının elebaşısı Japon savaş suçlusunu General Yasuji Okamura³ hakkında beraat kararı veremeyeceğini açıklar. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın sekiz yılı boyunca insani ve maddi bakımlardan eşi görülmemiş fedakârlıklarda bulunmuş olan Çin halkı en sonunda zafere ulaşmış ve bu savaş suçlusunu esir almıştır; gerici Nancing Guomindang hükümetinin onu keyfi bir şekilde beraat ettirmesine asla izin vermeyecektir. Bütün ülke halkı, bütün demokratik partiler ve halk örgütleri ve ayrıca gerici Nancing Guomindang hükümet mekanizması içinde bulunan yurtseverler, derhal ayaklanarak milli çıkarlara ihanet eden ve Japon faşist militaristleri ile işbirliği yapan bu hükümetin bu canice davranışına karşı çıkmalıdır. Burada, gerici Nancing hükümetindeki beylere ciddi bir uyarıda bulunuyoruz. Yasuji Okamura'yı derhal yeniden tutuklamalı ve kesinlikle hapis haneye geri göndermelisiniz. Bu sorun bizimle görüşme isteğinizle yakından ilgilidir. Sizin bugünkü bütün hareketleri-

3. Yasuji Okamura, Çin'e karşı en çok ve en karanlık saldırı suçları işlenmiş Japon savaş suçlularından biriydi. 1925'ten 1927'ye kadar Kuzeyli savaş ağalarından biri olan Sun Çuanfang'ın askeri danışmanlığını yapmıştı. 1928 yılında, bir Japon piyade alayının komutanı olarak, Japonya'nın Cinan'ı ele geçirdiği savaşta yer almış ve Cinan Katliamının kasaplığını yapmıştı. 1932'de, Şanghay'a saldırıp işgal eden Japon Sefer Kuvvetlerinin Kurmay Başkanı yardımcılığı görevinde bulundu. 1933'te, hain Guomindang hükümeti ile imzalanan «Tanggu Anlaşması»nda Japonya hükümetini temsil etti. 1937'den 1945'e kadar sırasıyla, Japonya'nın 11. Kolordusunun, Kuzey Çin Cephe Ordusunun, Altın Cephe Ordusunun Komutanlığını ve Çin'deki Japon Sefer Kuvvetlerinin Başkomutanlığını yaptı. Çin'de, «her şeyi yak, herkesi öldür, her yeri yağmalama» şeklindeki azgınca siyaseti uyguladı. 1945 Ağustos'unda Yenan'da yayınlanan listede başlıca Japon savaş suçluları arasındaydı. Halk Kurtuluş Savaşı sırasında Çan Kayşek'in gizli askeri danışmanıydı ve Çan'ın Kurtarılmış Bölgelere karşı giriştiği saldırıları planladı. Ocak 1949'da gerici Guomindang hükümeti tarafından suçsuz bulunarak serbest bırakıldı ve Japonya'ya döndü. 1950 yılında, Çan Kayşek'in, sözünü ona Devrimci Pratik Araştırma Enstitüsü'nde baş eğitim subaylığı görevini kabul etti. 1955'ten beri de, eski Japon ordu ve donanma mensuplarını «Silah Arkadaşları Birliği»nde (daha sonra adı «Emekli Silah Arkadaşları Birliği» şeklinde değiştirilmiştir) örgütlemiş ve Japon militarizmini hortlatmak için girişilen gerici faaliyetlerde son derece etkin bir rol oynamıştır.

nizin, yeni savaş hazırlıklarınızı gizlemek için sahte barış görüşmelerinden yararlanma çabasından başka bir şey olmadığı kanısındayız. Bu çabanız, Japon gericilerini Çin'e gelmeye ve Çin halkını katletmede size katılmaya razı etme tertibini de içermektedir. Yasuji Okamura'yı serbest bırakmanızın nedeni de budur. Dolayısıyla böyle bir şey yapmanıza asla izin vermeyeceğiz. Yasuji Okamura'yı yeniden tutuklamanızı emretmeye ve bizim belirteceğimiz bir yer ve zamanda onu Halk Kurtuluş Ordusu'na teslim etmenizi istemeye hakkımız vardır. Öteki Japon savaş suçlularına gelince, ikinci bir emre kadar bunlar sizin geçici gözetiminiz altında kalacaktır. Ancak bunların hiçbirini kendi başınıza serbest bırakmaya ya da kaçmasına izin vermeye kalkışmayın. Bu emirlere uymayanlar şiddetle cezalandırılacaktır.

2. Gerici Nancing Guomindang hükümeti sözcüsünün 26 Ocak tarihli açıklamasından, siz Nancingli beylerin barış görüşmeleri için son derece istekli ve hevesli olduğunuzu ve bunun da sırf «savaşın süresini kısaltmak», «halkın acılarını dindirmek» ve «halkın selametine en büyük önemi vermek» uğruna olduğunu öğrendik. Ayrıca şunu da öğrendik ki; sizce Çin Komünist Partisi, sizin arzunuza karşı son derece isteksiz ve hevesiz davranmaktadır. Ve «üstelik askeri harekâtını durdurmamakta» ve aslında «vakit kazanmaya çalışmakta ve savaş felaketini uzatmaktadır». Siz Nancingli beylere açıkça şunu söylüyoruz. Sizler birer savaş suçlusunuz ve yargılanacaksınız. Sizin «barış» ya da «halkın iradesi» palavralarınıza inanmıyoruz. Siz sırtınızı ABD'nin gücüne yasladınız, halkın iradesini hiçe saydınız, ateşkes anlaşmasını ve Siyasi Danışma Konferansı'nın kararlarını yırtıp attınız ve bu en acımasız, en halk düşmanı, en antidemokratik ve en karşıdevrimci iç savaş başlattınız. O sıralar öylesine istekli ve hevesliydim ki, kimsenin sözünü dinleyecek haliniz yoktu. Sahte bir Milli Meclis topladığınız, sahte bir anayasa hazırladığınız, sahte bir cumhurbaşkanı seçtiğiniz ve sahte bir «isyanı bastırma için seferberlik» karamamesi çıkarttığınızda o kadar istekli ve hevesliydim ki, kimsenin sözünü dinleyecek haliniz yoktu. O sıralar Şanghay, Nancing ve diğer büyük şehirlerde bulunan ve hepsi de ya hükümetinizce yönetilen ya da sizin birer mağmanız olan sözüm ona danışma konseyleri, ticaret odaları, sendikalar, köylü dernekleri, kadın örgütleri ve kültürel örgütler, «isyanı bastırma

sefcrberliğini destekleme» ve «komünist eşkiyaları yok etme» konusunda öylesine yaygara kopardılar ve bir kere daha öylesine istekli ve hevesli davrandılar ki, gene kimsenin sözünü dinleyecek halleri yoktu. Şimdi bunların üzerinden iki buçuk yıl geçmiştir ve bu süre içinde tarafınızdan katedilen insanların sayısı milyonları bulmuştur: tarafınızdan yakılan köylerin, ırzına geçilen kadınların, talan edilen servetin ve hava kuvvetlerinizce yok edilen canın ve malın haddi hesabı yoktur. Alçakça suçlar işlediniz ve sizden bunun hesabını sormamız gerekiyor. Sizin, bu hesaplaşma mücadelesine son derece karşı olduğunuzu duyuyoruz. Fakat bu defa hesaplaşma mücadelesi için yeterli nedenler vardır: bir hesaplaşma olmalıdır, bir çözüm olmalıdır, bir savaş olmalıdır, bir mücadele olmalıdır. Siz yenilgiye uğradınız. Halkı gazaba getirdiniz. Ve halk size karşı ayaklanarak bir ölüm kalım mücadelesine girişti. Halk sizi sevmiyor, sizi lanetliyor; halk ayaklandı ve siz tecrit oldunuz. İşte bu yüzden yenildiniz. Barış görüşmeleri için siz beş koşul⁴, biz ise sekiz koşul⁵ ileri sürdük; halk hemen bizim sekiz koşulumuzu destekledi, sizin beş koşulunuzu değil. Bizim sekiz koşulumuzu reddedip kendi beş koşulunuzda diretmeye cesaret edemiyorsunuz. Görüşmelere temel olarak bizim sekiz koşulumuzu kabule hazır olduğunuzu ilan ediyorsunuz. Ne kadar güzel değil mi? Peki, o halde neden elinizi çabuk tutup görüşme masasına oturmuyorsunuz? Son derece istekli ve hevesli olduğunuz ve «çarpışmalara kayıtsız şartsız son verilmesine», «savaşın süresinin kısaltılmasına», «halkın acılarının dindirilmesine» ve «halkın selametine en büyük önemin verilmesine»

1.

4. Gericici Guomindang hükümeti tarafından önerilen «beş koşul», Çan Kayşek'in 1949 Yeni Yıl mesajında ortaya atıldı. Bu beş koşul şunlardı: 1. Barış görüşmeleri «ülkenin bağımsızlık ve bütünlüğüne zarar vermemelidir». 2. Barış görüşmeleri «halkın yaralarının sarılmasına yardımcı olmalıdır». 3. «Kutsal anayasa benim bu hareketimle çiğnenmiş olmamalı ve demokratik anayasal düzen bundan zarar görmemelidir; Çin Cumhuriyeti'nin devlet sistemi güvence altına alınmalı ve Çin Cumhuriyeti'nin hukuk düzeninin sürekliliğine gölge düşürülmemelidir». 4. «Silahlı kuvvetler tümüyle muhafaza edilmelidir». 5. «Halkın özgür yaşantısını sürdürmesine ve şimdiki asgari geçim düzeyini korumasına izin verilmelidir». Mao Zedung yoldaş bu beş koşulu derhal ve sert bir şekilde reddetti. Bkz. bu ciltte «Savaş Suçlarının Barış Dilemesi Üzerine», s. 295.
5. Barış görüşmeleri için Çin Komünist Partisi tarafından önerilen «sekiz koşul», Mao Zedung yoldaşın 14 Ocak 1949 tarihli, şimdiki durum üzerine yaptığı açıklamada ortaya kondu. Bkz. bu ciltte «Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı Mao Zedung'un Şimdiki Durum Üzerine Açıklaması», s. 300.

tarafıta olduğunuz anlaşılıyor. Ya biz? Biz ise, hiç istekli ve hevesli değiliz ve üstelik «vakit kazanmaya çalışıyor ve savaş felaketini uzatıyoruz». Fakat bir dakika Nancingli beyler! Biz de istekli ve hevesli olacağız; savaşın süresi kesinlikle kısaltılacaktır ve halkın acıları kesinlikle dinlendirilecektir. Görüşmelere temel olmak üzere sekiz koşulunuzu kabul ettiğinize göre hem sizin hem de bizim epey işimiz olacak. Bu sekiz koşulun uygulanması sizi, bizi, bütün demokratik partileri, halk örgütlerini ve bütün ülkede hayatın bütün kesimlerinden insanları birkaç ay, altı ay, bütün bir yıl ya da birkaç yıl uğraştıracaktır. Belki o zaman bile işi tamamlamış olmayacağız. Dinleyin, Nancingli beyler! Sekiz koşul, soyut birer madde değildir ve somut bir içerik taşımaları gerekir; şu kısa dönemde herkesin biraz düşünmesi gereklidir ve halk kısa bir gecikmeyi hoş görecektir. Açık konuşmak gerekirse halk, bu görüşmelere iyi hazırlanmamız gerektiği kanısındadır. Görüşmeler şüphesiz yapılacaktır ve kimsenin bunları yarıda kesip görüşmeyi reddetmesine asla izin verilmeyecektir. Dolayısıyla, delegeleriniz yola çıkmaya hazırlanmalıdırlar. Ancak bizim hazırlıklarımızı tamamlayabilmek için biraz zamana ihtiyacımız var ve savaş suçlularının bizim yerimize görüşme gününü belirlemelerine de izin vermeyeceğiz. Şu sırada Peyping halkı ve biz önemli bir işle uğraşyoruz: Peyping sorununu için sekiz koşul temelinde barışçı bir çözüm hazırlıyoruz. *Haber Ajansı'nın* verdiği haberde de doğruladığımız gibi, Peyping'deki General Fu Zoyi gibi adamlarımız da bu çalışmaya katılıyorlar.⁶ Bu, sadece barış görüşmeleri için bir yer sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda Nancing, Şanghay, Vuhan, Sian, Tayyuan, Guysuy, Lançov, Tihua, Çengde, Kunming, Çangşa, Nancang, Hangçov, Fuçov, Kanton, Tayvan, Haynan Adası vb. için de barışçı çözümlere örnek oluşturacaktır. Onun için bu, övgüye değer bir çalışmadır ve siz Nancingli beyler buna karşı umursamaz bir tutum takınmamalısınız. Şu sırada biz, hem bi-

6. Guomintang *Merkezi Haber Ajansı'nın* 27 Ocak 1949 tarihli bir haberine göre, Nancing Hükümetinin Milli Savunma Bakanlığı şu açıklamada bulundu: «Kuzey Çin'de savaş kısaltmak, barışı sağlamak ve böylelikle tarihi başkent Peyping'in temellerini, kültür eserlerini ve tarihi anıtlarını korumak amacıyla Başkomutan Fu Zoyi 22 Ocak günü, aynı gün saat 10'dan itibaren geçerli olmak üzere çarpışmalara son verilmesini emretmiştir. Genel karargâhın emirleri üzerine Peyping'deki kitalarımızın büyük kısmı, şehrin dolaylarından, önceden kararlaştırılmış bölgelere çekilmişlerdir.» Açıklamada ayrıca, «çarpışmalara son verilmesi, Suyuan ve Datung için de geçerli olacaktır» denilmekteydi.

zim ve hem de sizin bölgelerinizdeki demokratik partiler, halk örgütleri ve parti bağı olmayan demokratlarla bir savaş suçluları listesinin hazırlanması sorununu görüşüyor ve sekiz koşulumuzdan ilkinin somut ayrıntularını saptıyoruz. Bu listenin resmen yayınlanması herhalde çok sürmeyecektir. Nancingli beyler! Bildiğiniz gibi böyle bir listeyi demokratik partiler ve halk örgütleriyle görüşmek ve resmen yayınlamak için henüz vakit bulamadık. Bu bakımdan affınızı dileriz. Gecikmenin nedeni, barış görüşmelerinin başlaması talebinizin biraz geç gelmiş olmasıdır. Daha önce gelmiş olsaydı, hazırlıklarımız şimdiye kadar tamamlanmış olurdu. Fakat bu sizin yapacak hiçbir şeyinizin olmadığı anlamına gelmez. Japon savaş suçlususu Yasuji Okamura'nın tutuklanmasının yanı sıra, derhal bir dizi savaş suçlusunun ve her şeyden önce de Nancing, Şanghay, Fenghua ve Tayvan'da bulunan ve bir Çin Komünist Partisi yetkilisinin 25 Aralık 1948 tarihli açıklamasında adı geçen kırk üç savaş suçlususu arasında yer alan kimselerin tutuklanmasına girişmelisiniz. İçlerinde en önemli olanları Çan Kayşek, T. V. Soong, Çen Çeng, Ho Yingçin, Gu Çutung, Çen Lifu, Çen Guofu, Çu Ciahua, Vang Şicie, Vu Guoçen, Day Çuansie, Tang Enbo, Çu Çiru, Vang Şuming ve Guy Yungçing'dir.⁷ Özellikle önemli olan da, şimdi Fenghua'ya⁸ kaçmış olan ve büyük bir olasılıkla da yurtdışına kaçıp ABD veya İngiliz emperyalizminin himayesine sığınacak olan Çan Kayşek'tir. Onun için bu suçluyu hemen tutuklamalı ve kaçmasına izin vermemelisiniz. Bunun bütün sorumluluğu size ait olacaktır. Eğer kaçanlar olursa, haydutları serbest bırakma suçundan cezalandırılacakları-

7. Guomindang kodamanlarından olan T.V. Soong, Maliye Bakanlığı, Yürütme Meclisi Başkanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve Guomindang hükümetinin ABD'deki özel temsilciliği görevlerinde bulunmuştu. Eskiden Genelkurmay Başkanı olan Çen Çeng, o sıralarda Guomindang'ın Tayvan Eyaletindeki valisiydi. Ho Yingçin, Guomindang'ın Genelkurmay Başkanlığı ve Milli Savunma Bakanlığı görevlerinde bulunmuştu. Gu Çutung o sırada Guomindang ordusunun Genelkurmay Başkanıydı. Çen Lifu, Çen Guofu ve Çu Ciahua Guomindang CC kliğinin elebaşlarıydılar. Vang Şicie, Guomindang'ın Dışişleri Bakanlarındandı. Vu Guoçen Guomindang'ın Şanghay Belediye Başkanı'ydı. Day Çitao diye de bilinen Day Çuansie, uzun süredir Çan Kayşek'in beyin takımının bir üyesiydi ve o sıralarda Guomindang Merkez Yürütme Konitesinin Daimi Komite üyesi bulunuyordu. Tang Enbo, Nancing-Şanghay-Hangçov bölgesindeki Guomindang garnizon kuvvetlerinin Başkomutanıydı. Çu Çiru, Guomindang Hava Kuvvetleri Başkomutanı'ydı. Vang Şuming, Guomindang Hava Kuvvetleri Başkomutan yardımcısı ve kurmay başkanıydı. Guy Yungçing, Guomindang Deniz Kuvvetleri Başkomutanı'ydı.

8. Çeciang Eyaleti'nde bir ilçe ve Çan Kayşek'in doğum yeri.

nız ve size karşı en ufak bir hoşgörü gösterilmeyecektir. Kimse uyarılmadık demesin. Biz, bir kimsenin, ancak bu suçluları tutuklamak yoluyla savaşın süresini kısaltmak ve halkın acılarını dindirmek konusunda ciddi bir iş yapmış olacağına inanıyoruz. Savaş suçluları serbest kaldığı sürece savaşın süresi uzayacak ve halkın acıları daha da ağırlaşacaktır.

3. Gericici Nancing hükümetinin yukarıdaki iki noktaya cevap vermesini talep ediyoruz.

4. Sekiz koşulun geri kalan kısmı ile ilgili olarak her iki tarafın da yapması gereken hazırlıklar Nancing'e daha sonra bildirilecektir.

**BARIŞ KOŞULLARI,
JAPON SAVAŞ SUÇLULARI İLE
GUOMİNDANG SAVAŞ SUÇLULARININ
CEZALANDIRILMALARINI DA
İÇERMELİDİR - ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ
SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI**

5 Şubat 1949

Barış görüşmeleri sorunu üzerine Çin Komünist Partisi sözcüsünün 28 Ocak tarihinde yaptığı açıklama, gerici ve hain Guomintang hükümetinin bir sözcüsü tarafından 31 Ocak günü cevaplandırılmıştır. Gerici ve hain Guomintang hükümetinin sözcüsü, Çin Komünist Partisi sözcüsünün ileri sürdüğü noktaları kaçamak cevaplarla geçiştirmeye çalışmıştır. Guomintang sözcüsü, Çin Komünist Partisi'nin, Japonya'nın Çin'i istilasında başsuçlu olan Yasuji Okamura'yı yeniden tutuklamak, onu Halk Kurtuluş Ordusu'na teslim etmek, diğer Japon savaş suçlularını gözaltında tutmak ve kaçımlarına engel olmaktan gerici ve hain Guomintang hükümetinin sorumlu olması talebi ile ilgili olarak, «Bu hukuki bir sorundur ve barış görüşmeleri ile uzaktan yakından ilişkisi yoktur ve hele barış görüşmeleri için bir önkoşul olarak kesinlikle ileri sürülemez» demiştir. Çin Komünist Partisi'nin, gerici ve hain Guomintang hükümetinin Çan Kayşek ve öteki savaş suçlularının yakalanmasından sorumlu olması talebi ile ilgili olarak da, Guomintang sözcüsü «gerçek bir barış için, hiçbir önkoşul ileri sürülmemelidir» demiştir. Ayrıca, Çin Komünist Partisi sözcüsünün açıklamasının «ciddi bir tavırdan uzak görüldüğünü» ve üstelik «güçlük çıkarıldığını» da sözlerine eklemiştir. Bu konuda Çin Komünist Partisi sözcüsü şunları belirtir: 28 Ocak tarihine kadar tavrımız gerçekten de yeterince ciddi değildi. Şöyle ki, gerici ve hain Guomintang hükümetinden hâlâ hükümet diye söz ediyorduk. Bu sözüm ona «hükümet»

gerçekten hâlâ varlığını sürdürüyor mu? Nancing'de varlığını sürdürüyor mu? Nancing'de artık hiçbir yönetici organ yoktur. Kanton'da varlığını sürdürüyor mu? Kanton'da bir yönetici yoktur? Yoksa varlığını Şanghay'da mı sürdürüyor? Şanghay'da ne bir yönetim organı ne de bir yönetici vardır. Acaba Fenghua'da mı varlığını sürdürüyor? Fenghua'da yalnız «çekildiğini» ilan etmiş sahte bir başkan vardır; başkaca da hiçbir şey yoktur. O halde ciddi konuşmak gerekirse, ondan bir hükümet olarak söz etmememiz gerekirdi. O, olsa olsa farazi bir hükümet, sembolik bir hükümettir. Fakat diyelim ki, böyle bir sembolik «hükümet» ve böyle bir «hükümet» adına konuşabilecek bir sözcü vardır, bu takdirde sözcünün bu farazi, sembolik, gerici, hain Guomindang hükümetinin, barış görüşmelerine hiçbir katkıda bulunmamakla kalmayıp aslında bitmez tükenmez güçlülere yol açtığını da anlaması gerekir. Örneğin, görüşmeler için öylesine istekli olduğunuz bir sırada, aniden Yasuji Okamura'yı suçsuz ilan ederek güçlük çıkarmadınız mı? Çin Komünist Partisi'nin onun yeniden tutuklanmasını talep etmesi üzerine, onu öteki 260 Japon savaş suçlusunu ile birlikte Japonya'ya göndererek daha da fazla güçlük çıkarmadınız mı? Bugün Japonya'yı kim yönetiyor? Japonya'yı emperyalistlerin değil de, Japon halkının kendisinin yönettiği söylenebilir mi? Japonya, öylesine sevdiğiniz bir yerdir ki, Japon savaş suçlularının orada, yönetiminiz altındaki bölgelere kıyasla daha büyük bir güvene ve rahatlığa kavuşacaklarına ve daha iyi bir muamele göreceklerine inanıyorsunuz. Bu hukuki bir sorun mudur? Peki, bu hukuki sorun neden ortaya çıkmıştır? Japon istilacılarının bize karşı sekiz koca yıl savaştıklarını hatırdan çıkarmış olmayasınız? Bu sorunun gerçekten barış görüşmeleri ile uzaktan yakından bir ilişkisi yok mudur? Çin Komünist Partisi, 14 Ocak'ta barış görüşmeleri için sekiz koşulunu ileri sürdüğü zaman, Yasuji Okamura henüz serbest bırakılmamıştı. Yasuji Okamura 26 Ocak'ta serbest bırakıldı ve dolayısıyla bugün bu sorunu ortaya getirmemiz gereklidir; bunun barış görüşmeleri ile elbette ilişkisi vardır. 31 Ocak günü Mac Arthur'un emirlerine uyarak, 260 Japon savaş suçlusunu Yasuji Okamura ile birlikte Japonya'ya yolladınız; böylece sorun, barış görüşmeleri ile daha da ilgili bir duruma geldi. Neden barış istiyorsunuz? Çünkü savaşta yenilgiye uğradınız. Peki, neden yenilgiye uğradınız? Çünkü halka

karşı bir iç savaş başlattınız. Bu iç savaşa ne zaman giriştiniz? Japonya'nın teslim olmasından sonra. Bu savaşı kime karşı açtınız? Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nda olağanüstü hizmetlerde bulunan Halk Kurtuluş Ordusu'na ve Halkın Kurtarılmış Bölgelerine karşı. Peki bu iç savaş hangi araçlarla sürdürdünüz? ABD yardımına ek olarak, kendi yönetiminiz altındaki bölgelerde zorla askere aldığınız insanlarla ve talan ettiğiniz servetle. Çin halkının Japon saldırganlarıyla büyük ve belirleyici savaşı biter bitmez, dış savaş sona erer ermez bu iç savaş başlattınız. Yenilgiye uğratıldınız ve barış istediniz, fakat aniden Japon savaş suçlusunu Yasuji Okamura'yı suçsuz ilan ettiniz. Ve biz bunu protesto ederek, kendisini yeniden hapse atmanızı ve Halk Kurtuluş Ordusu'na teslim etmeye hazır olmanızı talep ettiğimizde, onu 260 Japon savaş suçlusunu ile birlikte apar topar Japonya'ya yolladınız. Gerici ve hain Guomintang hükümetine mensup beyler, sizin bu hareketiniz son derece mantıksızdır ve halkın iradesine bütünüyle aykırıdır. Şimdi, ünvanlarınıza bilerek «hain» kelimesini ekledik ve sizin de bunu kabul etmeniz gerekir. Hükümetiniz çoktan beri hain olmakla birlikte, sırf ünvanlarınızı çok uzatmamak için bazen bu kelimeyi kullanmayı ihmal ediyorduk; bundan böyle ise ihmal edemeyiz. Geçmişteki bütün ihanetlerinize ek olarak şimdi bir yenisini, hem de barış görüşmelerinde tartışılması gereken çok ciddi bir ihanet daha işlediniz. Buna ister güçlük çıkarmak deyin, ister demeyin; bu konu tartışılmalıdır ve 14 Ocak'tan sonra olduğu ve dolayısıyla başlangıçta öne sürdüğümüz sekiz koşul arasında yer almadığı için, birinci koşula yeni bir noktayı, Japon savaş suçlularının cezalandırılması noktasını eklemek gereğini duyuyoruz. O halde, ilk koşul şimdi iki noktayı içeriyor: (a) Japon savaş suçlularının cezalandırılması ve (b) iç savaş suçlularının cezalandırılması. Bu yeni noktayı eklemekte kendimizi haklı görüyoruz çünkü bu, tüm ülke halkının isteğini yansıtmaktadır. Tüm ülke halkı, Japon savaş suçlularının cezalandırılmasını talep ediyor. Guomintang içinde birçok kimse, Yasuji Okamura ve öteki Japon savaş suçlularını ile Çan Kayşek ve diğer iç savaş suçlularının cezalandırılmalarını doğal ve haklı bir şey olarak görüyor. İster barış istediğinizde sanimi olduğunuzu ister olmadığınızı söyleyin , bu iki tür savaş suçluları sorunu görüşmelere konu olmalıdır ve her iki türü de cezalandırılmalıdır. Görüşmeler başlamadan önce bir dizi savaş suçlusunu tutuklamanız ve

kaçmalarına izin vermemeniz şeklindeki talebimize gelince, «hiçbir önkoşul ileri sürülmemelidir» diyorsunuz. Gerici ve hain Guomindang hükümetine mensup beyler, bu bir önkoşul değil, görüşmelere temel kabul ettiğiniz savaş suçlularının cezalandırılması koşulunun doğal sonucu olan bir taleptir. Kaçmalarından korktuğumuz için, size onları tutuklamanızı söyledik. Görüşmeler için hazırlıklarınızı henüz tamamlamadığımız şu sırada, ısrarla görüşmelere başlamak istediğiniz ve çok boş vaktiniz olduğundan sabırsızlandığınız için size mantıklı bir görev verdik. Bu savaş suçluları tutuklanmalıdırlar, dünyanın en ücra köşelerine kaçsalar bile tutuklanmalıdırlar. Sizler acı çeken insanlığın sonsuz derecede şefkatli ve merhametli kurtarıcıları olduğunuza, «savaşın süresini kısaltmak», «halkın acılarını dindirmek» ve «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemi vermek» istediğinize ve yüce gönüllü kişiler olduğunuza göre, milyonlarca yurttaşımızın katledilmesinden sorumlu olanları hoş görmemelisiniz. Savaş suçlularının cezalandırılmasını, görüşme zemininin bir parçası olarak gördüğünüze göre, bu adamlardan pek de hazzetmediğiniz anlaşılıyor. Fakat onları derhal tutuklamanızın oldukça güç olduğunu söylüyorsunuz; o halde kaçmalarına engel olun. Ne şekilde olursa olsun bu adamların kaçmalarına izin vermemelisiniz. Bir düşününüz baylar! Bizimle bu savaş suçlularının cezalandırılmaları konusunu görüşmek üzere bir heyet göndermek için bunca sıkıntıya girdikten sonra, bunların kaçmış oldukları anlaşılırsa neyi görüşeceğiz? Bu heyetinizdeki baylar için ne büyük bir itibar kaybı olur! O zaman «barış isteğinizin samimiyetini» nasıl gösterebilirsiniz? O zaman siz baylar «savaşın süresini azaltmayı», «halkın acılarını dindirmeyi» ve «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemin verilmesini» gerçekten istediğinizi ve ikiyüzlü olmadığınızı nasıl kanıtlayabilirsiniz? Guomindang sözcüsü daha bir sürü saçma şey de söyledi. Ama bu saçma sapan sözler kimseyi kandıramaz ve bunlara cevap verineyi gereksiz buluyoruz. Nancing, Kanton, Fenghua ya da Şanghay'daki farazi, sembolik, gerici ve hain Guomindang «hükümetine» (dikkat edin hükümet kelimesi umak içinde yazılmıştır) mensup beyler! Bu açıklamadaki tavrımızı da yeterince ciddi bulmuyorsanız bizi bağışlamanızı dileriz, çünkü size karşı takınabileceğimiz tek tavır budur.

ORDUYU ÇALIŞAN BİR GÜÇ HALİNE GETİRELİM*

8 Şubat 1949

4 Şubat tarihli telgrafınızı aldık. Eğitim ve sağlamaştırma çalışmasını hızlandırmakta ve programdakinden bir ay önce harekete geçmeye hazırlanmakta olmanız çok iyi bir şey.¹ Lütfen, hiç gevşemeden böyle devam edin. Ama aslında eğitim ve sağlamaştırma çalışması Mart ayında devam etmelidir; siyasetin incelenmesine ağırlık verilmeli ve büyük şehirleri teslim almak ve yönetmek üzere hazırlık yapılmalıdır. Son yirmi yıldır izlenmekte olan «önce köylük bölgeler, sonra şehirler» şeklindeki formül bundan böyle tersine çevrilecek ve «önce şehirler, sonra köylük bölgeler» formülüne dönüştürülecektir. Ordu sadece savaşan bir güç değil, esas olarak çalışan bir güçtür. Bütün ordu kadroları, şehirlerin nasıl teslim alınacağını ve nasıl yönetileceğini öğrenmelidirler. Şehir çalışmalarında emperyalistlerin ve Guomindang gericilerinin üstesinden gelmede, burjuvazinin üstesinden gelmede, işçilere önderlik etmede ve işçi sendikaları örgütlemeye, gençliği harekete geçirip örgütlemeye, yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki kadrolar-

*Bu telgraf, İkinci ve Üçüncü Sahra Ordularından gelen telgrafa cevap olarak, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Devrimci Askeri Komisyonu adına Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alındı. Ayrıca diğer ilgili sahra ordularına ve Merkez Komitesi bürolarına da gönderildi. Liaosi-Şenyang, Huay Hay ve Peyping-Tiancin harekâtları gibi üç büyük harekâttan sonra şiddetli çarpışmalar döneminin kapandığını göz önüne alan Mao Zedung yoldaş, bu telgrafta, Halk Kurtuluş Ordusu'nun sadece savaşan bir güç olmadığını, aynı zamanda çalışan bir güç olmak zorunda olduğunu ve belirli koşullarda esas olarak çalışan bir güç olması gerektiğini tam zamanında belirtti. Bu siyaset, o dönemde yeni Kurtarılmış Bölgelerdeki kadro sorununun çözülmesinde ve halkın devrimci davasının düzgün bir şekilde gelişmesinin sağlanmasında çok önemli bir rol oynadı. Halk Kurtuluş Ordusu'nun hem savaşan, hem de çalışan bir güç olması konusunda aynı zamanda bkz. bu ciltte «Çin Komünist Partisi Yedinci Merkez Komitesi'nin İkinci Genel Toplantısı'na Rapor». İkinci Bölüm. s. 341

1. İkinci ve Üçüncü Sahra Orduları, Yangze Irmağı'nı aşma tarihini 1949 Nisan'ından 1949 Mart'ına almayı planlamışlardı. Gericici Guomidang hükümetiyle yapılan barış görüşmeleri yüzünden ırmağı aşma tarihi Nisan sonlarına ertelendi.

la birleşmede ve onları eğitmede, sanayi ve ticareti çekip çevirmede, okulları, gazeteleri, haber ajanslarını ve radyo istasyonlarını yönetmede, dışişlerini ele almada, demokratik partilere ve halk örgütlerine ilişkin sorunları ele almada, şehirler ile köylük bölgeler arasındaki ilişkileri düzenlemede, yiyecek, kömür ve diğer günlük ihtiyaçlarla ilgili sorunları çözmede ve para ve maliye işlerini ele almada ustalaşmalıdırlar. Sözün kısası, geçmişte ordu kadrolarımızın ve savaşçılarımızın yabancıları şehirlerle ilgili bütün sorunlar, bundan böyle onlar tarafından omuzlanmalıdır. Dört ya da beş eyalete yürüyüp buraları işgal etmeniz gerekiyor; şehirlerin yanı sıra geniş köylük bölgelerle ilgilenmek zorunda kalacaksınız. Güneydeki bütün köylük bölgeler yeni kurtarılmış olacakları için, oradaki çalışma kuzeydeki eski Kurtarılmış Bölgelerdeki çalışmadan temelden farklı olacaktır. İlk yıl, kira ve faizlerin indirilmesi siyaseti uygulanamayacak; kira ve faizlerin ister istemez aşağı yukarı eskisi gibi ödenmesi gerekecektir. Köylük bölgelerdeki çalışmamız ister istemez bu koşullarda yürütülecektir. İşte bu yüzden, köylük bölgelerdeki çalışma da yeni baştan öğrenilmek zorundadır. Ama köylük bölgelerdeki çalışmayı öğrenmek, şehirlerdeki çalışmaya göre daha kolaydır. Şehirlerdeki çalışma daha zordur ve incelemekte olduğunuz esas konudur. Eğer kadrolarımız şehirleri yönetmede hızla ustalaşamazlarsa, çok büyük güçlüklerle karşılaşırız. Bütün bu nedenlerle, bütün diğer sorunları Şubat ayı içinde çözmeli ve bütün bir Mart ayını şehirlerde ve yeni Kurtarılmış Bölgelerde nasıl çalışılacağını öğrenmeye ayırmalısınız. Guomindang'ın sadece bir milyon birkaç yüz bin askeri var ve bunlar çok geniş bir alana dağılmış durumda. Hiç kuşkusuz daha birçok muharebe vereceğiz, ama Huay-Hay harekâtında olduğu gibi büyük çapta çarpışmaların çıkma olasılığı pek azdır hatta böyle bir olasılığın hiç olmadığı ve şiddetli çarpışmalar döneminin kapandığı bile söylenebilir. Ordu hâlâ savaştan bir güçtür ve bu konuda en küçük bir gevşeklik göstermemek gerekir; gevşemek yanlış olur. Ama gene de, orduyu çalışan bir güç haline getirme görevini gündeme alma zamanı gelmiştir. Eğer bu görevi bugünden gündeme almaz ve uygulamaya koyulmazsak, son derece büyük bir hata işlemiş oluruz. Güneye orduyla birlikte 53 bin kadro göndermeye hazırlanıyoruz; ama bu çok yetersiz. Sekiz ya da dokuz eyaletin ve birçok

büyük şehrin işgali çok büyük sayıda çalışan kadroyu gerektirecektir; ordu bu sorunu çözmek için esas olarak kendi gücüne dayanmalıdır. Ordu bir okuldur. Bizim 2 100 000 mevcutlu sahra ordularımız, binlerce üniversite ve liseye bedeldir. Çalışan kadrolarımızı sağlamada esas olarak orduya dayanmak zorundayız. Bu noktayı açık seçik kavramalısınız. Şiddetli çarpışmalar dönemi artık esas olarak kapandığına göre, ordunun insangücü ve donatım bakımından takviyesi uygun sınırlar içinde tutulmalı ve mali buhrana yol açmamak için nicelik ve nitelik bakımından çok şey istenmemeli, mükemmelliyetçi davranılmamalıdır. Ciddi olarak göz önünde bulundurmanız gereken bir nokta da budur. Yukarıdaki siyasetler Dördüncü Sahra Ordusu için de sonuna kadar geçerlidir ve Lin Biao ile Lo Runghuan yoldaşlardan da bu siyasetlere dikkat göstermeleri istenmiştir. Kang Şeng yoldaşla uzun uzadıya konuştuk ve kendisinden ayın 12'sine kadar hemen sizin oraya gitmesini ve sizinle görüşmesini istedik. Görüştükten sonra, lütfen görüşlerinizi ve ne yapılmasını önerdiğinizizi bize telgrafla hemen bildirin. Doğu Çin Bürosu ve Doğu Çin Askeri Bölgesi Karargâhı, güneye yapılacak olan yürüyüşü planlamak üzere Genel Cephe Komitesi² ve Üçüncü Sahra Ordusu Cephe Komitesi'yle yoğun bir çaba içersinde birlikte çalışmak için hemen Suçov'a taşınmalıdır. Bütün cephe gerisi çalışmalarınızı Şandong Alt Bürosu'na devredin.

2. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Devrinci Askeri Komisyonu, Huay-Hay harekâtının ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, 16 Kasım 1948'de Liu Boçeng, Çen Yi, Deng Siaoping, Su Yu ve Tan Çenlin yoldaşlardan oluşan bir Genel Cephe Komitesi kurnayı kararlaştırdı. Sekreterliği Deng Siaoping yoldaş tarafından üstlenilecek olan bu komite, Merkezi Ovalar Sahra Ordusu ve Doğu Çin Sahra Ordusu'nun birleşik önderliğini üzerine alacak ve Huay-Hay cephesindeki askeri işlere ve harekâta komuta edecekti.

TAMAMEN BÖLÜNmüş GERİCİLER NEDEN HÂLÂ «GENEL BARIŞ» YAYGARALARI KOPARIYORLAR?

15 Şubat 1949

Gerici Guomindang yönetimi, beklendiğinden daha hızlı bir şekilde çökmektedir. Halk Kurtuluş Ordusu'nun Cinan'ı ele geçirmesinden bu yana sadece dört aydan biraz fazla bir zaman, Şenyang'ı ele geçirmesinden bu yana ise üç aydan biraz fazla bir zaman geçmiş olmasına karşın, Guomindang'ın askeri, siyasi, ekonomik, kültürel alanlarda ve propaganda alanında arta kalan kuvvetleri daha şimdiden umutsuz bir biçimde bölünmüş ve parçalanmıştır. Guomindang yönetiminin genel çöküşü, kuzey cephesindeki Liaosi-Şenyang ve Peyping - Tiancin harekâtları ve güney cephesindeki Huay-Hay harekâtı ile başladı. Geçtiğimiz yılın Ekim başlarından bu yılın Ocak ayı sonuna kadar geçen dört aydan kısa bir süre içinde, bu üç harekât, Guomindang düzenli ordusunun tam mevcutlu 144 tümeni de dahil olmak üzere toplam 1 540 000'den fazla asker kaybetmesine yol açtı. Guomindang yönetiminin genel çöküşü, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nın büyük zafarlerinin ve Çin halkının devrimci hareketinin kaçınılmaz sonucu olmakla birlikte, Guomindang'ın ve onun ABD'li efendilerinin «barış» yaygaraları, bu çöküşün hızlanmasında önemli bir rol oynamıştır. Bu yıl 1 Ocak'ta Guomindang gericipleri, «barış taarruzu» denilen bir taşı kaldırmaya başladılar; niyetleri bu taşı Çin halkına fırlatmaktı. Ama kaldırdıkları taş şimdi kendi ayaklarına düşmüştür. Daha doğrusu taş Guomindang'ı paramparça etmiştir. Halk Kurtuluş Ordusu'nun Peyping sorununu barışçı bir çözüme kavuşturmasına yardımcı olan General Fu Zoy'nin yanı sıra her yerde barışçı bir çözüm isteyen pek çok kimse vardır. Çömezleri tarafından hayal kırıklığına uğratılan Amerikalılar, durumu çaresiz bir öfke içinde izliyorlar. Aslında bu sihirli silah, yani barış taarruzu,

ABD fabrikalarında imal edilmiş ve altı aydan biraz fazla bir süre önce Guomindang'a teslim edilmişti. Baklayı ağzından çıkaran Leighton Stuart'ın kendisiydi. Çan Kayşek Yeni Yıl mesajını yayınladıktan sonra Stuart, *Merkezi Haber Ajansı*'nin bir muhabirine «Bu benim de sürekli olarak uğrunda çalıştığım bir şeydi» dedi. ABD haber ajanslarına göre, bu muhabir, yayınlanmamak koşuluyla yapılan bu açıklamayı yayınladığı için ekmeğinden olmuştu. Çan Kayşek kliğinin bu Amerikan emrine uymayı uzun süre göze alamamasının nedeni, 27 Aralık 1948'de Guomindang Merkez Yürütme Komitesi Propaganda Bölümü tarafından yayınlanan bir talimatta açıkça anlatıyordu:

Eğer savaşmıyorsak, barış da yapamayız. Eğer savaşabiliyorsak, o zaman barıştan söz etmek, ancak askerlerin ve halkın moralinin bozulmasına yol açar. Dolayısıyla savaşabilsek de, savaşmasak da, barıştan söz etmekle kazanacağımız hiçbir şey yoktur, oysa kaybedeceğimiz çok şey vardır.

Guomindang'ın o sırada bu talimatı yayınlamasının nedeni, Çan'ın hizbi dışındaki bazı Guomindang hiziplerinin barış görüşmelerini daha o zamandan savunmalarıydı. Geçen 25 Aralık'ta Bay Çungsi ve onun yönetimi altındaki Hubey Eyalet Konseyi «barışçı bir çözüm»¹ meselesini Çan Kayşek'e götürdü ve bunun üzerine Çan Kayşek 1 Ocak günü, ortaya atmış olduğu beş koşul temelinde barış görüşmeleri düzenlenmesi konusunda bir açıklama yapmak zorunda kaldı. Böylelikle barış taarruzunun patentini Bay Çungsi'nin elinden kapmayı ve eski yönetimini yeni bir isim altında sürdürmeyi umuyordu. 8 Ocak'ta Bay Çungsi'nin desteğini sağlamak üzere Çang Çun'u, Hankov'a yolladı ve aynı gün ABD, İngiltere, Fransa ve Sovyetler Birliği hükümetlerine

1. O sıralar Çan Kayşek'in karşı karşıya bulunduğu son derece elverişsiz durumdan yararlanan Guomindang'ın Merkezi Çin «Eşkıyaları Bastırma» Karargâhı Başkomutanı Bay Çungsi Çan Kayşek'i görevden çekilmeye zorlamak ve kendisinin de bağlı bulunduğu Guangsi kliğinin durumunu güçlendirmek amacıyla Çan Kayşek'e iç savaş «barışçı bir çözüm» kavuşturmayı önerdi. Sahte Hubey Eyalet Konseyi, Bay Çungsi'nin emriyle Çan Kayşek'e bir telgraf gönderdi ve «savaş felaketi yayılmaya devam ettiği ve bu gidişin derhal değiştirilmesi için hiçbir çaba gösterilmediği takdirde, hem devletin, hem de halkın mahvolacağı» uyarısında bulundu ve kendisine «normal siyasi çözüm yolunu izlenmesini ve barış görüşmelerine yeniden başlamanın yollarını aramasını» öğütledi.

Çin'deki iç savaşa müdahale etmeleri çağrısında bulundu.² Fakat bütün bu manevralar tam bir başarısızlıkla sonuçlandı. Çin Komünist Partisi Başkanı Mao Zedung'un 14 Ocak tarihli açıklaması, Çan Kayşek'in sahte barış tertibine öldürücü bir darbe indirdi ve onu bir hafta sonra «çekilerek» geri plana geçmek zorunda bıraktı. Çan Kayşek, Li Zungren ve Amerikalılar, bu tertip için her türlü hazırlığı yapmışlar ve oldukça iyi bir kukla oyunu sergilemeyi ummuşlardı, ama sonuç belediklerinin tam tersi oldu; sadece seyirciler azalmakla kalmadı, oyuncuların kendileri bile birbiri ardına sahneyi terk etmeye başladılar. Çan Kayşek, «emekli olarak çekildiği» Fenghua'dan, arta kalan kuvvetlerini yönetmeye devam etmektedir; ancak artık yasal durumunu kaybetmiştir ve kendisine uzananların sayısı gitgide azalmaktadır. Sun Fo'nun «Yürütme Meclisi» kendi inisiyatifiyle hükümet merkezinin Kanton'a taşındığını ilan etmiş ve sadece hükümetin «başkan»ından ve «başkan vekili»nden değil, aynı zamanda «Yasama Meclisi» ve «Denetim Meclisi»nden de kopmuştur. Sun Fo'nun «Yürütme Meclisi» savaş çağrısında bulunuyor³; ama savaşı yürütmekle görevli «Milli Savunma Bakanlığı» ne Kanton'da, ne de Nancing'dedir ve bu bakanlık hakkında bilinen tek şey, sözcüsünün Şanghay'da bulunduğudır. Böylece Li Zungren'in «Taş Şehir»in surlarından görebildiği tek manzara şudur:

*Gök, Vu ve Çu ülkelerinin üzerine çöküyor,
Her yer göz alabildiğine bomboş.⁴*

21 Ocak'ta göreve başladığından beri Li Zungren tarafından verilen hiçbir emir yerine getirilmemiştir. Guomindang'ın artık «genel» bir

2. Müdahale talebi, ABD, İngiltere, Fransa ve Sovyetler Birliği hükümetleri tarafından reddedildi. ABD hükümeti 12 Ocak'ta Guomindang hükümetine yolladığı mektupta, ABD'nin Guomindang hükümetinin talebini «yararlı bir anıca hizmet edeceğine inanılmadığı» için reddettiği belirtilmekteydi. Açıkçası ABD hükümeti, kendi beslenmesi gerici Çan Kayşek hükümetinin yaklaşan sonunu artık hiçbir şekilde değiştiremeyeğini anlamış bulunuyordu.

3. 6 ve 7 Şubat 1949 tarihlerinde Guomindang hükümetinin sahte «Yürütme Meclisi» başkanı Sun Fo, Kanton'da iki açıklama yaparak Li Zungren'in barış görüşmelerine temel olmak üzere Çin Komünist Partisi'nce önerilen sekiz maddeyi kabul eden açıklamasına karşı çıktı. Sun Fo, «Hükümet taşındığı Kanton'da çalışmalarına başlanmıştır ve geçmişimizi eleştirici bir biçimde gözden geçirmeliyiz» diyordu. Ayrıca «Komünistler tarafından ileri sürülen, savaş suçlularının cezalandırılmasına ilişkin madde asla kabul edilemez» diyordu.

4. Yuan Hanedanı döneminde yaşamış bir 14. yüzyıl Çin şairi olan Sadul tarafından yazılmış bir kasideden mustalalar. Kasidenin ilk yarısı şöyledir:

«hükümet»i olmadığı ve birçok yerde bölgesel bir barış için faaliyet gösterildiği halde, Guomindang içindeki iflah olmaz unsurlar, bölgesel barışa karşı çıkararak sözüm ona bir «genel barış» istiyorlar, ama aslında savaşı sürdürebilme hayalini besleyerek barışı reddetmeyi amaçlıyorlar; bu bölgesel barış çalışmalarının yayılacağından ve denetimlerinden çıkacağından büyük korku duyuyorlar. Tamamen bölünmüş ve parçalanmakta olan Guomindang'ın «genel barış» güldürüsü ve sahte Milli Savunma Bakanlığı Siyasi Çalışma Bürosu Başkanı savaş suçlusuz Deng Venyi'nin 9 Şubat'ta Şanghay'da yaptığı açıklama ile doruk noktasına ulaştı. Sun Fo gibi, Deng Venyi de, Çin Komünist Partisi'nin barış görüşmelerine temel olmak üzere ileri sürdüğü sekiz koşulu kabul eden Li Zungren'in 22 Ocak tarihli açıklamasını reddediyor ve sözüm ona «eşit koşullarda bir barış, genel bir barış» istiyor, bunun gerçekleşmemesi halinde de, «Komünistlerle sonuna kadar savaşmak için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacağız» diyordu. Bununla birlikte Deng Venyi, bizlere «eşit koşullarda bir barış, genel bir barış» için kiminle görüşeceğimiz konusunda bir şey söylemiyordu. Anlaşılan, Deng Venyi'ye ya da başka birine başvursak da, başvurmasak da bir sonuç alamayacağız. Bütün bunlar insanın sabrını taşıyor! 9 Şubat'ta Şanghay'dan geçilen bir *Merkezi Haber Ajansı* haberine göre:

Bir muhabir, Deng Venyi'ye, «Başkan Vekili Li, kamuoyuna yapmış olduğunuz açıklamadaki dört noktayı⁵ onayladı mı?» diye sormuştur. Deng Venyi bu soruyu şöyle cevaplandırmıştır:

*Taş Şehrin burçlarından
Göğün Vu ve Çu ülkesi üzerine çöktüğü görülmekte.
Her yer göz alabildiğine bomboş
Altı hanedanın ünlü kilit noktalarına bakan
Duvar gibi yeşil tepeler kalmış ayakta
Sancakların güneşi gölgelediği
Serenlerin bulutlara değdiği yerlerde
Şimdi bembeyaz kemikler serili
Irmağın kuzeyinde güneyinde
Ne çok savaşçı öldü!*

«Taş Şehir», Nancing'e verilen tarihi bir addı.

5. Deng Venyi «Barışın ve Savaşın Gelişmesi» üzerine açıklamasında aşağıdaki «dört nokta»yı ileri sürüyordu: (1) «Hükümet barış istenmektedir»; (2) «Çin Komünist Partisi savaş istenmektedir»; (3) «Peyping'deki bölgesel barışın bir hile olduğu ortaya çıkmıştır»; (4) «Komünistlerle sonuna kadar savaşmak için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacağız».

"Ben Milli Savunma Bakanlığı'nın tavrını dile getiriyorum; bugün açıklanan dört nokta önceden Başkan Vekili Li'nin onayına sunulmamıştır.»

Burada Deng Venyi, sadece sahte Guomindang hükümetinin genel tavrından farklı olarak sahte Milli Savunma Bakanlığı için kısmi bir tavır icat etmekle kalmıyor, aynı zamanda sahte Milli Savunma Bakanlığı Siyasi Çalışma Bürosu için daha dar bir kısmi tavır icat ediyor. Çünkü 27 Ocak'ta sahte Milli Savunma Bakanlığı Peyping'deki barışçı çözümü «savaşı kısaltacak, barışı sağlayacak ve böylece tarihi başkent Peyping'in temellerini, kültür eserlerini ve tarihi anıtların koruyacak» bir davranış olarak açıkça övdüğü ve Datung ve Suyyuan⁶ gibi yerlerde de aynı şekilde «çarpışmalara son verileceği»ni ilan ettiği halde, Deng Venyi Peyping'deki barışçı çözüme açıkça karşı çıkmakta ve ona kara çalmaktadır. Bundan da, «genel barış» yaygarasını en çok koparan gericilerin genel tavıra en uzak kimseler oldukları anlaşılmaktadır. Milli Savunma Bakanlığı'nın bir Siyasi Çalışma Bürosu, hem Milli Savunma Bakanlığı ile, hem de başkan vekiliyle çelişkiye düşebilmektedir. Bu gericiler, Çin'de barışın sağlanmasının önüne dikilen en büyük engeldirler. Bunlar «genel barış» sloganının ardına gizlenerek, genel bir savaşı kışkırtma hayalleri kurmaktadırlar. Kendileri şöyle diyorlar: «Savaş olacaksa genel savaş olsun; barış olacaksa genel barış olsun.» Oysa gerçekte ne genel barışı sağlayacak, ne de genel savaşı sürdürecektir güçleri vardır. Bütün güç, tamamen bölünmüş ve parçalanmakta olan Guomindang'ın elinde değil, Çin halkının, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun, Çin Komünist Partisi'nin ve diğer demokratik hareketlerin elindedir. Taratlardan biri bütün gücü elinde tutmaktadır; diğeri ise umutsuzca bölünmüş ve parçalanmıştır. Bu da, Çin halkının uzun süreli mücadelesinin ve Guomindang'ın sonu gelmeyen kötülüklerinin bir sonucudur. Akli başında hiçbir insan, bugün Çin'deki siyasi durumun bu temel gerçeğini görmezlikten gelemez.

6. Tiacin ve Peyping'in kurtarılmasından sonra Kuzey Çin'de Guomindang kuvvetlerinin elinde sadece tecrit edilmiş bir-iki direnme noktası kalmıştı. Bunlar arasında Tayyuan, Datung, Sinsiang, Anyang ve Guysuy da bulunuyordu. Tayyuan'da bulunan düşman 24 Nisan 1949'da tamamen saf dışı bırakıldı. Datung'da bulunan düşman kuvvetleri ise 1 Mayıs'ta, barış içinde yeniden örgütlennmeye razı oldu. Sinsiang'daki düşman kuvvetleri 5 Mayıs'ta teslim oldular. Anyang'daki düşman kuvvetleri 6 Mayıs'ta saf dışı bırakıldı. Guysuy 19 Eylül'de barışçı yoldan kurtarıldı.

GUOMINDANG GERİCİLERİ «BARIŞ ÇAĞRISI»NDAN SAVAŞ ÇAĞRISINA ÇARK EDİYORLAR

16 Şubat 1949

Çan Kayşek haydudunun 1 Ocak'ta barış taarruzunu başlatmasından bu yana gerici Guomintang kliğinin kahramanları, boyuna «savaş süresinin kısaltılması»nı, «halkın acılarının dindirilmesi»ni ve «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemin verilmesi»ni istediklerini tekrarlayıp duruyorlardı. Fakat Şubat başlarında birdenbire barış havalarını kesip eski teraneleri olan «komünistlerle sonuna kadar çarpışmak» havasını tutturdular. Bu, özellikle son birkaç gündür göze çarpmaktadır. 13 Şubat günü Guomintang Merkez Yürütme Komitesi'nin Propaganda Bölümü, «bütün parti karargâhlarına ve parti gazetelerine», bir «Özel Propaganda Talimatı» yayınladı. Bunda şöyle denilmekteydi:

Ye Cienying geri bölgelerimizde, Çin Komünist Partisi'nin barışı gerçekleştirme konusunda iyi niyetini öven, buna karşılık hükümetin askeri faaliyetlerine barış konusunda kötü niyetle davranmak şeklinde mahkûm eden bir propaganda yapmaktadır. Bütün gazetelerimiz aşağıdaki noktalara uygun olarak bu propagandayı, dolaylı ya da dolaysız bir şekilde tepeden tırnağa çürütmelidir.

«Özel Talimat» bu «çürütme»nin neden yapılması gerektiği konusunda da çok sayıda neden sıralıyor:

Kayıtsız şartsız teslim olmaktan hükümet sonuna kadar savaşmalıdır.

Mao Zedung'un 14 Ocak tarihli demecinde ileri sürdüğü sekiz koşul, milleti felakete sürükleyecek niteliktedir; hükümetin bunu

kabul etmemesi gerekirdi.

Barışı bozmanın sorumluluğunu Çin Komünist Partisi yüklenmelidir. Oysa bu Parti, şimdi bütün hükümet yöneticilerinin de dahil olduğu, sözüm ona bir savaş suçluları listesi hazırlamış ve işi, hükümetten, önce bunların tutuklanmasını talep etmeye kadar vardırırmıştır. Bu, Komünist Partisi'nin ne kadar azgın ve mantıksız' olduğunu ortaya koymaktadır. Çin Komünist Partisi bu tutumunu değiştirmedikçe, barış görüşmelerine başlamak gerçekten zor olacaktır.

Artık; iki hafta öncesine kadar barış görüşmelerine duyulan hararetli arzudan eser yok. Şu «savaş süresinin kısaltılması» «halkın acılarının dindirilmesi» ve «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemin verilmesi» gibi, gönülleri ferahlatan ve her yere yayılan sözlerle artık rastlanmaz oldu. Şayet Çin Komünist Partisi «tutumunu» değiştirmeye yanaşmayacak ve savaş suçlularının cezalandırılmalarında diretecek olursa, o zaman barış görüşmelerinin yapılması mümkün olmayacak. Peki, o halde neye daha büyük önem veriliyor? Halkın selametine mi, savaş suçlularının selametine mi? Guomindang'ın bu kahramanları tarafından yayınlanan «Özel Propaganda Talimatı»na bakılacak olursa, herhalde ikincisine. Çin Komünist Partisi, savaş suçlularının listesinin hazırlanması konusunda demokratik partilerle halk örgütlerinin görüşlerini almaya devam etmektedir ve şimdiye kadar birçok yerden görüşler alınmıştır. Şimdiye kadar alınan görüşlerden anlaşıldığına göre hiçbiri de, Çin Komünist Partisi'nin bir yetkilisinin geçen yıl 25 Aralık'ta açıkladığı listeyi uygun bulmuyor. Sadece kırk üç savaş suçlusunun adının belirtildiği bir listeyi çok yetersiz buluyorlar; karşıdevrimci savaşı başlatmak ve milyonlarca halkın kanına girmekten sorumlu tutacakların sayısının kırk üç kişi ile sınırlandırılmaması, en azından yüzün üzerinde olması gerektiğini düşünüyorlar. Şimdilik, savaş suçlularının sayısının yüzün üzerinde saptanacağını varsayalım. O zaman Guomindang kahramanlarına şunu sormak isteriz: Savaş suçlularının cezalandırılmasına neden karşı çıkıyorsunuz? «Savaş süresinin kısaltılması» ve «halkın acılarının dindirilmesi»ni istemiyor musunuz? Savaş, sizin bu karşı çıkışınız nedeniyle uzayacak olursa, bu, vakit ka-

zanmaya çalışmak ve savaş felaketini uzatmak demek olmaz mı? «Vakit kazanmaya çalışmak ve savaş felaketini uzatmak», Nancing hükümeti sözcüsü adına 26 Ocak 1949 günü yaptığınız açıklamada Çin Komünist Partisi'ne yönelttiğiniz suçlamanın ta kendisiydi. Acaba şimdi onu geri almak bir tabela üzerine yazıp şeref nişanı gibi kendi boynunuza mı asmak istiyorsunuz? Sizler «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemi vermek» iddiasında olan, sonsuz şefkat ve merhamet sahibi kişilersiniz. O halde neden aniden değişip, en büyük önemi savaş suçlularının selametine veriyorsunuz? Hükümetinizin İçişleri Bakanlığı'nın istatistiklerine göre Çin halkının sayısı 450 değil, 475 milyondur; bu sayıyı 100 kadar savaş suçlusunun sayısı ile karşılaştırın. Hangisi daha büyüktür? Siz kahramanlar, aritmetik bilirsiniz, lütfen aritmetik kitabınıza göre dikkatli bir hesap yapınız ve sonra kararınızı veriniz. Eğer bu hesabı yapmadan eski formülünüz olan ve gerek bizim, gerek tüm ülke halkının doğru bulduğu «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemin verilmesi» formülünü alelacele «yüzden fazla savaş suçlusunun selametine en büyük önemin verilmesi» formülüne çeviriyorsanız, o zaman dikkat edin, çünkü bu zeminde tutunmayı kuşkusuz başaramayacaksınız. Haftalardan beri «barış çağrısı yaptıktan» sonra, «halkın selamete kavuşturulmasına en büyük önemin verilmesi» ibaresini ağızlarından düşürmeyen bu kişiler, artık «barış çağrısı» yapmıyorlar, savaş çağrısında bulunuyorlar. Guomindang içindeki iflah olmazların başlarının derde girmesinin nedeni şudur: Halka inatla karşı çıkmışlar, halkı ezmişler ve sonunda kendilerini bir pagodanın* tepesinde yapayalnız bulmuşlardır. Üstelik ölene kadar da pişman olmaya niyetleri yoktur. Yangze vadisi ve güneyinde bulunan siz geniş halk yığınları- işçiler, köylüler, aydınlar, şehir küçük burjuvazisi, milli burjuvazi, aydınlanmış eşraf ve vicdan sahibi Guomindang üyeleri- lütfen sözlerimize kulak verin! Sizileri ezen Guomindanglı iflah olmazların günleri sayılıdır. Sizler ve biz aynı safatta yer alıyoruz. Bir avuç iflah olmaz çok geçmeden yapayalnız kaldıkları tapınaklarının tepesinden düşecek ve halk Çin'i pek yakında doğacaktır.

*Pagoda: Çin tapınağı.- Ç.N.

SAVAŞ SORUMLULUĞU KONUSUNDA GUOMİNDANG'IN FARKLI CEVAPLARI ÜZERİNE

18 Şubat 1949

«Direnme Savaşı'nın sona ermesinden sonra bir barış ve milli inşa siyaseti izleyen hükümet, Çin Komünist Partisi sorununu da barışçı bir şekilde çözmeye çalıştı. Bir buçuk yıldan beri Çin Komünist Partisi her türlü anlaşmayı çiğnemiştir ve dolayısıyla barışın bozulmasının sorumluluğunu yüklenmelidir. Oysa bu parti şimdi bütün hükümet yöneticilerinin de dahil olduğu sözüm ona bir savaş suçluları listesi hazırlamış ve işi, hükümetten ilkönce bunların tutuklanmalarını talep etmeye kadar vardırırmıştır. Bu, Çin Komünist Partisi'nin ne kadar azgın ve mantıksız olduğunu ortaya koymaktadır. Çin Komünist Partisi bu tutumunu değiştirmedikçe barış görüşmelerine başlamak gerçekten zor olacaktır.»

İşte Guomindang'ın savaş sorumluluğu konusundaki görüşü, Guomindang Merkez Yürütme Komitesi Propaganda Bölümü'nün 13 Şubat 1949'da yayınladığı «Özel Propaganda Talimatı»nda yer alan bu sözlerden ibarettir.

Bu tez, savaşın başsuçlusu Çan Kayşek'e aittir. Çan Kayşek Yeni Yıl mesajında şöyle diyordu:

Üç Halk İlkesi'nin ve Cumhuriyetin Babasının öğretilerinin inançlı bir takipçisi olarak Japonya'ya karşı savaşın sona ermesinin ardından, eşkiyaların silahla bastırılmasına girişmeye ve böylece halkın acılarının ağırlaştırılmasına taraftar değildim. Bunun için Direnme Savaşı sona erer ermez hükümetimiz, barış ve milli yeniden inşa siyasetini ilan etti ve ayrıca komünist sorununu da siyasi danışma ve askeri arabuluculuk yollarıyla çözmeye çalıştı.

Ancak bütün umutlarımıza karşın Komünist Partisi bir buçuk yıldır bütün anlaşma ve önerileri kasıtlı olarak baltaladı ve planlı bir şekilde aldığı önlemlerle bunların uygulanmasını olanaksız hale getirdi. Nihayet, bizzat devletin varlığını tehdit eden topyekûn bir silahlı ayaklanmayı bile başlattı. Böylece bu hükümet isyan bastırmak için hiç istemediği halde seferberlik ilan etmek zorunda kaldı.

25 Aralık 1948 tarihinde, Çan Kayşek'in bu açıklamayı yapmasından yedi gün önce Çin Komünist Partisi'nin bir yetkilisi kırk üç savaş suçlusunun yer aldığı bir liste açıkladı ve bu listenin en başında yer alan da Çan Kayşek'ten başkası değildi. Hem barış peşinde koşan, hem de sorumluluklarından kaçmak isteyen savaş suçlularının, suçu Komünist Partisi'ne yüklemekten başka çareleri yoktur. Fakat bu ikisi birbiriyle uzlaşır şeyler değildir. Komünist Partisi'nin savaşı başlatma sorumluluğunu yüklenmesi gerektiğine göre Komünist Partisi cezalandırılmalıdır. Komünistler «eşkıya» olduğuna göre, «eşkiyanın bastırılma»sı gerekir. «Topyekûn bir silahlı ayaklanma» başlattıklarına göre «ayaklanmanın ezilmesi» gerekir. «Eşkıyalığın basırılması» ve «ayaklanmanın ezilmesi» tamamen doğrudur, öyleyse bundan neden vazgeçilsin? Neden «komünist eşkıya» sözü, Guomidang tarafından 1 Ocak 1949'dan bu yana yayınlanan resmi belgelerde «Komünist Partisi» şeklinde değiştirilmiştir?

Sun Fo, bir terslik hissetmiş olacak ki, Çan Kayşek'in Yeni Yıl mesajını yayınladığı günün akşamı yayınlanan bir konuşmasında savaşın sorumluluğu konusunda değişik bir tez ortaya attı. Sun Fo şöyle diyordu:

Üç yıl önce, Direnme Savaşı'nın zafere ulaşmasının hemen ardından halkın yaralarını sarmaya ihtiyacı olduğundan, ülkenin de etkin bir şekilde yeniden inşası gerektiğinden ve çeşitli partiler arasında bu ihtiyaçlarla ilgili olarak ortak bir anlayış hâlâ var olduğundan, bir Siyasi Danışma Konferansı için çeşitli kesimlerin ve tanınmış kişilerin temsilcilerini bir araya çağırdık. Üç haftalık bir çabadan sonra ve özellikle Başkan Truman'ın özel tem-

silcisi Mr. Marshall'ın değerli arabuluculuğu sayesinde bir barış ve milli yeniden inşa programı ve belirli uyuşmazlıkların giderilmesi için somut önlemler üzerinde bir anlaşmaya varıldı. Zamanında bu önlemleri uygulamış olsaydık bugün Çin'in ne kadar refah içinde ve halkının da ne kadar mutlu olacağını bir düşünün! Ne yazık ki, o sırada ilgili partilerden hiçbiri parti çıkarlarından bütünüyle vazgeçmedi, bütün ülke halkı da, barış hareketini başarıya ulaştırmak için elinden gelen her şeyi yapmadı ve böylece savaş felaketi yeniden ortaya çıkarak halkı ıstırap ve sefaletle sürükledi.

Sun Fo, Çan Kayşek'e göre biraz daha «adil». Gördüğümüz gibi o, Çan Kayşek'in aksine savaşın sorumluluğunu tamamen Komünist Partisi'nin sırtına yıkmak yerine, «toprak mülkiyetinin eşitleştirilmesi»¹ yöntemini kullanarak kabahati «ilgili bütün partiler» arasında eşit olarak paylaşıyor. Ona' göre Guomindang, Komünist Partisi, Demokratik Birlik, tanınmış kişiler kabahati paylaşmalıdır. Üstelik hepsi bu kadar da değil; «bütün ülke halkı» da kabahati paylaşmalıdır. 475 milyon yurttaşımızdan hiçbiri sorumluluktan kurtulamıyor. Çan Kayşek, yalnızca Komünist Partisi'ne vururken Sun Fo, bütün partilere, herhangi bir partiye bağlı olmayan kimselere ve bütün yurttaşlarına vuruyor; hatta Çan Kayşek ve belki de Sun Fo'nun kendisi bile sopadan nasiplerini alacaklar. Burada iki Guomindanglı'nın, Sun Fo ile Çan Kayşek'in birbirlerine ters düştüğünü görüyoruz.

Ortaya, «Hayır, bence sorumluluk bütünüyle Guomindang'a ait olmalıdır» diyen üçüncü bir Guomindanglı çıkmıştır. Adı Li Zungren'dir. 22 Ocak 1949 günü Li Zungren, «başkan vekili» sıfatıyla bir demeç yayınladı. Savaş sorumluluğu ile ilgili olarak şunları söyledi:

Sekiz yıllık Direnme Savaşı'nı izleyen üç yıllık iç savaş, Direnme Savaşı'nda kazanılan zaferden sonra ülkenin toparlanması için son umudu da yok etmekle kalmamış, Sarı Irmağın kuzeyinde ve güneyinde her yere felaket götürmüş, sayısız çiftlik ve evi

1. Sun Yatsen'in ünlü bir sloganı. (Bkz. «Yeni Demokrasi Üzerine», Altıncı bölüm, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, cilt II, Kaynak Yayınları, s.358-359) Burada Sun Fo ile alay etmek amacıyla bir kelime oyunu yapılmaktadır.

malhvetmiş, binlerce ve binlerce masum insanı katletmiş, ya da yaralamış, sayısız ailenin parçalanmasına yol açmış ve her yerde halkın açlıktan ve soğuktan kırılmasına neden olmuştur. Böylesine korkunç bir felaketin, ülkemizin iç savaşlar tarihinde gerçekten benzeri yoktur.

Burada Li Zungren, bir açıklamada bulunmakla beraber isim vermiyor. Sorumluluğu, ne Guomindang'a, ne Komünist Partisi'ne, ne de başka herhangi bir kesime yüklüyor; bununla beraber bir gerçektir, yani bu «korkunç felaketin» başka bir yerde değil de «Sarı İrmağın kuzeyinde ve güneyinde» yer aldığından söz ediyor. Öyleyse Sarı İrmağın güneyinde Yangze İrmağına ve kuzeyinde Sungari İrmağına kadar olan bölgedeki bu «korkunç felaketi» kimin çıkardığına bir bakalım. Bu felaket, oradaki halkla halk ordusunun birbirleriyle çarpışmasından mı doğmuştur? Li Zungren, bir zamanlar Çan Kayşek'in Peyping Karargâhının Komutanı olduğuna ve kendi Guangsi kliğinin askerleri Çan'ın askerleri ile birlikte bir zamanlar Şantung Eyaleti'ndeki Yi-Meng dağlık bölgesine saldırdıklarına göre² bu «felaketin» nerede ve nasıl başladığı konusunda güvenilir bilgiye sahiptir. Li Zungren'in başka hiçbir iyi tarafı olmasa da, bir tek bu dürüst açıklamayı yapması bile iyi bir şeydir. Ayrıca «ayaklanmayı çözmek» ya da «eşkiyayı bastırmak»tan söz edecek yerde savaşı, iç savaş olarak adlandırması Guomindang için oldukça yeni bir şey sayılabilir.

Li Zungren, aynı açıklamasında bu mantığı sürdürerek «Hükümetin Çin Komünist Partisi tarafından önerilen sekiz madde temelinde derhal görüşmelere başlamaya hazır olduğunu» ilan etti. Li Zungren, sekiz maddeden birincisinin savaş suçlularının cezalandırılması olduğunu ve kendi saygıdeğer adının da bunların arasında yer aldığı bilmektedir. Savaş suçlularının cezalandırılması «felaketin» doğurduğu mantıklı bir sonuçtur. Bu yüzden Guomindang'ın iflah olmazları daha şimdiden Li Zungren'e karşı alçak sesle homurdanmakta ve «Mao Zedung'un 14 Ocak tarihli açıklamasında ileri sürdüğü sekiz

2. Burada, Şantung Eyaleti'nde bulunan Yi ve Meng Dağları bölgesine değinilmektedir. Bu bölgeye saldıran, Çan Kayşek'in askerleri ile ortak hareket eden Guangsi kliğinin 46.Ordusuydu. Bu ordu, deniz yoluyla Haynan Adası'ndan getirilmiş ve 1946 Ekim'inde Çingdao'ya çıkmıştı. 1947 Şubat'ında Şantung Eyaleti'nin Layvu Bölgesinde toptan imha edildi.

madde milleti felakete sürükleyecektir. Hükümetin bunları kabul etmemesi gerekirdi» demektedirler.

İflah olmazların açıkça konuşmayıp da yalnızca alçak sesle homurdanmalarının nedenleri vardır. Çan Kayşek «çekilmeden» önce iflah olmazlar sekiz koşulumuzu reddetmeyi düşünüyorlardı. Ama konuyu bir kere daha düşünen Çan Kayşek bundan vazgeçti; belki de bunları reddetmenin kendisine hiçbir açık kapı bırakmayacağını hesap ediyordu. 19 Ocak günü işte durum buydu. O sabah, Nancing'den Şanghai'a geldiğinde Çang Cunmay³ «Hükümet, Çin Komünist Partisi tarafından ileri sürülen sekiz şarta cevap olarak yakında yeni bir açıklamada bulunabilir» dedi. Bunun üzerine *Merkezi Haber Ajansı* aynı akşam yayınladığı bir iç bültende şöyle diyordu:

Çang Cunmay'ın açıklamasıyla ilgili Şanghai bültenine şimdi gelen şu açıklamayı ekleyin. Hükümetin yakında yeni bir açıklama yapacağı şeklindeki sözleri ile ilgili olarak, *Merkezi Haber Ajansı'nın* bir muhabiri ilgili makamlardan, Hükümetin başka bir açıklamada bulunmaya niyetli olmadığını öğrenmiştir.

21 Ocak tarihli «çekilmesi» ile ilgili demecinde Çan Kayşek, sekiz koşulu eleştiren tek kelime söylemiyor ve hatta kendi beş koşulundan da feragat ederek bunları, «toprak bütünlüğünün ve egemenliğin korunması, tarihi kültürün ve toplumsal düzenin tahrip edilmemesi ve halkın geçiminin ve özgürlük hakkının güvence altına alınması ilkeleri temelinde barışın sağlanması şeklinde değiştiriyordu. Artık anayasa, hukuk düzeni ya da ordu gibi meseleleri ortaya sürmeye cesaret edemiyordu. Li Zungren'in 22 Ocak'ta barış görüşmelerine temel olarak Çin Komünist Partisi'nin sekiz koşulunu kabule cesaret etmesinin ve Guomintang iflah olmazlarının da bunları açıkça reddetmeye cesaret edemeyip, «Hükümetin bunları kabul etmemesi gerekirdi» diye homurdanmalarının nedeni işte budur.

Sun Fo, «toprak mülkiyetinin eşitleştirilmesi» siyasetini tutarlı bir

3. Küçük bir gerici parti olan Demokratik Sosyalist Partisi'nin başkanı gerici bir politikacı. Bkz. bu ciltte «Çin Devriminin Yeni Yükselişini Selamlayalım», Not 8, s.115 ve «Yeni Demokrasi Üzerine» Not 10, Mao Zedung, *Seçme Eserler*, cilt II, Kaynak Yayınları, s.366

şekilde sürdürdü mü? Hayır. 5 Şubat 1945'te «Hükümet merkezini Kanton'a naklettikten» sonra, 7 Şubat günü savaş sorumluluğu konusunda bir konuşma yaparak şunları söyledi:

Geçtiğimiz altı ay boyunca savaş felaketinin yayılması, durumda ciddi değişiklikler doğurmuş ve halkın anlatılmaz acılar çekmesine neden olmuştur. Bütün bunların kökü geçmişteki hatalar, başarısızlıklar ve mantıksızlıklarda yatmaktadır ve bunu sonucu da bugün ortaya çıkan vahim durumdur. Hepimiz, Çin'in Üç Halk İlkesi'ne ihtiyacı olduğuna inanıyoruz. Üç Halk İlkesi uygulamaya konmadığı sürece Çin'in meseleleri asla çözülemez. Yirmi yıl önce, bizzat Partimizin *Zunqlisinin** adım adım uygulayacağımız umuduyla Üç Halk İlkesi'ni bize emanet ettiğini anımsayacaksınız. Eğer Üç Halk İlkesi uygulanmış olsaydı, böylesine umutsuz bir durum ortaya çıkmazdı.

Lütfen, herkes Guomintang Yürütme Meclisi Başkanı'nın burada savaşın sorumluluğunu çeşitli partiler ve tüm yurttaşlar arasında eşit olarak paylaştırmadığına ve bizzat Guomintang'a yüklediğine dikkat etsin. Sun Fo'nun sopayı yalnız Guomintang'ın sırtına indirdiğini görmek, herkesi fazlasıyla memnun ediyor. Ya Komünist Partisi? Başkan Sun şöyle diyor:

Çin Komünist Partisi'nin yalnızca, Üç Halk İlkesi'nin bir ilkesinin, Halkın Refahı İlkesi'nin bir parçası olan toprak mülkiyetinin eşitleştirilmesini isteyerek halkı aldatmayı ve kendi saflarına çekmeyi başardığını görebiliyoruz. Hepimiz bundan büyük bir utanç duymalı, uyanıklığımızı artırmalı ve geçmişteki hatalarımızı yeniden gözden geçirmeliyiz.

Eksik olmayın, aziz Başkan! Komünist Partisi hâlâ «halkı aldatmak ve kendi saflarına çekmek» suçuyla itham ediliyorsa da, hiç olmazsa diğer korkunç suçlardan yakasını sıyrıyor ve böylece sopalanmaktan kurtularak kazasız belasız salıveriliyor.

* Başkan anlanunda Çince bir kelime. Burada Sun Yatsen kastedilmektedir.-Ç.N.

Başkan Sun'un sevimli gözükmesinin tek nedeni bu değildir. Aynı konuşmada şunları da söylüyor:

Bugün komünist etkisinin yayılması, inandığımız ilkeleri uygulamadaki başarısızlığımızın bir sonucudur. Partimizin geçmişteki en büyük hatası, bazı üyelerin kuvvete aşırı ölçüde tapmaları ve kendi aralarında iktidar mücadelelerine girişmeleri, böylelikle de düşmana, saflarımıza nifak sokma olanağı vermiş olmalarıdır. Sekiz yıllık Direnme Savaşı'nın sona ermesi, ülkenin barışçı bir şekilde birleştirilmesini gerçekleştirmek için bir fırsattı, bin yılda bir çıkacak bir fırsat. Ve hükümet önceleri iç uyuşmazlıkların siyasi yollarla çözülmesi için bir plan yapmış fakat ne yazık ki, bu plan uygulanmamıştır. Yıllarca süren savaştan ve kargaşadan sonra halkın yaralarının acilen sarılması gerekiyordu. silahlı çatışmanın yeniden başlatılması, halk için hayatı çekilmez hale getirdi ve korkunç acılara yol açtı. Aynı zamanda askerlerin morallerinin bozulmasına ve birbiri peşi sıra askeri yenilgilere neden oldu. Halkın duygularına saygı gösteren ve askeri yolların meselelerin çözümünde başarısız kaldığını gören Başkan Çan barış çağrısında bulunduğu bir Yeni Yıl mesajı yayınladı.

Çok güzel! Burada bu savaş suçlusu Sun Fo, tutuklanmadığı ve dayak yemediği halde kendiliğinden bir itirafta, hem de açık ve doğru bir itirafta bulunuyor. Kuvvete tapan, savaşı başlatan ve ancak askeri yollar sorunu çözmekte başarısız kaldıktan sonra barış isteyen kimdi? Guomintang'dan, bizzat Çan Kayşek'ten başkası değil. Başkan Sun, partisinin «bazı üyelerinin» kuvvete aşırı ölçüde taptıklarını söylerken sözcükleri büyük bir dikkatle seçiyor. Bu, Çin Komünist Partisi'nin, Guomintang'ın yalnızca belli sayıda üyesinin, bu sayıdan fazlasının değil ve elbette üyelerini tümünün de değil, cezalandırılması ve savaş suçlusu olarak damgalanması talebiyle uyum halindedir.

Demek ki, sayı konusunda Sun Fo ile bir anlaşmazlığımız yok. Ayırıldığımız nokta, sadece bundan çıkarılacak sonuç. Biz, Guomintang'ın «bazı üyeleri»nin, «kuvvete taptıkları» ve «halk için hayatı çekilmez» hale getiren «silahlı çatışmayı yeniden başlattıkları» için sa-

vaş suçlusu olarak cezalandırılmalarını istiyoruz. Fakat Sun Fo, bunu kabul etmiyor. Şöyle diyor:

Temsilcilerinin atanmasını geciktirmek ve sürekli olarak vakit kazanmaya çalışmakla Komünist Partisi de kuvvete taptığına, artık güçlendiğine ve ülkenin tamamını zorla ele geçirebileceğine inandığını göstermiştir; bu yüzden ilk adım olarak çarpışmaların kesilmesini reddetmektedir. Amacı son derece açıktır. Ben burada, son derece ciddi olarak, kalıcı bir barış için yapılacak görüşmeleri iki partinin eşit bir temelde yürütmesini ve koşulların da hakça, akılcı ve bütün ülke halkı için kabul edilebilir nitelikte olmasını öneriyorum.

Gördüğünüz gibi Başkan Sun pek de o kadar sevimli değildir. Savaş suçlularının cezalandırılmasını hakça ve akılcı bir koşul olarak görmediği anlaşılmaktadır. Savaş suçluları konusundaki sözleri, Guomintang Propaganda Bölümününün 13 Şubat tarihli «Özel Propaganda Talimatı»ndakine benzer bir tutumu yansıtmaktadır ve gene aynı şekilde o da açıkça karşı çıkmaya cesaret edemeyip alçak sesle homurdanmakla yetinmektedir. Barış görüşmeleri için temel bir koşul olarak savaş suçlularının cezalandırılmasını kabul etmek cesaretini gösteren Li Zungren'den kesin bir biçimde ayrılmaktadır.

Gene de Başkan Sun'da sevimli bir yan vardır; çünkü bizi yalnızca «temsilcileri» atamayı geciktirmek ve «ilk adım olarak çarpışmaların kesilmesini reddetmek»le suçlamasından da anlaşılacağı gibi, Komünist Partisi'nin de «kuvvete taptığı»nı söylediği halde onun, daha 1946'dan itibaren kuvvete tapan ve son derece zalim bir savaşı başlatan Guomindang'dan farklı olduğunu belirtiyor. Doğrudur, Komünist Partisi, «temsilcilerini atamayı geciktirmiştir», çünkü savaş suçlularının listesinin çıkarılması önemli bir konudur: «ülkenin tüm halkı için kabul edilebilir» olmalıdır ve fazla uzun ya da fazla kısa bir liste gerçekçi olmadığı gibi (saflarında savaş suçlularına ve onların suç ortaklarına yer olmayan) «bütün ülke halkı» tarafından da kabul edilemez. Bu da demokratik partilere ve halk örgütlerine danışmayı gerektirir; bu yüzden bir miktar «gecikmeye» yol açtık ve temsilcilerimizi çabucak atama olanağını bulamadık, bu da Sun Fo'nun ve onun gibilerin

canını sıktı. Ancak bundan Komünist Partisi'nin «kuvvete taptığı» sonucu çıkarılamaz. Olasılıkla yakında savaş suçlularının listesi yayınlanacak, temsilcilerimiz açıklanacak ve görüşmelere başlanacaktır ve o zaman Başkan Sun bizim «kuvvete taptığımızı» söyleyemeyecektir.

«İlk adım olarak çarpışmaların kesilmesini reddetmemiz»e gelince, bu Başkan Çan'ın Yeni Yıl mesajına uyularak benimsenmiş doğru bir tavidir. O mesajında Başkan Çan şöyle diyordu:

Komünist Partisi içtenlikle barış istediğini gösterir ve bu konuda somut kanıtlar ortaya koyarsa Hükümet hiç kuşkusuz bunu bütün içtenliğiyle karşılayacak ve çarpışmaların sona erdirilmesi ve barışın sağlanması için somut önlemleri görüşmeye hazır olacaktır.

19 Ocak'ta Sun Fo'nun Yürütme Meclisi, Çan Kayşek'in mesajına aykırı olan ve «ilkönce, derhal ve kayıtsız şartsız çarpışmaların kesilmesi ve barış görüşmelerine katılacak temsilcilerin ondan sonra atanması»ndan söz eden bir karar kabul etti. 21 Ocak günü Çin Komünist Partisi'nin bir sözcüsü bu saçma karar sert bir dille eleştirdi⁴. Şaşılacak bir şekilde, Yürütme Meclisinin başkanı eleştiriyi duymazlıktan gelerek 7 Şubat'ta tekrar saçma sapan konuştu ve Komünist Partisi'nin «ilk adım olarak çarpışmaların kesilmesini reddetmesi»nin «onun da kuvvete taptığını» bir kanıtı olduğunu söyledi. Çan Kayşek gibi bir savaş suçlusu bile görüşmeler olmadan çarpışmaları kesmenin ve barışı sağlamanın olanaksız olduğunu biliyor; bu noktada Sun Fo, Çan Kayşek'in çok gerisinde kalmıştır.

Bilindiği gibi, her zaman savaşın başlatılmasında ve sürdürülmesinde, Çan Kayşek'e destek olduğu için Sun Fo, savaş suçluları listesinde yer almaktadır. 22 Haziran 1947'de bile hâlâ «askeri bakımdan sonuna kadar savaşmamız koşuluyla kesinlikle bir çözüme ulaşılacaktır» ve «şu sırada barış görüşmeleri söz konusu olamaz» ve «hükümet, ya Çin

4. Bkz. bu ciltte «Nancing Yürütme Meclisi'nin Kararı Üzerine Çin Komünist Partisi Sözcüsünün Yorumu»,s. 305

5. Burada, o sıralarda Guomindang hükümetinin başkan yardımcısı olan Sun Fo'nun 22 Haziran 1947 tarihinde Nancing'de *Associated Press*, Guomindang Merkezi Günlük Haberler ve *Sin Min Bao* muhabirleriyle yaptığı görüşmede sarf ettiği sözlere değinilmektedir.

Komünist Partisi'ni ezecek ya da onun tarafından devrilecektir»⁵ gibisinden laflar etmekteydi. Sun Fo'nun kendisi de Guomindang'ın kuvvete tapan «bazı üyeleri»nden biridir. Fakat şimdi, sanki kendisi hiç kuvvete tapmamış ve Üç Halk İlkesi'nin uygulanmamasında hiç sorumluluk taşımamış gibi dışarıdan sorumsuz ve suçlayıcı beyanlarda bulunmaktadır. Bu dürüst bu tutum değildir. İster devletin yasaları uyarınca, ister Guomindang'ın Parti disiplinine göre yargılansın, Sun Fo hakettiği cezadan kurtulamaz.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ YEDİNCİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN İKİNCİ GENEL TOPLANTISI'NA RAPOR*

5 Mart 1949

I

Liaosi-Şenyang, Huay-Hay ve Peyping - Tiancin, harekâtlarının sona ermesiyle birlikte, Guomindang ordusunun ana kuvveti imha edilmiş bulunmaktadır. Savaşçı birliklerinden, Sinciang'dan Tayvan'a kadar uzanan geniş bölgelere ve son derece uzun cephelere dağılmış

* Çin Komünist Partisi, Yedinci Merkez Komitesi İkinci Genel Toplantısı'nı 5-13 Mart 1949 tarihleri arasında Hebey Eyaleti'nin Pingsan ilindeki Sibaypo köyünde yaptı. Merkez Komitesi'nin otuz dört üyesi ile on dokuz yedek üyesi toplantıda hazır bulundu. Çin halk devriminin ülke çapında zafere ulaşmasından hemen önce yapılan bu toplantı son derece önemliydi. Toplantıya sunduğu raporunda Mao Zedung yoldaş, devrimin ülke çapında zaferinin hızla gerçekleşmesi ve bu zaferi örgütlemek için gerekli siyasetleri ortaya koydu. Bu zafer ile birlikte Parti'nin çalışmalarının ağırlık noktasının köylerden şehirlere kaydırılması gerektiğini açıkladı, Parti'nin zaferden sonra benimsenmesi gereken temel siyasi ve ekonomik siyasetleri ve dış siyaseti ortaya koydu ve Çin'i bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp bir sanayi ülkesine ve yeni demokratik bir toplum olmaktan çıkarıp sosyalist bir topluma dönüştürmenin ana yönünü ve genel görevlerini saptadı. Özellikle, Çin ekonomisinin farklı kesimlerindeki mevcut koşulları ve Parti'nin benimsenmesi gereken doğru siyasetleri tahlil etti. Çin'de sosyalist dönüşümü gerçekleştirmek için izlenmesi gereken yolları gösterdi, bu konudaki çeşitli «sol» ve sağ sapmaları eleştirdi ve Çin ekonomisinin görece olarak yüksek bir hızla gelişeceği konusundaki kesin inancını belirtti. Mao Zedung yoldaş, Çin demokratik halk devriminin zaferinden sonra yurtiçinde ve dışında sınıf mücadelesinin yeni durumunu değerlendirdi ve tam zamanında uyarıda bulunarak burjuvazinin «şekere bulanmış mermiler»inin proletarya için başlıca tehlike haline geleceğini belirtti. Bütün bunlar bu belgeye uzun bir tarihi dönem için büyük önem kazandırmaktadır. Bu rapor ve Mao Zedung yoldaşın aynı yılın Haziran ayında yazdığı *Demokratik Halk Diktatörlüğü Üzerine* adlı makalesi, Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın Birinci Genel Toplantısı'nda kabul edilen ve Yeni Çin'in kurulmasından sonra geçici bir Anayasa görevi yapan Ortak Programda yer alan siyasetlerin temelini oluşturdu. Parti'nin Yedinci Merkez Komitesi'nin İkinci Genel Toplantısı, Mao Zedung yoldaşın raporunu temel alan bir karar benimsedi. Toplantıdan sonra Çin Komünist Partisi

bulunan ancak bir milyon kadar askeri kalmıştır. Artık bundan böyle bu Guomintang askerlerinin hakkından gelmek için ancak üç örnek izlenebilir: Tiansin örneği, Peyping örneği ya da Suyyuan örneği¹ Tiansin'de yapmış olduğumuz gibi düşman kuvvetlerinin hakkından savaşarak gelmek, dikkatimizin ve hazırlıklarımızın ana hedefi olmaya devam etmelidir. Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun bütün komutan ve savaşçıları, savaşma azimlerini kesinlikle hiçbir şekilde gevşetmemelidirler; savaşma azmini gevşeten ve düşmanı küçümseyen her türlü düşünce yanlıştır. Peyping örneğine uygun çözümler olasılığı, yani düşman birliklerini Halk Kurtuluş Ordusu'nun sistemine uygun olarak Halk Kurtuluş Ordusu içinde, barışçı yoldan, hızla ve tamamen yeniden örgütlenmeye zorlama olasılığı artmıştır. Karşıdevrimin kalıntılarına hızla son verme ve onun siyasi etkisini yok etme bakımından bu çözüm, savaşla çözme örneği kadar etkili değildir. Ama düşmanın ana kuvveti yok edildikten sonra bu çözümün ortaya çıkması kaçınılmazdır. Ayrıca kayıp ve zarardan kaçınılmasını sağlayacağı için bu çözüm ordumuz ve halkımız için yararlıdır da. Dolayısıyla, çeşitli sahra ordularındaki bütün yönetici yoldaşlar bu mücadele biçimine dikkat göstermeli ve nasıl uygulanacağını öğrenmelidirler. Bu, mücadele biçimlerinden sadece biridir, kansız bir mücadele biçimidir; sorunun mücadele etmeden çözülebileceği anlamına gelmez. Suyyuan örneği, Guomintang birliklerinden bir bölümünü tamamen ya da kısmen sağlam bırakmak, yani onları kendi tarafımıza kazanmak ya da siyasi bakımdan tarafsızlaştırmak amacıyla bu birliklere geçici ödünler vermektir. Bu yolla, önce Guomintang'ın arta kalan kuvvetlerinin ana bölümünün işini bitirmek için kuvvetlerimizi bir araya toplayabilir ve belirli bir süre (diyelim birkaç ay, altı ay ya da bir yıl) sonra bu birlikleri Halk Kurtuluş Ordusu'nun sistemine uygun olarak yeniden örgütlemeye girişebiliriz. Bu da başka bir mücadele biçimidir. Bu, karşıdevrimin kalıntılarını ve siyasi etkisini Peyping örneğine oranla daha fazla ve

Merkez Komitesi Hebey Eyaleti'ndeki Pingshan ilinin Sibaypo köyünden Peyping'e taşındı.

1. 19 Eylül 1949'da Suyyuan Eyaleti'nin Guomintang Valisi Dung Çiyu ve Guomintang ordusu komutanı Sun Lanfeng isyan ederek 40 binden fazla askerle bizim safımıza geçtiler. Bu birliklerin yeniden gruplandırılmasına 21 Şubat 1950'de Halk Kurtuluş Ordusu'nun Suyyuan Askeri Komutanlığının yönetiminde başlandı. Bunlar, 10 Nisan'da Halk Kurtuluş Ordusu içinde yeniden örgütlendiler.

daha uzun bir dönem sürdürür. Fakat bunların önünde sonunda yok edileceğinden en ufak bir kuşku yoktur. Bir kez bize boyun eğdikten sonra karşıdevrimcilerin; devrimciler haline gelecekleri ve karşıdevrimci fikir ve emellerinin artık yok olacağı sanılmamalıdır. Böyle bir şey hiçbir zaman olamaz. Karşıdevrimcilerin birçoğu yeniden kalıba dökülecek, bazıları ayıklanacak ve bazı iflah olmaz karşıdevrimciler de ezilecektir.

II

Halk Kurtuluş Ordusu, her zaman için savaştan bir güçtür. Ülke çapında zafer kazanıldıktan sonra da, yurdumuzda sınıfların henüz ortadan kalkmadığı ve emperyalist sistemin dünyada hâlâ varlığını sürdürdüğü tarihi dönem boyunca da ordumuz, savaştan bir güç olarak kalacaktır. Bu noktada hiçbir yanlış anlama veya duraksama olmamalıdır. Halk Kurtuluş Ordusu aynı zamanda çalışan bir güçtür de; Peyping ve Suyuan örnekleri güneyde uygulandığında da özellikle böyle olacaktır. Çarpışmaların giderek azalması ile birlikte çalışan bir güç olma görevi artacaktır. Çok geçmeden bütün Halk Kurtuluş Ordusu'nun çalışan bir güç haline dönüşme olasılığı vardır ve biz de bu olasılığı hesaba katmalıyız. Şu anda ordu ile birlikte güneye hareket etmeye hazır 53 bin kadro, yakında elde edeceğimiz uçsuz bucaksız yeni bölgeler için son derece yetersizdir ve bunun için de 2 100 000 kişilik sahra ordularımızın tümünü çalışan bir güç haline getirmeye hazırlanmalıyız. O zaman yeterli kadroya sahip olabiliriz ve geniş bölgelerde çalışmalar ilerleyebilir. 2 100 000 askeri ile sahra ordularına dev bir kadro okulu gözüyle bakmalıyız.

III

1927'den günümüze kadar, çalışmalarımızın ağırlık merkezi köyler olmuştur. Köylerde güç toplamak, şehirleri kuşatmak için köylerden yararlanmak ve sonra şehirleri ele geçirmek; bu çalışma yönteminin geçerli olduğu dönem artık sona ermiştir. Artık, «şehirlerden köylere» dönemi ve şehirlerin köylere öncülük etmesi dönemi başlamıştır. Partinin çalışmalarının ağırlık merkezi, köylerden şehirlere kaymıştır. Güneyde Halk Kurtuluş Ordusu önce şehirleri sonra köyleri işgal edecek-

tir. Dikkatimizi hem şehirlere hem de köylere vermeli ve şehir çalışması ile köy çalışmasını, işçiler ile köylüleri, sanayi ile tarımı sıkı sıkıya birleştirmeliyiz. Hiçbir şekilde köyler ihmal edilip bütün dikkat şehirlerde toplanmamalıdır; böyle bir düşünce bütünüyle yanlıştır. Fakat gene de Parti ve ordunun çalışmalarının ağırlık merkezi şehirlerde olmalıdır; şehirleri yönetmeyi ve inşa etmeyi öğrenmek için elimizden geleni yapmalıyız. Şehirlerde emperyalistlere, Guomindang'a ve burjuvaziye karşı siyasi, iktisadi ve kültürel mücadelelerin ve aynı zamanda emperyalistlere karşı diplomatik mücadelelerin nasıl verileceğini öğrenmeliyiz. Onlara karşı açık mücadelenin yanı sıra gizli mücadeleler sürdürmeyi de öğrenmeliyiz. Bu konulara dikkat etmez, onlara karşı bu mücadelelerin nasıl sürdürüleceğini öğrenemez ve bu mücadelelerde zafere ulaşamazsak, siyasi iktidarımızı koruyamayız, ayakta duramayız, başarısızlığa uğrarız. Silahlı düşmanlar saf dışı edildikten sonra da, silahsız düşmanlarımız olacaktır. Bize karşı bütün güçleriyle mücadele edeceklerdir. Bu düşmanları asla hafife almamalıyız. Bu sorunu şimdiden bu şekilde ortaya koyup kavrayamazsak, ileride çok ağır hatalar yaparız.

IV

Şehirlerdeki mücadelelerimizde, kimlere dayanacağız? Kafaları karışık olan bazı yoldaşlar, işçi sınıfına değil de yoksul kitlelere dayanmamız gerektiğini düşünüyorlar. Kafaları daha da karışık olan bazı yoldaşlar ise burjuvaziye dayanmamız gerektiğini düşünüyorlar. Sanayinin gelişmesinin yönetilmesine gelince, kafaları karışık olan bazı yoldaşlar, esas olarak devlet işletmelerinin değil, özel işletmelerin gelişmesine yardımcı olmamız gerektiğini ileri sürerken, bazıları da devlet işletmelerine önem vermemizin yeterli olduğu ve özel işletmelerin pek önemli olmadığı şeklinde karşı bir görüşü savunuyorlar. Bu karışık fikirleri eleştirmeliyiz. Emperyalistlere, Guomindang'a ve bürokratikapitalist sınıfa karşı kararlı bir mücadele sürdürebilmemiz ve bu düşmanları adım adım yenilgiye uğratabilmemiz için, canla başla işçi sınıfına dayanmalı, geri kalan emekçi kitlelerle birleşmeli, aydınları kazanmalı ve milli burjuva unsurların ve onların bizimle işbirliği yapabilecek olan temsilcilerinin mümkün olduğu kadar büyük bir kısmı-

nı kendi tarafımıza çekmeli ya da tarafsızlaştırmalıyız. Bu arada inşa görevine girişecek ve şehirlerin nasıl yönetileceğini, şehirlerdeki üretimin nasıl eski durumuna getirilip geliştirileceğini adım adım öğreneceğiz. Üretimin eski durumuna getirilip geliştirilmesi ile ilgili olarak şu noktaları açık seçik kavramalıyız. İlk olarak devlet sanayisindeki üretim, ikinci olarak özel sanayideki üretim, üçüncü olarak da el sanatları üretimi gelir. Bir şehri ele geçirdiğimiz günden itibaren dikkatimizi o şehrin üretiminin eski durumuna getirilmesi ve geliştirilmesine yöneltmeliyiz. Bir şehrin ele geçirilmesinin üzerinden aylar geçmiş olmasına karşın üretim ve insanın hâlâ rayına oturmamış, birçok sanayi dalının çalışamaz durumda bulunması ve bunun sonucu işçilerin işsiz kalıp geçim düzeylerinin düşmesi ve dolayısıyla Komünist Partisi'ne karşı hoşnutsuzluk duymaları gibi bir durumla karşı karşıya kalmamak için çalışmalarımızda körü körüne ve gelişigüzel davranmamalı, merkezi görevimizi akıldan çıkarmamalıyız. Böyle bir duruma hiçbir şekilde izin verilemez. Dolayısıyla, yoldaşlarımız üretim tekniklerini, üretimi yönetme yöntemlerini ve bunlara yakından bağlı olan ticaret ve bankacılık gibi işleri öğrenmek için ellerinden geleni yapmalıdırlar. Halkın siyasi iktidarı, ancak şehirlerdeki üretim eski durumuna getirilip geliştirildiği ve tüketici şehirler, üretici şehirlere dönüştürüldüğü zaman sağlamlaştırılabilir. Şehirlerdeki diğer çalışmalar, örneğin Parti örgütündeki, siyasi iktidar organlarındaki, sendikalarda ve diğer halk örgütlerindeki, kültür ve eğitim alanlarındaki çalışmalar, karşıdevrimcilerin ezilmesi çalışmaları, haber ajanslarında, gazetelerde ve radyo istasyonlarındaki çalışmaların hepsi, merkezi görev olan üretim ve inşa görevine bağlıdır ve ona hizmet eder. Üretim hakkında hiçbir şey bilmiyorsak ve bu konuda hızla ustalık kazanamazsak, öncelikle işçilerin ve genel olarak halkın geçim düzeyinin yükselmesi için üretimi mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde eski durumuna getirip geliştiremez' ve somut başarılar elde edemezsek, siyasi iktidarımızı koruyamayız, ayakta kalamayız, başarısızlığa uğranız.

V

Güneydeki koşullar kuzeydekilerden farklıdır, dolayısıyla Partinin görevleri de farklı olmalıdır. Güney, hâlâ Guomindang'ın yönetimi al-

undadır. Orada Partinin ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun görevleri Guomintang'ın gerici silahlı kuvvetlerini şehirlerde ve köylük bölgelerde yok etmek, Parti örgütleri kurmak, siyasi iktidar organları kurmak, kitleleri harekete geçirmek, sendikalar, köylü demekleri ve daha başka halk örgütleri kurmak, halkın silahlı kuvvetlerini inşa etmek, arta kalan Guomintang kuvvetlerini temizlemek ve üretimi eski durumuna getirip geliştirmektir. Köylük bölgelerde başta gelen görevlerimiz, adım adım mücadele vermek, kira ve faizin indirilmesi hazırlıklarını tamamlamak üzere haydutları temizlemek ve yerel zorbalara (toprak ağaları sınıfının iktidarda olan kesimi) karşı çıkmaktır. Daha sonra bu indirim Halk Kurtuluş Ordusu'nun gelişinden sonra bir iki yıl içinde tamamlanabilir ve toprağın dağıtılmasının önkoşulu böylece yaratılmış olur. Aynı zamanda tarım üretiminin bugünkü düzeyinin elden geldiğince korunmasına ve düşmesinin önlenmesine de özen gösterilmelidir. Kuzeyde birkaç yeni Kurtarılmış Bölge dışında koşullar tamamen farklıdır. Burada Guomintang yönetimi devrilmiş, halk yönetimi kurulmuş ve toprak sorunu esas olarak çözülmüştür. Burada Partinin merkezi görevi, bütün güçleri üretimi eski durumuna getirip geliştirmeye seferber etmektir; bütün çalışmaların ağırlık merkezi bu olmalıdır. Aynı zamanda, kültür ve eğitim çalışmalarını eski haline koyup geliştirmek, gerici güçlerin kalıntılarını yok etmek, kuzeyin tümünü sağlamlaştırmak ve Halk Kurtuluş Ordusu'nu desteklemek de gereklidir.

VI

Daha şimdiden yaygın bir ekonomik inşayı gerçekleştirmiş bulunuyoruz ve Partinin ekonomik siyaseti uygulamaya konulmuş ve gözle görülür bir başarıya ulaşmıştır. Bununla birlikte neden başka bir ekonomi siyaseti değil de, böyle bir ekonomi siyaseti benimsememiz gerektiği konusunda, yani teori ve ilkeye ilişkin bir konuda Parti içinde hâlâ birçok karışık görüş bulunmaktadır? Bu sorunun cevabı ne olmalıdır? Kanımızca, şöyle olmalıdır: Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ndan önce, Çin'in tüm milli ekonomisinin yüzde 10 kadarını modern sanayi, yüzde 90 kadarını ise tarım ve el sanatları oluşturuyordu. Bu, emperyalist ve feodal baskının bir sonucuydu ve eski Çin toplumunun

yansömürge, yanfeodal niteliğinin ekonomi alanındaki yansımasıydı; Çin devrimi süresince ve zaferden sonra da oldukça uzun bir dönem bütün sorunlardaki temel hareket noktamız budur. Bu durum Partimizin stratejisi, taktikleri ve siyaseti ile ilgili bir dizi sorun yaratmaktadır. Şu sırada Partimizin önemli görevlerinden biri de bu sorunlar ve bunların çözümü konusunda daha berrak bir kavrayışa ulaşmaktır. Yani:

1. Çin, daha şimdiden ekonomisinin yüzde 10 kadarını oluşturan modern bir sanayiye sahiptir. Bu ilerici bir şeydir, eski çağlardan farklıdır. Bunun sonucu olarak da Çin, yeni sınıflara ve yeni siyasi partilere, yani proletaryaya ve burjuvaziye, proletarya ve burjuva partilerine sahiptir. Proletarya ve onun partisi birçok düşmanın baskısına uğradığı için çelikleşmiş ve Çin halk devrimine önderlik edebilecek nitelikleri kazanmıştır. Bu noktayı göremeyen ya da küçümseyen herkes sağ oportünist hatalara düşer.

2. Çin hâlâ, tüm ekonomisinin yüzde 90 kadarını oluşturan dağınık ve bireysel bir tarım ve el sanatlarına sahiptir. Bu ise geri bir şeydir ve eski çağlardan pek farkı yoktur. Ekonomik hayatımızın yüzde 90 kadarı hâlâ eski çağlardaki gibidir. Yüzyıllardır süregelen feodal toprak mülkiyetini kaldırdık ya da kaldırmak üzereyiz. Bu bakımdan eski çağlarda olduğundan farklı durumdayız ya da pek yakında farklı olacağız ve tarım ile el sanatlarımızı adım adım modernleştirme olanağına sahibiz ya da bu olanağı pek yakında elde edeceğiz. Bununla birlikte bugün tarımımız ve el sanatlarımız ana hatlarıyla geçmiş çağlarda olduğu gibi hâlâ dağınık ve bireyseldir ve oldukça uzun bir süre boyunca da böyle kalmaya devam edecektir. Bu noktayı göremeyen ya da küçümseyen herkes «sol» oportünist hatalar işler.

3. Çin'deki modern sanayinin üretim değeri, milli ekonominin toplam üretim değerinin ancak yüzde 10 kadarını meydana getirdiği halde, modern sanayi son derece yoğundur. Sermayenin en büyük ve en önemli kısmı, emperyalistlerin ve onların uşakları Çinli bürokrat-kapitalistlerin elinde toplanmıştır. Bu sermayeye el konulması ve bunun proletarya önderliğindeki halk cumhuriyetine devredilmesi, halk cumhuriyetinin, ülkenin ekonomik can damarlarını denetleyebilmesini ve devlet sektörünün, tüm milli ekonominin önder kesimi haline gel-

mesini sağlayacaktır. Ekonominin bu sektörü, nitelik bakımından kapitalist değil, sosyalisttir. Bu noktayı görmezlikten gelen ya da küçümseyen herkes sağ oportünist hatalara düşer.

4. Çin'in modern sanayisinde ikinci yeri tutan özel kapitalist sanayi, ihmal edilmemesi gereken bir güçtür. Çin milli burjuvazisi ve onun temsilcileri emperyalizm, feodalizm ve bürokratkapitalizm tarafından ezildikleri ve baskı altında tutuldukları için sık sık halkın demokratik devrim mücadelesine katılmış ya da tarafsız bir tutum takınmışlardır. Gerek bu nedenle gerek Çin'in ekonomisi hâlâ geri olduğu için devrimin zafere ulaşmasından sonra da oldukça uzun bir süre boyunca, şehirlerdeki ve köylük bölgelerdeki özel kapitalizmin olumlu niteliklerinden milli ekonominin geliştirilmesi uğruna mümkün olduğu kadar yararlanmak gerekecektir. Bu dönemde, şehirlerdeki ve köylük bölgelerdeki milli ekonomiye zararlı değil, yararlı olan bütün kapitalist unsurların varlıklarını sürdürmelerine ve gelişmelerine izin verilmelidir. Bu yalnız kaçınılmaz değil, aynı zamanda ekonomik bakımdan gereklidir de. Ancak, kapitalizmin Çin'deki varlığı ve gelişmesi kapitalist ülkelerdeki gibi kısıtlamasız ve sınırlamasız olmayacaktır. Birçok yönden, işleyişinin kapsamı ve vergi siyaseti, piyasa fiyatları ve işçilerin çalıştırılma koşulları bakımından sınırlandırılacaktır. Her yerdeki, her sanayi kolundaki ve her dönemdeki somut koşullara göre kapitalizmi birçok yönden sınırlamak için iyi düşünülmüş esnek siyasetler benimseyeceğiz. Sun Yatsen'in «sermayenin düzene sokulması» sloganını² uygulamak, bizim için gerekli ve yararlıdır. Bununla birlikte tüm milli ekonominin çıkarı ve işçi sınıfının ve bütün emekçi halkın şimdiki ve gelecekteki çıkarları açısından özel kapitalist ekonomiyi çok fazla ya da çok katı bir şekilde kısıtlamamalı, ona halk cumhuriyetinin ekonomik siyaseti ve planlaması çerçevesi içinde varlığını sürdürmesi ve gelişmesi için yer bırakmalıyız. Özel kapitalizmi kısıtlama siyaseti, ister istemez, burjuvazinin, özellikle de büyük özel işletme

2. «Sermayenin düzene sokulması», Sun Yatsen'in ünlü sloganlarından biridir. Guomindang ile Komünist Partisi'nin işbirliği yaptıkları Guomindang'ın Birinci Milli Kongresi'nin bildirisi 23 Ocak 1924'te yayınlandı ve bu slogana aşağıdaki yorumu getirdi: «İster Çinlilere, ister yabancı uyruklulara ait olsun bankacılık, demiryolları, deniz ulaştırmacılığı gibi ya tekelci bir nitelik taşıyan ya da geliştirilmeleri özel kişilerin gücünü aşan özel sanayi kolları devlet tarafından işletilecek, böylelikle özel sermayenin halkın iktisadi hayatını denetim altına alması önlenecektir.»

sahiplerinin, yani büyük kapitalistlerin farklı ölçü ve biçimlerdeki direnişiyle karşılaşacaktır. Kısıtlama ile kısıtlamaya karşı çıkma arasındaki mücadele, yenedemokratik devlette sınıf mücadelesinin esas biçimi olacaktır. Şu sırada kapitalizmi kısıtlamamıza gerek olmadığını ve «sermayenin düzene sokulması» sloganını bir kenara atabileceğimizi düşünmek tamamen yanlıştır; bu sağ oportünist bir görüştür. Ancak özel sermayenin çok fazla ya da çok katı bir şekilde kısıtlanması gerektiğini savunan ya da özel sermayeyi çok çabuk bir şekilde ortadan kaldıracabileceğimizi ileri süren karşıt görüş de tamamen yanlıştır; bu da, «sol» oportünist ya da maceracı bir görüştür.

5. Milli ekonominin toplam üretim değerinin yüzde 90 kadarını oluşturan dağınık bireysel tarım ve el sanatları, ihtiyatla, adım adım fakat etkin bir şekilde modernleşme ve kolektifleşme yönünde geliştirilebilir ve geliştirilmelidir; bunların kendi hallerine bırakılabileceği şeklindeki görüş yanlıştır. Ülke çapında eyalet, il, ilçe ve mahalle düzeylerinde üretici, tüketici ve kredi kooperatifleri ve kooperatif yönetim organları örgütlemek gerekir. Bu kooperatifler emekçi kitlelerin kolektif ekonomik örgütleridir, özel mülkiyete dayanırlar ve proletarya önderliğindeki iktidarın yönetimi altındadırlar. Çin halkının kültürel bakımdan geri olması ve kooperatifler kurma geleneğinden yoksun bulunması, karşımıza birtakım güçlükler çıkarabilir, fakat yine de kooperatifler kurulabilir ve kurulmalıdır, özendirilmelidir ve geliştirilmelidir. Eğer sadece bir devlet sektörü olsaydı ve kooperatif ekonomisi olmasaydı, emekçi halkın bireysel ekonomisini kolektifleşme yönünde adım adım ilerletemez, yenedemokratik toplumdaki geleceğin sosyalist toplumuna doğru gelişemez ve proletaryanın iktidar üzerindeki önderliğini sağlamlaştıramazdık. Bu noktayı gözden kaçıran ya da küçümseyen kimseler de son derece ciddi hatalar işlerler. Devlet sektörü sosyalist, kooperatif ekonomisi ise yarısosyalist niteliktedir. Bunlara, özel kapitalizmi, bireysel ekonomiyi, devletin ve özel kapitalistlerin ortak bir şekilde çalıştığı devlet kapitalizmi ekonomisini de ekleyecek olursak halk cumhuriyetinin ekonomisinin başlıca sektörleri ortaya çıkmış olur ve bunlar yenedemokratik ekonomik yapıyı oluşturur.

6. Dış ticareti denetleme siyaseti olmadan halk cumhuriyetinin milli ekonomisini yeniden inşa edip geliştirmek olanaksızdır. Çin'de em-

peryalizm, feodalizm, bürokratkapitalizm ve bu üçünün yoğunlaşmış ifadesi olan Guomindang rejimi ortadan kaldırıldığı zaman, bağımsız ve bütünleşmiş bir sanayi sistemi kurma sorunu çözülmüş olmayacak, bu sorun nihai olarak ancak ülkemiz ekonomik bakımından büyük ölçüde geliştiği ve geri bir tarım ülkesi olmaktan çıkıp ileri bir sanayi ülkesi haline geldiği zaman çözülecektir. Dış ticareti denetim altına almadan bu amaca ulaşmak olanaksızdır. Çin devriminin ülke çapında zafere ulaşmasından ve toprak sorununun çözülmesinden sonra Çin'de hâlâ iki temel çelişme var olacaktır. Birincisi, iç çelişme, yani işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişmedir. İkincisi ise dış çelişme, yani Çin ile emperyalist ülkeler arasındaki çelişmedir. Dolayısıyla, demokratik halk devriminin zafere ulaşmasından sonra işçi sınıfı önderliğindeki halk cumhuriyeti iktidarı zayıflatılmamalı, tam tersine güçlendirilmelidir. Ekonomik mücadelede devletin iki temel siyaseti, ülke içinde sermayenin düzene sokulması ve dış ticaretin denetlenmesidir. Bu noktayı gözden kaçıran ya da küçümseyen herkes son derece ciddi hatalara düşer.

7. Çin, geri bir ekonomi mirasını devralmıştır. Fakat Çin halkı cesur ve çalışkandır. Çin halk devriminin zaferi ve halk cumhuriyetinin kurulması sayesinde, Çin Komünist Partisi'nin önderliği sayesinde ve bunlara ek olarak da, bütün ülkelerdeki işçi sınıfının ve en başta da Sovyetler Birliği'nin desteği sayesinde, Çin'in ekonomik inşası çok yavaş olmayacak, hatta oldukça hızlı olabilecektir. Çin'in refaha kavuşacağı günler çok uzak değildir. Çin'in ekonomik yeniden uyanışı konusunda karamsarlığa düşmek için hiçbir neden yoktur.

VII

Eski Çin, emperyalist boyunduruk altında yarısömürge bir ülkeydi. Çin halkının tamamen antiemperyalist nitelikteki demokratik devrimi, Guomindang'a yardım etmek için ellerinden geleni yapan emperyalistlerin büyük nefretini çekmiştir. Bu, Çin halkının emperyalistlere karşı daha da büyük bir öfke duymasına yol açmış ve emperyalistlerin Çin halkı arasındaki itibarını sıfıra indirmiştir. Ayrıca, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tüm emperyalist sistem son derece zayıflamış, buna karşılık Sovyetler Birliği'nin başında bulunduğu dünya anti-emperyalist

cephesi her zamankinden daha güçlü bir hale gelmiştir. Bu koşullarda, Çin'deki emperyalist boyunduruğu sistemli bir şekilde ve tamamen yok edecek bir siyaset benimseyebiliriz ve benimsemeliyiz. Bu emperyalist boyunduruk kendisini siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda göstermektedir. Guomintang birliklerinin yok edildiği ve Guomintang hükümetinin devrildiği her şehirde ya da her yerde bunlarla birlikte emperyalist siyasi boyunduruk ve emperyalist ekonomik ve kültürel boyunduruk da kırılmaktadır. Fakat emperyalistler tarafından doğrudan doğruya yönetilen iktisadi ve kültürel kuruluşlar ile Guomintang tarafından kabul edilen diplomatik görevliler ve gazeteciler hâlâ yerli yerinde durmaktadır. Bütün bunları acillik derecelerine göre uygun bir şekilde ele almalıyız. Guomintang döneminden kalma bütün yabancı diplomatik kuruluşların ve görevlilerin yasallığını reddetmek, Guomintang döneminden kalma bütün ihanet anlaşmalarını reddetmek, Çin'deki tüm emperyalist propaganda kurumlarını ortadan kaldırmak, dış ticareti derhal denetim altına almak ve gümrük sistemini yeniden düzenlemek: Büyük şehirlere girer girmez almamız gereken ilk önlemler bunlardır. Böyle davrandığı zaman, Çin halkı emperyalizmin karşısına dikilmiş olacaktır. Geri kalan emperyalist iktisadi ve kültürel kuruluşlar ise, ülke çapında zaferden sonra ele alınmak üzere bizim denetimimize bağlı olarak şimdilik varlıklarını sürdürebilirler. Sıradan yabancı uyruklulara gelince, bunların yasal çıkarları korunacak ve çiğnenmeyecektir. Ülkemizin emperyalist devletler tarafından tanınması sorununa gelince, bunu şimdi hemen çözmek için acele etmemeliyiz. Hatta ülke çapında zaferden sonra bile daha oldukça uzun bir süre çözmek için acele etmemize gerek yoktur. Biz bütün ülkelerle eşitlik temelinde diplomatik ilişkiler kurmaya hazırız; ama Çin halkına her zaman düşmanca davranmış olan emperyalistler hiç kuşkusuz bize eşit bir şekilde davranmakta acele etmeyeceklerdir. Emperyalist devletler düşmanca tutumlarını değiştirmedikçe, onların Çin'de yasal bir duruma sahip olmalarına hiçbir şekilde izin vermeyeceğiz. Yabancılarla iş yapma konusunda hiçbir sorun yoktur. Yabancılarla nerede yapılacak iş varsa, yaparız ve buna zaten başlamış bulunuyoruz. Birçok kapitalist ülkenin işadamı, bizimle iş yapmak için birbiriyle yarışmaktadır.

Elden geldiğince, öncelikle sosyalist ülkelerle ve halk demokrasisi ülkeleriyle ticaret yapmalıyız; fakat aynı zamanda kapitalist ülkelerle de ticaret yapacağız.

VIII

Siyasi Danışma Konferansı'nı toplamak ve demokratik bir koalisyon hükümeti kurmak için bütün koşullar olgunlaşmıştır. Bütün demokratik partiler, halk örgütleri ve parti bağı olmayan demokratlar bizden yanadırlar. Şanghay'daki ve Yangze vadisindeki burjuvazi bizimle bağ kurmaya çalışmaktadır. Kuzeyle güney arasındaki gemi ve posta ulaşımı yeniden başlamıştır. Parçalanmakta olan Guomintang kendisini bütün kitlelerden tecrit etmiştir. Gerici Nancing hükümeti ile görüşmelere başlamaya hazırlanıyoruz.³ Bu hükümeti bizimle görüşmeye iten güçler Guangsi kliğinin savaş ağaları, Guomintang'ın barış yanlısı hizipleri ile Şanghay burjuvazisidir. Bunların amacı koalisyon hükümetinde yer kapmak, mümkün olduğu kadar çok askeri elde tutmak, Şanghay ve güneydeki burjuvazinin çıkarlarını korumak ve devrimi yumuşatmak için ellerinden geleni yapmaktır. Bu gruplar, görüşmelerin temeli olarak öne sürdüğümüz sekiz koşulu kabul etmekte, ama kayıplarının çok fazla olmaması için pazarlık etmek istemektedirler. Görüşmeleri baltalamak isteyenler ise Çan Kayşek ve onun yeminli takipçileridir. Çan Kayşek'in hâlâ Yangze'nin güneyinde 60 tümeni vardır ve bunlar savaşa hazırlanmaktadır. Bizim siyasetimiz görüşmeleri reddetmek değil, karşı tarafın sekiz koşulu olduğu gibi kabul etmesini istemek ve hiçbir pazarlığa izin vermemektir. Biz de bunun karşılığında Guangsi kliği ve barış yanlısı diğer Guomintang hizipleri

3. Gerici Nancing Guomintang hükümeti ile barış görüşmeleri konusunda Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi 26 Mart 1949 tarihinde aşağıdaki kararları aldı:

(1) Görüşmelerin başlama tarihi 1 Nisan'dır.

(2) Görüşme yeri Peyping olacaktır.

(3) Cu Enlay baş temsilci olmak üzere, Cu Enlay, Lin Boçu, Lin Biao, Ye Cienying ve Li Veyhan (Merkez Komitesi 1 Nisan günü Nie Rungcen'i de temsilciler listesine eklemiştir), başkan Mao Zedung'un 14 Ocak tarihli *Şimdiki Duruma İlişkin Açıklaması* ve orada açıklanan sekiz koşul temelinde Nancing heyeti ile görüşmeler yapmak üzere temsilci atannuşlardır.

(4) Gerici Nancing Guomintang hükümeti radyo ile yukarıdaki konulardan derhal haberdar edilecekti ve temsilcilerini belirtilen zamanda ve belirtilen yere göndermesi ve bunların görüşmeleri kolaylaştırmak amacıyla sekiz koşulla ilgili her türlü belgeyi beraberlerinde getirmeleri istenecektir.

ile savaşımdan vazgeçecek, askerlerinin yeniden örgütlenmesini bir yıl kadar geciktirecek, Nancing hükümetinde bulunan bazı kişilerin Siyasi Danışma Konferansı'na ve koalisyon hükümetine katılmalarına izin verecek ve Şanghay ve güneydeki burjuvazinin bazı çıkarlarının korunmasına razı olacağız. Görüşmeler genel bir zeminde olacak ve eğer başarıya ulaşırsa güneye ilerlememizin ve oradaki büyük şehirleri ele geçirmemizin önüne dikilen birçok engeli azaltacak ve bu da bize büyük yararlar sağlayacaktır. Görüşmeler başarılı olmazsa, ordumuzun ilerlemesinden sonra bölgesel zeminde ayrı ayrı görüşmeler yapılacaktır. Genel görüşmelerin tarihi, şimdilik Mart sonu olarak saptanmıştır. Nisan ya da Mayıs'a kadar Nancing'i işgal edeceğimizi, daha sonra Peyping'de Siyasi Danışma Konferansı'nı toplayacağımızı, bir koalisyon hükümeti kuracağımızı ve Peyping'i başkent yapacağımızı umuyoruz. Görüşmelere razı olduğumuza göre, görüşmelerin başarıya ulaşmasından sonra ortaya çıkacak birçok soruna hazırlıklı olmalı, karşı tarafın benimseyeceği taktiklerin, yani şeytanlık yapmak için Demir Yelpazeli Prensesin midesine giren Maymun⁴ taktiklerinin üstesinden gelebilmek için ne yapacağımızı bilerek hazırlıklı olmalıyız. Kafaca tam hazırlıklı olduğumuz sürece bütün kötü Maymunları yenebiliriz. Barış görüşmeleri ister genel ister bölgesel olsun, böyle bir olasılığa karşı hazırlıklı olmalıyız. Sorun çıkmasından çekindiğimiz ve karışıklıkları önlemek istediğimiz için görüşmelere katılmayı reddetmemeli ama görüşmelere kafalarımız bulanık olarak da girmemeliyiz. İlkede kararlı olmalı, ama ilkelerimizin uygulanması için mümkün ve gerekli olan her türlü esnekliği de gösterebilmeliyiz.

IX

Proletaryanın önderliğinde ve işçi-köylü ittifakına dayalı demokratik halk diktatörlüğü, Partimizin bütün işçi sınıfını, bütün köylülüğü ve geniş devrimci aydın kitlelerini titizlikle birleştirmesini gerektirmektedir; bunlar diktatörlüğün başta gelen ve temel güçleridir. Bu birlik olmadan diktatörlük sağlamlaştırılmaz. Devrimci dönem içinde, karşı-

4. Maymun Sun Vukung'un kendini nasıl ufacık bir böcek haline sokarak Demir Yelpazeli Prensesin midesine girdiğini ve böylece onu yendiğini anlatan hikâyeye için *Batıya Yolculuk* adlı Çin romanının 59. Bölümüne bakınız.

devrimci güçleri tecrit edebilmemiz ve Çin'deki hem karşıdevrimci hem de emperyalist güçleri tamamen devirebilmemiz, devrimin zafere ulaşmasından sonra ise, üretimi hızla yeniden inşa edip geliştirebilmemiz, yabancı emperyalizmle baş edebilmemiz, Çin'i, bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp giderek bir sanayi ülkesine dönüştürebilmemiz ve Çin'i büyük bir sosyalist devlet haline getirebilmemiz için, Partimizin aynı zamanda şehir küçük burjuvazisi ve milli burjuvazinin bizimle işbirliği yapabilecek mümkün olduğu kadar çok temsilcisi, aydını ve siyasi grubu ile de birleşmesi gerekir. Dolayısıyla Partimizin, Partili olmayan demokratlarla uzun süreli işbirliği siyaseti, bütün Partinin düşünce ve çalışmasında iyice yer etmelidir. Partili olmayan demokratların çoğunluğunu, kendi kadrolarımızı gördüğümüz gibi görmeli, danışılması ve çözülmesi gereken sorunları çözmek için onlara içtenlikle danışmalı, onlara iş vermeli, görevlerinin gerektirdiği yetki ve sorumluluğu onlara tanımalı ve işlerini iyi yapmaları için onlara yardımcı olmalıyız. Onlarla birleşme isteğinden hareket ederek, birlik hedefine ulaşmak için onları ciddi ve uygun bir biçimde eleştirmeli ya da hata ve zaatları ile mücadele etmeliyiz. Onların hata ve eksiklerine karşı hoşgörülü bir tutum takınmak yanlış olur. Onlara kaşı kapalı-kapıcı ya da kayıtsız bir tavır takınmak da yanlış olur. Her büyük ya da orta büyüklükteki şehirde, her stratejik bölgede ve her eyalette, itibar sahibi olan ve bizimle işbirliği yapabilecek bir Partili olmayan demokratlar grubu geliştirmeliyiz. Toprak Devrimi Savaşı sırasında Partimizdeki kapalı-kapıcılığın yol açtığı Partili olmayan demokratlara karşı hatalı tutum, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında da tamamen giderilemedi ve 1947'de üs bölgelerinde toprak reformunun yükseldiği sıralarda yeniden ortaya çıktı. Bu tutum, sadece Partimizin tecrit olmasına hizmet eder, demokratik halk diktatörlüğünün sağlamlaşmasını engeller ve düşmanın müttefikler kazanmasını sağlar. Şimdi Partimizin önderliği altında Çin'in ilk Siyasi Danışma Konferansı toplanacağına, yakında bir demokratik koalisyon hükümeti kurulacağına ve devrim pek yakında ülke çapında zafere ulaşacağına göre, bütün Parti, bu konuyu ciddi olarak ve özeleştirici ruhuyla incelemeli ve doğru bir şekilde kavramalıdır; her iki sapmaya da, yani hem uzlaşıcı sağ sapmaya hem de kapalı-kapıcı ve kayıtsız «sol» sapmaya karşı çıkmalı ve tamamen doğru bir tutum benimsemelidir.

X

Çok yakında ülke çapında zaferere ulaşacağız. Bu zafer, emperyalizmin doğu cephesinde bir gedik açacak ve büyük bir uluslararası önem taşıyacaktır. Artık daha fazla zaman ve çaba gerektiren, bu zaferin elde edilmesi değil, sağlamlaştırılmasıdır. Burjuvazi, bizim inşa yeteneğimizden kuşku duymaktadır. Emperyalistler, yaşamak için önünde sonunda onlara el açacağımızı sanıyorlar. Zaferle birlikte Parti içinde, kendini beğenmişlik, kahraman pozuna bürünme, tembellik ve ilerlemeye karşı isteksizlik, eğlence düşkünlüğü ve çetin bir hayat tarzının sürdürülmesine karşı isteksizlik gibi bazı eğilimler gelişebilir. Zaferle birlikte halk bize şükran duyacak, burjuvazi ise bize yaltaklanacaktır. Düşmanın bizi silah zoruyla yenemeyeceği kanıtlanmıştır. Bununla birlikte burjuvazinin dalkavukluğu, saflarımızda bulunan bazı zayıf iradeli kimseleri yenebilir. Silahlı düşmanlara yenilmeyen ve bu düşmanlara karşı durdukları için kahraman adına layık olan, fakat şeker bulaşmış mermiler karşısında dayanamayan bazı komünistler olabilir; bunlar şeker bulaşmış mermilere yenileceklerdir. Buna karşı uyanık olmalıyız. Ülke çapında zafer kazanmak, binlerce kilometrelik bir uzun yürüyüşün sadece ilk adımıdır. Bu adım, gurur vericidir ama görece küçüktür; daha da gurur verici olan adım henüz atılmamıştır. Çin demokratik halk devriminin zaferi, yıllar sonra geriye bakıldığında ancak uzun bir piyesin kısa bir giriş bölümü gibi görünecektir. Bir piyes, giriş bölümü ile başlar, ancak giriş, doruk noktası değildir. Çin devrimi büyüktür, fakat devrimden sonraki yol daha uzun, çalışmalar daha yoğun ve daha çetin olacaktır. Bu, şimdi Parti içinde kavranmalıdır. Yoldaşlara çalışma tarzlarında alçak gönüllü, temkinli ve kibirlilikten ve acelecilikten uzak olmaları öğretilmelidir. Yoldaşlara sade yaşama ve sıkı bir şekilde mücadele etme tarzını korumaları öğretilmelidir. Biz Marksist-Leninist eleştiri ve özeleştiri silahına sahibiz. Kötü bir çalışma tarzını atabilir, iyisini koruyabiliriz. Bilmediğimizi öğrenebiliriz. Biz sadece eski dünyayı yıkmakta değil, aynı zamanda yeni dünyayı kurmakta da ustayız. Çin halkı sadece emperyalistlere el açmadan yaşamakla kalmayacak, emperyalist ülkelerdekinden daha iyi bir hayat sürecektir.

PARTİ KOMİTELERİNİN ÇALIŞMA YÖNTEMLERİ*

13 Mart 1949

1. Bir Parti komitesi sekreteri iyi bir «manga komutanı» olmalıdır. Bir Parti komitesinin on ile yirmi arasında üyesi vardır. Komite ordudaki mangaya, komite sekreteri de «manga komutanı»na benzer. Bir mangayı iyi yönetmek hiç de kolay bir iş değildir. Bugün Merkez Komitesi bölge bürolarının ve alt bölge bürolarının her biri geniş bir bölgeyi yönetmekte ve çok ağır sorumluluklar yüklenmiş bulunmaktadır. Yönetmek sadece genel ve özel siyasetleri belirlemek değil, aynı zamanda doğru çalışma yöntemlerini de bulup çıkarmak demektir. Genel ve özel siyasetler doğru olsa bile, eğer çalışma yöntemlerine önem verilmezse güçlükler çıkabilir. Bir Parti komitesinin önderlik görevini başarması için, kendi «manga mensupları»na dayanması ve onların görevlerini sonuna kadar yapabilmelerini sağlaması gerekir. Sekreter, iyi bir «manga komutanı» olabilmek için, sıkı bir şekilde inceleme yapmalı ve derinliğine araştırmalarda bulunmalıdır. Bir sekreter ya da sekreter yardımcısı kendi «manga mensupları» arasında propaganda ve örgütlenme çalışmalarını savsaklarsa, komite üyeleriyle olan ilişkilerini iyi yürütmezse ya da toplantıları başarıyla yönetme yollarını araştırmazsa, «manga»sını yönetmekte güçlük çeker. Eğer «manga mensupları» uygun adım yürümezlerse, savaşta ve sosyalizmin inşasında on milyonlarca insana asla önderlik edemezler. Hiç kuşku yok ki sekreter ile komite üyeleri arasındaki ilişkide azınlığın çoğunluğa tabi olması gerekir; dolayısıyla bu ilişki manga komutanı ile manga mensupları arasındaki ilişkiden farklıdır. Biz burada sadece bir benzetme yaptık.

* Bu, Mao Zedung yoldaşın, Çin Komünist Partisi Yedinci Merkez Komitesi'nin İkinci Genel Toplantısı'nda yaptığı kapanış konuşmasının bir bölümüdür.

2. Sorunları ortaya getirelim. Sadece «manga komutanı» değil, komite üyeleri de böyle yapmalıdırlar. İnsanların arkasından konuşmayalım. Bir sorun çıktığı zaman toplantı yapalım, konuyu tartışmak üzere ortaya getirelim, kararlar alalım; o zaman sorunun çözüldüğünü göreceğiz. Eğer bir sorun varsa ve açıkça ortaya konulmazsa, uzun süre çözülmeyecek, hatta yıllar yılı sürüncemede kalacaktır. «Manga komutanı» ile komite üyeleri karşılıklı ilişkilerinde anlayışlı olmalıdırlar. Sekreter ile komite üyeleri arasında, Merkez Komitesi ile büroları arasında ve bürolar ile bölge Parti komiteleri arasında karşılıklı anlayış, dayanışma ve dostluk kadar önemli hiçbir şey yoktur. Geçmişte bu noktaya pek az dikkat gösterildi. Ama Yedinci Parti Kongresinden bu yana bu konuda bir hayli ilerleme kaydedilmiş ve dostluk ve birlik bağları büyük ölçüde sağlamlaştırılmış bulunuyor. Üzerinde de bu noktaya sürekli dikkat göstermeliyiz.

3. «Bilgi ve haber alışverişinde bulunalım.» Bu, bir Parti komitesindeki üyelerin, dikkatlerini çeken konularda birbirlerini haberdar etmeleri, fikir alışverişinde bulunmaları demektir. Bu, aynı dili konuşmak bakımından da son derece önemlidir. Bazıları bunu yapmaz ve Lao Zu'nun dediği gibi, «komşunun bahçesindeki horozların ötüşünü, köpeklerin havlamasını evinden duyacak kadar yakın olduğu halde, ömür boyu komşusunu ziyarete gitmez».¹ Bu yüzden de, aynı dili konuşamazlar. Geçmişte üst kademelerdeki bazı kadrolarımız yeterince inceleme yapmadıkları için Marksizm-Leninizmin temel teorik sorunlarında bile ortak bir dile sahip değildiler. Bugün Parti içinde geçmişe oranla daha ortak bir dil konuşulmaktadır. Ama bu sorunun henüz tamamen çözüldüğü söylenemez. Örneğin, toprak reformunda «orta köylü» ve «zengin köylü» derken neyin kastedildiği konusunda hâlâ bazı anlayış farklılıkları vardır.

4. Anlamadığınız ya da bilmediğiniz konularda, size bağlı olarak çalışanlara danışın ve onları onaylayıp onaylamadığınızı iyice belli edin. Bazı belgeler kaleme alındıktan sonra hemen yayınlanmaz; çünkü bu belgelerdeki bazı sorunların açıklığa kavuşturulması ve ilkönce alt kademelere danışılması gerekir. Hiçbir zaman bilmediğimiz bir şeyi biliyormuş gibi davranmamalı, «alt kademedekilere sorup öğren-

1. Bu alıntı, *Lao Zu*, Bölüm LXXX'den yapılmıştır.

mekten utanmamalı»² ve alt kademelerdeki kadroların görüşlerine dikkatle kulak vermeliyiz. Öğretmen olmadan önce öğrenci olmalıyız; emir vermeden önce alt kademelerdeki kadrolara danışmalıyız. Askeri bakımdan acil durumlar ya da sorunların açıklığa kavuşmuş olduğu durumlar dışında, Merkez Komitesinin bütün büroları ve cephedeki Parti komiteleri sorunları ele alırken böyle davranmalıdırlar. Böyle davranmak, insanın saygınlığını sarsmak şöyle dursun, tersine artırır. Aldığımız kararlar alt kademelerdeki kadroların doğru fikirlerini içereceği için, alt kademelerdeki kadrolar bu kararları doğal olarak destekleyeceklerdir. Alt kademelerdeki kadroların söyledikleri doğru da olabilir, yanlış da; bunları dinledikten sonra tahlil etmeliyiz. Doğru görüşleri dikkate almalı ve bunlara göre hareket etmeliyiz. Merkez Komitesinin önderliğinin doğru olmasının başlıca nedeni, Merkez Komitesinin çeşitli yörelerden gelen bilgi, rapor ve doğru fikirleri birleştirmesidir. Eğer çeşitli yöreler bilgi göndermez ve fikir belirtmezlerse, Merkez Komitesi doğru emirler yayınlamakta güçlük çeker. Tabandan gelen yanlış görüşlere de kulak verin; bunlara hiç kulak vermemek yanlış olur. Ancak bu görüşlere göre hareket etmemek ve bunları eleştirmek gerekir.

5. «Piyano çalmayı» öğrenin. Piyano çalarken sadece birkaç parmağı hareket ettirmek yetmez, on parmağı da oynatmak gerekir. Ama on parmağın tümünü birden aynı anda tuşlara basarsak, ortaya hiçbir ezgi çıkmaz. Ortaya iyi bir müziğin çıkması için on parmağın da uyumlu ve düzenli hareket etmesi gerekir. Bir Parti komitesi, merkezi görevine dört elle sarılmalı, aynı zamanda bu görevi esas alarak öteki alanlardaki çalışmasını da geliştirmelidir. Bugün birçok alanda çalışmak zorundayız. Bütün bölgelerde bütün silahlı birliklerde ve bütün kesimlerde çalışmalara göz kulak olmalıyız; bazı sorunları bir yana itip bütün dikkatimizi birkaç soruna vermemeliyiz. Nerede bir sorun çıkarsa, onun üzerine gitmeli ve bu yöntemi kullanmada ustalaşmalıyız. Bazıları iyi piyano çalar, bazıları da kötü; çıkardıkları sesler arasında büyük fark vardır. Parti komitelerinin üyeleri iyi «piyano çalmayı» öğrenmelidirler.

6. «Görevlerimize sıkı sıkıya sarılalım.» Yani Parti komiteleri esas

2. Bu alıntı, *Konfüçyüs'ün Seçme Eserleri*, Kitap V, «Kungye Çang»dan yapılmıştır.

görevlerine sadece «sarılmakla» yetinmemeli, aynı zamanda «sıkı sıkıya sarılmalıdırlar.» Bir şeyi ancak parmaklarımızı hiç gevşetmeden, sıkı sıkıya sarılırsak kavrayabiliriz. Sıkı sıkıya sarılmamak, hiç sarılmamak demektir. Parmaklarımızı sımsıkı kapamazsak, elbette hiçbir şeyi kavrayamayız. Bir şeyi tutmak için parmaklarımızı kaparsak, ama sıkıca kapamazsak, onu tutmuş gibi oluruz, ama gerçekte kavramış olmayız. Bazı yoldaşlarımız esas görevlerine sarılıyorlar, ama sıkı sıkıya sarılmıyorlar, bu yüzden de ortaya iyi bir iş çıkaramıyorlar. Görevlerimize hiç sarılmamak olmaz, ama sıkı sıkıya sarılmamak da olmaz.

7. «Kafamız rakamlara yatkın olsun» ; başka bir deyişle, bir durumun ya da bir sorunun nicelik yanına eğilmeli, esaslı bir nicelik tahlili yapmalıyız. Her nitelik kendini belli bir nicelikte ortaya koyar ve nicelik olmadan nitelik olamaz. Bugün bile yoldaşlarımızın birçoğu şeylerin nicelik yanlarına, yani temel istatistiklere, belli başlı yüzdelere ve şeylerin niteliklerini belirleyen niceliksel sınırlara eğilmek zorunda olduklarını kavramıyorlar. Bu yoldaşlarımızın kafalarında «rakam» diye bir şey yok; bu nedenle hata işlemekten kurtulamıyorlar. Örneğin, toprak reformunu yaparken, toprak ağalarının, zengin köylülerin, orta köylülerin ve yoksul köylülerin nüfusun yüzde kaçını oluşturduğuna ve bu gruplardan her birinin ne kadar toprağa sahip olduğuna ilişkin rakamları bilmek şarttır; çünkü doğru siyasetleri ancak bu temel üzerinde saptayabiliriz. Kime zengin köylü, kime hali vakti yerinde orta köylü diyeceğiz; bir kimsenin hali vakti yerinde orta köylü değil de, zengin köylü sayılması için gelirinin ne kadarını sömürüden sağlaması gerekir; bütün bu sorunlarda da niceliksel sınırlar belirlenmelidir. Bütün kitle hareketlerinde, etkin olarak destekleyenlerin, karşı çıkanların ve tarafsız kalanların sayısını esaslı bir şekilde araştırmalı ve incelemeli; öznelci ve temelsiz kararlar almamalıyız.

8. «Halka Duyuru.» Toplantılar önceden ilan edilmelidir. Bu «Halka Duyuru» yayınlamaya benzer. Böylece herkes ne tartışılacağını ve hangi sorunların çözüleceğini önceden bilir ve hazırlıklarını zamanında yapar. Bazı yerlerde kadro toplantıları, önceden rapor ve karar taslakları hazırlanmadan düzenleniyor ve herkes toplantıya geldikten sonra ayaküstü bir şeyler çırpıştırılıyor. Bu, tıpkı «Askerler ve atlar geldi, ama ne yemek hazır, ne de yem» sözünde dile getirilen duruma

benziyor. Bu iyi bir şey değildir. Hazırlıklar tamamlanmadan acele edip toplantı yapmayın.

9. «Daha az, ama daha iyi asker ve daha basit yönetim.» Konuşmaların, söylevlerin, yazıların ve kararların hepsi de kısa ve özlü olmalıdır. Toplantılar da çok uzatılmamalıdır.

10. Sizinle aynı fikirde olmayan yoldaşlarla birleşmeye ve onlarla birlikte çalışmaya dikkat edin. Gerek yerel örgütlerde, gerek orduda bunu akıldan çıkarmamak gerekir Aynı şey Parti dışındaki kimselerle olan ilişkilerimiz için de geçerlidir. Ülkenin dört bir yanından geliyoruz; sadece aynı görüşleri paylaştığımız yoldaşlarla değil, aynı zamanda farklı görüşler taşıyan yoldaşlarla da birlikte çalışabilmeliyiz. Aramızda çok ciddi hatalar işlemiş olanlar vardır; onlara karşı önyargılı olmamalı, onlarla birlikte çalışabilmeliyiz.

11. Kibirlilikten sakının. Bu, yönetici durumda olan herkes için bir ilke sorunu ve birliğin korunmasının önemli bir koşuludur. Ciddi hatalar yapmamış ve çalışmalarında büyük başarı kazanmış kimseler bile kibirli olmamalıdır. Parti önderlerinin doğum günlerinin kutlanması yasaktır. Herhangi bir yere, caddeye ya da işletmeye Parti önderlerinin adını vermek de yasaktır. Sade yaşama ve sıkı çalışma tarzımızı sürdürmeli; dalkavukluk ve aşırı övgüye son vermeliyiz.

12. İki sınır çizgisi çekelim. Birincisi, devrim ile karşıdevrim, Yenan ile Sian³ arasına. Bazıları bu sınır çizgisini çekmek zorunda olduklarını kavramıyorlar. Örneğin, bürokrasiye karşı mücadele ederken, Yenan'dan sanki orada «hiçbir iş yolunda gitmiyormuş» gibi söz ediyor ve Yenan'daki bürokrasi ile Sian'daki bürokrasi arasında bir kıyaslama ve ayırım yapmıyorlar. Bu tamamen yanlıştır. İkincisi, devrimci saflarda doğru ile yanlış arasında, başarılar ile zaafklar arasında açık seçik bir ayırım yapmak ve bunlardan hangisinin esas, hangisinin ikincil olduğunu açıklığa kavuşturmak gerekir. Sözelimi, başarılar bütünü yüzde 30'unu mu, yoksa yüzde 70'ini mi oluşturmaktadır? Eksik ya da fazla değerlendirme yapmak yanlış olur. Bir insanın yaptığı işi esaslı bir şekilde değerlendirmeli ve başarılarının yüzde 30, yan-

3. Yenan, 1937 Ocak ayından 1947 Mart'ına kadar Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin karargâhıydı. Sian ise, Kuzeybatı Çin'deki gerici Guomindang yönetiminin merkeziydi. Burada, Mao Zedung yoldaş, bu iki şehri devrim ile karşıdevrimin simgeleri olarak kullanmaktadır.

lışlarının yüzde 70 mi, yoksa başarılarının yüzde 70, yanlışlarının yüzde 30 mu olduğunu saptamalıyız. Eğer başarıları tüm çalışmasının yüzde 70'ine ulaşıyorsa, o insanın çalışmasını esas olarak olumlu saymak gerekir. Başarıları ağır basan bir çalışmayı, hataları ağır basan bir çalışma olarak nitelendirmek tamamen yanlıştır. Sorunları incelerken, devrim ile karşıdevrim arasına, başarılar ile zaaflar arasına bu iki sınır çizgisini çekmeyi unutmamalıyız. Bu iki ayrımı akıldan çıkarmazsak her şey yolunda gider; yoksa sorunların niteliğini birbirine karıştırırız. Hiç kuşku yok ki, bu sınır çizgilerini iyi çekebilmek için dikkatli bir inceleme ve tahlil yapmak gerekir. Her insana ve her soruna ilişkin tutumumuz, inceleyici ve tahlilci bir tutum olmalıdır,

Siyasi Büro üyeleri ve ben, Parti komitelerinin işlerini ancak yukarıda sözü edilen yöntemleri uyguladıkları takdirde iyi bir şekilde yapacakları kanısındayız. Her kademedeki Parti komitelerinin Parti toplantılarını iyi bir şekilde yürütmelerinin yanı sıra, önderlik görevlerini de iyi bir şekilde yerine getirmeleri son derece önemlidir. Parti komitelerinin önderlik düzeylerini daha da yükseltmek üzere çalışma yöntemlerini incelemek ve yetkinleştirmek için çaba harcamalıyız.

NANCİNG HÜKÜMETİ NEREYE GİDİYOR?

4 Nisan 1949

Nancing Guomindang hükümeti ve onun askeri idari personelinin önünde iki yol vardır. Ya, Çan Kayşek savaş suçluları kliği ve onun efendisi ABD emperyalizmine sıkı sıkıya sarılacaklar, yani halk düşmanı olmaya devam edecekler ve böylece Halk Kurtuluş Savaşı'nda Çan Kayşek savaş suçluları kliği ile birlikte yok olup gideceklerdir; ya da halkın safına geçecekler, yani Çan Kayşek savaş suçluları kliği ve ABD emperyalizminden kopacaklar, suçlarını bağışlatınak ve böylece halkın kendilerine hoşgörü ve anlayış göstermesi için Halk Kurtuluş Savaşı'nda yararlı hizmetlerde bulunacaklardır. Üçüncü bir yol yoktur.

Nancing'deki Li Zungren ve Ho Yingçin hükümetinde¹ üç farklı gruptan insan vardır. Bunlardan birinci gruptakiler, birinci yolu izlemekte inatla direnmektedir. Lafları ne kadar inandırıcı olursa olsun, eylemde savaşa hazırlanmaya, milleti aldatmaya, gerçek bir barış isteyen halkı ezmeye ve katletmeye devam etmektedirler. Bunlar Çan Kayşek'in yeminli takipçileridir. Diğer bir grup ikinci yolu izlemek istemektedir, ancak henüz kesin bir davranışta bulunamamıştır. Üçüncü grup, tereddüt içinde yol ayrımında durmaktadır ve hangi yolu seçeceğine karar verememiştir. Bunlar Çan Kayşek ve ABD hükümetini güçlendirmek istememektedirler ama aynı zamanda halk demokrasisi kampından anlayış ve kabul beklemektedirler. Ancak bu bir hayaldir ve gerçekleşmesi mümkün değildir.

Li Zungren ve Ho Yingçin'in Nancing hükümeti esas olarak birinci ve üçüncü gruplardan kimselerin bir karışımıdır, ikinci gruptan ise ancak bir avuç insan vardır. Bugüne kadar bu hükümet Çan Kayşek'in ve ABD hükümetinin bir maşası olmuştur.

1. Sun Fo'nun istifası üzerine Li Zungren, 12 Mart 1949'da sahte Yürütme Meclisi Başkanlığına Ho Yingçin'i atadı.

1 Nisan'da Nancing'de meydana gelen katliam² bir rastlantı değildi. Bu katliam, Li Zungren ve Ho Yingçin hükümetinin, Çan Kayşek'i, onun yeminli takipçilerini ve ABD saldırgan güçlerini korumak için aldığı önlemlerin kaçınılmaz bir sonucuydu. Li Zungren ve Ho Yingçin hükümeti ve Çan Kayşek'in yeminli takipçileri tarafından, Çin Komünist Partisi'nin barış için sekiz koşuluna ve özellikle de savaş suçlularının cezalandırılması talebine karşı çıkmak için başvuru olan saçma «eşitlik temelinde şerefli barış» çığırkanlığının bir sonucuydu. Şimdi Li Zungren ve Ho Yingçin hükümeti, Çin Komünist Partisi ile barış görüşmelerinde bulunmak üzere temsilcilerini Peyping'e yolladığına ve görüşmelere temel olmak üzere Komünist Partisi'nin sekiz koşulunu kabul etmeye hazır olduğunu belirttiğine göre, eğer en ufak bir iyi niyet taşıyorsa, bir an önce Nancing Katliamı'nı ele almalı ve başsuçlular olan Çan Kayşek, Tang Enbo ve Çang Yaoming'i tutuklayıp şiddetle cezalandırmalı, Nancing ve Şanghay gizli polis örgütündeki katilleri tutuklayıp şiddetle cezalandırmalı ve barışa inatla karşı koyan, barış görüşmelerini vargüçleriyle baltalayan ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun Yangze Irmağı'nın güneyine ilerlemesine direnmek için etkin bir hazırlık sürdüren karşıdevrimci elebaşları tutuklayıp şiddetle cezalandırmalıdır. «Çing Fu'nun hesabı görülmedikçe, Lu devletindeki buhran sona ermez.»³ Savaş suçluları temizlenmedikçe, ülkede barış sağlanamaz. Bu gerçek, artık bütün açıklığıyla ortaya çıkmıştır.

Nancing hükümetiyle açık konuşmak isteriz. Eğer bu işi beceremeyecekseniz, o zaman hiç değilse bu işi Halk Kurtuluş Ordusu'nun yapmasına yardım etmelisiniz, çünkü ordumuz pek yakında Yangze Irmağı'nı geçerek güneye yürüyecektir. Henüz iş işten geçmeden gevezeliği bırakın ve suçlarınızı bağışlatmak için biraz iş yapın. O zaman canını-

2. 1 Nisan 1949 günü Nancing'deki on bir kolej ve üniversiteye bağlı 6 binden fazla öğrenci bir gösteri düzenleyerek, gerici Guomindang hükümetinden Çin Komünist Partisi'nin sekiz barış koşulunu kabul etmesini istedi. Çan Kayşek'in talimatı üzerine, Nancing'deki Guomindang garnizonunun komutanı Çang Yaoming, askerlere, polise ve gizli ajanlara öğrencileri vahşice dövmelerini emretti; iki kişi öldü ve yüzden fazla insan yaralandı.

3. İlkbahar ve Güz Çağının (M. Ö. 770-475) önemli olaylarını inceleyen eski bir Çin tarih kitabı olan *Zo Çuan*'a göre, Lu devletinde bir soylu olan Çing Fu, sık sık iç karışıklıklar çıkarmış ve o devletin iki hükümdarını öldürmüştü. Metinde geçen sözler, o sıralarda Lu halkı arasında yaygındı. O zamandan bu yana, karışıklık çıkaranlara Çing Fu adı verilmiştir.

za kurtarmak için biraz iş yapın. O zaman canınızı kurtarmak için kaçmak ve Çan Kayşek'in yeminli takipçilerinin tehditlerine boyun eğmek zorunda kalmaz ve halkın sizi sonsuza dek lanetlemesinden kurtulursunuz. Bu sizin için son fırsattır. Bu fırsatı kaçırmayın. Halk Kurtuluş Ordusu yakında Yangze Irmâğı'nın güneyine yürüyecektir. Blöf yapmıyoruz. Sekiz koşulu kabul ederek anlaşmayı imzalarsanız da imzalamasanız da, Halk Kurtuluş Ordusu yürüyecektir. Anlaşmanın ordumuz ilerlemeye başlamadan imzalanması, pek çok kimsenin, yani halkın, Halk Kurtuluş Ordusu'nun, Guomintang hükümetinde yer aldığı halde yararlı hizmetlerde bulunarak suçunu bağışlatmak isteyen herkesin ve Guomintang ordusu saflarındaki geniş subay ve asker kitlelerinin yararına olacaktır. Anlaşmanın imzalanması sadece Çan Kayşek'in, onun yeminli takipçilerinin ve emperyalistlerin zararına olacaktır. Eğer anlaşma imzalanmazsa durum pek değişmeyecektir; bölgesel görüşmeler yoluyla çözüme varılabilir. Birtakım çarpışmalar olabilir, ama fazla değil. Sinciang'dan Tayvan'a uzanan geniş bölge ve uzun cephede Guomintang'ın elinde 1 100 000 kadar savaşçı asker kalmıştır, dolayısıyla pek fazla çarpışma olmayacaktır. İster genel bir anlaşma imzalsın, ister böyle bir anlaşma değil de birçok bölgesel anlaşma imzalsın, Çan Kayşek, onun yeminli takipçileri ve ABD emperyalizmi için yani sözün kısası ölünceye kadar değişmeyecek olan bütün gericiler için durum aynı olacaktır; bunlar yok olup gitmeye mahkûmdurlar. Genel bir anlaşmanın imzalanmamasındansa imzalanması hem Nancing hem de bizim için belki biraz daha yararlı olacaktır; hâlâ anlaşmanın imzalanmasına çalışmamızın nedeni budur. Ama bir genel anlaşma imzalanacak olursa, bunun sonucunda ortaya çıkacak bir sürü karışık sorunla uğraşmaya hazır olmalıyız. Dolayısıyla, genel bir anlaşma imzalamak yerine, birçok bölgesel anlaşma imzalamak bizim için çok daha elverişlidir. Ama gene de genel bir anlaşma imzalamaya hâlâ hazırız. Eğer Nancing hükümeti ve onun temsilcileri de genel bir anlaşma imzalamak niyetindeyseler, önümüzdeki birkaç gün içinde karar vermek zorundadırlar; bütün hayallerden ve gevezeliklerden vazgeçilmelidir. Biz sizi bir karara varmaya zorlamıyoruz. Nancing hükümeti ve temsilci heyeti bir karara varıp varmamakta serbestir. Yani ya Çan Kayşek'in ve Leighton Stuart'ın sözünü dinler ve

geri dönmek üzere onların safında yer alırsınız ya da bizim sözü-müzü dinler ve bizim safımızda yer alırsınız; karar sizindir. Ama karar vermek için fazla vaktiniz yoktur. Halk Kurtuluş Ordusu yakında yürüğe geçecektir; artık tereddüt etmek için vakit çok geçtir.

ORDUYA ÜLKE ÇAPINDA İLERLEME EMRİ*

21 Nisan 1949

Bütün sahra ordularındaki komutan ve savaşçı yoldaşlar, güneyin gerilla bölgelerindeki Halk Kurtuluş Ordusu'ndaki yoldaşlar!

Çin Komünist Partisi heyeti ile Nancing Guomindang hükümeti heyeti arasındaki uzun görüşmeler sonucunda kaleme alınan İç Barış

* Bu emir, Mao Zedung yoldaş tarafından kaleme alınmıştır. Gericici Guomindang hükümetinin İç Barış Anlaşması'nı imzalamayı reddetmesinden sonra Halk Kurtuluş Ordusu, Başkan Mao Zedung ve Başkomutan Cu De tarafından yayınlanan bu emri uygulamaya ve görülmemiş büyüklükte bir kuvvetle henüz kurtarılmamış olan alanların içlerine doğru her yandan ilerlemeye başladı. 21 Nisan 1949 sabahı, Liu Boçeng, Deng Siaoping ve diğer yoldaşların komutasındaki İkinci Sahra Ordusu ile Cen Yi, Su Yu, Tan Çenlin ve diğer yoldaşların komutasındaki Üçüncü Sahra Ordusu, batıda Huku'dan (Ciuciang'ın kuzeydoğusunda) doğuda Ciangyin'e uzanan beş yüz kilometreden uzun bir cephe boyunca Yangze Irmağı'nı geçti ve düşmanın üç buçuk ayda Yangze boyunca özenle inşa ettiği savunma hattını tamamen yerle bir etti. 23 Nisan'da bu kuvvetler, yirmi iki yıldır karşıdevrimci Guomindang iktidarının merkezi olan Nancing'i kurtardılar ve gericici Guomindang rejiminin yıkıldığını ilan ettiler. Bundan sonra ayrı yollardan güneye doğru ilerleyerek 3 Mayıs'ta Hangçov'u, 22 Mayıs'ta da Nançang'ı kurtardılar ve 27 Mayıs'ta, Çin'in en büyük şehri olan Şanghay'ı ele geçirdiler. Haziran ayında Fucien Eyaleti'ne girdiler. 17 Ağustos'ta Fuçov'u ve 17 Ekim'de Anoy'u kurtardılar. 14 Mayıs'ta, Lin Biao, Lo Runghuan ve diğer yoldaşların komutasındaki Dördüncü Sahra Ordusu, Vuhan'ın doğusundaki Tuanfeng-Vusue kesiminde yüz kilometreden daha uzun bir cephe boyunca Yangze'yi geçti. 16 ve 17 Mayıs'ta, Orta Çin'de büyük stratejik önemi taşıyan şehirler olan Vuçang, Hanyang ve Hankov'u kurtardı. Sonra güneye yürüyerek Hunan'a girdi. Guomindang'ın Hunan Eyaleti'ndeki valisi Ceng Cien ve Birinci Ordunun Komutanı Çen Mingren, 4 Ağustos'ta artık Guomindang'ı tanımadıklarını ilan ettiler ve Hunan Eyaleti barışçı bir şekilde kurtarıldı. Dördüncü Saha Ordusu Eylül ve Ekim aylarında Hengyang-Baoçing harekâtında savaştı. Bay Çungsi komutasındaki Guomindang birliklerinin ana kuvvetini yok etti ve sonra da Guangdong ve Guangsi Eyaletlerine yürüdü. 14 Ekim'de Kanton'u, 22 Kasım'da Guylin'i ve 4 Aralık'ta Nanning'i kurtardı. İkinci ve Üçüncü Sahra Orduları Yangze Irmağı'nı geçerken, Nie Rungcen, Su Siangçien ve diğer yoldaşlar komutasındaki Kuzey Çin'deki ordular da 24 Nisan 1949'da Tayyuan'ı ele geçirdiler. Peng Dehuay, Ho Lung ve diğer yoldaşların komutasındaki Birinci Sahra Ordusu, 20 Mayıs'ta Sian'ı kurtardıktan sonra Kuzey Çin'deki diğer iki orduyla birlikte, kuzeybatıdaki Guomindang bölgelerinde ilerlemeye devam etti. Bu ordular, 26 Ağustos'ta Lançov'u ele geçirdiler, 5 Eylül'de Sining'i, 23 Eylül'de Yinçavan'ı kurtardılar ve Ma Bufang ile Ma Hungkuy'un komutasındaki Guomindang birliklerini tamamen yok ettiler. Eylül sonlarında Sinciang Eyaleti'ndeki Guomindang garnizonunun

Anlaşması, Nancing Guomindang hükümeti tarafından reddedilmiştir.¹ Nancing Guomindang hükümetinin sorumlu üyeleri hâlâ ABD emperyalizminin ve Guomindang haydut çetesinin elebaşısı Çan Kay-

Başkomutanı Tao Çiyue ve Sinciang Eyaleti'nin valisi Burhan, Guomindang'ı tanımadıklarını açıkladılar ve Sinciang barışçı bir şekilde kurtarıldı. Kasım ayının başlarında , Liu Boçeng, Deng Siaoping ve diğer yoldaşlar komutasındaki İkinci Sahra Ordusu, Kuzey Çin Sahra Ordusu'nun 18. Ordusu ve Ho Lung, Li Cinçuan ve diğer yoldaşlar komutasındaki birinci Sahra Ordusu'nun bir kısmı ile birlikte, güneybatı Çin'e girmeye başladılar. 15 Kasım'da Guyyang ve 30 Kasım'da Çunging bu ordular tarafından kurtarıldı. 9 Aralık'ta, Yunnan Eyaleti'ndeki Guomindang valisi Lu Han, Sikang Eyaleti'ndeki Guomindang valisi Liu Venhuy ve Güneybatıdaki Guomindang Askeri ve İdari İşler Bürosunun başkan yardımcıları olan Deng Sihu ile Pan Venhua, Guomindang'ı tanımadıklarını açıkladılar ve Yunnan ve Sikang Eyaletleri barışçı bir şekilde kurtarıldı. Aralık ayının sonlarında Güneydoğuya girmiş olan Halk Kurtuluş Ordusu Cengdu harekâtını yaparak Hu Zunğan komutasındaki Guomindang birliklerini tamamen yok etti ve 27 Aralık'ta Cengdu'yu kurtardı. 1949 Aralık ayının sonuna gelindiğinde Halk Kurtuluş Ordusu, Çin topraklarındaki bütün Guomindang birliklerini yok etmiş ve Tibet dışında kâta topraklarının tümünü kurtarmıştı.

1. 1 Nisan 1949'da, Çang Çiçung başkanlığındaki Guomindang hükümeti heyeti Çin Komünist Partisi heyeti ile barış görüşmelerinde bulunmak üzere Peyping'e vardı. On beş gün süren görüşmelerden sonra bir İç Barış Anlaşması kaleme alındı. 15 Nisan'da anlaşma (düzeltilmiş nihai metin), Çin Komünist Partisi heyeti tarafından Nancing hükümeti heyetine verildi fakat 20 Nisan'da Nancing hükümeti tarafından reddedildi. Anlaşmanın tam metni (düzeltilmiş nihai metin) şöyleydi:

Çin Cumhuriyeti'nin otuz beşinci yılında Nancing'deki Milli Hükümet, Amerika Birleşik Devletleri Hükümetinin yardımıyla halkın iradesine karşı gelmiş, ateşkes anlaşmasını ve Siyasi Danışma Konferansı'nın kararlarının çiğnemiş ve Çin Komünist Partisi'ne karşı çıkmak bahanesiyle, Çin halkına ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu'na karşı ülke çapında bir iç savaş başlatmıştır. Bu savaş iki yıl dokuz buçuk ay sürmüştür. Savaş, bütün ülke halkını eşi görülmemiş bir felakete sürüklemiştir. Ülkenin mali ve maddi kaynakları muazzam kayıplara uğramış, egemenliği ise daha da fazla ayaklar altına alınmıştır. Bütün ülke halkı, Dr. Sun Yatsen'in devrimci Üç Halk İlkesinin, Rusya ile ittifak, Komünist Partisi ile işbirliği ve köylülere ve işçilere yardım şeklindeki doğru siyasetlerinin ve devrimci vasiyetnamesinin Nancing'deki Milli Hükümet tarafından çiğnemesine daima karşı çıkmıştır. Özellikle de, bütün halk, Nancing'deki Milli Hükümetin bugünkü görülmemiş büyüklükteki iç savaşı başlatmasına ve bu hükümetin iç savaşı sürdürmek amacıyla benimsediği yanlış siyasi askeri, mali, iktisadi ve kültürel siyaset ve önlemlere ve yanlış dış siyasetlere ve önlemlere karşı olduğunu belirtmiştir. Nancing'deki Milli Hükümet bütün halkın güvenini tamamen kaybetmiştir. Bugünkü iç savaşta, Nancing'deki Milli Hükümetin askeri kuvvetleri şimdiden Çin Komünist Partisi'nin önderliği ve Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonunun komutası altındaki Halk Kurtuluş Ordusu tarafından yenilgiye uğratılmış bulunmaktadır. Nancing'deki Milli Hükümet, içinde düştüğü bu durumu karşısında Çin Cumhuriyeti'nin otuz sekizinci yılının 1 Ocak'ında Çin Komünist Partisi'ne, iç savaşın sona erdirilmesi ve barışın yeniden sağlanması amacıyla görüşmeler yapılmasını önermişti. Aynı yıl 14 Ocak'ta Çin Komünist Partisi, Nancing'deki Guomindang hükümetinin bu önerisini kabul eden ve iki taraf arasında yapılacak barış görüşmelerine temel olmak üzere sekiz koşul ileri süren bir açıklama yapmıştır. Çin Komünist Partisi'nin sekiz koşulu şunlardır; Savaş suçlularının cezalandırılması; sahte anayasanın

şek'in emirlerine uydukları ve Çin halkının kurtuluş davasının ilerlemesini durdurmak ve iç sorunun barışçı yoldan çözülmesini önlemek istedikleri için anlaşmayı reddetmişlerdir. Görüşmeler sırasında iki he-

feshedil-mesi; sahte «hukuk düzeninin» feshedilmesi; bütün gerici birliklerin demokratik ilkeler temelinde yeniden örgütlenmesi; bürokrasermayeye el konulması; toprak sisteminin düzeltilmesi; ihanet antlaşmalarının feshedilmesi; gerici unsurların katılmadığı bir Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nın toplanması ve gerici Nancing Guomintang hükümetinin ve ona bağlı olan her kademedeki yönetimlerin bütün iktidar ve yetkilerini devralmak üzere demokratik bir koalisyon hükümetinin kurulması. Bu sekiz temel koşul Nancing'deki Milli Hükümet tarafından kabul edilmiştir. Bunun üzerine, Çin Komünist Partisi ve Nancing'deki Milli Hükümet, görüşmelerin yürütülmesi ve bir anlaşmanın imzalanması konusunda tam yetkiye sahip olan heyetleri atamışlardır. Her iki partinin heyetleri Peyping'de bir araya gelerek, önce, bugünkü iç savaşın bütün sorumluluğunun Nancing'deki Milli Hükümete ait olduğunu, bu hükümetin bütün yanlış siyasetlerinin sorumluluğunu taşıması gerektiğini kabul etmiş ve bu anlaşmayı imzalamaya karar vermişlerdir.

BİRİNCİ BÖLÜM

Madde 1. Çin Komünist Partisi heyeti ve Nancing'deki Milli Hükümetin heyeti (bundan böyle taraflar denilecektir), haklıyla haksızı birbirinden ayırt etmek ve sorumluluğun kimde olduğunu belirlemek amacıyla, ilke olarak, bugünkü iç savaş başlatmak ve sürdürmekten sorumlu olan Nancing'deki Milli Hükümet'te yer alan savaş suçlularının cezalandırılacağını, fakat her birinin durumunun aşağıdaki koşullara uygun olarak ayrı ayrı ele alınacağını kabul ederler:

Fıkra 1. Kimi olurlarsa olsunlar bütün savaş suçluları, haklıyla haksızı gerçekten içtenlikle ayırt ettiklerini ve geçmişleriyle aralarına kesin bir çizgi çekmeye kararlı olduklarını davranışlarıyla ortaya koydukları ve böylece Çin halkının kurtuluş davasının ilerlemesinin ve iç sorunun barışçı bir çözüme kavuşturulmasını kolaylaştırdıkları takdirde, savaş suçlusu olmakla suçlanmaktan kurtulabilirler ve durumları hoşgörüle ele alınabilir.

Fıkra 2. Kimi olurlarsa olsunlar bütün iflah olmaz savaş suçluları halkın kurtuluş davasının önüne dikildikleri, iç sorunun barışçı bir çözüme kavuşturulmasını engelledikleri ya da daha da ileri giderek isyan çıkarmaya kalkıştıkları takdirde şiddetle cezalandırılacaklardır. Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonu, isyanın elebaşlarını ezmele yükümlüdür.

Madde 2. Taraflar, Nancing'deki Milli Hükümetin, Japonya'nın Çin'e karşı giriştiği saldırının savaş suçlusu General Yasuji Okamura'yı suçsuz bulmasının ve Çin Cumhuriyeti'nin otuz sekizinci yılının 26 Ocak'ında serbest bırakmasının ve aynı yılın 31 Ocak'ında diğer 260 Japon savaş suçlusunu Japonya'ya geri gönderilmesine izin vermesinin yanlış olduğunu kabul ederler. Çin Demokratik Koalisyon Hükümeti, yani bütün Çin halkını temsil eden yeni merkezi hükümet kurulur kurulmaz, bütün bu Japon savaş suçluları hakkında yeniden dava açılacaktır.

İKİNCİ BÖLÜM

Madde 3. Taraflar Nancing'deki Milli Hükümet tarafından Çin Cumhuriyeti'nin otuz beşinci yılının Kasım ayında toplanan «Milli Meclis» tarafından benimsenen «Çin Cumhuriyeti Anayasası»nın feshedileceğini kabul ederler.

Madde 4. «Çin Cumhuriyeti Anayasası»nın feshedilmesinden sonra halkın ve devletin uymak zorunda olacağı temel yasa, Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nın ve Demokratik Koalisyon Hükümetinin kararlarına uygun olarak belirlenecektir.

yet tarafından kaleme alınan yirmi dört maddeli sekiz bölümden oluşan İç Barış Anlaşması, savaş suçluların sorununu yumuşak bir şekilde ele almuş, Guomintang subaylarına, askerlerine ve hükümet görevlilerine karşı yumuşak davranılmasını öngörmüş ve diğer sorunlara da, milletin ve halkın çıkarlarından hareket eden uygun çözümler getirmiştir. Bu anlaşmanın reddedilmesi, Guomintang gericilerinin başlattıkları karşıdevrimci savaşı sonuna kadar sürdürmeye kararlı oldukları.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Madde 5. Taraflar, Nancing'deki Milli Hükümetin hukuk düzeninin tamamen feshedileceğini kabul ederler.

Madde 6. Demokratik Koalisyon Hükümetinin kurulmasından sonra, halkın demokratik hukuk düzeni kurulacak ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun girdiği ya da ele geçirdiği her yerdeki bütün gerici yasa ve karamaneler iptal edilecektir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Madde 7. Taraflar, Nancing Milli Hükümetinin bütün silahlı kuvvetlerinin (bütün kara, deniz ve hava kuvvetleri, jandarma, ulaştırma polisi birlikleri, bütün yerel birlikler, bütün askeri tesisler, akademi, fabrikalar, cephe gerisindeki hizmet kurumları vb.) demokratik ilkeler temelinde Halk Kurtuluş Ordusu içinde yeniden örgütleneceğini kabul ederler. İç Barış Anlaşması'nın imzalanmasından sonra bu yeniden örgütlenme çalışmasını yönetmek üzere derhal ülke çapında yeniden örgütlenme komitesi kurulacaktır. Yeniden örgütlenme komitesi yedi-dokuz üyeden oluşacak, bunlardan dört ya da beşi Halk Devrimci Askeri Komisyonu tarafından, üç ya da dördü Nancing'deki Milli Hükümet tarafından atanacaktır; Halk Devrimci Askeri Komisyonu tarafından atanan üyelerden biri başkan, Nancing'deki Milli Hükümet tarafından atanan üyelerden biri de başkan yardımcısı olarak görev yapacaktır. Halk Kurtuluş Ordusu'nun girdiği ve devraldığı yerlerde gerektiğinde yeniden örgütlenme komitesinin bölge alt komiteleri kurulabilir. Tarafların alt komitelerdeki üyelerinin birbirine oranı ve başkan ve başkan yardımcılıklarının paylaşılması, ülke çapındaki yeniden örgütlenme komitesinin aynı olacaktır. Deniz ve hava kuvvetleri için de birer yeniden örgütlenme komitesi kurulacaktır. Halk Kurtuluş Ordusu'nun, halen Nancing'deki Milli Hükümet tarafından yönetilmekte olan yerlere girmesi ve buraları devralması ile ilgili bütün sorunlar, Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonunun vereceği emirlere göre karara bağlanacaktır. Nancing'deki Milli Hükümetin silahlı kuvvetleri Halk Kurtuluş Ordusu'nun girmesine karşı direnmemelidirler.

Madde 8. Taraflar, her bölgedeki yeniden örgütlenme planının iki aşamada uygulanacağını kabul ederler:

Fıkra 1. Birinci Aşama: Bir araya toplama ve yeniden düzenleme.

Bend 1. Nancing Milli Hükümetine bağlı bütün silahlı kuvvetler (kara, deniz, hava kuvvetleri, jandarma, ulaştırma polisi birlikleri, yerel birlikler vb. bir araya toplanacak ve yeniden düzenlenecektir. Yeniden düzenleme ilkesi şu şekilde olacaktır: Yeniden örgütlenme komitesi, Halk Kurtuluş Ordusu'nun girdiği ya da devraldığı bölgelerdeki silahlı kuvvetlere, oradaki mevcut yerel koşullar temelinde, bölge bölge ve aşama aşama eski isimlerine, birliklerine ve sayılarına göre saptanan bir araya toplama ve yeniden düzenleme yerlerine gitmelerini emredecektir.

Bend 2. Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir yere girmesinden ve orayı devralmasından önce, Nancing Milli Hükümetinin emrindeki bütün silahlı kuvvetler yerel düzeni korumakla ve buldukları yerlerde, yani bütün büyük ve küçük şehirlerde, önemli ulaşım hatları ve ırmakları boyunca, limanlarda ve köylerde herhangi bir sabotaj yapılmasını önlemekle yükümlüdürler.

nı göstermektedir. Bu anlaşmanın reddedilmesi, Guomintang gericilerinin bu yılın 1 Ocagında yaptıkları barış görüşmeleri önerisinin amacının sadece Halk Kurtuluş Ordusu'nun ilerleyişini durdurmak ve daha sonra devrimci güçleri ezmek üzere zaman kazanmak olduğunu göstermektedir. Bu anlaşmanın reddedilmesi, Nancing'deki Li Zungren

Bend 3. Halk Kurtuluş Ordusu yukarıda sözü edilen yerlere girdikten ve buraları devraldıktan sonra, Nancing Milli Hükümetinin emrindeki silahlı kuvvetler, yeniden örgütlenme komitesinin ve onun alt komitelerinin emirlerine uygun olarak bu yerleri barışçı bir şekilde teslim edecekler ve kendilerine gösterilen yerlere çekeceklerdir. Nancing Milli Hükümetinin emrindeki silahlı kuvvetler kendilerine gösterilen yerlerine giderken ya da oraya varduktan sonra sıkı disipline uyacaklar ve yerel düzeni bozmayacaklardır.

Bend 4. Nancing Milli Hükümetinin emrindeki silahlı kuvvetler yeniden örgütlenme komitesinin ya da onun alt komitelerinin emirlerine uygun olarak buldukları yerleri terk ettiklerinde, buralardaki yerel polis ya da barışı koruma birlikleri geri çekilecekler ve yerel düzeni korumakla yükünlü olacaklar ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun talimat ve emirlerine uyacaklardır.

Bend 5. Yeniden örgütlenme komitesi, onun alt komiteleri ve yerel yönetimler yerleri değiştirilen ya da bir araya toplanan Nancing Milli Hükümetinin bütün silahlı kuvvetlerine tahıl, yem, yatak ve giyecek gibi bütün gerekli ihtiyaç maddelerini sağlamakla yükünlüdürler.

Bend 6. Yeniden örgütlenme komitesi ve onun alt komiteleri, çeşitli bölgelerdeki var olan koşullara göre Nancing Milli Hükümetinin makamlarına, bölge bölge ve aşama aşama, bütün askeri kurumlarını (Milli Savunma Bakanlığında Birleşik Cephe Gerisi Hizmetleri Karargâhına kadar bu hükümete bağlı bütün örgütlere ait kurumlar, okullar, fabrikalar, depolar vb.) bütün askeri tesislerini (askeri limanlar, istihkânlar, hava üsleri vb.) ve bütün askeri donatılarını Halk Kurtuluş Ordusu'na ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun çeşitli yerlerdeki Askeri Denetim Komisyonlarına teslim edeceklerdir.

Fıkra 2. İkinci Aşama: Bölge bölge yeniden örgütlenme.

Bend 1. Nancing Milli Hükümetinin emrindeki kara kuvvetleri (piyade birlikleri, süvari birlikleri, özel kuvvetler, jandarma, ulaştırma polisi birlikleri ve yerel birlikler) bölge bölge ve aşama aşama belirlenen yerlere gittikten ve bir araya toplanıp yeniden düzenlendikten sonra, yeniden örgütlenme komitesi çeşitli bölgelerdeki koşullara göre bölge bölge yeniden örgütlenmeleri için planlar hazırlayacak ve bu planları belirli zamanlarda uygulayacaktır. Yeniden örgütlenme ilkesi, yukarıda sözü edilen bütün kara kuvvetlerinin, bir araya toplandıktan ve yeniden düzenlendikten sonra, Halk Kurtuluş Ordusu'nun demokratik sistemine ve düzenli yapısına uygun olarak Halk Kurtuluş Ordusu'nun düzenli birlikleri içinde yeniden örgütlenmeleridir. Yeniden örgütlenme komitesi ve onun alt komiteleri, yaşlılık ya da sakatlık dolayısıyla emekliye ayrılacak olan ve emekliliğini isteyen askerlerin durumunu ve emekliye ayrılmak ya da başka mesleklere geçmek isteyen subay ve astsubayların durumunu ele almakla yükünlü olacaktır; komiteler bunlara evlerine dönüş ve geçinmelerini sağlamak olanağını sağlayacaktır, böylece hiç kimse, geçinmesini sağlamak olanağından yoksun olduğu için suç işlemek zorunda kalmayacaktır.

Bend 2. Nancing Milli Hükümetinin emrindeki deniz ve hava kuvvetleri, bölge bölge ve aşama aşama belirlenen yerlere gittikten ve bir araya toplanıp yeniden düzenlendikten sonra, Halk Kurtuluş Ordusu'nun demokratik sistemine uygun olarak deniz ve hava kuvvetleri yeniden örgütlenme komiteleri tarafından eski isimlerine, birliklerine ve sayılarına göre yeniden örgütleneceklerdir.

hükümetinin görüşmelerin temeli olarak Çin Komünist Partisi'nin sekiz barış koşulunu kabul ettiğini söylerken tamamen ikiyüzlü bir şekilde davrandığını göstermektedir. Li Zungren hükümeti, savaş suçlularının cezalandırılması, bütün gerici Guomindang birliklerinin demokra-

Bend 3. Nancing Milli Hükümetinin bütün silahlı kuvvetleri, Halk Kurtuluş Ordusu içinde yeniden örgütlendikten sonra, Halk Kurtuluş Ordusu'nun Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Noktaya kesinlikle uymak ve hiçbir şekilde bunları çiğnemeden Halk Kurtuluş Ordusu'nun askeri ve siyasi sistemlerine sadakate bağlı kalmak zorundadırlar.

Bend 4. Yeniden örgütlenmeden sonra emekliye ayrılan subay ve erler, yerel halk yönetimlerini dinlemek ve Halk Hükümetinin yasa ve karamamelerine uymak zorundadırlar. Halk yönetimleri ve çeşitli yerlerdeki halk, bu emekli subay ve askerlere anlayış gösterecek ve onlara karşı farklı bir şekilde davranmayacaktır.

Madde 9. İç Barış Anlaşması'nın imzalanmasından sonra Nancing Milli Hükümetine bağlı bütün silahlı kuvvetler, asker kaydetmeye ve diğer personeli işe almaya son vermek zorundadırlar. Bu silahlı kuvvetler bütün silahlarını, cephanelerini, donanmalarını, askeri kurumlarını ve te'islerini ve askeri malzemelerini korumakla yükümlü olacaklardır ve bunların hiçbirini yok etmeyecek, saklamayacak, nakletmeyecek ve satmayacaklardır.

Madde 10. İç Barış Anlaşması'nın imzalanmasından sonra Nancing'deki Milli Hükümet, emrindeki silahlı kuvvetlerden herhangi birinin yeniden örgütlenme planı uygulamayı reddetmesi halinde, Halk Kurtuluş Ordusu'na, yeniden örgütlenme planını uygulaması ve bu planın tamamen yerine getirilmesi için yardım edecektir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Madde 11. Taraflar, Nancing'deki Milli Hükümet iktidarda bulunduğu sırada, siyasi yetki, para veya nüfuz sayesinde elde edilen bütün bürokratik kapitalist işletmelere (bankalar, fabrikalar, madenler, gemiler, şirketler ve dükkânlar da dahil olmak üzere) el konulacağını ve bunların devlet mülkiyetine geçeceğini kabul ederler.

Madde 12. Halk Kurtuluş Ordusu'nun henüz girmediği ve devralmadığı yerlerde, Madde 11'de sözü edilen bürokratik kapitalist işletmelerin çalınmaması ya da gizlenmemesi, zarar görmemesi, devredilmemesi ya da gizlice satılmanası için denetlenmesinden Nancing'deki Milli Hükümet sorumlu tutulacaktır. Yerlerinden alınmış bulunan kıymetler buldukları yerde dondurulacak ve bunların yerlerinin değiştirilmesine, yurtdışına çıkarılmasına ya da zarara uğratılmasına izin ve ilmeyecektir. Yurtdışında bulunan bürokratik kapitalist işletmeler ve mülkler devlet mülkiyetine geçirilecektir.

Madde 13. Halk Kurtuluş Ordusu'nun girdiği ve devraldığı yerlerde bulunan, Madde 11'de sözü edilen bürokratik kapitalist işletmelere ve mülklere yerel Askeri Denetim komisyonları ya da Demokratik Koalisyon Hükümeti tarafından yetkilendirilmiş kurumlara el konulacaktır. Eğer bu işletmelerde özel sermaye hissesi bulunuyorsa bunlar araştırılacaktır; bu hisselerin gerçekten özel sermaye olduğu ve gizlice devredilmiş bürokratik kapitalist olmadığı belirlendikten sonra bu hisseler tanınacak ve sahiplerinin hissedar olarak kalmaya devam etmelerine ya da hisselerini geri çekmelerine izin verilecektir.

Madde 14. Nancing'deki Milli Hükümetin iktidarından önceki dönemden kalma bürokratik kapitalist işletmelere ve Nancing'deki Milli Hükümetin iktidarı dönemine ait olmakla birlikte çok büyük olmayan ya da milli ekonomiye ya da halkın refahına zararlı olmayan bürokratik kapitalist işletmelere ele konulmayacaktır. Ancak bu işletmelerden alçakça suçlar işlenmiş olan gericiler gibi suç işlenmiş belli kişilere ait olan işletme ve mülklere, bu durum halk tarafından bildirildiği ve doğrulandığı takdirde el konulacaktır.

tik ilkelere göre yeniden örgütlenmesi ve Nancing hükümetinin ve ona bağlı olan her kademedeki yönetimlerin iktidarı ve bütün yetkilerini devretmesi gibi temel koşulları kabul etmiş olduğuna göre, bu temel koşullar temelinde hazırlanan ve son derece yumuşak olan somut önlemleri reddetmesi için hiçbir neden yoktu, Bu durumda size aşağıdaki emirleri veriyoruz:

1. Cesaretle ilerleyin ve direnmeye kalkışan, Çin sınırları içindeki bütün Guomindang gericilerini kararlılıkla, kesinlikle, sonuna kadar ve bütünüyle yok edin. Bütün ülke halkını kurtarın, Çin'in toprak bütünlüğünü, egemenliğini ve bağımsızlığını koruyun.

Madde 15. Halk Kurtuluş Ordu u'nun henüz girmediği ve devralmadığı şehirlerde, Nancing'deki Milli Hükümete bağlı eyalet, belediye ve il yönetimleri, oradaki demokratik halk güçlerini ve bu güçlerin faaliyetlerini korumakla yükümlü olacak, bu güçleri ezmeyecek ya da onlara zarar vermeyecektir.

ALTINCI BÖLÜM

Madde 16. Taraflar, Çin'in köylük bölgelerindeki feodal toprak mülkiyeti sisteminin adım adım düzeltileceğini kabul ederler. Halk Kurtuluş Ordusu'nun girişinden sonra, önce genel olarak kira ve faizler indirilecek, daha sonra da toprak dağıtılacaktır.

Madde 17. Halk Kurtuluş Ordusu'nun henüz girmediği ve devralmadığı bölgelerde, Nancing'deki Milli Hükümete bağlı yerel yönetimler, köylü kitlelerin örgütlerini ve bu örgütlerin faaliyetlerini korumakla yükümlü olacak ve bu örgütleri ezmeyecek ya da onlara zarar vermeyecektir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Madde 18. Taraflar, Nancing'deki Milli Hükümetin iktidarı sırasında yabancı devletlerle yapılan, açık ya da gizli, bütün antlaşma ve anlaşmaların ve diğer bütün diplomatik belge ve arşivlerin Nancing'deki Milli Hükümet tarafından Demokratik Koalisyon Hükümetine teslim edileceğini ve bunların Demokratik Koalisyon Hükümeti tarafından inceleneceğini kabul ederler. Çin halkına ve Çin halkının devletine zararlı olan bütün antlaşma ve anlaşmalar, özellikle egemenlik haklarını satar nitelikte olanlar duruma göre ya iptal edilecek ya düzeltilecek ya da bunların yerine yeni antlaşma ve anlaşmalar yapılacaktır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Madde 19. Taraflar, İç Barış Anlaşması'nın imzalanmasından sonra ve Demokratik Koalisyon Hükümetinin kurulmasından önce, Nancing'deki Milli Hükümetin, bu hükümetin meclisinin, bakanlıklarının, komisyonlarının ve diğer organlarının geçici olarak görevlerini sürdüreceğini, fakat çalışmalarında Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonuna danışmak ve çeşitli bölgelerin teslim edilmesi ve teslim alınması ile ilgili sorunlarda Halk Kurtuluş Ordusu'na yardımcı olmak zorunda olduğunu kabul ederler. Demokratik Koalisyon Hükümetinin kurulmasından sonra Nancing'deki Milli Hükümet, yetkilerini derhal Demokratik Koalisyon Hükümetine devredecek ve kendi kendisini feshedecektir.

Madde 20. Nancing'deki Milli Hükümetin, bu hükümetin çeşitli kademelerdeki yerel yönetimlerinin ve bunlara tabi organların yetkilerini devretmelerinden sonra, Halk Kurtuluş Ordusu; yerel halk yönetimleri ve Çin Demokratik Koalisyon Hükümeti, eski hükümetin görevlileri arasında bulunan yurtsever ve yararlı kişilerden yararlanmaya, bunları demokrasi konusunda eğitmeye, muhtaç ve evsiz barksız kalmamaları için bu kişilere uygun görevler vermeye özen gösterecektir.

2. Cesaretle ilerleyin ve bütün iflah olmaz savaş suçlularını tutuklayın. Bunlar nereye kaçarlarsa kaçınsınlar, yargılanmalı ve yasalara göre cezalandırılmalıdırlar. Haydutların başı Çan Kayşek'i tutuklamaya özel bir dikkat gösterin.

3. Guomindang'ın bütün yerel yönetimlerine ve yerel askeri gruplarına İç Barış Anlaşması'nın son, değiştirilmiş şeklini açıklayın. Çatışmalara son vermek ve sorunu barışçı yoldan çözmek isteyenlerle, anlaşmanın genel fikirlerine uygun olarak bölgesel anlaşmalar yapabilirsiniz.

4. Halk Kurtuluş Ordusu'nun Nancing'i kuşatmasından sonra, Nancing'deki Li Zungren hükümetine, eğer bu hükümet hâlâ kaçmamış ya

Madde 21. Halk Kurtuluş Ordusu'nun girmesinden ve devralmasından önce, Nancing'deki Milli Hükümete ve bu hükümete bağlı olan eyaletlerdeki, şehirlerdeki ve illerdeki yerel yönetimler kendi bölgelerinde barışı ve düzeni korumakla yükümlü olacaklar, bütün hükümet örgütlerini ve bankalar, fabrikalar, madenler, demiryolları, postaneler, uçaklar, gemiler, şirketler, depolar ve bütün haberleşme araçları da dahil olmak üzere bütün devlet işletmelerini, devletin mülkiyetindeki diğer bütün taşınabilir ve taşınmaz malları gözetecek ve koruyacaklardır; bunların yok edilmesine, kaybedilmesine, taşınmasına, gizlenmesine ya da satılmasına izin verilmeyecektir. Yerlerinden alınmış ya da gizlenmiş olan kitaplar, arşivler, antika ve değerli eşyalar, altın ve dövizler ve bütün mal ve kıymetler buldukları yerde teslim alınıncaya kadar derhal dondurulacaktır. Yurtdışına gönderilen ya da başından beri yurtdışında bulunan mallara gelince, Nancing'deki Milli Hükümet bunların geri alınması ve muhafaza edilmesiyile yükümlü olacak ve istendiğinde bunları teslim edecektir.

Madde 22. Halk Kurtuluş Ordusu'nun girdiği ve devraldığı bölgelerde devlete ait olan bütün yetkiler ve mülk ve kıymetler, yerel Askeri Denetim Komisyonları, yerel halk yönetimleri ya da Koalisyon Hükümetinden yetki alan kurumlar tarafından teslim alınacaktır.

Madde 23. İç Barış Anlaşması, Nancing'deki Milli Hükümet heyetince imzalandıktan ve bu hükümet tarafından yürürlüğe konduktan sonra, Çin Komünist Partisi heyeti, Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nın hazırlık komitesine, Nancing'deki Milli Hükümetin Konferansa temsilci olarak belli sayıda yurtsever kişiyi göndermesine izin verilmesinin önerme yükümlülüğünü üstlenecektir; hazırlık komitesinin onayı alındıktan sonra, Nancing'deki Milli Hükümetin temsilcileri Yeni Siyasi Danışma Konferansı'na katılabilirler.

Madde 24. Nancing'deki Milli Hükümetin temsilcilerini Yeni Siyasi Danışma Konferansı'na göndermesinden sonra, Çin Komünist Partisi, işbirliğinin yararları açısından, Nancing'deki Milli Hükümetten belli sayıda yurtsever kişinin Demokratik Koalisyon Hükümetine katılması gerektiğini Konferansa önerme yükümlülüğünü üstlenecektir. Her iki tarafın heyetleri şunu açıkladılar: Çin halkının kurtuluşu ve Çin milletinin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna ve büyük üretim ve inşa görevinin ülke çapında başlatabilmesi ve ülkemizin ve halkımızın günden güne refaha, güce ve mutluluğa kavuşabilmesi için savaşın erken bir tarihte sona ermesi ve barışın sağlanması uğruna, bu anlaşmayı imzalama sorumluluğunu üstleniriz. Bütün ülke halkının, bu anlaşmayı bütünüyle uygulamak için verilen mücadelede tek bir yumruk gibi birleşeceğini umuyoruz. Bu anlaşma, imzalandığı andan itibaren yürürlüğe girmiş olacaktır.

da dağılmamışsa ve anlaşmayı imzalamaya istekliyse, İç Barış Anlaşması'nı imzalamak için bir fırsat daha tanımaya hazırız.

Mao Zedung
Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonu
Başkanı

Cu De
Çin Halk Kurtuluş Ordusu
Başkomutanı

ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU'NUN AÇIKLAMASI

25 Nisan 1949

Guomindang gericileri barış koşullarını reddetmişlerdir ve millete ve halka karşı canice bir savaşı sürdürmekte direnmektedirler. Bütün ülke halkı, Halk Kurtuluş Ordusu'nun Guomindang gericilerini kısa sürede yok edeceğini ummaktadır. Halk Kurtuluş Ordusu'na cesaretle ilerlemesini direnmeye yeltenen bütün gerici Guomindang birliklerini yok etmesini, bütün iflah olmaz savaş suçlularını tutuklamasını, bütün ülke halkını kurtarmasını, Çin'in toprak bütünlüğünü, egemenliğini ve bağımsızlığını korumasını ve bütün halkın özlemini duyduğu ülkenin gerçek birliğini sağlamasını emrettik. Hayatın bütün kesimlerinden halkın Halk Kurtuluş Ordusu'na, gittiği her yerde yardım edeceğini umuyoruz. Bütün halkla birlikte uyacağımız sekiz maddelik taahhüdü burada açıklıyoruz.

1. Bütün halkın canının ve malının korunması. Sınıf, inanç ya da meslek farkı gözetmeksizin hayatın bütün kesimlerinden herkes, düzeni korumak ve Halk Kurtuluş Ordusu'na yardımcı olmak zorundadır. Halk Kurtuluş Ordusu da hayatın bütün kesimlerinden herkese yardımcı olacaktır. Karşıklık çıkarmak, yağma ya da sabotaj yapmak için durumdan yararlanan karşıdevrimciler ya da diğer sabotajcılar şiddetle cezalandırılacaktır.

2. Milli burjuvazinin sanayi, ticaret, tarım ve hayvancılık işletmelerinin korunması. Bütün özel fabrikalar, imalathaneler, bankalar, depolar, gemiler, yük iskeleleri, çiftlikler, hayvancılık işletmeleri ve diğer işletmeler, her türlü tecavüze karşı aynın yapılmaksızın korunacaktır. İşçilerin ve mesleği ne olursa olsun ücret karşılığı çalışan herkesin eskisi gibi üretimi sürdüreceğini ve bütün dükkânların her zaman olduğu gibi açık tutulacağını umuyoruz.

3. Bürokratsermayeye el konulması. Gerici Guomindang hükümeti ve büyük bürokratlar tarafından işletilen bütün fabrikalara, imalathanelere, bankalara ve depolara, bütün gemilere, yük iskelelerine ve demiryollarına, bütün posta, telgraf, elektrik, telefon ve su hizmetlerine ve bütün çiftliklere, hayvancılık işletmelerine ve diğer işletmelere Halk Hükümeti tarafından el konulacaktır. Sanayi, ticaret, tarım ve hayvancılıkla uğraşan milli kapitalistlerin bu işletmelerdeki hisseleri, bu kişilerin gerçekten bu hisselerle sahip olduklarının belirlenmesinden sonra tanınacaktır. Bürokratkapitalist işletmelerde çalışan bütün görevliler, Halk Hükümeti bu işletmelere el koyuncaya kadar, işlerinin başında kalmalı ve sayım ve el koyma işlemine hazırlık olarak bütün kıymetlerin, makinelerin, planların, defterlerin, kayıtların vb. korunması sorumluluğunu üstlenmelidirler. Bu konuda yararlı hizmet gösterenler ödüllendirilecektir; bu çalışmalarını engelleyen ya da baltalayanlar ise cezalandırılacaktır. Halk Hükümetinin bu işletmelere el koymasından sonra da orada çalışmaya devam etmek isteyenlere, sefalete düşmemeleri ve evsiz barksız kalmamaları için, yeteneklerine göre iş verilecektir.

4. Bütün devlete ait ve özel okullar, hastaneler, kültür ve eğitim kurumları, spor alanları ve kamu hizmeti tesislerinin korunması. Bu kurumlardaki bütün görevlilerin görev yerlerinde kalacaklarını umuyoruz. Halk Kurtuluş Ordusu bu görevlilerin rahatsız edilmemelerini sağlayacaktır.

5. Halk Kurtuluş Ordusu ve Halk Hükümeti, iflah olmaz savaş suçluları ve en alçakça suçları işlemiş olan karşıdevrimciler dışında, Guomindang merkezi hükümetinin ve bu hükümetin eyalet, belediye ve il yönetimlerinin görevlilerini, «Milli Meclis» üyelerini, yasama ve denetleme meclislerinin üyelerini, siyasi danışma konseylerinin üyelerini, polis memurlarını ve bölge, kasaba, köy ve *pao-çia*¹ görevlilerini, silahlı direnişte bulunmadıkları ve sabotaj yapmadıkları takdirde tu-

1. *Pao çia*, Guomindang gerici kliğinin faşist iktidarını tabanda sürdürmek için kullandığı yönetimi sistemi idi. 1 Ağustos 1932'de Çan Kayşek, Hunan, Hubey ve Anhuy Eyaletlerini kapsayan «*Pao ve Çia'nın Örgütlenmesi ve İllerde Nüfus Sayımı İçin Yönetmelik*»i yayınladı. «Yönetmelik» hükümlerine göre «*pao ve çia*'lar aile temelinde örgütlenecek; her ailenin, on aileden meydana gelen her *çia*'nın ve on *çia*'dan meydana gelen her *pao*'nun birer başkanı olacak»tı. Konuşuların birbirlerinin faali

tuklamayacak, hapsetmeyecek ya da onlara kötü davranışlarda bulunmayacaklardır. Bütün bu kişiler, teslim işlemine kadar görev yerlerinde kalmak, Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve Halk Hükümetinin emir ve karamamelerine uymak ve görev yerlerindeki bütün kıymetleri ve kayıtları muhafaza etmek sorumluluğunu üstlenmekle yükümlüdürler. Halk Hükümeti, bu kişilerden herhangi bir işte yararlı olabilecek olan ve ağır bir gerici suç işlememiş ya da çok büyük bir kötülük yapmamış olanların işe alınmasına izin verecektir. Durumdan yararlanarak sabotaj, hırsızlık ya da dolandırıcılık yapanlar ya da devlet parasını, kıymetlerini ya da kayıtlarını zimmetine geçirenler ya da hesap vermeyi reddedenler cezalandırılacaktır.

6. Hem şehirlerde hem de köylük bölgelerde barış ve güvenliğin sağlanması ve kamu düzeninin korunması amacıyla, bütün asker kaçakları ve terhis edilen bütün askerler, buldukları bölgedeki Halk Kurtuluş Ordusu'na ya da Halk Hükümetine başvurmalı ve teslim olmalıdırlar. Gönüllü olarak teslim olan ve silahlarını teslim edenler hakkında soruşturma açılmayacaktır. Teslim olmayı reddedenler ya da silahlarını gizleyenler tutuklanacak ve haklarında soruşturma açılacaktır. Asker kaçaklarına ve terhis edilmiş askerlere yataklık edenler ve bunları resmi makamlara haber vermeyenler gereken cezaya çarptırılacaktır.

7. Köylük bölgelerdeki feodal toprak mülkiyeti sistemi akla uygun değildir ve ortadan kaldırılmalıdır. Ancak bu sistemin ortadan kaldırılabilmesi için hazırlık yapılması ve gerekli önlemlerin alınması zorunludur. Genel olarak, önce kira ve faizler indirilmeli, toprak dağıtımı ise daha sonra yapılmalıdır; toprak sorununun çözülmesinden ciddi bir şekilde söz etmek, ancak Halk Kurtuluş Ordusu'nun belli bir yere gelmesinden ve orada uzunca bir süre çalışma yapmasından sonra mümkün olabilir. Köylü kitleleri örgütlenmeli ve çeşitli önreformların yapılmasında Halk Kurtuluş Ordusu'na yardım etmelidirler. Köylü kitleleri, aynı zamanda, tarım üretiminin bugünkü düzeyinin düşmesini ön-

yellerini gözlemeleri ve yetkililere ihbar etmeleri zorunlu kılınmıştı. İçlerinden biri suçlu bulunduğu takdirde hepsi cezalandırılabilecekti. Ayrıca, halkı angaryaya zorlamak için de çeşitli karşıdevrimci önlemler alınmıştı. 7 Kasım 1934'te Guomindang hükümeti, bu faşist yönetimi sisteminin kendi yönetimi altında bulunan eyalet ve belediyelerde uygulanacağını resmen açıkladı.

lemek için toprakta sıkı bir şekilde çalışmalı, daha sonra da, kendi geçim düzeylerini yükseltmek ve şehirde yaşayan halka tahıl sağlamak için tarım üretimini adım adım artırmalıdır. Şehirlerdeki arazi ve binalar, köylük bölgelerde toprak sorununun ele alındığı şekilde ele alınmaz.

8. Yabancı uyrukluların can ve mallarının korunması. Bütün yabancı uyrukluların her zamanki işlerine devam edeceklerini ve düzeni bozmayacaklarını umarız. Bütün yabancı uyruklular Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve Halk Hükümetinin emir ve karnamelerine uymak zorundadırlar ve casusluk yapmamalı, Çin'in milli bağımsızlık ve halkın kurtuluş davasına aykırı hareketlerde bulunmamalı ya da Çinli savaş suçlularına, karşıdevrimcilere ya da yasaları çiğneyen diğer kimselere yataklık yapmamalıdır. Aksi takdirde, Halk Kurtuluş Ordusu ve Halk Hükümeti tarafından yasalara uygun olarak cezalandırılacaklardır.

Halk Kurtuluş Ordusu son derece disiplinlidir; alışverişte dürüştür ve halkın bir çöpünü bile alması yasaktır. Bütün ülke halkının huzur içinde yaşayıp çalışacağını, dedikodulara kulak asmayacağını ve gereksiz yere telaşa kapılmayacağını umarız. Bu açıklama büyük bir içtenlik ve ciddiyetle yapılmıştır.

Mao Zedung
Çin Halk Devrimci Askeri Komisyonu
Başkanı

Cu De
Çin Halk Kurtuluş Ordusu
Başkomutanı

İNGİLİZ SAVAŞ GEMİLERİ TARAFINDAN GİRİŞİLEN TECAVÜZLER ÜZERİNE¹- ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU GENEL KARARGÂHI SÖZCÜSÜNÜN AÇIKLAMASI*

30 Nisan 1949

Savaş kışkırtıcısı Churchill'in akıl almaz açıklamasını² reddederiz. Churchill, 26 Nisan günü İngiliz Avam Kamarası'nda İngiltere hükümetinin Uzakdoğu'ya «etkili misilleme gücü» olarak iki uçak gemisi göndermesini istedi. Neye karşı «misillemede» bulunuyorsunuz Bay Churchill? İngiliz savaş gemileri Guomindang savaş gemileriyle birlikte Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun savunma bölgesine girdiler ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun üzerine ateş açarak sadık ve yiğit savaşçılarımı-

* Bu açıklama Mao Zedung yoldaş tarafından Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı sözcüsü adına kaleme alındı. Bu açıklama, hiçbir tehditten korkmayan ve emperyalist saldırıya kararlılıkla karşı çıkan Çin halkının vakur tavrını dile getiriyor ve yakında kurulacak olan yeni Çin'in dış siyasetini ortaya koyuyordu.

1. 20-21 Nisan 1949'da Halk Kurtuluş Ordusu Yangze'yi geçmek için savaş verirken *Ametist* ve diğer üç İngiliz savaş gemisi, Çin topraklarında bir akarsu olan Yangze Irmağı'na girdiler ve Guomindang savaş gemileri ile birlikte ordumuza ateş açarak 252 kayıp vermeye yol açtılar. Halk Kurtuluş Ordusu kendisine açılan ateşe karşılık verdi; *Ametist* yara aldı ve Çinciang yakınlarında demirlemek zorunda kaldı. Öteki üç İngiliz savaş gemisi kaçtı. İngiliz makamları, *Ametist*'in oradan ayrılmasına izin vermesini istediler ve İngiliz Uzakdoğu Filosu Başkomutanı Brind'in emri uyarınca *Ametist*'in kaptanı ordumuzun bir temsilcisiyle görüşmeye oturdu. Bu görüşmeler sırasında İngiliz tarafı sürekli olarak ikiyüzlü bir tavır takındı ve saldırıda bulunmakla işlediği suçu kabul etmeye yanaşmadı. Görüşmeler sürerken *Ametist* 30 Temmuz gecesi, Çinciang'dan aşağı doğru seyretmekte olan *Kurtarılmış Çiangling* adlı bir yolcu gemisinin yanı sıra hareket etti ve bu gemiyi bir kalkan gibi kullanarak kaçtı. Ordumuz durmasını ihtar ettiği zaman *Ametist* ateş açtı, bazı küçük yelkenlileri çarpıp batırdı ve Yangze Irmağı'ndan çıktı.

2. 26 Nisan 1949 günü İngiliz Avam Kamarası'nda bir konuşma yapan İngiliz Muhafazakâr Partisi'nin başı Churchill, ordumuzun üstüne ateş açan İngiliz savaş gemilerine bir karşısaldırıda bulunmak üzere Çin Halk Kurtuluş Ordusu tarafından girişilen harekete "vahşice bir tecavüz" diye iftira bulundu ve İngiliz hükümetinin "Çin sularına, etkili misilleme gücüne sahip iki değilse bile bir uçak gemisi sokmasını" istedi.

zın en az 252 kayıp vermesine yol açtular. İngilizler Çin topraklarını ihlal ettiklerine ve böylesine büyük bir suç işlediklerine göre, Halk Kurtuluş Ordusu, İngiliz hükümetinden hatasını kabul etmesini, özür dilemesini ve tazminat ödemesini talep etmekte haklıdır. Çin Halk Kurtuluş Ordusu'na «misillemede» bulunmak üzere Çin'e kuvvet yollayacağınıza böyle yapmanız gerekmez mi? Başbakan Attlee'nin açıklaması da yanlıştır.³ Attlee, İngiltere'nin, Çin'deki Yangze Irmağı'na savaş gemilerini gönderme hakkına sahip olduğunu söylemiştir. Yangze Çin topraklarındaki bir akarsudur. Siz İngilizlerin buraya savaş gemilerinizi yollamaya ne hakkınız olabilir? Böyle bir hakkınız yoktur. Çin halkı, topraklarını ve egemenliğini savunacak ve yabancı hükümetlerin bunları ayaklar altına almasına asla izin vermeyecektir. Attlee, Halk Kurtuluş Ordusu'nun, «geminin [*Ametist*] Nancing'e gitmesine izin vermeye hazır olduğunu, ama geminin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Yangze'yi geçmesine yardımcı olmasını şart koştuğunu» söyledi. Attlee, yalan söylemiştir. Halk Kurtuluş Ordusu *Ametist*'e Nancing'e gitmesi için hiçbir izin vermemiştir. Halk Kurtuluş Ordusu, hiçbir yabancı ülkenin silahlı kuvvetlerinden, Yangze'yi geçmesine yardım etmesini ya da herhangi bir başka şey yapmasını istememektedir. Tam tersine Halk Kurtuluş Ordusu, İngiltere, ABD ve Fransa'nın silahlı kuvvetlerini (savaş gemilerini, askeri uçaklarını ve Yangze ve Vangpu Irmağlarında ve Çin'in diğer yerlerinde üslenmiş olan deniz piyadelerini) Çin topraklarındaki akarsulardan, Çin'in karasularından, topraklarından ve semalarından derhal çekmesini ve Çin halkının düşmanına iç savaşı yürütmesi için yardım etmekten vazgeçmesini istemektedir. Çin Halkının Devrimci Askeri Komisyonu ve Halk Hükümeti şimdiye kadar hiçbir yabancı hükümetle diplomatik ilişki kurmamıştır. Çin Halkının Devrimci Askeri Komisyonu ve Halk Hükümeti, Çin'de bulunan ve yasal işlerle uğraşan yabancı uyrukluları koruya-

3. 26 Nisan 1949 günü İngiltere Başkanı *Attlee*, Avamı Kamarası'nda İngiliz gemilerinin «barışçı görevlerini» yerine getirmek üzere, Yangze'den yukarı doğru seyretmekle haksız bir davranışta bulunmadıklarını, çünkü Çin'deki Guomindang hükümetinin iznine sahip olduklarını söyledi. Aynı zamanda *Attlee*, İngiliz temsilcisinin Çin Halk Kurtuluş Ordusu temsilcisiyle sürdürmekte olduğu görüşmelerden söz ederken Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun, «Geminin [*Ametist*] Nancing'e gitmesine izin vermeye hazır olduğunu, ama geminin Halk Kurtuluş Ordusu'nun Yangze'yi geçmesine yardımcı olmasını şart koştuğunu» ileri sürerek yalan söyledi.

caktır. Yabancı ülkelerle diplomatik ilişkiler kurulması sorununu ele almaya hazırdır; bu ilişkiler, eşitlik, karşılıklı yarar, egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı ve her şeyden önce Guomindang gericilerine hiçbir yardımda bulunmama ilkelerine dayanmalıdır. Çin Halkının Devrimci Askeri Komisyonu ve Halk Hükümeti, hangi yabancı hükümetten gelirse gelsin hiçbir sindirme hareketini hoşgörüyü karşılamayacaktır. Bizimle diplomatik ilişki kurmayı düşünen bir yabancı hükümet, Guomindang kuvvetlerinin kalıntılarıyla olan ilişkilerini kesmeli ve silahlı kuvvetlerini Çin'den çekmelidir. Attlee, yabancı ülkelerle hiçbir diplomatik ilişkisi olmayan Çin Komünist Partisi'nin yabancı hükümetlerin eski diplomatik görevlileriyle (Guomindang'ın tanıdığı konsoloslarla) bağ kurmaya yanaşmadığından yakınmıştır. Bu gibi yakınmalar temelsizdir. Son birkaç yıl içinde ABD, İngiltere, Kanada vb. hükümetleri Guomindang'ın bize karşı koymasına yardımcı olmuşlardır. Bay Attlee, bunu unutmuş olabilir mi? Gene Bay Attlee, geçenlerde batırılan *Çunking* ağır kruvazörünü⁴ Guomindang'a hangi ülkenin verdiğini bilmiyor olabilir mi?

4. Guomindang donanmasındaki en büyük kruvazör olan *Çunking* ağır kruvazörünü 1948 Şubat'ında Guomindang'a veren, İngiliz hükümetiydi. 25 Şubat 1949 günü kruvazörün subay ve erleri ayaklandılar, gerici Guomindang hükümetini tanımadıklarını açıkladılar ve Çin Halk Donanmasına katıldılar. 19 Mart'ta ABD emperyalistleri ve Guomindang haydutları ağır bombardıman uçaklarını göndererek *Çunking*'i Kuzeydoğu Çin'de bulunan Liadung Körfezindeki Huludao açıklarında batırdılar.

YENİ SİYASİ DANIŞMA KONFERANSI HAZIRLIK TOPLANTISINDA KONUŞMA

15 Haziran 1949

Temsilci Arkadaşlar,

Bugün, Yeni Siyasi Danışma Konferansı Hazırlık Toplantısının ilk oturumunu açıyoruz.¹ Bu toplantının görevi, bütün gerekli hazırlıkları tamamlayarak, Guomindang gericiliğinin arta kalan kuvvetlerini temizlemede Çin'in tamamını bir an önce birleştirmede, siyasi, iktisadi, kültürel alanlarda ve milli savunmada sistemli ve adım adım olmak üzere ülke çapında bir inşayı gerçekleştirmede tüm ülke halkına önderlik edecek bir demokratik koalisyon hükümetinin kurulması için Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nı hızla toplamaktır. Tüm ülke halkının bizden beklediği budur ve bunu gerçekleştirmek zorundayız.

Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nın toplanması, tüm ülke halkına 1 Mayıs 1948 günü Çin Komünist Partisi tarafından önerilmişti.² Öneri, Çin'in her yanında demokratik partiler, halk örgütleri, her kesimden demokrat kişiler, azınlık milliyetleri ve yurtdışında yaşayan Çinliler tarafından sıcak bir ilgi ile karşılandı. Çin Komünist Partisi, demokratik partiler, halk örgütleri, her kesimden demokratlar, azınlık milliyetleri ve yurtdışındaki Çinlilerin hepsi, emperyalizmin, feodalizmin, bü-

1. Bu toplantı 15-19 Haziran 1949 tarihleri arasında Peyping'de yapıldı. Toplantıya Çin Komünist Partisi, çeşitli demokratik partiler, halk örgütleri, her kesimden demokratlar, ülkenin azınlık milliyetleri ve yurtdışındaki Çinliler de dahil olmak üzere yirmi üç örgüt ve gruptan 134 temsilci katıldı. Toplantı «Yeni Siyasi Danışma Konferansı Hazırlık Komitesi'nin Kuruluş İlkeleri» ve «Yeni Siyasi Danışma Konferansı'na Katılan Örgüt ve Gruplar ve Bunların Temsilcilerinin Sayısı ile İlgili Hükümler»i kabul etti ve Başkan Mao Zedung'un başkanlığında bir Daimi Komite seçti. 10 Ocak 1946'da Çungking'de toplanan Siyasi Danışma Konferansı ile karıştırılmaması için Konferans, Yeni Siyasi Danışma Konferansı olarak adlandırıldı. 21 Eylül 1949 gününde yapılan ilk genel oturumunda adı Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı şeklinde değiştirildi.

2. Bkz. bu ciltte «Eylül Toplantısı Üzerine – Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Genelgesi», Not 4, s.257.

rokratkapitalizmin ve Guomindang gericilerinin iktidarı devirmemiz, bütün demokratik partiler, halk örgütleri, her kesimden demokratlar, azınlık milliyetleri ve yurtdışındaki Çinlilerin temsilcileriyle bir Siyasi Danışma Konferansı toplamamız, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulduğunu ilan etmemiz ve onu temsilen bir demokratik koalisyon hükümeti seçmemiz gerektiğine inanıyorlar. Ancak bu yolla yüce anavatanımız kendisini yarıömürge ve yarıfeodal durumdan kurtarabilir ve bağımsızlık, özgürlük, barış, birlik, güçlülük ve refah yolunu tutabilir. Bu, ortak bir siyasi temeldir. Bu, Çin Komünist Partisi'nin, demokratik partilerin, halk örgütlerinin, bütün kesimlerden demokratların, azınlık milliyetlerinin ve yurtdışındaki Çinlilerin birleşik mücadelelerinin ortak siyasi temelidir; aynı zamanda tüm halkın birleşik mücadelesinin de ortak siyasi temelidir: aynı zamanda tüm halkın birleşik mücadelesinin de ortak siyasi temelidir. Bu siyasi temel öylesine sağlamdır ki, akli başında hiçbir demokratik parti, halk örgütü ya da demokrat kişi farklı bir görüş belirtmemiştir ve hepsi Çin'in bütün sorunlarının çözümü için tek doğru yolun bu olduğuna inanmaktadırlar.

Kendi Halk Kurtuluş Ordusu'nu destekleyen tüm ülke halkı savaşı kazanmıştır. 1946 Temmuz'unda başlayan bu büyük Halk Kurtuluş Savaşı şimdi üçüncü yılını doldurmuş bulunuyor. Savaş, yabancı emperyalizmin desteklediği, Guomindang gericileri tarafından başlatılmıştı. Halka karşı bu iç savaş başlatmakla Guomindang gericileri, ateşkes anlaşmasını ve Siyasi Danışma Konferansı'nın Ocak 1946 kararlarını kahpece ve sorumsuzca yırtıp attılar. Fakat üç yıl gibi kısa bir süre içinde kahraman Halk Kurtuluş Ordusu tarafından yenilgiye uğratıldılar. Kısa bir süre önce, Guomindang gericilerinin barış davalıveraları açığa çıkarıldıktan sonra Halk Kurtuluş Ordusu cesaretle ilerledi ve Yangze Irmağı'nı geçti. Guomindang gericilerinin başkenti Nancing, artık bizim elimizdedir. Şanghay, Hangçov, Nançang, Vuhan ve Sian kurtarılmıştır. Şu anda Halk Kurtuluş Ordusu'nun sahra orduları, güney ve kuzeybatı eyaletlerine Çin tarihinde eşi görülmemiş bir yürüyüşü gerçekleştiriyor. Halk Kurtuluş Ordusu üç yıl içinde toplam 5 590 000 gerici Guomindang askerini saldırtmış ve öldürmüştür. Şimdi düzenli ve düzensiz birlikler, gerideki askeri kuruluşlar ve akademiler-

dekiler de dahil olmak üzere Guomindang'ın arta kalan kuvvetlerinin sayısı sadece 1 500 000 kadardır. Bu düşman artıklarının temizlenmesi daha bir miktar zaman alacak, fakat fazla uzun sürmeyecektir.

Bu, bütün Çin halkı için olduğu kadar, bütün dünya halkları için de bir zaferdir. Çeşitli ülkelerdeki emperyalistlerin ve gericilerin dışında tüm dünya, Çin halkının bu büyük zaferinden sevinç duymakta ve ondan esinlenmektedir. Çin halkının düşmanlarına karşı verdiği mücadele, dünya halklarının kendi düşmanlarına karşı verdikleri mücadele ile aynı anlamdadır. Gerek Çin halkı gerek dünya halkları, Çin halkına karşı insafsız bir iç savaşa girişen Çin gericilerine emperyalistlerin önderlik ettiğine ve Çin halkının devrimci bir savaş yoluyla gericileri muzaffer bir şekilde devirdiğine tanık oldular.

Burada kanımca halkın dikkatini, emperyalistlerin ve onların uşakları olan Çin gericilerinin Çin'de uğradıkları bu yenilgiyi kolay kolay kabul edemeyecekleri gerçeği üzerine çekmek gerekmektedir. Bunlar, mümkün olan her yolla Çin halkının karşısına dikilmeye devam edeceklerdir. Örneğin, nifak tohumları ekmek ve karışıklık çıkarmak üzere ajanlarını gizlice Çin'e sokacaklardır. Bu kesindir; bu faaliyetleri asla ihmal etmeyeceklerdir. Başka bir örnek vermek gerekirse, Çin limanlarını abluka altına almak için Çin gericilerini kışkırtacaklar, hatta kendi kuvvetlerini ortaya süreceklerdir. Ellerinden geldiği sürece bunu yapacaklardır. Dahası, eğer macera peşinde koşmaktan vazgeçmezlerse, bazı birliklerini Çin'in sınırlarını çiğneyip buralarda karışıklık çıkarmak üzere göndereceklerdir; bu da olanak dışı değildir. Bütün bunları hesaba katmak zorundayız. Zafer kazandık diye, emperyalistlerin ve uşaklarının çılgın intikam planlarına karşı uyanıklılığımızı asla elden bırakmamalıyız. Uyanıklığını elden bırakanlar, kendilerini siyasi bakımdan silahsızlandırır ve pasif bir duruma düşürürler. Bu koşullar göz önünde tutulduğunda, bütün ülke halkının; emperyalistlerin ve onların uşakları olan Çinli gericilerin, Çin halkına karşı girişebilecekleri her türlü tertibi kararlılıkla, kesinlikle, sonuna kadar ve bütünüyle ezme üzere birleşmesi gerekir. Çin bağımsız olmalıdır, Çin kurtarılmalıdır, Çin'le ilgili her şeye Çin halkı karar vermeli ve bu kararları kendisi uygulamalıdır; bundan böyle herhangi bir emperyalist ülkeden ge-

lebilecek en küçük bir müdahale bile hoşgörüyü karşılanamaz.

Çin devrimi, bütün milletin geniş kitlelerinin bir devrimidir. Emperyalistler, feodaller, bürokratkapitalistler, Guomindang gericileri ve onların suçortakları dışında herkes bizim dostumuzdur. Geniş ve sağlam bir devrimci birleşik cepheye sahibiz. Bu birleşik cephe öylesine geniştir ki, işçi sınıfını, köylülüğü, şehir küçük burjuvazisini ve milli burjuvaziyi kapsar. Bu birleşik cephe öylesine sağlamdır ki, her düşmanı yenebilecek ve her güçlüğü alt edebilecek kararlı bir iradeye ve tükenmez bir yeteneğe sahiptir. İçinde yaşadığımız çağ, emperyalist sistemin toptan çöküşüne gittiği, emperyalistlerin umutsuz bir buhrana düştükleri ve Çin halkına ne kadar karşı çıkarlarsa çıksınlar, önünde sonunda Çin halkının kesin zaferi kazanacağı bir çağdır.

Aynı zamanda bütün dünyaya şunu ilan ederiz ki, bizim karşı çıktığımız, yalnızca, emperyalist sistem ve onun Çin halkına karşı giriştiği komplolardır. Çin gericileriyle ilişkilerini kesmeye istekli oldukları, onlarla komplolara girişmekten ya da onlara yardımcı olmaktan vazgeçtikleri ve Halk Çini'ne karşı ikiyüzlü değil gerçekten dostça bir tavır takındıkları takdirde bütün ülkelerle, eşitlik, karşılıklı yarar, toprak bütünlüğü ve egemenliğe karşılıklı saygı ilkeleri temelinde diplomatik ilişkiler kurulmasını görüşmeye hazırız. Çin halkı, bütün ülkelerin halkları ile, dostça bir işbirliği kurmayı ve üretimin geliştirilmesi, ekonomik refahın gerçekleştirilmesi için uluslararası ticaretin yeniden başlamasını ve genişlemesini de istemektedir.

Temsilci arkadaşlar, Yeni Siyasi Danışma Konferansı'nı toplamamız ve bir demokratik koalisyon hükümeti kurmamız için bütün koşullar olgunlaşmıştır. Ülkenin her yanında halk büyük bir coşkunlukla bu konferansı toplamamızı ve hükümeti kurmamızı bekliyor. Ben, şimdi başladığımız çalışmaların bu umudu gerçekleştireceğine ve bunu da kısa zamanda yapacağına inanıyorum.

Çin'in demokratik koalisyon hükümeti kurulduktan sonra, esas görevleri şunlar olacaktır: (1) Gericilerin arta kalanlarını temizlemek ve karışıklık çıkarmalarını önlemek ve (2) halkın ekonomisinin ve aynı zamanda halkın kültür ve eğitiminin toparlanması ve geliştirilmesi için mümkün olan her şeyi yapmak ve en büyük çabayı göstermek.

Çin halkı Çin'in kaderini kendi eline aldığında, Çin'in doğudan yükselen güneş gibi ülkenin her köşesini parlak bir ışıkla aydınlatacağını, gerici hükümetten arta kalan çirkefi hızla temizleyeceğini, savaşın açtığı yaraları saracağını ve adına layık, yeni, güçlü ve varlıklı bir halk cumhuriyeti inşa edeceğini görecektir.

Yaşasın Çin Halk Cumhuriyeti!

Yaşasın demokratik koalisyon hükümeti!

Yaşasın bütün ülke halkının yüce birliği!

DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE Çin Komünist Partisi'nin Kuruluşunun Yirmi Sekizinci Yıldönümü Dolayısıyla

30 Haziran 1949

1 Temmuz 1949 tarihi, Çin Komünist Partisi'nin yirmi sekiz yıldır yaşamakta olduğunu gösteriyor. Bir siyasi parti, tıpkı bir insan gibi, çocukluk, gençlik, olgunluk ve yaşlılık dönemlerinden geçer. Çin Komünist Partisi artık bir çocuk ya da genç değil, olgun bir insan durumuna gelmiştir. İnsan yaşlanınca ölür; aynı durum bir parti için de geçerlidir. Sınıflar ortadan kalktığı zaman, partiler ve devlet mekanizması gibi, sınıf mücadelesinin tüm araçları işlevlerini yitirecek, gerekli olmaktan çıkacak, dolayısıyla yavaş yavaş yok olup gidecek ve tarihi görevlerini tamamlayacaklardır; insan toplumu da daha yüksek bir aşamaya geçecektir. Biz burjuvazinin siyasi partilerinin karşıtıyız. Onlar sınıfların, devletin ve partilerin ortadan kalkmasının sözünü etmekten kokuyorlar. Biz tam tersine bunların ortadan kalkmasını sağlayacak koşulların yaratılması için vargücümüzle çalıştığımızı açıkça söylüyoruz. Komünist Partisi'nin önderliği ve halk diktatörlüğünün devleti, bu koşullardandır. Bu gerçeği kabul etmeyen, komünist değildir. Marksizm-Leninizmi incelememiş ve Partiye daha yeni katılmış genç yoldaşlar bu gerçeği anlamayabilirler. Ama anlamak zorundadırlar; çünkü ancak o zaman doğru bir dünya görüşüne sahip olabileceklerdir. Bu yoldaşlar sınıfların, devletin ve partilerin ortadan kaldırılmasına giden yolun, tüm insanlığın tutması gereken yol olduğunu anlamalıdır. Bu sadece zamana ve koşullara bağlı bir sorundur. Bütün dünyadaki komünistler, burjuvaziden daha akıllıdır; şeylerin varoluşunu ve gelişmesini yöneten yasaları kavrarlar, diyalektiği kavrarlar ve daha da ilerisini görebilirler. Burjuvazi ise bu gerçeği hoş karşılamaz, çünkü dev-

rilme istemez. Devrilenler için, örneğin, bugün devirmekte olduğumuz Guomindang gericileri ve bir süre önce başka halklarla omuz omuza devirdiğimiz Japon emperyalizmi için devrilmek acıdır; devrilenlerin bunu düşünmeye tahammülleri yoktur. Ama işçi sınıfı, emekçi halk ve Komünist Partisi için sorun, devrilmek sorunu değil; sınıfların, devletin ve siyasi partilerin çok doğal olarak ölüp gideceği ve insanlığın Büyük Uyum alemine¹ gireceği koşulların yaratılması için vargüçleriyle çalışmaktır. Birazdan tartışacağımız sorunları açıklıkla anlatabilmek için insanlığın ilerlemesinin uzun vadeli gelişmesine de kısaca değinmiş olduk.

Herkesin bildiği gibi Partimiz bu yirmi sekiz yılı başı içinde değil, güçlükler içinde geçirdi. Çünkü Parti içinde ve dışında, yerli ve yabancı düşmanlarla savaşmak zorundaydık. Marks'a, Engels'e, Lenin'e ve Stalin'e bize bir silah verdikleri için teşekkür borçluyuz. Bu silah bir makineli tüfek değil, Marksizm-Leninizmdir.

Lenin 1920'de yazdığı «*Sol*» Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı adlı kitabında, Rusların devrimci teoriyi nasıl aradıklarını anlatır.² Ruslar, Marksizmi ancak yıllarca süren güçlüklerden ve acılardan sonra bulabildiler. Çin'de de birçok şey Ekim Devrimi'nden önce Rusya'dakilere benziyordu ya da onların aynıydı. Aynı feodal bakış söz konusuydu. Her iki ülke de iktisadi ve kültürel gerilik bakımından birbirine benziyordu. Çin daha fazla olmak üzere, her iki ülke de geri durundaydı. Her iki ülkede de ilericiler, milli yeniden canlanış uğruna devrimci gerçeği ararken güç ve acı mücadeleler verdiler.

1. Büyük Uyum dünyası diye de bilinir. Çin halkının uzun süredir yitirdiği beslediği yüce ülküyü, kamu mülkiyetine dayanan, sınıf sömürsünün ve baskısının bulunmadığı toplumu ifade eder. Büyük Uyum alemi burada komünist toplum anlamına gelmektedir.
2. Bkz. V.İ. Lenin, «*Sol*» Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı, İkinci Bölüm. Lenin şöyle diyor: «Yarım yüzyıla yakın bir süre, aşağı yukarı 1840'lardan 1890'lara kadar, Rusya'nın ileri düşünürleri, benzeri görülmemiş, vahşi ve gericici bir çarlığın baskısı altında sabırsızlıkla doğru devrimci teoriyi aradılar ve Avrupa'da ve Amerika'da bu konuda söylenmiş her 'son söz'ü şaşkıncu bir dikkat ve çabayla izlediler. Rusya tek doğru devrimci teoriye, Marksizme gerçek acılar çekerek, yarım yüzyıllık eşi görülmemiş işkence ve fedakârlık, eşi görülmedik devrimci kahramanlık, inanılmaz enerji, derin araştırma, inceleme, pratikte sunma, hayal kırıklığı, doğrulanma ve Avrupa'nın deneyimleriyle karşılaştırma yollarından geçerek ulaştı.»
3. Afyon alışverişine Çin halkının karşı koyması üzerine İngiltere, ticareti koruma bahanesiyle, Guangdong'u ve Çin'in diğer kıyı bölgelerini işgal etmek üzere 1840-1842'de kuvvet gönderdi. Guangdong'daki birlikler Lin Zesu'nun komutasında bir direnme savaşı verdiler.

Çin'in 1840 Afyon Savaşı'nı³ kaybetmesinden sonraki dönemde, Çinli ilericiler gerçeği Batı ülkelerinde ararken çok büyük güçlüklerden geçtiler. Hung Siuçuan⁴, Kang Yuvey⁵, Yen Fu⁶ ve Sun Yatsen, Çin Komünist Partisi doğmadan önce gerçeği Batı'da arayan bu kişilerin temsilcileriydiler. O dönemde ilerlemek isteyen Çinli, Batı'dan yeni bilgiler içeren her kitabı okurdu. Japonya'ya, İngiltere'ye, ABD'ye, Fransa'ya ve Almanya'ya gönderilen öğrencilerin sayısı şaşılacak kadar çoktu. Ülkede imparatorluk sınavları⁷ kaldırılmış ve modern okullar, bahar yağmurundan sonra fışkıran bambu filizleri gibi art arda öğrenime açılmıştı; Batı'dan öğrenmek için her türlü çaba harcanıyordu. Gençliğimde ben de böyle çalışmalar yaptım. Bunlar, o dönemin sosyal teorileri ve doğa bilimleri de dahil olmak üzere, Batı burjuva demokrasisinin kültürünü temsil ediyorlardı. «Eski bilgi» adı verilen Çin feodal kültürüne karşı bunlara «yeni bilgi» adı verilmişti. Yeni bilgiyi edinenler, uzun süre bunun Çin'i kurtaracağını sandılar; eski bilgiyi savunanların tersine onlardan pek azının bu konuda kuşkuları vardı.

4. Guangdong'da doğmuş olan Hung Siuçuan (1814-1864) 19. yüzyıl ortalarında girişilen devrimci köylü savaşının önderiydi. 1851'de Guangsi'de bir kitle ayaklanmasını yönetti ve Taying İlahi Krallığı'nın kuruluşunu ilan etti. Birçok eyaleti elinde tutan bu krallık Çing Hanedanıyla on dört yıl savaştı. 1864'te bu devrimci savaş yenilgiye uğradı ve Hung Siuçuan zehir içerek intihar etti.
5. Guangdong Eyaleti'nin Nanhay ilçesinden Kang Yuvey (1858-1927). 1895'te Çin'in Japon emperyalizmine yenilmesinden bir yıl sonra Pekin'de imparatorluk sınavlarının üçüncü kademesine aday olan 13 bin kişiyi İmparator Guang Su'ya bir «on bin kelime» muhtıra sunmaya yöneltti. Muhtırada «anayasa reformu ve modernleşme» istenmekte ve istibdadın meşrutiyet haline getirilmesi talep edilmekteydi. 1898 yılında bir dizi reformu başlatmak isteyen İmparator, Tang Setung, Liang Çiçao ve başkalarıyla birlikte Kang Yuvey'i hükümette kilit mevkilere atadı. Daha sonraları, aşırı tutucuları temsil eden dul İmparatoriçe Zu Si iktidarı tekrar eline aldı ve reform hareketi başarısızlığa uğradı. Kang Yuvey ile Liang Çiçao yurtdışında kaçtılar ve İmparatoru Koruma Partisi'ni kurdular. Bu parti, Sun Yatsen'in temsil ettiği burjuva ve küçük burjuva devrimcilerine karşı çıkan gerici bir siyasi hizip haline geldi. Kang'ın *Konfüçyüs Öğretilerine İlişkin Klasiklerdeki Sahtekârlıklar, Bir Reformcu Olarak Konfüçyüs ve Ta Tung Şu* ya da *Büyük Uyum Kitabı* gibi eserleri vardır.
6. Fucien Eyaleti'nin Fuçov ilçesinden Yen Fu (1853-1921) İngiltere'de denizcilik akademisinde okudu. 1894 Çin-Japon Savaşı'ndan sonra Çin'in modernleşmesi için meşrutiyeti ve reformlar yapılmasını savundu. T.H. Huxley'den *Evrin ve Ahlak*'ı, Adam Smith'ten *Ulusların Serveti*'ni, J. S. Mill'den *Mantık Sistemi*'ni, Montesquieu'den *Kanunların Ruhu*'nu çevirdi. Bu eserler ve yaptığı diğer çeviriler, Avrupa burjuva düşüncesinin Çin'de yayılmasına yol açtı.
7. Çin'de müstebit hanedanların benimsedikleri bir sınav sistemi. Bu, feodal hâkim sınıfın halkı yönetecek memurları seçmek ve aydınları kandırıp kendi tarafına çekmek için kullandıkları bir yöntemdi. Başlangıcı 7. yüzyıla kadar uzanan bu sistemi 20. yüzyılın başına kadar devam etti.

Çin'i sadece modernleşme kurtarabilirdi ve sadece yabancı ülkelerden öğrenilenler Çin'i modernleştirebilirdi. O sıralarda yabancı ülkeler arasında sadece Batılı kapitalist ülkeler ilericiydi, çünkü modern burjuva devletlerini başarıyla kurmuşlardı. Japonlar Batı'dan öğrenme işinde başarılı olmuşlardı, Çinliler de Japonlardan öğrenmek istediler. O günlerde Çinliler Rusya'ya geri bir ülke gözüyle bakarlardı, Rusya'dan bir şey öğrenmek isteyen pek azdı. 1840'lardan 20. yüzyılın başlarına kadar uzanan dönemde Çinliler, işte bu şekilde yabancı ülkelerden öğrenmeye çalıştılar.

Emperyalist saldırı Çinlilerin Batı'dan öğrenme hayallerini yıktı. Tuhaf şey; neden, daima öğretmenler öğrencilerine saldırıyorlardı? Çinliler Batı'dan bir yığın şey öğrendiler, ama bunlar işlerine yaramadı ve ülkelerini hiçbir zaman gerçekleştiremediler. 1911 Devrimi⁸ gibi ülke çapında bir hareket de dahil, art arda yürüttükleri mücadelelerinin tümü başarısızlıkla sonuçlandı. Ülkenin içinde bulunduğu koşullar günbegün kötüleşti, hayat çekilmez hale geldi. Kuşklar doğdu, arttı ve kökleşti. Birinci Dünya Savaşı yeryüzünü sarstı. Ruslar Ekim Devrimi'ni yaptılar ve dünyanın ilk sosyalist devletini kurdular. Büyük Rus proletaryasının ve emekçi halkının o güne kadar gizli kalmış ve yabancıların gözünden kaçmış devrimci gücü Lenin'in ve Stalin'in önderliğinde bir volkan gibi patladı; Çinliler ve bütün insanlık, Rusları yeni bir ışık altında görmeye başladı. İşte ancak o zamandır ki, Çinlilerin düşüncelerinde ve hayatlarında yepyeni bir çağ başladı. Evrensel gerçeği, Marksizm-Leninizmi buldular ve Çin'in çehresi değişmeye başladı.

Çinliler, Marksizmi Ruslar aracılığıyla buldular. Ekim Devrimi'nden önce Çinliler sadece Lenin'i ve Stalin'i değil, Marks'ı ve Engels'i bile bilmiyorlardı. Ekim Devrimi'nin gürleyen topları bize Mark-

8. 1911 Devrimi, Çing Hanedanının istibdat rejimini devirdi. Aynı yılın 10 Ekim'inde, Yeni Ordunun bir kesimi, burjuvazinin ve küçük burjuvazinin devrimci derneklerinin zorlamasıyla Vuçang'da bir ayaklanma düzenledi. Bunu başka eyaletlerdeki ayaklanmalar izledi. Çing Hanedanının yönetimi kısa zamanda yıkıldı. 1 Ocak 1912'de Nancing'de Çin Cumhuriyeti Geçici Hükümeti kuruldu ve Sun Yatsen Geçici Başkan seçildi. Burjuvazinin, köylülerin, işçilerin ve şehir küçük burjuvazisinin kurduğu ittifak sayesinde devrim zafere ulaştı. Ana devrim önderlik eden grup doğası gereği uzlaşıcı olduğu için, köylülere gerçek yararlar sağlamayı başaramadığı ve emperyalizmin ve feodal güçlerin baskısına boyun eğdiği için devlet iktidarı Kuzeyli savaşağası Yuan Şikay'ın eline geçti; devrim yenilgiye uğradı.

sizm-Leninizmi getirdi. Ekim Devrimi sayesinde, bütün dünyada olduğu gibi Çin'de de ilericiler, bir ulusun kaderini incelemenin ve kendi sorunlarını yeniden ele almanın aracı olarak proleter dünya görüşünü benimsediler. Vardıkları sonuç şuydu: Rusların yolundan gidin. 1919'da Çin'de 4 Mayıs Hareketi oldu. 1921'de Çin Komünist Partisi kuruldu. Derin bir karamsarlık içinde olan Sun Yatsen, Ekim Devrimi ve Çin Komünist Partisi ile karşılaştı. Ekim Devrimi'ni, Rusların Çinlilere yardımını ve Çin Komünist Partisi ile işbirliğini hoşnutlukla karşıladı. Sun Yatsen ölünce iktidara Çan Kayşek geçti. Yirmi iki yıl gibi uzun bir dönem boyunca Çan Kayşek, Çin'i daha da umutsuz darboğazlara sürükledi. Bu dönemde, temel gücünü Sovyetler Birliği'nin oluşturduğu antifaşist İkinci Dünya Savaşı sırasında üç büyük emperyalist devlet tepetaklak oldu ve iki tanesi de gücünü yitirdi. Bütün dünyada tek bir emperyalist devlet, Amerika Birleşik Devletleri sağlam kaldı. Ama o da çok ciddi bir iç buhranla yüz yüzeydi. ABD, bütün dünyayı köleleştirme peşindeydi; milyonlarca Çinliyi boğazlamasına yardım etmek için Çan Kayşek'e silah verdi. Çin Komünist Partisi'nin önderliğinde Çin halkı, Japon emperyalizmini kovduktan sonra, üç yıl Halk Kurtuluş Savaşı verdi ve zaferi esas olarak kazandı.

Bu nedenle Batı'nın burjuva uygarlığı, burjuva demokrasisi ve bir burjuva cumhuriyeti kurma planı Çin halkının gözünde tamamen iflas etmiştir. Burjuva demokrasisi yerini işçi sınıfı önderliğinde halk demokrasisine, burjuva cumhuriyeti de yerini halk cumhuriyetine bırakmıştır. Bu durum, halk cumhuriyeti yoluyla sosyalizmi ve komünizmi gerçekleştirmeyi, sınıfları ortadan kaldırmayı ve Büyük Uyum alemine girmeyi mümkün kılmıştır. Kang Yuvey, *Ta Tung Şu* ya da *Büyük Uyum Kitabı* adlı eseri yazmıştı, ama Büyük Uyum'u gerçekleştirmenin yolunu bulamamıştı ve bulamazdı da. Yabancı ülkelerde burjuva cumhuriyetleri vardır, fakat Çin'de bir burjuva cumhuriyeti olamaz; çünkü Çin, emperyalist baskı altında ezilen bir ülkedir. Büyük Uyum alemine giden tek yol, işçi sınıfı önderliğinde bir halk cumhuriyetinden geçmektedir.

Bütün diğer yollar sinanmış ve başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bu yolların özlemine çekenlerden bazıları yok olup gitmiş, bazıları uyanmıştır, bazıları da fikirlerini değiştirmektedirler. Olaylar o kadar hızlı

gelişiyor ki, birçokları değişmenin çabukluğunu hissediyor ve yeni baştan öğrenme ihtiyacını duyuyorlar. Bu ruh halini anlıyoruz ve bu yeniden öğrenme arzusunu sevinçle karşılıyoruz.

Çin proletaryasının öncüsü, Marksizm-Leninizmi Ekim Devrimi'nden sonra öğrenmiş ve Çin Komünist Partisi'ni kurmuştur. Derhal siyasi mücadelelerin içine giren Parti, ancak şimdi, yirmi sekiz yıllık dolambaçlı bir sürecin sonunda esas olarak zaferi kazanmıştır. Yirmi sekiz yıllık tecrübemizden, Sun Yatsen'in «kırk yıllık tecrübe»ye dayanarak vasiyetnamesinde vardığı sonuca benzer bir sonuç çıkardık: Zafere ulaşmak için «halk kitlelerini harekete geçirmek ve bizi kendileriyle eşit sayan milletlerle ortak bir mücadelede birleşmemiz gerektiğine» yürekten inanıyoruz. Sun Yatsen'in dünya görüşü bizimkinden farklıydı; o, sorunları incelerken ve çözmeye çalışırken bizimkinden farklı bir sınıf bakış açısından hareket etmişti; gene de emperyalizmle nasıl mücadele edileceği konusunda 1920'lerde onun vardığı sonuç, temelde bizim vardığımız sonucun aynıydı.

Sun Yatsen öleli yirmi dört yıl oluyor. Çin Komünist Partisi'nin önderliğindeki Çin devrimi, hem teoride hem de pratikte muazzam ilerlemeler kaydetmiş ve Çin'in çehresini köklü bir şekilde değiştirmiştir. Çin halkının bugüne kadar elde ettiği başlıca ve temel deneyim iki yönlüdür:

(1) İçte, halk kitlelerini harekete geçirmek, yani işçi sınıfını, köylülüğü, şehir küçük burjuvazisini ve milli burjuvaziye birleştirmek, işçi sınıfının önderliğinde ülke içinde bir birleşik cephe kurmak ve buradan hareketle, işçi sınıfının önderliğinde ve işçi köylü ittifakı temeli üzerinde, demokratik halk diktatörlüğü olan bir devlet kurmak.

(2) Dışta, bizi kendileriyle eşit sayan milletlerle ortak bir mücadelede birleşmek ve bütün ülkelerin halklarıyla birleşmek. Yani Sovyetler Birliği'yle ve bütün diğer Halk Demokrasileriyle ve bütün diğer ülkelerin proleterleriyle ve geniş halk kitleleriyle ittifak yapmak ve uluslararası bir birleşik cephe kurmak.

«Taraflı tutuyorsunuz.» Kesinlikle öyle. Sun Yatsen'in kırk yıllık

deneyimi ve Komünist Partisi'nin yirmi sekiz yıllık deneyimi bize taraf tutmayı öğretti. Zafere ulaşmak ve onu pekiştirmek için taraf tutmak zorundayız; buna kesinlikle inanıyoruz. Bu kırk yıl ve yirmi sekiz yıl süresince kazanılan deneyimlerin ışığında, istisnasız bütün Çinliler, ya emperyalizmin ya da sosyalizmin tarafını tutmak zorundadırlar. Ortada durmak olmaz; bir üçüncü yol da yoktur. Gerek emperyalizmin tarafını tutan Çan Kayşek gericilerine gerekse üçüncü yol hayallerine karşıyız.

«Çok huzur bozucusunuz.» Biz başkalarını değil, içteki ve dıştaki gericileri, emperyalistleri ve onların uşaklarını nasıl alt etmek gerektiğinden söz ediyoruz. Bu tür gericiler açısından, onların huzurunu bozup bozmamak diye bir sorun yoktur. Huzurları bozulsun bozulmasın bunlar aynı kalacaklardır, çünkü gericidirler. Ancak gericilerle devrimciler arasına kesin bir çizgi çekersek, gericilerin entrika ve tertiplerini açığa çıkarır, devrimci safların uyanıklığını ve dikkatini harekete geçirir, düşmanın küstahlığıyla mücadele etme ve onu ezme azmimizi yükseltirsek bu gericileri tecrit edebilir, alt edebilir ya da onları yerlerinden atabiliriz. Bir vahşi hayvanın önünde en küçük bir ürkeklik göstermemeliyiz. Çingyang Bayırında Vu Sung⁹ bir kaplan görmüştü. Huzuru bozulsun bozulmasın bu kaplan insanı yerdi. Vu Sung'dan ders alalım: Ya kaplanı öldürürsün ya da o seni yer. Bunun başka yolu yoktur.

«İş yapmak istiyoruz.» Çok doğru, iş yapılacaktır. Biz, bizim iş yapmamızı engelleyen yerli ve yabancı gericilerden başka kimseye karşı değiliz. Herkes şunu bilmelidir: Bizi iş yapmaktan, yabancı ülkelerle diplomatik ilişkiler kurmaktan alıkoyan sadece emperyalistler ve onların yerli uşakları Çan Kayşek gericileridir. İçteki ve dıştaki bütün güçleri birleştirerek yerli ve yabancı gericileri yendiğimiz zaman, eşitlik, karşılıklı yarar, toprak bütünlüğüne ve egemenliğine karşılıklı saygı esasları üzerinde tüm yabancı ülkelerle diplomatik ilişkiler kuracak, onlarla iş yapacak duruma gelebileceğiz.

«Uluslararası yardım olmadan da zafer mümkündür.» Bu yanlış bir görüştür. Emperyalizmin var olduğu bir çağda, gerçek bir halk devri-

9. *Şuy Hu Çuan (Bataklık Kahramanları)* romanının, Çingyang Bayırında bir kaplanı elleriyle öldüren kahramanı. Bu, ünlü romanın en sevilen serüvenlerinden biridir.

minin uluslararası devrimci güçlerden çeşitli şekillerde yardım almadan herhangi bir ülkede zafer kazanması mümkün değildir; zafer, kazanılmış olsa bile pekiştirilemez. Lenin'in ve Stalin'in bize çok önceleri söyledikleri gibi, büyük Ekim Devrimi'nin zafere ulaşması ve pekiştirilmesi böyle oldu. İkinci Dünya Savaşı'nda üç emperyalist devletin yıkılması ve Halk Demokrasilerininin kurulması böyle oldu. Halk Çi-ni'nin şimdiki durumu da böyledir ve gelecekteki durumu da bu olacaktır. Bir düşünün: Eğer Sovyetler Birliği olmasaydı; antifaşist İkinci Dünya Savaşı'nda zafer kazanılmış olmasaydı; Japon emperyalizmi yenilgiye uğratılmış olmasaydı; Halk Demokrasileri kurulmasaydı, Doğu'nun ezilen milletleri mücadeleye girişmeseydi; ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya ve öteki kapitalist ülkelerdeki halk kitleleri gerici yöneticilere karşı mücadele etmeselerdi; eğer bütün bunlar bir arada gerçekleşmeseydi, tepemizdeki uluslararası gerici güçler kesinlikle şimdikinden kat kat güçlü olurlardı. Bu koşullarda zaferi kazanabilir miydik? Elbete hayır. Zafer, kazanılmış olsa bile pekiştirilemezdi. Çin halkının bu konuda fazlasıyla deneyimi olmuştur. Bu deneyim, çok önceden, Sun Yatsen'in ölüm döşeginde uluslararası devrimci güçlerle birleşmenin zorunluluğu konusundaki açıklamasında yansımıştı.

«İngiliz ve ABD hükümetlerinin yardımına ihtiyacımız var.» Bu da bugün safça bir fikirdir. İngiltere ve ABD'nin şimdiki yöneticileri, yani emperyalistler, bir halk devletine yardım ederler mi? Bu ülkeler bizimle neden iş yaparlar? Gelecekte, karşılıklı yarar esası üzerinde bize ödünç para vermeyi kabul edebileceklerini varsayalım; bunu neden yaparlar? Çünkü bu ülkelerin kapitalistleri para kazanmak, bankerleri de içine düştükleri buhrandan kendilerini kurtarmak için faiz elde etmek isterler. Yoksa bu, Çin halkına yardım etme sorunu değildir. Bu ülkelerde Komünist Partileri ve ilerici gruplar, hükümetlerini bizimle ticari ve hatta diplomatik ilişkiler kurmaya zorluyorlar. İyi niyet budur, yardım budur; bunu, o ülkelerdeki burjuvazinin davranışıyla aynı kefeye koyamayız. Sun Yatsen hayatı boyunca yardım almak için kapitalist ülkelere defalarca başvurdu ve her seferinde insafsızca geri çevrildi. Sun Yatsen ömrü boyunca sadece bir kez dış yardım aldı ve bu da Sovyet yardımıydı. Okuyucular Sun Yatsen'in vasiyetini oku-

sunlar. Onun samimi ögüdü, emperyalist ülkelerden yardım istemek değil, «bizi kendileriyle eşit sayan dünya milletleriyle birleşmek»ti. Dr. Sun deneyimliydi, acı çekmişti, aldatılmıştı. Onun sözlerini hatırlamalı ve bizi tekrar aldatmalarına izin vermemeliyiz. Uluslararası açıdan biz, başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu antiemperyalist cepheye dahiliz; dolayısıyla gerçek ve dostça yardım için ancak bu tarafa yönelebiliriz, emperyalist cephe tarafına değil.

«Diktatörce davranıyorsunuz.» Haklısınız, sayın baylar, gerçekten de diktatörce davranıyoruz. Çin halkının yirmi-otuz yıl boyunca elde ettiği bütün deneyimler, bize demokratik halk diktatörlüğünü uygulamamız gerektiğini, yani gericilere söz hakkı tanımayıp, bu hakkı sadece halka tanımamız gerektiğini öğretiyor.

Halk kimdir? Çin'in şimdi içinde bulunduğu aşamada halk; işçi sınıfı, köylülük, şehir küçük burjuvazisi ve milli burjuvazidir. Bu sınıflar işçi sınıfının ve Komünist Partisi'nin önderliğinde, kendi devletlerini kurmak ve kendi hükümetlerini seçmek için birleşirler. Emperyalizmin uşakları, yani toprak ağası sınıfı ve bürokrat burjuvazi ile bu sınıfların temsilcileri olan Guomindang gericileri ve bunların yordakçıları üzerinde diktatörlüklerini kurarlar, onları ezerler, sadece uslu durmalarına, söz ve davranışlarında itaatkâr olmalarına izin verirler. Sözlerinde ya da davranışlarında itaatsizlik ederlerse derhal engellenecek ve cezalandırılacaklardır. Demokrasi; söz, toplanma, demek kurma vb. özgürlüğüne sahip olan halkın saflarında uygulanır. Oy hakkı sadece halka tanınmıştır, gericilere değil. İşte bu iki yönün, yani halk için demokrasi ile gericiler üzerinde diktatörlüğün birleşmesi demokratik halk diktatörlüğüdür.

Neden böyle yapılmalıdır? Bunun nedeni çok açıktır. Böyle yapılmıyorsa, devrim yenilgiye uğrar, halk acı çeker ve ülke istila edilirdi.

«Devleti ortadan kaldırmak istemiyor musunuz?» Evet, istiyoruz, ama hemen şimdi değil; bunu henüz yapamayız. Neden mi? Çünkü emperyalizm hâlâ vardır, çünkü yerli gericilik hâlâ vardır, çünkü ülkemizde sınıflar hâlâ vardır. Şimdiki görevimiz milli savunmayı sağlamlaştırmak ve halkın çıkarlarını korumak için, halkın devlet aygıtını, yani esas olarak halk ordusunu, halk polisini ve halk mahkemelerini güçlendirmektir. Böyle yaparsak Çin, işçi sınıfının ve Komünist Parti-

si'nin önderliğinde sürekli gelişerek bir tarım ülkesi olmaktan çıkıp bir sanayi ülkesi haline gelebilir; yenedemokratik bir toplum olmaktan çıkıp, sosyalist ve komünist bir toplum haline gelebilir ve sınıfları ortadan kaldırıp Büyük Uyum'u gerçekleştirebilir. Ordu, polis ve mahkemeler de dahil olmak üzere devlet aygıtı, bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki baskı aracıdır. Düşman sınıfların baskı altına alınması için bir araçtır; şiddettir, «iyilikseverlik» değil.

«İyiliksever değilsiniz!» Çok doğru. Gericilere ve gerici sınıfların gerici faaliyetlerine karşı kesinlikle bir iyilikseverlik siyaseti uygulamayız. İyilikseverlik siyasetimiz sadece halkın saflarında uygulanır, yoksa bu safların ötesinde gericilere ve gerici sınıfların gerici faaliyetlerine değil.

Halkın devleti halkı korur. Halk, ancak böyle bir devlete sahip olduğu zaman kendini bütün ülkede demokratik yöntemlerle ve herkesin katıldığı bir biçimde eğitebilir ve yeniden biçimlendirebilir. Ülke içindeki ve dışındaki gericilerin, hâlâ çok güçlü olan, uzun bir süre yaşayacak ve çabucak yok edilemeyecek olan etkisini kırabilir, eski toplumda edinilmiş olan kötü alışkanlıklardan ve fikirlerden kurtulabilir, gericilerin kendisini yanlış yola yöneltmesini önleyebilir ve ilerlemeye, sosyalist ve komünist bir topluma doğru ilerlemeye devam edebilir.

Burada kullandığımız yöntem demokratiktir: Zorlama değil ikna yöntemidir. Halk arasında herhangi biri yasaları çiğnediği zaman, o da cezalandırılmalı, hapse atılmalı, hatta ölüm cezasına çarptırılmalıdır; ama bu birkaç bireysel duruma ilişkin bir sorundur ve bir sınıf olarak gericilere uygulanan diktatörlükten ilkede farklıdır.

Gerici sınıfların üyelerine ve tek tek gericilere gelince, siyasi iktidarları devrildikten sonra başkaldırmadıkları, sabotaj yapmadıkları ve karışıklık çıkarmadıkları sürece, yaşamalarını ve çalışarak kendilerini yeni insanlar olarak yeniden biçimlendirmelerini sağlamak için bunlara da toprak ve iş verilecektir. Çalışmaya razı olmazlarsa, halkın devleti onları çalışmaya zorlar. Bunların arasında da eğitim ve propaganda çalışmaları yapılacaktır ve üstelik bu çalışma, geçmişte yakalanan subaylar arasında yapılan çalışma kadar titiz ve eksiksiz bir şekilde yürütülecektir. İsterseniz buna da «iyilikseverlik siyaseti» diyebilirsiniz; ama biz bu siyaseti düşman sınıfların üyelerine zorla uygulamak-

tayız. Ve bu, devrimci halkın saflarında uyguladığımız kendini eğitime çalışmasıyla bir tutulamaz.

Gerici sınıfların üyelerinin bu şekilde yeniden biçimlendirilmesi, ancak Komünist Partisi'nin önderliğindeki demokratik halk diktatörlüğü devleti tarafından başarılabilir. Bu gerçekleştirildiği zaman, Çin'in başlıca sömürücü sınıfları toprak ağası sınıfı ve bürokrat burjuvazi (tekelci kapitalist sınıf) tamamen tasfiye edilmiş olacaktır. Geriye milli burjuvazi kalıyor; bugünkü aşamada bunların birçoğuyla uygun eğitim çalışmaları yapabiliriz. Sosyalizmi gerçekleştirme, yani özel girişimi devletleştirme zamanı geldiğinde, bu sınıfı eğitime ve yeniden bilinçlendirme çalışmasını bir adım ileri götüreceğiz. Halkın elinde güçlü bir devlet aygıtı var; milli burjuvazinin başkaldırmasından korkmak için hiçbir neden yok.

Ciddi sorun köylülüğün eğitimidir. Köylü ekonomisi dağınık haldedir; tarımın toplumsallaştırılması, Sovyetler Birliği'nin deneyiminden anlaşıldığı üzere, uzun bir zamanı ve zorlu bir çalışmayı gerektirecektir. Tarım toplumsallaştırılmadan eksiksiz ve sağlam bir sosyalizm olamaz. Tarımın toplumsallaştırılması için atılacak adımlar ile, belki miğini devlet girişiminin oluşturacağı güçlü bir sanayinin geliştirilmesi arasında uyum sağlanmalıdır.¹⁰ Demokratik halk diktatörlüğü devleti, sanayileşme sorunlarını sistemli bir şekilde çözmelidir. Ekonomik sorunların ayrıntılı olarak tartışılması bu yazının amacı olmadığı için, burada bu konuya daha fazla girmeyeceğim.

1924 yılında, bizzat Sun Yatsen'in yönettiği ve komünistlerin de katıldığı Guomindang'ın Birinci Milli Kongresi'nde ünlü bir bildiri kabul edildi. Bildiride şöyle deniyordu:

Çağdaş devletlerde demokratik sistem denen şey, genellikle burjuvazinin tekelindedir ve sadece sıradan halkı ezme için kullanılan bir araç haline gelmiştir. Buna karşılık, Guomindang'ın De-

10. Tarımın toplumsallaştırılması ile ülkenin sanayileşmesi arasındaki ilişki için bkz. Mao Zedung yoldaşın 31 Temmuz 1955'te Çin Komünist Partisi'nin Eyalet, Belediye ve Özerk Bölge Komiteleri Sekreterlerinin Konferansı'nda verdiği rapor, *Tarımda Kooperatifleşme Sorunu Üzerine* (Yedinci ve Sekizinci Bölümler). Bu raporunda Mao Zedung yoldaş, Sovyet deneyimine ve kendi ülkemizin pratiğine dayanarak, tarımın toplumsallaştırılması sosyalist sanayileşme ile birlikte yürütülmelidir diyen tezi büyük ölçüde geliştirmiştir.

mokrası İlkesi, azınlığın özel mülkü olan bir şey değil, bütün halkın paylaştığı bir demokratik sistemdir.

Kimin kime önderlik ettiği sorusu bir yana bırakılırsa yukarıda belirtilen Demokrasi İlkesi, genel bir siyasi program olarak, bizim Halk Demokrasisi ya da Yeni Demokrasi dediğimiz şeye karşılık düşmektedir. Sadece halkın ortak malı olan, burjuvazinin özel olarak sahip olmasına izin verilmeyen bir devlet sistemi, buna işçi sınıfının önderliğini de ekleyin; demokratik halk diktatörlüğünün devlet sistemi işte budur.

Çan Kayşek, Sun Yatsen'e ihanet etti ve bürokrat burjuvazi ve toprak ağası sınıfının diktatörlüğünü Çin halkını ezmek için bir araç olarak kullandı. Bu karşıdevrimci diktatörlük yirmi iki yıl zorla uygulandı ve ancak bugün, bizim önderliğimizdeki Çin halkı tarafından devrildi.

Yabancı ülkelerdeki gericiler bizi «diktatörlük» uygulamak ve «totaliter» olmakla suçluyorlar ama bunları uygulayanlar asıl kendileridir. Bunlar; proletarya ve halkın geri kalan kısmı üzerinde bir sınıfın, burjuvazinin diktatörlüğünü ya da totaliter yöntemini uyguladılar. Sun Yatsen'in modern devletlerin halkı ezen burjuvazisi dediği, işte bu kimselerdir. Çan Kayşek kendi karşıdevrimci diktatörlüğünü işte bu gerici alçaklardan öğrendi.

Sung Hanedanının düşünürlerinden biri olan Çu Si bugün unutulmuş birçok kitap yazmış, birçok söz söylemişti; ama bu sözlerden biri hâlâ unutulmamıştır: «O sana karşı nasıl davranıyorsa sen de ona öyle davran.»¹¹ Bizim yaptığımız da işte budur; emperyalistler ve onların uşakları Çan Kayşek gericileri bize karşı nasıl davranıyorlarsa, biz de onlara öyle davranıyoruz; hepsi bu!

Devrimci diktatörlükle karşıdevrimci diktatörlük, nitelik bakımından birbirine karşıdır, ama birincisi, ikincisinden öğrenilmiştir. Bunu öğrenmek çok önemlidir. Devrimci halk, karşıdevrimci sınıflar üzerinde tahakküm kurma yöntemini iyice öğrenmezse, devlet iktidarını elinde tutamaz, yerli ve yabancı gericilik bu iktidarı devirir ve Çin üzerinde kendi hâkimiyetini yeniden kurar ve devrimci halkın üzerine kara bir

11. Bu alıntı, Çu Si'nin *Konfüçyüs'ün Orta Yol Öğretisi* üzerine yorumunun 13. bölümünden alınmıştır.

bulut çöker.

Demokratik halk diktatörlüğü işçi sınıfı, köylülük ve şehir küçük burjuvazisi arasındaki ittifaka, esas olarak da işçi-köylü ittifakına dayanır; çünkü Çin nüfusunun yüzde 80-90'ını bu iki sınıf oluşturur. Emperyalizmi ve Guomindang gericilerini devirecek temel güç, bu iki sınıftır. Yeni Demokrasiden sosyalizme geçiş de esas olarak bu sınıfların ittifakına bağlıdır.

Demokratik halk diktatörlüğü işçi sınıfının önderliğini gerektirir. Çünkü en uzak görüşlü, en fedakâr ve sonuna kadar devrimci olan tek sınıf, işçi sınıfıdır. Bütün bir devrim tarihi, devrimin, işçi sınıfı önderliği olmadığında başarısızlığa uğradığını, işçi sınıfı önderliğinde zafere ulaştığını kanıtlar. Emperyalizm çağında hiçbir ülkede başka hiçbir sınıf gerçek devrimi zafere götüremez. Çin küçük burjuvazisinin ve milli burjuvazisinin önderlik ettiği birçok devrimin yenilgiye uğramış olması, bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Bugünkü aşamada milli burjuvazi büyük önem taşımaktadır. En azgın düşman, emperyalizm, hâlâ yanı başımızda durmaktadır. Modern Çin sanayisi hâlâ milli ekonominin çok küçük bir kesimini meydana getirmektedir. Güvenilir istatistiklere sahip değiliz, ama bazı verilere dayanılarak yapılan tahminlere göre, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ndan önce modern sanayinin ürettiği değer, milli ekonomide üretilen toplam değerinde sadece yüzde 10'uydu. Emperyalistlerin baskısına karşı durmak ve geri ekonomisini daha yüksek bir düzeye çıkarmak için Çin, şehir ve köy kapitalizminin, milli ekonomiye ve halkın refahına zararlı değil yararlı olan bütün unsurlarından yararlanmak zorundadır ve ortak mücadelede milli burjuvaziyle birleşmemiz gerekmektedir. Bugünkü siyasetimiz, kapitalizmi yıkmak değil, düzene sokmaktır. Ama, milli burjuvazi devrimin önderi olamaz ve devlet iktidarında da başrolü oynamamalıdır. Devrimin önderi olmamasının ve devlet iktidarında başrolü oynamamasının nedeni şudur: Milli burjuvazinin toplumsal ve ekonomik durumu, onun zaafını belirler; milli burjuvazi uzağı görme yeteneğine ve yeterli cesarete sahip değildir ve bu sınıfın pek çok üyesi kitlelerden korkmaktadır.

Sun Yatsen, «halk kitlelerinin harekete geçirilmesini» ya da «köylülerin ve işçilerin desteklenmesini» savunuyordu. Ama onları

«harekete geçirecek», onları «destekleyecek» olan kimdir? Sun Yatsen, bunu küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin yapacağını düşünüyordu. Gerçekte ise, bu sınıflar bunu yapamazlar. Sun Yatsen'in önderliğinde kırk yıl süren devrim neden yenilgiyle sonuçlandı? Çünkü emperyalizm çağında küçük burjuvazi ve milli burjuvazi hiçbir gerçek devrime önderlik edemezler.

Bizim yirmi sekiz yılımız ise bir hayli farklı olmuştur. Pek çok değerli deneyim kazandık. Marksizm-Leninizm teorisi ile silahlanmış, özeleştirme yöntemini kullanan ve halk yığınlarıyla kenetlenmiş çok disiplinli bir Parti; böyle bir Partinin önderliğinde bir ordu; böyle bir Partinin önderliğinde bütün devrimci sınıfların ve bütün devrimci grupların bir birleşik cephesi: İşte bunlar düşmanı yenmemizi sağlayan üç esas silahtır. Bu silahlar bizi, bizden öncekilerden ayırır. Biz, bu üç silaha dayanarak zaferi esas olarak kazandık. Çetin bir yoldan geçtik. Partimiz içindeki hem sağ, hem de «sol» oportünist sapmalarla mücadele ettik. Bu üç konuda ne zaman ciddi hatalar yaptıysak, devrim yenilgiye uğradı. Hatalardan ve yenilgilerden dersler çıkararak akıllandık ve şimdi sorunlarımızı daha iyi bir şekilde ele alıyoruz. Bir siyasi parti ya da kişinin hata yapmaması çok güçtür, ama mümkün olduğu kadar az hata yapmalıyız. Bir kez hata yapıldı mı, bunu düzeltmeliyiz; ne kadar çabuk ve köklü bir şekilde düzeltirsek, o kadar iyidir.

Deneyimlerimizi özetleyelim ve bir noktada toplayalım; bu nokta şudur: İşçi sınıfının (Komünist Partisi aracılığıyla) önderliğinde ve işçilerle köylülerin ittifakına dayanan demokratik halk diktatörlüğü. Bu diktatörlük, uluslararası devrimci güçlerle tek bir vücut halinde birleşmelidir. Formülümüz, başlıca deneyimimiz, temel programımız budur.

Partimizin geçirdiği yirmi sekiz yıl uzun bir dönemdir; bu dönemde biz bir tek şey başardık: Devrimci savaşta zaferi esas olarak kazandık. Bunu kutlamak gerekir, çünkü bu halkın zaferidir; çünkü bu, Çin gibi geniş bir ülkede kazanılmış bir zaferdir. Ama, daha yapacak pek çok işimiz var; bir yolculuğa benzetirsek, geçmişteki çalışmalarımız binlerce kilometrelik bir uzun yürüyüşün sadece ilk adımıdır. Düşmanın kalıntıları henüz yok edilmedi. Ekonominin inşası ciddi bir görev olarak önümüzde duruyor. Yakında iyi bildiğimiz bazı şeyleri bir yana

bırakacak ve iyi bilmediğimiz şeyleri yapmak zorunda kalacağız. Bu da, güçlüklerle karşılaşacağımız anlamına gelir. Emperyalistler, ekonomimizi yürütemeyeceğimizi sanıyorlar; tetikte durup, bizi izleyerek, başarısızlığa uğranamızı bekliyorlar.

Güçlükleri yenmeliyiz, bilmediklerimizi öğrenmeliyiz. Ekonomik çalışma yapmayı, kim olursa olsun, bu işi bilen herkesten öğrenmeliyiz. Onları öğretmenlerimiz saymalı, saygılı ve dürüst bir şekilde onlardan ders alınmalıdır. Bilmiyorsak, biliyormuş gibi davranmamalıyız. Bürokratik tavırlar takınmamalıyız. Bir konu üzerinde birkaç ay, bir-iki yıl, ya da dört-beş yıl süreyle çalışırsak, sonunda o konuya iyice hâkim oluruz. Önceleri Sovyet komünistlerinden bazıları ekonomik sorunları ele almada pek o kadar başarılı değillerdi ve emperyalistler onların da başarısızlığa uğramalarını bekliyorlardı. Ama Sovyetler Birliği Komünist Partisi muzaffer oldu ve Lenin'in ve Stalin'in önderliğinde, sadece devrim yapmayı değil, ekonominin nasıl inşa edileceğini de öğrendi; büyük ve eşsiz bir sosyalist devlet inşa etti. Sovyetler Birliği Komünist Partisi bizim en iyi öğretmenimizdir; ondan ders almamızdır. Gerek içte, gerek dışta durum lehimize; demokratik halk diktatörlüğü silahına tam olarak güvenebilir, gericiler dışında bütün ülke halkını birleştirebilir ve emin adımlarla hedefimize doğru ilerleyebiliriz.

BOŞ HAYALLERİ BİR YANA BIRAKALIM MÜCADELEYE HAZIRLANALIM*

14 Ağustos 1949

ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Çin-ABD ilişkilerini ele alan *Beyaz Kitap* ile Dışişleri Bakanı Dean Acheson'un Başkan Truman'a gönderdiği Açıklama Mektubu'nun¹ şu sıralarda yayımlanması bir rastlantı değildir. Bu belgelerin yayımlanması, Çin halkının zaferinin ve emperyalizmin yenilgisini, bütün bir emperyalist dünya sisteminin çöküşe gittiğini yansıtmaktadır. Emperyalist sistem üstesinden gelinmeyecek iç çelişmelere boğulmuş ve bu yüzden emperyalistler derin bir karamsarlığa gömülmüşlerdir.

* Bu ve bunu izleyen «Güle Güle, Leighton Stuart», «Beyaz Kitabı Tartışmak Niçin Gereklidir», «Dostluk mu Saldırı mı?» ve «Idealist Tarih, Anlayışının İflası» adlı dört makale, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın yayımladığı *Beyaz Kitap* ve Dean Acheson'un Açıklama Mektubu'yla ilgili olarak *Yeni Çin Haber Ajansı* için Mao Zedung yoldaş tarafından yapılan yorumlardır. Bunlarda, ABD'nin Çin'e karşı izlediği siyasetin emperyalist niteliği açığa vuruluyor. Çin'deki bazı burjuva aydınlarının ABD emperyalizmi hakkında beslediği hayaller eleştiriliyor ve Çin devriminin yükselişinin ve zafere ulaşmasının nedenleri konusunda teorik bir açıklama getiriliyordu.

1. *ABD'nin Çin'le İlişkileri* adlı ABD *Beyaz Kitabı*'nı, ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından 5 Ağustos 1949'da yayımladı. Acheson'un Truman'a gönderdiği Açıklama Mektubu ise 30 Temmuz 1949 tarihini taşıyordu. Sekiz bölümden oluşan *Beyaz Kitap*'in ana bölümü, ABD'nin Çin'i «Vanghia Antlaşması»nı imzalamaya zorladığı 1844 yılından Çin halk devriminin bütün ülkede esas olarak zafere ulaştığı 1949 yılına kadar olan dönem içindeki Çin-ABD ilişkilerini ele almaktadır. *Beyaz Kitap* özellikle Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın son bölümü ile 1949 yılı arasındaki beş yıl içinde ABD'nin nasıl Çan Kayşek'i destekleme ve antikomünizm siyaseti izlediğini, her türlü yola başvurarak Çin halkına nasıl karşı çıktığını ve sonunda nasıl yenilgiye uğradığını özellikle ayrıntılı bir biçimde açıklamaktadır. *Beyaz Kitap* ve Acheson'un Açıklama Mektubu tahrihatlar, geçişimler ve uygulamaların yanı sıra, Çin halkına karşı hayâsızca iftiralar ve derin bir nefretle doludur. ABD gerici kampında Çin'e karşı izlenecek siyaset konusundaki anlaşmazlıklarla Truman ve Acheson gibi emperyalistler, muhaliflerini ikna etme çabası içinde karşıdevrimci faaliyetlerine ilişkin bazı gerçekleri *Beyaz Kitap* aracılığıyla açıkça ortaya dökmek zorunda kalmışlardı. Böylece nesnel etkisi bakımından *Beyaz Kitap*, ABD emperyalizminin Çin'e karşı izlediği saldırı suçlarının bir itirafnamesi haline gelmişti.

Emperyalizm, kaçınılmaz sonunun koşullarını kendisi hazırlamıştır. Bu koşullar sömürge ve yarı sömürgelerdeki ve doğrudan doğruya emperyalist ülkelerdeki geniş halk kitlelerinin uyanışıdır. Emperyalizm, bütün dünyadaki geniş halk kitlelerini, emperyalizmi ortadan kaldırmak için verilen büyük mücadele tarihi dönemine itmiştir.

Emperyalizm, geniş halk kitlelerinin mücadelesinin manevi koşullarını olduğu kadar, maddi koşullarını da hazırlamıştır.

Maddi koşullar fabrikalar, demiryolları, ateşli silahlar, toplar vb.dir. Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun güçlü silah ve donatımının büyük bir kısmı ABD emperyalizminden, bir kısmı Japon emperyalizminden elde edilmiştir, bir kısmı da bizim kendi imalatımızdır.'

İngiltere'nin 1940'da Çin'e karşı giriştiği saldırıyı², İngiliz-Fransız müttefik kuvvetlerinin³, Fransa'nın⁴, Japonya'nın⁵ ve sekiz devletin (İngiltere, Fransa, Japonya, Çarlık Rusyası, Almanya, ABD, İtalya ve

2. Bkz. bu ciltte «Demokratik Halk Diktatörlüğü Üzerine» Not 3, s 387.

3. 1856'dan 1860'a kadar İngiltere ve Fransa, Çin'e karşı ABD'nin ve Çarlık Rusyasının kendilerini dışardan destekledikleri ortaklaşa bir saldırı savaşı sürdürdüler. Çing Hanedanı hükümeti o sırada bütün gücünü Tayping İlahi Krallığı köylü devriminin bastırılmasına yöneltmişti ve bu yüzden yabancı saldırganlara karşı bir pasif direnme siyaseti benimsedi. İngiliz-Fransız müttefik kuvvetleri Kanton, Tiancin ve Peking gibi önemli şehirleri işgal ettiler. Peking'deki Yuan Ming Yuan Sarayını yağmalayıp yaktılar ve Çing hükümetini «Tiancin Antlaşması» ile «Peking Antlaşması»nı imzalamaya zorladılar. Bu antlaşmaların başlıca hükümleri arasında Tiancin Nevçvang, Tengçov, Tayvan, Tanşuy, Çaoçov, Çiungçov, Nancing, Çinciang, Ciuciang ve Hankov'un anlaşmalı liman ilan edilmeleri ve yabancılara Çin'de seyahat etme ve misyonerlik faaliyetlerinde bulunma ve iç sularda seyirüsefer konularında özel ayrıcalıklar tanınması yer alıyordu. O andan itibaren yabancı saldırı kuvvetleri Çin'in bütün kıyı eyaletlerine el attılar ve iç bölgesinin derinlerine kadar nüfuz ettiler.

4. 1884-1885 yıllarında Fransız saldırganları, Vietnam'ı ve Çin'in Guangsi, Fucien, Tayvan ve Çeciang Eyaletlerini istila ettiler. Çin askerleri buna şiddetle karşı koydular ve bir dizi zafer kazandılar. Savaşta kazanılan zaferlere rağmen çürümüş Çing hükümeti, Vietnam'ın Fransızlar tarafından işgalini tanıyan ve saldırı kuvvetlerinin Güney Çin'e girmelerine izin veren aşağılayıcı «Tiancin Antlaşması»nı imzaladı.

5. 1894 yılındaki Çin-Japon Savaşı. Savaş, Japonya'nın Kore'ye karşı başlattığı saldırı ve Çin'in kara ve deniz kuvvetlerine karşı giriştiği kıskırtmalar sonucunda çıktı. Bu savaşta Çin kuvvetleri kahramanca savaştılar, fakat Çin, Çing hükümetinin kokuşmuşluğu ve direnme için hazırlıklı olmaması yüzünden yenilgiye uğradı. Bunun sonucu olarak da Çing hükümeti, Japonya ile utanç verici «Şimonoseki Antlaşması»nı imzaladı ve Tayvan ve Penghu Adalarını Japonya'ya bıraktı, 200 milyon gümüş tael tutarında savaş tazminatı ödedi, Japonların Çin'de fabrikalar kurmalarına izin verdi, Şasi, Çungking, Suçov ve Hangçov'u anlaşmalı limanlar olarak ticarete açtı ve Japonya'nın Kore üzerindeki hâkimiyetini tanıdı.

6. 1900 yılında sekiz emperyalist devlet, İngiltere, Fransa, Japonya, Çarlık Rusyası, Almanya, ABD, İtalya ve Avusturya, Çin halkının yabancı saldırıya karşı giriştiği Yi Hlo Tuan Ayaklanmasını bastırmak amacıyla Çin'e saldırmak üzere ortak bir kuvvet

Avusturya) müttefik kuvvetlerinin⁶ Çin'e karşı giriştikleri saldırı savaşları: Japonya ile Çarlık Rusyası arasında Çin toprakları üzerinde yapılan savaş⁷, Japonya'nın Çin'e karşı Kuzeydoğu Çin'de giriştiği ve 1931 yılında başlayan saldırı savaşı, Japonya'nın 1937'de Çin'in tümüne karşı giriştiği ve sekiz uzun yıl süren saldırı savaşı ve nihayet Çin'e karşı girişilen, üç yıl süren ve görünüşte Çan Kayşek, gerçekteyse ABD tarafından sürdürülen saldırı savaşı izledi. Acheson'un Mektubunda belirtildiği gibi ABD, bu son savaşta Guomindang hükümetine, mali giderlerinin «yüzde 50'sinin üzerinde» maddi yardımında bulunmuş ve «Çin orduları»na (Guomindang orduları demek istiyor) «askeri malzeme sağlamıştır.» Bu, ABD hesabına savaşmak ve Çin halkını katletmek üzere para ve silahların ABD, askerlerin ise Çan Kayşek tarafından sağlandığı bir savaştır. Siyasi, iktisadi ve kültürel saldırı ve baskıların yanı sıra bütün bu saldırı savaşları, Çinlilerin emperyalizmandan nefret etmelerine, «Nedir bu olup bitenler?» diye durup düşünmelerine yol açmış ve onları tüm devrimci ruhlarını ortaya koymaya ve mücadele içinde birleşmeye zorlamıştır. Çin halkı savaştı, yenilgiye uğradı, yeniden savaştı, yeniden yenilgiye uğradı, yeniden savaştı ve yüz dokuz yıllık bir deneyim edindi: ancak irili ufaklı, askeri ve siyasi, iktisadi ve kültürel, kanlı ve kansız yüzlerce mücadele içinde deneyim kazandıktan sonra bugünkü temel zafere ulaştı. Bunlar, devrimin zafere ulaşması için zorunlu olan manevi koşullardır.

Emperyalizm, saldırısının ihtiyaçlarını karşılamak üzere, Çin'de komprador sistemini ve bürokratsermayeyi yarattı. Emperyalist saldırı, Çin'in toplumsal ekonomisini canlandırdı, onda değişiklikler mey-

gönderdi. Çin halkı kahramanca direndi. Sekiz devletin ortak kuvveti, Taku'yu zapt etti ve Tiancin ile Pekin'i işgal etti. 1901 yılında Çing hükümeti, sekiz emperyalist devletle bir anlaşma imzaladı. Bu anlaşmanın başlıca hükümleri, Çin'in bu ülkelere, 450 milyon gümüş tael gibi muazzam bir savaş tazminatı ödemesini ve onlara Pekin içinde ve Pekin'den Tiancin'e ve Şanhayguan'a kadar olan bölge dahilinde asker bulundurmaları için özel bir ayrıcalık tanınmasını öngörüyordu.

7. Bu, Çin'in kuzeydoğusunu ve Kore'yi ele geçirmek için 1904-1905 yıllarında Japonya ve Çarlık Rusyası arasında yapılan emperyalist savaşı. Savaş, esas olarak Çin'in kuzeydoğusundaki Fengtien (şimdiki Şenyang) ve Liaoyang bölgelerinde ve Luşun limanı çevresinde cereyan ettiğinden Çin halkını muazzam kayıplara uğrattı. Savaşın sonunda Çarlık Rusyası yenildi ve Çin'in kuzeydoğusundaki hâkim mevkiini Japon emperyalizmine terk etti. Bu savaşın sonunda imzalanan barış anlaşmasının (Portsmouth Antlaşması) hükümlerine göre de Çarlık Rusyası Japonya'nın Kore'yi kayıtsız şartsız denetim altına almasını kabul etti.

dana getirdi ve emperyalizmin karşıtlarını, yani Çin'in milli sanayisini ve milli burjuvazisini ve özellikle de doğrudan doğruya emperyalistler tarafından yönetilen işletmelerde, bürokratsermaye ve milli burjuvazi tarafından yönetilen işletmelerde çalışan Çin prolétaryasını yarattı. Emperyalizm, saldırısının ihtiyaçlarını karşılamak üzere eşit olmayan değerlerin değişimi yoluyla Çin köylülerini sömürerek yıkıma sürükledi ve böylece sayıları yüz milyonlara varan ve Çin'in köylük bölgelerdeki nüfusunun yüzde 70'ini oluşturan geniş yoksul köylü kitlelerini yarattı. Emperyalizm, saldırısının ihtiyaçlarını karşılamak üzere, Çin'de eski tür yazar çizer takımından ya da mürekkep yalamış feodal memur takımından farklı olarak, yeni türden milyonlarca büyük küçük aydın yarattı. Fakat emperyalizm ve onun sadık uşakları yani Çin'deki gerici hükümetler, bu aydınların sadece bir kısmını ve en sonunda da ancak Hu Şi, Fu Sinien ve Çien Mu⁸ gibilerinden oluşan çok küçük bir kısmını denetimleri altında tutabildiler; geri kalanlar ise denetimlerinden çıkararak onlara karşı cephe aldılar. Bütün öğrenciler, öğrencimler, profesörler, teknisyenler, mühendisler, doktorlar, bilim adamları, yazarlar, sanatçılar ve devlet memurları ya Guomintang'a isyan etmekte ya da ondan kopmaktadır. Komünist Partisi yoksulların partisidir; ama Guomintang'ın yaygın ve dört bir yana yayılan propagandası, onu, adam öldüren ve kundakçılık yapan, kadınların ırzına geçen, yağmacılık yapan, tarihi ve kültürü reddeden, anavatanlarını inkâr eden, ana-baba ve öğretmen saygısı nedir bilmeyen ve kendi bildiğini okuyan, malları ve kadınları ortaklaşa kullanan ve «insan denizi» askeri taktiğini uygulayan bir haydut çetesi, kısacası akla gelebilecek her türlü suçu işleyen ve bağışlanamayacak kadar kötü olan, kana susamış bir canavarlar sürüsü olarak göstermektedir. Fakat ne gariptir ki, bu canavarlar sürüsü aydınların çoğunluğu ve özellikle öğrenci gençlik de dahil olmak üzere yüz milyonlarca insanın desteğini kazanmıştır.

Aydınların bir kısmı hâlâ bekle gör tutumunu sürdürmektedir. Şöyle düşünmektedirler: Guomintang'da iş yok, ama bu Komünist Parti-

8. Eskiden bir üniversite profesörü, üniversite rektörü ve Guomintang hükümetinin ABD Büyükelçisi olan Hu Şi, Çin'in burjuva aydınları arasında ABD emperyalizminin başta gelen taraftarlarından biriydi. Gene birer üniversite profesörü olan Fu Sinien ve Çien Mu da, gerici Guomintang hükümetine hizmet eden bilim adamlarıydı.

9. Bkz. bu ciltte «Demokratik Halk Diktatörlüğü Üzerine» s. 387

si'nin ille de iyi olduğunu göstermez. Öyleyse hele bir bekleyelim bakalım! Bazıları Komünist Partisi'ni lafta desteklemekle birlikte, aslında bekle gör tutumundan yanadırlar. İşte ABD hakkında hayaller besleyen kimseler bunlardır: Bunlar, iktidarı elinde tutan ABD emperyalistleri ile iktidara sahip olmayan ABD halkı arasında hiçbir ayırım yapmak istememektedirler. Sanki bu emperyalistler zorlu ve uzun bir mücadele verilmeden Halk Çini'yle eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde ilişkiler kurarlarmış gibi, ABD emperyalistlerinin tatlı sözlerine kolayca kanmaktadırlar. Bunlar hâlâ birçok gerici, yani halk düşmanı fikirler taşıdıkları halde, Guomindang gericisi değildirler. Bunlar, Halk Çini'ndeki orta yolcular ya da sağcılardır. Bunlar Acheson'un «demokratik bireycilik» dediği şeyi savunanlardır. Acheson'ların çevirdiği dolaplar Çin'de hâlâ zayıf bir toplumsal temele sahiptir.

Acheson'un *Beyaz Kitabı*, ABD emperyalistlerinin, Çin'in bugünkü durumu konusunda ne yapacaklarını bilemediklerini itiraf etmektedir. Guomindang öylesine güçsüzdür ki, hiçbir yardım onu kaçınılmaz sonundan kurtaramaz; ABD emperyalistleri olayları istedikleri gibi denetleyemez bir hale gelmekte ve çaresizliğe düşmektedirler. Acheson, Açıklama Mektubu'nda şöyle demektedir:

Çin'deki iç savaşın meşum sonucunun ABD hükümetinin denetimi dışında olması, acı fakat kaçınılmaz bir gerçektir. Ülkemizin yaptığı ya da eldeki olanaklarıyla yapabileceği hiçbir şey bu sonucu değiştiremezdi; bu sonuç ülkemizin yapamadığı şeylerden doğmuş değildir. Bu, Çin'in iç güçlerinin, ülkemizin etkilemeye çalıştığı, ama etkileyemediği güçlerin bir ürünüdür.

Mantıki olarak, Acheson'un vardığı sonuç, kafaları karışık bazı Çinli aydınların düşündükleri ve söyledikleri gibi «bıçağını bırakıp hemen bir Buda haline gelen kasap» ya da «vicdanının sesine uyarak iyi bir insan haline gelen haydut» gibi yapmak, yani Çin'le eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde ilişki kurmak ve karışıklık çıkartmaktan vazgeçmek olmalıydı. Fakat Acheson, hayır diyor; karışıklık çıkarmaya devam edilecektir, hem de kesinlikle. Peki, bundan bir sonuç çıkacak

mı? Acheson'a kalırsa, çıkacaktır. Peki, hangi gruba dayanacaktır? «Demokratik bireycilik» taraftarlarına. Acheson şöyle demektedir:

... Önünde sonunda Çin'in köklü uygarlığı ve demokratik bireyciliği kendini gösterecek ve Çin yabancı boyunduruğunu kıracaktır. Çin'de bu amaca hizmet edecek olan şimdiki ve ilerideki bütün gelişmeleri teşvik etmemiz gerektiği düşüncesindeyim.

Emperyalistlerin mantığı halkın mantığından ne kadar da farklı! Karışıklık çıkarmak, başarısızlığa uğramak, yeniden karışıklık çıkarmak, yeniden başarısızlığa uğramak... ta ki yok olup gidinceye kadar. Emperyalistlerin ve bütün dünyadaki gericilerin halkın davası karşısındaki tutumlarının mantığı budur ve onlar asla bu mantığa aykırı hareket etmezler. Bu, Marksist bir yasadır. Biz, «emperyalizm kudurgandır» derken, onun niteliğinin hiçbir zaman değişmeyeceğini ve emperyalistlerin yok olup gidinceye kadar kasap bıçaklarını asla ellerinden bırakmayacaklarını ve birer Buda haline gelmeyeceklerini söylemek istiyoruz.

Savaşmak, yenilgiye uğramak, yeniden savaşmak, yeniden yenilgiye uğramak, yeniden savaşmak... ta ki zafer ulaşınca kadar. Bu da halkın mantığıdır ve halk asla bu mantığa aykırı hareket etmez. Bu da başka bir Marksist yasadır. Rusya halkının devrimi de, Çin halkının devrimi de bu yasayı izlemiştir.

Sınıflar mücadele eder; bazıları zafer kazanır, bazıları yok olup gider. Tarih böyledir, binlerce yıllık uygarlık tarihi böyle olmuştur. Tarihi bu bakış açısıyla yorumlamak tarihi materyalizmdir; bu bakış açısına karşı olmak tarihi idealizmdir.

Özeleştirme yöntemi ancak halkın saflarında uygulanabilir; emperyalistleri ve Çinli gericileri iyi kalpli olmaya ve izledikleri kötü yoldan vazgeçmeye ikna etmek olanaksızdır. Tutulacak tek yol, Halk Kurtuluş Savaşı'mızda ve toprak devriminde yaptığımız gibi güçleri örgütleyerek onlara karşı mücadele etmek, emperyalistleri açığa vurmak, onların «huzurlarını bozmak», onları alaşağı etmek, onları yaptıkları kanunsuzluklardan ötürü cezalandırmak ve onların «sözleriyle ve davranışlarıyla dikbaşlılık etmelerine izin vermemek, ayaklarını denk almalarını sağlamak»tır. Emperyalist yabancı ülkelerle eşitlik ve karşılıklı

yarar temelinde ilişki kurmayı ancak o zaman umabiliriz. Ancak o zaman, silahlarını bırakıp teslim olan toprak ağaları, bürokratik kapitalistler, gerici Guomindang kliği mensupları ve onların suç ortaklarının kötüyü iyiye dönüştürmek üzere eğitilmeleri ve elden geldiğince iyi insanlar haline getirilebilmeleri için bir umut olabilir. Birçok Çinli liberal-eski türden demokratik unsurlar-, başka bir deyişle, Truman, Marshall, Acheson, Leighton Stuart ve benzerlerinin güvendikleri ve kendi saflarına kazanmaya çalıştıkları «demokratik bireycilik» taraftarları, çoğu zaman pasif bir duruma düşmekte ve ABD yöneticileri Guomindang, Sovyetler Birliği ve Çin Komünist Partisi hakkında yanlış değerlendirmeler yapmaktadırlar. Bunun nedeni, meselelere tarihi materyalizm açısından bakmamaları, bakılmasını da hoş karşılamamalarıdır.

İlericilerin, yani komünistlerin, demokratik partilerin üyelerinin, siyasi bakımdan bilinçli işçilerin, öğrenci gençliğin ve ilerici aydınların görevi, ara kesimlerle, orta yolcularla ve çeşitli kesimlerdeki geri unsurlarla, Halk Çini'nde hâlâ bocalama ve duraksama gösteren herkesle (bunlar daha uzun bir süre bocalayacaklar ve kararlılığa ulaştıktan sonra bile güçlüklerle karşılaşır karşılaşmaz yeniden bocalama göstereceklerdir) birleşmek, onlara içtenlikle yardım etmek, bocalayan karakterlerini eleştirmek, onları eğitmek, kitlelerin safına kazanmak ve emperyalistlerin onları kendi saflarına çekmelerini önlemek ve onlara boş hayalleri bir yana bırakıp mücadeleye hazırlanmalarını söylemektir. Hiç kimse, zafer kazanıldığına göre artık yapacak bir iş kalmadığı gibisinden bir düşünceye kapılmasın. Bu kimseleri gerçekten kazanabilmek için çalışmayı sürdürmek, büyük ve sabırlı bir çalışma yürütmek zorundayız. Onları kazandığımız zaman, emperyalizm tamamen tecrit edilmiş olacak ve Acheson artık oyunlarından hiçbirini oynayamayacaktır.

«Mücadeleye hazırlanalım» sloganı, Çin ile emperyalist ülkeler, özellikle de Çin ile ABD arasındaki ilişkiler konusunda daha hâlâ birtakım boş hayaller besleyenlere yöneltilmiştir. Bunlar bu konuda hâlâ pasiftirler, hâlâ karar vermemişlerdir. ABD (ve İngiliz) emperyalizmine karşı uzun bir mücadele verme konusunda hâlâ kararlı değildirler; çünkü hâlâ ABD hakkında boş hayaller beslemektedirler. Bu konuda

bunlarla bizim aramızda hâlâ çok büyük ya da oldukça büyük bir ayrılık vardır.

ABD *Beyaz Kitap*'inin ve Acheson'un Açıklama Mektubu'nun yayımlanması, kutlanması gereken bir olaydır; çünkü bunun sonucunda, eski tür demokrasi ya da demokratik bireycilik anlayışına sahip olan, halk demokrasisini, demokratik kolektivizmi, demokratik merkeziyetçiliği, kolektif kahramanlığı ya da enternasyonalizme dayalı yurtseverliği hoş karşılamayan, pek hoş karşılamayan, bunlardan memnun olmayan ya da pek memnun olmayan, hatta bunlar karşısında öfkeye kapılan, ama gene de yurtsever duygular taşıyan ve Guomindang gericisi olmayan kimseler başlarından aşağı bir kova soğuk su yemiştir ve kimsenin yüzüne bakamaz olmuşlardır. Bu, özellikle ABD markası taşıyan her şeyin iyi olduğuna inanan ve Çin'in ABD'yi örnek alması gerektiğini düşünenler için, başlarından aşağı inen bir kova soğuk su olmuştur.

Acheson, Çinli demokratik bireycilerin, sözüm ona «yabancı boyunduruğu»nu kırmaya «teşvik» edileceklerini açıkça ilan etmektedir. Yani, Marksizm-Leninizm ve Çin Komünist Partisi önderliğindeki demokratik halk diktatörlüğünün yıkılması çağrısında bulunmaktadır. Çünkü iddia edildiğine göre bu «izm» ve bu sistem, kökü dışarda ve «yabancı» bir sistemdir ve Çinlilere bir Alman olan Karl Marks (66 yıl önce ölmüştür) ve bir Rus olan Lenin (25 yıl önce ölmüştür) ve Stalin (hâlâ hayattadır) tarafından zorla kabul ettirilmiştir; üstelik, bu «izm» ve sistem çok kötü şeylerdir, çünkü sınıf mücadelesini, emperyalizmin yıkılmasını vb. savunmaktadırlar, onun için de yok edilmeleri gerekir. Bununla ilgili olarak, «Çin'in demokratik bireyciliği»nin, Başkan Truman'ın, perde arkasındaki başkomutan Marshall'ın, Dışişleri Bakanı Acheson'ın (*Beyaz Kitap*'in yayımlanmasından sorumlu olan sevimli yabancı mandarin) ve tabanları yağlayıp kaçan Büyükelçi Leighton Stuart'ın «teşvik»leriyle «kendisini yeniden kabul ettireceği» iddia edilmektedir. Acheson ve benzerleri, «teşvik» ettiklerini sanıyorlar, fakat ABD'ye inanmakla birlikte, hâlâ yurtsever duygular taşıyan Çinli demokratik bireyciler, herhalde bunun başlarından aşağı geçirilmiş bir kova soğuk su olduğunu, kimsenin yüzüne bakamayacak bir duruma düştüklerini düşünüyorlardır. Çünkü Acheson ve benzerleri Çin de-

mokratik halk diktatörlüğünün yetkili makamları ile gerektiği gibi ilişki kuracak yerde, böyle pis işlere girişiyorlar ve üstelik bunu açıkça yayınlamış bulunuyorlar. Ne büyük bir ayıp! Yurtsever olanlar için Acheson'un açıklaması bir «teşvik» değil, bir hakarettir.

Çin, büyük bir devrim içindedir. Bütün Çin büyük bir coşkunluk içindedir. Koşullar, yanlış fikirler taşıdıkları halde, halkın devrim davasına karşı büyük ve derin bir nefret duymayan herkesi kazanmak ve onlarla birleşmek için elverişlidir. İlericiler, *Beyaz Kitap*'tan bütün bu kimseleri ikna etmek için yararlanmalıdırlar.

GÜLE GÜLE, LEIGHTON STUART!

18 Ağustos 1949

ABD *Beyaz Kitap*'inin yayımlanması için, Leighton Stuart'ın¹ Nancing'den ayrıldığı, fakat henüz Washington'a varmadığı 5 Ağustos tarihinin seçilmiş olması doğaldır, çünkü Leighton Stuart ABD saldırı siyasetinin kesin yenilgisinin bir simgesidir. Leighton Stuart, Çin'de doğmuş bir Amerikalıdır; toplum içinde oldukça geniş ilişkileri vardır ve Çin'de uzun yıllar misyoner okullarını yönetmiştir; Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında bir süre bir Japon hapisanesinde yatmıştır; hem ABD'yi hem de Çin'i sevdiğini söyleyerek çok sayıda Çinliyi kandırmayı başarmıştır. Bu yüzden George C. Marshall tarafından keşfedilerek ABD'nin Çin Büyükelçiliğine getirilmiş ve Marshall grubunda ünlü bir kişi olmuştur. Marshall grubu onun tek bir kusuru olduğunu düşünüyordu; bu da, onun Marshall grubunun siyasetinin savunucusu olarak Çin'de büyükelçilik yaptığı bütün dönemin bu siyasetin Çin halkı tarafından tamamen yenilgiye uğratıldığı bir dönem olmasıydı ve bu hiç de küçümsenecek bir sorumluluk değildi. Bu sorumluluktan sıyrılmak amacıyla hazırlanan *Beyaz Kitap*'in Leighton Stuart'ın Washington'a gitmek üzere yola çıktığı, fakat henüz oraya varmadığı bir zamanda yayımlanması son derece doğaldır.

Çin'i ABD'nin bir sömürgesi haline getirmek için verilen para ve

1. 1876 yılında Çin'de doğmuş olan John Leighton Stuart, daima Çin'deki ABD kültür saldırısının sadık ajanı olmuştu. 1905 yılında Çin'de misyonerlik yapmaya başladı ve 1919'da ABD tarafından Pekin'de kurulmuş olan Yencing Üniversitesi'ne rektör oldu. 11 Temmuz 1946 tarihinde, ABD'nin Çin Büyükelçiliği'ne atandı. İç savaşı sürdürmelerinde Guomindang gericilerini etkin bir şekilde destekledi ve Çin halkına karşı çeşitli siyasi dolaplar çevirdi. 2 Ağustos 1949 günü, ABD emperyalizminin Çin halkının devriminin zaferini engelleme yolundaki tüm çabalarının bütünüyle başarısızlığa uğraması üzerine Leighton Stuart da Çin'den sessiz sedasız ayrılmak zorunda kaldı.

silah, Çan Kayşek'in de ABD hesabına savaşmak ve Çin halkını katletmek üzere insangücü sağladığı savaş, ABD'nin İkinci Dünya Savaşı'ndan beri izlediği dünya çapında emperyalist saldırı siyasetinin önemli bir parçasıdır. ABD saldırı siyasetinin çeşitli hedefleri vardır. Başlıca üç hedef Avrupa, Asya ve Kuzey ve Güney Amerika'dır. Asya'nın ağırlık merkezi olan Çin, 475 milyon nüfusa sahip büyük bir ülkedir ve ABD, Çin'i ele geçirmekle Asya'nın tümüne sahip olacaktır. ABD emperyalizmi Asya cephesini sağlamlaştırdıktan sonra kuvvetlerini Avrupa'ya saldırmak noktasında toplayabilir. ABD emperyalizmi Kuzey ve Güney Amerika'daki cephesini görece güvenli saymaktadır. İşte ABD saldırganlarının pek güvendikleri hesapları bunlardır.

Ama her şeyden önce Amerikan halkı ve dünya halkları savaş istememektedir. İkinci olarak ABD'nin dikkati, esas olarak, Avrupa halklarının uyanışı, Doğu Avrupa'da Halk Demokrasilerinin ortaya çıkışı ve özellikle de Sovyetler Birliği'nin, Avrupa'yı ve Asya'yı kucaqlayan bu eşi görülmemiş güçteki barış kalesinin dev varlığı ve ABD'nin saldırı siyasetine karşı güçlü direnci üzerinde toplanmıştır. Üçüncü ve son derece önemli bir nokta da, Çin halkının uyanmış olması ve Çin Komünist Partisi önderliğindeki silahlı kuvvetlerin ve halkın örgütlü gücünün her zamankinden daha güçlü bir hale gelmiş olmasıdır. Bu yüzden ABD emperyalizminin hâkim kliği, Çin'e karşı doğrudan, geniş çaplı silahlı saldırılara girişme siyasetini benimseyememiş, bunun yerine iç savaşı sürdürmesi için Çan Kayşek'e yardım siyasetini benimsemiştir.

Çin'deki savaşa ABD deniz, kara ve hava kuvvetleri fiilen katıldılar. Çingdao, Şanghay ve Tayvan'da ABD deniz üsleri vardı. Peyping, Tiansin ve Tangşan, Çinhuangdao, Çingdao, Şanghay ve Nancing'de ABD ordu birlikleri bulunuyordu. ABD hava kuvvetleri, Çin'in tüm hava sahasını denetim altında tutuyor ve askeri haritalar için Çin'in bütün stratejik bölgelerinin fotoğraflarını çekiyorlardı. Peyping yakınlarındaki Anping şehrinde, Çangçun yakınlarındaki Çiutay'da, Tang-

2. 1945'te Japonya'nın teslim olması üzerine ABD silahlı kuvvetleri Çin topraklarını işgal etmek ve Çin'in egemenliğini ayaklar altına almak ve içişlerine karışmak amacıyla Çin'e girdiler ve Peyping, Şanghay, Nancing, Tiansin, Tangşan, Kayping, Cinghay, Çinhuangdao, Çingdao ve diğer bazı yerlerde üslendiler. Ayrıca Kurtarılmış Bölgeleri defalarca işgal ettiler. 29 Temmuz 1946 günü, Tiansin'deki ABD birlikleri, Çan Kayşek'in haydut birlikleri ile uyum halinde Hebey eyaletindeki Siangho ilinin

şan'da ve Doğu Şandung Yarımadasında ABD askerleri ve diğer askeri personeli Halk Kurtuluş Ordusu ile çarpıştı ve birçok keresinde tutsak edildiler². Chennault'un hava filosu iç savaşta önemli bir rol oynadı³. Çan Kayşek birliklerini taşımalarının yanı sıra ABD hava kuvvetleri, Guomindang'a başkaldıran *Çinking* kruvazörünü bombalayıp batırdılar⁴. Bütün bunlar, açıkça bir savaş ilanına varmadığı, büyük çapta olmadığı halde ve ABD saldırısının esas yöntemi, iç savaşı sürdürmesi için Çan Kayşek'e geniş ölçüde para, silah ve danışman sağlamak olduğu halde, savaşa doğrudan doğruya katılmak anlamına geliyor.

ABD tarafından bu yöntemin kullanılmasını belirleyen, ABD emperyalizminin hâkim kligi Truman-Marshall grubunun Çin'e karşı doğrudan saldırıda bulunmak istemeleri değil Çin'deki ve dünyanın diğer yerlerindeki nesnel durumdu. Ayrıca ABD, iç savaşı sürdürmesi için Çan Kayşek'e yardıma başlarken, kendisinin Guomindang ve Komünist Partisi arasındaki anlaşmazlıkta arabuluculuk rolünü üstlendiği bayağı bir oyun sahneledi: bunun amacı Çin Komünist Partisi'ni yumuşatmak, Çin halkını aldatmak ve böylece savaşa gerek kalmadan bütün Çin'i denetim altına almaktı. Barış görüşmeleri sonuçsuz kaldı, aldatmaca başan kazanmadı ve perde savaş ile açıldı.

ABD hakkında hayaller besleyen ve bellekleri zayıf olan liberaller

Anping şehrine hücum ettiler. Yazıda sözü edilen Anping Olayı budur. 1 Mart 1947 tarihinde ABD birlikleri, Kuzey Çin'de Çangçun ve Çiutay arasındaki Hosibao da bulunan Halk Kurtuluş Ordusu mevzilerini keşfe çıktılar. 16 Haziran 1946 günü, Hebey Eyaletinin Tangşan şehrindeki ABD birlikleri, Sungciaying ve diğer bazı yerlere baskın yaptılar. Temmuz ayında her ikisi de Tangşan yakınlarında bulunan Çangli İline bağlı Sihonan köyü ile Lungsien İline bağlı Şanho köyünü bastılar. Doğu Şandung Yarımadasındaki saldırılardan en çok bilinen iki tanesi; biri 28 Ağustos 1947 günü Muping İline bağlı Langnuanku ve Siaoli Adasına karşı ABD uçakları ve savaş gemileri tarafından girişilen saldırı ve 25 Aralık 1947 günü Çimo İlinin kuzeyinde bulunan Vanglintao köyüne karşı ABD kuvvetlerinin Çan Kayşek haydut birlikleriyle işbirliği içinde giriştikleri saldırıdır. ABD kuvvetlerinin Kurtarılmış Bölgeleri istila etmek suretiyle saldırıda buldukları bütün bu olaylarda Çin Halk Kurtuluş Ordusu ya da yerel halk silahlı kuvvetleri meşru savunma halinde karşılıklarda bulunmuşlardır.

3. Claire Lee Chennault, bir zamanlar Guomindang hükümetinin hava kuvvetlerinde görev yapan ABD'li bir danışmandı. Japonya'nın teslim olmasından sonra ABD'nin 14. Hava Kuvveti personelinden bir bölümünü Guomindang'ın iç savaşı sürdürmesine yardımcı olmak üzere hava ulaştırma birliği şeklinde örgütledi. Chennault'un hava ulaştırma birliği, Kurtarılmış Bölgelerin havadan korsanca keşfinde ve bombalanmasında doğrudan bir rol oynadı.

4. Bkz. bu ciltte «İngiliz Savaş Gemileri Tarafından Girişilen Tecavüzler Üzerine-Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargâhı Sözcüsünün Açıklaması», Not 4, s.379

ya da «demokratik bireyciler»! Lütfedip Acheson'un söylediklerine kulak verin:

Barış sağlandığında ABD, Çin'de üç seçenikle karşı karşıya bulunuyordu: (1) Tası tarağı toplayıp gidebilir; (2) milliyetçilerin komünistleri yok etmelerine yardımcı olmak üzere büyük çapta bir askeri müdahalede bulunabilir; (3) bir yandan milliyetçilere Çin'in mümkün olduğu kadar büyük bir kısmını ele geçirmeleri için yardım ederken, öte yandan da iki taraf arasında bir uzlaşma sağlamaya çalışarak bir iç savaşı önleme çabasında bulunabilirdi.

ABD bu siyasetlerden birincisini niçin seçmedi? Acheson'dan dinleyelim:

Yardımda bulunmak için kararlı bir çaba göstermeden önce birinci şıkkı seçmek, uluslararası sorumluluklarımıza ve Çin'e karşı geleneksel dostluk siyasetimize sırt çevirmek anlamına gelecekti ve zaten ABD kamuoyu da böyle düşünüyordu.

Demek ki, durum şöyledir: ABD'nin «Uluslararası sorumlulukları» ve «Çin'e karşı geleneksel dostluk siyaseti» Çin'e karşı müdahalede bulunmaktan başka bir şey olmuyor. Müdahale, uluslararası sorumluluklar yüklenmek ve Çin'e dostluk göstermek diye adlandırılıyor; müdahale etmemeye gelince bu düşünülemez bile! Burada Acheson, ABD kamuoyuna da kara çalıyor; sözünü ettiği, Amerikan halkının temsil ettiği kamuoyu değil, Wall Street'in «kamuoyu»dur.

Peki, ABD bu siyasetlerinden ikincisini niçin benimsememiştir? Acheson'dan dinleyelim:

Teorik olarak ve geriye bakıldığında çekici görünmekle birlikte, ikinci siyasetin uygulanması tamamen imkânsızdır. Milliyetçiler savaştan önceki on yıl süresince komünistleri yok etmeyi başaramamışlardı. Savaştan sonra ise milliyetçiler yukarıda da belirtildiği gibi, zayıflamış bir durumdaydılar, moralleri bozuktu ve halkın desteğinden yoksundular. Askerlerinin ve devlet memurlarının davranışları yüzünden, Japonlardan kurtarılan bölgelerde

sahip oldukları kitle desteğini çarçabuk tüketmişlerdi. Buna karşılık komünistler her zamankinden çok daha güçlüydüler ve Kuzey Çin'in büyük kısmına hâkim durumdaydılar. Milliyetçi kuvvetlerin sonradan acı bir şekilde su yüzüne çıkan yetersizliği dolayısıyla, belki de ancak Amerikan kuvvetleri komünistleri söküp atabilirdi. 1945 yılında ya da daha sonra ordularımızın bu kadar büyük bir savaşa katılmasını Amerikan halkının onaylamayacağı açıktır. Bu yüzden üçüncü siyasete gelmiş bulunuyoruz...

Ne kadar parlak bir fikir! ABD para ve silahları; Çan Kayşek de Amerika hesabına savaşmak ve Çin halkını katletmek, «komünistleri imha etmek» ve Çin'i bir ABD sömürgesi haline getirmek için insangücü sağlayacak ve böylece ABD «uluslararası sorumluluklarını» yerine getirmiş ve «Çin'e karşı geleneksel dostluk siyasetini» uygulamış olacak.

Guomindang'ın kokuşmuş ve güçsüz olmasına, «morali bozulmuş ve halkın desteğinden yoksun kalmış» olmasına karşın, ABD gene de ona para ve silah verdi ve savaşmasını sağladı. Doğrudan silahlı müdahale «teorik olarak» fena değildi. Bu, «geriye bakıldığında» da ABD yöneticilerine fena gözüküyor. Çünkü doğrudan silahlı müdahale gerçekten ilginç olacaktı ve «çekici görünebilirdi». Ancak pratikte uygulanamazdı, çünkü «ABD halkının bunu onaylamayacağı açıktı.» Truman, Marshall, Acheson ve benzerlerinin emperyalist grubunun bunu arzu etmemeleri değil (çünkü son derece arzuluyorlardı), Çin'deki, Amerika'daki ve tüm olarak dünyadaki durum (Acheson'un hiç değinmediği bir nokta) buna olanak vermiyordu; böylece esas tercihlerinden vazgeçmek ve üçüncü yolu tutmak zorunda kaldılar.

«Uluslararası yardım almadan da zaferin mümkün olacağı»na inanan Çinliler, kulağınızı dört açın. Acheson sizlere bir ders veriyor. Kendisi iyi bir öğretmen, ücretsiz ders veriyor ve üstelik bütün gerçeği yorulmak bilmez bir çaba ve büyük bir samimiyetle anlatıyor. ABD Çin'e saldırmak üzere büyük kuvvetler yollamaktan, Amerikan hükümeti bunu istemediği için değil, bazı kaygıları olduğundan kaçındı. Birinci kaygısı: Çin halkı buna karşı çıkacaktı ve ABD hükümeti umutsuz bir şekilde batağa saplanmaktan çekinmekteydi. İkinci kaygı: Amerikan halkı buna karşı çıkacaktı ve bu yüzden ABD hükümeti se-

ferberlik ilan etmeye cesaret edemedi. Üçüncü kaygı: Sovyetler Birliği'nin, Avrupa'nın ve dünyanın diğer halkları buna karşı çıkacaklar ve ABD hükümeti bütün dünya tarafından lanetlenecekti. Acheson bu açıksözlülüğünü ancak bir yere kadar sürdürüyor; üçüncü kaygısını açıklamaktan kaçıyor. Bunun nedeni, Sovyetler Birliği karşısında itibar kaybetmekten çekinmesi ve gizlenmeye çalışılmasına rağmen daha şimdiden başansızlığa uğramış olan Avrupa'daki Marshall Planı'nın⁵ utanç verici bir şekilde tamamen çökmesinden korkmasıdır.

Dar görüşlü ve karışık kafalı liberal ya da demokratik bireyci Çinliler, kulağınızı dört açın. Acheson sizlere bir ders veriyor; kendisi iyi bir öğretmen. Acheson, ABD insancılığı, adaleti ve erdemi hakkında kurduğunuz hayalleri bir çırpıda yıkmıştır. Öyle değil mi? *Beyaz Kitap*'ta ya da Acheson'un Açıklama Mektubu'nda insancılıktan, adaletten ya da erdemden eser görebiliyor musunuz?

Evet, ABD bilim ve teknolojiye sahiptir. Fakat ne yazık ki bunlar halkın değil, kapitalistlerin elinde bulunmakta ve içte halkı sömürmek ve ezmek, dışta da saldırılarda bulunmak ve insanları öldürmek için kullanılmaktadır. ABD'de «demokrasi» de var. Fakat ne yazık ki bu, burjuva diktatörlüğünün başka bir adıdır. ABD'nin çok parası var. Fakat ne yazık ki ABD, bu parayı sadece köküne kadar çürümüş olan Çan Kayşek gericilerine vermek istemektedir. Söylendiğine göre ABD, Çin'deki beşinci koluna para vermeye isteklidir ve verecektir, fakat fazla kitabi olan ve kendilerine yapılan yardımın değerini bilmeyen sıradan liberallere ya da demokratik bireycilere para vermek istememektedir; hele komünistlere para vermek istememesi pek doğaldır. Para verilebilir, ancak koşullu olarak. Peki bu koşul nedir? ABD'nin peşinden gitmek. Amerikalılar, kimin eğilip alacağını görmek için Peyping'de, Tiancin'de ve Şanghay'da yere bir miktar Amerikan buğ-

5. 5 Haziran 1947 tarihinde ABD Dışişleri Bakanı George C. Marshall Harvard Üniversitesi'nde bir konuşma yaparak Avrupa'nın belini doğrultabilmesi için sözüm ona bir ABD «yardım» programı önerdi. Daha sonra ABD hükümeti tarafından bu konuşma temelinde hazırlanan «Avrupa Kalkınma Programı», «Marshall Planı» olarak bilinmektedir.

6. Çiang Tay Kung, Çu Hanedanı döneminde yaşamıştır. Bir efsaneye göre, bir seferinde Veyşuy Irmağı'nda balık tutmaya gitmiş ve yakalanacak balık kendiliğinden gelir diyerek ucunda olta ve yem bulunmayan bir sopayı suyun bir metre üstünde tutarak beklenmeye başlamış. (*Kral Vu'nun Yin Hanedanına Karşı Seferiyle İlgili Hikâyeler*'inden alınmıştır.)

dayı serpmişlerdir. Çiang Tay Kung'un balık tutması gibi⁶ yakalanmak isteyen balıkları tutmak için oltaları atmışlardır. Fakat horgörüyle verilen yiyeceği⁷ yutanın kamı ağrır.

Biz Çinliler kimsenin önünde eğilmeyiz. Bir zamanlar liberal ya da demokratik bireyci olan birçok kimse ABD emperyalistlerine ve onların sadık uşakları Guomindang gericilerine karşı çıktılar. Ven Yito, ayağa fırladı, masayı yere çaldı, göğsünü öfkeyle Guomindang tabanlarına çevirdi ve boyun eğmektense ölmeyi yeğ tuttu.⁸ Çu Zeçing, ağır hasta olmasına rağmen ABD «yiyecek yardımı»nı kabul etmektense açlıktan ölmeyi seçti.⁹ Tang Hanedanı sırasında yaşamış olan Han Yu, *Po Yi'ye Övgü* adlı eserde¹⁰, birçok «demokratik bireyci» fikre sahip olan, ülkesinin halkına karşı görevlerini ihmal eden, görevini terk eden ve Kral Vu'nun önderliğindeki o günün halk kurtuluş savaşına karşı çıkan bir adamı övmekteydi. Han Yu, yanlış adamı övüyordu. Bizler, milletimizin yiğitlik ruhunu gözler önüne seren Ven Yito ve Çu Zeçing için övgüler düzmeliyiz.

Birtakım güçlüklerle karşılaşmamızdan ne çıkar? Bırakın bizi ablukaya alsınlar! Bırakın bizi sekiz yıl ya da on yıl abluka altında tutsunlar. O zamana kadar Çin'in bütün sorunları çözülmüş olacaktır. Çinli-

7. «Horgörüyle verilen yiyecek»le, bir hakaret olarak verilen sadakalar kastedilmektedir. *Törelere Kitabı*'nda geçen ve Çi devletinde kendisine aşağılayıcı bir şekilde verilen yiyeceği almaktansa açlıktan ölmeyi yeğleyen bir adamın hikâyesine değinilmektedir.
8. Ünlü bir Çin şairi, bilim adamı ve üniversite profesörü olan Ven Yito (1889-1946), Çan Kayşek hükümetinin gericiliği ve suistimallerine duyduğu derin nefret yüzünden 1943 yılında demokrasi mücadelesinde etkin bir şekilde yer almaya başladı. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'nın sona ermesinden sonra Guomindang'ın ABD emperyalizmiyle birlikte Çin halkına karşı iç savaş başlatmak için giriştiği kompluya şiddetle karşı çıktı. 15 Temmuz 1946 günü Kunming'de Guomindang zorbaları tarafından katledildi.
9. Bir Çin edebiyatçısı ve üniversite profesörü olan Çu Zeçing (1898-1948), Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı'ndan sonra Çan Kayşek rejimine karşı öğrenci hareketini etkin bir şekilde destekledi. 1948 Haziran'ında ABD tarafından geliştirilmekte olan Japon militarizminin hortlatılmasını protesto eden ve «ABD Yardını»yla verilen buğdayı reddeden bir bildiriyi imzaladı. O sıralarda büyük bir yoksulluk içinde yaşamaktaydı. 12 Ağustos 1948 günü Peyping'de yoksulluk ve hastalık yüzünden öldü. Ölüm döşeğinde bile ailesine Guomindang tarafından vesikaya bağlanan ABD buğdayından almamalarını öğütledi.
10. Han Yu (768-824) Tang Hanedanının ünlü bir yazarıydı. «*Po Yi'ye Övgü*» onun tarafından yazılmış bir eserdir. Yin Hanedanının son dönemlerinde yaşamış olan Po Yi Çu Kralı Vo'nun Yin Hanedanına karşı giriştiği sefere karşı çıktı. Yin Hanedanının yıkılmasından sonra Şuyang Dağına kaçtı ve Çuy buğdayı yemektense orada açlıktan ölmeyi yeğ tuttu.

ler, ölümden bile korkmazken, güçlükler karşısında mı titreyecekler? Lao Zu bir zamanlar şöyle demişti: «Halk ölümden korkmuyor, öyleyse onu ölümlle tehdit etmek neden?»¹¹ ABD emperyalizmi ve onların sadık uşakları Çan Kayşek gericileri bizi sadece ölümlle «tehdit» etmekle kalmadılar birçoğumuzu öldürdüler. Ven Yito gibi kimselerin yanı sıra son üç yıl süresince milyonlarca Çinliyi Amerikan tüfekleri, makineli tüfekleri, havanları, roketatarları, topları, tankları ve uçaklardan attıkları bombalarıyla öldürdüler. Bu durum artık sona eriyor. Onlar yenilmişlerdir. Artık onlar bize saldırmaya gelmiyor, biz onlara saldırmaya gidiyoruz. Pek yakında hesapları görülmüş olacaktır. Bize miras kalan abluka, işsizlik, açlık, enflasyon ve fiyat artışları gibi sorunların birer güçlük olduğu doğrudur. Ama daha şimdiden son üç yılla göre daha rahat soluk almaya başladık. Son üç yılın sınavından zafere çıktık, bugün karşı karşıya bulunduğumuz birkaç güçlüğün üstesinden neden gelemeyelim? ABD olmadan neden yaşayamayalım?

Halk Kurtuluş Ordusu, Yangze Irmağı'nı geçtiğinde Nancing'deki ABD sömürge hükümeti apar topar kaçtı. Ama ekselanları Büyükelçi Stuart olduğu yerde kaldı ve yeni bir tabela altında tezgâhını kurup bir miktar parsa toplamayı umarak gözlerini dört açıp bekledi. Ama ne gördü? Sıra sıra geçen Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve geniş kitleler halinde ayaklanan işçiler, köylüler ve öğrencilerin dışında bir şey daha gördü: Kitle halinde ortaya çıkarak işçi, köylü, asker ve öğrencilerle birlikte sloganlar haykıran ve devrimden söz eden Çinli liberalleri ve demokratik bireycileri. Kısacası, «kendi gölgesi ile baş başa»¹² ayazda kaldı. Yapabileceği hiçbir şey kalmamıştı, dolayısıyla çantasını koltuğunun altına sıkıştırıp yola koyuldu.

Çin'de daha hâlâ ABD hakkında bulanık fikirlere sahip olan ve ABD hakkında hayaller besleyen bazı aydınlar ve başka kimseler vardır. Bunun için, onlara sorunları anlatmalı, onları kazanmalı, eğitmeli ve onlarla birleşmeliyiz ki, halkın safına geçsinler ve emperyalizmin kurduğu tuzaklara düşmesinler. Fakat Çin halkı arasında ABD emperyalizminin itibarı bütünüyle sifıra inmiştir ve *Beyaz Kitap* bu iflasın bir belgesidir. İlericiler, Çin halkını eğitmek için *Beyaz Kitap*'tan iyi yararlanmalıdır.

11. Lao Zu, Bölüm LXXIV'den bir alıntı.

12. Li Mi'nin «*İmparatorun Anısına*» adlı eserinden bir alıntı.

Leighton Stuart gitmiş, *Beyaz Kitap* gelmiştir. Çok iyi, çok iyi! Her iki olay da kutlanmaya değer.

BEYAZ KİTABI TARTIŞMAK NİÇİN GEREKLİDİR?

28 Ağustos 1949

ABD *Beyaz Kitap*'ını ve Acheson'un Açıklama Mektubu'nu, üç makede («Bir Çaresizlik İtirafı»¹, «Boş Hayalleri Bir Yana Bırakalım!» ve «Güle Güle, Leighton Stuart!») eleştirmiştik. Eleştirimiz, bütün demokratik partilerde, halk örgütlerinde, basında, üniversite ve okullarda ve ülkenin her yanında hayatın bütün kesimlerinden demokrat kişiler arasında büyük bir ilgi uyandırdı ve tartışmalara yol açtı. Bunlar doğru ve yararlı birçok bildiri, açıklama ve yorum yayınladılar. *Beyaz Kitap*'la ilgili forumlar düzenleniyor ve tartışma gittikçe gelişiyor. Tartışma, Çin-ABD ilişkilerini, Çin-Sovyet ilişkilerini, Çin devrimi ile dünyanın devrimci güçleri arasındaki karşılıklı ilişkiyi, Guomintang gericiileri ile Çin halkı arasındaki ilişkiyi, demokratik partilerin, halk örgütlerinin ve hayatın bütün kesimlerinden demokrat kişilerin emperyalizme karşı mücadele konusunda benimsemeleri gereken doğru tutumu, liberallerin ya da demokratik bireyciler adı verilen kişilerin ülkenin bir bütün olarak iç ve dış ilişkileri konusunda benimsemeleri gereken doğru tutumu ve yeni emperyalist tertipleri boşa çıkarmanın yollarını vb. kapsamaktadır. Bütün bunlar çok iyidir ve insanları eğitmesi bakımından son derece değerlidir.

Şimdi bütün dünya Çin devrimini ve ABD *Beyaz Kitap*'ını tartışmaktadır. Bu, bir rastlantı değildir ve Çin devriminin dünya tarihi açısından ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Biz Çinlilere gelince, devrimimizi esas olarak zafere ulaştırdığımız halde, bu devrim ile

1. *Yeni Çin Haber Ajansı*'nın yazışları bürosu tarafından 12 Ağustos 1949 tarihinde yayımlanan bir yorum.

içteki ve dıştaki çeşitli güçler arasındaki karşılıklı ilişkilere enine boyuna tartışma fırsatını uzun bir zamandır bulamamıştık. Böyle bir tartışma gereklidir ve şimdi ABD *Beyaz Kitap*'inin tartışılması dolayısıyla bütün bunları tartışma fırsatı elimize geçmiş bulunmaktadır. Şimdiye kadar böyle bir tartışma fırsatı bulamamıştık, çünkü devrimde esas olarak zafer kazanmış değildik, Çinli ve yabancı gericiler büyük şehirler ile Halkın Kurtarılmış Bölgeleri arasındaki irtibatı kesmişlerdi ve çelişmelerin bazı yönleri devrimin gelişmesi tarafından henüz tam olarak açığa çıkarılmamıştı. Bugün durum farklıdır. Çin'in büyük kısmı kurtarılmış, iç ve dış çelişmelerin bütün yönleri tam olarak açığa çıkmış ve tam bu sırada da Birleşik Amerika, *Beyaz Kitap*'i yayımlamıştır. Böylece tartışma fırsatı ortaya çıkmıştır.

Beyaz Kitap, ABD'nin Çin'e karşı giriştiği emperyalist müdahaleyi açıkça gözler önüne seren karşıdevrimci bir belgedir. Bu bakımdan emperyalizm, normal uygulamasından ayrılmıştır. Büyük, muzaffer Çin devrimi, ABD emperyalist kliğinin bir kesimi ya da hizbini, öteki kesim ya da hizipten gelen saldırıları karşılamak için Çin halkına karşı giriştiği kendi faaliyetlerine ilişkin bazı gerçek bilgileri yayımlamak ve bilgilerden gerici sonuçlar çıkarmak zorunda bırakmıştır. Çünkü başka çareleri yoktu. Gizliliğin yerini açıklığın almış olması, emperyalizmin normal uygulamasından uzaklaşmasının bir belirtisidir. Daha birkaç hafta öncesine kadar, *Beyaz Kitap* yayımlanmadan önce emperyalist ülkelerin hükümetleri, her gün karşıdevrimci faaliyetlerde buldukları halde açıklamalarında ya da resmi belgelerinde hiçbir zaman gerçeği açıklamamışlar ve bunları sözüm ona insancılık, hakseverlik ve erdemlik gösterileriyle doldurmuşlar ya da en azından süslemişlerdi. Bu, dolandırıcılık ve aldatma konularında eski bir kurt olan İngiliz emperyalizmi ve daha küçük birçok emperyalist ülke için hâlâ geçerlidir. Bir yandan halkın öte yandan da kendi kampı içindeki diğer bir hizbin muhalefeti karşısında, piyasaya yeni çıkmış, görgüsüz ve çılgın ABD emperyalist grubu-Truman, Marshall, Acheson, Leighton Stuart ve diğerleri- kendi kampındaki muhaliflerle hangi türden karşıdevrimci taktiklerin daha akıllıca olduğunu tartışabilmek için karşıdevrimci faaliyetlerinin bir kısmını (hepsini değil) kamuoyu önünde

açıklamayı gerekli ve yararlı görmüştür. Bu yolla, daha akıllıca karşıdevrimci taktikler olarak gördükleri şeyleri uygulamaya devam edebilmek için, muhaliflerini ikna etmeye çalışmışlardır. İki karşıdevrimci hizip, birbiriyle rekabet etmekteydi. Birisi, «En iyi yöntem bizimkidir» derken, öteki «Hayır en iyisi bizimkidir» demekteydi. Kavganın en kızgın anında hiziplerden biri elindeki kartları aniden açarak geçmişteki değerli numaralarından bazılarını açıklayıverdi. İşte size *Beyaz Kitap!*

Ve böylece *Beyaz Kitap*, Çin halkının eğitimi için bir malzeme oldu. Bazı Çinliler (bir zamanlar sayıları, daha da fazlaydı), yıllardır, biz komünistlerin birçok konudaki, esas olarak da emperyalizmin ve sosyalizmin niteliği konusundaki sözlerimize o kadar gönülden inanmıyorlar ve «Öyle olmayabilir» diye düşünüyorlardı. Bu durum, 5 Ağustos 1949 tarihinden beri değişikliğe uğramıştır. Çünkü Acheson onlara bir ders vermiş ve ABD Dışişleri Bakanı sıfatıyla konuşmuştur. Bazı bilgiler ve bunların sonuçları bakımından, Acheson'un söyledikleri, biz komünistler ve diğer ilericilerin öteden beri söyledikleriyle uyumaktadır. Bu durum karşısında artık bize inanmak zorunda kaldılar, pek çoğunun gözleri açıldı ve «Ya, demek işin aslı buymuş!» dediler.

Acheson, Truman'a yazdığı Açıklama Mektubu'na, *Beyaz Kitap*'i nasıl yazdığını anlatarak başlıyor. Onun yazdığı, *Beyaz Kitap*, bütün diğerlerinden farklıymış, son derece tarafsız ve son derece samimiymiş:

Bu, ABD'nin uzun süreden beri en yakın dostluk bağları ile bağlanmış olduğu büyük bir ülkenin hayatındaki son derece karışık ve son derece üzüntülü bir dönemin samimi bir hikâyesidir. Elde bulunan hiçbir bilgi, siyasetimizi eleştiren bir nitelik taşıması ya da ilerideki eleştirilere temel olabileceği gerekçesiyle gizlenmemiştir. Sistemimizin özünde var olan güç, Hükümetimizin bilgili ve eleştirici bir kamuoyuna açık olmasıdır. Sağcı olsun, komünist olsun totaliter hükümetlerin tahammül edemedikleri ve hoş görmedikleri şey, işte bu bilgili ve eleştirici kamuoyudur.

Çin halkı ile Amerikan halkı arasında gerçekten bazı bağlar vardır. Her iki halkın ortak çabalarıyla bu bağlar ileride «en yakın dostluk» noktasına kadar geliştirilebilir. Ama Çin ve ABD gericilerinin çıkar-dıkları engeller, bu bağları büyük ölçüde kösteklemiştir ve köstekle-meye devam etmektedir. Ayrıca her iki ülkenin gericileri, kendi halk-larına birçok yalan söylemiş ve birçok pis oyun oynamış, yani bir sürü kötü propaganda yapmış ve kötülüklerde bulunmuş olduklarından, iki halk arasındaki bağlar, yakın olmaktan uzaktır. Acheson'un «en yakın dostluk bağları» dediği şey, halklar arasındaki değil, iki ülkenin geri-cileri arasındaki bağlardır. Burada Acheson ne tarafsız, ne de samimi-dir; iki halk arasındaki ilişkileri, gericiler arasındaki ilişkilerle karıştır-maktadır. İki ülke halkı için de Çin devriminin zaferi ve Çin ve ABD gericilerinin yenilgisi, şimdiye kadar meydana gelmiş en sevindirici olaydır ve şimdiki dönem, hayatlarının en mutlu dönemidir. Tersine, yalnız Truman, Marshall, Acheson, Leighton, Stuart ve diğer ABD ge-ricileri ile Çan Kayşek, H.H. Kung, T.V. Soong, Çen Lifu, Li Zung-ren, Bay Çungsi ve diğer Çinli gericiler için bu, hayatlarındaki «son derece karışık ve son derece üzüntülü» bir dönemdir.

Kamuoyunu ele alırken, Acheson gibileri gericilerin kamuoyu ile, halkın kamuoyunu birbirine karıştırmışlardır. Halkın kamuoyuna karşı Acheson gibileri asla «açık» değildir, tersine, onun karşısında kör ve sağırdırlar. Yıllar yılı, ABD hükümetinin gerici dış siyasetine karşı ABD halkı, Çin halkı ve diğer dünya halkları tarafından dile getirilen muhalefete kulaklarını tıkamışlardır. Acheson, «bilgili ve eleştirici ka-muoyu» ile neyi kastediyor? Sadece ABD'nin iki gerici partisi, Cum-huriyetçiler ile Demokratlar tarafından kontrol edilen ve yalanlar imal etmekte ve halka tehditler savurmakta ustalaşmış gazeteler, haber ajansları, dergiler ve radyo istasyonları gibi çeşitli propaganda araçla-rını. Acheson haklı olarak komünistler «Bu gibi şeylere tahammül edemezler ve hoş görmezler» diyor (halk da). Emperyalist haberalma bürolarını kapatmamızın, emperyalist haber ajanslarının Çin basınına haber dağıtmalarını engellememizin ve onların Çinlilerin kafalarını, Çin topraklarında zehirlemelerini yasaklamamızın nedeni budur.

Komünist Partisi'nin önderlik ettiği bu hükümetin, «Totaliter bir

hükümet» olduğunu söylemek de yarı yarıya doğrudur. Bu, yerli ve yabancı gericiler üzerinde diktatörlük uygulayan ve bunların hiçbirine karşıdevrimci faaliyetlerini sürdürme özgürlüğü tanımayan bir hükümettir. Gericiler öfkeye kapılarak «totaliter hükümet!» yaygaraları koparıyorlar. Gerçekten de, gericileri bastırmak için halk hükümeti iktidardan söz konusu olduğu sürece bu tamamen doğrudur. Bu iktidar şu anda programımızda vardır, yakında anayasamıza da yazılacaktır. Tıpkı yiyecek, giyecek gibi bu iktidar muzaffer bir halkın bir an bile vazgeçemeyeceği bir şeydir. Bu, kusursuz bir şey, koruyucu bir tılsım, yurtdışında emperyalizm, yurtiçindeyse sınıflar tamamen ve kökten ortadan kalkıncaya kadar asla atılmaması gereken bir ata yadigârıdır. Gericiler, «totaliter hükümet» feryatlarını yükselttikçe, bunun nasıl bir hazine olduğu daha da açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Fakat Acheson'un sözleri aynı zamanda yarı yarıya yanlıştır. Halk kitleleri için Komünist Partisi önderliğindeki demokratik halk diktatörlüğü hükümeti bir diktatörlük ya da istibdat hükümeti değil, demokratik bir hükümettir. O, halkın kendi hükümetidir. Bu hükümette görev alanlar halkın sesini saygıyla dinlemek zorundadır. Aynı zamanda onlar halkın öğretmenleridir ve halkı kendi kendine eğitim ya da özeleştirme yöntemiyle eğitirler.

Acheson'un «sağcı totaliter hükümet» diye adlandırdıklarına gelince, Almanya, İtalya ve Japonya'nın faşist hükümetleri devrileli beri, ABD hükümeti bu tür hükümetler arasında dünyada birinci sırayı almıştır. Emperyalizm tarafından korunan Alman, İtalyan ve Japon gericilerinin hükümetleri de dahil olmak üzere tüm burjuva hükümetleri bu tür hükümetlerdir. Yugoslavya'daki Tito hükümeti de şimdi bu çetenin bir suç ortağı haline gelmiştir. ABD ve İngiltere hükümetleri, sadece ve sadece burjuvazinin halk üzerinde diktatörlük uyguladığı türden hükümetlerdir. Halk hükümetinin her bakımdan karşıtı olan bu hükümet sözüm ona demokrasiyi burjuvazi için uygularken halk üzerinde diktatörlük uygular. Hitler'in, Mussolini'nin, Tojo'nun, Franko'nun ve Çan Kayşek'in hükümetleri burjuvazi için demokrasi maskesini ya çıkarıp attılar ya da bunu zaten hiç kullanmadılar, çünkü ülkelerindeki sınıf mücadelesi son derece yoğun ve ondan halkın da yararlanma-

ması için bu maskeyi çıkarıp atmayı ya da hiç kullanmamayı uygun buldular. ABD hükümeti hâlâ bir demokrasi maskesine sahiptir, fakat bu, ABD gericileri tarafından çok ufak bir bez parçası haline getirilinceye kadar kırpılmış ve üstelik son derece solmuş olduğundan, Washington, Jefferson ve Lincoln zamanındaki haline hiç de benzemektedir. ² Bunun nedeni, sınıf mücadelesinin daha keskin bir hale gelmiş olmasıdır. Sınıf mücadelesi daha da keskinleştğinde ABD demokrasisinin maskesi, kaçınılmaz olarak düşecektir.

Herkesin görebileceği gibi Acheson ağzını açar açmaz bir yığın hata yapmaktadır. Bu kaçınılmazdır, çünkü Acheson bir gerici dir. *Be-yaz Kitap*'in ne ölçüde «samimi bir belge» olduğu sorununa gelince, biz bunun aynı anda hem samimi olduğu hem de samimi olmadığı kanısında yız. Acheson gibileri ancak kendi parti ya da hiziplerinin işine yarayacağını düşündükleri zaman samimidirler. Aksi halde değildirler. Samimiyet kisvesine bürünmek, bir savaş hilesidir.

2. George Washington (1732-1799) Thomas Jefferson (1743-1826) ve Abraham Lincoln (1809-1865) ABD'nin geçmişte ünlü burjuva devlet adamlarıydı. Washington, Amerikan Bağımsızlık Savaşı (1775-1783) sırasında sönmürgelelerdeki devrinci ordunun başkomutanı ve ABD'nin ilk başkanıydı. Jefferson, Amerikan Bağımsızlık Bildirisi'ni hazırlamış ve Birleşik Amerika Başkanı olmuştur. Lincoln ABD'de zenci köleliğin kaldırılmasını savunmuş ve başkanlığı sırasında güney eyaletlerinin köle sahiplerine karşı savaşa önderlik etmişti. (1861-1865); 1862'de «Kurtuluş Bildirgesi»ni yayınladı.

«DOSTLUK»MU, YOKSA SALDIRI MI?

30 Ağustos 1949

Saldırıyı haklı göstermeye çalışan Dean Acheson, bıkmış usanmadan «dostluk»tan söz ediyor ve ortaya bir sürü «ilke» atıyor.

Acheson şöyle diyor:

ABD halkının ve hükümetinin Çin'deki çıkarları, çok eskilere dayanır. Çin ile ABD'yi birbirinden ayıran uzun mesafeye ve geçmişlerindeki büyük farklılıklara karşın, bu ülkeye olan dostluğumuz, iki halkı birleştiren dini, insani ve kültürel bağlar sayesinde daima artmış ve uzun bir dönem boyunca Bokser tazminatının Çinli öğrencilerin eğitiminde kullanılması, Çin'deki Amerikalılara tanınan yasal ayrıcalığın İkinci Dünya Savaşı sırasında kaldırılması ve savaş sırasında ve savaştan sonra Çin'e yaptığımız geniş çapta yardım gibi birçok iyi niyet gösterisiyle de kanıtlanmıştır. Belgeler, ABD'nin Açık Kapı doktrinini, Çin'in yönetim ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmesini ve Çin'de herhangi bir yabancı hâkimiyetine karşı çıkılmasını da kapsayan, Çin'e karşı dış siyasetimizin temel ilkelerini tutarlı bir şekilde korumuş ve korumakta olduğunu göstermektedir.

Acheson, saldırıyı «dostluk» diye nitelerken göz göre göre yalan söylemektedir.

ABD emperyalizminin 1840 yılında Afyon Savaşı'nda İngilizlere yardım etmesinden başlayarak, Çin halkı tarafından Çin'den kovulmasına kadar ABD'nin Çin'e yaptığı saldırıların tarihi, Çin gençliğini

eğitmek üzere ufak bir ders kitabı haline getirilmelidir. *Beyaz Kitap*'ta ve Çin'le ABD arasında imzalanan ilk antlaşma olan 1844 Vanghia Antlaşması'ndan¹ da anlaşılacağı gibi, ABD, Çin'i, kendisine yasal ayrıcalık² tanımaya zorlayan ilk ülkelerden biriydi. ABD bu antlaşmayla, Çin'e, beş limanı ticarete açmayı kabul etmesinin yanı sıra, Çin'i ABD'nin misyonerlik faaliyetlerine izin vermeye zorladı. Çok uzun bir süre ABD emperyalizmi, dini girişimlerden, «insani» ve kültürel girişimlere kadar uzanan manevi saldırı alanındaki faaliyetlere öteki emperyalist ülkelerden çok daha fazla önem vermiştir. Bazı istatistiklere göre, ABD'nin Çin'deki misyoner örgütlerinin ve «yardım» örgütlerinin toplam yatırımları 41 900 000 dolar tutmaktaydı ve misyoner örgütlerinin maddi varlıklarının yüzde 14,7'si tıp hizmetlerine, yüzde 38,2'si eğitim alanına ve yüzde 47,1'i de dini faaliyetlere ayrılmış bulunmaktaydı.³ Yencing Üniversitesi, Pekin Birliği Tıp Koleji, Huey Ven Akademileri, St. John Üniversitesi, Nancing Üniversitesi, Suçov Üniversitesi, Hangçov Hıristiyan Koleji, Siangya Tıp Okulu, Batı Çin Birliği Üniversitesi ve Lingnan Üniversitesi gibi Çin'deki birçok ünlü eğitim kurumu, Amerikalılar tarafından kurulmuştu⁴. İşte Leigton Stuart da bu alanda isim yapmış ve ABD'nin Çin Büyükelçiliği'ne bu yoldan gelmiştir. Acheson ve benzerleri neden söz ettiklerini biliyorlar ve Acheson'un «Bu ülkeye olan dostluğumuz, iki halkı birleştiren dini, insani ve kültürel bağlar sayesinde daima artmıştır.» şek-

1. «Vanghia Antlaşması» ABD'nin Çin'e karşı giriştiği saldırı sonucunda imzalanan ilk eşit olmayan antlaşmaydı. Çin'in Afyon Savaşı'ndaki yenilgisini fırsat bilen ABD, 1844 yılı Temmuz'unda Çing Hanedanını, Makao yakınlarındaki Vanghia köyünde «Beş Limanın Ticarete Açılmasına İlişkin Çin-ABD Antlaşması» da denilen bu antlaşmayı imzalamaya zorladı. Otuz dört maddeden oluşan bu antlaşma, İngiltere'nin Nancing Antlaşması ve ekleriyle elde ettiği konsoloslukların yargılama yetkisi de dahil olmak üzere her türlü hak ve ayrıcalığın ABD'ye de tanınmasını hükme bağlıyordu.

2. Burada, «yasal ayrıcalık», Konsolosların yargılama yetkisi anlamına gelmektedir. Bu, emperyalistlerin Çin'den kopardıkları özel ayrıcalıklardan biriydi. Konsolosların yargılama yetkisi diye adlandırılan ayrıcalığa göre, emperyalist ülkelerin Çin'de oturan yurttaşları Çin yasalarına bağımlı değildirler. Bunlar bir suç işlediklerinde ya da aleyhlerinde hukuk davası açıldığında, ancak yurttaşı oldukları ülkelerin Çin'deki konsolosluk mahkemelerinde yargılanabilirler ve Çin hükümeti buna karışamazdı.

3. Bkz. C. F. Remer, *Çin'de Yabancı Yatırımlar*, Bölüm 15.

4. Yencing Üniversitesi Peyping'de; Huey Ven Akademileri Peyping ve Nancing'de; St. John Üniversitesi Şanghay'da; Siangya Tıp Okulu (Çin'deki Yale) Çangşa'da; Batı Çin Birliği Üniversitesi Çengdu'da ve Lingnan Üniversitesi Kanton'da bulunuyordu.

indeki açıklamasının bir dayanağı vardır. ABD'nin, 1844 Antlaşması'nın imzalanmasından bu yana geçen 105 yıl içinde, bu girişimleri yönetmek için bu kadar büyük ve bilinçli bir çaba harcamasının nedeni bu «dostluğu artırmak» olduğu söylenmektedir.

1900 yılında Çin'i yenilgiye uğratmak için Sekiz Devletin Ortak harekâtına katılmak, «Bokser tazminatı»nı zorla almak ve daha sonra bu parayı manevi saldırı amacıyla «Çinli öğrencilerin eğitiminde kullanmak», «dostluğun» bir ifadesi sayılmaktadır.

Yasal ayrıcalığın «kaldırılması»na karşın Şen Çung'un ırzına geçilmesi olayının suçlusu ABD'ye döndüğünde, ABD Donanma Bakanlığı tarafından suçsuz görülmüş ve serbest bırakılmıştır.⁵ Bu da «dostluğun» başka bir ifadesi sayılmaktadır.

Beyaz Kitap'a göre 4,5 milyar ABD doları, bizim hesaplarımıza göre ise 5 914 milyar ABD doları tutan «savaş sırasında ve savaştan sonra Çin'e yapılan yardım», milyonlarca Çinliyi öldürmesine yardımcı olmak üzere Çan Kayşek'e verilmişti. Bu da «dostluğun» başka bir ifadesi sayılmaktadır.

Son 109 yıl (ABD'nin Afyon Savaşı'nda İngiltere ile işbirliği yaptığı 1840 yılından bu yana) boyunca ABD'nin Çin'e karşı gösterdiği «dostluğun» ve özellikle de son birkaç yıl içinde Çan Kayşek'in milyonlarca Çinliyi katletmesine yardım ederek gösterdiği büyük «dostluğun» tek amacı, «ABD'nin, Açık Kapı doktrinini, Çin'in yönetim ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmesini ve Çin'de herhangi bir yabancı hâkimiyetine karşı çıkılmasını da kapsayan Çin'e karşı dış siyasetinin temel ilkelerini tutarlı bir şekilde korumuş ve korumakta olduğunu göstermektedir.»

Milyonlarca Çinliyi katletmekteki amaç, birinci olarak Açık Kapıyı korumak, ikinci olarak Çin'in yönetim ve toprak bütünlüğüne saygı göstermek ve üçüncü olarak da Çin üzerinde herhangi bir yabancı hâkimiyetine karşı çıkmaktan ibarettir.

5. Bir onbaşı olan William Pierson ve diğer bazı ABD deniz piyadeleri, 24 Aralık 1946 günü Peyping'de Pekin Üniversitesi'nin kız öğrencilerinden Şen Çung'un ırzına geçtiler. Bu olay bütün ülke halkının ABD kuvvetlerinin vahşetine karşı büyük öfke duymasına yol açtı. 1947 Ocak'ta halkın protestolarını hiçe sayan Guomintang hükümeti, diledikleri gibi hareket etmeleri için başsuçlu Piersonlu Amerikalılara teslim etti. Ağustos ayında ABD Donanma Bakanlığı bu suçluyu «suçsuz» bularak serbest bıraktı.

Bugün Acheson ve benzerlerine hâlâ açık olan kapılar sadece Kanton ve Tayvan gibi ufak toprak parçalarında bulunmaktadır ve bu kutsal ilkelere birincisi sadece buralarda «hâlâ korunmaktadır». Öteki yerlerde, örneğin Şanghay'da kapı kurtuluştan sonra açıldı, fakat şimdi birisi, hiç de kutsal olmayan «Abluka» ilkesini uygulamak için ABD savaş gemilerini ve bunların büyük toplarını kullanmaktadır.

Bugün yönetim ve toprak «bütünlüğü» Acheson'un ikinci kutsal ilkesi sayesinde sadece Kanton ve Tayvan gibi küçük toprak parçalarında «hâlâ korunabilmektedir». Geri kalan yerlerde işler rast gitmemiş ve yönetim ve toprak bütünlüğü paramparça olmuştur.

Bugün, Acheson'un üçüncü kutsal ilkesi sayesinde ABD hâkimiyeti de dahil olmak üzere bütün «yabancı hâkimiyeti», Acheson ve benzerlerinin «karşı çıkması» sonucunda sadece Kanton ve Tayvan gibi yerlerde başarıyla tasfiye edilmiştir; onun için bu yerlerde bugün, Çinliler hâkimdir. Çin ülkesinin geri kalan kısmı (düşündükçe insanın ağlayası geliyor), elden gitmiş ve yabancıların hâkimiyeti altına girmiştir ve buralarda yaşayan bütün Çinliler köle haline gelmişlerdir. Yazısında buraya kadar, Ekselansları Dean Acheson, bu yabancıların hangi ülkelerden geldiklerini belirtmeye fırsat bulamamış; fakat biraz daha okuyunca açıkça anlaşılıyor, onun için sormaya gerek yok.

Acheson, Çin'in içişlerine karışmamanın da bir ilke sayılıp sayılmayacağını belirtmemiş; anlaşılabilir sayılmaz. İşte ABD mandarinlerinin mantığı budur. Acheson'un Açıklama Mektubu'nu sonuna kadar okuyan herkes, onun üstün mantığı karşısında şapkasını çıkarmak zorunda kalacaktır.

IDEALİST TARİH ANLAYIŞININ İFLASI

16 Eylül 1949

Çinliler, ABD burjuvazisinin sözcüsü Acheson'a sadece ABD'nin para ve silah, Çan Kayşek'in ise ABD için savaşmak ve Çinlileri katletmek üzere asker sağladığını açıkça itiraf ettiği için değil, aynı zamanda böylece Çinli ilerericilere, geri unsurları ikna etmelerinde kanıt sağladığı için de teşekkür etmelidirler. İşte görüyorsunuz, milyonlarca Çinlinin hayatına mal olan son birkaç yıllık büyük, kanlı savaşın ABD emperyalizmi tarafından planlanmış ve örgütlenmiş olduğunu Acheson kendi ağzıyla itiraf ediyor. Çinliler, sadece ABD'nin Çin'deki sözum ona «demokratik bireycileri» kendi safına almak, bir ABD beşinci kolu örgütlemek ve Çin Komünist Partisi önderliğindeki halk hükümetini devirmek niyetinde olduğunu açıkça ilan ettiği için değil, aynı zamanda böylece Çinlileri ve özellikle liberalizmin belirli ölçüde etkisi altında kalmış olup da, şimdi artık birbirlerine Amerikalılara kanmamak konusunda söz veren ve ABD emperyalizminin el altından çevireceği entrikalara karşı hazırlıklı olan Çinlileri uyandırmış olduğu için de Acheson'a teşekkür borçludurlar. Çinliler, Acheson'a modern Çin tarihi hakkında saçma sapan hikâyeler uydurduğu için de teşekkür borçludurlar. Acheson'un tarih anlayışı, Çinli aydınların bir kesiminin de paylaştığı tarih anlayışıdır, yani burjuva idealist tarih anlayışıdır. Dolayısıyla Acheson'un görüşlerinin çürütülmesi birçok Çinli için yararlı olabilir ve onların ufuklarını genişletebilir. Anlayışları Acheson'ununkiyle aynı ya da bazı bakımlardan aynı olanlar içinse daha da yararlı olabilir.

Acheson'un modern Çin tarihi hakkında uydurduğu safsatalar nelerdir? Her şeyden önce, Çin devriminin ortaya çıkışını, Çin'deki eko-

nomik ve ideolojik koşullar açısından ele almaktadır. Bu konuyla ilgili olarak birçok efsane ortaya atmıştır.

Acheson şöyle diyor:

18. ve 19. yüzyıllarda Çin'in nüfusu iki katına çıktı ve bu nüfus artışı ülke üzerinde dayanılmaz bir baskı yarattı. Her Çin hükümetinin karşı karşıya kaldığı ilk sorun, bu nüfusun beslenmesi olmuştur. Bugüne kadar bunu kimse başaramamıştır. Guomindang bu sorunu, yasalara birçok toprak reformu yasası ekleyerek çözmeye çalışmıştı. Bu yasalardan bazıları başarısızlığa uğramış, bazalarına ise aldırış bile edilmemiştir. Bugün Milli Hükümetin içinde bulunduğu güç durum, hiç de azımsanmayacak bir ölçüde, Çin'e yeterince yiyecek sağlayamamış olması yüzündendir. Çin komünistlerinin propagandasının büyük bir bölümünü, toprak sorununu çözecekleri yolundaki vaatler oluşturmaktadır.

Yukarıdaki sözler kafası berrak olmayan Çinlilere inandırıcı gelebilir. Bu kadar yiyecek bu nüfusu beslemez, öyleyse devrimin nedeni budur. Guomindang bu soruna çözüm getirememiştir ve Komünist Partisi'nin de getirebileceği şüphelidir. «Bugüne kadar bunu kimse başaramamıştır.»

Devrimler, nüfus fazlası yüzünden mi meydana gelir? Gerek Çin'de, gerekse başka yerlerde, eski ve yeni birçok devrim olmuştur. Bütün bunlar nüfus fazlalığı yüzünden miydi? Çin'de son birkaç bin yıl içinde meydana gelen birçok devrimin nedeni de nüfusun fazla olması mıydı? 174 yıl önce İngiltere'ye karşı yapılan Amerikan Devrimi¹ de mi nüfus fazlalığı yüzünden olmuştu? Acheson'un tarih bilgisi sıfırdır. Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'ni bile okumamış olduğu anlaşılıyor. Washington, Jefferson ve diğerleri İngiltere'ye karşı devrimi, Amerika'daki herhangi bir nüfus fazlalığı nedeniyle değil, Amerikalılar üzerindeki İngiliz baskı ve sömürüsü yüzünden yaptılar. Çin halkı feodal bir hanedanı devirdiği her seferinde bunu herhangi bir nüfus fazlalığı yüzünden değil, o hanedan tarafından ezildiği ve sömürüldü-

1. Kuzey Amerika halkının İngiliz sömürge yönetimine karşı çıktığı ve Bağımsızlık Savaşı diye bilinen 1775-1783 burjuva devrimi.

ğü için yaptı. Ruslar Şubat Devrimi'ni ve Ekim Devrimi'ni herhangi bir nüfus fazlalığı dolayısıyla değil, Çar ve Rus burjuvazisi tarafından ezildikleri için yaptılar. Çünkü bugün bile Rusya'da nüfusa oranla büyük bir toprak bolluğu vardır. Toprakların son derece geniş, nüfusun ise son derece seyrek olduğu Moğolistan'da, Acheson'un mantığına göre bir devrim düşünülemezdi, fakat bir süre önce burada da devrim gerçekleşmiştir.²

Acheson'a göre, Çin için hiçbir çıkar yol yoktur. 475 milyonluk bir nüfus «dayanılmaz bir baskı»dır ve devrim olsun olmasın, durum ümitsizdir. Acheson buna büyük bir ümit bağlıyor, bu ümidini açıkça belirtmemiş olmasına karşın bu, birtakım Amerikalı gazeteciler tarafından ortaya atılan, Çin-Komünist Partisi'nin Çin'in ekonomik sorunlarını çözemeyeceği, Çin'in sürekli bir kargaşa içinde kalmaya devam edeceği ve tek çıkar yolun ABD ekmeği ile yaşamak, yani bir ABD sömürgesi haline gelmek olduğu yolundaki iddialarla birçok kez açığa vurulmuştur.

1911 Devrimi neden başarıya ulaşmadı ve nüfusun beslenmesi sorununu neden çözemedi? Çünkü yalnız Çing Hanedanını devirmekle yetindi; emperyalist ve feodal baskı ve sömürüyü ortadan kaldırmadı.

1926-27 Kuzey Seferi neden başarıya ulaşmadı ve neden nüfusun beslenmesi sorununa bir çözüm getirmeydi? Çünkü Çan Kayşek devrimine ihanet etti, emperyalizme teslim oldu ve Çinlileri ezen ve sömüren karşıdevrimin elebaşısı haline geldi.

«Bugüne kadar bunu kimsenin başaramadığı» gerçekten doğru mudur? Kuzeybatı, Kuzey, Kuzeydoğu ve Doğu Çin'deki toprak sorununun daha şimdiden çözülmüş olduğu eski Kurtarılmış Bölgelerde, Acheson'un deyişiyle «bu nüfusu beslemek» diye bir sorun hâlâ var mıdır? ABD Çin'de, oldukça çok sayıda casus ya da sözum ona gözlemci bulundurmuştur. Bunlar nasıl olmuş da bu gerçeği bile ortaya çıkaramamışlardır? Şanghay gibi yerlerde işsizlik ya da nüfusun beslenmesi gibi sorunlar sırf emperyalizm, feodalizm, bürokratkapitalizm ve geri-

2. 1921-1924 yılları arasındaki kurtuluş mücadelelerinde Moğolistan Devrimci Halk Partisi'nin önderliği altında Moğolistan halkı, her ikisi de Japon emperyalizmi tarafından desteklenen Rus Beyaz Muhafızlarının haydut çetelerini ve Çin'in Kuzeyli savaş ağalarının silahlı kuvvetlerini ülkeden sürdü, Moğolistan'daki feodal yönetimi devirdi ve Moğolistan Halk Cumhuriyeti'ni kurdu.

ci Guamindang hükümeti tarafından uygulanan zalim ve vicdansız baskı ve sömürü yüzünden ortaya çıkmıştır. Halk Hükümetinin yönetimi altında, bu işsizlik ve nüfusun beslenmesi sorununun kuzeyde, kuzeydoğuda ve ülkenin diğer yerlerinde olduğu gibi tam olarak çözülmesi, ancak birkaç yıl alacaktır.

Çin'in büyük bir nüfusa sahip olması, çok iyi bir şeydir. Nüfusu daha birkaç kat artsa bile Çin, buna çözüm bulacak yetenektedir; çözüm ise üretimdir. Malthus³ gibi Batılı burjuva ekonomistlerinin, yiyecek maddelerindeki artışın nüfus artışına ayak uyduramayacağı şeklindeki saçma iddiaları sadece Marksistler tarafından uzun süre önce teoride tamamen çürütülmekle kalmamış, aynı zamanda Sovyetler Birliği'ndeki ve Çin'in Kurtarılmış Bölgelerindeki devrimlerden sonra, gerçekler tarafından da darmadağın edilmiştir. Nüfusun beslenmesi sorununun devrim ve üretimle çözülebileceği gerçeğinden hareket eden Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, ülkenin dört bir yanındaki Parti örgütlerine ve Halk Kurtuluş Ordusu'na, kendilerini yararlı kişiler haline getirebildikleri ve iflah olmaz birer gerici ya da kötülüğü ile ün salmış birer namussuz olmadıkları sürece eski Guomindang görevlilerinden hiçbirini kovmayıp yerlerinde bırakmaları yolunda emir vermiştir. Durumun çok kötü olduğu yerlerde yiyecek maddeleri ve konutlar paylaşılacaktır. İşlerinden atılan ve geçinecek imkânları olmayanlara iş verilecek ve geçimleri sağlanacaktır. Aynı ilkeye göre isyan ederek bize katılan ya da esir alınan bütün Guomindang askerlerinin geçimini sağlayacağız. Elebaşılar dışında tüm gericilere, pişmanlık gösterdikleri takdirde hayatlarını kazanmaları için bir fırsat tanınacaktır.

Yeryüzünde en değerli şey insandır. İnsanlar var olduğu sürece, Komünist Partisi önderliğinde her türlü mucize yaratılabilir. Bizler, Acheson'un karşıdevrimci teorisinin çürütücüleriyiz. Biz, devrimin her

3. Bir Anglikan din adamı ve gerici bir iktisatçı olan T.R. Malthus (1766-1834), *Nüfus Üzerine* (1798) adlı eserinde, «serbest durumda nüfus..... geometrik dizi ile artar... (buna karşılık) yiyecek maddeleri ise.. aritmetik diziden daha hızlı bir tarzda artırılamaz» diyordu. Bu keyfi varsayımından hareket ederek, insan toplumundaki sefalet ve kötülüklerin doğanın değişmez olguları olduğu sonucuna varıyordu. Malthus'a göre, emekçi halkın sefaleti sorunu, ancak onların ömürlerini kısaltarak, nüfusu azaltarak ya da artışını durdurarak çözülebilirdi. Kıtlığı, salgın hastalıkları ve savaşı, nüfusu azaltmanın birer yolu olarak görüyordu.

şeyi değiştirebileceğine ve çok geçmeden hayatın bolluk içinde olacağı ve kültürün serpilip gelişeceği, büyük bir nüfusa ve büyük bir ürün zenginliğine sahip yeni bir Çin'in doğacağına inanıyoruz. Bütün karamsar görüşler tamamen temelsizdir.

«Batı'nın etkisi» Acheson tarafından, Çin devriminin ortaya çıkışının ikinci nedeni olarak gösteriliyor. Acheson şöyle diyor:

Üç bin yılı aşkın bir süre boyunca Çinliler, dış etkilerden büyük ölçüde uzak bir şekilde kendi yüksek kültür ve uygarlıklarını geliştirdiler. Askeri istilalara uğradıklarında bile Çinliler, sonunda istilacıyı kendilerine tabi kılmayı ve eritmeyi daima başardılar. Bu yüzden kendilerine dünyanın merkezi ve uygar insanlığın en yüksek ifadesi gözüyle bakmaları doğaldı. Fakat 19. yüzyılın ortasında Çin'in o zamana kadar aşılammış olan tecrit duvarında Batı tarafından bir gedik açıldı. Bu yabancılar daha önceki yabancı akımlarda görülmeyen bir girişkenliği, Batı teknolojisinin eşi görülmemiş gelişmesini ve yüksek bir kültür düzenini beraberlerinde getirdiler. Kısmen bu nitelikler, kısmen de Mançu yönetiminin çürümüşlüğü nedeniyle Batılılar, Çinliler tarafından eritilecek yerde, kaynaşma ve huzursuzluğun artmasında önemli rol oynayan yeni fikirler getirdiler.

Acheson'un söyledikleri kafası berrak olmayan Çinlilere inandırıcı gelebilir: Batıdan yeni fikirlerin gelmesi devrime yol açmıştır.

Devrim kimi hedef almıştı? «Mançu yönetiminin çürümüşlüğü» ve saldırılacak zayıf noktanın bu olması nedeniyle, devrimin Çing Hanedanını hedef aldığı sanılabilir. Fakat burada Acheson'un söyledikleri pek doğru değildir. 1911 Devrimi, emperyalizmi hedef almıştı. Çinliler devrimde Çing rejimini hedef aldılar, çünkü Çing rejimi emperyalizmin uşağıydı. İngiltere'nin Afyon saldırısına karşı verilen savaş, İngiliz-Fransız müttefik kuvvetlerinin saldırısına karşı verilen savaş, Tayping İlahi Krallığının emperyalizmin uşağı Çing rejimine karşı

4. Tayping İlahi Krallığı Savaşı, 19. yüzyılın ortalarında Çing Hanedanının feodal yönetimine ve uyguladığı millî baskıya karşı köylülerin bir devrimci savaşıydı. Bu devrimin önderleri olan Hung Siuçuan, Yang Siuçing ve diğerleri, Ocak 1851'de Guangsi'de bir ayaklanma düzenleyerek Tayping İlahi Krallığının kurulduğunu ilan ettiler.

verdiği savaş⁴, Fransız saldırısına karşı verilen savaş, Japon saldırısına karşı verilen savaş ve sekiz devletin müttefik kuvvetlerinin saldırısına karşı verilen savaş yenilgiyle sonuçlandı; bütün bunların sonunda, emperyalizmin uşağı Çing Hanedanına karşı 1911 Devrimi patlak verdi. 1911 yılına kadarki modern Çin tarihi budur. Peki, Acheson'un deyişiyle «Batının etkisi» nedir? Bu, Marks ve Engels'in 1848 yılında *Komünist Partisi Manifestosu*'nda söyledikleri gibi⁵, Batı burjuvazisinin dünyayı şiddet yoluyla kendi bakış açısına göre yeniden biçimlendirme çabasıdır. Bu etki ya da yeniden biçimlendirme süreci içinde, Batı geleneklerine aşina kompradorlara ve şakşakçılara ihtiyaç duyan Batı burjuvazisi, Çin gibi ülkelerin okullar açmalarına ve dışarıya öğrenci göndermelerine izin vermek zorunda kaldı ve böylece Çin'e «yeni fikirler getirildi.» Buna koşut olarak Çin gibi ülkelerde milli burjuvazi ve proletarya ortaya çıktı. Aynı zamanda köylülük iflasa sürüklendi ve dev bir yarıproletarya doğdu. Böylece Batı burjuvazisi Doğu'da iki insan kategorisi yarattı: Emperyalizmin uşağı olan küçük bir azınlık ve emperyalizme karşı olan ve işçi sınıfı, köylülük, şehir küçük burjuvazisi, milli burjuvazi ve bu sınıflardan gelen aydınlardan oluşan bir çoğunluk. Çoğunluk grubunda yer alanların hepsi, emperyalizmin kendisi tarafından yaratılmıştır, emperyalizmin mezar kazıcılarıdır ve devrim bunlardan kaynaklanır. Sözüm ona Batı'dan fikirlerin gelmesinin «kaynaşma ve huzursuzluğa» yol açtığını söylemek yanlıştır, aslında emperyalist saldırı direnişe yol açmıştır.

Bu direnme hareketi boyunca uzun bir süre, yani 1840'daki Afyon Savaşı'ndan 1919 yılındaki 4 Mayıs Hareketi'nin arifesine kadar yet-

1852 yılında köylü ordusu Guangsi'den kuzeye ilerledi ve Hunan, Hubey, Ciangsi ve Anhuy Eyaletlerinden geçerek 1853'te aşağı Yangze havzasının başlıca şehri olan Nancing'i ele geçirdi. Bundan sonra köylü ordusunun kuvvetlerinden bir kısmı kuzeye doğru ilerlemeye devam ederek Kuzey Çin'deki önemli bir şehir olan Tiansin'in yakınlarna kadar sokuldu. Tayping Ordusu'nun, işgal ettiği yerlerde istikrarlı üs bölgeleri kurmaması ve Nancing'i başkent yaptıktan sonra ordudaki yönetici grubun birçok siyasi ve askeri hata yapması yüzünden Çing hükümetinin ve saldırgan İngiltere, ABD ve Fransa'nın ortak karşıdevrimci kuvvetlerinin saldırısı karşısında tutunamayan ordu 1864 yılında yenilgiye uğradı.

5. Bkz. *Komünist Partisi Manifestosu*, Birinci Bölüm, «Burjuvalar ve Proleterler». Burjuvazi, «bütün nüfletleri yok olmakla tehdit ederek onları burjuva üretim biçimini kabullenmeye zorluyor; bu nüfletleri kendisinin uygarlık diye adlandırdığı şeyi benimsemek, yani, burjuvalaşmak zorunda bırakıyor. Burjuvazi, tek kelimeyle kendi dângasını taşıyan bir dünya yaratıyor.»

miş yılı aşkın bir süre Çinliler, kendilerini emperyalizme karşı korumak için hiçbir ideolojik silaha sahip değildiler. Eski inatçı feodalizmin ideolojik silahları yenilgiye uğramış, boyun eğmek zorunda kalmış ve iflas etmişti. Başka çareleri olmayan Çinliler, kendilerini emperyalizmin anavatanı olan Batı'daki burjuvazinin devrimci dönemindeki cephaneliğinden ödünç alınan devrim teorisi, doğal haklar ve burjuva cumhuriyeti teorisi gibi ideolojik silahlar ve siyasi formüllerle silahlandırmak zorunda kalmışlardı. Çinliler siyasi partiler kurup devrimler yaptılar ve bu yoldan yabancı devletlere karşı direnebileceklerini ve bir cumhuriyet kurabileceklerini sandılar. Fakat, bütün bu ideolojik silahlar da, feodalizmininkiler gibi son derece çürük çıktı, yenilgiye uğradı, geri çekildi ve iflas etti.

1917 Rus Devrimi, Çinlileri uyandırdı ve onlara yani bir şey, Marksizm-Leninizmi öğretti. Çin'de çığır açan bir olay oldu. Çin Komünist Partisi doğdu. Sun Yatsen bile, bu «ittifakı» savundu. Kısacası, o gün bugündür Çin'in yönelimi değişti.

Emperyalist bir hükümetin sözcüsü olduğundan Acheson pek tabii olarak emperyalizm sözünü ağzına almak bile istemiyor. Kendisi, emperyalist saldırıyı şöyle tarif ediyor: «Bu yabancılar... girişkenliği...beraberlerinde getirdiler.» «Girişkenlik» - Ne de güzel bir isim! Bu «girişkenliği» öğrenen Çinliler, İngiltere ya da ABD'ye saldırmadılar ve sadece Çin'de «kaynaşma ve huzursuzluk» yarattılar yani emperyalizme ve onun uşaklarına karşı devrimlere giriştiler. Ancak ne yazık ki, bir keresinde bile başarıya ulaşamadılar; her seferinde «girişkenliğin» mucidi emperyalistler tarafından yenilgiye uğratıldılar. Bu yüzden Çinliler, başka bir şeyi öğrenmeye başladılar ve ne tuhaftır ki, bunun işe yaradığını derhal fark ettiler.

Çin Komünist Partisi, «1920'lerin başında, Rus Devrimi'nin ideolojik etkisiyle örgütlenmişti». Acheson bunda haklıdır. Bu ideoloji, Marksizm-Leninizmden başka bir şey değildi. Bu ideoloji, Acheson'un «daha önceki akımlarda görülmeyen yüksek kültür düzeni» dediği Batı burjuvazisinin ideolojisinden ölçülemeyecek derece üstündür. Bu ideolojinin güçlülüğünün su götürmez kanıtı, Çin'in eski feodal kültürü ile kıyaslandığında Acheson'ların «yüksek bir kültür düzeni» diye öğünebilecekleri Batı burjuva kültürünün, Çin halkının edindiği yeni

Marksist-Leninist kültürle, bilimsel dünya görüşü ile ve sosyal devrim teorisi ile karşı karşıya gelir gelmez yenilgiye uğramasıdır. Çin halkının edindiği bu bilimsel ve devrimci yeni kültür, daha ilk savaşında emperyalizmin uşakları kuzeyli savaş ağalarını; ikincisinde emperyalizmin başka bir uşağı olan Çan Kayşek'in, 25 bin *li* süren Uzun Yürüyüşü⁶ sırasında Çin Kızıl Ordusu'nu durdurma çabalarını; üçüncüsünde Japon emperyalizmini ve onun uşağı Vang Cinvey'i yenilgiye uğrattı; dördüncüsünde de Çin üzerinde ABD'nin ve bütün diğer emperyalist devletlerin boyunduruğu ile birlikte onların uşakları olan Çan Kayşek ve bütün diğer gericilerin yönetimine son verdi.

Çin'e girişiyle birlikte Marksizm-Leninizmin, bu ülkede böylesine büyük bir rol oynamasının nedeni, Çin'in toplumsal koşullarının, bunu gerektirmiş olması, Çin halkının devriminin somut pratiği ile birleştirilmiş olması ve Çin halkı tarafından kavranmış olmasıdır. Nesnel gerçeklerle birleştirilmediği, nesnel olarak var olan ihtiyaçları karşılamadığı ve halk kitleleri tarafından kavranmadığı sürece hiçbir ideoloji -en iyisi, hatta Marksizm-Leninizm bile- etkili olamaz. Biz tarihi materyalistleriz, tarihi idealizme karşıyız.

Ne tuhaftır ki, «Sovyet doktrini ve pratiğinin, özellikle ekonomi ve Parti örgütü bakımından Dr. Sun Yatsen'in düşünceleri ve ilkeleri üzerinde gözle görülür bir etkisi olmuştur». Pekâlâ, Dr. Sun üzerinde, Acheson ve benzerlerinin onca övündükleri Batı'nın «yüksek kültür düzeyi»nin ne gibi bir etkisi olmuştur? Acheson bundan söz etmiyor. Hayatının en büyük kısmını ülkeyi kurtaracak gerçeği Batı burjuva kültüründe aramaya hasreden Dr. Sun'un sonunda hayal kırıklığına uğrayarak «Rusya'dan öğrenme»ye dönmesi bir rastlantı mıdır? Kuşkusuz değildir. Dr. Sun'un ve onun temsil ettiği çilekeş Çin halkının, «Batı'nın etkisi» karşısında öfkeye kapılarak emperyalizm ve uşakları-

6. 1934 Ekim'inde Çin İşçi ve Köylü Kızıl Ordusu'nun Birinci, Üçüncü ve Beşinci Grup Orduları (yani Merkezi Kızıl Ordu diye de bilinen Kızıl Ordunun Birinci Cephe Ordusu) batı Fucien'deki Çangdung ve Ninghua'dan ve güney Ciangsi'deki Ruyçin-Yutu ve diğer yerlerden hareket ederek büyük bir stratejik hareket başlatılar. Kızıl Ordu, bu yürüyüşte Fucien, Ciangsi, Guangdung, Hunan, Guangsi, Guyçov, Sicuan, Yunnan, Sikang, Gansu ve Şensi gibi on bir eyaletten geçerek, karlı dağları ve ıssız bozkırları aşarak, sayısız güçlülere göğüs gererek ve düşmanın peş peşe giriştiği kuşatma, takip ve engelleme ve durdurma harekâtlarını boşa çıkararak 25 bin *li* (12 500 kilometre) yol kat etti ve sonunda, 1935 Ekim'inde muzaffer bir şekilde kuzey Şansi'deki devrimci üs bölgesine ulaştı.

na karşı bir ölüm kalım mücadelesi vermek üzere «Rusya ve Komünist Partisi ile ittifak» kararı almaları hiç kuşkusuz bir rastlantı değildir. Acheson burada, Sovyet halkının emperyalist saldırganlar olduğunu ve Sun Yatsen'in de saldırganlardan öğrendiğini söylemeye cesaret edemiyor. Peki öyleyse, eğer Sun Yatsen, Sovyet halkından öğrenebildiyse ve Sovyet halkı da emperyalist saldırganlar değilse, Sun Yatsen'in halefleri olan, kendisinden sonra gelen Çinliler neden Sovyet halkından öğrenmesin? Marksizm-Leninizm sayesinde bilimsel dünya görüşünü ve sosyal devrim teorisini öğrendikleri, bunları Çin'in somut özellikleri ile birleştirdikleri, Çin Halk Kurtuluş Savaşı'nı ve büyük halk devrimini başlattıkları bir demokratik halk diktatörlüğü cumhuriyeti kurdukları için, Sun Yatsen dışındaki Çinlilerden niçin «Sovyetler Birliği'nin boyunduruğu altında», «Komintern'in beşinci kolu» ve «Kızıl emperyalizmin uşakları» diye söz ediliyor? Dünyada bundan daha müthiş bir mantık olabilir mi?

Marksizm-Leninizmi öğrendiğinden bu yana Çin halkı ruhundaki pasifliği atmış ve inisiyatif sahibi olmuştur. Çağdaş dünya tarihinin Çinlilere ve Çin kültürüne tepeden bakıldığı döneminin, o andan itibaren kapanmış olması gerekir. Büyük, muzaffer Çin Halk Kurtuluş Savaşı ve büyük halk devrimi, Çin halkının büyük kültürünü canlandırmıştır ve canlandırmaktadır. Manevi bakımdan Çin halkının bu kültürü daha şimdiden kapitalist dünyadakilerin hepsinden üstündür. Örneğin ABD Dışişleri Bakanı Acheson ve benzerlerini alalım. Bunların modern Çin'i ve modern dünyayı kavrayış düzeyleri, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun sıradan bir erinin kavrayışından daha geridir.

Bu noktaya kadar Acheson, güç bir metin üzerinde ders veren bir burjuva profesörü gibi, Çin'deki olayların neden ve sonuçlarını araştırıyormuş pozuna bürünmüştür. Çin'de devrim, birinci olarak nüfus fazlalığı yüzünden, ikinci olarak da Batı fikirlerinin itici gücüyle olmuş. Bakıyorsunuz kendileri nedensellik teorisinin bir savunucusu olarak görünüyor. Fakat bundan sonrasına baktığınızda bu sıkıcı ve sahte nedensellik teorisinin bu kadarcığından bile eser kalmıyor ve insan kendisini anlaşılmasız bir olaylar yığınyla karşı karşıya buluyor. Her nasılsa, birbirlerine karşı kuşku ve nefret duyan Çinliler iktidar ve para için kendi aralarında dövüşüyorlar. İki rakip parti olan Guomindang ile Çin

Komünist Partisi'nin görelî moral güçlerinde, izah edilemez bir değişiklik oluyor ve birinin morali birden sıfırın altına düşerken ötekinkî kor ateş kesiliyor. Sebep nedir? Kimse bilmiyor. Dean Acheson tarafından temsil edilen ABD'nin «yüksek kültür düzeni»nin özündeki mantık işte budur.

